

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ny försäkringsbolagslag och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att en ny försäkringsbolagslag skall stiftas.

I propositionen har man i tillämpliga delar beaktat de ändringar som gjordes i samband med att den tidigare lagen om aktiebolag totalreviderades. Det föreslås att strukturen och skrivsättet i lagen om försäkringsbolag helt och hållet revideras i enlighet med den gällande aktiebolagslagen. Aktiebolagslagen föreslås bli tillämpad i så stor utsträckning som möjligt också på ömsesidiga försäkringsbolag.

Lagen har en sådan indelning att allmänna principer och bolagsbildning, förvaltning och bokslut, solvens, livförsäkring, finansiering, utbetalning av medel, ändring av bolagsstruktur, tillsyn, påföljder och rättsskydd samt särskilda bestämmelser utgör egna block.

I den föreslagna lagen har man sett till att den normgivningsmakt som har delegerats till social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen är i överensstämmelse med grundlagen.

I fråga om koncession för försäkringsbolag avviker förslaget från den gällande lagen på så sätt att koncession söks hos Försäkringsinspektionen och inte hos social- och hälsovårdsministeriet som för närvarande.

De bestämmelser i förslaget som gäller försäkringsbolagens organ baserar sig i hög grad på den gällande lagen och på riktlinjerna i aktiebolagslagen.

I propositionen föreslås att övervakningsrevisionen slopas och att övervakningsrevisorns särskilda uppgifter hänförs till försäkringsbolagens normala revisionsverksamhet.

Bestämmelserna om försäkringsbolags ansvarsskuld motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i den gällande lagen. De be-

stämmelser som för närvarande finns i förordningar och i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter föreslås bli överförda till försäkringsbolagslagen. Även bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden grundar sig till stor del på den gällande lagen om försäkringsbolag och på de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Inga väsentliga ändringar jämfört med de nuvarande bestämmelserna föreslås i fråga om försäkringsbolags verksamhetskapital och garantibelopp. Ändringarna i sak beror på direktivet om finansiella konglomerat och på återförsäkringsdirektivet, vilket föreslås bli genomfört på det nationella planet genom den nya försäkringsbolagslagen.

Bestämmelserna om livförsäkring motsvarar huvudsakligen den gällande lagen. Det nya är att försäkringsbolagen enligt förslaget skall lämna mer information än för närvarande om sin praxis för tillämpningen av skälighetsprincipen. Också Försäkringsinspektionen skall offentliggöra uppgifter om bolagens tillämpning av skälighetsprincipen.

Lagen föreslås inte längre på samma sätt som den gällande lagen ha separata bestämmelser om frivillig likvidation och tvångslikvidation. I försäkringsbolagslagen skall enligt förslaget bara ingå den gällande lagens bestämmelser om tvångslikvidation.

I lagen föreslås motsvarande bestämmelser som i den nuvarande lagen när det gäller tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar. Bestämmelserna grundar sig huvudsakligen på den gällande lagen. I förslaget ingår dessutom bestämmelser om proaktiv tillsyn, genom vilken man försöker göra tillsynen effektivare och öppnare och dessutom göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att ingripa i tillräckligt

god tid om ett tillsynsobjekts ställning försvagas.

Bestämmelser om konkurrenstillsyn i enlighet med den gällande lagen föreslås inte ingå i den nya försäkringsbolagslagen. Konkurrenstillsynen skall också för försäkrings-

bolagens del koncentreras till Konkurrensverket.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	3
ALLMÄN MOTIVERING.....	9
1. Nuläge	9
1.1. Lagstiftning	9
1.2. Praxis	10
1.3. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU.....	11
1.3.1. Europeiska unionen	11
1.3.2. Lagstiftningen i utlandet	15
Sverige	15
Danmark.....	15
Norge.....	16
Tyskland	16
Frankrike.....	17
Holland	17
Belgien	17
Storbritannien.....	18
1.4. Bedömning av nuläget	18
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	19
2.1. Mål och medel	19
2.2. De viktigaste förslagen.....	19
2.2.1. Lagens struktur och utformning	19
2.2.2. Allmänna principer	20
2.2.3. Bildande av försäkringsbolag och koncession.....	20
2.2.4. Delägarskap, aktier och garantiandelar i försäkringsbolag	21
2.2.5. Förvaltning	21
Bolagsstämma	21
Bolagets ledning	22
Revision och särskild granskning.....	22
2.2.6. Ansvarsskuld, täckning för ansvarsskulden, verksamhetskapital, proaktiv tillsyn och solvenskapital.....	22
Ansvarsskuld och täckning för ansvarsskulden	22
Garantiavgiftspost	23
Täckning för ansvarsskulden	23
Verksamhetskapital och garantibelopp.....	23
Proaktiv tillsyn och solvenskapital.....	24
2.2.7. Livförsäkring.....	24
2.2.8. Finansiering.....	25
2.2.9. Utbetalning av medel.....	25
2.2.10. Ändring av bolagsstruktur och upplösning av bolag	26
Fusion	26

Delning.....	26
Överlåtelse av försäkringsbeståndet.....	27
Ändring av bolagsform	27
Likvidation och konkurs.....	28
2.2.11. Tillsyn	28
2.2.12. Påföljder och rättsskydd.....	29
Ogiltiga beslut	29
Skadestånd	29
2.2.13. Genomförande av EU-direktiv.....	30
2.2.14. Lagen om införande av försäkringsbolagslagen	31
2.2.15. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	31
2.2.16. Lagen om försäkringsklasser.....	31
2.2.17. Vissa andra lagar.....	32
3. Propositionens konsekvenser	32
3.1. Allmänt	32
3.2. Ekonomiska konsekvenser	33
3.3. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	33
4. Beredningen av propositionen	33
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	33
4.2. Remissyttranden	34
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	34
DETALJMOTIVERING.....	36
1. Lagförslag.....	36
1.1. Försäkringsbolagslagen.....	36
DEL I Allmänna principer, bolagsbildning, aktier och garantiandelar	36
1 kap. De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen	36
<i>Allmänna bestämmelser</i>	<i>36</i>
<i>Definitioner.....</i>	<i>38</i>
<i>Centrala rättsliga principer som gäller försäkringsbolag</i>	<i>39</i>
2 kap. Bildande av försäkringsbolag och koncession.....	45
<i>Koncession</i>	<i>46</i>
<i>Beviljande av koncession.....</i>	<i>47</i>
<i>Bolagsordning.....</i>	<i>48</i>
<i>Betalning av aktier, garantiandelar och grundfond.....</i>	<i>49</i>
<i>Registrering och dess rättsverkningar</i>	<i>50</i>
<i>Anknytande verksamhet</i>	<i>52</i>
<i>Särskilda bestämmelser om publika försäkringsbolag.....</i>	<i>52</i>
<i>Förordningar och föreskrifter.....</i>	<i>52</i>
3 kap. Bedrivande av direkt försäkring utomlands.....	53
<i>Direkt försäkring som med stöd av etableringsrätten bedrivs av försäkringsbolag i andra EES-stater än Finland.....</i>	<i>53</i>
<i>Fritt tillhandahållande av försäkrings tjänster som bedrivs av försäkringsbolag i andra EES-stater än Finland.....</i>	<i>54</i>

<i>Direkt försäkring som försäkringsbolaget med stöd av etableringsrätten bedriver i en annan stat än en EES-stat</i>	55
<i>Bestämmelser om skadeförsäkringsbolags verksamhet i Schweiziska edsförbundet</i>	55
<i>Andra bestämmelser</i>	56
<i>Föreskrifter</i>	57
4 kap. Delägarskap, aktier och garantiandelar i försäkringsbolag	57
DEL II. Förvaltning och bokslut	62
5 kap. Bolagsstämma	62
<i>Allmänna bestämmelser</i>	62
<i>Allmänt om beslutsfattandet</i>	64
<i>Förfarandet på stämman</i>	66
<i>Beslutskrav</i>	69
<i>Andra bestämmelser</i>	72
6 kap. Försäkringsbolagets ledning och företrädare	73
<i>Placeringsplan och intern kontroll</i>	78
<i>Föreskrifter och dispens</i>	78
7 kap. Revision och särskild granskning	78
<i>Särskild granskning</i>	81
<i>Föreskrifter</i>	81
8 kap. Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern	82
<i>Eget kapital</i>	82
<i>Bokslut och verksamhetsberättelse</i>	83
<i>Värderings- och periodiseringsbestämmelser</i>	86
<i>Koncern</i>	87
<i>Upprättande av bokslut och koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder</i>	88
<i>Förordningar, föreskrifter, dispens och utlåtanden</i>	89
DEL III. Ansvarsskuld och täckning av den samt solvens	90
9 kap. Ansvarsskuld	90
<i>Begreppet ansvarsskuld och bestämmande av skulden</i>	90
<i>Förordningar och dispens</i>	98
10 kap. Täckning av ansvarsskulden	98
<i>Täckning av ansvarsskulden</i>	101
<i>Maximibeloppen av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden för varje tillgångsgrupp</i>	104
<i>Andra villkor och begränsningar som gäller täckningen för ansvarsskulden</i>	105
<i>Tillämpning av bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i vissa fall</i>	109
<i>Förordningar, föreskrifter och dispens</i>	110
11 kap. Verksamhetskaptal och garantibelopp	111
<i>Verksamhetskaptal</i>	112
<i>Minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskaptal</i>	118
<i>Minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskaptal</i>	119
<i>Minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskaptal</i>	121
<i>Garantibelopp</i>	122
<i>Åtgärder och tillsyn</i>	123

<i>Förordningar och föreskrifter</i>	124
12 kap. Proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning.....	125
<i>Livförsäkring</i>	125
<i>Skadeförsäkring</i>	129
<i>Förordningar, föreskrifter och dispens</i>	133
DEL IV. Livförsäkring	134
13 kap. Livförsäkring	134
DEL V. Finansiering	137
14 kap. Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet.....	137
<i>Bestämmelser som gäller samtliga försäkringsbolag</i>	137
<i>Särskilda bestämmelser om ömsesidiga försäkringsbolag</i>	139
15 kap. Upptagande av krediter och ställande av säkerhet	140
DEL VI. Utbetalning av medel.....	142
16 kap. Utbetalning av försäkringsbolagets medel	142
<i>Allmänna bestämmelser</i>	142
<i>Vinstutdelning och utbetalning från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet</i>	143
<i>Övriga bestämmelser om utbetalning av medel</i>	145
17 kap. Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital.....	146
18 kap. Egna aktier och garantiandelar	151
DEL VII. Ändring av bolagsstruktur och upplösning av bolag.....	155
19 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier	155
<i>Allmänna bestämmelser</i>	155
<i>Definition av och förutsättningar för fusion</i>	156
<i>Fusionsförfarande</i>	158
<i>Verkställande av fusionen och rättsverkningar</i>	165
<i>Andra bestämmelser om fusion av försäkringsbolag</i>	167
20 kap. Delning av försäkringsaktiebolag	168
<i>Allmänna bestämmelser</i>	169
<i>Definition av och förutsättningar för delning</i>	170
<i>Delningsförfarande</i>	172
<i>Verkställande av delningen och rättsverkningar</i>	176
<i>Andra bestämmelser om delning av försäkringsaktiebolag</i>	178
21 kap. Överlåtelse av försäkringsbeståndet.....	178
<i>Allmänna bestämmelser</i>	179
<i>Förfarande för överlåtelse av försäkringsbeståndet</i>	181
<i>Överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett utländskt försäkringsbolag</i>	184
22 kap. Ändring av bolagsform	187
<i>Ombildning av ett publikt försäkringsbolag till privat och av ett privat försäkringsbolag till publikt</i>	188

<i>Ändring av bolagsformen från försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller från ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag</i>	188
<i>Ombildning av ett försäkringsaktiebolag till aktiebolag som bedriver annan verksamhet</i>	191
23 kap. Likvidation och konkurs	191
<i>Likvidation</i>	194
<i>Likvidationsförfarande</i>	197
<i>Avslutande av likvidationen</i>	207
<i>Konkurs</i>	211
24 kap. Lagvalsbestämmelser som skall iakttas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet	215
DEL VIII. Tillsyn	216
25 kap. Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar	216
<i>Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem</i> ..	216
<i>Rättigheter i anslutning till tillsynen</i>	217
<i>Tvångsmedel</i>	219
<i>Säkerhetsåtgärder</i>	220
<i>Förordningar och föreskrifter</i>	222
26 kap. Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	222
<i>Extra tillsyn över försäkringsgrupper</i>	223
<i>Tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat</i>	233
<i>Föreskrifter och dispens</i>	234
DEL IX. Påföljder och rättsskydd	235
27 kap. Klander av beslut	235
28 kap. Skadestånd samt inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande	237
<i>Skadestånd</i>	238
<i>Inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande</i>	243
29 kap. Avgörande av tvister samt straffpåföljder	244
<i>Avgörande av tvister</i>	244
<i>Straffpåföljder</i>	245
DEL X. Särskilda bestämmelser	247
30 kap. Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter	247
31 kap. Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet	248
<i>Försäkringsbolags marknadsföring, försäkringsbolag som representanter och försäkringsbolags ombud</i>	249
<i>Bestämmelser om försäkringsmatematiker</i>	250
<i>Försäkringsbolags rätt att använda kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner</i>	252
<i>Andra bestämmelser</i>	252
<i>Ikraftträdande</i>	252
1.2. Lagen om införande av försäkringsbolagslagen	253

1.3.	Lagen om koncessionsavgift för arbetspensionsförsäkringsbolag	259
1.4.	Lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	259
1.5.	Lagen om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	269
7 a kap.	Särskilda bestämmelser om verksamheten för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet	276
1.6.	Lagen om försäkringsklasser	279
1.7.	Lagen om ändring av 1 § i lagen om införande av aktiebolagslagen	284
1.8.	Lagen om ändring av 11 c § i lagen om konkurrensbegränsningar	284
1.9.	Lagen om ändring av 9 § i handelsregisterlagen	284
1.10.	Lagen om ändring av 34 § i inkomst-skattelagen	285
2.	Närmare föreskrifter och bestämmelser	286
3.	Ikraftträdande	286
4.	Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	286
LAGFÖRSLAGEN		289
	Försäkringsbolagslag	289
	om införande av försäkringsbolagslagen	410
	om koncessionsavgift för arbetspensionsförsäkringsbolag	415
	om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	416
	om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	426
	om försäkringsklasser	448
	om ändring av 1 § i lagen om införande av aktiebolagslagen	451
	om ändring av 11 c § i lagen om konkurrensbegränsningar	452
	om ändring av 9 § i handelsregisterlagen	453
	om ändring av 34 § i inkomstskattelagen	454
BILAGA		VIRHE. KIRJANMERKKIÄ EI OLE MÄÄRITETTY.
PARALLELLTEXTER		455
	om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	455
	om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	480
	om ändring av 1 § i lagen om införande av aktiebolagslagen	526
	om ändring av 11 c § i lagen om konkurrensbegränsningar	527
	om ändring av 9 § i handelsregisterlagen	528
	om ändring av 34 § i inkomstskattelagen	528

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

Den verksamhet som idkas av företag som bedriver försäkringsverksamhet regleras på grund av verksamhetens särskilda karaktär i tämligen detaljerade speciallagar, av vilka den viktigaste är lagen om försäkringsbolag (1062/1979). Regleringen baserar sig på såväl nationell lagstiftning som Europeiska unionens (EU) lagstiftning om försäkringsverksamhet.

Ett finskt försäkringsbolag kan till sin bolagsform vara antingen ett försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag. Trots de bolagsrättsliga skillnaderna mellan dessa bolagsformer tillämpas, utöver lagen om försäkringsbolag, lagen om aktiebolag (734/1978) och lagen angående införande av lagen om aktiebolag (735/1978) på båda formerna av bolag. Lagen om aktiebolag tillämpas på försäkringsbolag på det sätt som anges i lagen om försäkringsbolag. De ändringar som görs i lagen om aktiebolag påverkar således också lagstiftningen om försäkringsbolag. Den gällande lagen om försäkringsbolag bereddes för att motsvara den lag om aktiebolag som reviderades vid samma tid, och författningarna trädde i kraft samtidigt vid ingången av 1980.

I fråga om de allmänna principerna stämmer den gällande lagen om försäkringsbolag för närvarande rätt bra överens med lagen om aktiebolag. Lagen om försäkringsbolag innehåller visserligen en hel del särskilda bestämmelser till följd av försäkringsverksamhetens karaktär. I lagen om försäkringsbolag ingår bestämmelser om bl.a. försäkringsbolags bildande, koncession, delägarskap, ledning och förvaltning, revision och bokslut, solvens som krävs av ett försäkringsbolag, livförsäkring, tillsyn över försäkringsbolag, försäkringsbolags likvidation, upplösning och fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och ändring av associationsform.

I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) regleras arbetspensionsförsäk-

ringsbolagens verksamhet. Lagen innehåller särskilda bestämmelser som gäller enbart arbetspensionsförsäkringsbolag. På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas lagen om försäkringsbolag och således indirekt också lagen om aktiebolag som bakomliggande lagar. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag innehåller särskilda bestämmelser om bl.a. bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag, ledning, ansvarsskuld, verksamhetskapital, vinstutdelning och ordnandet av placeringsverksamheten. De direktiv som reglerar försäkringsverksamheten i Europeiska unionen tillämpas inte som tvingande på arbetspensionsförsäkringsbolagens verksamhet.

Många ändringar har gjorts i lagen om försäkringsbolag under dess giltighetstid. Vissa av de största ändringarna har berott på att Finland anslöt sig först till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) 1993 och därefter till Europeiska gemenskaperna 1995 och på behovet att till följd av dessa händelser anpassa den finska lagstiftningen till direktiven om försäkringsbranschen.

En betydande förändring innebar också den omfattande delreform som trädde i kraft 1997 och som baserade sig på den delreform av lagen om aktiebolag som gjordes samtidigt. Vid delreformen av lagen om aktiebolag infördes bl.a. som nya begrepp en indelning i privata och publika aktiebolag samt delning av aktiebolag. Aktieägarnas likställdhet och borgenärernas ställning förbättrades genom tydligare bestämmelser om beslutsfattande och skydd av borgenärer vid anskaffning av medel åt bolaget och vid utdelning av medel. I lagen gjordes ett stort antal ändringar som gällde bolagens informationsskyldighet.

Aktiebolagens verksamhetsbetingelser har likväl förändrats så mycket sedan den ursprungliga lagen om aktiebolag stiftades att det inte har räckt med delreformer för att åtgärda bristerna i lagen. En genomgripande reform av aktiebolagslagstiftningen har varit under beredning allt sedan 2000-talets första år. Beredningen har lett till en alldeles ny aktiebolagslag, som trädde i kraft den 1 sep-

tember 2006.

Vid sidan av lagen om försäkringsbolag finns det en hel del bestämmelser om försäkringsbolagens verksamhet i många förordningar, beslut av social- och hälsovårdsministeriet och föreskrifter av Försäkringsinspektionen. Till de viktigaste förordningarna och besluten hör förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag (248/1999), nedan förordningen om beräkning av ansvarsskulden, förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse (461/1995), nedan förordningen om täckning av ansvarsskulden, social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av jämkad solvens för försäkringsgrupper (1106/2000), social- och hälsovårdsministeriets beslut om fastställande av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland (858/1995), nedan beslutet om försäkringsklasser, social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (1340/2002), nedan bokslutsförordningen, social- och hälsovårdsministeriets förordning om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter, biologiska tillgångar och vissa andra placeringar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (1412/2004) samt statsrådets förordning om beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning (1193/2004).

Social- och hälsovårdsministeriets viktigaste föreskrifter till försäkringsbolagen finns i social- och hälsovårdsministeriets föreskriftssamling 1999:65, som bl.a. innehåller föreskrifter om de principer som skall iaktas vid beräkning av liv- och skadeförsäkringsbolags ansvarsskuld och i beräkningen av använd räntesats, om ökande av garantiavgiftsposten, om skadeförsäkringsbolagets solvenskapital och utjämningsbelopp och dess gränser samt om övervakningsrevision.

Försäkringsinspektionens gällande föreskrifter finns i Försäkringsinspektionens föreskrifts- och anvisningssamling Dnr 12/002/2005.

Andra lagar om företag som bedriver försäkringsverksamhet är utöver lagen om för-

säkringsbolag bl.a. lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) och lagen om försäkringsföreningar (1250/1987).

Tillsynen över försäkringsbolag i Finland ankommer på Försäkringsinspektionen.

1.2. Praxis

Enligt statistik från Försäkringsinspektionen var 66 försäkringsbolag verksamma i Finland i början av 2007. Av dem var 43 finska bolag. Finlands anslutning till EU har kraftigt påverkat försäkringsverksamheten i Finland. Antalet utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland har varit på väg uppåt, och vid ingången av 2007 var 33 utländska EES-försäkringsbolags representationer verksamma i Finland. På den gemensamma europeiska marknaden tillämpas principen om en enda auktorisation, dvs. koncession; ett försäkringsbolag som har fått auktorisation i en EES-stat kan bedriva försäkringsverksamhet inom hela det ekonomiska samarbetsområdet. Det har gjorts ungefär 592 anmälningar till Försäkringsinspektionen om sådant här fritt tillhandahållande av försäkringstjänster i Finland.

Försäkringsbolagen kan verka antingen som försäkringsaktiebolag eller som ömsesidiga försäkringsbolag. Försäkringsföretag är också de 90 försäkringsföreningar som verkar i Finland och som omfattas av lagen om försäkringsföreningar. Försäkringsbolagen indelas, vid sidan av bolagsformen, enligt bransch. Enligt den praxis som tillämpas i Europeiska gemenskapen, och som tillämpades i Finland redan innan vi gick med i EU, kan samma försäkringsbolag inte bedriva t.ex. både liv- och skadeförsäkringsverksamhet.

Vid ingången av 2007 verkade 12 av de finska försäkringsbolagen som livförsäkringsbolag och 24 som skadeförsäkringsbolag. Arbetspensionsförsäkringsverksamhet bedrevs av 7 bolag. Största delen av livförsäkringsbolagen (9 bolag) hade bolagsformen försäkringsaktiebolag. Av de bolag som bedrev skadeförsäkringsverksamhet var 13 försäkringsaktiebolag och 11 ömsesidiga bolag. Av arbetspensionsförsäkringsbolagen var det bara 2 som var försäkringsaktiebolag.

En grundförutsättning för försäkringsbola-

gens verksamhet är solvens. I försäkringsbolagslagstiftningen anges hur den skall tryggas. Ett försäkringsbolag skall i alla situationer ha tillgångar som räcker för att täcka betalningen av prestationer till de försäkrade och till andra som är berättigade till ersättning. Försäkringsinspektionen övervakar att försäkringsbolagens solvens hålls på en tillräcklig och lagenlig nivå. Försäkringsbolagens solvens och verksamhetsvolym är av betydelse också för samhällsekonomin. Enligt statistik från Finansbranchens Centralförbund r.f. uppgick premieinkomsterna 2006 till 15,1 miljarder euro totalt, vilket motsvarar ca 9 procent av bruttonationalprodukten. Två tredjedelar av denna summa kom in via de lagstadgade försäkringarna. Försäkringsbolagen betalade 2006 ut ersättningar på över 12 miljarder euro.

1.3. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

1.3.1. Europeiska unionen

Nedan följer en förteckning över EU:s viktigaste gällande direktiv och förordningar om försäkringsverksamhet.

1) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, nedan *första skadeförsäkringsdirektivet*.

Avsikten med första skadeförsäkringsdirektivet var att göra det lättare att etablera och driva försäkringsverksamhet och att inrätta filialer i andra medlemsstater. För att åstadkomma detta undanröjdes genom direktivet vissa skillnader mellan olika nationella tillsynsregler. Vidare samordnades de bestämmelser som avser finansiella krav på försäkringsföretagen för att man samtidigt skulle kunna tillförsäkra de försäkrade och tredjemän i samtliga medlemsstater ett tillräckligt skydd. I första skadeförsäkringsdirektivet föreskrivs vidare om försäkringsföretagens bolagsformer och indelning i försäkringsklasser. Direktivets övriga bestämmelser av

större betydelse gäller auktorisation av en behörig myndighet, frågor i anslutning till beviljande och återkallelse av en sådan auktorisation samt minsta garantifond och solvensmarginal. Direktivet har ändrats flera gånger genom nya direktiv.

2) Rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG, nedan *andra skadeförsäkringsdirektivet*.

Det huvudsakliga målet med andra skadeförsäkringsdirektivet är att utveckla den inre försäkringsmarknaden och att göra det lättare att tillhandahålla tjänster i medlemsstaterna. I direktivet föreskrivs om riskens belägenhet, för att tillhandahållandet av tjänster skall kunna definieras med hänsyn tagen till såväl försäkringsgivarens etableringsställe som platsen där risken är belägen. Dessutom innehåller direktivet bestämmelser om inledandet av ett särskilt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga tillsynsmyndigheter och mellan dessa myndigheter och kommissionen.

3) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG, nedan *tredje skadeförsäkringsdirektivet*.

Tredje skadeförsäkringsdirektivet fortsätter förverkligandet av den inre marknaden genom att det skapas bestämmelser om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster och om principen om en enda auktorisation inom hela gemenskapen. Enligt direktivet beviljas i gemenskapen en enda auktorisation, som är giltig inom hela gemenskapen, samt tillämpas principen om hemlandstillsyn.

4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring, nedan *livförsäkringsdirektivet*.

Livförsäkringsdirektivet ersätter de tidigare direktiv som gällde direkt livförsäkring (79/267/EEG, 90/619/EEG och 92/96/EEG). Direktivet innehåller motsvarande bestämmelser om livförsäkringsverksamhet som första, andra och tredje skadeförsäkringsdi-

rektivet innehåller om skadeförsäkringsverksamhet. Enligt direktivet beviljas i gemenskapen en enda auktorisation, som är giltig inom hela gemenskapen, samt tillämpas principen om hemlandstillsyn. I livförsäkringsdirektivet görs dessutom åtskillnad mellan verksamhet genom etablering och verksamhet som utövas inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster. Där föreskrivs vidare om försäkringsklasser. Med hänsyn till skyddet av försäkringstagarna innehåller direktivet bestämmelser om samordning av principerna för beräkningar av de tekniska avsättningarna (dvs. ansvarsskulden), om täckning av dessa avsättningar, om solvensmarginalen och om den minsta garantifonden.

5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag, nedan *likvidationsdirektivet*.

Meningen med likvidationsdirektivet är, för att den inre marknaden skall fungera väl och för att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd, att på gemenskapsnivå införa samordnade bestämmelser om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden för försäkringsföretag. Direktivet omfattar alla likvidationsförfaranden oavsett om förfarandena baseras på insolvens eller om de är frivilliga eller obligatoriska. Direktivet tillämpas på kollektiva förfaranden enligt hemlandets lagstiftning vilka omfattar avyttring av ett försäkringsföretags tillgångar och fördelning av behållningen. Med likvidationsförfarande avses i Finland enligt gällande lag frivillig likvidation och tvångslikvidation samt konkurs.

6) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp, nedan *direktivet om extra tillsyn*.

Avsikten med direktivet om extra tillsyn är att komplettera de direktiv som gäller tillsynen i anslutning till enskilda försäkringsföretag med lagstiftning om tillsyn över försäkringsföretag som bildar en försäkringsgrupp, för att försäkringstillsynsmyndigheterna skall kunna göra en mer välgrundad bedömning av den finansiella situationen för försäkringsföretag som ingår i en grupp. Målet är att förhindra att ett försäkringsföretags solvens försvagas på grund av dubbelt utnyttjande av

kapitalet i företag som hör till en grupp och att försöka undvika risker till följd av detta samt att förhindra att den ekonomiska ställningen för företagen inom en grupp äventyrats till följd av interna affärstransaktioner inom gruppen.

7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, nedan *direktivet om finansiella konglomerat*.

På grund av den senaste utvecklingen på finansmarknaderna innehåller direktivet om finansiella konglomerat bestämmelser om tillsyn över finansiella grupper som tillhandahåller tjänster och produkter inom olika sektorer av finansmarknaderna, dvs. så kallade finansiella konglomerat.

8) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG, nedan *återförsäkringsdirektivet*.

Det huvudsakliga syftet med återförsäkringsdirektivet är att upprätta ett regelsystem för rörelseregleringen av återförsäkringsverksamhet i gemenskapen. Enligt direktivet beviljas i gemenskapen en enda auktorisation, som är giltig inom hela gemenskapen, samt tillämpas principen om hemlandstillsyn. Vidare klargörs de befogenheter och medel för kontroll som skall anförtros de behöriga myndigheterna. Dessutom innehåller återförsäkringsdirektivet bestämmelser om de tekniska avsättningar, den solvensmarginal och den minsta garantifond som förutsätts av återförsäkringsföretag.

9) Rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*.

Europabolagsförordningen gör det möjligt att bilda europabolag som har verksamhet inom hela EU. Ett europabolag kan i samband med bildandet fusioneras med ett bolag som har sitt säte i en annan medlemsstat, och det kan under sin verksamhetstid flytta sitt

säte utan att det anses upplöst. Utöver bestämmelserna om bildande och flyttning till en annan stat finns i förordningen endast spridda bestämmelser om bolagets verksamhet. På ett europabolag tillämpas till stor del lagstiftningen om publika aktiebolag i den medlemsstat där bolaget har sitt säte. Förordningen har anknytning till ett direktiv som gäller arbetstagarnas rättigheter. Med anledning av förordningen har det i Finland stiftats en lag om europabolag (742/2004).

10) Rådets tredje direktiv 78/855/EEG av den 9 oktober 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om fusioner av aktiebolag, nedan *fusionsdirektivet*.

Fusionsdirektivet gäller publika aktiebolags nationella fusioner. Dessa bestämmelser tillämpas också på försäkringsbolag. I direktivet regleras tre typer av fusioner: fusion genom förvärv, dvs. absorptionsfusion, fusion genom bildande av ett nytt bolag, dvs. kombinationsfusion, samt dotterbolagsfusion. Utgångspunkten för direktivet är att det överlåtande bolagets aktieägare blir aktieägare i det övertagande bolaget eller i det nybildade bolaget. Avsikten med direktivet är att trygga aktieägarnas tillgång till information samt borgenärsskyddet liksom även utomståendes möjligheter att få information om fusionen.

11) Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag, nedan *årsbokslutsdirektivet*.

Årsbokslutsdirektivet gäller upprättande av årsredovisning för enskilda bolag, årsredovisningens innehåll och offentliggörandet av den samt revision i vissa avseenden. I direktivet har gjorts betydande ändringar genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag, nedan *moderniseringsdirektivet*, som bl.a. syftar till att undanröja konflikter mellan direktivet och de internationella redovisningsstandarderna (IAS/IFRS-standarderna).

12) Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning,

nedan *direktivet om sammanställd redovisning*.

Enligt direktivet om sammanställd redovisning skall den sammanställda redovisningen ge såväl delägare som tredjemän en rättvisande bild av tillgångar och skulder samt resultat i alla de företag, betraktade som en helhet, vilka ingår i den sammanställda redovisningen. Samordningen av lagstiftningen om sammanställd redovisning syftar till att skydda intressenterna i aktiebolag och andra bolag med begränsat ansvar.

13) Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, nedan *bokslutsdirektivet för försäkringsföretag*.

I bokslutsdirektivet för försäkringsföretag föreskrivs om avvikelser från bestämmelserna i årsbokslutsdirektivet och direktivet om sammanställd redovisning till följd av försäkringsföretagens särdrag. Målet med direktivet är att för försäkringsföretagens del samordna de åtgärder som inom gemenskapen krävs av bolag till skydd för såväl delägarers som tredjemäns intressen.

14) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, nedan *IAS-förordningen*.

IAS-förordningen gäller redovisningar som offentliggörs av noterade företag. Genom förordningen förpliktas de ovan nämnda företagen i medlemsstaterna att utarbeta sin koncernredovisning i enlighet med de internationella redovisningsstandarderna, nedan IAS/IFRS-standarder. Bestämmelserna i förordningen kompletterar rådets direktiv om årsbokslut i vissa typer av bolag (78/660/EEG), om sammanställd redovisning (83/349/EEG) och om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (91/674/EEG).

15) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG av den 27 september 2001 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG och 86/635/EEG med avseende på värderingsreglerna för årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag samt i banker och andra finansiella institut, nedan *fair value-direktivet*.

Man har börjat överge den värderingsme-

tod som baseras på den historiska kostnaden för finansiella instrument till förmån för en redovisning till verkligt värde. Enligt direktivet skall medlemsstaterna tillåta att alla bolag eller vissa kategorier av bolag som omfattas av årsbokslutsdirektivet, direktivet om sammanställd redovisning och rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut, tillämpar detta system för såväl årsbokslut som sammanställd redovisning eller enbart för sammanställd redovisning.

16) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag, nedan moderniseringsdirektivet.

Målet med moderniseringsdirektivet är att avlägsna alla oförenligheter mellan gällande IAS/IFRS-standarder å ena sidan och direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG å andra sidan. Avsikten är att säkerställa att företag vars bokslutslagstiftning fortfarande baserar sig på de sistnämnda direktiven har möjlighet att tillämpa alternativa uppställningsformer som följer standarderna, förutsatt att dessa förfaranden tillåts i den nationella lagstiftningen. En avsikt med moderniseringsdirektivet är också att modernisera grundstrukturen i de nämnda direktiven.

17) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, nedan *tjänstepensionsdirektivet*.

I direktivet begränsas tjänstepensionsinstitutens verksamhet på så sätt att de får bedriva endast sådana verksamheter som avses i direktivet, inbegripet verksamheter som direkt förädlas av dessa. För att skydda medlemmarnas intressen föreskrivs vidare att en tydlig åtskillnad skall göras mellan det uppdragsgivande företaget och pensionsinstitutet. Andra viktiga bestämmelser i direktivet är bestämmelserna om tekniska avsättningar, riktlinjer för placeringsverksamheten och behöriga myndigheters uppgifter och befogenheter.

Medlemsstaterna kan på det nationella planet föreskriva att även livförsäkringsbolag får bedriva verksamhet som avses i tjänstepensionsdirektivet. I Finland har man ännu inte slutligt tagit ställning till om finska livförsäkringsbolag skall tillåtas bedriva verksamhet som avses i tjänstepensionsdirektivet eller inte.

18) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar, nedan *direktivet om gränsöverskridande fusioner*. Direktivet skall tillämpas i Europeiska unionens medlemsstater från och med den 15 december 2007. De gränsöverskridande fusioner som regleras genom direktivet underlättar gränsöverskridande omstruktureringar inom Europeiska unionen i aktiebolags och delägares eller bolagsmäns andra företag som verkar med begränsat ansvar.

Direktivet tillämpas på sådana fusioner av bolag med begränsat ansvar där de deltagande bolagen omfattas av lagstiftningen i minst två olika medlemsstater, har bildats i enlighet med lagstiftningen i minst två olika medlemsstater och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen.

Inom försäkringsbranschen tillämpas direktivet på försäkringsaktiebolag och på sådana ömsesidiga försäkringsbolag vars garantikapital leder till delägarskap i bolaget.

19) Rådets direktiv om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster (2004/113/EG) förutsätter att användningen av kön som en faktor vid beräkningen av premier och ersättningar i samband med försäkringar inte resulterar i att skillnader uppstår i enskilda personers premier och ersättningar. I direktivet ingår likväl en option enligt vilken medlemsstaterna kan tillåta skillnader i premier och ersättningar om användningen av kön är en avgörande faktor vid en riskbedömning som grundas på försäkringstekniska och statistiska uppgifter. Denna option har satts i kraft redan i den gällande lagen om försäkringsbolag, och bestämmelser om detta ingår också i denna proposition.

1.3.2. Lagstiftningen i utlandet

Vid beredningen av propositionen gjordes en internationell jämförelse av vissa europeiska länders lagstiftning om försäkringsammanslutningar. Man utredde i synnerhet strukturen hos försäkringsbolagslagstiftningen i olika länder och dess förhållande dels till den allmänna bolagsrättsliga lagstiftningen, dels till lagstiftningen om försäkringsavtal. Som allmänna drag kan noteras att försäkringsverksamheten i många europeiska länder regleras dels genom den allmänna bolagsrätten, dels genom egna separata lagar. Av de länder som ingick i jämförelsen är det bara i Sverige som en betydande genomgripande reform av försäkringsbolagslagstiftningen pågår.

Sverige

Försäkringsverksamheten i Sverige regleras genom försäkringsrörelselagen (1982:713) jämte ändringar. I den ingår bestämmelser om verksamheten vid bolag som verkar som försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag, om bolagsrättsliga frågor och om tillsynen över försäkringsverksamheten. I Sverige kan försäkringsverksamhet bedrivas också i försäkringsföreningar. Dessa omfattas av en egen lag, lagen om understödsföreningar (1972:262). Lagarna innehåller flera bestämmelser som avviker från allmän bolagsrätt.

Lagstiftningen om försäkringsavtal reviderades genom försäkringsavtalslagen (2005:104) som trädde i kraft vid ingången av 2006. I denna lag har man samlat bestämmelser från den gamla lagen om försäkringsavtal och konsumentförsäkringslagen.

I Sverige pågår en revidering av försäkringsbolagslagstiftningen. Försäkringsföretagsutredningens första uppgift bestod i att bereda ett förslag till genomförande av tjänstepensionsdirektivet. Direktivet genomfördes i enlighet med proposition 2004/05:165 på så sätt att lagen trädde i kraft den 1 januari 2006. I Sverige beslutade man att införa även den frivilliga delen av direktivet och således tillämpa direktivet också på livförsäkringsbolags tjänstepensionsverksamhet.

Härefter utarbetade Försäkringsföretagsut-

redningen slutbetänkandet Ny associationsrätt för försäkringsföretag (SOU 2006:55) som gavs den 31 maj 2006. Utredningen föreslår att det i Sverige stiftas en helt och hållet ny försäkringsrörelselag med bestämmelser som omfattar alla företag som bedriver försäkringsverksamhet.

Den viktigaste ändring som utredningen föreslår är att allmän bolagsrätt i hög utsträckning skall tillämpas på företag som bedriver försäkringsverksamhet. Eftersom det ingår i försäkringsverksamhetens särskilda natur att skydda försäkringstagarnas och de försäkrades intressen, föreslås den nya försäkringsrörelselagen likväl innehålla särskilda bestämmelser om företag som bedriver försäkringsverksamhet. För försäkringsföretag som bedriver verksamhet i olika bolagsformer skall det skapas verksamhetsbetingelser som är konkurrensneutrala i förhållande till bolagsformen. Den allmänna bolagsrättsliga lagstiftningen avses i den nya lagen bli tillämplig på försäkringsföretag med stöd av hänvisningar. I fråga om försäkringsaktiebolag skall det hänvisas till aktiebolagslagen (2005:551) och i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringskassor till lagen om ekonomiska föreningar (1987:667). Avvikelser från dessa lagar föreslås vara möjliga bara om de beror på försäkringsverksamhetens särskilda karaktär.

I utredningens betänkande föreslås också vissa revideringar som gäller försäkringskassorna.

Försäkringsbranschen övervakas i Sverige av Finansinspektionen, som också utövar tillsyn över finansmarknad och kreditinstitut. Finansinspektionen är en offentlig myndighet som lyder under Finansdepartementet och har behörighet att meddela föreskrifter och anvisningar om försäkringsverksamheten.

Danmark

Lagen om finansiell verksamhet (lov om finansiel virksomhed LBK nr 613 af 21/06/2005) tillämpas på alla företag inom finanssektorn och försäkringsbranschen. Lagen syftar till att förenkla och revidera lagstiftningen om affärsdrivande företag och att säkerställa att affärsverksamheten behandlas enhetligt genom att de bestämmelser om till-

syn inom finanssektorn som funnits i andra lagar slås samman till en enda lag. De bestämmelser om tillsyn över försäkringsbolag som tidigare har funnits i en lag om försäkringsverksamhet har flyttats till den nämnda lagen. Utöver tillsynsbestämmelserna tillämpas på försäkringsbolag de bestämmelser i lagen om finansiell verksamhet som gäller koncerner, ledning, ägarskap, bokslut och revision. På försäkringsbolag tillämpas också en lag om publika bolag och en lag om försäkringsavtal.

Finanstilsynet övervakar att försäkringsbolagen följer lagen om finansiell verksamhet och bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Finanstilsynet övervakar hela finanssektorn, inbegripet banker, försäkringsbolag och kreditinstitut.

Samma bestämmelser är tillämpliga på såväl direktförsäkringsbolag som återförsäkringsbolag, och återförsäkringsverksamhet övervakas på samma villkor som direktförsäkringsverksamhet. I fråga om tjänstepensionsdirektivet har Danmark tills vidare valt att inte genomföra direktivets bestämmelser om tjänstepensioner som tillhandahålls av livförsäkringsbolag.

Norge

Försäkringsbolagen omfattas i sin egenskap av affärsdrivande företag av en lag som gäller företag inom finanssektorn och försäkringsbranschen (lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner, 1988) samt en lag som gäller särdragen inom försäkringsverksamheten (lov om forsikringsvirksomhet, 1988). Lagen om privata aktiebolag (lov om aksjeselskaper, 1997) och lagen om publika aktiebolag (lov om allmennaksjeselskaper, 1997) tillämpas på privata och publika försäkringsaktiebolag. Lagen om privata aktiebolag tillämpas i regel inte på ömsesidiga bolag, om inte något annat föreskrivs i lagen om försäkringsverksamhet. I lagen om försäkringsverksamhet finns dessutom flera bolagsrättsliga bestämmelser som beror på försäkringsbolagens särdrag. I Norge finns, precis som i Finland, en lag om försäkringsavtal (lov om forsikringsavtaler, 1989) som är fristående från bolagsrätten.

Lagen om försäkringsverksamhet tillämpas

även på återförsäkringsbolag, och tills vidare finns det ingen separat lagstiftning om återförsäkring. Lagen om försäkringsavtal är ändå inte tillämplig på återförsäkringsavtal.

Kredittilsynet är tillsynsmyndighet. Dess tillsynsbehörighet omfattar hela finanssektorn, såsom banker och finans- och kreditinstitut, samt försäkringsbolag. När det gäller försäkringsbolag skall Kredittilsynet i synnerhet övervaka deras ekonomiska ställning och ägande. En utländsk ägare kan inte utan Kredittilsynets godkännande äga mer än 10 procent av ett norskt försäkringsbolag.

Tyskland

Försäkringsbolagens verksamhet regleras på förbundsstatsnivå av en egen lag (Versicherungsaufsichtsgesetz, 1992, VAG), som till stora delar är tvingande lagstiftning. Lagen innehåller bestämmelser om ömsesidiga försäkringsbolag. Förebild för dessa bestämmelser har varit bestämmelserna om bolag som omfattas av den tyska civillagen (Bürgerliches Gesetzbuch, 1900). För företag i aktiebolagsform gäller en egen lag (Aktiengesetz, 1965), som är separat från civillagen. VAG innehåller bestämmelser om försäkringstillsyn. Den kompletteras av tillsynsbestämmelser i författningar på delstatsnivå. Försäkringstillsynsmyndighet i Tyskland är Bundesanstalt Für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin).

VAG innehåller inga bestämmelser om försäkringsavtal, utan för dem gäller en separat lag (Versicherungsvertragsgesetz, VVG). I VVG finns såväl allmänna bestämmelser, som tillämpas på alla försäkringsavtal, som särskilda bestämmelser, som gäller bara en specifik försäkringsklass.

VAG tillämpas som sådan inte heller på återförsäkringsbolag, med undantag för ömsesidiga försäkringsbolag. Lagen har ändå tillämpats i begränsad omfattning också på andra återförsäkringsföretag än sådana som verkar som ömsesidiga bolag. Exempel på tillämpliga bestämmelser är behörighetskraven för ledningen och boksluts- och revisionsbestämmelserna.

Bestämmelserna om återförsäkring har införts i VAG, och bestämmelserna är numera så gott som desamma för direktförsäkrings-

bolag som för återförsäkringsbolag. Genomförandet på nationell nivå av tjänstepensionsdirektivet godkändes i förbundsrådet i juli 2005, men samtidigt beslutade man att Tyskland inte kommer att genomföra direktivets frivilliga del om livförsäkringsbolag.

Frankrike

I Frankrike har all lagstiftning som tillämpas inom försäkringsbranschen samlats i försäkringsförfattningssamlingen le Code des Assurances.

Precis som på andra håll i Europeiska unionen behöver att bolag som börjar bedriva försäkringsverksamhet i Frankrike en koncession som täcker alla försäkringsklasser som försäkringsverksamheten är avsedd att omfatta. Om koncessionen gäller såväl livförsäkring som skadeförsäkring skall dessa hållas avskilda från varandra.

Ett försäkringsbolag som bildas i Frankrike skall vara antingen ett aktiebolag eller ett ömsesidigt bolag. I Frankrike ansvarar en försäkringstillsynskommission (la Commission de contrôle des assurances, des mutuelles et des institutions de prévoyance) för försäkringstillsynen. Den praktiska övervakningen ankommer ändå på tillsynsombud (commissaires contrôleurs) som är tjänstemän vid finansministeriet men verkar med fullmakt av försäkringstillsynskommissionen.

Holland

Den holländska civillagboken (Burgerlijk Wetboek) innehåller allmän bolagsrättslig lagstiftning, dit också lagstiftningen om försäkringsbolag hör. Dessa lagstiftningsområden finns i samma del av civillagboken, medan försäkringsavtalsrätten har ett eget avsnitt. De särskilda bestämmelser som beror på EU-direktiv har satts i kraft nationellt genom en lag om tillsyn över försäkringsverksamhet (Wet toezicht Verzekeringsbedrijf, 1993).

Återförsäkringsdirektivet satte i kraft nationellt i samband med att en ny lag om tillsyn över finans- och försäkringsinstitutioner (Wet op het financieel toezicht) stiftade. Den nya lagen trädde i kraft vid ingången av

2007. Den nya lagen ersätter lagen om tillsyn över försäkringsverksamhet och lagen om tillsyn över kreditinstitut. Tjänstepensionsdirektivets frivilliga del om livförsäkringsbolag har inte genomförts i Holland.

I Holland utövas försäkringstillsynen av myndigheten de Nederlandsche Bank, DNB, som 2004 under detta namn slogs samman med den myndighet som tidigare ansvarade för försäkringstillsynen (Pensioen- en verzekeringskamer). DNB utövar tillsyn över kreditinstitut, pensionsstiftelser och försäkringsgivare samt över hela finanssektorn.

Belgien

I egenskap av affärsdrivande företag omfattas försäkringsbolagen, precis som alla affärsdrivande företag, av bolagslagen (Code des sociétés, 1999). Dessutom finns det i Belgien en egen lag om tillsyn över försäkringsbolag. Där föreskrivs om sådana särskilda frågor i anslutning till försäkringsbolag som kan avvika från bolagslagen.

Det finns separat lagstiftning om tillsyn och försäkringsavtal. Försäkringslagen från 1874 tillämpas fortfarande på vissa försäkringsformer, såsom transportförsäkringar och återförsäkringar. Dessutom har Belgien flera gällande lagar eller bestämmelser på förordningsnivå om särskilda försäkringsformer. Tillsynsmyndigheten har befogenheter att meddela föreskrifter om t.ex. kapitalkrav och föreskrifter avsedda att skydda försäkrade och förmånstagare.

Lagen om tillsyn över försäkringsbolag tillämpas inte på återförsäkringsbolag, om de inte också tillhandahåller direktförsäkringar. I Belgien har man ännu inte beslutat hur återförsäkringsdirektivet kommer att genomföras. Genomförandet av tjänstepensionsdirektivet är under beredning. Enligt planerna skall direktivet inte tillämpas på livförsäkringsbolag, men dessa kan senare genom en förordning börja omfattas av direktivet.

I Belgien har det funnits en enda tillsynsmyndighet för finanssektorn och försäkringsbranschen sedan ingången av 2004. Då slogs den myndighet som övervakar försäkringsbranschen samman med kommissionen för bank- och finanssektorn. Tillsynsmyndighetens (la Commission bancaire, financière et

des assurances, CBFA) huvudsakliga uppgift är att övervaka att lagstiftningen om försäkringsbranschen iakttas och att försäkringsbolagens finansiella situation hålls tillräckligt stabil. Denna myndighet har också getts befogenheter att utöva extra tillsyn i enlighet med direktivet om extra tillsyn.

Storbritannien

Försäkringsverksamheten i Storbritannien omfattas av en lag om tjänster och marknader inom finanssektorn och försäkringsbranschen (the Financial Services and Markets Act 2000, FSMA). Den lagstiftning som gällde tjänsterna inom hela finanssektorn reviderades vid övergången till 2000-talet. I den nya lagen slog man ihop och ersatte de separata lagar som tidigare tillämpats på verksamheten inom finanssektorn. Samtidigt koncentrerades tillsynen över finanssektorn till en enda myndighet (the Financial Services Authority, FSA). Systemet med en enda tillsynsmyndighet har också påverkat prioriteringarna inom tillsynen. FSA har övergått till en mer riskbaserad tillsyn, varvid en noggrannare kontroll inriktas på de bolag där eventuella bakslag skulle förorsaka marknaden och konsumenterna de största skadorna.

Lagen om tjänster och marknader inom finanssektorn och försäkringsbranschen är en ramlag; detaljerade bestämmelser finns i speciallagstiftning. Lagen ger tillsynsmyndigheten befogenheter att meddela regler och anvisningar om bl.a. beviljande av koncession, tillsyn, normer för en stabil verksamhet och ledning av företag.

Före reformen ingick bestämmelserna om försäkringsverksamheten i lagen om försäkringsbolag (the Insurance Companies Act 1982, ICA). I samband med reformen upphävdes denna lag helt och hållet. En stor del av den reviderade försäkringsregleringen, som iakttar det nya systemet, följer likväl tidigare bestämmelser.

De associationsformer som är tillåtna för försäkringsbolag i Storbritannien har av tradition avvikit något från dem på den europeiska kontinenten. Försäkringsbolagen kan verka antingen som aktiebolag eller som ömsesidiga försäkringsbolag. Dessutom finns det i Storbritannien ömsesidiga försäkrings-

bolag som är kända som ömsesidiga sjuk-, försäkrings- eller pensionskassor (friendly societies) och vars verksamhet regleras genom the Friendly Societies Act. Det går också att bedriva försäkringsverksamhet i sammanslutningar som omfattas av the Industrial and Provident Societies Act. Sammanslutningar som omfattas av denna lag används närmast för verksamhet som bedrivs utan aktie- eller något annat bolagskapital, t.ex. för verksamheten vid bostadsbolag, kooperativ eller företag med social verksamhet.

I Storbritannien verkar också försäkringsgivare under namnet Lloyds. Lloyds som bolag bedriver ingen försäkringsverksamhet. Det är en sammanslutning som registrerats med stöd av en lag från 1871 (the Lloyds Act) och som tillhandahåller sina medlemmar infrastruktur för att bedriva direkt försäkring och återförsäkring.

1.4. Bedömning av nuläget

Den reviderade aktiebolagslagstiftningen innebär att lagen om försäkringsbolag inte utan avsevärda strukturella och innehållsmässiga ändringar kan tillämpas parallellt med den gällande aktiebolagslagen. I synnerhet den nya systematiken och strukturen i aktiebolagslagen leder till att den hänvisningsteknik som använts i lagen om försäkringsbolag inte längre fungerar. Dessutom innehåller lagen om försäkringsbolag många bestämmelser som också finns i aktiebolagslagen med så gott som samma innehåll.

I lagen om försäkringsbolag ingår en hel del normgivningsmakt som har delegerats till social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Många normer som på ett betydande sätt påverkar försäkringsbolagens verksamhet, t.ex. bestämmelserna om ansvarsskuldens täckning, har för närvarande utfärdats antingen genom förordning eller genom tillsynsmyndighetens föreskrifter. Enligt grundlagen kan normer också för närvarande utfärdas genom förordning. Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen skall genom lag dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen hör till området för lag. Även andra myndigheter kan bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestäm-

da frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande skall vara exakt avgränsat.

Förordningar kan med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag utfärdas av republikens president, statsrådet och ministerierna. Enligt grundlagsutskottets beslutspraxis skall det vid bedömningen av om en förordning är i överensstämmelse med grundlagen eller inte beaktas att förordningen inte får innehålla begränsningar som går längre än det som föreskrivs i lag.

Det kan bedömas att många normer som påverkar grunderna för försäkringsbolagens rättigheter och skyldigheter och som för närvarande har utfärdats genom förordningar eller tillsynsmyndigheternas föreskrifter bör överföras på lagnivå.

Under drygt två årtionden har man varit tvungen att göra många ändringar i lagen om försäkringsbolag, bl.a. på grund av aktiebolagslagen och Europeiska unionens lagstiftning. På grund av de många ändringslagarna har lagen blivit svårare att läsa och dess ursprungliga struktur otydligare.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1. Mål och medel

Lagen om försäkringsbolag måste revideras på grund av den nya systematiken och strukturen i aktiebolagslagen. Revideringen är nödvändig för att aktiebolagslagen och försäkringsbolagslagen även i fortsättningen skall kunna tillämpas parallellt. Målet är att liknande ärenden inte i onödan regleras i både försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen, utan att aktiebolagslagen tillämpas direkt på försäkringsbolag. En grundläggande princip i propositionen är att aktiebolagslagen skall tillämpas på försäkringsbolag, om det inte finns anledning att avvika från bestämmelserna i aktiebolagslagen på grund av den speciella karaktären hos försäkringsbolagens verksamhet. Målet är att lagstiftningen om försäkringsbolag följer den allmänna utvecklingen av aktiebolagslagstiftningen. Ett

mål är dessutom att aktiebolagslagen i så stor utsträckning som möjligt skall tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag, med beaktande av konkurrensmöjligheterna för försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag. Vid tillämpningen av aktiebolagslagen skall man dock ta hänsyn till att försäkringsbolagslagen innehåller många bestämmelser som på grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär avviker från aktiebolagslagen och som det är nödvändigt att hålla kvar också i fortsättningen.

Det är nödvändigt att ändra lagstiftningen om försäkringsbolag också så att den normgivningsmakt som har delegerats till social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen motsvarar kraven i grundlagen.

I lagen om försäkringsbolag finns det dessutom ett stort behov av tekniska ändringar till följd av de många ändringslagarna och arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Syftet är att lagen skall bli lättare att läsa och få en tydligare struktur.

Med anledning av vad som anförts ovan är det inte ändamålsenligt att genomföra ändringarna av lagen om försäkringsbolag som en delreform. Det mest ändamålsenliga är att det på motsvarande sätt som i fråga om aktiebolagslagen stiftas en helt ny försäkringsbolagslag. Målet för propositionen är att man i den nya försäkringsbolagslagen till behövliga delar skall beakta den reviderade aktiebolagslagstiftningen, både strukturellt och i fråga om innehållet. Syftet är dessutom att man skall lägga fram sådana förslag till ändringar som följer av andra ändringsbehov som framkommit under den nuvarande lagens giltighetstid. Målet är att lagstiftningen om försäkringsbolag skall bli tydligare och modernare.

2.2. De viktigaste förslagen

2.2.1. Lagens struktur och utformning

Utgångspunkten vid beredningen av lagen har varit att göra lagens struktur och utformning tydligare på samma sätt som i fråga om aktiebolagslagen. Lagen har en sådan indelning att allmänna principer och bolagsbildning, förvaltning och bokslut, solvens, livför-

säkring, finansiering, utbetalning av medel, ändring av bolagsstruktur, tillsyn, påföljder och rättsskydd samt särskilda bestämmelser utgör egna block.

Indelningen motsvarar strukturen i den gällande aktiebolagslagen, med den skillnaden att vissa egna delar har intagits i försäkringsbolagslagen på grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär. Både indelningen av lagen i delar och den tydligare utformningen av kapitlen och bestämmelserna har gjorts för att underlätta tillämpningen av lagen. Till kapitlen har fogats mellanrubriker, och samtliga paragrafer har försetts med paragrafrubriker.

Även om utgångspunkten vid lagberedningen har varit att liknande ärenden inte i onödan skall regleras i både försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen, har det i praktiken inte varit möjligt att helt nå detta mål. Lagen innehåller även i fortsättningen bestämmelser som också finns i aktiebolagslagen med nästan eller helt och hållet samma innehåll. Detta beror bl.a. på den inre logiken i vissa helheter och lagens läsbarhet, vilka medfört att det ansetts vara bäst att vissa bestämmelser i aktiebolagslagen upprepas i försäkringsbolagslagen.

Eftersom aktiebolagslagen till vissa delar som sådan tillämpas på försäkringsbolagens verksamhet, innehåller även den nya lagen ett stort antal bestämmelser med hänvisningar till aktiebolagslagen. Man har försökt utforma hänvisningarna separat för varje kapitel. I tillämpningsbestämmelserna har man inte iakttagit några schematiska regler, utan vid varje helhet har man valt den hänvisningsteknik som lämpar sig bäst för att få en uppfattning om helheten. Hänvisningarna har skrivits så exakt som möjligt och hänvisningar med uttrycket ”i tillämpliga delar” har undvikits.

Däremot innehåller lagen fler informativa hänvisningar som uppmärksammar användaren på vissa faktorer som regleras någon annanstans och som är relevanta för saken. Den för bolagen viktiga regleringen av bolagsstämman har t.ex. genomförts så, att det i flera lagrum hänvisas till de tillämpliga paragraferna i aktiebolagslagen så att kapitlet följer förfarandet vid bolagsstämman. I den mån det inte är ändamålsenligt att föreskriva om

någon omständighet i anslutning till bolagsstämman i kapitlet om bolagsstämman, har i kapitlet dessutom tagits in en hänvisning till det lagrum där saken regleras.

Motiveringen till lagen har utformats så att det av den framgår vilken bestämmelse i den gällande lagen om försäkringsbolag eller den nuvarande aktiebolagslagen den föreslagna bestämmelsen motsvarar. Det har inte ansetts nödvändigt att grundligt motivera de bestämmelser som i sin helhet motsvarar antingen den gällande lagen om försäkringsbolag eller den nuvarande aktiebolagslagen. I det sistnämnda fallet är motiveringarna till den nuvarande aktiebolagslagen tillämpliga som sådana, om inte något annat konstateras.

2.2.2. *Allmänna principer*

Enligt motsvarande struktur som i 1 kap. i aktiebolagslagen föreslås i 1 kap. i försäkringsbolagens bestämmelser om de centrala principerna för ett försäkringsbolags verksamhet. Genom att dessa principer skrivs in i lagen och sammanställs i lagens första kapitel, vill man på samma sätt som i fråga om aktiebolagslagen betona betydelsen av dessa principer i försäkringsbolagens verksamhet och göra det lättare att förstå lagen som en helhet.

De centrala principer som tagits in i kapitlet är dels allmänna bolagsrättsliga principer, dvs. status som juridisk person och delägars begränsade ansvar, majoritetsprincipen, likställdhetsprincipen samt bestämmelser om ledningens uppgifter och dispositiva bestämmelser. Dels innehåller kapitlet principer som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär och som tillämpas enbart inom försäkringsbranschen. Sådana principer är bl.a. bestämmelserna om koncession, grundkapital och tillsyn, förbudet att bedriva annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet, separationsprincipen, soliditetsprincipen samt den reglering om syftet med försäkringsbolagets verksamhet som skiljer sig från aktiebolagslagen.

2.2.3. *Bildande av försäkringsbolag och koncession*

I kapitlet om bolagsbildning i lagförslaget

ingår samma princip som i den gällande aktiebolagslagen om att bolagets delägare är kända när åtgärderna för att bilda bolaget inleds. Även i fråga om försäkringsbolagen är det alltså fråga om s.k. simultanbildning, inte om sådan successivbildning enligt den gällande lagen, vilket innebär att stiftarna inte antas vara desamma som aktieägarna, garantiandelsägarna eller de som tillskjutit grundfonden och att stiftarna sammankommer för att besluta om bolagsbildningen på den konstituerande stämman.

I fråga om koncession för försäkringsbolag avviker förslaget från den gällande lagen om försäkringsbolag på så sätt att koncession söks hos Försäkringsinspektionen och inte hos social- och hälsovårdsministeriet som för närvarande. Det anses motiverat att flytta beviljandet av koncession till den myndighet som utövar den operativa tillsynen över försäkringsanstalterna och som redan nu i egenkap av den myndighet som ger utlåtande har spelat en viktig roll i behandlingen av koncessionsansökningarna.

Att koncessionsärendena överförs till tillsynsmyndigheten motsvarar också regleringen av finansinstitutens verksamhetstillstånd. Verksamhetstillstånd för finansinstitut beviljas av Finansinspektionen, som övervakar finansinstituterna.

Koncession för arbetspensionsförsäkringsbolag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkring behandlas också i fortsättningen av statsrådets allmänna sammanträde.

2.2.4. *Delägarskap, aktier och garantiandelar i försäkringsbolag*

Bestämmelserna i aktiebolagslagens 3 och 4 kap. om aktier och aktier som hör till värdeandelssystemet är tillämpliga också på aktier och garantiandelar i försäkringsbolag. Vissa särdrag i fråga om försäkringsverksamheten, t.ex. försäkringstagarnas delägarskap i ett ömsesidigt försäkringsbolag, tillskottsplikten för delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag och skyldigheten att anmäla förvärv av aktier eller garantiandelar i ett försäkringsbolag till Försäkringsinspektionen, dvs. den s.k. ägarkontrollen, förutsätter dock särskilda bestämmelser i försäkringsbolagslagen.

Begreppet delägarskap i ömsesidiga försäkringsbolag görs tydligare genom att delägarna begränsas till försäkringstagare och garantiandelsägare. Det görs en distinkt skillnad mellan skyldigheten att betala en eventuell särskild avgift i aktiebolag och eventuell tillskottsplikt i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

I bestämmelserna om ägarkontroll slopas Försäkringsinspektionens rätt att överväga förbud mot förvärv av aktier eller garantiandelar på konkurrensrättsliga grunder. På så sätt kommer anmälningsförfarandet i samband med försäkringsföretags företagsförvärv att konkurrensrättsligt vara detsamma som för andra företag.

2.2.5. *Förvaltning*

De bestämmelser i förslaget som gäller försäkringsbolagens organ baserar sig i hög grad på den gällande lagen och på riktlinjerna i den gällande aktiebolagslagen. De största ändringarna hänger samman med framställningssättet.

Aktiebolagslagen innehåller bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan bolagsstämman, styrelsen och verkställande direktören. Det föreslås att dessa bestämmelser som sådana tillämpas på försäkringsbolag.

Bolagsstämma

I bestämmelserna om bolagsstämman har det inte gjorts några betydande ändringar i den gällande aktiebolagslagen. Inte heller för försäkringsbolagens del finns det något behov av stora ändringar av innehållet. De föreslagna ändringarna motsvarar ändringarna av aktiebolagslagen. På grund av bolagsstämmans centrala betydelse föreslås att strukturen i kapitlet om den ändras så att den blir tydligare än tidigare. Kapitlet följer de olika skedena av stämmoförfarandet på så sätt att de bestämmelser i aktiebolagslagen som skall tillämpas på ett försäkringsbolags bolagsstämma skrivs in i flera lagrum och det väsentliga innehållet i dem nämns för tydlighetens skull i bestämmelsen.

Bestämmelserna om ett aktiebolags bolagsstämma har bl.a. ändrats så, att bestämmelserna om jäv för aktieägares ombud slopas och antalet ärenden skall avgöras av den or-

dinarie bolagsstämman minskas. Dessa ändringar är också tillämpliga på försäkringsbolag. Bestämmelserna om stämmokallelse, om tiden för utfärdande av kallelse och om framläggande av handlingar har på samma sätt som i aktiebolagslagen med några smärre undantag koncentrerats till kapitlet om bolagsstämman. I syfte att underlätta tillämpningen av lagen ingår i fråga om undantagen en tydlig hänvisning till det lagrum där saken regleras. Avsikten med ändringarna är att underlätta ordnandet av bolagsstämmor och undvika formfel.

I fråga om försäkringsaktiebolag föreslås att bestämmelsen om fastställande av aktieägarens röstetal i den nuvarande aktiebolagslagen skall tillämpas. Begränsningen av den största möjliga röstvärdesskillnaden mellan aktier av olika slag har slopats i aktiebolagslagen.

Det föreslås att begränsningen av röstetalet i ett försäkringsaktiebolag till högst en tiondel av det vid stämman företrädde röstetalet stryks som obehövlig. Det föreslås dock att begränsningarna skall kvarstå i ömsesidiga försäkringsbolag, eftersom det med hänsyn till principerna om ömsesidighet är viktigt att garantiandelsägarnas rösträtt begränsas i förhållande till försäkringstagardelägarna, liksom även enskilda delägares rösträtt i förhållande till övriga delägare.

Bolagets ledning

Regleringen i aktiebolagslagen om de organ som hör till bolagets ledning föreslås bli tillämpliga på försäkringsbolag i större utsträckning än för närvarande. Frågor som gäller styrelsen, verkställande direktören och förvaltningsrådet föreslås dock alltså bli reglerade i försäkringsbolagslagen, till den del de avviker från aktiebolagslagen. I enlighet med aktiebolagslagen skall bestämmelserna om bolagets ledning inte längre tillämpas på andra företrädare än dem som hör till ledningen.

I bestämmelserna om styrelsen föreslås smärre ändringar. Vid en styrelseledamots avgång och vid komplettering av styrelsen tillämpas bestämmelserna i den gällande aktiebolagslagen. I försäkringsbolagslagen intas ett förbud som innebär att styrelsens ordfö-

rande inte får vara verkställande direktör. Enligt förslaget är detta inte heller möjligt då bolaget har ett förvaltningsråd. Förbudet anses nödvändigt eftersom en av styrelsens viktigaste uppgifter är att övervaka verkställande direktören.

Bestämmelserna om förvaltningsrådets behörighet föreslås bli ändrade så att förvaltningsrådet inte längre kan välja verkställande direktör. Denna uppgift ankommer på styrelsen. Förvaltningsrådet kan utse styrelsen endast om detta är föreskrivet i bolagsordningen. Dessutom ändras minimiantalet ledamöter i förvaltningsrådet till tre i stället för nuvarande fem genom att den gällande aktiebolagslagen tillämpas.

I kapitlet har intagits bestämmelser om placeringsplanen och den interna kontrollen, eftersom dessa uppgifter ankommer på styrelsen.

Revision och särskild granskning

De föreslagna bestämmelserna om revision och särskild granskning motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i den gällande lagen. I förslaget har regleringen i den nya revisionslagen (459/2007) beaktas. Bestämmelserna om revision av försäkringsbolag innehåller för närvarande särskilda bestämmelser som avviker från revisionsbestämmelserna för bolag inom andra branscher. Det föreslås att den särskilda övervakningsrevisionen av försäkringsbolag slopas och att övervakningsrevisorns särskilda uppgifter överförs till försäkringsbolagens normala revisionsverksamhet. Den egentliga revisorns uppgifter utvidgas och preciseras så att de även omfattar övervakningsrevisorns nuvarande uppgifter.

2.2.6. *Ansvarsskuld, täckning för ansvarsskulden, verksamhetskapital, proaktiv tillsyn och solvenskapital*

Ansvarsskuld och täckning för ansvarsskulden

Bestämmelserna om ett försäkringsbolags ansvarsskuld föreslås inte bli ändrade i sak. Regleringen i förordningen om beräkning av ansvarsskulden och i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter intas i försäkringsbo-

lagslagen på grund av kraven i grundlagen, med undantag för vissa detaljer av teknisk natur som det är ändamålsenligt att även i fortsättningen reglera genom förordning.

Garantiavgiftspost

I lagen om försäkringsbolag ingår för närvarande bestämmelser om garantiavgiftsposten. Den utgör en del av ersättningsansvaret och hänför sig till de lagstadgade skadeförsäkringarnas (lagstadgad olycksfallsförsäkring och trafikförsäkring) solidariska ansvar för de förpliktelser som ett försäkringsbolag som hamnat i svårigheter har. Till sin natur är garantiavgiftsposten en förhandsfondering av det solidariska ansvaret via försäkringsbolagens egna balansräkning. Garantiavgiftsposten får endast användas för att uppfylla den betalningsskyldighet som följer av försäkringsbolagens solidariska ansvar.

Den nuvarande regleringen om garantiavgiftsposten är problematisk. Det mest centrala problemet är att man inte kan vara säker på hur garantiavgiftsposten kommer att användas vid överföringar av beståndet till utlandet eller vid fusioner. Enligt social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65) skall i samband med överlåtelsen av försäkringsbeståndet till det mottagande bolaget också överföras en del av garantiavgiftsposten som svarar mot det bestånd som överförs. När beståndet överförs till utlandet har de finska myndigheterna inte några möjligheter att övervaka att syftet med garantiavgiftsposten förverkligas. Med största sannolikhet blir garantiavgiftsposten i detta fall fritt eget kapital för det mottagande bolaget.

Vid beredningen av propositionen har gåtts igenom olika alternativ till lösningar av problemen. Ett alternativ är att hela garantiavgiftsposten slopas och att medlen återbördas till de instanser av vilka de insamlats. För denna lösning talar bl.a. det faktum att det inte heller inom den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen finns någon sådan förhandsfondering som garantiavgiftsposten, även om arbetspensionsförsäkringsbolagen också har ett solidariskt ansvar för arbetspensionsförsäkringen.

Det andra alternativet är att garantiavgiftsposten kvarstår i nuvarande form, men att

man försöker lösa problemen i anslutning till den. Detta alternativ fungerar sannolikt inte eftersom problemen är så komplicerade.

Som ett tredje alternativ har inrättandet av en separat fond för garantiavgiftsposterna föreslagits. Till denna fond överförs garantiavgiftsposterna ur försäkringsbolagens resultaträkningar. Det positiva med detta alternativ är att en separat fond stöder likviditeten i det solidariska ansvaret och att även utländska bolag måste delta i finansieringen av den. En negativ sak är att fonden måste ha en egen organisation och förvaltning, vilket medför extra kostnader.

I denna proposition föreslås att bestämmelserna om garantiavgiftsposten tas in i den nya lagen. Inom ramen för tidtabellen fanns det inte några möjligheter att utreda de olika parternas åsikter om hur de olika alternativen fungerar.

Täckning för ansvarsskulden

Bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden grundar sig till stor del på bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i 10 kap. i den gällande lagen om försäkringsbolag, på förordningen om täckning av ansvarsskulden och på bestämmelser på lägre nivå som utfärdats med stöd av dessa bestämmelser, i synnerhet Försäkringsinspektionens föreskrifter. Enligt förslaget skall regleringen i förordningen om täckning av ansvarsskulden tas in i lagen på grund av kraven i grundlagen. I de nuvarande bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden görs vissa preciseringar. Dessutom försöker man förenkla de nuvarande komplicerade och svårbegripliga bestämmelserna, och ändra bestämmelserna så att de bättre än för närvarande beaktar den utveckling som skett på placeringsmarknaden och i försäkringsbolagens placeringsverksamhet.

Verksamhetskapital och garantibelopp

I bestämmelserna om ett försäkringsbolags verksamhetskapital och garantibelopp föreslås inte några väsentliga ändringar jämfört med de nuvarande bestämmelserna. Ändringarna av innehållet beror på direktivet om finansiella konglomerat och det nya återför-

säkringsdirektivet. Kraven i dessa direktiv har i förslaget beaktats i de poster som skall dras av från verksamhetskapitalet. I övrigt har man försökt förenkla och förkorta de nuvarande långa och komplicerade bestämmelserna och förbättra deras logiska utformning.

Proaktiv tillsyn och solvenskapital

De nuvarande solvensreglerna som baserar sig på EU-direktiven beaktar ett livförsäkringsbolags risker endast bristfälligt. De finska livförsäkringsbolagen har dock redan i många år anmält sin riskposition till Försäkringsinspektionen på ett sätt som noggrannare försöker beakta bolagets faktiska risker. Denna rapportering grundar sig inte på en tydlig förpliktelse i lag, utan den har grundat sig på Försäkringsinspektionens allmänna tillsynsbefogenheter. För att tillsynen skall vara effektiv krävs att den övervakande myndigheten analyserar riskerna i försäkringsbolaget eller något annat tillsynsobjekt och att riskerna ställs i proportion till bolagets risktagningsförmåga samt att det på basis av resultatet av analysen görs ingripanden i tillräckligt god tid om ett tillsynsobjekts ställning försvagas. Även om tillsynsmyndigheten har mycket omfattande allmänna tillsynsbefogenheter, har det i propositionen ansetts nödvändigt att även på lagnivå fastställa innehållet i denna proaktiva tillsyn (early warning). Detta gör tillsynen effektivare och öppnare.

Samtidigt som regleringen om rapporteringen av riskpositionen tas in i lagen är det skäl att modernisera beräkningsmetoderna med beaktande av de krav som följer av förändringarna i verksamhetsmiljön. Förändringarna i verksamhetsmiljön syns i synnerhet när det gäller förändringarna i försäkringsavtalens karaktär och förändringarna i styrningen av placeringsverksamheten så att den i allt högre grad gynnar förenlighet mellan ansvarsskulden och placeringarna. Dessutom har förändringarna i den internationella verksamhetsmiljön, i synnerhet EU:s Solvens II-projekt som håller på att utvecklas och förenhetligandet av de internationella redovisningsnormerna, fört med sig nya exaktare metoder för att fastställa ett försäkringsbolags solvensställning.

Syftet med regleringen om ett försäkringsbolags solvenskapital är att beakta de placerings- och försäkringstekniska riskerna vid tillsynen över bolagen på ett bättre sätt än vad som följer av kraven i skade- och återförsäkringsdirektiven. I de nuvarande kraven enligt skade- och återförsäkringsdirektiven påverkas kravet på verksamhetskapitalet inte alls av placeringsrisken. När det gäller de försäkringstekniska riskerna beaktas endast den större volatiliteten i försäkringsklasserna 11, 12 och 13, och i övrigt har de olika försäkringslagens varierande karaktär inte någon inverkan på verksamhetskapitalkravet. Återförsäkringens verkningar beaktas direkt endas på basis av tidigare år.

I lagen föreslås i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets nuvarande föreskrifter (1999:65) bestämmelser om ett s.k. solvenstest, vid vilket skadeförsäkringsbolagets placeringar delas in i riskklasser. På basis av egendomen i de olika klasserna och den riskbenägenhet som fastställts för klasserna beräknas det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken. För beräkningen av det verksamhetskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna delas bolagets försäkringsbestånd in i olika grupper på basis av försäkringsslaget. Riskbenägenheten hos dessa grupper beaktas utgående från de parametrar och beräkningsscheman som fastställts för respektive grupp.

2.2.7. Livförsäkring

I lagen föreslås på samma sätt som i 13 kap. i den gällande lagen särskilda bestämmelser om livförsäkring. Bestämmelserna i kapitlet grundar sig i princip på 13 kap. i den gällande lagen. I lagen intas en skälighetsprincip med motsvarande innehåll som i den gällande lagen. Med skälighetsprincipen avses en skälig fördelning av det överskott som försäkringarna avkastat mellan de försäkringar som har rätt till utdelning av överskott och bolagets ägare. Det nya är att försäkringsbolaget skall lämna mera information än för närvarande om sin praxis för tillämpningen av skälighetsprincipen. Försäkringsinspektionen skall också publicera uppgifter om de olika bolagens tolkningar vid tillämpningen av skälighetsprincipen. Syftet är att

göra försäkringsbolagens verksamhet mer genomskinlig och främja konkurrens.

Vid beredning av propositionen utreddes en ändring av regleringen om skälighetsprincipen. Ett av alternativen som togs upp var att den allmänna skälighetsprincip som grundar sig på lag skulle ha slopats, varvid varje försäkringsbolag i de principer för fördelningen av överskottet som godkänts av styrelsen skulle ha fastställt hur ett eventuellt överskott fördelas mellan bolaget, delägarna och försäkringarna. Detta skulle ha förändrat tillsynen så att Försäkringsinspektionen inte längre skulle ha övervakat att skälighetsprincipen förverkligas vid fördelningen av överskottet, utan Försäkringsinspektionen skulle endast ha övervakat att bolaget har principer för fördelningen av tilläggsförmånerna, att bolaget publicerar dessa på sina webbsidor och att bolagen följer sina principer. Man övervägde också att slopa den gällande lagens krav på kontinuitet i nivån på tilläggsförmånerna.

Eftersom det inte hittades någon modell som på ett bättre sätt skulle ha ökat genomskinligheten och säkerställt att det också i framtiden på marknaden finns försäkringar som är bundna till beräkningsränta och som har rätt till utdelning av överskott, föreslås att den gällande bestämmelsen skall kvarstå, dock med ökad genomskinlighet på ovan beskrivet sätt.

2.2.8. *Finansiering*

På emission, optionsrätter och en höjning av aktiekapitalet i ett försäkringsbolag tillämpas direkt bestämmelserna i 9-11 kap. i aktiebolagslagen. Förslaget motsvarar tekniskt regleringen i den gällande lagen, men de bestämmelser i aktiebolagslagen som skall tillämpas har ändrats i sak på grund av att aktierna saknar nominellt belopp. Dessa bestämmelser skall i huvudsak tillämpas också på garantiandelar i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

I lagen föreslås på samma sätt som i den gällande lagen bestämmelser om ett försäkringsbolags kreditupptagning och ställande av säkerhet. Ett försäkringsbolag skall enligt den gällande lagen i regel ordna sin verksamhet utan att ta upp krediter. Upptagande

av krediter är tillåtet endast i de undantagsfall som finns uppräknade i 1 kap. 4 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Det föreslås att denna princip inte ändras. I 1 kap. 4 a § i den gällande lagen begränsas också försäkringsbolagets rätt att ställa säkerhet. Det föreslås att också denna princip behålls i lagförslaget.

Bestämmelserna om kapitallån motsvarar huvudsakligen motsvarande bestämmelser i aktiebolagslagen. Kapitallån är inte en kapitalpost i det egna kapitalet, eftersom kapitallån enligt IFRS-standarderna i allmänhet inte kan betraktas som eget kapital.

2.2.9. *Utbetalning av medel*

Bestämmelserna om utbetalning av försäkringsbolagets medel har samma systematik och struktur som 13 kap. i aktiebolagslagen. På grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär avviker bestämmelserna om utbetalning av försäkringsbolagets medel ändå i många avseenden från den allmänna aktiebolagslagstiftningen. Därför är utgångspunkten i förslaget att bestämmelserna i 13 kap. i aktiebolagslagen om utbetalning av medel inte alls tillämpas på försäkringsbolag, utan försäkringsbolagslagen innehåller alla bestämmelser om utbetalning av medel trots att vissa bestämmelser i aktiebolagslagen som sådana också skulle vara tillämpliga på försäkringsbolag.

Bestämmelsen om utbetalningssätten motsvarar i sak huvudsakligen motsvarande bestämmelse i aktiebolagslagen och även den gällande lagen om försäkringsbolag. Liksom i den gällande lagen betraktas som utbetalning av medel inte sådant utgivande av tilläggsförmåner som sker med iakttagande av 13 kap.

Bestämmelserna om beloppet av de medel i ett försäkringsbolag som skall delas ut avviker från aktiebolagslagen. En väsentlig skillnad är de bestämmelser med vilka utbetalning av fritt eget kapital begränsas. Utbetalningen av medel är förbjuden om försäkringsbolaget inte uppfyller lagens solvenskrav.

Utbetalningen av medel är också förbjuden om försäkringsbolaget inte uppfyller kraven på täckning, även om bolaget i övrigt uppfyl-

ler solvenskraven och har utdelningsbara medel. Medel får inte heller betalas ut om försäkringsbolaget är insolvent eller om utbetalningen medför att bolaget blir insolvent.

2.2.10. *Ändring av bolagsstruktur och upp- lösning av bolag*

Fusion

Bestämmelserna om fusion föreslås i sak till största delen följa den gällande lagen. Eftersom aktiebolagslagen i stor utsträckning tillämpas på försäkringsbolags fusioner, föreslås att också försäkringsbolagens fusionsförfarande görs enklare och snabbare i enlighet med bestämmelserna i den gällande aktiebolagslagen. Förfarandet görs snabbare genom att tidsfristerna i anslutning till fusionsförfarandet förkortas och de olika faserna av förfarandet inleds tidigare än förut.

Det föreslås även att de särskilda bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag ändras för att förfarandet skall kunna påskyndas. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionens samtycke till en fusion sökas redan inom en månad från det att fusionsplanen har undertecknats och en godkänd revisors yttrande har erhållits. Inom samma tid skall planen enligt förslaget anmälas för registrering och en eventuell ansökan om koncession eller utvidgning av koncessionen göras. Försäkringsinspektionen skall sedan den fått en ansökan om fusion dessutom inleda ett förfarande för kallelse på försäkringsborgenärerna. Därigenom tidigareläggs kallelseförfarandet jämfört med den gällande lagen. De föreslagna revideringarna innebär att förfarandet för ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke och förfarandet för kallelse på försäkringsborgenärerna kan inledas omedelbart i början av fusionsförfarandet, parallellt med de i aktiebolagslagen angivna borgenärsskyddsförfarandet och förfarandet för fattande av fusionsbeslut.

Fusionsplanen föreslås innehålla mer upplysningar än för närvarande för att informationen om fusionen skall vara tillräcklig.

Vid vissa företagsarrangemang inom försäkringsbranschen tillämpas dubbel tillsyn över företagsförvärv. Den gällande lagen har stipulerat att Försäkringsinspektionen skall

begära Konkurrensverkets utlåtande om en ansökan om samtycke till fusionsplanen. På Konkurrensverket ankommer dessutom den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992). I detta förslag anses att det både ur tillsynsmyndigheternas och ur tillsynsobjektens synvinkel är ändamålsenligt att konkurrensrättsliga frågor behandlas av en enda tillsynsmyndighet. Således föreslås att Försäkringsinspektionen kan förbjuda en fusion endast förutsatt att sunda och försiktiga affärsprinciper skulle äventyras. Det är bara Konkurrensverket som skall kunna förbjuda en fusion på konkurrensrättsliga grunder.

I enlighet med den gällande aktiebolagslagen föreslås att också sätten för fusion av försäkringsbolag utvidgas. Förslaget möjliggör fusioner i form av s.k. trepartsfusioner, där fusionsvederlaget ges av en annan part än det övertagande bolaget. Det är i regel det övertagande bolagets moderbolag som lämnar vederlaget.

Delning

Vissa ändringar föreslås också i bestämmelserna om delning av försäkringsaktiebolag. Den lagtekniskt sett viktigaste ändringen är att det i bestämmelserna om delning hänvisas till aktiebolagslagen, medan den gällande lagen till denna del i stor utsträckning hänvisar till bestämmelserna om fusion i lagen om försäkringsbolag.

Delningsbestämmelserna revideras innehållsmässigt på motsvarande sätt som bestämmelserna om fusion. Delningsförfarandet görs snabbare och enklare i analogi med revideringen av fusions- och delningsförfarandet enligt den gällande aktiebolagslagen.

I propositionen föreslås dessutom att en delning av ett försäkringsaktiebolag skall vara möjlig inte bara genom överlåtelse till ett nybildat försäkringsaktiebolag eller annat aktiebolag utan också till ett redan existerande, dvs. tidigare bildat, försäkringsaktiebolag eller annat aktiebolag. Det är då i sak fråga om en kombination av delning och absorptionsfusion. De föreslagna bestämmelserna tillåter således, på motsvarande sätt som aktiebolagslagen, mer varierande delningar än för närvarande, varvid en delning tydligare

än nu kan påverka aktieägarnas ställning i bolaget. Det föreslås också att tillämpningsområdet för bestämmelserna om delning delvis skall begränsas. Enligt den gällande lagen har det varit möjligt med delning av ett försäkringsaktiebolag som trätt i likvidation. Med tanke på de försäkrades förmåner är detta ändå inte motiverat.

Ett försäkringsbolag i likvidation kan likväl precis som enligt den gällande lagen fusioneras i enlighet med de föreslagna bestämmelserna i 19 kap., om det övertagande bolaget uppfyller kraven på ansvarsskuldens täckning samt solvenskraven.

Bestämmelserna om delning gäller enligt förslaget, på samma sätt som den gällande lagen, endast försäkringsaktiebolag. Principerna för delning av aktiebolag är som sådana inte tillämpliga på ömsesidiga försäkringsbolag.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

I likhet med vad som föreskrivs i den gällande lagen skall ett försäkringsbolag kunna överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat försäkringsbolag. Efter som en överlåtelse av försäkringsbeståndet till sin innebörd kan motsvara en fusion måste bestämmelserna om dessa arrangemang vara så enhetliga som möjligt. Därför föreslås att bestämmelserna om överlåtelse av försäkringsbeståndet revideras i enlighet med det som föreslås i fråga om fusion och delning bl.a. genom att Försäkringsinspektionens samtycke till en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall sökas tidigare än enligt den gällande lagen. Målet är att också för snabba förfarandet för överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Arbetsfördelningen mellan Försäkringsinspektionen och Konkurrensverket föreslås bli förtydligad på samma sätt som i fråga om fusioner. Konkurrensrättsliga frågor skall enligt förslaget behandlas bara av Konkurrensverket, och Försäkringsinspektionen behöver således inte längre begära något utlåtande i frågan.

I den gällande lagen har det inte funnits någon bestämmelse om utvidgning eller begränsning av koncessionen i samband med överlåtelse av försäkringsbeståndet. I försla-

get föreslås bestämmelser om detta för att bestämmelserna om överlåtelse av försäkringsbeståndet skall vara enhetliga med bestämmelserna om fusion och delning.

Ett försäkringsbolag som överlåter sitt försäkringsbestånd skall meddela antingen att det lägger ned försäkringsverksamheten eller att det fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet. I det föreslagna 23 kap. föreskrivs om likvidation.

I planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet föreslås utöver det som krävs i den gällande lagen ingå bl.a. en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs samt en utredning om att det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelserna uppfyller solvenskraven.

Förslaget innehåller också bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett utländskt försäkringsbolag. Enligt förslaget kan försäkringsbeståndet eller en del av det överlåtas till ett utländskt EES-försäkringsbolag med filial i Finland på samma villkor som vid överlåtelse av ett försäkringsbestånd bestående av försäkringsavtal som tecknats med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster.

I lagen föreslås också bestämmelser om möjligheten att överlåta ett återförsäkringsbestånd samt ett försäkringsbestånd som uppkommit av direkt försäkring som bedrivits i Finland till ett sådant försäkringsbolag i ett tredjeland som har en filial i Finland. Vidare föreslås bestämmelser om de fall då ett försäkringsbestånd bestående av försäkringsavtal som ingåtts genom en filial som är belägen i ett tredjeland överlåts till ett utländskt EES-försäkringsbolag eller till ett försäkringsbolag i ett tredjeland. I dessa fall skall en överlåtelse av försäkringsbeståndet inte förutsätta samtycke av Försäkringsinspektionen. Det föreslås även en precisering av bestämmelserna om övertagande av försäkringsbestånd.

Ändring av bolagsform

De föreslagna bestämmelserna om ändring av bolagsform motsvarar huvudsakligen de bestämmelser som redan finns i den gällande lagen. Bestämmelsernas struktur föreslås bli ändrad i någon mån, och i innehållet föreslås

vissa smärre ändringar och preciseringar som i stor utsträckning följer riktlinjerna i den gällande aktiebolagslagen.

Likvidation och konkurs

Till försäkringsbolags likvidationer och konkurser hänför sig ett stort antal särskilda bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens karaktär. Därför har alla likvidations- och konkursbestämmelser som är tillämpliga på försäkringsbolag införts i den gällande lagen om försäkringsbolag. I denna proposition föreslås att aktiebolagslagens bestämmelser om likvidation och konkurs kan tillämpas på försäkringsbolags likvidation i de fall då ett försäkringsbolag har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd och meddelat att det lägger ned försäkringsverksamheten och att det inte heller fortsätter med annan affärsverksamhet. Då kan bolaget upplösas i enlighet med aktiebolagslagens bestämmelser om likvidationsförfarande, eftersom de försäkrade förmånerna sedan hela försäkringsbeståndet har överlåtit inte längre kan äventyras genom ett likvidationsförfarande. I andra än ovan nämnda fall skall i fråga om försäkringsbolags likvidation enligt förslaget tillämpas de bestämmelser som föreslås i försäkringsbolagslagen.

Lagen föreslås inte längre på samma sätt som den gällande lagen ha separata bestämmelser om frivillig likvidation och tvångslikvidation. I den gällande lagen har särskilda förfaranden inte specificerats för dem annat än i fråga om förutsättningarna för försättande i likvidation. Till övriga delar har likvidationsförfarandet enligt lagen huvudsakligen varit likadant oavsett om bolaget har försatts i tvångslikvidation på grund av sin svaga solvensställning eller om ett solvent bolag av något annat skäl frivilligt vill lägga ned försäkringsverksamheten.

Bestämmelserna om livförsäkringsbolag avviker för närvarande från bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag så till vida att ett livförsäkringsbolag kan besluta att bolaget frivilligt träder i likvidation endast om bolaget har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag innan det träder i likvidation. Liv- och skadeförsäkringsbolagen kommer i samma ställning när indel-

ningen enligt den gällande lagen i frivillig likvidation och tvångslikvidation frångås och aktiebolagslagens bestämmelser om likvidation börjar tillämpas på såväl liv- som skadeförsäkringsbolag i det fall som beskrivs ovan.

Målet med de övriga ändringar som föreslås är närmast att förenkla förfarandet för att försätta ett bolag i tvångslikvidation och att göra skillnaderna mellan likvidations- och konkursförfarandet tydligare. För tydlighetens skull föreslås i bestämmelserna flera preciseringar av teknisk natur. Den mest betydande av de föreslagna ändringarna gäller domstolarnas behörighet vid likvidation. Enligt förslaget skall en domstol inte längre ha rätt att förordna försäkringsbolag i likvidation. Inte heller enligt aktiebolagslagen har domstolarna denna rättighet.

Strukturen i kapitlet om likvidation och konkurs föreslås bli ändrad på så sätt att bestämmelsernas ordningsföljd motsvarar likvidations- och konkursförfarandenas förlopp stegvis.

2.2.11. Tillsyn

I lagen föreslås motsvarande bestämmelser som i den nuvarande lagen när det gäller tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar. Bestämmelserna baserar sig på 14 kap. i den gällande lagen. De viktigaste ändringarna beror på förslaget att närma bestämmelserna om Försäkringsinspektionens tillsyns- och granskningsrätt till Finansinspektionens motsvarande rättigheter. En annan väsentlig förändring är strävan att beskriva tillsynsuppgiften och inriktningen av tillsynen tydligare än i den gällande lagen och på ett sätt som motsvarar utvecklingen i omvärlden.

I lagen föreslås också motsvarande bestämmelser som i den gällande lagen i fråga om extra tillsyn över försäkringsbolag i en försäkringsgrupp. Det föreslås att bestämmelserna i social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av jämkad solvens för försäkringsgrupper införs i lagen och att förordningen upphävs. Lagen innehåller också vissa bestämmelser om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. De gäller närmast Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar och inspektionens gransknings-

rätt. Materiella bestämmelser om tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat ingår i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004).

Inga väsentliga ändringar jämfört med den gällande lagen föreslås i bestämmelserna om tillsyn över försäkringsgrupper samt över finans- och försäkringskonglomerat. Vissa definitioner i anslutning till den extra tillsynen över försäkringsgrupper har ändrats på grund av återförsäkringsdirektivet, och kapitlets struktur har förenklats till vissa delar.

Inga konkurrensbestämmelser i enlighet med 14 a kap. i den gällande lagen föreslås ingå i den nya försäkringsbolagslagen. I samband med de ändringar i lagstiftningen om konkurrensbegränsningar som gjordes i decennieskiftet mellan 1980- och 1990-talet kompletterades tillsynsbestämmelserna i lagen om försäkringsbolag genom att social- och hälsovårdsministeriet tilldelades uppgifter i anslutning till konkurrenstillsynen inom försäkringsbranschen, utan att konkurrensmyndigheternas behörighet för den skull begränsades. I den nya lag om konkurrensbegränsningar som trädde i kraft 1992 gavs social- och hälsovårdsministeriet bl.a. rätt att göra framställning om att en konkurrensbegränsning som gällde försäkringsverksamhet skulle behandlas av det dåvarande konkurrensrådet. I praktiken gjorde ministeriet, eller sedermera Försäkringsinspektionen, inga sådana framställningar. Försäkringsinspektionens framställningsrätt ströks ur lagen om försäkringsbolag genom lag 319/2004. Genom den nämnda lagen ändrades inte samarbetsbestämmelserna i fråga om Konkurrensverkets och Försäkringsinspektionens tillsyn över företagsförvärv. I denna proposition föreslås att man frångår den dubbla tillsynen över företagsförvärv och att konkurrenstillsynen således koncentreras till Konkurrensverket. Försäkringsinspektionens särskilda sakkunskap skall även i fortsättningen utnyttjas via normalt myndighetssamarbete.

2.2.12. Påföljder och rättsskydd

I förslaget har allmänna rättsprinciper införts i lagen på motsvarande sätt som i aktiebolagslagen. Även om de gällande bestämmelserna allmänt taget inte har ändrats i nå-

gon nämnvärd grad, har särskild vikt fästs vid att påföljdssystemet skall motsvara minoritetsägarnas och borgenärernas behov. Avsikten har ändå inte, vare sig i den föreslagna lagen eller i aktiebolagslagen, varit att påverka den nuvarande balansen mellan olika intressegrupper.

Ogiltiga beslut

Bestämmelserna om ogiltiga beslut motsvarar huvudsakligen gällande bestämmelser. Förslaget innehåller likväl vissa innehållsmässigt betydande ändringar. Dessutom föreslås en sådan ändring av strukturen i kapitlet om klander av beslut att hänvisningarna till aktiebolagslagen frångås och att alla bestämmelser om denna fråga skrivs in i det nämnda kapitlet.

På försäkringsbolag har tillämpats en bestämmelse i den tidigare lagen om aktiebolag enligt vilken en aktieägare i undantagsfall kan klandra ett stämmobeslut inom ett år från det att beslutet fattades, om det finns ett godtagbart skäl till detta och om det vore uppenbart oskäligt mot aktieägaren om beslutet blev gällande. Ingen motsvarande bestämmelse föreslås i försäkringsbolagslagen eftersom en sådan inte heller ingår i den gällande aktiebolagslagen.

Gränsdragningen mellan ett klanderbart beslut och en nullitet föreslås delvis bli preciserad. I analogi med aktiebolagslagen föreslås också i försäkringsbolagslagen en bestämmelse enligt vilken ett beslut som klart strider mot likställighetsprincipen skall vara ogiltigt. Den föreslagna rätten att klandra styrelsens beslut i sådana fall då bolagsstämman har bemyndigat styrelsen att fatta beslut i ett ärende som ankommer på bolagsstämman är en principiellt sett viktig revidering. Också den är en följd av en ändring i aktiebolagslagen.

Skadestånd

Också de föreslagna bestämmelserna om skadestånd är baserade på samma principer som gällande rätt. Däremot föreslås en total ändring av strukturen i fråga om skadeståndsbestämmelserna. Eftersom skadestånd är ett viktigt rättsmedel föreslås för

tydlighetens skull att skadeståndsbestämmelserna helt och hållet skall ingå i försäkringsbolagslagen, utan hänvisningar till aktiebolagslagen.

I enlighet med aktiebolagslagen föreslås i lagen bestämmelser om en oaktsamhetspresumtion gällande ledningen i de fall då skadan har orsakats genom överträdelse av försäkringsbolagslagen, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller av bolagsordningen.

Grunderna för delägars skadeståndsansvar föreslås bli ändrade på så sätt att uppkomsten av ansvar inte såsom för närvarande förutsätter grov oaktsamhet. Den ändring som har gjorts i aktiebolagslagen, dvs. att det räcker med vanlig oaktsamhet i detta fall, föreslås bli införd också i försäkringsbolagslagen.

Enskilda delägens rätt till ersättning för s.k. indirekt skada, dvs. för skada som i första hand åsamkats bolaget, föreslås bli slopad. I en sådan situation skall delägaren i stället på egen bekostnad väcka skadeståndstalan för bolagets räkning.

I enlighet med aktiebolagslagen föreslås en särskild fem års tidsfrist för väckande av talan i fråga om alla skadestånd som avses i försäkringsbolagslagen.

Utgångspunkten för förslaget är att skadeståndsbestämmelserna i försäkringsbolagslagen är tvingande rätt. Det har ändå inte ansetts motiverat att helt utesluta en möjlighet för eniga delägare att i bolagsordningen begränsa bolagsledningens ansvar gentemot bolaget. Således föreslås att det i bolagsordningen kan föreskrivas om begränsning av ledningens ansvar gentemot bolaget. Begränsningen skall emellertid inte gälla i sådana fall då bolagsledningen har brutit mot tvingande bestämmelser, dvs. mot bestämmelser som inte över huvud taget kan åsidosättas genom bolagsordningen.

I samma kapitel som bestämmelserna om skadestånd ingår bestämmelser om inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande. I dessa bestämmelser föreslås en ändring som avviker från linjen i aktiebolagslagen. Det föreslås att ett försäkringsbolag inte skall kunna förordnas att träda i likvidation på grund av att en delägare har missbrukat sitt inflytande, eftersom detta inte anses stå i rätt pro-

portion till de följder likvidationen får för bolaget, försäkringstagarna och de försäkrade.

2.2.13. *Genomförande av EU-direktiv*

I den nya försäkringsbolagslagen föreslås bestämmelser om genomförande i Finland av återförsäkringsdirektivet. Återförsäkringsdirektivet medför inga stora ändringar i försäkringsbolagslagstiftningen, eftersom de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som gäller skadeförsäkringsbolag redan nu med vissa undantag tillämpas också på återförsäkringsbolag. Samma princip föreslås gälla också i den nya försäkringsbolagslagen. Nytt är närmast bestämmelserna om återförsäkringsbolags grundkapital och om captivebolag för återförsäkring. Återförsäkringsdirektivet avspeglar sig till vissa delar också i bestämmelserna om extra tillsyn över försäkringsgrupper och i bestämmelserna om verksamhetskapital och garantibelopp. På motsvarande sätt som i den gällande lagen föreslås att återförsäkringsbolag inte skall omfattas av de detaljerade bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden, utan enbart av den allmänna principen om täckning.

I försäkringsbolagslagen föreslås inga bestämmelser om specialföretag, varmed enligt återförsäkringsdirektivet avses ett företag som övertar risker från försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag och som till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan finansieringsmekanism. Inte heller föreslås försäkringsbolagslagen innehålla bestämmelser om finansiell återförsäkring. Finland har inte ansetts ha behov av sådana bestämmelser.

I denna proposition föreslås också att direktivet om gränsöverskridande fusioner genomförs i Finland för försäkringsbranschens del.

Direktivet gäller fusion mellan bolag från stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I Finland omfattar direktivet för försäkringsbranschens del försäkringsaktiebolag och sådana ömsesidiga försäkringsbolag vars garantikapital leder till delägarskap i bolaget. På gränsöverskridande fusioner skall huvudsakligen tillämpas nationella fusionsbestämmelser.

Direktivet tillämpas på sådana fusioner av bolag med begränsat ansvar där de deltagande bolagen omfattas av lagstiftningen i minst två olika medlemsstater, har bildats i enlighet med lagstiftningen i minst två olika medlemsstater och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen.

De gränsöverskridande fusioner som regleras genom direktivet underlättar gränsöverskridande omstruktureringar inom Europeiska unionen i aktiebolags och delägares eller bolagsmäns andra företag som verkar med begränsat ansvar.

2.2.14. *Lagen om införande av försäkringsbolagslagen*

Det föreslås att en separat lag stiftas om införandet av den nya försäkringsbolagslagen. På samma sätt som i lagen om införande av aktiebolagslagen (625/2006) föreskrivs i den föreslagna lagen om införande av försäkringsbolagslagen om den nya försäkringsbolagslagens ikraftträdande, om upphävande av den gamla lagen samt om övergångsarrangemang för försäkringsbolag som har bildats före den nya lagens ikraftträdande.

Det är meningen att med hjälp av övergångsbestämmelserna undvika att den nya lagens ikraftträdande orsakar försäkringsbolagen och deras intressegrupper onödiga kostnader och andra svårigheter. Avsikten med övergångsbestämmelserna är bl.a. att undvika att bolagen blir tvungna att ändra sin bolagsordning på grund av att den nya lagen träder i kraft. Om det blir nödvändigt att ändra bolagsordningen skall detta i regel kunna göras i samband med någon annan ändring av bolagsordningen. Avsikten är också att om ett bolag under den tidigare lagens giltighetstid har fattat beslut om en viss åtgärd, t.ex. en aktieemission, skall denna kunna slutföras i enlighet med den tidigare lagen trots att den nya lagen träder i kraft medan förfarandet pågår.

2.2.15. *Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag*

Enligt förslaget skall inga nämnvärda innehållsmässiga ändringar göras i lagen om ar-

betspensionsförsäkringsbolag. I lagen föreslås huvudsakligen tekniska ändringar till följd av den föreslagna nya försäkringsbolagslagen och den gällande aktiebolagslagen, som trädde i kraft den 1 september 2006. Dessutom föreslås att hänvisningstekniken, med hänvisningar till försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen, bibehålls i enlighet med utredningsman Louekoskis förslag.

Den största enskilda ändringen kan anses vara förslaget att i lagen införa motsvarande bestämmelser om konkurrenstillsyn som de som finns i 14 a kap. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Detta förslag beror på att den föreslagna nya försäkringsbolagslagen inte innehåller bestämmelser om konkurrenstillsyn. När det gäller arbetspensionsförsäkringsbolag har det ändå ansetts vara ändamålsenligt att Försäkringsinspektionen på samma sätt som enligt den gällande lagen övervakar arbetspensionsförsäkringsbolagens konkurrensförhållanden.

2.2.16. *Lagen om försäkringsklasser*

Enligt förslaget skall det stiftas en ny lag om tillåtna försäkringsklasser för finska försäkringsbolag, försäkringsbolag i tredjeländer som har beviljats koncession i Finland och finska försäkringsföreningar. Genom den nya lagen överförs den reglering av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för försäkringsbolag i tredjeländer som är verksamma i Finland vilken ingår i det gällande beslutet om försäkringsklasser, till lagnivå. Samtidigt upphävs beslutet om försäkringsklasser.

Den finländska regleringen av försäkringsklasser bygger på EG-bestämmelser. EG-bestämmelserna om skadeförsäkringsklasser grundar sig på artikel 7.2 i första skadeförsäkringsdirektivet och bilaga A till detta direktiv. Bestämmelser om livförsäkringsklasser ingår i artikel 2 i livförsäkringsdirektivet och i bilaga 1 till detta direktiv. Syftet med bestämmelserna om försäkringsklasser har varit att förenhetliga principerna i medlemsstaternas försäkringslagstiftning när det gäller dels vilken verksamhet som skall anses utgöra försäkringsverksamhet som kräver koncession, dels vilken affärsverksamhet som är tillåten för försäkringsbolag. I stället för att

definiera begreppen försäkring och försäkringsverksamhet har man delat in de olika delområdena av försäkringsverksamheten i grupper enligt vilka risker försäkringarna täcker. Det finns 18 skadeförsäkringsklasser och 9 livförsäkringsklasser. I koncessionen för vart och ett försäkringsbolag anges vilka försäkringsklasser eller klassgrupper bolaget kan bedriva.

I Finland har bestämmelserna om försäkringsklasser genomförts på så sätt att det i 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag och 2 § i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) hänvisas till direktiven i fråga. Dessutom har genom beslutet om försäkringsklasser utfärdats de egentliga närmare bestämmelserna om försäkringsklasser. Ministeriebeslutets bestämmelser om skadeförsäkringsklasser stämmer överens med EG:s skadeförsäkringsklasser. Däremot innehåller 6 a—6 c § i beslutet om försäkringsklasser för livförsäkringarnas del mer detaljerade villkor än direktivet när det gäller hurdana liv- och pensionsförsäkringar finska försäkringsbolag och sådana livförsäkringsbolag i tredjeländer som beviljats koncession i Finland kan bevilja.

Försäkringsklasserna påverkar bestämmelserna om kravet på koncession för försäkringsverksamhet, eftersom försäkringsklasserna såväl inom lagstiftningen som i försäkringsbolagets koncession definierar vilken försäkringsverksamhet som kräver koncession samt gränserna för den affärsverksamhet som är tillåten för ett försäkringsbolag. I 18 § 1 mom. i grundlagen förutsätts bestämmelser i lag om begränsningar av näringsfriheten och om krav på tillstånd för en näring. Därför föreslås att bestämmelserna om försäkringsklasser i fortsättningen ingår i lagen. Således avses ministeriebeslutet om försäkringsklasser enligt förslaget bli ersatt med en lag om försäkringsklasser.

Vid sidan av att bestämmelserna om försäkringsklasser föreslås bli införda i lag skall motsvarande bestämmelser som de som ingår i 6 a—6 c § i det gällande beslutet om försäkringsklasser enligt förslaget inte längre ingå i den nya lagen. Bestämmelserna i 6 a—6 c § i beslutet om försäkringsklasser har varit nära förknippade med de skattebestämmelser som gäller liv- och pensionsförsäkringar. Därför

är det mer ändamålsenligt om de bestämmelser med definitioner av försäkringar som anses vara nödvändiga med tanke på beskattningen i fortsättningen finns inom skattelagstiftningen. Så har redan skett i fråga om pensionsförsäkringarna, för i t.ex. 34 a och 54 d § i inkomstskattelagen (1535/1992) definieras individuell pensionsförsäkring och i 96 a § kollektivt tilläggs-pensionsskydd till den del bestämmelserna har behövts med tanke på beskattningen. Ett annat viktigt skäl att frånga bestämmelserna i 6 a—6 c § i beslutet om försäkringsklasser är att principerna i de nämnda bestämmelserna t.ex. för hur stora riskelement som bör ingå i liv- och pensionsförsäkringar inte kan utsträckas till att gälla utländska EES-försäkringsbolag. Av konkurrensneutralitetsskäl är det därför inte längre möjligt att behålla dessa bestämmelser heller för finska försäkringsbolag.

Inga andra ändringar föreslås i det materiella innehållet i bestämmelserna.

2.2.17. *Vissa andra lagar*

Till följd av den nya försäkringsbolagslagen föreslås i propositionen tekniska ändringar i 1 § i lagen om införande av aktiebolagslagen, i lagen om koncessionsavgift för försäkringsbolag, i 11 c § i lagen om konkurrensbegränsningar, i 9 § i handelsregisterlagen och i lagen om utländska försäkringsbolag.

I lagarna föreslås inga nämnvärda innehållsmässiga ändringar.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Allmänt

Målet med propositionen är att lagstiftningen om försäkringsbolag skall bli tydligare och modernare. Utgångspunkterna för revideringen kan i överensstämmelse med det som framförs i motiveringen till aktiebolagslagen bedömas leda till att försäkringsbolagens verksamhet blir effektivare. Det är svårt att bedöma konsekvenser av detta slag i förväg.

Det föreslås att vissa begränsningar och formbestämmelser lindras eller slopas helt och hållet. Flera bestämmelser än förut före-

slås också vara dispositiva till sin karaktär. Dessa ändringar leder till att försäkringsbolagen kan bedriva sin verksamhet smidigare än för närvarande. När det gäller att göra verksamheten smidigare går det visserligen inte att inom försäkringsbolagslagstiftningen fullt ut följa den allmänt hållna aktiebolagslagen, eftersom försäkringsverksamheten till motsats från den allmänna bolagsrätten omfattas av tunga specialbestämmelser och krav på koncession, detta i syfte att trygga de försäkrade förmånerna. Den tillsyn över försäkringsbolagen och den anknytande uppföljning, rapportering och granskning som förutsätts i lagen leder också till att försäkringsbolagens verksamhet inte kan ha samma smidighet och formfrihet som aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet.

3.2. Ekonomiska konsekvenser

Revideringen har inga konsekvenser för statsfinanserna eller för kommunernas ekonomi. Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter ökar i någon mån på grund av det nya systemet med proaktiv tillsyn över livförsäkringsbolag, men de nya uppgifterna bedöms inte medföra några betydande kostnader för inspektionen.

Den nya försäkringsbolagslagen kommer sannolikt att ha endast smärre direkta ekonomiska konsekvenser för försäkringsbolagen.

3.3. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Propositionen har inga väsentliga konsekvenser för de offentliga myndigheterna i fråga om organisation eller anställda.

Social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens befogenheter ändras, eftersom det föreslås att Försäkringsinspektionen övertar behandlingen av liv- och skadeförsäkringsbolagens koncessionsärenden av ministeriet. Uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen ändras i någon mån också av den anledningen att inspektionens normgivningsmakt blir mer teknisk till sin karaktär. Också det faktum att en stor del av de normer som för närvarande ges genom för-

ordningar och Försäkringsinspektionens föreskrifter föreslås bli införda i lagen leder till att ministeriets och inspektionens uppgiftsområde förändras. Dessutom får Försäkringsinspektionens tillsynsuppgift nya drag i och med den proaktiva tillsynen över livförsäkringsbolagen.

Behörighetsförhållandena mellan Konkurrensverket och Försäkringsinspektionen förändras. Försäkringsinspektionen skall enligt förslaget inte längre ur ett konkurrensrättsligt perspektiv övervaka att bestämmelserna om ägarkontroll iakttas, och inte heller övervaka de företagsarrangemang som sker i form av fusion eller överlåtelse av försäkringsbeståndet. Till denna del föreslås att de konkurrensrättsliga frågorna i anslutning till företagsarrangemang också i fråga om försäkringsbranschen i fortsättningen uteslutande skall omfattas av Konkurrensverkets behörighet.

I och med att målen koncentreras till vissa tingsrätter kommer dessas arbetsmängd att öka medan de övriga tingsrätternas arbetsmängd minskar i motsvarande mån. Detta kan också påverka tingsrätternas personalbehov.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningskedan och beredningsmaterial

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 26 maj 2004 en arbetsgrupp med uppdrag att i form av en regeringsproposition utarbeta ett förslag till en ny försäkringsbolagslag där de behov av ändringar som följer av den genomgripande reformen av aktiebolagslagen har beaktats till behövliga delar. Samtidigt skulle arbetsgruppen lägga fram behövliga förslag till ändringar som beror på bestämmelserna i grundlagen och utreda även övriga behov av ändringar som i fråga om försäkringsbolag har uppkommit under den tid den gällande lagen varit i kraft. Arbetsgruppen har kallat sig Lag om försäkringsbolag 2005-arbetsgruppen.

Social- och hälsovårdsministeriet har två gånger förlängt arbetsgruppens mandat, så att arbetsgruppens tidsfrist löpte ut den 30 juni 2006. Arbetsgruppen överlämnade sitt betänkande till social- och hälsovårdsministeriet

den 29 november 2006.

Den 22 september 2006 utvidgade social- och hälsovårdsministeriet arbetsgruppens uppdrag till att också omfatta förslag till sådana ändringar av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag som beror på förslaget till ny försäkringsbolagslag och på den gällande aktiebolagslagen. Arbetsgruppen överlämnade sitt förslag till ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag till social- och hälsovårdsministeriet den 21 februari 2007.

4.2. Remissyttranden

Arbetsgruppens betänkande har varit på remiss hos justitieministeriet, finansministeriet, handels- och industriministeriet, Försäkringsinspektionen, Finansinspektionen, Konkurrensverket, Konsumentverket, Finlands Bank, Konkursombudsmannen, Patent- och registerstyrelsen, Dataombudsmannen, Bokföringsnämnden, Konsumenternas försäkringsbyrå och Försäkringsnämnden, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf, Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliitto—Finska Försäkringsbolagens Centralförbund ry (fr.o.m. 1.1.2007 Finanssialan Keskusliitto—Finansbranschens Centralförbund r.f.), Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen, Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto—Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund ry, Työeläkevakuuttajat TELA—Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Centralhandelskammaren, Finlands Aktuarieförening rf, Examensnämnden för försäkringsmatematiker, Pensionsstiftelseföreningen PSF rf, Försäkringskassorna rf, GRM-revisorer rf, KHT-yhdistys—Föreningen CGR ry och Finlands Advokatförbund rf.

Förslagen till ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag har varit på remiss hos justitieministeriet, Försäkringsinspektionen, Konkurrensverket, Työeläkevakuuttajat TELA—Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Finanssialan Keskusliitto—Finansbranschens Centralförbund ry, Pensionsstiftelseföreningen PSF rf, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf och Tjän-

stemannacentralorganisationen FTFC rf.

Förslagen till ändring av lagen om utländska försäkringsbolag var dessutom på remiss hos Försäkringsinspektionen och Finanssialan Keskusliitto—Finansbranschens Centralförbund r.f.

De synpunkter som framfördes i remissyttrandena har till behövliga delar beaktats i denna proposition.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Vid justitieministeriet håller en arbetsgrupp på och bereder ett förslag till lag om ändring av lagen om försäkringsavtal (justitieministeriets arbetsgruppsbetänkanden 2006:16). Förslaget kommer att innehålla en sådan bestämmelse (20 a §) om ändring av avtalsvillkoren för en personförsäkring som leder till att den bestämmelse i 13 kap. 4 § i den nuvarande lagen om försäkringsbolag som gäller möjligheten för ett försäkringsbolag att under avtalsperioden ändra beräkningsgrunderna för försäkringspremierna inte längre behövs. Eftersom förslaget till ändring av lagen om försäkringsavtal träder i kraft när denna lag redan har trätt i kraft, föreslås att 13 kap. 4 § i den gällande lagen om försäkringsbolag just nu behålls huvudsakligen oförändrad i den nya försäkringsbolagslagen och att bestämmelsen flyttas till lagen om försäkringsavtal först i samband med ändringen av lagen om försäkringsavtal. För en överföring av bestämmelsen till lagen om försäkringsavtal talar det faktum att beräkningsgrunderna för försäkringspremierna utgör en del av avtalsvillkoren för en försäkring, och således är det inte ändamålsenligt med bestämmelser om avtalsvillkoren i såväl försäkringsbolagslagen som lagen om försäkringsavtal. Dessutom står 13 kap. 4 § i den gällande lagen i strid med de bestämmelser om ändring av avtalsvillkoren som ingår i lagen om försäkringsavtal. Enligt lagen om försäkringsbolag har det varit möjligt att ändra beräkningsgrunderna för försäkringspremier i andra situationer än vad som föreskrivs i lagen om försäkringsavtal. Denna konflikt försvinner i och med att bestämmelser om ändring av avtalsvillkoren i fortsättningen, när ändringarna

i försäkringsbolagslagen träder i kraft, endast kommer att ingå i lagen om försäkringsavtal.

Vid social- och hälsovårdsministeriet bereds just nu en genomgripande reform av trafikförsäkringslagen (279/1959). Den nya trafikförsäkringslagen kommer att leda till vissa ändringar också i försäkringsbolagslagen.

I samband med den nu aktuella totalrevideringen föreslås inga ändringar i de bestämmelser om garantiavgiftsposten som ingår i lagen om försäkringsbolag. Garantiavgiftsposterna kommer att tas upp till en mer detaljerad behandling i samband med en genomgripande reform av lagen om olycksfallsförsäkring. Arbetet inleddes våren 2007.

Enligt det föreslagna 6 kap. 4 § 4 mom. skall majoriteten av ett försäkringsbolags styrelseledamöter bestå av personer som inte är styrelseledamöter, ersättare eller verkställan-

de direktör för ett kreditinstitut som hör till samma koncern eller samma finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget. En motsvarande bestämmelse ingår i den upphävda kreditinstitutslag (1607/1993, 15§) och den nya kreditinstitutslag (121/2007, 41 §) som trädde i kraft den 15 februari 2007. Bestämmelserna om finans- och försäkringskonglomerat har efter det att finansgruppskommittén avgav sitt betänkande reviderats avsevärt bl.a. i och med att lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat stiftades. Därför har behovet av bestämmelser om att ett försäkringsbolags och en banks styrelser skall vara separata minskat. Social- och hälsovårdsministeriet och finansministeriet kommer tillsammans att utreda behovet av en revidering av förvaltningsbestämmelserna till denna del.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Försäkringsbolagslagen

DEL I **Allmänna principer, bolagsbildning, aktier och garantiandelar**

1 kap. **De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen**

I kapitlet föreslås bestämmelser om de centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet på ett sätt som motsvarar strukturen i 1 kap. i aktiebolagslagen (624/2006). Syftet med att dessa principer skrivs in i lagen och samlas i första kapitlet är att på samma sätt som i aktiebolagslagen betona principernas betydelse i försäkringsbolagens verksamhet och samtidigt att underlätta förståelsen av lagen som helhet. Dessutom är principerna till hjälp vid bedömningen av innehållet i och betydelsen av ett enskilt lagrum. De detaljerade bestämmelserna i lagen är till stor del tillämpningar av de principer som beskrivs i detta kapitel i enskilda fall. De centrala principernas styrande effekt på tolkningen av lagen kan anses vara desto starkare ju svagare lagens detaljerade bestämmelser normerar ett visst rättsligt problem. Principerna har sålunda en stor effekt på styrningen av tolkningen då det sker sådana förändringar i bolagens verksamhetsmiljö att de detaljerade bestämmelserna inte längre entydigt styr delägarnas eller bolagsledningens åtgärder. Utgångspunkten är emellertid den att lagens detaljerade bestämmelser skall tillämpas i första hand. Å andra sidan kan ett beslut som från formell synpunkt uppfyller lagens krav till exempel strida mot likställighetsprincipen och sålunda vara ogiltigt.

De principer som skrivits in i lagen är inte nya i sig, utan finns redan uttryckligen nämnda på olika ställen i den gällande lagen om försäkringsbolag eller tillämpas genom aktiebolagslagen. Bestämmelserna om åter-

försäkringsbolag följer av återförsäkringsdirektivet. I första kapitlet regleras försäkringsbolagets delägars, borgenärs och bolagsledningens ställning och inbördes relationer. De centrala principer som införts i kapitlet är dels allmänna bolagsrättsliga principer, såsom status som juridisk person och delägars begränsade ansvar, majoritetsprincipen, likställighetsprincipen samt bestämmelser om ledningens uppgifter och dispositiva karaktär. Dels innehåller kapitlet principer som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär och som tillämpas enbart inom försäkringsbranschen. Sådana principer är bl.a. bestämmelserna om koncession, grundkapital och tillsyn, förbud att bedriva annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet, separationsprincipen, soliditetsprincipen samt en reglering av syftet med försäkringsbolagens verksamhet som skiljer sig från regleringen i aktiebolagslagen.

Kapitlet innehåller också definitioner av vanliga begrepp som används i försäkringsbolagslagen.

Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpning. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om lagens tillämpningsområde. Enligt 1 mom. tillämpas lagen på försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade enligt finsk lag. Båda dessa bolagsformer benämns i lagen försäkringsbolag. Ett försäkringsbolag är med avseende på tillämpningen av försäkringsbolagslagen finländskt då det har registrerats i enlighet med finsk lag. I bestämmelsen är registrering den centrala faktorn när det gäller internationell privaträtt. När det gäller lagvalet fästs inget avseende vid sådana omständigheter som orten där bolagets ledning verkar eller bolagets huvudsakliga verksamhetsort. Enligt den föreslagna 1 kap. 13 § skall försäkringsbolagets dock ha sitt huvudkontor i Finland.

Enligt 2 mom. tillämpas lagen både på privata och offentliga försäkringsbolag. Bola-

gets status som privat eller publikt framgår av bolagsordningen, framförallt av bolagets firma. Både försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag kan som i den gällande lagen vara antingen privata eller offentliga.

Paragrafens 3 mom. innehåller som i 1 kap. 1 § 2 mom. i aktiebolagslagen en bestämmelse enligt vilken endast offentliga försäkringsbolags värdepapper får vara föremål för sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989).

2 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. Vid den delreform av lagen om försäkringsbolag (lag om ändring av lagen om försäkringsbolag 611/1997) som trädde i kraft 1997 ändrades det inbördes förhållandet mellan lagen om försäkringsbolag och lagen om aktiebolag så, att man i lagen om försäkringsbolag exakt angav vilka bestämmelser i lagen om aktiebolag som utöver lagen om försäkringsbolag tillämpas på försäkringsbolag, när lagen om aktiebolag tidigare hade tillämpats som en bakgrundslag till lagen om försäkringsbolag. I denna proposition iaktas samma lagstiftningsteknik som i den gällande lagen. I de flesta kapitel i lagförslagen föreskrivs vilka bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas på försäkringsbolag. Ett undantag utgör kapitel där de saker som behandlas följer av försäkringsverksamhetens speciella karaktär och där motsvarande reglering inte finns i aktiebolagslagen. Sådana kapitel är till exempel kapitlen om täckning av ansvarsskulden, livförsäkring, tillsyn och överlåtelse av försäkringsbestånd.

Enligt 1 mom. tillämpas aktiebolagslagen på försäkringsbolag enligt vad som föreskrivs i denna lag. Till denna del motsvarar den föreslagna bestämmelsen 1 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen. Den föreslagna ordalydelsen möjliggör att man i fråga om olika teman smidigt kan tillämpa den teknik som är bäst anpassad för situationen när det gäller att ange hur aktiebolagslagen skall tillämpas. I många kapitel finns således de bestämmelser i aktiebolagslagen som skall tillämpas uppräknade paragraf för paragraf, medan man i andra kapitel kan tillämpa en helhet i aktiebolagslagen som sådan samtidigt som försäkringsbolagslagen innehåller de ytterligare bestämmelser som föranleds av

försäkringsverksamheten. I fråga om vissa kapitel tillämpas aktiebolagslagen inte alls utan försäkringsbolagslagen innehåller alla behövliga bestämmelser.

En viktig orsak till att ett flertal bestämmelser som till sitt innehåll motsvarar bestämmelserna i aktiebolagslagen måste skrivas in i försäkringsbolagslagen är att försäkringsverksamhet inte bara kan bedrivas i aktiebolagsform utan också i ömsesidiga försäkringsbolag. Alla bestämmelser i aktiebolagslagen kan inte som sådana tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag eftersom ägarstrukturen i ömsesidiga bolag avviker från ägarstrukturen i aktiebolag. Eftersom utgångsläget är att försäkringsbolagslagen tillämpas på både försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag måste man i försäkringsbolagslagen anpassa principerna i aktiebolagslagen så att de går att tillämpa på båda bolagsformerna.

I ömsesidiga försäkringsbolag är det möjligt att bilda garantikapital som i aktiebolag motsvaras av aktiekapital. Garantandelarna kan i vissa avseenden jämföras med aktier och garantiandelsägarna med aktieägare. Bestämmelserna i aktiebolagslagen om aktiekapital, aktier och aktieägare är i flera fall direkt tillämpliga på garantikapital, garantiandelar och garantiandelsägare i ömsesidiga försäkringsbolag.

För att man i försäkringsbolagslagen i alla de fall som gäller aktiekapital, aktier och aktieägare inte samtidigt skall behöva konstatera att regleringen även gäller garantikapital, garantiandelar och garantiandelsägare, föreslås i 2 mom. som huvudregel att bestämmelserna i aktiebolagslagen om aktier och aktiekapital i aktiebolag på motsvarande sätt skall tillämpas på garantiandelar och garantikapital i ömsesidiga försäkringsbolag, och att bestämmelserna i aktiebolagslagen om aktieägare på motsvarande sätt skall tillämpas på delägare i ömsesidiga försäkringsbolag.

Samtliga bestämmelser i aktiebolagslagen kan dock inte som sådana tillämpas på garantikapital, garantiandelar och garantiandelsägare. Ett viktigt undantag är att också försäkringstagarna är delägare i ömsesidiga försäkringsbolag. Dessutom är garantiandelsägarna i ömsesidiga försäkringsbolag inte alltid delägare i bolaget, utan delägarskapet

uppstår först genom en bestämmelse i bolagsordningen. För sådana undantag innehåller 2 mom. en bestämmelse enligt vilken försäkringsbolagslagen kan innehålla bestämmelser om garantikapital, garantiandelar och garantiandelsägare som avviker från bestämmelserna i aktiebolagslagen.

Enligt 3 mom. tillämpas bestämmelserna i 1 kap. i aktiebolagslagen inte på försäkringsbolag. I överensstämmelse med 1 kap. i aktiebolagslagen innehåller det föreslagna 1 kap. allmänna centrala principer samt centrala rättsliga principer som gäller försäkringsbolag.

Definitioner

Försäkringsbolagslagen innehåller en stor mängd vedertagna begrepp som används i flera kontexter på olika ställen i lagen. Som i den gällande lagen definieras de i lagens första kapitel. De viktigaste definitionerna ingår i 3—11 § och de motsvarar i huvudsak de definitioner som ingår i den gällande lagen. Helt nya definitioner är definitionerna av återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring.

3 §. Livförsäkring och skadeförsäkring. Paragrafen innehåller definitioner av livförsäkring och skadeförsäkring. I den gällande lagen innehåller definitionerna av dessa begrepp en hänvisning till de liv- och skadeförsäkringsklasser som anges i livförsäkringsdirektivet och i det första skadeförsäkringsdirektivet. Bestämmelserna om försäkringsklasser har införts i Finlands nationella lagstiftning genom social- och hälsovårdsministeriets beslut om försäkringsklasser. När det nu föreslås att beslutet om försäkringsklasser ersätts med lagen om försäkringsklasser, föreslås i definitionerna av livförsäkring och skadeförsäkring en hänvisning till de försäkringsklasser som anges i den nämnda lagen.

Enligt paragrafen avses med livförsäkringsverksamhet som hänförs till de livförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (/) och med skadeförsäkringsverksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i den nämnda lagen. Bestämmelsen motsvarar i sak 1 kap. 3 § 3 mom. i den gällande lagen.

4 §. Återförsäkringsbolag och captivebolag

för återförsäkring. Som en ny företeelse definieras i försäkringsbolagslagen återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring. Definitionerna behövs eftersom lagen på grund av återförsäkringsdirektivet innehåller reglering som gäller enbart återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring.

Enligt 1 mom. avses med återförsäkringsbolag ett försäkringsbolag som enbart bedriver återförsäkringsverksamhet och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamheten. Om ett försäkringsbolag bedriver både direkt försäkring och återförsäkring är bolaget enligt definitionen inte ett återförsäkringsbolag.

I 1 mom. skall dessutom föreskrivas om de bestämmelser i lagen som tillämpas på återförsäkringsbolag. Den gällande lagen om försäkringsbolag innehåller bara ett fåtal bestämmelser som gäller försäkringsbolag som enbart bedriver återförsäkring. På återförsäkringsbolag tillämpas lagens bestämmelser om skadeförsäkringsbolag. Den viktigaste skillnaden finns i bestämmelserna om täckning, som för återförsäkringsbolagens del skiljer sig från bestämmelserna om andra försäkringsbolag enligt vad som närmare föreslås i 10 kap. 21 §. Det nationella införandet av återförsäkringsdirektivet förutsätter inga stora ändringar i försäkringslagstiftningen. Huvudregeln kan fortfarande anses vara att lagens bestämmelser om skadeförsäkringsbolag tillämpas på återförsäkringsbolag. Paragrafens 1 mom. innehåller denna princip. Återförsäkringsdirektivet innehåller dock vissa bestämmelser som avviker från bestämmelserna om andra försäkringsbolag. Detta gäller till exempel kraven på verksamhetskapital och garantibelopp samt bestämmelser om captivebolag för återförsäkring. Avsikten är att om detta skall föreskrivas särskilt i försäkringsbolagslagen.

Enligt 2 mom. är ett captivebolag för återförsäkring ett återförsäkringsbolag vars syfte är att återförsäkra risker endast för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör. Ett återförsäkringsbolag som ägs av ett försäkringsbolag eller av en försäkringsgrupp anses dock inte vara ett captivebolag för återförsäkring. Definitionen motsvarar definitionen i artikel 2.1 punkt b i återförsäkringsdirektivet.

5 §. Delägare. Med delägare avses i lagen aktieägarna i försäkringsaktiebolag och försäkringstagarna och garantiandelsägarna i ömsesidiga försäkringsbolag. I ömsesidiga försäkringsbolag är garantiandelsägarna delägare, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

Förslaget motsvarar i fråga om försäkringsaktiebolag det som föreskrivs i den gällande lagen. I fråga om ömsesidiga försäkringsbolag föreslås det att begreppet garantikapitalets ägare i den gällande lagen ersätts med det tydligare begreppet garantiandelsägare. Dessutom definieras garantiandelsägarnas delägarskap på ett sätt som avviker från den gällande lagen. Enligt den gällande lagen föreskrivs i bolagsordningen särskilt om garantiandelsägares delägarskap. Enligt förslaget är garantiandelsägarna alltid delägare i ömsesidiga försäkringsbolag, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen. Syftet med förslaget är att förtydliga tillämpningen av denna lag i fråga om delägarna. Förslaget leder sannolikt till ändringar i de nuvarande bolagsordningarna för ömsesidiga försäkringsbolag. Därför föreslås en särskild övergångsbestämmelse i lagen om införande av denna lag.

I enlighet med den gällande lagen kan i bolagsordningen för ömsesidiga försäkringsbolag som hittills föreskrivas att försäkringstagare som tecknat sjö- eller återförsäkring inte är delägare.

6 §. Försäkringsborgenär. Paragrafen innehåller en definition av försäkringsborgenär. Enligt förslaget avses med en försäkringsborgenär en försäkringstagare, försäkrad eller annan, såsom en i försäkringsavtalet angiven förmånstagare, som har en fordran hos försäkringsbolaget som grundar sig på ett försäkringsavtal. Förslaget motsvarar definitionen i 5 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen. Begreppet används bland annat i samband med bestämmelser om fusion, delning, överlåtelse av försäkringsbestånd och ändring av bolagsform.

7 §. Försäkringsfordran. Paragrafen innehåller en definition av försäkringsfordran. Försäkringsfordran definieras för närvarande i 1 § i 15 kap. som gäller likvidation och konkurs och används i kapitlet om täckning av ansvarsskulden. Det föreslås att definitio-

nen flyttas till denna paragraf.

8 §. Försäkringsholdingsammanslutning. Det föreslås att definitionen av försäkringsholdingsammanslutning ändras på grund av den reglering som gäller återförsäkringsbolag. Det föreslås att hänvisningen till utländska återförsäkringsföretag i definitionen slopas, eftersom definitionerna i 26 kap. 1 § av försäkringsföretag och försäkringsföretag i ett tredjeland också avser återförsäkringsföretag. I övrigt motsvarar paragrafen till sitt innehåll 1 kap. 5 b § i den gällande lagen.

9 §. Tjänsteföretag. Paragrafen innehåller en definition av tjänsteföretag. Med begreppet avses en sammanslutning som för ett försäkringsbolag producerar tjänster som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet. Med tjänsteföretag avses också en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för ett eller flera försäkringsbolag genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter. I paragrafen föreslås för tydlighetens skull ett tillägg enligt vilket också bostads- och fastighetssammanslutningar som är dottersammanslutningar till ett försäkringsbolag jämställs med tjänsteföretag. I övrigt motsvarar paragrafen definitionen enligt 1 kap. 5 a § i den gällande lagen.

10 §. Betydande bindningar. Paragrafen innehåller en definition av betydande bindning som motsvarar definitionen i 1 kap. 5 § i den gällande lagen. I detta lagrum avses med betydande bindningar innehav via sådana sammanslutningar i vilka ägaren skall anses ha bestämmande inflytande. I 26 kap. som gäller extra tillsyn över försäkringsgrupper förutsätter indirekt innehav inte bestämmande inflytande.

11 §. EES-stat. Den gällande lagen om försäkringsbolag innehåller ingen definition av EES-stat trots att begreppet används på flera ställen i lagen. För tydlighetens skull föreslås en definition i försäkringsbolagslagen. Enligt paragrafen avses med EES-stat en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Centrala rättsliga principer som gäller för försäkringsbolag

Detta avsnitt innehåller de centrala rättsliga principer som iakttas i försäkringsverksam-

heten. Dels är det fråga om allmänna bolagsrättsliga principer, dels om principer som följer av försäkringsverksamhetens speciella karaktär och som tillämpas enbart i försäkringsbranschen.

12 §. Status som juridisk person och delägares begränsade ansvar. I 1 mom. föreslås på samma sätt som i 1 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen en bestämmelse om försäkringsbolagets status som juridisk person. Den gällande lagen om försäkringsbolag innehåller ingen motsvarande bestämmelse. Begreppet innefattar dels rättskapacitet varmed avses att bolaget kan ha rättigheter och skyldigheter, dels rättslig handlingsförmåga varmed avses bolagets förmåga att själv bestämma om sina rättigheter och skyldigheter. Ytterligare konstateras i momentet på samma sätt som i aktiebolagslagen att försäkringsbolaget som en från delägarna fristående juridisk person uppkommer genom registrering.

Enligt första meningen i 2 mom. är delägarna i försäkringsbolaget inte personligen ansvariga för bolagets förpliktelser. Den huvudregel som föreslås i momentet gäller både aktieägare i försäkringsaktiebolag och delägare i ömsesidiga försäkringsbolag. Av andra meningen i momentet följer att man i bolagsordningen för ett försäkringsaktiebolag dock kan föreskriva om aktieägarnas skyldighet att betala särskilda avgifter till bolaget och i bolagsordningen för ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag kan föreskriva om försäkringstagardelägarnas skyldighet att betala tilläggsavgifter.

Paragrafens 2 mom. motsvarar i fråga om försäkringsaktiebolag till sitt innehåll 1 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. I fråga om ömsesidiga försäkringsbolag motsvarar momentet delvis de två första meningarna i 3 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Det föreslås dock att den gällande lagen ändras så att hänvisningen till bestämmelsen om försäkringstagardelägarnas personliga ansvar, som visat sig vara något oklar, slopas. I praktiken har detta betydtt att försäkringstagardelägarna har kunnat påföras tilläggsavgifter. I ömsesidiga försäkringsbolag skall garantiandelsägarna inte heller i fortsättningen kunna påföras särskilda avgifter också de skall inte heller ha tillskottsplikt när de är delägare i bolaget. När-

mare bestämmelser om särskilda avgifter och tillskottsplikt föreslås i 4 kap. 3 och 4 § och 14 kap. 5 §.

13 §. Koncession, huvudkontor och tillsyn. Till försäkringsverksamhetens mest centrala principer som samtidigt avviker från övrig affärsverksamhet hör den koncession som förutsätts av försäkringsbolagen och tillsynen över försäkringsbolagen. Syftet med koncessionssystemet är bland annat att innan verksamheten inleds säkerställa att försäkringsbolaget i sin verksamhet iakttar sunda och försiktiga affärsprinciper, att bolagets ledning är kompetent och yrkesskicklig och att bolaget i tillräcklig utsträckning bereder sig på kostnaderna för den begynnande verksamheten. Koncessionssystemet är ett gammalt och vedertaget tillsynssystem och även EU-direktiven om försäkringsverksamheten förutsätter att de försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet har koncession som beviljats av myndigheterna.

I 1 mom. föreskrivs i enlighet med 1 kap. 2 § i den gällande lagen om försäkringsbolag att försäkringsverksamhet får bedrivas endast av försäkringsbolag som har koncession för verksamheten. Med stöd av bestämmelserna om EU:s inre marknad får ett försäkringsbolag som har beviljats koncession bedriva försäkringsverksamhet enligt koncessionen även i andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet både med stöd av etableringsrätten och med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Bestämmelser om de närmare förutsättningarna för koncessionen föreslås ingå i 2 kap.

I 2 mom. förutsätts i enlighet med 1 kap. 6 § i den gällande lagen om försäkringsbolag att försäkringsbolaget skall ha sitt huvudkontor i Finland.

I 3 mom. föreskrivs om tillsynen över försäkringsverksamheten. Ett annat centralt inslag i försäkringsverksamheten vid sidan av koncessionssystemet är tillsynen över försäkringsverksamheten. Syftet med tillsynen är att trygga försäkringstagarnas och de försäkrades förmåner. Också tillsynen är en vedertagen princip inom försäkringsbranschen och tillräckliga tillsynssystem förutsätts också i försäkringsdirektiven. I 2 mom. konstateras som en allmän princip att Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över försäkringsbola-

gens verksamhet. Bestämmelser om innehållet i tillsynen ingår i 25 och 26 kap.

14 §. Förbud att bedriva annan affärsverksamhet. Paragrafen innehåller motsvarande bestämmelse som i 1 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Enligt bestämmelsen får ett försäkringsbolag inte bedriva annan verksamhet än försäkringsverksamhet och sådan verksamhet som anknyter till försäkringsverksamheten. Det föreslås att termen ”försäkringsrörelse” som används i den gällande lagen ersätts med ”försäkringsverksamhet”.

Förbudet att bedriva annan affärsverksamhet är en gammal och vedertagen princip inom försäkringsbranschen. Principen inkluderades redan i 1952 års lag om försäkringsbolag och den ingår också i den gällande lagen om försäkringsbolag. Förbudet att bedriva annan affärsverksamhet är motiverat med tanke på tryggandet av de försäkrade förmånerna. Om ett försäkringsbolag med hjälp av de tillgångar det samlat in från försäkringstagarna utan begränsningar kunde bedriva vilken verksamhet som helst skulle det kunna utvidga sin verksamhet till områden som med tanke på tryggandet av de försäkrade förmånerna är riskabla. Också EU-direktiven förutsätter att försäkringsföretagen begränsar sin affärsverksamhet till försäkring och därmed sammanhängande verksamhet.

Utöver försäkringsverksamhet får försäkringsbolaget som i den gällande lagen bedriva verksamhet som är anknyten till försäkringsverksamheten, så kallad anknytande verksamhet. Den anknytande verksamheten definieras i 2 kap. 16 § och innebär att ett försäkringsbolag får vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för detta företags räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder. Sådana företag är bland annat kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, fondföretag eller andra finansinstitut som står under offentlig tillsyn. Anknytande verksamhet är typisk i fall där försäkringsbolaget hör till ett finans- och försäkringskonglomerat och säljer de till konglomeratet hörande kredit- och finansinstitutens tjänster till sina kunder.

15 §. Separationsprincipen. I paragrafen föreskrivs i enlighet med 1 kap. 3 § 2 och

3 mom. i den gällande lagen om den i försäkringsverksamheten viktiga separationsprincipen, enligt vilken livförsäkringsverksamhet och skadeförsäkringsverksamhet så när som på några undantag inte kan bedrivas av samma försäkringsbolag. Eftersom livförsäkring och skadeförsäkring till sin natur är så olika verksamheter skulle bedrivande av livförsäkring och skadeförsäkring i samma försäkringsbolag på grund av att riskerna är så olika kunna leda till att de försäkrade förmånerna äventyras. Också EU-direktiven förutsätter att livförsäkring och skadeförsäkring bedrivs av separata bolag.

Enligt 1 mom. får ett försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsverksamhet inte bedriva annan verksamhet än livförsäkring. De försäkringsklasser som gäller livförsäkring definieras i 13—20 § i lagen om försäkringsklasser. Som ett undantag från separationsprincipen kan ett livförsäkringsbolag dock som i den gällande lagen bedriva försäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2, det vill säga olycksfallsförsäkring och sjukförsäkring. Skadeförsäkringsverksamheten skall dock hållas åtskild från livförsäkringsverksamheten. Dessutom kan ett livförsäkringsbolag bedriva återförsäkring av livförsäkring och av tillåtna skadeförsäkringar.

Enligt 2 mom. får ett försäkringsbolag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet inte bedriva annan verksamhet än skadeförsäkring och återförsäkring. Ett skadeförsäkringsbolags återförsäkringsverksamhet kan som i den gällande lagen omfatta både liv- och återförsäkringsverksamhet. Tillåten skadeförsäkringsverksamhet definieras i 2—12 § i lagen om försäkringsklasser. I 1 mom. tillåts livförsäkringsbolag bedriva försäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2. I 2 mom. föreskrivs dessutom att ett skadeförsäkringsbolag som bedriver endast sådan skadeförsäkring och återförsäkring av sådan skadeförsäkring också får bedriva livförsäkring och återförsäkring av livförsäkring. I detta fall tillämpas på bolaget dock bestämmelserna om livförsäkring.

På grund av återförsäkringsdirektivet ingår som en ny företeelse bestämmelser om återförsäkringsbolag i 3 mom. I momentet förbjuds återförsäkringsbolag att bedriva annan verksamhet än återförsäkring och därmed

sammanhängande verksamhet. Också försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet har rätt att bedriva återförsäkring, men definitionsmässigt är de inte återförsäkringsbolag.

16 §. Soliditetsprincipen. Enligt 11 kap. 13 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag skall ett försäkringsbolags verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets solvens ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer. För att betona det centrala i soliditetsprincipen föreslås det att bestämmelsen flyttas från kapitlet om verksamhetskapital till 1 kap. om rättsliga principer som gäller försäkringsbolag. Att bestämmelsen om soliditetsprincipen flyttas till 1 kap. har betydelse också för bolagsledningens skadeståndsskyldighet. I 28 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen som gäller ledningens skadeståndsskyldighet ingår nämligen en bestämmelse om omvänd bevisbörda. Enligt bestämmelsen skall skadan om den har orsakats genom överträdelse av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen anses ha orsakats genom oaktsamhet om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt. Den föreslagna bestämmelsen gäller dock inte situationer där endast principerna i 1 kap. har överträtts. Om oaktsamhetspresumtionen tillämpas i dessa situationer skulle det med beaktande av principernas allmänna utformning leda till ett alltför strängt resultat med tanke på bolagsledningens ansvar.

Soliditetsprincipen innebär bland annat att försäkringsbolagets styrelse och verkställande direktör skall leda bolaget med yrkeskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Ledningen skall också se till att bolaget har en tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. I soliditetsprincipen kan också anses ingå att bolagets ledning omsorgsfullt skall främja försäkringsbolagets intressen.

17 §. Verksamhetens syfte. I den gällande aktiebolagslagens 1 kap. 5 § finns en bestämmelse om syftet med aktiebolagets verk-

samhet. Enligt bestämmelsen är syftet med försäkringsbolagets verksamhet att bereda vinst åt aktieägarna, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen. Enligt motiveringen till paragrafen motsvarar bestämmelsen i fråga om sitt huvudsakliga innehåll 12 kap. 1 § 2 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag. Den sistnämnda bestämmelsen tillämpas dock inte på försäkringsbolag och inte heller den gällande lagen om försäkringsbolag innehåller någon separat bestämmelse om syftet med försäkringsbolagets verksamhet. I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) definieras syftet med arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhet som inte är att bereda vinst, utan att bedriva lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse genom att sköta verkställigheten av det lagstadgade pensionsskyddet samt att sköta de medel som inflyter till bolaget för detta ändamål på ett sätt som tryggar de förmåner som försäkringsbolagarna omfattar. I fråga om liv- och skadeförsäkringsbolag är det alltså inte uttryckligen föreskrivet att syftet med bolagets verksamhet är att bereda vinst åt delägarna.

Även om beredande av vinst inte har definierats som syftet med försäkringsbolagets verksamhet är det inte förbjudet. Försäkringsverksamhet är privaträttslig affärsverksamhet och ett väsentligt och avgörande inslag i verksamheten är beredandet av vinst åt ägarna till det bolag som bedriver verksamheten.

Försäkringsbolagen bedriver också försäkring som hänför sig till den sociala tryggheten, såsom lagstadgad olycksfallsförsäkring, eller kompletterande verksamhet. Solvens- och tillsynssystemet enligt lagen om försäkringsbolag finns till för att trygga de försäkrade förmånerna. Tryggandet av de försäkrade förmånerna baserar sig i första hand på tanken om att försäkringsbolagets ägare och ledning följer lagen med den offentliga tillsynen över försäkringsverksamheten som komplement.

I försäkringsbolagets verksamhet bör försäkringsverksamhetens speciella karaktär betonas vid sidan av beredandet av vinst. Om försäkringsbolaget trots alla ledningens åtgärder råkar i ekonomiska svårigheter skall de försäkrade förmånerna i första hand tryggas. Ett exempel på detta är regleringen av

försäkringsbolags likvidation och konkurs i lagen om försäkringsbolag. Enligt lagen betalas de försäkrades försäkringsfordringar innan övriga borgenärer betalas när ett försäkringsbolag går i konkurs.

Enligt motiveringen till 1 kap. 5 § i den gällande aktiebolagslagen skall ett bolags verksamhet i alla situationer vara inriktad på de mål som anges i lagen och bolagsordningen. Det är då oklart hur försäkringsaktiebolagets ledning skall agera om det blir en konflikt mellan aktieägarnas och de försäkrades intressen i en krissituation. Med tanke på ledningens agerande och ansvar är det då viktigt att ledningens primära uppgift är att slå vakt om bolagets huvudborgenärers, det vill säga de försäkrades, intressen vid sidan av aktieägarnas intressen.

Att uttrycka syftet med försäkringsbolagets verksamhet enbart på det sätt som föreskrivs i aktiebolagslagen kan ge en ensidig bild av syftet med beaktande av verksamhetens tillståndspliktighet, den offentliga tillsynen samt den solvensreglering och annan reglering som särskilt syftar till att trygga de försäkrade förmånerna.

Utgångspunkten för propositionen är att tryggandet av de försäkrade förmånerna betonas som en likvärdig princip med beredandet av vinst när syftet med försäkringsbolagets verksamhet definieras. Det föreslås att bestämmelser om detta ingår i 3 mom. enligt vilket försäkringsbolaget i sin strävan att bereda vinst skall beakta principerna för tryggnad av de försäkrade förmånerna i den lagstiftning som gäller försäkringsverksamhet. I 1 och 2 mom. föreslås bestämmelser om den egentliga vinstprincipen. Paragrafens 1 mom. gäller försäkringsaktiebolag och motsvarar till sitt innehåll 1 kap. 5 § i aktiebolagslagen. Paragrafens 2 mom. gäller syftet med ömsesidiga försäkringsbolag. I ömsesidiga försäkringsbolag betalas verksamhetens resultat i allmänhet ut till delägarna till exempel i form av kundgottgörelser eller i form av annan ekonomisk fördel. Därför föreslås det att syftet med ömsesidiga bolag skall vara att bereda vinst eller annan ekonomisk fördel åt delägarna.

Som i aktiebolagslagen föreslås det att syftet med försäkringsbolagets verksamhet skall kunna vara något annat än att bereda vinst,

till exempel att jämna ut riskerna inom en företagsgrupp (s.k. captivebolag för återförsäkring). En bestämmelse om syftet skall då tas in i bolagsordningen.

18 §. Grundkapital. I paragrafen föreslås en bestämmelse om försäkringsbolagets grundkapital. I den gällande lagen om försäkringsbolag finns bestämmelser om försäkringsbolagets grundkapital endast i kapitlet om bildande av försäkringsbolag i samband med bestämmelsen om beviljande av koncession i 2 kap. 5 § 1 mom. Också bestämmelser om försäkringsaktiebolags aktiekapital och ömsesidiga försäkringsbolags grundkapital eller grundfond föreslås i enlighet med 1 kap. 3 § i den gällande aktiebolagslagen i samband med principerna i 1 kap.

Dessutom betonas det i 1 mom. i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag att ett ömsesidigt försäkringsbolag kan ha antingen ett grundkapital eller en grundfond eller vid behov både och. Föreslaget motsvarar till sitt innehåll den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs om grundkapitalets minimibelopp. I 1 punkten föreskrivs att grundkapitalet vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och till försäkringsklasserna 10—16 hörande skadeförsäkringsverksamhet skall uppgå till 3 000 000 euro. Beloppet motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen.

I 2 mom. 2 punkten föreskrivs att grundkapitalet vid bedrivande av annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som hör till försäkringsklasserna 10—16 skall uppgå till 2 000 000 euro. Genom den föreslagna bestämmelsen preciseras 2 kap. 5 § 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag, som innehåller en allmän bestämmelse om annan försäkringsrörelse. För tydlighetens skull föreslås det att 2 mom. 2 punkten skall innehålla en hänvisning till annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten. I övrigt motsvarar beloppet det som föreskrivs i den gällande lagen.

I 3 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 6 c i återförsäkringsdirektivet om grundkapitalets minimibelopp i captivebolag för återförsäkring och andra återförsäkringsbolag. I enlighet med direktivet kan grundkapitalet i ett captivebolag för återförsäkring vara mindre än grundkapitalet i ett försäkringsbolag som

bedriver liv- eller skadeförsäkringsverksamhet. Grundkapitalet för ett annat återförsäkringsbolag än ett captivebolag för återförsäkring skall dock enligt direktivet uppgå till minst 3 000 000 euro.

Syftet med förslaget är att 2 mom. skall tillämpas på försäkringsbolag som utöver liv- eller skadeförsäkringsverksamhet bedriver återförsäkringsverksamhet. På återförsäkringsbolag som bedriver enbart återförsäkringsverksamhet tillämpas däremot 3 mom.

För tydlighetens skull föreslås det att i 4 mom. föreskrivs att bestämmelser om grundkapitalet för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring finns i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

19 §. Utbetalning av medel. I paragrafen föreslås på samma sätt som i 1 kap. 3 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen bestämmelser om utbetalning av försäkringsbolagets medel. Enligt förslaget får bolagets medel betalas ut endast så som föreskrivs i denna lag.

Den föreslagna ordalydelsen motsvarar bestämmelsen i aktiebolagslagen, men innehållet avviker i flera avseenden från den allmänna aktiebolagslagstiftningen på grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär. Bestämmelser om laglig utbetalning av medel till aktieägarna i försäkringsaktiebolag och garantiandelsägarna i ömsesidiga försäkringsbolag föreslås i 15—18 kap.

20 §. Aktiers och garantiandelars överlåtbarhet. I paragrafen föreslås på samma sätt som i 1 kap. 4 § i aktiebolagslagen bestämmelser om en akties och en garantiandels överlåtbarhet. I aktiebolagslagen anses rätten att förvärva aktier inbegripa en princip om fri överlåtbarhet. Rätten att överlåta och förvärva aktier kan dock enligt aktiebolagslagen begränsas genom en bestämmelse i bolagsordningen. I enlighet med aktiebolagslagen kan i bolagsordningen emellertid inte föreskrivas om andra egentliga överlåtelse- och förvärvsbegränsningar än den lösningsklausul som avses i 3 kap. 7 § i aktiebolagslagen och den samtyckesklausul som avses i 8 § i aktiebolagslagen, vilka med stöd av den föreslagna 4 kap. 1 § skall tillämpas. En förutsättning för att bestämmelser om överlåtelsebegränsning för aktier eller garantiandelar skall kunna tas in i bolagsordningen är enligt

den föreslagna 5 kap. 21 § 2 mom. 1 punkten att delägaren ger sitt samtycke. Principen motsvarar gällande rätt.

På grund av den speciella karaktären hos försäkringsbolagens verksamhet har förvärv av aktier och garantiandelar begränsats också i lag. I den föreslagna 4 kap. föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda förvärv av aktier eller garantiandelar i vissa situationer. Utöver bestämmelserna i aktiebolagslagen har denna reglering i den gällande lagen beaktats i den föreslagna paragrafen.

21 §. Majoritetsprincipen. Enligt förslaget föreskrivs i paragrafen i enlighet med 1 kap. 6 § i aktiebolagslagen om majoritetsprincipen som innebär att aktieägarna i allmänhet skall besluta om bolagets angelägenheter med enkel majoritet av de avgivna rösterna, om något annat inte föreskrivs i lagen eller bolagsordningen. Bestämmelsen har i enlighet med principerna i aktiebolagslagen införts i 1 kap. i informationssyfte. Närmare bestämmelser om beslutsfattandet ingår i 5 kap. i denna lag.

22 §. Likställighet. I paragrafen föreslås en bestämmelse om likställighet mellan försäkringsbolagets delägare. Innehållsmässigt motsvarar paragrafen 1 kap. 7 § i den gällande aktiebolagslagen. Som i aktiebolagslagen är likställighet mellan delägarna också i försäkringsbolagslagen en av de centrala principerna. Det huvudsakliga syftet med principen är att skydda minoritetsdelägarna. Principen hindrar inte majoriteten att utöva sin makt, men den innebär att majoriteten inte får gynnas på minoritetens bekostnad.

I den föreslagna 1 mom. ingår en bestämmelse enligt vilken aktier och garantiandelar medför lika rätt i bolaget om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen. Bestämmelsen motsvarar i princip bestämmelsen i 3 kap. 1 § 1 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag, som för närvarande tillämpas både på ömsesidiga försäkringsbolag och på försäkringsaktiebolag. I fråga om försäkringstagardelägarna i ömsesidiga försäkringsbolag förverkligas likställighetsprincipen i den föreslagna 5 kap. 7 §, enligt vilken alla delägare har en röst vid bolagsstämman.

Paragrafens 2 mom. har slagits ihop med bestämmelserna i 8 kap. 14 § och 9 kap. 16 § i den tidigare lagen om aktiebolag, vilka för

närvarande tillämpas både på ömsesidiga försäkringsbolag och på försäkringsaktiebolag. Enligt den föreslagna bestämmelsen är det förbjudet att ge en otillbörlig fördel åt en delägare eller någon annan, till nackdel för bolaget eller någon annan delägare. Bestämmelsen gäller bolagsstämmans och bolagsledningens beslut samt också andra åtgärder som vidtas av bolagsledningen, t.ex. affärstransaktioner som gynnar en viss delägare. Bestämmelsen förbjuder alla former av otillbörliga ekonomiska fördelar t.ex. åt en majoritetsaktieägare på en minoritetsaktieägars bekostnad.

23 §. Ledningens uppgift. I paragrafen föreslås bestämmelser om ledningens allmänna uppgift. Förslaget motsvarar 1 kap. 8 § i den gällande aktiebolagslagen. I aktiebolagslagen innebär bestämmelsen en s.k. lojalitetsförpliktelse gentemot bolaget och alla dess aktieägare. Dessutom har ledningens omsorgsplikt betydelse framför allt för bedömningen av de enskilda medlemmarnas skadeståndsansvar. Vid bedömningen av om en medlem av ledningen har handlat omsorgsfullt och på ett sätt som är förenligt med bolagets intressen skall avseende fästas vid ledningens uppgifter, om vilka det enligt förslaget skall föreskrivas i 6 kap., samt i synnerhet vid soliditetsprincipen enligt 16 § i detta kapitel och syftet med bolagets verksamhet enligt 17 § i detta kapitel.

24 §. Bestämmelsernas dispositiva karaktär. I denna paragraf föreslås bestämmelser om delägarnas rätt att i bolagsordningen ta in bestämmelser om bolagets verksamhet. Förslaget motsvarar 1 kap. 9 § i den gällande aktiebolagslagen.

I bolagsordningen kan emellertid inte tas in bestämmelser som strider mot denna lag eller aktiebolagslagen, mot annan tvingande lagstiftning eller mot god sed. Bestämmelsen är som motsvarande bestämmelse i aktiebolagslagen i huvudsak informativ.

Av de detaljerade lagbestämmelsernas ordalydelse framgår om de är tvingande till sin natur, eller detta måste tolkas utgående från bestämmelsens syfte. Tvingande bestämmelser är i allmänhet de som gäller skydd av försäkringstagare och andra borgenärer, skydd av delägarminoriteten eller åtgärder som riktar sig mot olika myndigheter.

2 kap. **Bildande av försäkringsbolag och koncession**

I kapitlet föreskrivs om bildande av försäkringsbolag och koncession. Det nuvarande förfarandet för bildande av försäkringsbolag följer förfarandena för beviljande av koncession och fastställande av bolagsordningen, med undantag för bestämmelserna om bolagsbildning i den tidigare lagen om aktiebolag. I kapitlet om bolagsbildning i lagförslaget ingår samma princip som i den gällande aktiebolagslagen om att bolagets delägare är kända när åtgärderna för att bilda bolaget inleds. Också för försäkringsbolagens del är det således fråga om s.k. simultanbildning och inte om successivbildning enligt den gällande lagen, där stiftarna antas vara andra än aktieägare, garantiandelsägare eller den som tillskjutit grundfonden och enligt vilken stiftarna samlas till konstituerande stämma för att besluta om bildande av bolaget. Eftersom alla aktieägare, garantiandelsägare och den som tillskjuter grundfonden är kända vid tidpunkten för bolagsbildningen behövs inga bestämmelser om en separat stiftelseurkund och om konstituerande stämma. Enligt förslaget skall aktieägarna upprätta ett skriftligt avtal om bolagsbildning och några särskilda bestämmelser om vilka som bildar bolaget behövs inte eftersom bolagsledningen väljs omedelbart genom undertecknandet av avtalet. Enligt förslaget skall avtalsrättsliga principer tydligare än hittills tillämpas på avtalet om bolagsbildning. Som i den gällande aktiebolagslagen föreslås det att regleringen i fråga om apportegendom förenklas.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I paragrafen föreslås bestämmelser om tillämpning av 2 kap. i aktiebolagslagen. Enligt förslaget tillämpas på bildande av försäkringsbolag de bestämmelser i aktiebolagslagen som särskilt nämns i kapitlet.

2 §. Bildande av försäkringsbolag. I paragrafen föreslås bestämmelser om bildande av försäkringsbolag. I paragrafen ingår enligt förslaget också specialbestämmelser om avtal om bolagsbildning i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag vars grundkapital består av en grundfond.

Enligt 1 mom. skall ett avtal om bolagsbildning upprättas för bildandet av ett försäk-

ringsbolag. Enligt förslaget tillämpas på bildande av försäkringsbolag bestämmelserna i 2 kap. 1 § i aktiebolagslagen om utformningen av avtalet om bolagsbildning, om teckning av aktier samt om att ledningsmedlemmarnas och revisorernas mandattid och uppgifter börjar när avtalet om bolagsbildningen har undertecknats. På bildande av försäkringsbolag tillämpas dessutom bestämmelserna om teckningspris i 2 kap. 4 § i aktiebolagslagen.

Enligt paragrafens 1 mom. skall på innehållet i avtalet om bolagsbildningen dessutom tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 2 § i aktiebolagslagen, med den skillnaden att i avtalet om bolagsbildning utöver kraven i den gällande aktiebolagslagen skall nämnas bolagets grundkapital. Dessutom bör beaktas att av ändringarna i den nya revisionslagen följer att det enligt 2 kap. 2 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen, som tillämpas på försäkringsbolag, inte förutsätts ett omnämnande om revisor i avtalet om bolagsbildning, utan revisorn nämns endast om bolaget enligt lagen eller bolagsordningen bör utse en revisor. Enligt 7 kap. 2 § i den föreslagna försäkringsbolagslagen skall försäkringsbolaget dock alltid ha minst en revisor. Således skall bolagets revisorer på grund av kraven i försäkringsbolagslagen alltid nämnas i avtalet om bolagsbildning i fråga om försäkringsbolag.

Paragrafens 2 mom. innehåller enligt förslaget bestämmelser om bildande av ömsesidiga försäkringsbolag vars grundkapital består av en grundfond. I dessa fall undertecknas avtalet om bolagsbildning enligt 1 punkten av den som tillskjuter grundfonden i enlighet med 2 kap. 1 § i aktiebolagslagen. Vid tillskjutandet av grundfonden tas det penningbelopp som tillfaller ömsesidiga försäkringsbolag enligt 2 punkten upp som en separat post i det bundna egna kapitalet. Enligt 3 punkten skall den som tillskjutit grundfonden, grundfondens belopp och tiden för betalning av grundfonden nämnas i avtalet om bolagsbildning i stället för uppgifterna i 2 kap. 2 § 1 mom. 2—4 punkten i aktiebolagslagen.

Koncession

3 §. Ansökan om koncession. I paragrafen

föreslås bestämmelser om den koncession som skall sökas för bedrivande av försäkringsverksamhet. Förslaget avviker från den gällande lagen om försäkringsbolag på så sätt att koncession söks hos Försäkringsinspektionen och inte hos social- och hälsovårdsministeriet som för närvarande. Hittills skall ministeriet ha begärt Försäkringsinspektionens utlåtande om försäkringsbolagets ansökan om koncession. Det anses motiverat att flytta beviljandet av koncession till den myndighet som utövar den operativa tillsynen över försäkringsanstalterna och som redan nu i egenskap av den myndighet som ger utlåtande har spelat en viktig roll i behandlingen av koncessionsansökningarna. Att beslutanderätten i koncessionsärenden överförs till tillsynsmyndigheten gör också försäkrings-tillsynen effektivare, eftersom Försäkringsinspektionen snabbare och effektivare än hittills kan ingripa om det sker ändringar i tillsynsobjektens förutsättningar för koncession. Ändringen är motiverad också med tanke på målet att förenkla tillståndsförvaltningen inom statsförvaltningen. Att koncessionsärendena överförs till tillsynsmyndigheten motsvarar också regleringen av finansinstitutens verksamhetstillstånd. Verksamhetstillstånd för depositionsbanker och andra kreditinstitut, värdepappersföretag och pantlåneinrättningar beviljas av Finansinspektionen, som övervakar finansinstituten. Att tillsynsmyndighetens får rätt att bevilja koncession motsvarar också den internationella utvecklingen.

Försäkringsinspektionens rätt att bevilja koncession gäller liv- och skadeförsäkring samt sådan återförsäkring som avses i momentet. Försäkringsbolag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkring beviljas också i fortsättningen koncession av statsrådet. I övrigt motsvarar 1 mom. 2 kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs om koncession som beviljas återförsäkringsbolag i enlighet med artikel 4.2 i återförsäkringsdirektivet.

På samma sätt som i första meningen i 2 kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen innehåller det föreslagna 3 mom. en bestämmelse om att koncessionen gäller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på sökandens begäran också utanför samarbetsom-

rådet. Det föreslås att den andra meningen i det gällande 2 mom., enligt vilken koncessionen ger rätt att bedriva försäkringsverksamhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster, flyttas till de centrala rättsliga principerna som gäller försäkringsbolag i fråga om koncession och tillsyn i 1 kap. 13 § 1 mom.

I 4 mom. föreskrivs om upplysningar som skall fogas till koncessionsansökan. Momentets innehåll motsvarar 2 kap. 2 § 4 mom. i den gällande lagen med det tillägget att till koncessionsansökan också skall fogas en redogörelse för eventuella betydande bindningar, om vilka det föreskrivs i 8 § i detta kapitel.

I 5 mom. föreskrivs att om en koncessionsansökan gäller trafikförsäkring skall i ansökan i enlighet med 2 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen uppges de skaderegleringsrepresentanter som anges i 14 a § i trafikförsäkringslagen. Termen ”annan till skadeförsäkringsklass 10 hörande försäkring än ansvarsförsäkring för fraktförare” i den gällande lagen har i lagförslaget ersatts med termen trafikförsäkring, som allmänt används om denna försäkringsklass.

I 6 mom. ingår enligt förslaget en uttrycklig bestämmelse om att bestämmelser om koncession för arbetspensionsförsäkringsbolag finns i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

4 §. Utvidgning av koncession. Paragrafens 1 mom. innehåller enligt förslaget bestämmelserna i 2 kap. 2 § 5 mom. i den gällande lagen om utvidgning av koncession.

Det föreslås att 2 kap. 2 § 6 mom. i den gällande lagen som innehåller bestämmelser om koncession för det övertagande bolaget då försäkringsbolag har fusionerats inte inkluderas i 2 kap. Enligt förslaget om fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbestånd skall försäkringsbolaget alltid särskilt ansöka om utvidgning av koncessionen om det är nödvändigt i dessa situationer. Det föreslås därför att presumtionsbestämmelserna i den gällande lagen om utvidgning av koncession i samband med fusion slopas. Till denna del hänvisas det till motiveringen till 19 kap. 5 § 3 och 4 mom., som handlar om fusion.

I 2 mom. konstateras uttryckligen att förut-

sättningarna för en utvidgning av koncessionen är desamma som vad som i 6 § föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av koncession. En sådan förtydligande bestämmelse har inte funnits i den gällande lagen.

5 §. Försäkringsinspektionens skyldighet att begära utlåtande. I paragrafen föreslås i enlighet med 2 kap. 2 a § 2 och 3 mom. i den gällande lagen bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att under de förutsättningar som nämns i paragrafen begära ett utlåtande om koncessionsansökan av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan EES-stat samt om innehållet i begäran om utlåtande.

Genom förslaget införs också artikel 14 i återförsäkringsdirektivet i den nationella lagstiftningen.

Beviljande av koncession

6 §. Förutsättningar för beviljande av koncession. I paragrafen föreslås bestämmelser om de förutsättningar under vilka koncession beviljas. I 1 mom. föreskrivs om den tid inom vilken Försäkringsinspektionen skall besluta om beviljande eller förvägrande av koncession. Bestämmelsen motsvarar 2 kap. 5 a § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs om de förutsättningar under vilka koncession skall beviljas. Momentet motsvarar till sitt innehåll 2 kap. 5 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 3 mom. föreskrivs i enlighet med 2 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen om ytterligare förutsättningar för beviljande av koncession i det fall att försäkringsbolaget hör till ett sådant finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004).

Paragrafens 4 mom. innehåller enligt förslaget en bestämmelse som motsvarar 2 kap. 5 a § 2 mom. i den gällande lagen om sökandens besvärsmått i det fall att Försäkringsinspektionen inte har gett sitt beslut i ärendet inom den tid som anges i 1 mom.

7 §. Att bevilja europabolag koncession. I paragrafen föreslås i enlighet med 2 kap. 2 § 7 mom. i den gällande lagen bestämmelser om beviljande av koncession åt ett europabo-

lag som har för avsikt att flytta sin hemort till Finland.

8 §. Betydande bindningar som hinder för beviljande av koncession. Enligt förslaget innehåller paragrafen bestämmelser enligt 2 kap. 5 b § i den gällande lagen om betydande bindningar som utgör hinder för beviljande av koncession.

9 §. Koncessionsregister. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens koncessionsregister och om dess närmare innehåll. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak 1 § 1 mom. i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsbolag (250/1999). Det föreslås att bestämmelsen om anteckningar i koncessionsregistret preciseras så att av koncessionsregistret skall framgå inte bara återkallelse av koncessionen utan också begränsning av koncessionen, orsaken till och tidpunkten för begränsningen samt, om begränsningen inte gäller bolagets hela verksamhet, vilken del av verksamheten som avses. Förslaget baserar sig på bestämmelsen i 25 kap. 8 § nedan, enligt vilken koncessionen kan begränsas.

Förordningens 1 § 2 mom. behövs inte längre eftersom koncession enligt förslaget beviljas av Försäkringsinspektionen i stället för av social- och hälsovårdsministeriet.

Bolagsordning

10 §. Bolagsordningens innehåll. I paragrafen föreslås bestämmelser om de omständigheter som skall föreskrivas i försäkringsbolagets bolagsordning. Det obligatoriska innehållet i bolagsordningen har som i den gällande aktiebolagslagen begränsats i förhållande till den gällande lagen. Både i försäkringsbolagslagen och i aktiebolagslagen ingår presumtionsbestämmelser om vissa frågor och därför behöver de inte nämnas särskilt i bolagsordningen. Sådana bestämmelser är bestämmelserna i 5 kap. 3 § 1 och 2 mom. i aktiebolagslagen som enligt de föreslagna 5 kap. 1 och 2 § skall tillämpas på försäkringsbolag i fråga om de ärenden som skall behandlas vid den ordinarie bolagsstämman, bestämmelsen i den föreslagna 5 kap. 15 § om utfärdande av stämmokallelse, bestämmelsen i den föreslagna 6 kap. 3 § om styrelseledamöternas antal, bestämmelsen i 6 kap.

11 § i aktiebolagslagen om styrelseledamöternas mandattid som tillämpas på aktiebolag med stöd av den föreslagna 6 kap. 1 §, och bestämmelsen i den föreslagna 7 kap. 5 § om mandattiden för revisorer. I bolagsordningen för ömsesidiga skadeförsäkringsbolag är det inte heller längre obligatoriskt att nämna om en försäkringstagare i egenskap av delägare ansvarar för bolagets förbindelser eller inte. Endast om bolaget tillämpar en sådan tillskottsplikt skall föreskrifter om detta enligt den föreslagna 4 kap. 4 § ingå i bolagsordningen. Förfarandet är enligt den föreslagna 4 kap. 3 § detsamma om en aktieägare i ett försäkringsaktiebolag är skyldig att betala särskilda avgifter till bolaget.

I 1 mom. föreskrivs om de omständigheter som skall föreskrivas i alla försäkringsbolags bolagsordningar. I momentet motsvarar 1—5 punkten i huvudsak 2 kap. 4 § 1 mom. 1—4 punkten samt 9 punkten i den gällande lagen.

Bestämmelsen om innehållet i bolagsordningen avviker från bestämmelserna i den gällande lagen på så sätt att det nominella värdet av garantiandelar eller aktier inte längre behöver anges i bolagsordningen. Detta beror på att man i förslaget på samma sätt som i den gällande aktiebolagslagen har övergått till ett kapitalsystem som inte längre är baserat på nominella belopp. Enligt bestämmelserna i aktiebolagslagen kan bolaget om det så önskar ta i bruk nominella belopp. Bolagets samtliga aktier skall då lyda på samma nominella belopp och det nominella beloppet skall bestämmas i bolagsordningen i enlighet med 3 kap. 5 § 2 mom. i aktiebolagslagen, som tillämpas på försäkringsbolag.

På motsvarande sätt föreslås det att den tvingande bestämmelsen om antalet aktier eller om aktiernas minimi- eller maximiantal i bolagsordningen slopas i momentet i enlighet med aktiebolagslagen. Ett försäkringsaktiebolag kan dock om det så önskar ta in en föreskrift i bolagsordningen om antalet aktier eller om aktiernas maximiantal i fråga om vissa eller alla aktier. Antalet aktier framgår ändå alltid i enlighet med handelsregisterlagen av handelsregistret och aktieboken. I fråga om garantiandelar föreslås det att regleringen bibehålls enligt vad som närmare föreslås nedan i 2 mom.

I 2 mom. föreskrivs om de omständigheter

som utöver de omständigheter som nämns i 1 mom. skall föreskrivas i bolagsordningen för ömsesidiga försäkringsbolag. Enligt 1 punkten skall garantiandelarnas antal eller minimi- eller maximiantal anges i bolagsordningen för ömsesidiga försäkringsbolag. Förslaget avviker från bestämmelserna om försäkringsaktiebolag på grund av den speciella karaktären hos ömsesidiga försäkringsbolags verksamhet. Om det fasta beloppet av garantikapitalet eller garantikapitalets minimi- och maximibelopp inte nämndes i bolagsordningen för ett ömsesidigt försäkringsbolag skulle garantikapitalet kunna höjas obegränsat i samband med ändringar av bolagsordningen utan att Försäkringsinspektionens samtycke begärdes. När antalet garantiandelar då skulle öka skulle garantiandelsägarnas rösträtt öka utan tillsynsmyndighetens samtycke. Även om det föreslagna 5 kap. innehåller begränsningar när det gäller garantiandelsägarnas utövande av rösträtten i förhållande till försäkringsstagarandelägarna föreslås det att bestämmelserna i 2 kap. 4 § 1 mom. 5 punkten i den gällande lagen bibehålls i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag. På så sätt kan Försäkringsinspektionen när den fastställer en ändring av bolagsordningen se till att förvaltningen av det ömsesidiga försäkringsbolaget fungerar. Förslaget kompletterar bestämmelsen i 3 kap. 5 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

I momentet motsvarar 2 och 3 punkten 2 kap. 4 § 1 mom. 6 och 12 punkten i den gällande lagen.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om kraven på försäkringsbolagets firma. Momentets innehåll motsvarar 2 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 4 mom. föreskrivs om förbud mot att föreskrifter om försäkringsförhållande tas in i bolagsordningen. Bestämmelsen motsvarar 2 kap. 4 § 4 mom. i den gällande lagen.

Den bestämmelse om att aktier och garantiandelar skall lyda på lika belopp som ingår i 2 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen ingår inte i paragrafen. Att aktier och garantiandelar skall lyda på lika belopp ingår i likställighetsprincipen i 1 kap. 22 §.

I paragrafen ingår inte heller bestämmelsen i 2 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen om aktiers och garantiandelars nominella belopp eller om det bokföringsmässiga motvärdet.

Enligt den gällande aktiebolagslagen har aktierna inget nominellt belopp om man inte vill ange ett sådant i bolagsordningen. Aktierna har inte heller ett mot ett nominellt belopp svarande bokföringsmässigt motvärde. Med bokföringsmässigt motvärde avses det belopp som tas upp i aktiekapitalet för en aktie i samband med att bolaget bildas och nya aktier ges ut. Beloppet kan enligt förslaget vara olika stort för olika aktier. Det bokföringsmässiga motvärdet anger inte på något sätt de rättigheter som aktierna medför och det har sålunda ingen betydelse t.ex. med avseende på aktier av samma eller olika slag. Det föreslås att motsvarande principer tillämpas på försäkringsbolag.

På det bokföringsmässiga motvärdet av aktier i ett försäkringsaktiebolag eller garantiandelar i ett ömsesidigt försäkringsbolag och på det nominella belopp som eventuellt föreskrivs i bolagsordningen tillämpas med stöd av den föreslagna 4 kap. 1 § de bestämmelser som avses i 3 kap. 5 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

11 §. Fastställande av bolagsordningen. I 1 mom. föreslås i enlighet med 2 kap. 4 § 5 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag bestämmelser om att fastställelse av försäkringsbolagets bolagsordning och ändringar av bolagsordningen skall sökas hos Försäkringsinspektionen.

Paragrafens 2 mom. innehåller enligt förslaget en informativ bestämmelse om att beslut om ändring av bolagsordningen i bolaget fattas i enlighet med den föreslagna 5 kap. 22 §.

Betalning av aktier, garantiandelar och grundfond

12 §. Betalning i pengar, apport, indrivning och följder. I paragrafen föreslås bestämmelser om de bestämmelser i 2 kap. i den gällande aktiebolagslagen som i tillämpliga delar skall iakttas vid betalning av aktier i ett försäkringsaktiebolag eller garantiandelar eller grundfond i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Enligt förslaget tillämpas på försäkringsbolag 2 kap. 5 § i aktiebolagslagen om betalning i pengar. Om teckningspriset skall betalas i pengar, skall det enligt paragrafen beta-

las på bolagets konto i en depositionsbank i Finland eller i ett utländskt kreditinstituts filial som har rätt att ta emot insättningar eller på ett motsvarande konto i utlandet. Bestämmelsen avviker från den gällande lagen om försäkringsbolag på så sätt att teckningspriset också kan betalas på ett bankkonto i utlandet.

Dessutom föreslås det att på försäkringsbolag också skall tillämpas 2 kap. 6 § i den gällande aktiebolagslagen, som innehåller bestämmelser om betalning av aktier med apportegendom, dvs. annan egendom än pengar. Försäkringsbolagets grundfond skall dock enligt paragrafens 1 punkt alltid betalas i pengar. Enligt 2 punkten skall av aktierna, garantiandelarna och grundfonden sammanlagt i pengar betalas minst hälften av det lagstadgade grundkapitalbeloppet. Detta krav gäller enligt förslaget även återförsäkringsbolag. Paragrafens 1 och 2 punkt motsvarar i övrigt 2 kap. 10 § 1 mom. 3 och 4 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt den gällande lagen har bestämmelserna om apport i den tidigare lagen om aktiebolag tillämpats på bildande av försäkringsbolag. I 2 kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag förutsätts dessutom att apportegendomen skall vara lämpad för försäkringsverksamheten. Det föreslås att denna förutsättning slopas eftersom kravet på apporten i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilket apportegendomen vid överlåtelsepunkten skall vara av sådant ekonomiskt värde för bolaget som minst motsvarar betalningen, måste anses vara tillräckligt också vid bildandet av försäkringsbolag.

Regleringen av apport har dessutom förklarats i den gällande aktiebolagslagen. I den gällande aktiebolagslagen föreskrivs inte längre särskilt om utlåtande av en särskild sakkunnig, utan till avtalet om bolagsbildning skall fogas den redogörelse som avses i 2 kap. 6 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Det föreslås att motsvarande förfarande tillämpas på försäkringsbolag.

Enligt förslaget tillämpas vid betalning av aktier, garantiandelar eller grundfond i ett försäkringsbolag utöver vad som nämns ovan bestämmelsen i 2 kap. 7 § i den gällande aktiebolagslagen om följderna av betalningsdröjsmål. Bestämmelsen ersätter 2 kap. 13 § i

den gällande lagen om försäkringsbolag. Följderna av betalningsdröjsmål i den gällande aktiebolagslagen motsvarar i huvudsak bestämmelserna i paragrafen i fråga i lagen om försäkringsbolag. I bestämmelsen ingår dock inget krav på att styrelsen utan dröjsmål skall driva in försenade belopp. Denna skyldighet anses vara en direkt följd av ledningens uppgift att omsorgsfullt främja bolagets intresse.

Registrering och dess rättsverkningar

13 §. Registrering av försäkringsbolag. I denna paragraf föreskrivs enligt förslaget om registrering av bolaget. Paragrafens 1 mom. avviker från 2 kap. 11 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag på så sätt att bolaget skall anmälas för registrering inom tre månader från att koncessionen beviljats. För närvarande räknas tidsfristen från det att beslutet om bildande fattades. Enligt lagförslaget bildas bolaget genom simultanbildning och någon särskild konstituerande stämma som beslutar om bolagsbildningen hålls inte längre. Därför har det ansetts motiverat att föreslå att tidsfristen räknas från den dag då Försäkringsinspektionen har beviljat bolaget koncession.

Aktier, garantiandelar och grundfond som anmäls för registrering skall enligt 2 mom. vara till fullo betalda, precis som hittills.

Till registeranmälan skall fogas de handlingar som nämns i 3 mom. Enligt 1 punkten skall till anmälan fogas belägg för att bolaget har beviljats koncession och att bolagsordningen fastställts. I praktiken sker detta genom att besluten i fråga företes Försäkringsinspektionen.

Enligt 2 punkten skall till anmälan fogas försäkringsbolagets styrelseledamöters och verkställande direktörs försäkran om att bestämmelserna i försäkringsbolagslagen har iakttagits vid bolagsbildningen. Enligt punkten i fråga behöver försäkran inte längre innehålla omnämnandet enligt 2 kap. 11 § 2 mom. 1 punkten i den gällande lagen om att det belopp som har inbetalats för aktierna eller garantiandelarna och grundfonden är i bolagets ägo och besittning. Eftersom de aktier och garantiandelar och den grundfond som anmäls till registret skall vara till fullo betal-

da ingår i det sagda också en försäkran om att de har betalats.

Enligt 3 punkten skall till registeranmälan också fogas ett intyg av försäkringsbolagets revisorer över att bestämmelserna i försäkringsbolagslagen har iakttagits vid inbetalningen av aktiekapitalet, garantikapitalet och grundfonden. Punkten har samma innehåll som 2 kap. 11 § 2 mom. 2 punkten i den gällande lagen.

Om en aktie eller garantiandel har betalats med apportegendom skall enligt 4 mom. till registeranmälan alltid fogas ett yttrande av en revisor om den redogörelse som avses i 2 kap. 6 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen och om huruvida egendomen för bolaget var av minst sådant ekonomiskt värde som motsvarade betalningen. Enligt förslaget kan detta yttrande om apportegendom och om dess värde ges av antingen bolagets egen revisor eller en annan revisor med sådan behörighet som avses i 7 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen. Revisorn kan i sitt yttrande helt kort konstatera att han eller hon godkänner utredningen och anser egendomens värde vara tillräckligt. Bedömningen avser apportegendomens värde för bolaget vid den tidpunkt då egendomen överläts. Enligt förslaget kan yttrandet avges samtidigt som bolagets revisor skall ge sitt yttrande om betalning av aktier eller garantiandelar och grundfonden i allmänhet i enlighet med den föreslagna 3 mom. 3 punkten.

Förslaget gällande 4 mom. avviker från den gällande lagen och från motsvarande bestämmelse i 2 kap. 8 § 4 mom. i aktiebolagslagen på så sätt att endast en revisor med sådan behörighet som avses nedan i 7 kap. 3 § kan ge det yttrande som avses i momentet. Förslaget anses motiverat på grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär.

14 §. Registreringens rättsverkningar, åtgärder före registreringen och rättshandlingar med ett oregistrerat försäkringsbolag. I paragrafen föreskrivs enligt förslaget att 2 kap. 9—11 § i den gällande aktiebolagslagen skall tillämpas på registreringens rättsverkningar, åtgärder före registreringen och rättshandlingar med ett oregistrerat försäkringsbolag.

Enligt 2 kap. 9 § 1 mom. i aktiebolagslagen uppkommer bolaget genom registrering. För-

pliktelse orsakade av en åtgärd som har vidtagits efter undertecknandet av avtalet om bolagsbildning, men före registreringen, övergår genom registreringen på bolaget förutsatt att åtgärden har vidtagits högst ett år före undertecknandet av avtalet. Enligt 2 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen kan en aktieägare inte som grund för befrielse från en aktieteckning åberopa att ett villkor i samband med bolagsbildningen inte har uppfyllts.

I 2 kap. 10 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs att bolaget uppkommer och sålunda får rättskapacitet och rättslig handlingsförmåga först genom registreringen.

I 2 kap. 10 § 2 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs att de som på bolagets vägnar före dess registrering har beslutat om eller vidtagit åtgärder är solidariskt ansvariga för dessa. Ordalydelsen i bestämmelsen har förtydligats.

Enligt 2 kap. 10 § 3 mom. i aktiebolagslagen kan styrelsen och verkställande direktören utan personligt ansvar föra talan i ärenden som gäller bolagets bildande och vidta åtgärder för att bolaget skall få betalat för aktier.

I 2 kap. 11 § i aktiebolagslagen föreskrivs om en avtalsparts rätt att frånträda ett avtal om registrering av bolaget inte har sökts inom utsatt tid eller om registrering har vägrats. Om avtalsparten inte visste att bolaget ännu inte var registrerat kan han frånträda avtalet till dess att bolaget har registrerats.

15 §. Bolagsbildningen förfaller. I 1 mom. föreskrivs enligt förslaget på samma sätt som i 2 kap. 12 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag att bildandet av försäkringsbolaget och försäkringsbolagets koncession förfaller om bolaget inte har anmälts för registrering inom den tid som anges i 13 § 1 mom. eller om registrering vägras.

Om bolagsbildningen förfaller ansvarar styrelsen och verkställande direktören enligt 2 mom. solidariskt för återbetalning av det belopp som betalats för aktier och garantiandelar och av grundfonden jämte uppkommen avkastning. Enligt förslaget är också verkställande direktören tillsammans med styrelsen solidariskt ansvarig för återbetalningen av medel, eftersom verkställande direktören i allmänhet utses redan när bolaget bildas. Från det belopp som skall återbetalas får dras

av sedvanliga kostnader för åtgärder som avses i 2 kap. 10 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Med sedvanliga kostnader avses till exempel offentliga avgifter, sedvanliga arvoden för upprättande av handlingar i samband med bolagsbildningen och för därmed jämförbart arbete samt kostnader för in drivning av tekningsrelaterade fordringar. Momentet motsvarar med undantag av de ändringar som beskrivits ovan 2 kap. 12 § 2 mom. i den gällande lagen.

Anknytande verksamhet

16 §. Bedrivande av anknytande verksamhet. I paragrafen föreslås på samma sätt som i 1 kap. 3 a § i den gällande lagen om försäkringsbolag bestämmelser om rätten att bedriva anknytande verksamhet.

17 §. Inledande av anknytande verksamhet. I paragrafen föreslås bestämmelser om det förfarande enligt vilket försäkringsbolaget kan inleda anknytande verksamhet.

Enligt 1 mom. skall försäkringsbolaget göra upp en verksamhetsplan för anknytande verksamhet enligt 16 § 1 eller 2 mom. Momentet motsvarar den första meningen i 1 kap. 3 b § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I 2 mom. föreskrivs enligt förslaget att planen skall fogas till ansökan om fastställande av bolagsordningen eller av en ändring av den. Ansökan skall göras till Försäkringsinspektionen för att den nämnda verksamheten skall kunna inledas. Momentet motsvarar den andra meningen i den gällande lagens 1 kap. 3 b § 1 mom.

Enligt 3 mom. kan Försäkringsinspektionen låta bli att fastställa den bestämmelse i bolagsordningen som gäller anknytande verksamhet enligt samma förutsättningar som vad som föreskrivs i första meningen i 1 kap. 3 b § 2 mom. i den gällande lagen.

Det föreslås att bestämmelsen i andra meningen i den gällande lagens 1 kap. 3 b § 2 mom. om Försäkringsinspektionens rätt att i efterhand förbjuda försäkringsbolaget att bedriva anknytande verksamhet eller under vissa förutsättningar begränsa den stryks som obehövlig, eftersom Försäkringsinspektionen anses ha denna rätt redan med stöd av den föreslagna 25 kap. 5 § om tillsyn över försäk-

ringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar.

Särskilda bestämmelser om publika försäkringsbolag

18 §. Särskilda förmåner och kostnader samt betydande förvärv efter bolagsbildningen. I paragrafen föreslås bestämmelser om de bestämmelser i 2 kap. i aktiebolagslagen som skall tillämpas på publika försäkringsaktiebolag och publika ömsesidiga försäkringsbolag.

Enligt förslaget tillämpas på publika försäkringsbolag bestämmelsen i 2 kap. 13 § i den gällande aktiebolagslagen om särskilda förmåner och kostnader. I enlighet med detta skall i avtalet om bildande av försäkringsbolaget nämnas bolagets kostnader för bildandet eller det beräknade maximibeloppet samt eventuella särskilda förmåner för de aktieägare och garantiandelsägare som har under tecknat avtalet om bolagsbildning. Dessutom skall på publika försäkringsbolag också tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 14 § i aktiebolagslagen om betydande förvärv efter bolagsbildningen. I paragrafen i fråga föreskrivs om de förutsättningar och det förfarande enligt vilka ett publikt bolag är skyldigt att få bolagsstämmans godkännande för betydande förvärv.

Förordningar och föreskrifter

19 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. I paragrafen föreslås en bestämmelse om social- och hälsovårdsministeriets bemyndigande att utfärda förordningar om innehållet i den verksamhetsplan som avses i 3 § 4 mom. 1 punkten. Ordalydelsen i det föreslagna bemyndigandet att utfärda förordning har i enlighet med målen i grundlagen preciserats så att bemyndigandet endast gäller planens innehåll. Förslaget motsvarar med ovan nämnda ändringar den sista meningen i 2 kap. 2 § 4 mom. i den gällande lagen.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan till exempel föreskrivas om att planen skall innehålla en redogörelse för hur den interna kontrollen och riskhanteringen har ordnats. Kravet på att en redogörelse för hur den interna kontrollen och riskhan-

teringen har ordnats skall fogas till planen är motiverat bland annat eftersom försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar enligt den föreslagna 6 kap. 9 § skall ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringsystem med beaktande av arten och omfattningen av bolagets verksamhet.

20 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. I paragrafen föreslås bestämmelser om att Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om verksamhetsplanen för den anknyttande verksamheten. Förslaget motsvarar den sista meningen i 1 kap. 3 b § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Eftersom bemyndigandet av meddela föreskrifter inte gäller arbetspensionsförsäkringsbolag är det fortfarande motiverat att till denna del bevara Försäkringsinspektionens bemyndigande att meddela föreskrifter.

3 kap. **Bedrivande av direkt försäkring utomlands**

Kapitlet föreslås innehålla bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i den gällande lagens 2 a kap. om bedrivande av direkt försäkring utomlands. Det föreslås att bestämmelserna i kapitlet i sak huvudsakligen behålls oförändrade, men att kapitlets disposition förtydligas. Dessutom föreslås i kapitlet bestämmelser som motsvarar 7 kap. 8 § och 16 kap. 18 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Det föreslås också att bestämmelserna i förordningen om finska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Schweiz (609/1997) inkluderas i kapitlet på grund av kravet i grundlagen

Det föreslås att termen ”representation” som används i lagen om försäkringsbolag i den nya lagen ersätts med termen ”filial” i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979). Termbytet görs också i lagen om utländska försäkringsbolag.

Direkt försäkring som med stöd av etableringsrätten bedrivs av försäkringsbolag i andra EES-stater än Finland

1 §. Filialetablering. I paragrafen föreslås bestämmelser om etablering av filialer. I 1 mom. föreslås bestämmelser om vad som i

lagen avses med direkt försäkring som bedrivs med stöd av etableringsrätten. Bestämmelsen motsvarar 2 a kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, med det undantaget att termen ”representation” byts ut mot ”filial”.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om vad som avses med filial. Definitionen överensstämmer med 2 a kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen.

2 §. Anmälan om filialetablering. I paragrafen föreslås bestämmelser om skyldigheten att anmäla etableringen av filialen till Försäkringsinspektionen på samma sätt som i 2 a kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I 2 mom. finns en förteckning över de utredningar som försäkringsbolaget skall foga till anmälan. Det föreslås att termen ”annan till skadeförsäkringsklass 10 hörande försäkring än ansvarsförsäkring för fraktförare” i den gällande lagen ersätts med termen trafikförsäkring, som allmänt används om denna försäkringsklass.

3 §. Försäkringsinspektionens skyldighet att sända upplysningar om filial. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att lämna upplysningar på så sätt att bestämmelserna i 2 a kap. 4 och 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag sammanslås. Försäkringsinspektionen skall enligt 1 mom. inom en tidsfrist om tre månader sända de upplysningar den fått till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det land där filialen är belägen.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om Försäkringsinspektionens skyldighet att till de upplysningar som sänds foga ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller kraven på verksamhetskapital.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om försäkringsbolagets rätt att anföra besvär om Försäkringsinspektionen inte har sänt upplysningarna inom den utsatta tiden samt om det förfarande som skall iaktas vid behandlingen av besvären.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att vägra sända upplysningar om den har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolaget uppfyller vissa krav. I momentet föreskrivs ytterligare att fi-

lialen inte kan inrättas om Försäkringsinspektionen har vägrat sända upplysningarna. Momentet motsvarar 2 a kap. 5 § i den gällande lagen.

4 §. Filialens rätt att inleda verksamhet. I paragrafen föreslås bestämmelser om när en filial som inrättas kan inleda sin verksamhet. Enligt förslaget kan filialen inleda sin verksamhet när försäkringsbolaget har fått svar från den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen. Om ingen uppgift om eventuella villkor har fåtts inom två månader från att Försäkringsinspektionen meddelade försäkringsbolaget att de upplysningar som avses i 3 § i detta kapitel har sänts till myndigheterna i den stat där filialen är belägen, kan filialen trots detta inleda sin verksamhet efter den nämnda tidsfristen. Bestämmelsen motsvarar 2 a kap. 6 § i den gällande lagen.

5 §. Ändring av upplysningar om filial. I paragrafen föreslås bestämmelser om det förfarande som försäkringsbolaget skall iakta när det till myndigheterna anmäler ändringar av de upplysningar som lämnats i anmälan om inrättande av filialen. Bestämmelsen motsvarar 2 a kap. 7 § i den gällande lagen.

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster som bedrivs av försäkringsbolag i andra EES-stater än Finland

6 §. Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. I paragrafen föreslås bestämmelser om vad som avses med fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. En motsvarande bestämmelse finns i 2 a kap. 9 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

7 §. Stat där risken är belägen. I paragrafen föreslås en definition av den i 6 § 1 punkten avsedda staten där risken är belägen. Paragrafen tillämpas enligt förslaget endast på skadeförsäkring. I fråga om livförsäkring ingår en motsvarande definition i 6 § 2 och 3 punkten i detta kapitel. Bestämmelsen motsvarar i sak 2 a kap. 10 § i den gällande lagen.

Momentets undantagsbestämmelse om den stat där risken är belägen gäller sådan import av fordon som anknyter till fordonshandel och köparens avsikt att registrera det köpta fordonet i destinationstaten, enligt detta

moment är risken då med avvikelse från 1 mom. 2 punkten belägen i Finland i 30 dagar från det att fordonsköparen godkände leveransen.

8 §. Försäkringsbolags anmälan om att fritt tillhandahållande av försäkringstjänster inleds. I paragrafen föreslås i enlighet med 2 a kap. 11 § i den gällande lagen om försäkringsbolag bestämmelser om försäkringsbolagets skyldighet att till Försäkringsinspektionen anmäla sin avsikt att bedriva fritt tillhandahållande av försäkringstjänster i en annan EES-stat. Till anmälan enligt 1 mom. skall enligt 2 mom. fogas en redogörelse för de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

Enligt 3 mom. skall till anmälan också fogas uppgifter om ersättningsombud om anmälan omfattar bedrivande av trafikförsäkring. I momentet föreslås dessutom bestämmelser om behörighetskraven för ersättningsombud.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om situationer där försäkringsbolaget har underlåtit att utse ett ersättningsombud. Den skaderegleringsrepresentant som avses i 14 a § i trafikförsäkringslagen skall då sköta också det ersättningsombuds uppgifter som avses i 3 mom. i denna paragraf.

9 §. Försäkringsinspektionens skyldighet att sända upplysningar om fritt tillhandahållande. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens informationskyldighet i enlighet med 2 a kap. 12 och 13 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Paragrafens 1 mom. innehåller enligt förslaget en bestämmelse som motsvarar den gällande lagens 12 § 1 mom. om Försäkringsinspektionens skyldighet att sända upplysningarna inom en månad. I förslaget preciseras ordalydelsen i momentet så att den nämnda tidsfristen räknas från mottagandet av den anmälan och de utredningar som avses i 8 §.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om de intyg och utredningar gällande försäkringsbolaget som Försäkringsinspektionen skall foga till de upplysningar som sänds. Bestämmelsen motsvarar 2 a kap. 12 § 2 mom. i den gällande lagen. Om upplysningarna inte har sänts inom den utsatta tiden skall försäkringsbolaget enligt 3 mom. kunna anföra besvär enligt 3 § 3 mom. i detta kapitel.

Paragrafens 4 mom. motsvarar 2 a kap. 13 § i den gällande lagen. I momentet föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att vägra sända upplysningar om den har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolaget uppfyller krav som nämns i momentet.

10 §. Inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. I paragrafen föreslås bestämmelser om när försäkringsbolaget kan inleda fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Bestämmelsen motsvarar 2 a kap. 14 § i den gällande lagen försäkringsbolag.

11 §. Anmälan om ändring av upplysningar. I paragrafen föreslås bestämmelser om det förfarande som skall iakttas när upplysningarna i den anmälan som avses i 8 § ändras. Bestämmelsen överensstämmer med 2 a kap. 15 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Direkt försäkring som försäkringsbolaget med stöd av etableringsrätten bedriver i en annan stat än en EES-stat

12 §. Filialetablering i en annan stat än en EES-stat. I paragrafen föreslås bestämmelser om försäkringsbolagets anmälningsskyldighet när det etablerar en filial i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Paragrafen motsvarar i huvudsak 2 a kap. 16 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda etableringen av filialen om den har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolaget uppfyller vissa krav. Förbudet skall utfärdas inom en tidsfrist om tre månader. I förslaget preciseras ordalydelsen i 2 mom. så att den nämnda tidsfristen räknas från mottagandet av den anmälan och de utredningar som avses i 1 mom.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om förfarandet vid ändring av uppgifterna om en filial. Förslaget motsvarar bestämmelsen i 5 § ovan, där det föreskrivs om ändring av uppgifterna om en filial i en EES-stat. En motsvarande bestämmelse om filialer i andra stater än EES-stater föreslås för att det skall vara klart att generalagenten kontinuerligt skall uppfylla de krav som ställs på bolagets

ledning i 6 kap. 2 § 2 mom. och 4 § 1 och 3 mom.

Bestämmelser om skadeförsäkringsbolags verksamhet i Schweiziska edsförbundet

Eftersom Schweiziska edsförbundet är ett tredjeländ i förhållande till Finland och andra EES-stater, skall på schweiziska skadeförsäkringsbolags filialer som bedriver direkt försäkring i Finland enligt huvudregeln tillämpas finsk lag, och inte lagstiftningen i filialens hemstat, som när det gäller filialer från en EES-stat. På den verksamhet som bedrivs av filialer till schweiziska försäkringsbolag tillämpas inte principen om en enda koncession, men i lagen beviljas vissa lättnader i förhållande till försäkringsbolag från andra tredjeländer. Utöver de bestämmelser som utfärdas nedan i detta kapitel kan på direkt försäkring som bedrivs av filialer till schweiziska skadeförsäkringsbolag också tillämpas schweizisk lag. Kraven på verksamhetskapital och grundkapital bestäms enligt schweizisk lag. Likaså har samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i fråga om behandlingen av koncessionsansökningar samt överlåtelse och övertagande av försäkringsbestånd ordnats på samma sätt som i EES-staterna.

13 §. Tillämplig lagstiftning. I paragrafen föreslås bestämmelser om den lagstiftning som skall tillämpas på direkt försäkring som bedrivs av ett finländskt skadeförsäkringsbolags filial som är belägen i Schweiziska edsförbundet. Utöver den föreslagna 12 § och schweizisk lagstiftning föreslås det att också bestämmelserna i 14—18 § i detta kapitel skall tillämpas på denna verksamhet. Filialens grundkapital, verksamhetskapital och garantibelopp bestäms enligt förslaget dessutom enligt denna lag. Paragrafen motsvarar innehållsmässigt 1 och 2 § i förordning 609/1997. I 1 § 3 mom. i förordningen i fråga föreskrivs att förordningen inte tillämpas på återförsäkring eller på sådana försäkringar eller sådan verksamhet som avses i bilaga 2 till det avtal som undertecknats den 10 oktober 1989 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet gällande annan direktförsäkring än livförsäkring. Försäkringar som avses i bilaga 2 är

förutom livförsäkring också bland annat livräntor, tilläggs pensioner som ingår i livförsäkringsavtal och försäkringar som är en del av den lagstadgade socialförsäkringen i länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

14 §. Ansökan om etablering av filial. I paragrafen föreslås bestämmelser om de omständigheter om vilka Försäkringsinspektionen skall utfärda ett intyg som bilaga till ansökan om etablering av filial. Bestämmelsen motsvarar 4 § i förordning 609/1997.

15 §. Försäkringsinspektionens utlåtande om koncessionsansökan. I paragrafen föreslås i enlighet med 3 § i förordning 609/1997 bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att ge ett utlåtande om koncessionsansökan inom en tidsfrist om tre månader. Om Försäkringsinspektionen inte avger sitt utlåtande inom den ovan nämnda tiden anses den ge sitt bifall till att ansökan godkänns.

16 §. Säkerhetsåtgärder. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att begära att den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz vidtar sådana åtgärder som avses i den föreslagna 25 kap. 9 § eller motsvarande säkerhetsåtgärder mot filialen. Bestämmelsen motsvarar 5 § i förordning 609/1997.

17 §. Överlåtelse av försäkringsbestånd. I paragrafen föreslås bestämmelser om den bekräftelse av att bolagets verksamhetskapital är tillräckligt som skall inhämtas i samband med överlåtelse av försäkringsbeståndet. Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget har ett tillräckligt verksamhetskapital om det övertagande bolaget har sin hemort i Schweiz och det överlåtande bolaget är finländskt.

I 2 mom. föreslås på motsvarande sätt bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att ge bekräftelse på att ett finländskt skadeförsäkringsbolag har ett tillräckligt verksamhetskapital om bolaget har en filial i Schweiz och det överlåtande bolaget har sin hemort i Schweiz. Bestämmelserna i paragrafen motsvarar 6 § i förordning 609/1997.

18 §. Anmälan om återkallelse av koncession. I paragrafen föreslås bestämmelser om

Försäkringsinspektionens skyldighet att underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz om återkallelse eller begränsning av skadeförsäkringsbolagets koncession om bolaget har en filial i Schweiz. Paragrafen motsvarar 7 § i förordning 609/1997.

Andra bestämmelser

19 §. Anmälan om förvärv av ett utländskt försäkringsföretag. I paragrafen föreslås för undvikande av överlappande anmälningsförfaranden bestämmelser om att anmälan om förvärv av ett utländskt försäkringsföretag inte behöver göras om försäkringsbolaget är skyldigt att anmäla förvärvet av företaget i fråga till Försäkringsinspektionen enligt 20 § i denna lag eller 13 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Bestämmelsen motsvarar 2 a kap. 17 § i den gällande lagen om försäkringsbolag, men det föreslås att paragrafens ordalydelsen preciseras.

20 §. Förvärv av bestämmande inflytande i kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda förvärv av bestämmande inflytande i ett försäkringsbolag, kreditinstitut eller värdepappersföretag om företaget efter förvärvet kommer att vara dotterföretag till försäkringsbolaget. Syftet med paragrafen är att förhindra att till en koncern fogas sådana företag i stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte omfattas av de finländska tillsynsmyndigheternas tillsynsbefogenheter. Bestämmelsen motsvarar 7 kap. 8 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

21 §. Europabolag. I paragrafen föreslås på motsvarande sätt som i 2 a kap. 18 § i den gällande lagen om försäkringsbolag bestämmelser om flyttning av hemorten för ett europabolag med hemort i Finland till en annan EES-stat. På ett bolag som fortsätter med sin verksamhet i Finland efter att det genom att det flyttat sin hemort har blivit ett utländskt försäkringsbolag tillämpas lagen om utländska försäkringsbolag, vilket konstateras i 2 mom.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om situationer där Försäkringsinspektionen anser att försäkringsbolaget har försummat åtgärder och formaliteter i samband med flyttningen eller att flyttningen kränker de försäkrade förmånerna. I momentet föreskrivs också om beviljande av tillstånd innan det har förflutit en månad från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Förslaget motsvarar i huvudsak den gällande lagen, dock med beaktande av att bestämmelsen om utsatt dag i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen har förtydligats så att man avser den dag då borgenärerna senast har rätt att motsätta sig fusionen.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om försäkringstagarens rätt att säga upp ett försäkringsavtal. Genom lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (751/2004) utvidgades rätten att säga upp en försäkring till att också gälla situationer där ett försäkringsbolag som verkar som europabolag flyttar sin hemort till en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

I 5 mom. föreslås att försäkringsbolaget skall tillkännage registrering av flyttning av hemort. I tillkännagivandet skall enligt förslaget nämnas att den försäkrade har rätt att säga upp försäkringsavtalet för att försäkringstagaren skall få information om den flyttning av försäkringsbolagets hemort som avses i 4 mom. och på så sätt skall kunna utöva denna rätt. Bestämmelser om detta finns i den gällande lagens 16 kap. 18 § 3 mom. som gäller fusion, men för tydlighetens skull föreslås det att bestämmelsen flyttas till detta kapitel.

Föreskrifter

22 §. *Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter.* I paragrafen föreslås en bestämmelse om Försäkringsinspektionens bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om den beräkning som avses i 2 § 2 mom. 6 punkten. Eftersom det är fråga om en teknisk föreskrift och alla bolag skall ha en enhetlig praxis föreslås det att Försäkringsinspektionen bemyndigas att meddela föreskrifter om detta.

4 kap. **Delägarskap, aktier och garantiandelar i försäkringsbolag**

I kapitlet föreslås bestämmelser om delägarskap, aktier och garantiandelar i försäkringsbolag. Bestämmelserna i den gällande aktiebolagslagens 3 och 4 kap. om aktier och aktier som hör till värdeandelssystemet är tillämpliga också på aktier och garantiandelar i försäkringsbolag. På grund av vissa särdrag hos försäkringsbolag inkluderas i kapitlet dock särskilda bestämmelser som avviker från aktiebolagslagen. Omständigheter som kräver särskild reglering är bland annat försäkringstagarnas delägarskap i ömsesidiga försäkringsbolag, möjligheten att i bolagsordningen föreskriva både om aktieägarnas skyldighet att betala särskilda avgifter i försäkringsaktiebolag och om tillskottsplikt för försäkringstagardelägarna i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag samt skyldigheten att anmäla förvärv av aktier eller garantiandelar till Försäkringsinspektionen, det vill säga s.k. ägarkontroll.

I de föreslagna 5—12 § i detta kapitel föreskrivs om ägarkontroll, dvs. om skyldighet att anmäla förvärv av aktier eller garantiandelar i försäkringsbolag och om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda förvärvet eller ställa villkor för förvärvet. Dessutom föreslås i paragraferna bestämmelser om begränsade rättigheter för aktie- eller garantiandelsägare, om försäkringsbolagets anmälningsskyldighet och om Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar. Syftet med bestämmelserna är att säkerställa att inga sådana förändringar sker i försäkringsbolagets ägandeförhållanden som är ägnade att äventyra iakttagandet av de sunda och försiktiga affärsprinciper som enligt vad som föreskrivs är en förutsättning för beviljandet av försäkringsbolagets koncession.

1 §. *Tillämpning av aktiebolagslagen.* I paragrafen föreslås att på försäkringsbolag skall tillämpas bestämmelserna i den gällande aktiebolagslagens 3 kap. om aktier och 4 kap. om aktier i den gällande aktiebolagslagen och aktier som hör till värdeandelssystemet.

Bestämmelserna om aktier i 3 kap. i den gällande aktiebolagslagen motsvarar i sina huvuddrag bestämmelserna i den tidigare lagen om aktiebolag. Utöver tekniska ändring-

ar innehåller 3 kap. vissa ändringar i sak. Begränsningen enligt vilken en akties röstetal inte får vara mer än tjugo gånger större än annan akties röstetal har slopats i den gällande aktiebolagslagen. Aktier som är helt eller delvis utan rösträtt behöver inte längre medföra särskild ekonomisk förmån vid utbetalning av bolagets medel. I den gällande aktiebolagslagen ingår presumtionsbestämmelser om den detaljerade innebörden av en lösningsrätt som baserar sig på en lösningsklausul och likaså om inlösenförfarandet.

2 §. Försäkringsbolagets delägare. I paragrafen föreslås bestämmelser om delägarskap både i försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att aktieägarna är delägare i försäkringsaktiebolag. Till denna del motsvarar den föreslagna bestämmelsen 3 kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I 1 mom. föreslås också en bestämmelse om att försäkringstagarna är delägare i ömsesidiga försäkringsbolag. Också garantian delsägarna är delägare, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen. När det gäller ömsesidiga försäkringsbolag definieras garantian delsägarnas delägarskap med avvikelse från den gällande lagen, enligt vad som föreslås ovan i 1 kap. 5 §.

I 2 mom. föreskrivs att försäkringstagares delägarskap inte kan begränsas i bolagsordningen för ömsesidiga försäkringsbolag på annat sätt än så att delägarskap uppkommer först då försäkringen varit i kraft en viss tid som inte får överstiga tre år, och att tecknande av sjö- eller återförsäkring inte medför delägarskap. Förslaget motsvarar bestämmelsen i första meningen i 3 kap. 1 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, dock så att det föreslås att den möjlighet att med Försäkringsinspektionens samtycke begränsa delägarskapet också på annat sätt som ingår i den gällande lagen slopas. I praktiken har det inte funnits något behov för sådan annan begränsning och förslaget gör begreppet delägarskap i ömsesidiga försäkringsbolag tydligare.

Det föreslås att bestämmelsen i andra meningen i 3 kap. 1 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, enligt vilken delägarskap med ministeriets samtycke i bo-

lagsordningen kan utvidgas så, att även andra än försäkringstagarna och garantikapitalets ägare är delägare i bolaget slopas. I ömsesidiga försäkringsbolag som bedriver frivillig försäkringsverksamhet har inte förekommit något behov att utvidga delägarnas skara till exempel till de försäkrade enligt vad som föreskrivs i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I och med att bestämmelsen slopas förtydligas begreppet delägarskap i ömsesidiga försäkringsbolag ytterligare genom att delägarna begränsas till försäkringstagare och garantian delsägare.

3 §. Skyldighet för aktieägare i försäkringsaktiebolag att betala särskilda avgifter. Enligt det föreslagna 1 kap. 12 § 2 mom. är delägarna i försäkringsbolaget inte personligen ansvariga för försäkringsbolagets förpliktelser. Enligt detta moment kan i försäkringsbolagets bolagsordning dock föreskrivas om en delägars skyldighet att betala särskilda avgifter eller tilläggsavgifter till försäkringsbolaget enligt vad som särskilt bestäms i 4 kap. i denna lag.

Det föreslås att skyldigheten att betala särskilda avgifter skall tillämpas endast på aktieägare i försäkringsaktiebolag. Förslaget baserar sig på en bestämmelse i 1 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen som inte har haft någon motsvarighet i lagen om försäkringsbolag. För att det skall bli en tydlig skillnad mellan särskilda avgifter som avses i aktiebolagslagen och tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag enligt den gällande lagen, föreslås det att bestämmelser om skyldigheten för aktieägare i försäkringsaktiebolag att betala särskilda avgifter till försäkringsaktiebolaget skall ingå i 3 § i detta kapitel och bestämmelser om tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga försäkringsbolag i 4 § i detta kapitel. Syftet med förslaget är att göra en distinkt betydelsemässig skillnad mellan särskild avgift och tillskottsplikt.

I enlighet med vad som sägs ovan föreslås i denna paragraf en bestämmelse om att man i bolagsordningen för ett försäkringsaktiebolag kan föreskriva att aktieägarna är skyldiga att betala särskilda avgifter till bolaget. Delägarnas skyldighet att betala vissa avgifter till bolaget kan vara ändamålsenligt till exempel i direktförsäkringsbolag eller captivebolag för

återförsäkring (s.k. captivebolag), vilkas syfte är att endast försäkra företagsgruppens interna risker. Bestämmelser om aktieägars skyldighet att betala särskilda avgifter kan tas in i bolagsordningen och skyldigheten kan enligt den föreslagna 5 kap. 21 § 1 mom. 2 punkten utvidgas endast med aktieägarens samtycke.

4 §. Tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag. I paragrafen föreslås bestämmelser om tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag. Tillskottsplikten baserar sig på de föreslagna 1 kap. 12 § 2 mom. och 14 kap. 5 §.

Enligt det föreslagna 1 kap. 12 § 2 mom. är delägarna i försäkringsbolaget inte personligen ansvariga för försäkringsbolagets förpliktelser. Enligt 2 mom. kan dock i försäkringsbolagets bolagsordning föreskrivas om en delägars skyldighet att betala särskilda avgifter och tilläggsavgifter till försäkringsbolaget enligt vad som särskilt bestäms i 4 kap. i denna lag.

I enlighet med ovanstående föreslås det i 1 mom. en bestämmelse om möjligheten att i bolagsordningen för ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag föreskriva att försäkringstagardelägarna har tillskottsplikt gentemot bolaget. Tillskottsplikten är obligatorisk i de fall som avses i 14 kap. 5 §, men i bolagsordningen kan även föreskrivas om andra situationer där försäkringstagardelägarna har tillskottsplikt. Förslaget motsvarar i sak 3 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. För tydlighetens skull föreslås det att den skyldighet till personligt ansvar för bolagets förpliktelser som föreskrivs i den gällande lagen ersätts med tillskottsplikt. I övrigt föreslås det att sista meningen i 3 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen, enligt vilken garantiandelsägarna inte är personligen ansvariga för bolagets förpliktelser, slopas. Bestämmelsen är onödig eftersom bestämmelser om saken finns i 1 kap. 12 § 2 mom., enligt vilket delägarna i försäkringsbolaget inte är personligen ansvariga för försäkringsbolagets förpliktelser.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om begränsningar i tillskottsplikten. Enligt det föreslagna 1 mom. kan försäkringstagardelägarna i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag

med stöd av en föreskrift i bolagsordningen ha en till beloppet obegränsad tillskottsplikt för bolagets förbindelser. Detta kan för en enskild försäkringstagare vara oskäligt och därför föreslås det att det personliga ansvaret för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag begränsas väsentligt i enlighet med 3 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen. Begränsningen gäller försäkringsbolag när försäkringstagardelägaren är en konsument eller en näringsidkare som kan jämföras med en konsument. I momentets definition av näringsidkare som jämföras med konsumenter har man beaktat det förslag till ny bestämmelse om den tvingande karaktären hos lagen om försäkringsavtal som justitieministeriets arbetsgrupp för lagen om försäkringsavtal framlagt.

Enligt 3 mom. har en försäkringstagardelägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag under de förutsättningar som nämns rätt att säga upp sin försäkring, om det ömsesidiga skadeförsäkringsbolaget har ändrat sin bolagsordning så att försäkringstagardelägarna har tillskottsplikt eller om bolaget har beslutat att utvidga försäkringstagardelägarnas tillskottsplikt i fråga om bolagets förpliktelser. Rätten att säga upp försäkringen gäller enligt förslaget också situationer där man har beslutat att ombilda ett försäkringsaktiebolag till ett sådant ömsesidigt försäkringsbolag i vars bolagsordning det föreskrivs om försäkringstagardelägarnas tillskottsplikt. Förslaget motsvarar 3 kap. 1 a § 1 mom. i den gällande lagen.

I 4 mom. föreskrivs om bolagsstyrelsens skyldighet att tillkännage i 3 mom. avsedda beslut genom kungörelse. Förslaget motsvarar 3 kap. 1 a § 2 mom. i den gällande lagen.

Av den föreslagna 5 kap. 21 § 1 mom. 2 punkten följer att försäkringstagardelägarnas betalningsskyldighet gentemot bolaget i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag kan utvidgas endast med försäkringstagardelägarnas samtycke.

5 §. Skyldighet att anmäla förvärv av aktier eller garantiandelar till Försäkringsinspektionen. I paragrafen föreslås bestämmelser om skyldigheten att anmäla förvärv av aktier eller garantiandelar till Försäkringsinspektionen.

Enligt 1 mom. skall den som direkt eller indirekt ämnar förvärva aktier eller garantiandelar i ett försäkringsbolag anmäla detta på förhand till Försäkringsinspektionen, om han på grund av förvärvet kommer att inneha minst 10 procent av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital eller om hans innehav kommer att vara så stort att det motsvarar 10 procent av röstetalet för samtliga aktier eller garantiandelar eller om hans innehav annars berättigar till att användas därmed jämförbart eller annars betydande inflytande i försäkringsbolagets förvaltning. Indirekt innehav som avses i momentet definieras i 1 kap. 10 §.

I 2 mom. föreskrivs att om avsikten är att öka ett innehav som avses i 1 mom. så att det på grund av förvärvet kommer att uppgå till minst 20, 33 eller 50 procent av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital eller så att innehavet kommer att medföra en lika stor andel av det röstetal som alla aktier eller garantiandelar medför eller så att försäkringsbolaget blir ett dotterföretag, skall också detta förvärv anmälas på förhand till Försäkringsinspektionen.

I 3 mom. föreskrivs om anmälningsskyldigheten också när det innehav som avses här underskrider någon av de gränser för innehav som nämns ovan eller när försäkringsbolaget upphör att vara dotterföretag till den anmälningsskyldige.

I 4 mom. föreskrivs hur innehaven hos andra bolag som hör till samma koncern som den anmälningsskyldige samt innehaven hos en pensionsstiftelse eller pensionskassa som verkar i samband med dessa bolag skall beaktas.

Den föreslagna paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 3 § 1, 2 och 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Bestämmelsen har utformats på ett tydligare sätt och ordalydelsen har preciserats.

6 §. Anmälningsskyldighet i samband med förvärv av aktier i finans- och försäkringskonglomerats holdingsammanslutningar. I paragrafen föreslås bestämmelser om anmälningsskyldighet i samband med förvärv av aktier i finans- och försäkringskonglomerats holdingsammanslutningar.

Enligt förslaget behöver anmälan enligt 5 § inte göras, om innehavet i försäkringsbolaget

förvärvas indirekt genom förvärv av aktier i ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och anmälan om ett sådant förvärv har gjorts till den tillsynsmyndighet som avses i den nämnda lagen. Förslaget motsvarar 3 kap. 3 § 6 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

7 §. Upplysningar som skall ges i anmälan om förvärv av aktier eller garantiandelar. I paragrafen föreslås bestämmelser om de behövliga upplysningar som skall ges i samband med den anmälan som avses i 5 § och om skyldigheten att till Försäkringsinspektionen ge de ytterligare utredningar som Försäkringsinspektionen begär. Förslaget motsvarar 3 kap. 3 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

8 §. Försäkringsinspektionens skyldighet att begära utlåtande. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att i de situationer som nämns i paragrafen begära ett utlåtande om förvärvet av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra staten.

Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § 7 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Dessutom täcker momentet bestämmelsen i 3 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen.

9 §. Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda förvärv av aktier eller garantiandelar. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda förvärv av aktier eller garantiandelar.

Enligt 1 mom. kan Försäkringsinspektionen inom tre månader från att den anmälan och de behövliga utredningar som avses i den föreslagna 5 § har inlämnats till inspektionen förbjuda förvärv av aktier eller garantiandelar om innehavet anses äventyra sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet eller de försäkrade förmånerna.

Enligt 3 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen har Försäkringsinspektionen rätt att förbjuda förvärv av sådana aktier eller garantiandelar som avses här om innehavet anses äventyra en sund utveckling av försäkringsväsendet. Begreppet sund utveckling har ansetts omfatta inte bara sunda och försiktiga affärsprinciper och trygghet av de försäkrade förmånerna, utan också beaktande av

konkurrensrättsliga synpunkter. I enlighet med detta har Försäkringsinspektionen haft rätt att förbjuda förvärv av aktier eller garantiandelar om Försäkringsinspektionen anser att det till följd av förvärvet uppstår en dominerande ställning på marknaden som avsevärt hindrar konkurrensen på den finländska försäkringsmarknaden, eller att en sådan ställning förstärks. För denna konkurrensrättsliga prövning skall Försäkringsinspektionen enligt 3 kap. 3 a § i den gällande lagen ha begärt ett utlåtande av Konkurrensverket om den anmälan som avses här. Om Konkurrensverket i sitt utlåtande har ansett att det inte föreligger några hinder för godkännande av förvärvet har man inte varit skyldig att göra en separat anmälan om företagsförvärv till Konkurrensverket. På så sätt har anmälningsförfarandet i samband med försäkringsföretags förvärv avvikit från förfarandet i samband med andra företags företagsförvärv.

Enligt vad som närmare anförts i den allmänna motiveringen är det både ur tillsynsmyndigheternas och ur tillsynsobjektens synvinkel ändamålsenligt att dessa konkurrensrättsliga frågor behandlas av en enda tillsynsmyndighet, dvs. Konkurrensverket. Således föreslås det i 1 mom. att äventyrande av en sund utveckling av försäkringsväsendet som en förutsättning för förbudet ersätts med äventyrande av sunda och försiktiga affärsprinciper eller av de försäkrade förmånerna. Genom att äventyrande av en sund utveckling slopas som en förutsättning för att förbjuda förvärv slopas också Försäkringsinspektionens rätt att överväga ett förbud på konkurrensrättsliga grunder. Bestämmelserna om tillsyn över företagsförvärv i lagen om konkurrensbegränsningar är tillämpliga även på försäkringsbolag.

Enligt 2 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att för innehavet ställa de villkor som den anser nödvändiga för iakttagande av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet eller för tryggande av de försäkrade förmånerna. Paragrafen motsvarar, med de ändringar som nämns ovan, bestämmelsen i 3 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen.

Enligt 3 mom. får parterna i förvärv eller överlåtelse inte vidta åtgärder med stöd av förvärvet eller överlåtelsen förrän ett slutgiltigt

beslut har getts i ett ärende som gäller förvärvet, eller förvärvet annars kan anses ha blivit godkänt, om inte annat bestäms vid behandlingen av ärendet.

Syftet med förslaget är att förhindra att det uppstår en situation där övertagaren efter att ha gjort en behörig anmälan om sin avsikt att genomföra ett förvärv börjar utöva sina rättigheter som aktie- eller garantiandelsägare i försäkringsbolaget medan ärendet fortfarande är under behandling vid Försäkringsinspektionen. Om Försäkringsinspektionen beslutar att förbjuda förvärvet eller ställer villkor för förvärvet kan detta beslut helt eller delvis sakna betydelse om övertagaren redan har hunnit utöva sina rättigheter i bolaget, till exempel genom att utöva sin rösträtt vid försäkringsbolagets bolagsstämma. Den föreslagna bestämmelsen hindrar dock inte förvärvet efter att den behöriga anmälan har gjorts. I praktiken genomförs förvärv av andelar som omfattas av ägarkontroll under återgångsvillkor eller genom preliminära avtal där villkoret är Försäkringsinspektionens förbud eller villkor i fråga om förvärvet.

10 §. Begränsade rättigheter för aktie- eller garantiandelsägare. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda aktie- eller garantiandelsägare att utöva rösträtt i försäkringsbolaget för högst ett år i sänder, om den anmälan som avses i 5 § 1 och 2 mom. inte har gjorts eller om aktierna eller garantiandelarna har förvärvats trots Försäkringsinspektionens förbud eller om det anses att ett innehav som överskrider någon av de gränser som föreskrivs allvarligt äventyrar försäkringsbolagets verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper eller de försäkrade förmånerna. Paragrafen motsvarar 3 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen. Ordalydelsen i bestämmelsen har förtydligats.

11 §. Försäkringsbolags anmälningskyldighet. I paragrafen föreslås bestämmelser om försäkringsbolagets skyldighet att till Försäkringsinspektionen årligen anmäla sådana aktie- och garantiandelsägare som avses i 5 § 1 och 2 mom. och storleken av deras innehav samt omedelbart meddela att ägarintresset blivit större eller mindre än de gränsvärden som avses här. Förslaget motsvarar i sak 3 kap. 6 § i den gällande lagen.

12 §. Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att få de upplysningar som behövs för övervakningen av försäkringsbolagets solvens av var och en som äger minst 10 procent av försäkringsbolagets aktier eller garantiandelar eller som har minst 10 procent av röstetalet för samtliga aktier eller garantiandelar eller som annars är berättigad att använda därmed jämförbart eller annars betydande inflytande i försäkringsbolagets förvaltning. Paragrafen motsvarar 3 kap. 7 § i den gällande lagen och i förslaget har första punkten i artikel 22 i återförsäkringsdirektivet beaktats.

DEL II. Förvaltning och bokslut

5 kap. Bolagsstämma

I detta kapitel föreskrivs om försäkringsbolags bolagsstämma. Ändringarna i bestämmelserna om bolagsstämman beror främst på att de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas på försäkringsbolag reviderats. De viktigaste skillnaderna med anledning av den gällande aktiebolagslagen jämfört med den gällande lagen är den noggrannare regleringen av bolagsstämmans behörighet samt regleringen av hur framförallt styrelsens uppgifter kan överföras till bolagsstämman. Dessutom är bland annat begränsningarna av röstetalet mera fritt formulerade än tidigare i aktiebolagen. På grund av ändringarna i aktiebolagslagen föreslås att begränsningen av röstetalet i ett försäkringsaktiebolag till högst en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet stryks som obehövlig. Det föreslås dock att begränsningen kvarstår i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag.

Bestämmelserna om bolagsstämman har även varit föremål för en teknisk översyn för att förbättra lagens läsbarhet. I kapitlet hänvisas tydligare än tidigare till de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas på försäkringsbolag. I fråga om dessa bestämmelser hänvisas till motiveringen till gällande aktiebolagslag, om inte annat konstateras i motiveringen till detta kapitel.

Dessutom har bestämmelsernas ordningsföljd och indelning i paragrafer ändrats. I kapitlet har också tagits in hänvisningar till de

bestämmelser om stämmokallelse som finns i andra kapitel i försäkringsbolagslagen, för undvikande av formfel när det gäller stäm-
moarrangemangen.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I denna paragraf föreskrivs att på försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om bolagsstämma i 5 kap. i den gällande aktiebolagslagen enligt vad som särskilt bestäms i det föreslagna kapitlet.

Enligt förslaget skall på ett försäkringsbolags bolagsstämma inte tillämpas följande bestämmelser i 5 kap. i den gällande aktiebolagslagen, utan om dem skall föreskrivas särskilt i försäkringsbolagslagen: 5 kap. 3 § 3 mom. och 4 § skall ersättas med bestämmelsen i 4 § i detta kapitel, 13 § skall ersättas med bestämmelsen i 9 § i detta kapitel, 17—22 § skall ersättas med bestämmelserna i 12—17 § i detta kapitel, 24 § skall ersättas med bestämmelsen i 18 § i detta kapitel, 27 § skall ersättas med bestämmelsen i 20 § i detta kapitel, 29—31 § skall ersättas med bestämmelserna i 21—23 § i detta kapitel.

Allmänna bestämmelser

2 §. Delägarnas beslutsfattande, behörighet och ordinarie bolagsstämma. Det föreslås att i denna paragraf skall föreskrivas att 5 kap. 1—2 §, 3 § 1—2 mom., 5 § och 6—10 § i den gällande aktiebolagslagen skall tillämpas som sådana på delägarnas beslutsfattande, behörighet och ordinarie bolagsstämma.

Genom detta förslag skulle hänvisningarna i 8 kap. 1 § i den gällande lagen delvis ersättas. I överensstämmelse med gällande aktiebolagslag föreslås dessutom att man genom en hänvisning till bestämmelsen om aktieägares beslutsfattande i 5 kap. 1 § i aktiebolagslagen ersätter 8 kap. 1 a § 1 mom. om utövande av beslutanderätt vid ett försäkringsbolags bolagsstämma i gällande lag om försäkringsbolag. Genom en hänvisning till bestämmelserna om ordinarie bolagsstämma i 5 kap. 3 § 1 och 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen ersätts 8 kap. 7 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Genom en hänvisning till bestämmelsen om rätten att få ett ärende upptaget till behandling vid bolagsstämman i 5 kap. 5 § i aktiebolagslagen ersätts hänvisningen till 9 kap. 7 § i

den tidigare lagen om aktiebolag i 8 kap. 1 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Genom hänvisningen till bestämmelsen om aktieägares deltagande i bolagsstämma i 5 kap. 6 § i aktiebolagslagen ersätts i överensstämmelse med gällande aktiebolagslag bestämmelsen i 8 kap. 1 a § 2 mom. i gällande lag om försäkringsbolag. Den andra meningen i gällande lags 8 kap. 1 a § 2 mom. om anmälan till bolagsstämma ersätts genom tillämpning av 5 kap. 7 § i den gällande aktiebolagslagen på försäkringsbolag. Vidare ersätts bestämmelsen i 8 kap. 3 § 1 mom. om deltagande i bolagsstämma med stöd av garantiandelar eller aktier som tillhör bolaget eller dess dottersamfund i den gällande lagen om försäkringsbolag med 5 kap. 9 § i den gällande aktiebolagslagen. Det föreslås inte att omnämmandet i 8 kap. 1 a § 2 mom. första meningen om delägarens rätt att yttra sig på bolagsstämman i den gällande lagen om försäkringsbolag skall ingå i kapitlet.

Eftersom man med stöd av det föreslagna 1 kap. 2 § 2 mom. i regel skall tillämpa bestämmelserna om aktier i den gällande aktiebolagslagen på garantiandelar, täcker aktiebolagslagens bestämmelser till största delen även de situationer gällande ömsesidiga försäkringsbolag som för närvarande regleras i lagen om försäkringsbolag. I detta kapitel skall dock ingå en del bestämmelser som avviker från aktiebolagslagen.

3 §. Representantskap i ömsesidigt försäkringsbolag. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om representantskapet i ömsesidiga försäkringsbolag. Förslaget kompletterar bestämmelsen om aktieägares beslutsfattande i 5 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen, som enligt 2 § tillämpas på försäkringsbolag.

Syftet med förslaget är att utöver vad som fastställs i 5 kap. 1 § i aktiebolagslagen föreskriva om en möjlighet att i ömsesidiga försäkringsbolag genom en bestämmelse i bolagsordningen överföra beslutanderätten vid bolagsstämman till representantskapet. Bestämmelsen motsvarar i sak 8 kap. 2 § i den gällande lagen om försäkringsbolag, men det föreslås att den preciseras. Enligt förslaget skall i paragrafen för tydlighetens skull nämnas att representantskapet uttryckligen väljs av försäkringstagardelägarna bland sig själva. Beslutanderätten vid bolagsstämman kan

utöver av representantskapet även innehas av garantiandelsägarna, om i bolagsordningen inte annat bestäms med stöd av de föreslagna 1 kap. 5 § och 4 kap. 2 §. Det föreslås även att terminologin i bestämmelsen skall ändras till "beslutanderätt" och "representantskapets ledamöter". Dessutom slopas hänvisningen i den gällande lagen om försäkringsbolag till 9 kap. 2 a—2 c § i lagen om aktiebolag, eftersom nämnda bestämmelser inte längre ingår i den gällande aktiebolagslagen.

4 §. Extra bolagsstämma. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om extra bolagsstämma.

Enligt den föreslagna 2 § tillämpas på försäkringsbolag för tydlighetens skull inte bestämmelserna om extra bolagsstämma i 5 kap. 3 § 3 mom. och 4 § i den gällande aktiebolagslagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om de fall där en extra bolagsstämma skall hållas. En sådan stämma skall för det första alltid sammankallas när så föreskrivs i bolagsordningen eller när styrelsen anser det vara motiverat. Dessutom kan en extra bolagsstämma sammankallas av en delägare eller en revisor i enlighet med 2 mom. och av förvaltningsrådet, om det har sådan rätt enligt bolagsordningen, samt av Försäkringsinspektionen. I 12 § föreskrivs om sammankallaren, som i allmänhet är styrelsen. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen 8 kap. 8 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 8 kap. 8 § 2 mom. i den gällande lagen om på vilka villkor en revisor samt ett försäkringsaktiebolags aktieägare och ett ömsesidigt försäkringsbolags delägare eller dess representantskaps medlemmar har rätt att yrka på extra bolagsstämma.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om utfärdande av stämmokallelse. Genom detta förslag ersätts 8 kap. 8 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Stämmokallelsen skall i ett privat bolag utfärdas inom två veckor och i ett publikt bolag inom en månad från det att yrkandet kom in till bolaget. Förslaget motsvarar 5 kap. 4 § sista meningen i den gällande aktiebolagslagen.

5 §. Ömsesidigt försäkringsbolags deltagande i bolagsstämma. I denna paragraf fö-

reskrivs på motsvarande sätt som i 8 kap. 3 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag om att ett ömsesidigt försäkringsbolag eller dess dottersammanslutning inte kan delta i ett bolags bolagsstämma på basis av en försäkring som det tecknat i bolaget. Med hänvisningen till 5 kap. 9 § i aktiebolagslagen i den föreslagna 2 § avses att man inte heller får delta i en bolagsstämma med stöd av garantiandelar som tillhör ett ömsesidigt försäkringsbolag eller dess dottersammanslutning. Förslaget motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen.

Allmänt om beslutsfattandet

6 §. Ärenden som skall avgöras, röstetal, jäv och åsidosättande av formkrav. I denna paragraf föreskrivs att på försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna i 5 kap. 11—12 § och 14—15 § i den gällande aktiebolagslagen om ärenden som skall avgöras, röstetal, jäv och åsidosättande av formkrav.

Med hänvisningen till 5 kap. 11 § i aktiebolagslagen ersätts 8 kap. 7 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. I 5 kap. 11 § i aktiebolagslagen föreskrivs uttryckligen att bolagsstämman får besluta endast om ärenden som har nämnts i stämmokallelsen eller som enligt bolagsordningen skall behandlas på stämman. Därutöver skall på den ordinarie bolagsstämman alltid fattas beslut om sådana omständigheter som nämns i 5 kap. 3 § i aktiebolagslagen, som enligt den föreslagna 2 § skall tillämpas på försäkringsbolag. Vid bolagsstämman kan dessutom beslutas om andra ärenden som nämns i 5 kap. 11 § i aktiebolagslagen. Sådana ärenden är revisorsval som avses i 7 kap. 5 § i aktiebolagslagen samt behandlingen av ett ärende som gäller beslut om särskild granskning som avses i 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen. Vidare kan bolagsstämman besluta om sammankallande av en ny stämma och om överföring av ärenden till fortsatt stämma. Dessutom följer av 5 kap. 15 § i aktiebolagslagen att bolagsstämman kan besluta också om annat som inte nämns i stämmokallelsen, om samtliga delägare är närvarande och samtycker till förfarandet.

Med hänvisningen till 5 kap. 12 § i aktiebolagslagen om röstetal ersätts 8 kap. 5 § 1

mom. första meningen i den gällande lagen om försäkringsbolag. I överensstämmelse med aktiebolagslagen kan en delägars röst rätt begränsas endast genom en bestämmelse i bolagsordningen. Liksom för närvarande kan i bolagsordningen tas in bestämmelser t.ex. om begränsningar av röstetalet eller röstberäkningsskalor som innebär att aktiernas eller garantiandelarnas röstetal inte korrelerar lineärt med antalet aktier eller garantiandelar. I lagen föreslås ingen bestämmelse som motsvarar andra meningen i 8 kap. 5 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag och som begränsar den största möjliga röstvärdesskillnaden mellan aktier eller garantiandelar av olika slag. Förslaget grundar sig på principerna i den gällande aktiebolagslagen.

Med hänvisningen till bestämmelserna i 5 kap. 14 och 15 § om jäv och åsidosättande av formkrav i aktiebolagslagen ersätts hänvisningarna i 8 kap. 1 § i den gällande lagen om försäkringsbolag till motsvarande bestämmelser i 9 kap. 3 § 2 mom. och 10 § i den tidigare lagen om aktiebolag.

Skillnaden mellan den gällande aktiebolagslagens jävsbestämmelse i 5 kap. 14 § och motsvarande bestämmelse i den tidigare lagen om aktiebolag är att ett ombuds eventuella jävighet inte längre har någon betydelse. Också en person som saknar t.ex. rättshandlingsförmåga kunde sålunda vara ombud för en annan person. Om bolaget fattar ett beslut om ansvarsfrihet skall en aktieägare och dennes ombud liksom för närvarande anses vara jäviga att delta i omröstningen.

Gällande aktiebolagslags 5 kap. 14 § 2 mom. innehåller även en bestämmelse enligt vilken avseende inte fästs vid jäv om alla är jäviga.

Bestämmelsen i 5 kap. 15 § i den gällande aktiebolagslagen utvidgar bestämmelsen i 9 kap. 10 § i den tidigare lagen om aktiebolag, som tillämpas enligt gällande lag. Enligt den gällande aktiebolagslagen kan de formkrav som föreskrivits som skydd för aktieägarna åsidosättas med aktieägarnas samtycke. Bestämmelsen innebär dock inte att avsaknaden av samtycke automatiskt skulle leda till att ett beslut är ogiltigt. Frågan om beslutet är klanderbart eller ogiltigt bedöms i överensstämmelse med bestämmelserna i det före-

slagna 27 kap.

7 §. Delägares och representanters röstetal i ömsesidigt försäkringsbolag. I denna paragraf föreskrivs om röstetalet för delägarna i ett ömsesidigt försäkringsbolag vid en bolagsstämma. Förslaget motsvarar i huvudsak 8 kap. 4 § i den gällande lagen.

Delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag har enligt paragrafens 1 mom. vid en bolagsstämma en röst, om inte annat bestämts i bolagsordningen.

Enligt paragrafens 2 mom. har varje ledamot av representantskapet en röst vid stämman i en situation där beslutanderätten vid bolagsstämman genom en bestämmelse i ett ömsesidigt försäkringsbolags bolagsordning har överförs till representantskapet. Dessutom föreslås att en ledamot av representantskapet på samma sätt som i gällande lag inte får befullmäktiga någon annan att utöva rösträtt vid en bolagsstämma. I bolagsordningen kan dock bestämmas att ombud får användas. Det föreslås inte att till lagen skall fogas bestämmelsen i gällande lag om att en ledamot av representantskapet inte får anlita biträde vid stämman. Det anses inte finnas några objektiva skäl till att begränsa anlitaandet av biträden.

I ett försäkringsaktiebolag fastställs aktieägarnas röstetal i enlighet med 5 kap. 12 § i den gällande aktiebolagslagen.

8 §. Begränsning av röstetalet i ömsesidigt försäkringsbolag. I denna paragraf föreskrivs om de begränsningar av röstetalet som skall iakttas i ömsesidiga försäkringsbolag. Såsom konstateras i den allmänna motiveringen föreslås det att bestämmelserna om begränsningar av röstetalet i fråga om försäkringsaktiebolag slopas som obehövliga och att den gällande aktiebolagslagens bestämmelser tillämpas i fråga om detta. Det föreslås att begränsningarna kvarstår i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag, eftersom det med hänsyn till principerna om ömsesidighet kan anses viktigt att garantiandelsägarnas rösträtt begränsas i förhållande till försäkringstagardelägarna, liksom även enskilda delägares rösträtt i förhållande till övriga delägare. I fråga om ömsesidiga försäkringsbolag motsvarar förslaget 8 kap. 5 § 2 och 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om huvud-

regeln, enligt vilken garantiandelsägarna och försäkringstagardelägarna vid ett ömsesidigt försäkringsbolags bolagsstämma för egen räkning eller som ombud för någon annan inte får rösta med mer än en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet. Dessutom får det totala antalet röster som bygger på de vid stämman företrädda garantiandelsägarnas garantiandelar vara högst lika stort som det totala antalet röster som bygger på de vid stämman företrädda försäkringstagarnas försäkringar. Denna begränsning skall sålunda inte gälla de röster som en garantiandelsägare kan ha i bolaget i egenskap av försäkringstagare. Av den sista meningen i paragrafens 2 mom. kan följande att det totala antalet röster som bygger på garantiandelar i vissa fall blir större än det totala antalet sådana röster som bygger på försäkringar.

Det föreslås att i paragrafens 2 mom. skall föreskrivas om nedskärning av det röstetal som bygger på garantiandelar. Enligt förslaget skall vid beräkning av garantiandelsägarnas sammanlagda röstetal först beaktas begränsningen av rösträtten till en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet. Om en delägare har både sådana röster som bygger på försäkringar och sådana som bygger på garantiandelar, skärs dessa röster härvid ned med röstbegränsningen på 10 procent i samma proportion som delägaren innehar röster av dessa olika slag. Begränsningen i detta moment gäller inte sådana röster som en garantiandelsägare har på basis av försäkringar. Efter denna begränsning får garantiandelsägarnas sammanlagda röstetal på basis av garantiandelarna vara högst lika stort som det sammanlagda antal röster som bygger på de vid stämman företrädda försäkringstagardelägarnas försäkringar. Om det sammanlagda antalet röster som bygger på garantiandelar är större än det sammanlagda antalet röster som bygger på försäkringstagarnas försäkringar, får varje garantiandelsägare rösta med högst ett röstetal som fås när hans röstetal, som eventuellt redan begränsats till en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet, multipliceras med ett tal som fås genom att det sammanlagda antalet röster som bygger på försäkringstagarnas försäkringar, som eventuellt redan begränsats till en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet, divide-

ras med det sammanlagda antalet på samma sätt begränsade röster som bygger på garantiandelsägarnas garantiandelar. De tal som då fås avrundas till närmaste hela tal, dock så att varje garantiandelsägare har minst en röst. Även om den avrundning som avses i föregående mening kan leda till att garantiandelsägarnas sammanlagda röstetal överstiger försäkringstagardelägarnas sammanlagda röstetal, är det viktigt att varje garantiandelsägare har åtminstone en röst.

9 §. Likställighetsprincipen. I paragrafen skall föreskrivas att bolagsstämman inte får fatta beslut som strider mot den likställighetsprincip som avses i 1 kap. 22 §. Förslaget motsvarar 5 kap. 13 § i den gällande aktiebolagslagen.

Förfarandet på stämman

10 §. Aktiebolagslagens bestämmelser om förfarandet på stämman som tillämpas på försäkringsbolag. Av tydlighetsskäl föreslås det att i denna paragraf skall föreskrivas om vilka bestämmelser om förfarandet på stämman i 5 kap. i den gällande aktiebolagslagen som skall tillämpas på försäkringsbolag. Genom detta förslag ersätts hänvisningen till 9 kap. 4 § i den tidigare lagen om aktiebolag i 8 kap. 1 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt förslaget tillämpas bestämmelsen om platsen för stämman i 5 kap. 16 § i aktiebolagslagen som sådan på försäkringsbolag. Med avvikelse från aktiebolagslagen följer av den föreslagna 11 § i detta kapitel att ett försäkringsbolags stämma inte får hållas utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

I 5 kap. 16 § 2 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om deltagande i bolagsstämman med tekniska hjälpmedel. Denna bestämmelse tillämpas på försäkringsbolag.

På försäkringsbolag skall även tillämpas vad som i aktiebolagslagens 5 kap. 23 § föreskrivs om ordförande, röstlängd och protokoll. I 5 kap. 23 § i den gällande aktiebolagslagen föreskrivs om bolagsstämmans förlopp. Eniga delägare kan emellertid åsidosätta dessa bestämmelser och inte hålla någon ordinarie stämma. Också i så fall skall emellertid bestämmelserna om protokollföring iaktas

för att det skall kunna bevisas vad som beslutats. Om samtliga delägare är eniga om beslutet behövs inga omröstningar och någon särskild röstlängd behöver inte heller upprättas.

I 5 kap. 23 § 1 mom. i aktiebolagslagen finns dessutom nya bestämmelser om öppnande av bolagsstämman, som även tillämpas på försäkringsbolag. Bestämmelserna motsvarar i stor utsträckning den praxis som bolagen iakttagit i detta avseende. Utgångspunkten är den att bolagsstämman öppnas av en person som har utsetts av sammankallaren. Bestämmelsen motsvarar aktiebolagslagen med det undantaget, att bestämmelserna om länsstyrelsen i 5 kap. 17 § i aktiebolagslagen ersätts med bestämmelser om Försäkringsinspektionen enligt den föreslagna 12 §. Bestämmelserna om Försäkringsinspektionen i den föreslagna 12 § avviker från bestämmelserna om länsstyrelsen i aktiebolagslagen. Detta påverkar även bestämmelserna om öppnande av stämman så att Finansinspektionen utser stämmans öppnare när den sammankallar bolagsstämman. Av 5 kap. 23 § i aktiebolagslagen följer dock att om det finns en bestämmelse om stämmans ordförande i bolagsordningen skall denne också öppna stämman.

Genom bestämmelsen i 5 kap. 23 § i aktiebolagslagen ersätts 9 kap. 11 § 1 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag som tillämpas med stöd av 8 kap. 1 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt förslaget skall på försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om frågerätt i 5 kap. 25 § i den gällande aktiebolagslagen. Nämnade paragraf ersätter bestämmelsen i den tidigare lagen om aktiebolag, som med stöd av 8 kap. 1 § i den gällande lagen om försäkringsbolag även har tillämpats på försäkringsbolag.

11 §. Platsen för stämman. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om platsen för bolagsstämman. Ett försäkringsbolags bolagsstämma får inte hållas utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Syftet med förslaget är att trygga rätten att delta i bolagsstämman för delägarna, särskilt försäkringstagarna i ömsesidiga försäkringsbolag. Dessutom vill man med bestämmelsen trygga Försäkringsinspektionens möjlighet att full-

göra det tillsynsuppdrag som ankommer på den. Med undantag för denna avvikelse tillämpas på förfarandet på stämman med stöd av 10 § 1 punkten i detta kapitel bestämmelserna i 5 kap. 16 § i aktiebolagslagen.

12 §. Sammankallande. I denna paragraf föreskrivs om styrelsens skyldighet att sammankalla bolagsstämman. Av den föreslagna 10 § följer att bestämmelsen i 5 kap. 17 § om sammankallande av bolagsstämma i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags bolagsstämma, eftersom bestämmelsen som sådan inte lämpar sig för försäkringsbolag. I denna paragraf föreslås att bestämmelserna i 5 kap. 17 § i aktiebolagslagen som avser länsstyrelsen ersätts med bestämmelser som avser Försäkringsinspektionen. Till övriga delar motsvarar förslaget 5 kap. 17 § i den gällande aktiebolagslagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs liksom i den gällande lagen att bolagsstämman sammankallas av styrelsen. Om bolaget emellertid har ett förvaltningsråd kan detta i bolagsordningen ges rätt att sammankalla stämman.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse om förfarandet då bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse enligt lagen, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut borde utfärdas. Försäkringsinspektionen utfärdar kallelsen till bolagsstämma på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor eller en delägare. En sådan situation är för handen t.ex. då någon kallelse till ordinarie bolagsstämma inte över huvud taget utfärdas eller då minoritetsdelägarna förgäves kräver en extra bolagsstämma. Till dessa delar motsvarar förslaget 8 kap. 9 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Förslaget avviker från bestämmelsen i 5 kap. 17 § i den gällande aktiebolagslagen så att Försäkringsinspektionen sammankallar stämman, medan länsstyrelsen enligt aktiebolagslagen endast berättigar sökanden att sammankalla stämman. För försäkringsbolagens del anses det nödvändigt att Försäkringsinspektionen har bättre möjligheter att agera i en situation där försäkringsbolaget inte har iakttagit lagens krav om sammankallande av bolagsstämma.

Dessutom föreslås att bestämmelsen i den gällande lagen preciseras i överensstämmelse

med principen i den gällande aktiebolagslagen, så att Försäkringsinspektionen skall utfärda kallelse också då den kallelse som utfärdats är på så sätt felaktig att ett beslut som fattats på bolagsstämman i fråga vore ogiltigt enligt 27 kap. 4 § 1 mom. 1 punkten. Innan Försäkringsinspektionen fattar beslut i ärendet skall den i allmänhet höra bolaget. Utöver i fråga om ovan nämnda precisering skiljer sig bestämmelsen från 8 kap. 9 § i den gällande lagen på så sätt att Försäkringsinspektionens beslut kan verkställas även om det har överklagats. Ett besvär förfarande som kan ta många år i anspråk skulle i praktiken leda till att rättsmedlet förlorar sin betydelse. Enligt förvaltningsprocesslagens (586/1996) 32 § kan besvärmyndigheten vid behov bestämma att verkställigheten skall avbrytas.

13 §. Stämmokallelsens innehåll. I denna paragraf föreskrivs om stämmokallelsens innehåll. Av den föreslagna 10 § följer att bestämmelsen om stämmokallelsens innehåll i 5 kap. 18 § i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolag, eftersom den på grund av de hänvisningar som ingår i paragrafen inte lämpar sig som sådan för försäkringsbolag. Förslaget motsvarar dock i huvudsak 5 kap. 18 § i aktiebolagslagen.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om stämmokallelsens innehåll som delvis motsvarar 8 kap. 8 a § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Förslaget motsvarar 5 kap. 18 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

I syfte att underlätta tillämpningen av lagen räknas i paragrafens 2 mom. upp de lagrum där det finns särskilda bestämmelser om stämmokallelsens innehåll. Bestämmelsen har ingen materiell betydelse. Förslaget motsvarar 5 kap. 18 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

14 §. Kallelsetid. I denna paragraf föreslås bestämmelser om tiden för utfärdande av stämmokallelse. Av den föreslagna 10 § följer att bestämmelsen om kallelsetiden i 5 kap. 19 § i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolag, eftersom den på grund av de hänvisningar som ingår i paragrafen inte lämpar sig som sådan för försäkringsbolag. Förslaget motsvarar dock i huvudsak bestämmelsen i 5 kap. 19 § i aktiebolagslagen.

Enligt paragrafens 1 mom. skall kallelsen i

ett privat bolag på motsvarande sätt som enligt den gällande lagen utfärdas tidigast två månader och senast en vecka före bolagsstämman. Om en sådan anmälningdag som nämns i 5 kap. 7 § i aktiebolagslagen anges i bolagsordningen skall tidsfristerna emellertid räknas från den sista anmälningdagen. Om bolaget har anslutits till värdeandelssystemet skall tidsfristerna räknas från den i 4 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen angivna dagen för införande i aktieägarförteckningen, dvs. tio dagar före bolagsstämman. Med avvikelse från den gällande lagen kan ett publikt aktiebolag enligt förslaget utfärda kallelse tidigast tre månader före de nämnda dagarna för beräkning av tidsfristen. Förslaget motsvarar 5 kap. 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

I paragrafens 2 mom. har i syfte att underlätta tillämpningen av lagen räknats upp de lagrum där det finns särskilda bestämmelser om kallelsetiden. Bestämmelsen har ingen materiell betydelse.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om utfärdande av stämmokallelse då en förutsättning för ett giltigt beslut enligt bolagsordningen är att beslutet fattas på två bolagsstämmor. Momentet motsvarar de två sista meningarna i gällande 8 kap. 8 a § 1 mom. och 5 kap. 19 § 3 mom. i aktiebolagslagen.

15 §. Kallelsetsätt. I denna paragraf föreslås bestämmelser om sättet för kallelse till stämman. Av den föreslagna 10 § följer att bestämmelsen i 5 kap. 20 § i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags bolagsstämma, eftersom den på grund av de hänvisningar som ingår i paragrafen inte lämpar sig som sådan för försäkringsbolag. Förslaget motsvarar dock i huvudsak 5 kap. 20 § i aktiebolagslagen.

I paragrafens 1 mom. föreslås en presumptionsbestämmelse om hur stämmokallelse skall utfärdas. Enligt bestämmelsen skall en skriftlig kallelse utfärdas om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen. Kallelser skall utfärdas endast till de delägare vilkas adresser är kända för bolaget. Förslaget motsvarar 5 kap. 20 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om de situationer där en skriftlig kallelse skall sändas till alla delägare, oberoende av vad som föreskrivs i bolagsordningen. Motsvarande bestämmelser om skriftlig kallelse finns om fu-

sion av ett överlåtande försäkringsbolag, delning av ett försäkringsbolag, överlåtelse av ett försäkringsbolags totala försäkringsbestånd, ändring av bolagsformen från försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller från ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag samt försättande av ett försäkringsbolag i likvidation eller fortsättande av likvidation.

Förslaget motsvarar i huvudsak 8 kap. 8 a § 2 mom. i den gällande lagen och 5 kap. 20 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

16 §. Stämmohandlingar samt framläggande och sändande av dessa. Det föreslås att i paragrafen skall föreskrivas om framläggande av stämmohandlingar och sändande av dessa till delägarna. Av den föreslagna 10 § följer att bestämmelsen i 5 kap. 21 § i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags bolagsstämma, eftersom den inte lämpar sig som sådan för försäkringsbolag. Förslaget motsvarar dock i huvudsak 5 kap. 21 § i aktiebolagslagen.

Enligt det föreslagna 1 mom. skall styrelsens beslutsförslag och, när bokslutet skall behandlas på stämman, också bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen senast en vecka före stämman hållas tillgängliga för delägarna. Med avvikelse från den gällande lagen kan handlingarna hållas tillgängliga på bolagets huvudkontor eller alternativt läggas ut på bolagets webbsidor. En förutsättning är att webbsidorna är kända för delägarna och fungerar som sig bör. Handlingarna skall utan dröjsmål sändas till en delägare som ber om dem. De skall också läggas fram på bolagsstämman.

I fråga om framläggandet av bokslutshandlingarna motsvarar momentet gällande 8 kap. 8 a § 4 mom. I fråga om styrelsens övriga beslutsförslag motsvarar bestämmelsen vad som föreskrivs om ökning av aktiekapitalet t.ex. i 4 kap. 4 b § 2 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag, som tillämpas med stöd av 4 kap. 1 § i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 5 kap. 21 § 2 mom. i aktiebolagslagen att om ett beslut gäller emission av aktier, optionsrätter eller andra särskilda rätter som berättigar till aktier eller garantiandelar, fondförhöjning av aktiekapitalet, vinstutdelning eller beviljande av andra eko-

nomiska fördelar, utdelning av övrigt fritt eget kapital, minskning av aktie- eller garantikapitalet, förvärv eller inlösen av egna aktier eller garantiandelar eller likvidation av bolaget, och om bokslutet inte skall behandlas på stämman gäller vad som föreskrivs i 1 mom. Bestämmelsen motsvarar till sitt sak-innehåll till stor del bestämmelserna i 8 kap. 8 a § 4 mom. i den gällande lagen samt bestämmelserna i 4 kap. 4 a §, 12 b § 1 mom., 6 kap. 3 § 2 mom. och indirekt 7 kap. 3 § i den tidigare lagen om aktiebolag, som tillämpas med stöd av gällande lag. Med det senaste bokslutet avses här också ett bokslut som upprättas under en pågående räkenskapsperiod t.ex. för utbetalning av medel. Ett revisorsyttrande om styrelsens redogörelse för sådana efter bokslutet eller en delårsrapport inträffade omständigheter som väsentligt påverkar bolagets ställning behöver inte längre läggas fram och således inte heller inhämtas. Det samma gäller förvaltningsrådets yttrande. Eventuella beslut om utbetalning av medel skall enligt förslaget läggas fram till påseende.

I paragrafens 3 mom. räknas i syfte att underlätta tillämpningen av lagen upp de lagrum om fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet som innehåller särskilda bestämmelser om framläggande och sändande av handlingar.

17 §. Undantag från skyldigheten att hålla handlingar tillgängliga och sända dem. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om ett undantag från skyldigheten att hålla handlingar tillgängliga och sända dem som avses i 16 § i detta kapitel. Enligt den föreslagna 1 § skall i detta fall inte tillämpas bestämmelsen i den gällande aktiebolagslagen, utan bestämmelsen skall av tydlighetsskäl införas i försäkringsbolagslagen. Bestämmelsen stämmer överens med 5 kap. 22 § i aktiebolagslagen. Enligt paragrafen skall bestämmelserna i 16 § om att hålla bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen tillgängliga och sända dem inte tillämpas om de har offentliggjorts i enlighet med värdepappersmarknadslagen senast en vecka före bolagsstämman.

18 §. Fortsatt stämma. I denna paragraf föreslås bestämmelser om överföring av ärenden till fortsatt stämma. Av den föreslagna

10 § följer att bestämmelsen om fortsatt stämma i 5 kap. 24 § i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolagsstämman, eftersom den på grund av de krav gällande rösttalet som ingår i den inte lämpar sig som sådan för ömsesidiga försäkringsbolag. Förslaget motsvarar dock i huvudsak 5 kap. 24 § i den gällande aktiebolagslagen, men paragrafen innehåller även specialbestämmelser på grund av ömsesidiga försäkringsbolags särskilda karaktär som avviker från aktiebolagslagens röstningsbestämmelser.

I paragrafens 1 mom. föreslås för tydlighetens skull ett omnämmande om att bolagsstämman kan besluta att behandlingen av vilket ärende som helst överförs till en fortsatt stämma. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande lagen, men bestämmelsen motsvarar den gällande aktiebolagslagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs på samma sätt som i 8 kap. 7 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag om minoritetens rätt att överföra ett ärende som gäller godkännande av bokslutet och användning av vinst från den ordinarie bolagsstämman till en fortsatt stämma. Den fortsatta stämman skall hållas tidigast en månad och senast tre månader efter den ordinarie bolagsstämman, vilket avviker från den nuvarande maximala tidsfristen på två månader. Minoriteten har inte längre på den fortsatta stämman rätt att skjuta upp beslutet flera gånger. Bolagsstämman majoritet kan emellertid fatta ett sådant beslut.

I paragrafens 3 mom. ingår både för situationer som avses i 1 mom. och för situationer som avses i 2 mom. en bestämmelse om utfärdande av kallelse till fortsatt stämma. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 8 kap. 8 a § 1 mom. i den gällande lagen.

Beslutskrav

19 §. Majoritetsbeslut och ändring av ett aktieslags rättigheter. Av tydlighetsskäl föreslås det att i denna paragraf skall föreskrivas om vilka bestämmelser gällande beslutskrav i 5 kap. i aktiebolagslagen som skall tillämpas på försäkringsbolag.

Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna om majoritetsbeslut i 5 kap. 26 § i den gällande aktiebolagslagen på försäkringsbolag. Genom detta förslag ersätts hänvisningen till 9 kap. 13 § i den tidigare lagen om aktiebolag i 8 kap. 1 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Dessutom tillämpas aktiebolagslagens 5 kap. 28 § om ändring av ett aktieslags rättigheter på försäkringsbolag. Genom detta förslag ersätts 8 kap. 10 a § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

20 §. Beslut med kvalificerad majoritet. Det föreslås att i denna paragraf skall föreskrivas om situationer där ett beslut skall fattas med kvalificerad majoritet. Av den föreslagna 19 § följer att bestämmelsen i 5 kap. 27 § om beslut med kvalificerad majoritet i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags bolagsstämma, eftersom bestämmelsen som sådan inte lämpar sig för ömsesidiga försäkringsbolag.

I den gällande lagen föreskrivs om beslut med kvalificerad majoritet särskilt i varje enskilt kapitel. För att underlätta tillämpningen av lagen föreslås att i denna paragraf uppräknas alla de situationer där ett beslut i försäkringsbolagets bolagsstämma skall fattas med kvalificerad majoritet samt de situationer där beslutsfattandet förutsätter kvalificerad majoritet av varje aktie- eller garantandelsslag. Paragrafens struktur och sakinhåll motsvarar 5 kap. 27 § i den gällande aktiebolagslagen.

Med kvalificerad majoritet avses enligt 1 mom. att förslaget i ett försäkringsaktiebolag har biträtts med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna och de vid stämman företrädda aktierna och i ett ömsesidigt försäkringsbolag att förslaget har biträtts av delägare med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna. I ett försäkringsaktiebolag innebär att majoriteten beräknas enligt de vid stämman företrädda aktierna att också passiva aktieägare påverkar omröstningsresultatet med sin blotta närvaro. I ett ömsesidigt bolag kan motsvarande reglering inte tillämpas, eftersom begränsningarna av rösträtten annars kunde leda till en situation där det inte är möjligt att uppnå den majoritet av rösterna som behövs.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om beslut

som skall fattas med kvalificerad majoritet. Bestämmelsen är enbart tänkt att underlätta tillämpningen, eftersom det föreskrivs om beslut med kvalificerad majoritet i respektive bestämmelser. Av momentet framgår tillika med paragrafens 4 mom. att i bolagsordningen kan föreskrivas om strängare krav på kvalificerad majoritet.

I paragrafens 3 mom. räknas de situationer upp där beslutsfattandet förutsätter kvalificerad majoritet av varje aktie- eller garantandelsslag. Omröstning per aktie- eller garantandelsslag förutsätts huvudsakligen i samma situationer som enligt den gällande lagen.

Enligt paragrafens 4 mom. är bestämmelserna om beslut med kvalificerad majoritet såtillvida tvingande att de inte kan lindras genom bestämmelser i bolagsordningen. Däremot kan strängare krav naturligtvis ställas. Motsvarande bestämmelse fogades till aktiebolagslagen i samband med totalreformen. Det är fråga om en vedertagen tolkning som tidigare har förekommit bland annat i den juridiska litteraturen.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att denna paragraf tillämpas på försäkringsbolag i stället för 5 kap. 27 § i aktiebolagslagen även när i aktiebolagslagen eller någon annan lagstiftning hänvisas till beslutsfattande med kvalificerad majoritet som avses i 5 kap. 27 § i aktiebolagslagen. Syftet med det föreslagna momentet är att hänvisningar i annan lagstiftning skall tillämpas på lagtekniskt korrekt sätt i fråga om försäkringsbolag.

I 5 kap. 28 § i den gällande aktiebolagslagen, som skall tillämpas med stöd av 19 § i detta kapitel, föreskrivs om situationer där det krävs ännu större majoritet än kvalificerad majoritet, och i nedan föreslagna 21 § om situationer där det krävs samtycke av vissa eller samtliga delägare.

21 §. En delägars samtycke. I denna paragraf föreskrivs om situationer där delägarnas samtycke skall inhämtas för en ändring av bolagsordningen. Av den föreslagna 19 § följer att bestämmelsen om inhämtande av delägars samtycke i 5 kap. 29 § i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags bolagsstämma på grund av de hänvisningar som ingår i den. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar dock i huvudsak bestämmelsen i 5 kap. 29 § i aktiebolagsla-

gen. Förslaget motsvarar även till stor del bestämmelserna i 8 kap. 10 a § 1 mom. 1—4 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om situationer där det för en ändring av bolagsordningen i ett försäkringsaktiebolag behövs en aktieägares samtycke och i ett ömsesidigt försäkringsbolag både garantiandelsägarnas och försäkringstagardelägarnas samtycke.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om situationer där det för en ändring av bolagsordningen krävs antingen aktieägarnas eller garantiandelsägarnas samtycke. Paragrafens 2 och 3 mom. tillämpas inte på försäkringstagardelägare.

I synnerhet när det gäller de föreslagna 1 mom. 1—3 och 2 mom. 1—4 punkterna är det nödvändigt att förutsätta samtycke, eftersom dessa situationer inte i samtliga situationer kan avgöras enbart med stöd av likställighetsprincipen. Närmast för tydlighetens skull har den föreslagna 2 mom. 5 punkten tagits in i paragrafen, trots att slutresultatet blir detsamma också om likställighetsprincipen tillämpas.

Det föreslås att i paragrafens 1 mom. 1 punkt införs en ny bestämmelse om delägarrens samtycke när delägarrens rätt till en andel av bolagets vinst eller nettoförmögenhet minskas genom en bestämmelse i bolagsordningen. Förslaget grundar sig på de föreslagna 1 kap. 17 § och 16 kap. 10 §, enligt vilka ett försäkringsbolag även kan ha ett annat syfte än att bereda vinst eller annan ekonomisk fördel åt delägarna.

I momentets 2 punkt föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen om den situationen att delägarrens betalningsskyldighet gentemot bolaget ökas. Förslaget gäller på basis av den föreslagna 4 kap. 3 § aktieägare i försäkringsaktiebolag och på basis av den föreslagna 4 kap. 4 § försäkringstagardelägare i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag. Bestämmelsen gäller således inte alls garantiandelsägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Det föreslås att i paragrafens 1 mom. 3 punkt införs en ny bestämmelse om en situation där bolagets rätt till skadestånd begränsas på det sätt som avses i 28 kap. 10 §. Bestämmelsens syfte är endast att underlätta

läsningen.

I paragrafens 2 mom. 1 punkt föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande lag om den situationen att i bolagsordningen tas in en aktie- eller garantiandelsrelaterad inlösen- eller samtyckesklausul.

Det föreslås att som 2 mom. 2 punkt i paragrafen fogas en ny bestämmelse om aktieägarens och garantiandelsägarens samtycke i en situation när aktie- eller garantiandelsägarens aktie- eller garantiandelsbaserade företrädesrätt till aktier eller garantiandelar begränsas på det sätt som avses i 9 kap. 3 § 3 mom. Bestämmelsen grundar sig på 5 kap. 29 § 1 mom. 4 punkten i den gällande aktiebolagslagen, vid vars stiftande det inte ansågs vara motiverat att förbjuda avvikelser från bestämmelserna om företrädesrätt genom bolagsordningen, eftersom sådana avvikelser var vanliga i delägaravtalspraxis. Då avvikelser tas in i bolagsordningen blir den offentlig och även utomstående får kännedom om den. I motiveringen till aktiebolagslagen betonas emellertid tillämpningen av likställighetsprincipen vid genomförandet av aktieemissioner, så att aktieägandet inte urvattnas i strid med lagen genom att företrädesrätten avskaffas eller begränsas. Förslaget lämpar sig inte för ömsesidiga försäkringsbolags försäkringstagardelägare, eftersom försäkringstagardelägare enligt den föreslagna 14 kap. 4 § enligt lagen inte har någon företrädesrätt till nya garantiandelar.

Det föreslås att som 2 mom. 3 punkt i paragrafen fogas en ny bestämmelse om alla delägarrens samtycke i sådana fall där rätten för minoriteten att kräva vinstutdelning begränsas. Förslaget grundar sig på den föreslagna 16 kap. 7 § där det föreskrivs om utdelning av vinst till minoriteten för försäkringsaktiebolags aktieägare. Motsvarande bestämmelse har inte funnits i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. 4 punkt föreskrivs om en situation där till en aktieägares aktie eller en garantiandelsägares garantiandel fogas ett sådant inlösenvillkor som avses i 15 kap. 10 § i den gällande aktiebolagslagen. Förslaget motsvarar i huvudsak 8 kap. 10 a § 1 mom. 3 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag, där det hänvisas till 6 kap. 9 § om aktier med inlöseningsvillkor i den ti-

digare lagen om aktiebolag. Eftersom bestämmelsen i 15 kap. 10 § i den gällande aktiebolagslagen är mera omfattande än den som ingår i 6 kap. 9 § i den tidigare lagen om aktiebolag, avviker den föreslagna punkten till sitt innehåll på motsvarande sätt från det tidigare rättsläget.

I paragrafens 2 mom. 5 punkt föreskrivs om den situationen att det inbördes förhållandet mellan de rättigheter som aktier eller garantiandelar av samma slag medför ändras på ett sätt som berör aktieägarens aktier eller garantiandelsägarens garantiandelar. En ändring berör en aktieägares aktier eller en garantiandelsägares garantiandelar när aktieägarens eller garantiandelsägarens rättigheter försämras i förhållande till andra aktieägare eller garantiandelsägare. Förslaget motsvarar 8 kap. 10 a § 4 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att alla aktie- eller garantiandelsägares samtycke skall inhämtas också för riktad inlösen av aktier eller garantiandelar enligt 15 kap. 6 § i aktiebolagslagen. I förslaget begränsas således inte de delägare eller garantiandelsägare som skall ge sitt samtycke till ändring av bolagsordningen.

Enligt paragrafens 4 mom. får bolaget fatta beslut som strider mot likställighetsprincipen endast med samtycke av en delägare som blir lidande av beslutet. Bestämmelsen stämmer överens med gällande rätt.

I paragrafen ingår inte någon bestämmelse som skulle motsvara 8 kap. 10 a § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, eftersom det inte ingår några bestämmelser om en reservfond i förslaget.

Andra bestämmelser

22 §. Ändring av bolagsordningen. I paragrafen föreskrivs att bolagsstämman skall besluta om ändring av bolagsordningen med kvalificerad majoritet. Av den föreslagna 19 § följer att bestämmelsen i 5 kap. 30 § om ändring av bolagsordningen i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags bolagsstämma, eftersom bestämmelsen som sådan inte lämpar sig för

försäkringsbolag. Förslaget motsvarar dock i huvudsak 5 kap. 30 § i den gällande aktiebolagslagen, men i det föreslås att den särskilda karaktären för regleringen av försäkringsbolagen skall beaktas.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med 8 kap. 10 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag att bolagsstämman beslutar om ändring av bolagsordningen med kvalificerad majoritet.

I paragrafens 2 mom. föreslås en mot den första meningen i den gällande lagens 8 kap. 10 § 2 mom. svarande bestämmelse om skyldigheten att utan dröjsmål anmäla en ändring av bolagsordningen för registrering efter Försäkringsinspektionens fastställelse samt om att ändringen varken får eller kan verkställas innan den har registrerats.

En mera allmänt utformad bestämmelse som motsvarar slutdelen av 8 kap. 10 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag föreslås bli intagen i lagen. I den gällande lagen görs undantag från bestämmelsen i momentets första mening endast när det gäller ökning och minskning av aktiekapitalet. Härvid skall samtidigt registreras ändringen av bolagsordningen och motsvarande ökning eller minskning. Bolagsordningen kan emellertid ändras också på andra sätt. Det är då motiverat att förutsätta att både ändringen och verkställigheten registreras samtidigt. Som ett exempel kan nämnas minskning av antalet styrelseledamöter. Det är i så fall motiverat att samtidigt göra registeranmälan både om ändringen av bolagsordningen och om den nya, mindre styrelsen. I den juridiska litteraturen har ett sådant förfarande ansetts vara möjligt.

Det föreslås att i paragrafens 3 mom. föreskrivs om hur slopande av systemet med nominella belopp påverkar sådan rätt som bestäms på basis av det nominella beloppet. Förslaget motsvarar 5 kap. 30 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Genom detta förslag ersätts 8 kap. 10 § 4 mom. i den gällande lagen.

23 §. Klander av beslut. I denna paragraf hänvisas för underlättande av tillämpningen av lagen till de i 27 kap. ingående bestämmelserna om klander av beslut. Förslaget motsvarar bestämmelsen i 5 kap. 31 § i den gällande aktiebolagslagen.

6 kap. **Försäkringsbolagets ledning och företrädare**

I detta kapitel föreskrivs om bolagets ledning och företrädare. Till bolagets ledning hör enligt kapitlets bestämmelser verkställande direktören, styrelsen och förvaltningsrådet. Av dessa är den verkställande direktören och styrelsen obligatoriska organ. På försäkringsbolagets ledning tillämpas i stor utsträckning bestämmelserna i 6 kap. i den gällande aktiebolagslagen och bara i en del av ärendena föreskrivs i detta kapitel särskilt på ett sätt som avviker från aktiebolagslagen. Detta kapitel i förslaget och 6 kap. i aktiebolagslagen bildar en enhet för försäkringsbolagens del.

I den gällande aktiebolagslagen har man försökt förtydliga förvaltningen av bolag. Bestämmelserna om bolagets ledning skall inte längre tillämpas på andra företrädare än dem som hör till ledningen. Bolagens förvaltningsstruktur har dessutom förtydligats så att förvaltningsrådet inte längre väljer verkställande direktör. I detta avseende är ansvarskedjan klar: bolagsstämman väljer styrelse och denna väljer i sin tur verkställande direktör. Förvaltningsrådet väljer styrelse endast om bolagsordningen uttryckligen föreskriver detta. Förvaltningsrådets uppgifter har också i övrigt styrts i riktning mot tillsyn och anvisningar. Dessutom har förvaltningsrådets yttranden om bolagets ekonomiska ställning slopats. Det föreslås att dessa ändringar även skall ingå i försäkringsbolagslagen genom att man enligt 1 § i detta kapitel tillämpar följande bestämmelser i den gällande aktiebolagslagen: 7 kap. 7 § 1 och 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med bestämmelsen om förvaltningsrådets uppgifter i 6 kap. 21 § i aktiebolagslagen, och 7 kap. 7 § 2 mom. i den gällande lagen ersätts med bestämmelsen om förvaltningsrådets ledamöter och ordförande i 6 kap. 23 § i den gällande aktiebolagslagen. I detta sammanhang ändras det nuvarande rättsläget så att minimiantalet ledamöter i förvaltningsrådet skulle vara tre i stället för nuvarande fem. Dessutom ersätts bestämmelsen om valet av förvaltningsråd i 7 kap. 7 § 3 mom. i den gällande lagen med bestämmelsen i 5 kap. 3 § 2 mom. i den gällande aktie-

bolagslagen, som tillämpas på basis av den föreslagna 5 kap. 2 § och enligt vilken beslut om val av förvaltningsrådsmedlemmar fattas på den ordinarie bolagsstämman, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen. I överensstämmelse med principen i den gällande aktiebolagslagen skall i lagen inte längre föreskrivas om förvaltningsrådets rätt att fastställa styrelseledamöternas arvoden, eftersom det har ansetts vara självklart att det väljande organet även fastställer arvodena.

Utöver nämnda bestämmelser om förvaltningsrådet föreslås att i försäkringsbolagslagen inte längre särskilt skall föreskrivas om styrelseledamöters avgång och komplettering av styrelsen. Bestämmelserna i den gällande lagen skall ersättas med bestämmelser i den gällande aktiebolagslagen, som tillämpas med stöd av 1 § i detta kapitel, enligt följande: 7 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen skall ersättas med 6 kap. 12 § 1-2 mom. i aktiebolagslagen, 7 kap. 4 § 2 mom. skall ersättas med 6 kap. 14 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 4 § 3 mom. skall ersättas med 6 kap. 12 § 3 mom. i aktiebolagslagen. Bestämmelserna i den gällande lagen om försäkringsbolag motsvarar i huvudsak den tidigare lagen om aktiebolag, varför det i förslaget anses att man inte behöver föreskriva särskilt om dessa omständigheter för försäkringsbolagens del. Endast principen enligt 7 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag skulle ändras genom en hänvisning till aktiebolagslagens bestämmelser. Således skulle ett försäkringsbolags styrelseledamot inte längre vara skyldig att begära tillstånd av Försäkringsinspektionen för sammankallande av en bolagsstämman, utan vara skyldig att tillse detta självständigt.

Den gällande aktiebolagslagen innehåller inget bolagsrättsligt förbud enligt vilket styrelsens ordförande inte får vara verkställande direktör. Det är en internationell praxis att sammanslå dessa uppgifter. Principerna för en god förvaltning kan emellertid förutsätta att uppgifterna hålls i sär. Detta faller sig naturligt eftersom en av styrelsens viktigaste uppgifter är att övervaka verkställande direktörens verksamhet. Av denna anledning anses att ovan nämnda förbud skall bibehållas i försäkringsbolagslagen. Med avvikelse från 7 kap. 5 § i den gällande lagen får styrelsens

ordförande inte vara verkställande direktör, även om bolaget har ett förvaltningsråd. Inte heller bolagets ansvariga matematiker som avses i 31 kap. 4 § får fungera som verkställande direktör. Dessutom har man ur den gällande aktiebolagslagen slopat bestämmelserna om att ledningens medlemmar skall ge skriftliga samtycken till uppdraget, eftersom dessa har upplevts som onödig byråkrati. Det samma gäller kraven på skriftliga avskedsanmälningar i den tidigare lagen om aktiebolag och den gällande lagen om försäkringsbolag. Det föreslås att dessa ändringar även utvidgas till att omfatta försäkringsbolag.

Det föreslås att bestämmelsen i 7 kap. 6 § i den gällande lagen om försäkringsbolag slopas som obehövlig.

Vad gäller företrädande av ett försäkringsbolag tillämpas i sin helhet bestämmelserna om företrädande i den gällande aktiebolagslagen med stöd av 1 § i detta kapitel.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I denna paragraf föreskrivs om tillämpande av bestämmelserna i 6 kap. i den gällande aktiebolagslagen på försäkringsbolag. Strukturen i 7 kap. i den gällande lagen om försäkringsbolag om bolagets ledning ändras enligt förslaget så att på försäkringsbolag tillämpas alla bestämmelser i 6 kap. i den gällande aktiebolagslagen, förutom vid särskilt uppräknade undantag. På försäkringsbolag skall inte tillämpas de bestämmelser i 6 kap. i den gällande aktiebolagslagen som uppräknas i paragrafen. I stället för 6 kap. 1, 8, 10, 19 och 24 § i aktiebolagslagen skall på försäkringsbolag tillämpas de föreslagna bestämmelserna i detta kapitel 2—5 och 7 §.

2 §. Försäkringsbolagets ledning. I paragrafen föreslås en bestämmelse om försäkringsbolagets organ. I paragrafen definieras samtidigt bolagets ledning som ett försäkringsbolagsrättsligt begrepp. Det i försäkringsbolagslagen använda begreppet bolagsledning omfattar styrelsen, verkställande direktören och förvaltningsrådet. Paragrafen innehåller för tydlighetens skull också hänvisningar som har en central betydelse för bolagsledningens uppgifter och ansvar. På försäkringsbolag skall med stöd av 1 § i detta kapitel inte tillämpas bestämmelsen om bolagets ledning i 6 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen, utan om det föreskrivs sär-

skilt i denna paragraf. Det är nödvändigt med en särskild bestämmelse i fråga om försäkringsbolag, eftersom ett försäkringsbolag, till skillnad från ett aktiebolag, utöver en styrelse alltid också skall ha en verkställande direktör. Dessutom kan de hänvisningar som ingår i bestämmelsen lagtekniskt genomföras i en särskild paragraf så att tillämpningen av lagen underlättas.

Enligt paragrafens 1 mom. skall ett aktiebolag alltid ha en styrelse och en verkställande direktör. Utöver dessa kan bolaget också ha ett förvaltningsråd. Bestämmelsen motsvarar de krav som anges i 7 kap. 1 a, 2 och 7 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. I enlighet med principen i den gällande aktiebolagslagen skall bestämmelserna om bolagets ledning inte till någon del tillämpas på andra företrädare för bolaget än dem som hör till bolagets ledning. Förslaget avviker till denna del från bestämmelsen i 8 kap. 12 § 2 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag, som tillämpas med stöd av 7 kap. 1 § i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs på samma sätt som i första meningen i 7 kap. 3 § 2 mom. i den gällande lagen om det ledningsätt som krävs av försäkringsbolagets styrelse och verkställande direktör. De skall leda försäkringsbolaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Dessutom skall i momentet föreskrivas om ledningens skyldighet att leda försäkringsbolaget enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning. En tillförlitlig förvaltning kan anses omfatta ledningens yrkesskicklighet samt iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper. Försäkringsbolagets ledning skall dock i sin verksamhet även beakta de till sitt innehåll mera omfattande krav som principen om en tillförlitlig förvaltning ställer. Eftersom det närmare innehållet för detta begrepp i det praktiska affärslivet fortlöpande definieras bland annat genom rekommendationerna för bolagsstyrning (corporate governance), föreslås Försäkringsinspektionen med avvikelse från den gällande lagen inte få befogenhet att meddela närmare föreskrifter om kravet gällande tillförlitlig förvaltning och dess praktiska tillämpning.

För att underlätta tillämpningen av lagen hänvisas i paragrafens 3 mom. till likställig-

hetsprincipen enligt 1 kap. 22 § i förslaget, till ledningens omsorgsplikt, som även omfattar den s.k. lojalitetsskyldigheten enligt 1 kap. 23 §, samt till skadeståndsbestämmelserna i 28 kap. Momentet motsvarar 6 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

3 §. Styrelseledamöter, ersättare och ordförande. I paragrafen föreslås en bestämmelse om sammansättningen av försäkringsbolagets styrelse. På försäkringsbolag skall med stöd av 1 § i detta kapitel inte tillämpas bestämmelsen om styrelseledamöter, ersättare och ordförande i 6 kap. 8 § i den gällande aktiebolagslagen, utan om det föreskrivs särskilt i denna paragraf. Det är nödvändigt med en särskild bestämmelse för aktiebolag, eftersom bestämmelserna om styrelsens sammansättning i den gällande lagen avviker från bestämmelserna i den tidigare lagen om aktiebolag och man inte har ansett att det finns något skäl att ändra på detta. Styrelsen i ett försäkringsbolag skall alltid ha minst tre ledamöter, och man kan inte avvika från detta ens genom en bestämmelse i bolagsordningen.

Enligt paragrafens 1 mom. skall minst tre ledamöter väljas till styrelsen i ett aktiebolag. På eventuella ersättare tillämpas bestämmelserna om styrelsens ledamöter i denna lag och aktiebolagslagen. Bestämmelserna i momentet motsvarar i sak 7 kap. 1 a § 1 och 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. För tydlighetens skull har till bestämmelsen dock fogats ett omnämnande om tillämpligheten av aktiebolagslagens bestämmelser.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att styrelsen skall ha en ordförande. Enligt huvudregeln väljs ordföranden av styrelsen, om inte annat beslutats då styrelsen valdes eller om inte annat föreskrivits i bolagsordningen. Det föreslås att bestämmelserna om styrelsens ordförande skärps så att bolagets verkställande direktör inte får fungera som ordförande, även om bolaget har ett förvaltningsråd, och att bolagets ansvariga försäkringsmatematiker som avses i 31 kap. 4 § inte får fungera som styrelsens ordförande. Till övriga delar grundar sig bestämmelsen på 7 kap. 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Bestämmelsen om valet av ordförande vid lika röstetal i 7 kap. 5 § i den gällande lagen har

ersatts med bestämmelsen i 6 kap. 3 § 1 mom. i aktiebolagslagen, som tillämpas med stöd av den föreslagna 1 §.

Det föreslås att bestämmelsen om valet av styrelse i 7 kap. 1 a § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag skall ersättas med en hänvisning till 6 kap. 9 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt den väljs styrelsen av bolagsstämman, om inte bolagsordningen föreskriver att den skall väljas av förvaltningsrådet. Här avviker man från den tidigare lagen om aktiebolag samt den gällande lagen om försäkringsbolag så att presumptionen är den motsatta. I 7 kap. 1 a § i den gällande lagen om försäkringsbolag hänvisas till 7 § 4 mom. i samma kapitel, där det föreskrivs att förvaltningsrådet har rätt att välja styrelsemedlemmar om inte bolagsordningen föreskriver något annat. Till bestämmelsen i 6 kap. 9 § i aktiebolagslagen, som tillämpas på försäkringsbolag, anknyter en övergångsbestämmelse, som ingår i 11 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

Enligt 6 kap. 9 § i den gällande aktiebolagslagen skall dessutom inte längre behövas något skriftligt samtycke av den som väljs till styrelseledamot. Kravet på skriftligt samtycke utgör ingen garanti för att den person som anmäls till handelsregistret verkligen har samtyckt till uppdraget. I praktiken har skriftliga samtycken ofta begärts efter valet. Trots denna ändring är det klart att ingen kan väljas in i en bolagsstyrelse utan sitt samtycke.

Det föreslås att bestämmelsen om mandattiden för styrelsemedlemmarna i 7 kap. 1 a § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag skall ersättas med en hänvisning till 6 kap. 11 § i den gällande aktiebolagslagen. I nämnda paragraf i aktiebolagslagen ingår presumtionsbestämmelser om en styrelsemedlems mandattid. I ett privat aktiebolag fortgår mandattiden tills vidare medan den i ett publikt aktiebolag upphör vid utgången av följande ordinarie bolagsstämma. I bolagsordningen behöver sålunda inte tas in någon bestämmelse om mandattiden om avsikten inte är att denna skall avvika från vad som föreskrivs i lagens presumtionsbestämmelser. Bestämmelsen avviker från bestämmelsen i den gällande lagen om försäkringsbolag.

4 §. Styrelseledamöternas behörighet. Det

föreslås att i denna paragraf skall föreskrivas om en styrelseledamots behörighet på ett sätt som delvis motsvarar 6 kap. 10 § i den gällande aktiebolagslagen. Förslaget innehåller också delar av 7 kap. 3 och 3 a § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om de personer som inte är behöriga att fungera som ledamot i ett försäkringsbolags styrelse. Momentet motsvarar 6 kap. 10 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Genom bestämmelsen utvidgas den personkrets som inte har behörighet att vara styrelsemedlemmar. Detta kan huvudsakligen härledas från lagen om förmyndarverksamhet (442/1999).

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att minst en styrelseledamot skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen 7 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs särskilt för det första om en styrelseledamots behörighet och för det andra om styrelsens behörighet som helhet betraktad. Enligt förslaget skall styrelseledamöterna i överensstämmelse med 7 kap. 3 § 2 mom. andra meningen i den gällande lagen om försäkringsbolag vara väl ansedda. Dessutom skall styrelseledamöterna ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Avvikande från den gällande lagen kan av en enskild styrelseledamot inte krävas allmän kännedom om försäkringsverksamhet, utan detta krav skall enligt förslaget uppfyllas av styrelsen som helhet betraktad. Syftet med detta förslag är att göra det möjligt att välja en sådan styrelseledamot som till exempel har särskild kompetens och erfarenhet i anknytning till investeringsverksamhet, men som dock inte besitter sådan tillräcklig allmän kännedom om försäkringsverksamhet som avses i den gällande lagen. Styrelsen skall dock som helhet betraktad uppfylla det sistnämnda kravet. Avsikten med förslaget är att till styrelsen skall kunna väljas sådana ledamöter som besitter sådan specialsakskunskap som behövs i försäkringsbolagets verksamhet.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs i sak på motsvarande sätt som i 7 kap. 3 a § 2 mom. i den gällande lagen att majoriteten av styrelsens ledamöter inte får vara personer som är

styrelseledamöter eller ersättare eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma koncern eller konglomerat som försäkringsbolaget. Det föreslås att nedan i 11 § skall föreskrivas om att Försäkringsinspektionen kan bevilja tillstånd att avvika från bestämmelsen i detta moment. Förslaget motsvarar bestämmelserna i 4 kap. 41 § i kreditinstitutslagen (121/2007).

Enligt förslaget skall i paragrafens 5 mom. föreskrivas att försäkringsbolagen är skyldiga att underrätta om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrättas om sådana ändringar. Momentet motsvarar 7 kap. 3 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, med tillägget att anmälan förutsätts innehålla en redogörelse för att styrelsens ledamöter uppfyller kraven enligt 1—3 mom.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs om tillämpningen av bestämmelserna i denna paragraf på en försäkringsholdingsammanslutnings styrelseledamöter. Momentet motsvarar i sak 7 kap. 3 § 4 mom. i den gällande lagen.

5 §. Bestämmelser som skall tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om de bestämmelser som skall tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare. På försäkringsbolag skall med stöd av 1 § i detta kapitel inte tillämpas bestämmelsen om bestämmelser som skall tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare i 6 kap. 19 § i den gällande aktiebolagslagen, utan om dem föreskrivs särskilt i denna paragraf.

I paragrafens 1 mom. uppräknas de bestämmelser som tillämpas på styrelseledamöter som även skall tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare. Dessa bestämmelser är 6 kap. 2 § 2 mom. om ogiltiga beslut i den gällande aktiebolagslagen, 6 kap. 4 § i den gällande aktiebolagslagen om jäv och 4 § 1, 3 och 5 mom. i detta kapitel som gäller behörighet. Momentet motsvarar till sitt sakinnehåll 6 kap. 19 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att verkställande direktören alltid skall vara bosatt

inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak det krav som framgår ur 7 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att Försäkringsinspektionen inte skall kunna bevilja undantag från det krav på bostadsort som föreskrivs i lagen. Försäkringsbolag skall på grund av verksamhetens natur alltid ha en verkställande direktör inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som har rätt att representera bolaget och företa rättshandlingar som är bindande för bolaget.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att bestämmelserna om verkställande direktören i denna lag och i aktiebolagslagen också skall tillämpas på ställföreträdaren. Momentet motsvarar i övrigt 7 kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen, men för tydlighetens skull har till det fogats ett omnämnande om tillämpning av aktiebolagslagens bestämmelser.

Det föreslås att i paragrafens 4 mom. skall föreskrivas om samma begränsning av behörigheten för verkställande direktören och dennes ställföreträdare som i 4 § 4 mom. föreslås för styrelseledamöter. Bestämmelsen motsvarar 7 kap. 3 a § 1 mom. i den gällande lagen.

Det föreslås att i paragrafens 5 mom. skall föreskrivas om ett nytt krav gällande verkställande direktören. Enligt förslaget skall bolagets ansvariga försäkringsmatematiker inte kunna fungera som försäkringsbolagets verkställande direktör. Syftet med detta förslag är att betona åtskillnaden mellan de lagstadgade funktionerna för verkställande direktören och bolagets ansvariga försäkringsmatematiker. Till förslaget anknyter även 29 § i lagen om införande av denna lag.

I paragrafens 6 mom. skall föreskrivas om tillämpning av paragraferna om den verkställande direktörens behörighet även på verkställande direktören för en försäkringsholdingsammanslutning. Momentet motsvarar i sak 7 kap. 3 § 4 mom. i den gällande lagen.

6 §. Förfarande i avsaknad av behörig styrelse eller verkställande direktör. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om förfarandet i avsaknad av behörig styrelse eller verkställande direktör. Om detta föreskrivs i 7 kap. 4 § 4—6 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. De föreslagna bestämmelserna

motsvarar i huvudsak nuvarande bestämmelser. För att göra ansvarskedjan tydligare har förvaltningsrådet i den gällande aktiebolagslagen inte längre fått fullmakt att välja verkställande direktör och den ändring som detta föranleder görs även i föreliggande bestämmelser.

Enligt paragrafens 1 mom. skall Försäkringsinspektionen sammankalla bolagsstämman eller, om styrelsen utses av förvaltningsrådet, detta att utse en styrelse om bolaget inte har en i handelsregistret antecknad behörig styrelse. Om bolaget inte har en i handelsregistret antecknad verkställande direktör skall Försäkringsinspektionen sammankalla styrelsen för att utse en verkställande direktör. Dessutom föreskrivs om Försäkringsinspektionens skyldighet att förordna en eller flera sysslomän att sköta bolagets angelägenheter tills en styrelse eller en verkställande direktör valts och antecknats i registret. I sak motsvarar momentet 7 kap. 4 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om en situation där ett bolag inte har en i handelsregistret antecknad behörig styrelse därför att en styrelseledamot som enligt bolagsordningen skall tillsättas i annan ordning än vid bolagsstämman eller genom förvaltningsrådets beslut inte har blivit utsedd. Härvid skall Finansinspektionen förordna en eller flera sysslomän att sköta bolagets angelägenheter som ställföreträdare för en sådan ledamot. Momentet motsvarar 7 kap. 4 § 5 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om de personer som får göra en sådan ansökan som avses i denna paragraf om Försäkringsinspektionen inte har vidtagit behövliga åtgärder. Bestämmelsen motsvarar 7 kap. 4 § 6 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

7 §. Bestämmelser som tillämpas på förvaltningsrådet. I denna paragraf hänvisas till de bestämmelser om styrelsen vilka skall tillämpas som sådana i förvaltningsrådets verksamhet. I den gällande lagen om försäkringsbolag finns motsvarande bestämmelse i 7 kap. 7 § 3 mom. Paragrafens struktur och huvudsakliga innehåll motsvarar 6 kap. 24 § i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt förslaget tillämpas bestämmelsen om behörighet i 4 § 1 mom. i detta kapitel på

förvaltningsrådets ledamöter. Med avvikelse från den gällande lagen behöver Försäkringsinspektionen inte underrättas om ändringar i styrelsens sammansättning.

Dessutom skall på förvaltningsrådets ledamöter tillämpas följande bestämmelser i 6 kap. i den gällande aktiebolagslagen: 2 § 2 mom. om verkställighet av ogiltiga beslut, 3 § om beslutsfattande, 4 § om jäv för medlemmar, 5 § om sammanträden, 6 § om protokoll, 9 § om val av medlemmar, 11 § om medlemmarnas mandattid, 12 § om en medlems avgång och 13 § om entledigande av en medlem.

Placeringsplan och intern kontroll

8 §. Placeringsplan. Det föreslås att i denna paragraf skall föreskrivas om styrelsens skyldighet att göra upp en plan för placeringen av bolagets tillgångar. Motsvarande bestämmelse ingår i 10 kap. 3 b § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Det föreslås att bestämmelsen för tydlighetens skull skall överföras till föreliggande kapitel, eftersom det är fråga om en uppgift som hör till styrelsen.

9 §. Intern kontroll och riskhanteringssystem. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om kravet att ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingssammanslutning skall ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med beaktande av arten och omfattningen av bolagets verksamhet. I den gällande lagen om försäkringsbolag ingår motsvarande bestämmelse i 10 kap. 3 c §. Det föreslås att bestämmelsen för tydlighetens skull överförs till föreliggande kapitel. Uppfyllandet av nämnda krav tillses av styrelsen.

Föreskrifter och dispens

10 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. Det föreslås att i denna paragraf skall föreskrivas om Försäkringsinspektionens rätt att meddela närmare föreskrifter om de krav som fastställs i detta kapitel. Med avvikelse från den gällande lagen har bestämmelserna om bemyndigande att meddela föreskrifter införts i en särskild paragraf.

I paragrafens 1 och 2 punkt föreslås att Försäkringsinspektionen skall ha rätt att meddela närmare föreskrifter om de utredningar som avses i 4 § 5 mom. och om den placeringsplan som avses i 8 §. Bemyndigandet är nytt jämfört med den gällande lagen.

I paragrafens 3 punkt föreslås att Försäkringsinspektionen skall ha rätt att meddela närmare föreskrifter om hur den interna kontroll och riskhantering som avses i 9 § skall ordnas. Bestämmelsen om bemyndigande motsvarar bestämmelsen i den gällande 10 kap. 3 c § med den skillnaden att Försäkringsinspektionen inte längre skall ha rätt att meddela föreskrifter om kraven på en tillförlitlig förvaltning på det sätt som föreslagits ovan i 2 § 2 mom.

11 §. Dispens. I denna paragraf föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att bevilja dispens. I paragrafens 1 mom. föreskrivs på samma sätt som i den gällande lagen om Försäkringsinspektionens möjlighet att bevilja dispens från de föreslagna bestämmelserna i 4 § 2 och 4 mom. och 5 § 2 mom. Förslaget motsvarar 7 kap. 3 § 1 mom. och 3 a § 2 mom. i den gällande lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan de undantag som avses i 1 mom. 1 och 3 punkten beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Förslaget motsvarar i huvudsak bestämmelsen i 7 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

7 kap. **Revision och särskild granskning**

I detta kapitel föreskrivs huvudsakligen på motsvarande sätt som i den gällande lagens 9 kap. om revision och särskild granskning av försäkringsbolag och försäkringsholdingssammanslutningar. Det föreslås att den särskilda övervakningsrevisionen skall slopas. Det föreslås att övervakningsrevisorns särskilda uppgifter skall överföras till försäkringsbolagets normala revisionsverksamhet. I kapitlet föreslås vissa tekniska ändringar jämfört med den gällande lagen. I förslaget beaktas i tillämpliga delar de ändringar som den nya revisionslagen medför för försäk-

ringsbolagen.

1 §. Tillämplig lag. I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs att på revision av försäkringsbolag i första hand skall tillämpas försäkringsbolagslagen och lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i andra hand revisionslagen. Hänvisningen till revisionslagen är i första hand förtydligande, eftersom revisionslagen är en allmän lag som således i varje fall skall tillämpas sekundärt. I den andra meningen föreskrivs att bestämmelserna i 7 kap. i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolag. Motsvarande bestämmelser om revision i den gällande aktiebolagslagen införs i tillämpliga delar i försäkringsbolagslagen.

På försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas enligt paragrafens 2 mom. bestämmelserna i detta kapitel om behörighetskraven för revisorer i 3 § och revisorns skyldighet att anmäla lagstridigheter och andra brister i försäkringsbolagets verksamhet till Försäkringsinspektionen i 7 §.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att på revision av försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar och deras revisorer tillämpas de bestämmelser i revisionslagen som gäller en revisor som granskar en sammanslutning som är föremål för offentlig handel och om vilka föreskrivs i revisionsdirektivet. På försäkringsbolag tillämpas således vad som i 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen föreskrivs om kvalitetsgranskning av revisionen av sammanslutningar som är föremål för offentlig handel och vad som i 25 § 1 mom. 8 punkten föreskrivs om jäv för revisorn för en sammanslutning som är föremål för offentlig handel samt bestämmelserna i 5 kap. om revisorns maximala mandattid, uppgifter som skall ges sammanslutningens styrelse och offentliggörande av uppgifter om förvaltning och verksamhet. Dessa bestämmelser tillämpas således även när försäkringsbolaget inte är en sådan sammanslutning som är föremål för offentlig handel som avses i 2 § i den nya revisionslagen. Momentet motsvarar det föreslagna 42 § 2 mom. i kreditinstitutslagen samt 9 kap. 1 § 5 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

2 §. Revisorsval. I paragrafen föreskrivs på i huvudsak motsvarande sätt som i 9 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkrings-

bolag att bolagets revisor väljs av bolagsstämman. Enligt förslaget skall ett försäkringsbolag ha minst en revisor, om det inte i bolagsordningen föreskrivs om flera revisorer. Den föreslagna bestämmelsen avviker från den gällande lagen på det sätt att man enligt den gällande lagen skall välja minst två revisorer. Dessutom föreslås att i paragrafen skall föreskrivas om förfarandet vid val av flera revisorer i överensstämmelse med den gällande lagen. För tydlighetens föreskrivs om försäkringsbolags revisionskyldighet särskilt i försäkringsbolagslagen, och på försäkringsbolag tillämpas därför inte 4 § i revisionslagen.

3 §. Behörighetskrav för revisorer. Enligt denna paragraf skall minst en av de revisorer som försäkringsbolagets bolagsstämman väljer vara en CGR-revisor eller en CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen. Till ett försäkringsbolags revisor kan på det sätt som avses i 3 § 2 mom. i revisionslagen även väljas en revisionsammanslutning. Eftersom revisorn enligt den föreslagna revisionslagen alltid skall vara en sådan revisor som avses i revisionslagen, måste i detta moment i motsats till gällande lag inte föreskrivas att endast en godkänd revisor kan vara revisor för ett försäkringsbolag. Bestämmelsen motsvarar 9 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

4 §. Revisorssuppleant. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om valet av revisorssuppleant. Enligt förslaget skall försäkringsbolagen välja en revisorssuppleant om försäkringsbolagets revisor är en CGR-revisor och inte en CGR-sammanslutning. Genom förslaget preciseras 9 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag, ur vilken det inte direkt framgår i vilka fall bolaget måste välja en revisorssuppleant. Den bestämmelse som föreslås i detta moment följer även av 4 § 5 mom. i revisionslagen. Eftersom bestämmelserna i 4 § i revisionslagen inte i övrigt kan tillämpas på försäkringsbolag, föreslås att bestämmelserna om revisorssuppleanten för tydlighetens skull även skall tas in i försäkringsbolagslagen. Paragrafens 2 mom. motsvarar till sitt sakinhåll andra meningen i den gällande lagens 9 kap. 1 § 3 mom.

5 §. En revisors mandattid. I denna para-

graf föreslås en bestämmelse om en revisors mandattid. För mandattidens del föreslås ingen presumtionsbestämmelse enligt den nuvarande aktiebolagslagen, enligt vilket mandattiden i ett privat bolag skulle fortgå tills vidare. I förslaget är utgångspunkten bestämmelsen gällande publika bolag i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilken mandattiden för en revisor upphör vid utgången av den följande ordinarie bolagsstämman efter valet. I försäkringsbolagslagen skulle bestämmelsen gälla såväl publika som privata försäkringsbolag. I bolagsordningen kan på samma sätt som i gällande lag också föreskrivas annat om mandattiden. En bestämmelse som skiljer sig från presumtionsbestämmelsen kan gälla såväl mandattidens längd som den bolagsstämma som förrättar valet. En revisors mandattid skall dock aldrig kunna fortsätta tills vidare. I bolagsordningen skall alltid föreskrivas om en bestämd mandattid.

Enligt förslaget upphör mandattiden och börjar den nya revisorns mandattid när bolagsstämman som valt den nya revisorn avslutas, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen eller om inte bolagsstämman beslutar något annat i samband med valet av den nya revisorn. Bolagsstämman kan sålunda inte besluta om mandattiden i strid med bolagsordningen, men bolagsstämman kan besluta närmare om tidpunkten då mandattiden upphör.

6 §. Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag. Paragrafen skall innehålla särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag som avviker från revisionsbestämmelserna för bolag inom andra branscher. I 9 kap. 3 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag ingår bestämmelser om den så kallade övervakningsrevisorn, som bolagsstämman skall utse att sörja för att bolagets bokföring och förvaltning övervakas effektivt under räkenskapsperioden. Även i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter (1999:65) finns bestämmelser om övervakningsrevisionen. I förslaget föreslås att övervakningsrevisionen skall slopas. I stället föreslås bestämmelser som preciserar och utvidgar den egentliga revisorns uppgifter så att de även omfattar övervakningsrevisorns nuvarande uppgifter.

Enligt paragrafens 1 mom. skall den fortlö-

pande granskningen under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden och verksamhetskapitalet. Dessutom skall den fortlöpande granskningen omfatta försäkringsbolagets placeringsverksamhet. Revisorn skall inom ramen för sin verksamhet även granska bolagets försäkrings- och ersättningsverksamhet. Dessutom skall revisionen utsträckas till interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och sammanslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.

Med stöd av paragrafens 2 mom. skall försäkringsbolagets revisor i enlighet med nuvarande praxis även granska täckningsförteckningen för försäkringsbolagets ansvarsskuld. Granskningen skall genomföras i tillräcklig omfattning, vilket åtminstone skall omfatta en årlig granskning. I praktiken sker den årliga granskningen i samband med bokslutet. På begäran av Försäkringsinspektionen skall revisorn genomföra granskningen oftare. Om värdena på de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden och riktigheten beträffande de tillgångsposter som antecknats i täckningsförteckningen skall enligt 3 mom. utarbetas en berättelse som delges bolagets styrelse. Berättelsen skall även omfatta de omständigheter enligt 1 mom. som ingår i den fortlöpande granskningen.

Enligt paragrafens 4 mom. skall bolagets styrelse och förvaltningsråd minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll. För att hörandet inte enbart skall begränsas till bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll föreslås att revisorn även skall höras om övriga omständigheter som framkommit i samband med revisionen. De bestämmelser som föreslås i detta moment kompletterar i sak den granskning av förvaltningen som avses i 17 § i den gällande revisionslagen.

7 §. Revisors anmälningsskyldighet till Försäkringsinspektionen. Paragrafen motsvarar 9 kap. 3 a § i den gällande lagen om försäkringsbolag och gäller revisorns skyldighet att anmäla lagstridigheter och missförhållanden i försäkringsbolagets verksamhet till Försäkringsinspektionen. Paragrafens ordalydelse har ändrats så att den stämmer över-

ens med den nya revisionslagen.

8 §. Förordnande av revisor. Paragrafen motsvarar till sitt sakinhåll 9 kap. 4 § i den gällande lagen om försäkringsbolag och gäller Försäkringsinspektionens skyldighet att förordna en behörig revisor för försäkringsbolaget, om revisorn inte har valts lagenligt, revisorn inte har behörighet enligt lagen eller om en bestämmelse om revisorn i bolagsordningen inte har iakttagits.

Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. med anledning av den nya revisionslagen. Enligt det skall Försäkringsinspektionen begära ett utlåtande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd innan den förordnar en revisor för ett försäkringsbolag i en sådan situation gällande oberoende som avses i 1 mom. 2 punkten. Eftersom godkännandet som revisor och tillsynen över revisorns oberoende hör till Centralhandelskammarens revisionsnämnd kan Försäkringsinspektionen inte fatta beslut utan att höra nämnden. Ändringen ingår även redan i den gällande lagen.

Särskild granskning

9 §. Beslut om särskild granskning. I denna paragraf föreslås motsvarande bestämmelser om särskild granskning som i 9 kap. 6 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Paragrafen har skrivits med iakttagande av samma systematik som i 7 kap. 7 § i den gällande aktiebolagslagen. Paragrafens 1 mom. motsvarar 7 kap. 7 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen med den skillnaden att om särskild granskning inte ansöks hos länsstyrelsen utan hos Försäkringsinspektionen som ansvarar för tillsynen. Genomförandet av en särskild granskning skall vara föremål för Försäkringsinspektionens prövning, en ansökan skall inte ensam förplikta till en särskild granskning.

Paragrafens 2 mom. motsvarar till sitt sakinhåll 7 kap. 7 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen och 9 kap. 6 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Även paragrafens 3 mom. motsvarar 7 kap. 7 § 3 mom. i aktiebolagslagen, med undantag för ovan nämnda behöriga myndighet.

10 §. Särskild granskare. I denna paragraf föreskrivs om behörighetsvillkoren för den person som gör en sådan särskild granskning

som avses i 9 §. Den särskilda granskaren skall i enlighet med 7 kap. 8 § i aktiebolagslagen vara en fysisk person eller en revisionsammanslutning. Dessutom föreslås i överensstämmelse med 7 kap. 8 § i aktiebolagslagen att den särskilda granskaren skall ha den ekonomiska och juridiska sakkunskap som granskningsuppdragets art och omfattning förutsätter. Vidare skall på den särskilda granskaren tillämpas vad som i de föreslagna 28 kap. 7—10 §, i 24 kap. 3 § i aktiebolagslagen samt i 3, 8, 18, 19, 24—26 och 51 § i revisionslagen föreskrivs om en revisor.

11 §. Granskningsyttrande över en särskild granskning. I denna paragraf föreskrivs om det granskningsyttrande som utarbetas efter den särskilda granskningen och som skall ges till bolagsstämman och hållas tillgängligt för delägarna och på begäran sändas till de delägare som ber om det. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 7 kap. 9 § i den gällande aktiebolagslagen och 9 kap. 6 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

12 §. Arvode och övriga kostnader. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om det arvode som skall betalas till den särskilda granskaren. I 9 kap. 6 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag ingår en bestämmelse om den särskilda granskarens rätt till arvode. I den föreliggande paragrafen skall om detta föreskrivas på samma sätt som i 7 kap. 10 § i den gällande aktiebolagslagen. Den särskilda granskaren skall ha rätt till ett arvode av bolaget och dessutom skall bolaget också svara för de övriga kostnaderna för granskningen. En domstol kan dock av särskilda skäl ålägga en delägare som har ansökt om särskild granskning att helt eller delvis ersätta bolaget för granskningskostnaderna.

Föreskrifter

13 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. I den föreslagna 13 § skall ingå ett bemyndigande enligt vilket Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om den berättelse som avses i 6 § 3 mom. Bemyndigandena att meddela närmare föreskrifter om revisionen ingår i 9 kap. 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Det föreslagna be-

myndigandet är mera begränsat och noggrannare avgränsat än det gällande bemyndigandet.

8 kap. **Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern**

Detta kapitel gäller dels indelningen av försäkringsbolagets eget kapital i bundet och fritt eget kapital och dels sådana principer för upprättande av redovisning och bokslut och värderings- och periodiseringsprinciper för placeringar som det inte är ändamålsenligt att reglera i bokföringslagstiftningen, som gäller alla bokföringsskyldiga. Man har försökt skriva kapitlets bestämmelser på ett författningstekniskt mera konsekvent sätt än för närvarande. Kapitlet skall inte på det sätt som i den gällande lagen innehålla bestämmelser om täckning av ansvarsskulden, utan om dessa föreskrivs i ett eget kapitel. I bestämmelserna om bokföring och bokslut föreslås endast smärre ändringar i sak, eftersom de stora ändringarna i fråga om innehåll genomfördes på grund av ibruktagandet av de internationella redovisningsstandarderna och ändringen av bokslutsdirektiven genom en lag om ändring av lagen om försäkringsbolag (1319/2004), som trädde i kraft från ingången av 2005.

Bestämmelserna i kapitlet grundar sig till en del på Europeiska unionens redovisningsnormer som gäller försäkringsbolag och till en del på nationella bestämmelser. EU:s redovisningsnormer är de i den allmänna motiveringen närmare beskrivna årsbokslutsdirektivet, direktivet om sammanställd redovisning, bokslutsdirektivet för försäkringsbolag, IAS-förordningen, det så kallade moderniseringsdirektivet och handels- och industriministeriets förordning om värdering samt upptagning av finansiella instrument i bokslut och koncernbokslut (1315/2004).

Bokslutsbestämmelserna i 8 kap. i aktiebolagslagen tillämpas för tydlighetens skull med några undantag inte på försäkringsbolag, utan motsvarande bestämmelser införs i försäkringsbolagslagen. Däremot tillämpas bokföringslagens (1336/1997) bestämmelser som bakgrundslag för försäkringsbolagslagens bokföringsbestämmelser enligt samma praxis som för närvarande.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I fråga om bokslut och bokföring tillämpas på försäkringsbolag av den gällande aktiebolagslagens bestämmelser endast 8 kap. 10 § om registrering av bokslut och verksamhetsberättelse och koncerndefinitionen i 8 kap. 12 §.

Eget kapital

2 §. Indelning och användning av eget kapital. I denna paragraf definieras de olika slag av eget kapital som kan finnas i ett aktiebolag på motsvarande sätt som i den gällande aktiebolagslagen. Enligt paragrafens 1 mom. indelas ett försäkringsbolags eget kapital i bundet och fritt eget kapital. Till det bundna egna kapitalet i ett försäkringsaktiebolag hänförs aktiekapitalet och uppskrivningsfonden samt i bokföringslagen avsedda övriga fonder som grundar sig på icke-realiserade värdeförändringar. Till de sistnämnda fonderna räknas den i 5 kap. 2 a § i bokföringslagen avsedda fonden för verkligt värde samt fonden för verkligt värde och omvärderingsfonden vilka avses i de internationella redovisningsstandarderna (IFRS) som skall följas i enlighet med 7 a kap. i bokföringslagen. Till det bundna egna kapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag hänförs garantikapitalet, grundfonden samt uppskrivningsfonden och i bokföringslagen avsedda övriga fonder som grundar sig på icke-realiserade uppskrivningar. Övriga fonder samt räkenskapsperiodens och föregående räkenskapsperioders vinst och förlust hänförs på samma sätt som i den gällande aktiebolagslagen till det fria egna kapitalet.

Eftersom utgångspunkten i förslaget är att bolagets aktier inte har något nominellt belopp, innehåller förslaget inga bestämmelser om en överkursfond. I förslaget föreskrivs inte heller om en reservfond, eftersom en sådan inte behövs. I lagen om införande av aktiebolagslagen föreskrivs om reservfonder och överkursfonder som har avsatts innan aktiebolagslagen trätt i kraft. När det gäller dessa fonder är det fråga om en övergångsbestämmelse, eftersom den nya lagen inte känner till sådana fonder. Enligt införelagen hänförs dessa fonder till det bundna egna kapitalet. Närmare bestämmelser om överkurs-

och reservfonden meddelas i införandelagen. I ett försäkringsaktiebolag kan dessa medel användas för fondförhöjning av aktiekapitalet. I ett ömsesidigt försäkringsbolag är en fondförhöjning av garantikapitalet inte möjlig i enlighet med den föreslagna 14 kap. 5 §.

I paragrafens 2 mom. föreslås för klarhetens skull en bestämmelse om att bestämmelser om utbetalning av eget kapital utom i detta kapitel också finns i 16—18 kap.

3 §. Fonden för inbetalat fritt eget kapital. Paragrafen motsvarar 8 kap. 2 § i den gällande aktiebolagslagen, med kompletteringen att för ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital skall gälla samma bestämmelser som för ett aktiebolags aktiekapital i den föreslagna paragrafens 1 mom.

Enligt paragrafens 2 mom. skall i fonden tas upp också det belopp med vilket aktiekapitalet minskas och som inte används till täckning av förlust eller utbetalning av medel. Förslaget tillämpas inte på garantiandelarna i ömsesidiga försäkringsbolag med stöd av den föreslagna 17 kap. 1 § tillämpas bestämmelserna i 14 kap. i aktiebolagslagen om användning av aktiekapital endast på omedelbar täckning av sådan förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital.

Bokslut och verksamhetsberättelse

4 §. Tillämpning av bokföringslagen. I försäkringsbolagets bokföring och vid upprättandet av bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut skall i överensstämmelse med nuvarande praxis iaktas bokföringslagen, om inte annat föreskrivs i försäkringslagstiftningen på grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär. Paragrafens 1 mom. motsvarar till största delen 10 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. uppräknas de bestämmelser i bokföringslagen som inte tillämpas vid upprättande av försäkringsbolags bokslut och verksamhetsberättelse. Momentet motsvarar till största delen 10 kap. 1 § 3 mom. i den gällande lagen med den skillnaden att 4 kap. 3, 4 och 5 § 5 mom. i bokföringslagen skall tillämpas på försäkringsbolag. Det är fråga om en ändring av teknisk natur. Den andra ändringen jämfört med gäl-

lande lag är att bestämmelsen i enlighet med 1 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen enligt momentet inte längre skall tillämpas på försäkringsbolag, eftersom ett försäkringsbolag enligt dagens uppfattning inte kan ha sådana företag som bedriver olika former av verksamhet som skulle upprätta ett bokslut som är helt avskilt från försäkringsbolaget.

Paragrafens 3 mom. innehåller de bestämmelser i bokföringslagen som inte tillämpas vid upprättandet av försäkringsbolags koncernbokslut och moderbolagets verksamhetsberättelse. Momentet motsvarar till sitt innehåll huvudsakligen 10 kap. 1 § 4 mom. i den gällande lagen. Med avvikelse från nuvarande bestämmelser skall 6 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen, enligt vilket ett inhemskt dottersamfund vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet skall ha samma räkenskapsperiod som moderbolaget, tillämpas på försäkringsbolag. Försäkringsverksamhetens speciella karaktär ger inte anledning till bestämmelser som avviker från övriga branscher i fråga om moderföretagets och dotterföretagets räkenskapsperiod. Vid upprättande av försäkringsbolags koncernbokslut iaktas i tillämpliga delar 3 kap. 2 § 1 mom. och 3 §, 4 kap. 2, 5 och 6 §, 5 kap. 1 §, 3—12 §, 14 och 15 § samt 18—20 § i bokföringslagen.

Paragrafens 4 mom. motsvarar 10 kap. 1 b § i den gällande lagen, enligt vilken andra än kontanta betalningar skall noteras i bokföringen månadsvis eller för en motsvarande period inom tre månader från utgången av kalendermånaden eller perioden. Bestämmelsen i 2 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen om en tidsfrist på fyra månader tillämpas inte på försäkringsbolag, eftersom försäkringsbolagets bokslut skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång. Av denna anledning skall även noteringarna i försäkringsbolagets bokföring göras inom samma period på tre månader.

Paragrafens 5 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll 10 kap. 1 § 5 mom. i den gällande lagen, enligt vilket bestämmelsen i 3 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten i bokföringslagen inte tillämpas på behandlingen av försäkringsavtal enligt finsk lagstiftning i bokslut eller koncernbokslut för försäkringsbolag.

Paragrafens 6 mom. motsvarar 10 kap. 1 §

6 mom. i den gällande lagen. I detta moment fastställs vad som avses med bokföringslagens bestående aktiva i balansräkningen för försäkringsbolag. I momentet fastställs också vad som avses med omsättningstillgångar i balansräkningen för försäkringsbolag. Bestämmelserna i 4 kap. 5 § 3 och 4 mom. i bokföringslagen kan tillämpas, eftersom i 6 mom. definieras hur definitionerna i ovan nämnda lagrum tillämpas på posterna immateriella tillgångar, materiella tillgångar och varulager i ett försäkringsbolags balansräkning.

Till paragrafens 7 mom. föreslås en bestämmelse, enligt vilken 4 kap. 5 § 3 mom. i bokföringslagen tillämpas på försäkringsbolags fastighetsinvesteringar. Förfarandet motsvarar i fråga om fastigheter i eget bruk bestämmelserna om bestående aktiva, men motsvarande bestämmelse lämpar sig även för försäkringsbolags förvaltningsfastigheter, om de värderas till anskaffningsutgiften. Bokföringsförfarandet för förvaltningsfastigheter och fastigheter i eget bruk avviker vid tillämpningen av anskaffningsutgiften bland annat så att en intäktsförd uppskrivning inte kan göras för en fastighet i eget bruk. Förvaltningsfastigheter kan alternativt även värderas till sitt verkliga värde, varvid förändringarna i det verkliga värdet antecknas i resultaträkningen. Härvid tillämpas inte 4 kap. 5 § i bokföringslagen.

Paragrafens 8 mom. motsvarar 10 kap. 11 b § i den gällande lagen. De enhetliga principerna för upprättande av bokslut behöver inte tillämpas på ett dotter- eller intressesamfunds ansvarsskuld eller sådana placeringar vars värdeutveckling påverkar försäkringstagarnas rättigheter (medel som utgör täckning för fondförsäkringar).

5 §. Räkenskapsperiod. I denna paragraf föreskrivs om räkenskapsperioden för försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar som är moderbolag för ett försäkringsbolag. Räkenskapsperioden för försäkringsbolag skall i överensstämmelse med nuvarande praxis vara kalenderåret. Dessutom skall bestämmelsen tillämpas på en försäkringsholdingsammanslutning, medan försäkringsholdingsammanslutningens räkenskapsperiod för närvarande fastställs på basis av bokföringslagen. Bestämmelsen skall dock

endast tillämpas på en inhemsk försäkringsholdingsammanslutning, eftersom utländska sammanslutningar styrs av lagstiftningen i sina hemländer. Den föreslagna bestämmelsen medför att räkenskapsperioden blir mera begränsad än i 1 kap. 4 § i bokföringslagen. Principen i bokföringslagen är att räkenskapsperioden vid fortlöpande verksamhet är 12 månader lång.

I paragrafens andra mening föreskrivs att då verksamheten inleds eller då tidpunkten för bokslutet ändras kan räkenskapsperioden vara kortare eller längre än kalenderåret, dock högst 18 månader. Bestämmelsen motsvarar 1 kap. 4 § andra meningen i bokföringslagen och 10 kap. 1 a § i den gällande lagen.

6 §. Tid för upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse. I överensstämmelse med gällande praxis, som fastställs i 10 kap. 1 c § 5 mom. i den gällande lagen, skall bokslutet och verksamhetsberättelsen för ett försäkringsbolag upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång. Dessutom föreslås i förslaget att även bokslutet och verksamhetsberättelsen för en försäkringsholdingsammanslutning skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång. Till denna del motsvarar förslaget bestämmelserna om holdingsammanslutningar som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

7 §. Placerings- och anläggningstillgångar. I denna paragraf definieras placerings- och anläggningstillgångar. Förslaget motsvarar 10 kap. 4 § i den gällande lagen.

8 §. Bokslutets innehåll. Paragrafens 1 mom., där det föreskrivs vad bokslutet skall innehålla, motsvarar 10 kap. 1 c § 1 mom. i den gällande lagen. I paragrafens 2 mom. hänvisas till 20 § i detta kapitel och förtydligas införandet av koncernbokslut i bokslutet. Koncernbokslutet är en del av bokslutet för ett försäkringsbolag som är moderbolag.

Paragrafens 3 mom. om jämförelsetal motsvarar 10 kap. 1 c § 2 mom. i den gällande lagen.

I paragrafens 4 mom. finns en bestämmelse om skyldigheten att bifoga en verksamhetsberättelse till bokslutet. Momentet motsvarar 10 kap. 1 c § 3 mom. i den gällande lagen. Om verksamhetsberättelsens innehåll före-

skrivs i kapitlets 9-13 §. Det föreslås dessutom att i momentet skall föreskrivas om att den information som kan ges i stället för verksamhetsberättelsen som avses i 10—13 § och som grundar sig på aktiebolagslagen dock får ges i bokslutsnoter, om inte något annat föreskrivs i bokföringslagen. Syftet med förslaget är att avskaffa motstridigheten mellan IFRS-bokslutet och verksamhetsberättelsen. Genom förslaget undviks situationer där man kan bli tvungen att presentera samma information i verksamhetsberättelsen med anledning av bestämmelserna i denna lag och i noterna med anledning av IFRS-standarderna. Motsvarande bestämmelse ingår i den gällande aktiebolagslagen.

Paragrafens 5 mom. om bokslutets och dess bilagors överskådlighet motsvarar 10 kap. 1 c § 4 mom. i den gällande lagen.

9 §. Verksamhetsberättelsens uppgifter om verksamheten och dess utveckling. Paragrafen skall innehålla bestämmelser om verksamhetsberättelsens uppgifter om försäkringsbolagets verksamhet och utveckling, om vilket det för närvarande föreskrivs i 6 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (1340/2002).

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkt skall försäkringsbolaget avge en redogörelse som ger en rättvisande bild av utvecklingen och resultatet av försäkringsbolagets verksamhet samt av dess ekonomiska ställning. Redogörelsen skall även innehålla en beskrivning av de viktigaste riskerna och osäkerhetsfaktorerna. Enligt paragrafens 1 mom. 2 punkt skall i verksamhetsberättelsen även avges en redogörelse över forsknings- och utvecklingsverksamhetens omfattning, om den har betydelse för att ge rättvisande och tillräcklig information om verksamhetsresultatet och den ekonomiska ställningen. Bestämmelsen grundar sig på artikel 46.2 c i årsbokslutsdirektivet, enligt vilken verksamhetsberättelsen skall upplysa om verksamheten inom forskning och utveckling. Momentets 3 punkt motsvarar 6 § 1 mom. 3 punkten i bokföringsförordningen, 4 punkten motsvarar momentets 3 punkt och 5 punkten motsvarar till sitt innehåll momentets 5 punkt. Momentets 6 punkt motsvarar 8 kap. 5 § 4 mom. i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilket före-

taget skall informera om sina utländska filialer.

Paragrafens 2 mom. motsvarar till sitt innehåll 6 § 2 mom. i bokslutsförordningen och paragrafens 3 mom. förordningens 6 § 3 mom.

10 §. Verksamhetsberättelsens uppgifter om eget kapital och kapitallån. Paragrafens 1 mom. motsvarar 8 kap. 5 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilken verksamhetsberättelsen skall innehålla styrelsens förslag till disposition av bolagets vinst samt styrelsens förslag till eventuell utbetalning av annat fritt eget kapital.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 8 kap. 5 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen med tillägget att bestämmelserna om aktier även gäller garantiandelar.

11 §. Verksamhetsberättelsens uppgifter om närståendelån. Paragrafen motsvarar 8 kap. 6 § i den gällande aktiebolagslagen, där det föreskrivs om de penninglån, säkerheter och ansvarsförbindelser till personer som står bolaget nära samt de huvudsakliga villkoren för dessa som skall uppges i verksamhetsberättelsen. Paragrafens 2 mom. innehåller en definition på dem som står bolaget nära som överensstämmer med aktiebolagslagens definition.

12 §. Verksamhetsberättelsens uppgifter om strukturella och finansiella arrangemang. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i 8 kap. 7 § i den gällande aktiebolagslagen om de uppgifter om försäkringsbolagets strukturella och finansiella arrangemang som skall meddelas i verksamhetsberättelsen. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll ovan nämnda bestämmelse i aktiebolagslagen, dock så att de uppgifter om aktier, optionsrätter och särskilda rättigheter som förutsätts i 2-5 punkterna även gäller motsvarande uppgifter om ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelar. Dessutom skall avvikande från den gällande aktiebolagslagen av verksamhetsberättelsen framgå om försäkringsbolaget under räkenskapsperioden genom överlåtelse av försäkringsbeståndet har övertagit eller överlätit tillgångar eller skulder eller genom ansvarsöverföring övertagit tillgångar eller skulder.

13 §. Verksamhetsberättelsens uppgifter om egna aktier och garantiandelar. Paragra-

fen motsvarar till sitt innehåll 8 kap 8 § i den gällande aktiebolagslagen, som gäller verksamhetsberättelsens uppgifter om bolagets egna aktier. I försäkringsbolagslagen skall bestämmelsen dock utöver ett försäkringsaktiebolags aktier även gälla ett ömsesidigt försäkringsbolags garantandelar.

Värderings- och periodiseringsbestämmelser

14 §. Värderings- och periodiseringsbestämmelser för fordringar och finansieringstillgångar och finansieringsskulder. Denna paragraf stämmer till sitt innehåll överens med 10 kap. 4 b § i den gällande lagen. Paragrafens 1 mom. 2 punkt avviker från 2 punkten i den gällande bestämmelsen i det att det föreslås att bestämmelserna i den däri nämnda förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden skall införas i lagens 9 kap. Den nya regleringen ändrar dock inte den gällande lagen i sak.

15 §. Val av värderings- och periodiseringsmetoder för placeringar. Paragrafens 1 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll 10 kap. 4 c § 7 mom. i den gällande lagen. Momentets huvudprincip är att försäkringsbolaget skall välja värderingsmetod för placeringarna så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

I paragrafens 2 mom. konstateras närmast för tydlighetens skull att om värderingen av de placeringar som ingår i balansräkningens huvudgrupp "Placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar" föreskrivs i kapitlets 19 §.

Paragrafens 3 mom. grundar sig på bokslutsdirektivet för försäkringsbolag, enligt vilket placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde skall uppges balanspostvis i en not till balansräkningen. Momentet motsvarar 10 kap. 4 c § 9 mom. i den gällande lagen.

16 §. Värdering av placeringar till anskaffningsutgiften och uppskrivning. Paragrafens 1 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll 10 kap. 4 c § 1 mom. i den gällande lagen. Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av gällande lag rätt att meddela föreskrifter, på basis av vilken ministeriet har kunnat ingripa

i värderingarna av placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar i balansräkningen genom att förutsätta att de skall värderas till lägsta värde. I praktiken har bemyndigandet inte utnyttjats. Det har inte ansetts nödvändigt att införa ett motsvarande bemyndigande i den nya lagen.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om värdering av masskuldebrevslån och motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument till anskaffningsutgiften. Momentet motsvarar till sitt sakinnehåll bestämmelserna i 27 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut. Det föreslås att bestämmelserna i bokslutsförordningen införs i lagen, eftersom det är fråga om betydande principer för värdering av aktiebolags placeringar, där regleringen bör ske på lagnivå. Jämfört med 27 § i bokslutsförordningen har momentets redaktionella utformning reviderats och terminologin anpassats till övriga bestämmelser i 8 kap.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 3 mom. i den gällande lagen. Paragrafens 4 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 4 mom. i den gällande lagen.

Paragrafens 5 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 10 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen motsvarar 5 kap. 17 § 2 mom. i bokföringslagen, som inte tillämpas på försäkringsbolag. Momentet tillämpas inte på fondförsäkringsavtal, eftersom det i 3 mom. är fråga om värdering till anskaffningsutgiften. Fondförsäkringsavtal värderas till sitt verkliga värde i enlighet med 19 § i detta kapitel.

Paragrafens 6 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll 10 kap. 4 c § 8 mom. i den gällande lagen, enligt vilket en tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller bestående aktiva hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—4 mom.

17 §. Värdering av placeringar till verkligt värde. I denna paragraf föreskrivs på samma sätt som i den gällande lagen om värdering av placeringar till verkligt värde. Värdering till verkligt värde begränsas till att omfatta försäkringsbolagets tillgångar som står under huvudgruppen "Placeringar" i balansräkningens aktiva så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett

visst användningsändamål. Om dessa principer föreskrivs i paragrafens 1 mom. Enligt förslaget värderas i 1 mom. avsedda finansiella instrument som klassificeras som placeringar till sitt verkliga värde och ändringen i det verkliga värdet upptas som intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde, som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Förslaget grundar sig på social- och hälsovårdsministeriets förordning (1412/2004) och delvis på Försäkringsinspektionens föreskrifter. Det föreslås av tydlighetsskäl att principerna i anvisningarna överförs till lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs närmare om andra placeringar än finansiella instrument som kan värderas till sitt verkliga värde. Det är fråga om av IFRS-standarderna erkända alternativa förfaranden för värdering av förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar till verkligt värde. Genom social- och hälsovårdsministeriets förordning kan meddelas närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering till verkligt värde för sådana poster av tillgångar eller skulder som hör till aktiva eller passiva som enligt de internationella redovisningsstandarderna kan värderas till sitt verkliga värde.

I paragrafens 3 mom. skall föreskrivas om värdering av övriga tillgångs- och skuldposter bland aktiva och passiva till verkligt värde. I fair value-direktivet gavs medlemsstaterna en möjlighet att avgränsa vilka tillgångar eller skulder som kan värderas till verkligt värde. Enligt förslaget kan social- och hälsovårdsministeriet utfärda en förordning om värdering av vissa tillgångar och skulder till verkligt värde inom de gränser som fastställs i moderniseringsdirektivet. Dessutom skall förändringar i det verkliga värdet för sådana tillgångsposter enligt förslaget tas upp som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

18 §. Värdering av och periodiseringsbestämmelser för derivatavtal. Derivatavtal skall på det sätt som föreskrivs i 15 § värderas antingen enligt 16 § 1 mom. till anskaffningsutgiften eller enligt 17 § 1 mom. till sitt verkliga värde.

19 §. Värdering av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar till verkligt värde. I denna paragraf föreskrivs om värde-

ring av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar till verkligt värde. Förslaget motsvarar 10 kap. 4 d § 2 och 3 mom. i den gällande lagen.

Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om värdering av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar. Man kan inte välja värderingen för placeringarna i fråga, utan enligt artikel 46.2 i bokslutsdirektivet för försäkringsbolag värderas de alltid till verkligt värde. Förändringar i det verkliga värdet tas upp som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om överföring av tillgångar som hör till placeringar. Placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar värderas alltid till verkligt värde. Övriga placeringar kan värderas antingen till anskaffningsutgiften eller till verkligt värde. Om tillgångar som har värderats till anskaffningsutgiften överförs för att utgöra täckning för fondförsäkringar, överförs tillgångsposten i fråga till dess verkliga värde i balansräkningen. En positiv differens mellan det verkliga värdet och anskaffningsutgiften antecknas som uppskrivning och en negativ differens som nedskrivning i resultaträkningen.

Koncern

20 §. Skyldighet att upprätta koncernbokslut. Skyldigheten för försäkringsbolag att upprätta koncernbokslut motsvarar till sitt sakinhåll 6 kap. 1 § i bokföringslagen. Skyldigheten att upprätta koncernbokslut följer inte av de internationella redovisningsstandarderna, men när företaget i fråga på basis av internationell lagstiftning är skyldigt att upprätta IFRS-koncernbokslut tillämpas de godkända standarderna vid upprättandet av koncernbokslutet. De bestämmelser som motsvarar bokföringslagen finns i paragrafens 1 och 2 mom.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 8 kap. 9 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Ett försäkringsbolag som är moderbolag är skyldigt att upprätta koncernbokslut om det betalar ut medel till aktieägare eller betalar ränta till garantiandelsägare eller om försäkringsbolaget är ett publikt bolag. Koncernbokslutet begränsar inte vinstutdelningen, men vinstutdelning förutsätter upprättande av

koncernbokslut så att moderbolagets betalningsförmåga kan utredas.

21 §. Koncernbokslutets innehåll och upplysningar om koncernen som skall ingå i moderbolagets verksamhetsberättelse. Paragrafens 1 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll 6 kap. 2 § 1 och 2 mom. i bokföringslagen. Ett försäkringsbolag skall dock med avvikelse från 6 kap. 2 § 2 mom. i bokföringslagen alltid upprätta en finansieringsanalys för koncernen.

I paragrafens 2 mom. uppräknas de bestämmelser gällande försäkringsbolagets bokslut som skall iakttas vid upprättande av koncernbokslut.

I paragrafens 3 mom. åläggs moderbolaget att i sin verksamhetsberättelse ge de uppgifter som avses i 9—13 § i detta kapitel även om koncernen.

Enligt paragrafens 4 mom., som motsvarar 6 kap. 2 § 4 mom. i bokföringslagen, skall handlingar som ingår i och som fogas till koncernbokslutet vara överskådliga och bilda en helhet.

22 §. Koncernbokslut och verksamhetsberättelse för en koncern som omfattar en försäkringsholdingsammanslutning eller finansiella företag. Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 § 7 och 8 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om koncernbokslutet för en försäkringsholdingsammanslutning som är moderbolag och om verksamhetsberättelsens innehåll, som motsvarar innehållet i koncernbokslutet och verksamhetsberättelsen för ett försäkringsbolag som är moderbolag.

I paragrafens 2 mom. möjliggörs att koncernbokslutet upprättas så som föreskrivs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern eller om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och riktig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

23 §. Sammanställning av ett arbetspensionsförsäkringsbolags bokslutsuppgifter med koncernbokslutet. Paragrafen motsvarar den andra meningen i 10 kap. 11 a § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, enligt vilken bokslutsuppgifter för ett arbets-

pensionsförsäkringsbolag inte får sammanställas med koncernbokslutet för ett annat försäkringsbolag eller en annan sammanslutning. I fråga om uppgifter som skall ges i moderföretagets verksamhetsberättelse som gäller ett dotter- eller intresseföretag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsverksamhet iakttas dock 9—13 § i detta kapitel.

Upprättande av bokslut och koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder

24 §. Tillämpning av internationella redovisningsstandarder. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll 10 kap. 1 § 7 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Det föreslås att skrivsättet för paragrafens 1 punkt ändras så att den motsvarar 7 a kap. 2 § 1 mom. i bokföringslagen. Ändringen påverkar inte paragrafens sakinnehåll.

25 §. Tillämpning av bokföringslagen på bokslut och koncernbokslut som upprättats med iakttagande av internationella redovisningsstandarder. I paragrafen uppräknas de bestämmelser i bokföringslagen som tillämpas på bokslut och koncernbokslut som upprättats med iakttagande av internationella redovisningsstandarder. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll 10 kap. 1 § 8 mom. i den gällande lagen.

26 §. Tillämpning av denna lag på bokslut och koncernbokslut som upprättats med iakttagande av internationella redovisningsstandarder. I paragrafen uppräknas de bestämmelser i det berörda kapitlet som tillämpas på bokslut och koncernbokslut som upprättats med iakttagande av internationella redovisningsstandarder. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll 10 kap. 1 § 9 mom. i den gällande lagen.

27 §. Delårsrapport och ledningens delårsredogörelse. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs att även sådana publika försäkringsbolag vilkas aktier eller garantiandelar inte är föremål för offentlig handel skall upprätta en delårsrapport eller ledningens delårsredogörelse som avses i 2 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen. Härvid iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 2 kap. 5, 5 a, 5 b, 5 c, och 5 d § i värdepappersmark-

nadslagen. Rapporten skall anmälas för registrering inom tre månader efter det att rapportperioden avslutades. I fråga om kopior av rapporten iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 3 kap. 11 § i bokföringslagen. Den gällande aktiebolagslagen innehåller inte längre bestämmelser om delårsrapporter och årsrapporter. På grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär föreslås dock att bestämmelserna om delårsrapporter skall bibehållas i försäkringsbolagslagen. Dessutom skall i paragrafen på grund av 2 kap. 5 § 4 mom. och 5 c § i värdepappersmarknadslagen föreskrivas om den nya ledningens delårsredogörelse.

*Förordningar, föreskrifter, dispens och utlå-
tanden*

28 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. I denna paragraf föreskrivs om ett bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att genom förordning utfärda närmare föreskrifter om ärenden som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär. Den föreslagna bestämmelsen avviker från gällande lag i det att i paragrafen har samlats samtliga bemyndiganden för ministeriet som gäller bokföring och bokslut. I den gällande lagen ingår bemyndiganden i flera bestämmelser i 10 kap.

Sakinnehållet i paragrafens 1 punkt motsvarar 10 kap. 14 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Sakinnehållet i paragrafens 2 punkt motsvarar 10 kap. 4 c § 5 och 6 mom. Sakinnehållet i paragrafens 3 punkt motsvarar 10 kap. 1 § 7 mom. Sakinnehållet i paragrafens 4 punkt motsvarar 10 kap. 14 § 2 mom.

I paragrafens 1, 3 och 4 punkter avses social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (1340/2002). I paragrafens 2 punkt avses social- och hälsovårdsministeriets förordning om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter, biologiska tillgångar och vissa andra placeringar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (1412/2004).

Det föreslås att bestämmelsen i 10 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen, där social- och

hälsovårdsministeriet bemyndigas att genom förordning föreskriva om hur kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen, inte skall fogas till denna paragraf. Regleringen har tidigare varit nödvändig, eftersom kapitallån i fråga om övriga bokföringskyldiga har ansetts som eget kapital, medan kapitallån i fråga om försäkringsbolag har behandlats som skuld. I fråga om försäkringsbolag grundar sig de gällande bestämmelserna på artikel 6 i årsbokslutsdirektivet, enligt vilken kapitallån skall redovisas som en egen balanspost bland passiva i balansräkningsschemat. Kapitallån klassificeras i försäkringsbolags balansräkning som en post mellan främmande och eget kapital och jämföras med skuld. Numera finns inget behov av särskilda bestämmelser, eftersom regleringen av kapitallån i fråga om alla bokföringskyldiga har ändrats så att kapitallån utgör främmande kapital. Nämda revidering beror huvudsakligen på att kapitallån enligt IFRS-standarderna i allmänhet inte kan betraktas som eget kapital.

29 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. Det föreslås att Försäkringsinspektionen på samma sätt som nu skall ha rätt att meddela föreskrifter om bokföringen och bokslutet som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär och som till sin natur närmast är tekniska.

Försäkringsinspektionen skall enligt paragrafens 1 punkt meddela närmare föreskrifter om hur bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelser, delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser och bokslutskommunikéer för ett försäkringsbolag skall upprättas. I fråga om bokslutskommunikén gäller Försäkringsinspektionens rätt att meddela föreskrifter endast föreskrifter som kompletterar och preciserar värdepappersmarknadslagen och som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär.

Försäkringsinspektionen meddelar även enligt paragrafens 2 punkt närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar och uppgivande av detta balanspostvis i noterna samt överföringar mellan placerings- och anläggningstillgångar. Försäk-

ringsinspektionens föreskrifter kompletterar de föreskrifter som utfärdas genom social- och hälsovårdsministeriets förordning som avses i 28 §.

Enligt paragrafens 3 punkt skall Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument och om säkringsredovisning och enligt 4 punkten om behandlingen av derivatavtal i bokföringen och bokslutet. Enligt paragrafens 5 punkt utfärdar Försäkringsinspektionen närmare föreskrifter om hur ansvarsskulden och solvensen skall tas upp i bokslutet eller verksamhetsberättelsen. Försäkringsinspektionen meddelar enligt 6 punkten även närmare föreskrifter om offentliggörandet av den rapport och den redogörelse som avses i 27 §.

30 §. Dispens. Det föreslås att Försäkringsinspektionen på samma sätt som i den gällande lagen skall ha rätt att bevilja dispens i enskilda fall på ansökan av ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning. Möjligheten till dispens gäller tiden för upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse, dotterbolagets räkenskapsperiod och specifikationer av bokslutets balansuppgifter och noter. Ett villkor för beviljande av dispens är att det inte strider mot bestämmelserna i Europeiska gemenskapernas direktiv om bokslut och koncernbokslut. Försäkringsinspektionen kan även bevilja dispens från 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen, som gäller förvaring av bokföringsmaterial utomlands, samt dispens från bestämmelser om detta i handels- och industriministeriets förordning.

31 §. Bokföringsnämndens utlåtande. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens skyldighet att begära bokföringsnämndens utlåtande om ministeriets eller Försäkringsinspektionens förordning, bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i aktiebolagslagen. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 10 kap. 14 § 6 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att i paragra-

fen inte längre hänvisas till social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens anvisningar och utlåtanden.

DEL III. Ansvarsskuld och täckning av den samt solvens

9 kap. Ansvarsskuld

I detta kapitel föreslås bestämmelser om ett försäkringsbolags ansvarsskuld. I den gällande lagstiftningen finns bestämmelser om detta i 10 kap. 2 § i lagen om försäkringsbolag, i förordningen om beräkning av ansvarsskulden (248/1999) och i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter (1999:65, 60/021/1999—3 och 60/021/1999—4). Enligt förslaget skall bestämmelserna i de nämnda förordningarna och föreskrifterna tas in i försäkringsbolagslagen, med undantag för vissa sådana frågor av teknisk natur som det även i fortsättningen är ändamålsenligt att reglera genom förordning. Gemenskapens bestämmelser om beräkningen av ansvarsskulden (de tekniska avsättningarna) ingår för livförsäkringsbolagens del i artikel 20 i livförsäkringsdirektivet, för skadeförsäkringsbolagens del i artikel 15 i det första skadeförsäkringsdirektivet och för återförsäkringsbolagens del i artikel 32 i återförsäkringsdirektivet. Dessutom finns bestämmelser om beräkningen av de tekniska avsättningarna i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag. När det gäller koassurans finns bestämmelser om ersättningsansvaret (reserven för ej reglerade försäkringsfall) också i rådets direktiv av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (78/473/EEG).

Begreppet ansvarsskuld och bestämmande av skulden

1 §. Ansvarsskuld. Med ett försäkringsbolags ansvarsskuld avses enligt 1 mom. det ansvar som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal. Ansvarsskulden består av premieansvar och ersättningsansvar. I paragrafen föreslås dessutom bestämmelser om att också tilläggsförmånerna enligt 13 kap. 2

§ räknas till ansvarsskulden. Genom bestämmelsen preciseras den gällande lagen så att tilläggsförmånerna kan ingå i både premieansvaret och ersättningsansvaret. I övrigt motsvarar 1 mom. till innehållet 10 kap. 2 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt 2 mom. skall försäkringsbolaget ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Ansvarsskulden skall alltid vara tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan anses kunna fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal. Ansvarsskulden skall beräknas så att ett tillräckligt tillägg med avseende på säkerheten görs i de antaganden som används. Tillägget skall vara så stort att försäkringsbolaget med mycket stor sannolikhet kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av försäkringsavtalen. För principen om en tillräcklig ansvarsskuld (tillräckliga tekniska avsättningar) redogörs i artikel 56 i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag, artikel 32.1 i återförsäkringsdirektivet, artikel 20.1 i livförsäkringsdirektivet och artikel 15.1 i det första skadeförsäkringsdirektivet. Den första meningen i 2 mom. motsvarar den första meningen i 10 kap. 2 § 5 mom. i den gällande lagen och den andra meningen 2 § 1 punkten i förordningen om beräkning av ansvarsskulden.

Om Försäkringsinspektionen har skäl att anta att ansvarsskulden inte är tillräcklig på det sätt som avses i 2 mom., kan den enligt 3 mom. kräva att de statistiska beräkningselement och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden för en skadeförsäkring fastställs på förhand. Momentet gäller enskilda bolag som befinner sig i en sådan situation att det krävs en förhandsfastställelse av Försäkringsinspektionen. Bestämmelser om detta ingår för närvarande i andra meningen i 10 kap. 2 § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag. Det föreslås att bestämmelsen preciseras så, att de förutsättningar under vilka Försäkringsinspektionen kan ställa krav på förhandsfastställelse tas in i momentet.

2 §. Premieansvar. I paragrafen föreslås bestämmelser om premieansvarets innehåll samt om en prospektiv och retrospektiv me-

tod för att beräkna premieansvaret.

Enligt 1 mom. motsvarar premieansvaret i regel kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av de i gällande försäkringsavtal avsedda framtida försäkringsfallen och av övriga utgifter för dessa försäkringar, minskat med kapitalvärdet av framtida premier och ökat med kapitalvärdet av den ansvarighet som möjligen förorsakas av de försäkringar som förfaller under överenskommen försäkringstid. I momentet redogörs för den prospektiva beräkningsmetod som avses i artikel 20.1 A i i livförsäkringsdirektivet. Definitionen stämmer också överens med kravet i artikel 57 i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag och den omfattar också de avsättningar som avses i artikel 58 i nämnda direktiv.

Enligt 2 mom. kan premieansvaret fastställas till det sammanlagda beloppet av betalda försäkringspremier och för försäkringen krediterade övriga intäkter, minskat med inkaserade kostnader för upprätthållande av försäkringsskyddet och förvaltningen av försäkringen enligt försäkringsavtalet, om försäkringsavtalets art förutsätter detta eller om det är möjligt att påvisa att det sålunda uträknade premieansvaret inte är mindre än det premieansvar som räknats ut enligt 1 mom. I momentet redogörs för den retrospektiva beräkningsmetod som avses i artikel 20.1 A ii i livförsäkringsdirektivet. Enligt den gällande lagstiftningen kan en retrospektiv beräkningsmetod användas endast i sådana situationer då en prospektiv metod inte är tillämplig. Detta gäller t.ex. fondförsäkringar. Enligt artikel 20.1 A ii i livförsäkringsdirektivet är en retrospektiv metod tillåten också i andra situationer, om det kan visas att därmed beräknade tekniska avsättningar inte blir lägre än enligt en prospektiv beräkning. I fråga om vissa försäkringsprodukter är det naturligare med en retrospektiv beräkningsmetod, även om en prospektiv beräkningsmetod skulle vara möjlig, och därför vill man tillåta en retrospektiv beräkningsmetod när det gäller dessa produkter. Sådana produkter är t.ex. livförsäkringar med flexibla premier.

3 §. Ersättningsansvar. I denna paragraf definieras begreppet ersättningsansvar.

Enligt definitionen motsvarar ersättningsansvaret obetalda ersättningar och andra be-

lopp som skall betalas med anledning av inträffade försäkringsfall, ett utjämningsbelopp samt en garantiavgiftspost för försäkringar baserade på trafikförsäkringslagen och lagen om olycksfallsförsäkring. Gemenskapens bestämmelser om beräkningen av ersättningsansvar (avsättningar för oreglerade skador) ingår i artikel 60 i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag. Enligt artikeln skall avsättningarna för oreglerade skador omfatta skaderegleringskostnaderna. Ersättningsansvaret skall också inbegripa reserver för okända skador.

Definitionen av ersättningsansvar i paragrafen motsvarar definitionen 10 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att utjämningsbeloppet föreslås bli reglerat separat i 4 §.

4 §. Utjämningsbelopp. I paragrafen föreslås bestämmelser om utjämningsbeloppet, utjämningsbeloppets undre och övre gräns samt om grunderna för beräkning av dessa.

Tidigare på 1990-talet bestod utjämningsbeloppet av utjämningsansvaret och det s.k. saldoansvaret inom trafikförsäkringen, men sedan det sistnämnda slopades har termerna utjämningsbelopp och utjämningsansvar varit varandras synonymer. I den gällande lagstiftningen används dock fortfarande båda termerna. För tydlighetens skull föreslås att termen utjämningsansvar inte längre skall användas.

Utgjämningsbeloppet utgör en del av ersättningsansvaret. Syftet med utjämningsbeloppet är att jämna ut variationerna i skadekostnaderna mellan olika år. Utjämningsbeloppet ökar under sådana år då bolagets resultat av försäkringsverksamheten är bättre än genomsnittet och minskar på motsvarande sätt under sådana år då resultatet är sämre än genomsnittet. Med hjälp av utjämningsbeloppet hålls det årliga resultatet av försäkringsverksamheten nära den genomsnittliga nivån på lång sikt. Den betydelse som utjämnningen av resultatet av försäkringsverksamheten har är i allmänhet större inom skadeförsäkringen än inom livförsäkringen. Utjämnningen minskar behovet av återförsäkring och ger en bättre bild av försäkringsverksamhetens resultat då tidsspannet är längre än ett år.

I Finland anges både en undre och en övre gräns för utjämningsbeloppet. Den undre

gränsen motsvarar det riskteoretiskt beräknade minimikravet för tryggande av de försäkrade förmånerna, medan den övre gränsen dimensioneras enligt vad som motsvarar behovet av att fortsätta försäkringsverksamheten. Vid beräkningen av den övre gränsen beaktas omfattningen och arten av bolagets försäkringsverksamhet samt återförsäkringen och riskkoncentrationen. Vid beräkningen av den undre gränsen beaktas dessutom placeringsverksamhetens riskbenägenhet.

I den gällande lagstiftningen definieras utjämningsbeloppet i 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag.

I 2 § 5 mom. i förordning 248/1999 bestäms att social- och hälsovårdsministeriet skall ange de allmänna principer som skall tillämpas på beräkningen av skadeförsäkringsbolagens utjämningsbelopp. Enligt lagrummet skall bolaget dessutom på förhand inhämta Försäkringsinspektionens fastställelse av det sätt på vilket de ovan avsedda allmänna principerna för beräkning av utjämningsbeloppet tillämpas. Bestämmelser om utjämningsbeloppet i ett skadeförsäkringsbolag, den undre och övre gränsen för utjämningsbeloppets idealzon och om beräkningen av överföringen till utjämningsbeloppet ingår för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65, 60/021/1999—4).

I 1 § 3 mom. i förordning 248/1999 bestäms att social- och hälsovårdsministeriet skall ange de allmänna principerna för beräkning av utjämningsbeloppet i ett livförsäkringsbolag och att bolaget i fråga om utjämningsbeloppet på förhand skall informera Försäkringsinspektionen om tillämpningen av de principer som ministeriet har fastställt. Bestämmelser om de uppgifter som skall lämnas till Försäkringsinspektionen föreslås i 10 §.

Enligt 1 mom. avses med utjämningsbelopp ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat belopp. Definitionen är i sak densamma som i 10 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen. I momentet bestäms dessutom att utjämningsbeloppet har en övre och en undre gräns. Syftet med den undre gränsen är att hindra att utjämningsbeloppet blir så lågt att bolagets fortsatta verksamhet kan anses vara äventyrad. Syftet med den övre gränsen är att

hindra att utjämningsbeloppet blir onödigt högt.

I 2 mom. föreskrivs om grunderna för fastställande av den undre och övre gränsen för ett livförsäkringsbolags utjämningsbelopp. Vid fastställandet av gränserna skall försäkringsverksamhetens natur och art beaktas. Eftersom utjämningsbeloppet har mindre betydelse inom livförsäkringen än inom skadeförsäkringen anses det inte vara ändamålsenligt att närmare reglera beräkningen av utjämningsbeloppet i livförsäkringsbolag, utan bolagets aktuarie får i uppgift att närmare utarbeta grunderna för beräkningen av utjämningsbeloppet.

I 3 mom. föreskrivs om grunderna för fastställande av den undre och övre gränsen för ett skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp. För närvarande ingår bestämmelserna om detta i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om skadeförsäkringsbolagets solvenskapital och utjämningsbelopp och dess gränser (1999:65, 60/021/1999—4).

Enligt den nämnda föreskriften 60/021/1999—4 är utjämningsbeloppets minimibelopp den skillnad mellan solvenskapitalets minimibelopp och verksamhetskapalet, från vilken avdras i 11 kap. 2 § 8 punkten i den gällande lagen nämnd tilläggsavgift och det gängse värdet av aktier, andelar, ansvarsdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i kredit- eller finansinstitut som försäkringsbolaget äger eller i andra försäkringsbolag, om bolaget äger minst 20 procent av den nämnda banken eller det nämnda försäkringsbolaget. Enligt förslaget avses med utjämningsbeloppets undre gräns i ett skadeförsäkringsbolag skillnaden mellan minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 12 kap. och det korrigerade verksamhetskapalet. Utjämningsbeloppets undre gräns kan dock inte vara negativ. Definitionen av utjämningsbeloppets undre gräns ändas alltså så att den överensstämmer med de definitioner som används i beräkningarna av solvenskraven. Det korrigerade solvenskapitalet definieras i förslaget till 12 kap. och frågan behandlas närmare i motiveringen till det kapitlet.

Enligt förslaget avses med utjämningsbeloppets övre gräns det belopp som i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet

på basis av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra motsvarande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet. För närvarande ingår beräkningen av utjämningsbeloppets övre gräns i nämnda föreskrift 60/021/1999—4. Eftersom denna beräkning till sin natur är mycket teknisk och det tidvis kan finnas ett behov av att göra ändringar i de formler eller parametrar som används i den anses det inte vara ändamålsenligt att beräkningen tas in i lagen. Det är mera praktiskt att saken regleras i förordning, vilken social- och hälsovårdsministeriet bemyndigas att utfärda i förslaget till 12 §.

Enligt 4 mom. skall ett försäkringsbolag ha beräkningsgrunder för bestämmande av utjämningsbeloppet och utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Ett skadeförsäkringsbolag skall ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna för bestämmande av utjämningsbeloppet. För skadeförsäkringsbolagens del finns bestämmelserna för närvarande i 2 § 5 mom. i förordning 248/1999 och i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65, 60/021/1999—4). För livförsäkringsbolagens del ingår regleringen i 1 § 3 mom. i förordning 248/1999.

5 §. Garantiavgiftspost. I paragrafen föreslås bestämmelser om den garantiavgiftspost för respektive försäkringsgren enligt trafikförsäkringslagen eller lagen om olycksfallsförsäkring som ingår i ett skadeförsäkringsbolags ersättningsansvar. De föreslagna bestämmelserna om garantiavgiftsposten motsvarar bestämmelserna i 10 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen samt de föreskrifter (1999:65) som social- och hälsovårdsministeriet meddelat med stöd av den. På grund av kraven i grundlagen föreslås att social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter skall tas in i lagen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om behandlingen av garantiavgiftsposten i bokslutet. Enligt förslaget är garantiavgiftsposten i bokslutet beloppet enligt det föregående bokslutet höjt med en årlig ränta som är lika stor som den maximiränta som avses i 10 § 4 mom. i detta kapitel och som utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. I momentet föreskrivs dessutom om ga-

rantiavgiftspostens maximi- och minimibelopp.

De räntebestämmelser som avses i 2 mom. avviker från de gällande bestämmelserna. Enligt social- och hälsovårdsministeriets gällande föreskrifter (1999:65) har den ränta som avses i bestämmelsen fastställts till en fast årlig ränta om fyra procent. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställas en övre gräns för den räntesats som avses i momentet. Den ränta som används vid beräkningen av garantiavgiftsposten får inte överstiga denna räntesats.

6 §. Koassurans med solidarisk ansvarighet och återförsäkring. I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur koassurans med solidarisk ansvarighet och återförsäkring påverkar beräkningen av ansvarsskulden.

I 1 mom. finns bestämmelser om beräkningen av den del av ansvarsskulden som koassurans med solidarisk ansvarighet utgör. Vid koassurans kan en försäkring ha beviljats av flera försäkringsbolag gemensamt på villkor att de ansvarar solidariskt. Enligt 1 mom. kan i sådana fall från ansvarsskulden utelämnas den del av ansvarigheten som enligt avtalet hänförs till ett annat finskt försäkringsbolag eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, förutsatt att den ekonomiska ställningen hos försäkringsbolaget i fråga inte är hotad. Om detta föreskrivs för närvarande i 10 kap. 2 § 6 mom. i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om beräkningen av återförsäkrarnas andel av ansvarsskulden. Huvudkravet är att man vid beräkningen av den andel av ansvarsskulden som faller på återförsäkrarna skall använda samma grunder som vid beräkningen av hela ansvarsskulden. Detta innebär t.ex. att man vid beräkningen av återförsäkrarnas andel skall använda samma diskontoränta som vid beräkningen av hela ansvarsskulden. Återförsäkring kan dock till sin natur avvika från direktförsäkring till den grad att det inte är möjligt eller ändamålsenligt att beräkna återförsäkrarnas andel av ansvarsskulden enligt samma grunder som vid beräkningen av hela ansvarsskulden. Därför har i momentet intagits en möjlighet att på grund av återförsäkringsavtalens natur eller villkor beräkna åter-

försäkrarnas andel av ansvarsskulden på något annat sätt än det som används vid beräkningen av hela ansvarsskulden. Enligt den sista meningen i momentet skall återförsäkrarnas andel av ansvarsskulden dock alltid bedömas så att också försäkringsbolagets egen andel av ansvarsskulden uppfyller kravet i 1 § 2 mom. Härigenom vill man säkerställa att återförsäkrarnas andel av ansvarsskulden under inga omständigheter övervärderas. Om detta föreskrivs för närvarande i sista momentet i 2 § i förordning 248/1999.

7 §. Principer för beräkning av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag. I paragrafen föreslås bestämmelser om principerna för beräkning av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag.

Enligt 1 mom. görs i de antaganden som används vid beräkningen av ansvarsskulden ett tillräckligt tillägg med avseende på säkerheten, så att det beaktas att de faktorer som är väsentliga för beräkningarna kan variera på ett ogynnsamt sätt. Förslaget baserar sig på 1 § 2 mom. enligt vilket utgångspunkten vid utarbetandet av beräkningsgrunderna och vid beräkningen av ansvarsskulden är att ansvarsskulden alltid skall vara tillräckligt stor så att bolaget vid en skäligen bedömning kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av försäkringsavtalen. För att det skall vara möjligt att uppnå detta mål förutsätts att livförsäkringsbolaget vid beräkningen av ansvarsskulden i de antaganden som används gör ett tillräckligt tillägg med avseende på säkerheten, så att det beaktas att de faktorer som är väsentliga för beräkningarna kan variera på ett ogynnsamt sätt. Sådana antaganden är bl.a. ränta, dödlighet, kostnader för skötsel av försäkringar och skador samt faktorer som påverkar arbetsförmåga och sjukkostnader. Den säkerhetsmarginal som används skall innefatta bl.a. de ogynnsamma variationerna i skadeutvecklingen, inflationens inverkan samt sådana val som kunderna gör på basis av försäkringsavtalen och som är ogynnsamma för försäkringsbolaget.

På grund av säkerhetskravet får försäkringsbolaget i regel ett överskott. I 13 kap. 2 § föreskrivs om överskottet för livförsäkringsbolagens del.

Paragrafens 1 mom. motsvarar 1 § 1 punkten i förordning 248/1999. För kravet redo-

görs också i artikel 20.1 A i i livförsäkringsdirektivet.

Enligt 2 mom. skall en enskild försäkringsandel av bolagets premieansvar alltid uppgå till ett åtminstone lika stort belopp som återköpsvärdet enligt försäkringsavtalet. Dessutom skall även sådana tilläggsförmåner som bolaget inte har förbundit sig att betala i samband med återköp, utan först t.ex. vid utgången av en överenskommen försäkringsperiod, reserveras i ansvarsskulden. Om bolaget har gett ett oåterkalleligt löfte om att försäkringstagaren får en förmån om han eller hon inte säger upp avtalet före försäkringsperiodens utgång, skall sådana förmåner reserveras som ansvarsskuld till fullt belopp. Genom detta krav vill man säkerställa att bolaget kan svara för sina förbindelser även om en del av de försäkrade trots sådana oåterkalleliga förbindelser i praktiken säger upp avtalet före periodens utgång. Eftersom en sådan förbindelse trots allt minskar de försäkrades vilja att säga upp avtalet är det i dessa situationer svårt att bedöma i vilken mån återköp sker. Därför kan det anses vara motiverat att sådana förmåner alltid skall reserveras i ansvarsskulden till fullt belopp.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 1 § 6 punkten i förordning 248/1999. Kraven grundar sig på artikel 20.1 A i och 20.1 A vi i livförsäkringsdirektivet.

Enligt 3 mom. skall de framtida tilläggsförmånerna beaktas på ett sätt som motsvarar de bedömningar som utgör grund för hur ansvarsskulden skall beräknas och metoden för att bestämma ett bolags tilläggsförmåner. Med metoden för att bestämma tilläggsförmånerna avses den exakthet med vilken tilläggsförmånerna har angetts och hur långt fram i tiden de sträcker sig. Ju mera bolagets löften till försäkringstagarna binder bolaget, desto mera måste de beaktas i ansvarsskulden. Paragrafens 3 mom. motsvarar 1 § 9 punkten i förordning 248/1999. Förfarandet grundar sig på artikel 20.1 D i livförsäkringsdirektivet.

I 4 mom. föreskrivs att för periodisering av anskaffningsutgifterna för försäkringar kan från premieansvaret dras av det belopp med vilket kapitalvärdet av försäkringarnas belastningsinkomster överstiger kapitalvärdet av kostnaderna för skötseln av försäkringarna

och en eventuell aktivering av anskaffningsutgifterna. Denna s.k. zillmering innebär att kapitalvärdet av försäkringarnas belastningsinkomster kan dras av från premieansvaret. Om anskaffningsutgiften redan har aktiverats i balansräkningen kan den inte på nytt dras av från premieansvaret. Försäkringsbolaget har anskaffningskostnader för försäkringsavtalen när försäkringen sluts och kostnader för skötseln när försäkringen upprätthålls. I praktiken faktureras kunderna inte separat för anskaffningskostnaderna, utan de faktureras i form av en högre kostnad för skötseln av försäkringen under försäkringstiden. På detta sätt kan effekten av periodiseringen av anskaffningsutgifterna beaktas i form av en minskning av premieansvaret, dock endast till den del den inte har aktiverats i balansräkningen. Paragrafens 4 mom. motsvarar i huvudsak 1 § 7 punkten i förordning 248/1999.

I 5 mom. föreskrivs om beaktandet av kostnaderna för skötseln av försäkringsbeståndet. Kostnaderna kan beaktas vid beräkningen av kapitalvärdet av framtida försäkringspremier i enlighet med 2 §. Vid sidan av en explicit metod för beaktande av kostnaderna föreslås i momentet en alternativ implicit metod, enligt vilken kostnaderna kan beaktas genom att man från de framtida intäkterna drar av de poster som uppbärs för att täcka förvaltningskostnaderna för försäkringen. Om ett sådant förfarande används skall det även här beaktas att förfarandet är betryggande. Den sammanlagda reserveringen, explicit eller implicit, får inte vara mindre än vad resultatet av en försiktig bedömning av framtida utgifter skulle ge. Paragrafens 5 mom. motsvarar 1 § 8 punkten i förordning 248/1999. Förfarande grundar sig på artikel 20.1 E i livförsäkringsdirektivet.

Enligt 6 mom. får principerna för hur ansvarsskulden beräknas inte variera från år till år så att möjligheterna att jämföra årsresultaten minskar väsentligt eller så att nivån på det överskott som skall återbäras till försäkringstagarna uppvisar en onödig variation. Genom detta krav vill man säkerställa att nya försäkringstagare har möjlighet att jämföra olika bolag sinsemellan. Paragrafens 6 mom. motsvarar 1 § 10 punkten i förordning 248/1999. I livförsäkringsdirektivet ingår

kraven i artikel 20.1 F.

8 §. Räntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag och maximiräntesatsen. I paragrafens 1 mom. nämns de omständigheter som skall beaktas vid valet av räntesats. Enligt förslaget skall räntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden väljas på ett betryggande sätt. Med ett betryggande sätt avses att man vid valet av räntesats kan beakta avkastningsnivån för de placeringar som utgör täckning för ansvarsskulden, men i dessa fall skall från avkastningsnivån göras ett tillräckligt avdrag så att bolaget med stor sannolikhet kan få en avkastning som motsvarar den räntesats som använts vid beräkningen av ansvarsskulden. Med ett betryggande sätt avses dessutom att varaktigheten hos de placeringar som utgör täckning för ansvarsskulden skall beaktas vid valet av räntesats. Den sista meningen i momentet gäller det sätt på vilket avkastningsnivån för de ränteinstrument som utgör täckning för ansvarsskulden beaktas i ansvarsskulden.

I 2 mom. föreskrivs om den maximiräntesats som skall fastställas genom en förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Genom maximiräntesatsen fastställs en övre gräns för den räntesats som avses i 1 mom. Denna övre gräns innebär dock inte att ett enskilt bolag i alla situationer skulle få använda en så hög ränta. En övre gräns fastställs eftersom den räntesats som används i första hand skall uppfylla det trygghetskrav som avses i 1 mom. I den gällande lagstiftningen finns bestämmelser om social- och hälsovårdsministeriets rätt att bestämma om den maximiräntesats som skall användas vid beräkningen av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag i 4 § i förordning 248/1999 och bestämmelser om de egentliga maximiräntesatserna i 2 och 3 § i nämnda förordning. Enligt artikel 20.1 B i livförsäkringsdirektivet skall hemlandet fastställa de maximiräntesatser som tillämpas vid beräkningen av de tekniska avsättningarna i ett livförsäkringsbolag.

Enligt förslaget skall om den egentliga maximiräntan föreskrivas på en lägre författningsnivå än lagnivå, dvs. i en förordning. Detta förfarande tillämpas eftersom fastställandet av maximiräntesatsen kan kräva upprepade ändringar och snabba åtgärder. Be-

stämmelser om ett bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning föreslås bli intagna i 12 § 2 punkten.

I 2 mom. föreskrivs dessutom om de krav som social- och hälsovårdsministeriet måste beakta vid fastställandet av den maximiräntesats som används vid beräkningen av ansvarsskulden. Enligt förslaget skall villkoren för fastställande av maximiräntesatsen fastställas enligt marknadsavkastningen på långfristiga obligationer med låg kreditrisk eller långfristiga statsobligationer. Förslaget motsvarar det som föreskrivs i fråga om pensionsstiftelser i 44 a § i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och i fråga om försäkringskassor i 82 a § i lagen om försäkringskassor (1164/1992).

Enligt 3 mom. tillämpas den i 2 mom. avsedda maximiräntesatsen inte på fondförsäkringar eller på försäkringar för vilka rätten till tilläggsförmåner inte regleras i försäkringsavtalet. När det gäller fondförsäkringar fastställs ansvarsskulden i enlighet med värdeutvecklingen på de placeringar som är knutna till ansvarsskulden. Möjligheten att låta bli att på dessa försäkringar tillämpa den maximiräntesats som ministeriet fastställt motsvarar 1 § 5 punkten i förordning 248/1999 och grundar sig på artikel 20.1 B c i livförsäkringsdirektivet.

I 4 mom. föreskrivs om sådana försäkringar för vilka rätten till tilläggsförmåner inte regleras i försäkringsavtalet. Den räntesats som används vid beräkningen av ansvarsskulden för dessa försäkringar får vara högst 90 procent av den förväntade avkastningsprocenten på de tillgångar som utgör täckning för försäkringarna. Avsikten med förslaget är att fastställa en exakt undre gräns för trygghetsmarginalen för den ränta som används vid beräkningen av ansvarsskulden för sådana försäkringar. Förslaget motsvarar punkt 1.3 i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift 60/021/1999-2 (1999:65) och artikel 20.1 B c i livförsäkringsdirektivet.

9 §. Principer för beräkning av ansvarsskulden i ett skadeförsäkringsbolag. I paragrafen föreskrivs om principerna för beräkning av ansvarsskulden i ett skadeförsäkringsbolag.

Enligt 1 mom. kan ett skadeförsäkringsbolag utnyttja statistiska metoder för beräk-

ningen av ansvarsskulden, om bolaget på basis av eget material eller sådant statistiskt material som har inhämtats om försäkringsbestånd som skall anses motsvara dess eget försäkringsbestånd, förmår klargöra att de statistiska metoder som använts är adekvata. Enligt artikel 57 i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag skall premieansvaret (avsättningen för ej intjänade premier) i princip beräknas särskilt för varje försäkringsavtal, men medlemsstaterna får dock tillåta att statistiska metoder används när de kan förväntas ge ungefär samma resultat som beräkningar för varje avtal för sig. Man vill att det fortfarande skall vara möjligt att använda sådana statistiska metoder.

Enligt 2 mom. beräknas ansvarsskulden för ersättningar av pensionstyp med metoder som tillämpas vid livförsäkring. Vid tillämpningen av dessa metoder skall de väsentliga faktorerna, t.ex. dödlighet och driftskostnader, beaktas på ett tillräckligt betryggande sätt. Momentet grundar sig på artikel 60 i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag.

Förslaget motsvarar 2 § 1 mom. 2 och 3 punkten i förordning 248/1999.

10 §. Räntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden i ett skadeförsäkringsbolag, maximiräntesatsen och diskontering. I paragrafen föreskrivs om den räntesats som skall användas vid beräkningen av ansvarsskulden i ett skadeförsäkringsbolag och om diskontering.

Enligt 1 mom. får diskontering användas vid beräkning av ansvarsskulden för ersättningar av pensionstyp. Detta förfarande är naturligt eftersom diskontering i allmänhet används inom livförsäkringen och eftersom ersättningar av pensionstyp beräknas enligt metoder som används inom livförsäkringen.

I 2 mom. föreskrivs om användningen av diskontering i andra fall än vid ersättningar av pensionstyp. Enligt 1 och 2 punkten i momentet förutsätter användningen av diskontering att diskonteringen kan göras på ett transparent sätt och att det är fråga om långvariga ersättningar. Momentets 1 punkt grundar sig på artikel 60.1 g i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag, enligt vilken medlemsstaterna får tillåta diskontering eller nedsättning som görs öppet. Kravet i 2 punkten grundar sig på artikel 60.1 g i i boksluts-

direktivet för försäkringsföretag, enligt vilken den beräknade genomsnittliga dagen för slutreglering av skadorna ligger minst fyra år efter balansdagen. Enligt 3 och 4 punkten i momentet skall totalersättningsutgiften uppskattas på ett tillräckligt betryggande sätt och den tillämpade beräkningsmodellen skall motsvara det ersättningsbestånd på vilket diskonteringen tillämpas. Beräkningsmodellen skall vara tillförlitlig. Kravet i 3 punkten grundar sig på artikel 60.1 g iii i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag och 4 punkten på artikel 60.1 g iv i samma direktiv.

Enligt 3 mom. skall diskonteringen genomföras med en betryggande metod när diskontering används vid beräkningen av ansvarsskulden för ersättningar av pensionstyp och vid beräkningen av ansvarsskulden för andra ersättningar än ersättningar av pensionstyp. Med en betryggande metod avses vid beräkningen av ansvarsskulden för ersättningar av pensionstyp att variationer i ogynnsamma faktorer beaktas tillräckligt försiktigt. I fråga om andra ersättningar än ersättningar av pensionstyp kan metoden anses vara betryggande om de krav som ställs i 2 mom. är uppfyllda. I 3 mom. föreskrivs dessutom att den räntesats som utnyttjas i de fall som avses i 1 och 2 mom. inte får överstiga den nivå på avkastningen som bestämts för placering i de tillgångar som utgör täckning för ansvaret för den tid slutregleringen av skador i genomsnitt uppskattas ta i anspråk. Detta betyder att ett tillräckligt avdrag skall göras från den uppskattade avkastningen av de tillgångar som utgör täckning för ansvaret. Förslaget grundar sig på artikel 60.1 g v i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag.

I 4 mom. föreskrivs om den maximiräntesats som skall fastställas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet och om de krav som social- och hälsovårdsministeriet skall beakta vid fastställandet av den maximiräntesats som används vid beräkningen av ansvarsskulden. Maximiräntesatsen kan vara en fast maximiräntesats eller en hänvisning till en styrränta på marknaden.

Bestämmelser om den maximiräntesats som skall användas vid beräkningen av ansvarsskulden i livförsäkringsbolag finns i 8 § 2 mom. Livförsäkring och skadeförsäkring skiljer sig till sin natur från varandra och där-

för fastställs maximiräntesatserna för livförsäkring och skadeförsäkring inte nödvändigtvis enligt samma principer, och de är inte samma.

Enligt 5 mom. skall Försäkringsinspektionen på förhand informeras om det sätt på vilket diskonteringen genomförs och om förändringar i det. Förslaget grundar sig på artikel 60.1 g ii i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag. Enligt 5 mom. skall i de fall som avses i 2 mom. dessutom i noterna till bolagets balansräkning redogöras för den diskonteringsmetod som använts så att effekterna av diskonteringen kan skönjas. Förslaget grundar sig på artikel 60.1 g v i bokslutsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen motsvarar 2 § 1 mom. 4 punkten och 2 mom. i förordning 248/1999.

11 §. Lämmande av en redogörelse för grunderna för beräkning av ansvarsskulden till Försäkringsinspektionen. Enligt den föreslagna paragrafen skall försäkringsbolaget till Försäkringsinspektionen lämna en redogörelse för de grunder för beräkningen av ansvarsskulden som avses i 1 och 4 § innan de tas i bruk. På detta sätt vill man säkerställa att Försäkringsinspektionen kan försäkra sig om att tillräcklig försiktighet iakttas i principerna för beräkningen av ansvarsskulden och utjämningsbeloppet.

Förordningar och dispens

12 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. I paragrafen föreslås bestämmelser om bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning.

Enligt 1 punkten i paragrafen föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om beräkningen av det i 4 § avsedda utjämningsbeloppet i ett skadeförsäkringsbolag, utjämningsbeloppets undre och övre gräns och överföringarna till utjämningsbeloppet samt om utarbetandet av beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet. Enligt den gällande lagen föreskrivs om utjämningsbeloppet i ett skadeförsäkringsbolag, om utjämningsbeloppets undre och övre gräns samt om beräkningen av överföringar till utjämningsbeloppet i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65,

60/021/1999—4). Som en del av överföringen till utjämningsbeloppet föreskrivs i nämnda föreskrift dessutom att utjämningsbeloppet har en idealzon. Utöver de formler som skall användas vid beräkningen anger föreskriften de parametrar som skall användas. Eftersom regleringen är mycket teknisk till sin natur och det tidvis kan finnas ett behov av att ändra formlerna eller parametrarna vill man fortfarande hålla denna reglering på en lägre författningsnivå än lagnivå.

Enligt 2 punkten i paragrafen föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om den maximiräntesats som avses i 8 § 2 mom. och 10 § 4 mom. När det gäller motiveringen hänvisas till motiveringen till 8 § 2 mom.

13 §. Dispens. I paragrafen föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att på ansökan bevilja försäkringsbolag dispens.

Enligt 1 punkten kan Försäkringsinspektionen tillåta att den del som enligt 6 § 1 mom. vid koassurans hänförs sig till ett annat försäkringsbolag utelämnas från ansvarsskulden även om ett finskt försäkringsbolag eller ett utländskt EES-försäkringsbolag befinner sig i likvidation eller i 25 kap. 9 § avsedd ställning eller om det i 6 § 1 mom. i detta kapitel nämnda andra försäkringsbolaget är en försäkringsanstalt utanför EES-området. Förslaget motsvarar 10 kap. 2 § 6 mom. i den gällande lagen.

Enligt 2 punkten kan Försäkringsinspektionen tillåta att räntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden väljs enligt avkastningsnivån för de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden om det i försäkringsavtalet fastställts att försäkringens tilläggsförmåner bestäms utgående från avkastningen på dessa tillgångar. Räntesatsen skall väljas på ett betryggande sätt så att inte tilläggsförmånernas nivå äventyras i de försäkringar som har rätt till utdelning av överskott. Förslaget motsvarar till innehållet styckena 3 och 4 i punkt 1.1 i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift 60/021/1999—2 (1999:65).

10 kap. Täckning av ansvarsskulden

I kapitlet föreskrivs om täckningen av den ansvarsskuld som definieras i 9 kap. Det är fråga om försäkringsbolagsrättsliga special-

bestämmelser som anknyter till bedrivande av försäkringsverksamhet och som inte gäller aktiebolag inom andra branscher. Därför finns det inte några bestämmelser som motsvarar dessa bestämmelser i den gällande aktiebolagslagen.

Kapitlets bestämmelser grundar sig till stor del på bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i 10 kap. i den gällande lagen och på den förordning om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse (461/1995, nedan förordningen om täckning av ansvarsskulden) som skall upphävas genom denna lag samt på bestämmelser på lägre nivå som utfärdats med stöd av dessa bestämmelser, i synnerhet Försäkringsinspektionens föreskrifter.

De gällande bestämmelserna om täckningen för ansvarsskulden har i huvudsak utfärdats 1995, dvs. för mer än tio år sedan. Under dessa tio år har det skett betydande förändringar på placeringsmarknaden och i försäkringsbolagens placeringsverksamhet. De många nya placeringsprodukterna på marknaden samt utvecklingen och den ökade betydelsen när det gäller placeringsprodukter som vid utarbetandet av nya bestämmelser ansetts vara av mindre betydelse för försäkringsbolagen (t.ex. placeringsfundsandelar och derivat) har dock inte just alls beaktats i de gällande bestämmelserna om täckningen för ansvarsskulden.

Livförsäkringsdirektivet och tredje skadeförsäkringsdirektivet ålägger medlemsstaterna att harmonisera sina bestämmelser om täckningen för ansvarsskulden (de tekniska avsättningarna) till vissa delar. I direktiven ingår bestämmelserna om täckningen för tekniska avsättningar i artiklarna 17 och 20-23 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och i artikel 20.3 samt i artiklarna 22-26 i livförsäkringsdirektivet. De ovan nämnda bestämmelserna hindrar inte att medlemsstaterna utöver att de nationellt införlivar bestämmelserna i direktiven också att de, om de så önskar, meddelar andra bestämmelser om täckningen för ansvarsskulden, förutsatt att dessa nationella bestämmelser inte strider mot bestämmelserna i direktiven. Även om de nuvarande bestämmelserna om täckningen för ansvarsskulden i den gällande lagen och i

de med stöd av den utfärdade bestämmelserna på lägre nivå delvis alltså grundar sig på ovan nämnda direktiv är de dock till stor del uteslutande nationella bestämmelser.

Även om de nedan beskrivna bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden till stor del fortfarande grundar sig på ovan nämnda bestämmelser i den gällande lagen och i förordningen om täckning av ansvarsskulden föreslås likväl vissa ändringar av dem. Enligt förslaget skall innehållet i de nationella bestämmelserna ändras så att de så exakt som möjligt motsvarar bestämmelserna i ovan nämnda försäkringsdirektiv. Dessutom försöker man förenkla de nuvarande mycket komplicerade och svårförståeliga bestämmelserna, och man beaktar den nya grundlagen genom att i lagen ta in bestämmelser på lägre nivå än lag till den del 80 § i grundlagen kan anses förutsätta detta. Målet med ändringen av bestämmelserna är dessutom att de bättre än för närvarande skall beakta den utveckling som skett på placeringsmarknaden och i försäkringsbolagens placeringsverksamhet och att bestämmelserna också skall göra det möjligt att beakta framtida förändringar på placeringsmarknaden.

1 §. Definitioner. I paragrafen föreslås bestämmelser om de definitioner som används i detta kapitel, men inte i de övriga kapitlen.

I 1 punkten definieras OECD-stater, dvs. stater som är medlemmar i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling. Det föreslås att definitionen skall tas in i kapitlet eftersom den används redan i den gällande lagen.

I 2 punkten definieras skuldförbindelse. Med skuldförbindelse avses enligt definitionen vilken fordran som helst som grundar sig på en skuldförbindelse, med undantag av kapitallån och andra sådana förbindelser som är efterställda gäldenärens övriga förbindelser. Definitionen motsvarar 1 § 1 mom. 4 punkten och 2 § 2 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden.

I 3 punkten definieras fastighetssammanslutning. I punkten föreslås att 1 § 1 mom. 6 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden ändras. Med fastighetssammanslutning avses alla sådana sammanslutningar vilkas syfte är att direkt eller indirekt äga fastigheter. Det är alltså avgö-

rande vilket som är det huvudsakliga syftet med sammanslutningen eller gruppen av sammanslutningar och inte, som i den gällande bestämmelsen, fastighetsplaceringens juridiska struktur i sig.

Utöver aktiebolag som avses i lagen om bostadsaktiebolag (bostadsaktiebolag och fastighetsaktiebolag) betraktas som fastighetsplaceringar alltså också t.ex. aktiebolag eller kommanditbolag som äger fastigheter eller aktier eller andelar i inhemska eller utländska företag som äger fastigheter. Som ett exempel på en fastighetssammanslutning kan nämnas ett kommanditbolag som är ansvarig bolagsman i bolag som äger fastigheter i olika stater och som till bolagsformen motsvarar ett kommanditbolag. Ett aktiebolag som äger fastigheter via dotterbolag skall likaså jämföras med ett aktiebolag som direkt äger fastigheter, förutsatt att det förstnämnda aktiebolagets huvudsakliga syfte är att via bolag som hör till dess dotterbolag äga fastigheter i en EES-stat. Om aktiebolaget antingen självt eller via sina ägarkontrollerade sammanslutningar bedriver så mycket annan affärsverksamhet att dess huvudsakliga syfte inte längre kan anses vara ägande av fastigheter är det inte fråga om en fastighetssammanslutning.

För att en sammanslutning skall kunna betraktas som en fastighetssammanslutning förutsätts att det verkliga värdet på de fastigheter och byggnader som sammanslutningen och de ägarkontrollerade sammanslutningarna äger är större än värdet på sammanslutningens och de ägarkontrollerade sammanslutningarnas övriga tillgångar. Med detta avses att försäkringsbolaget, om sammanslutningens regler inte direkt säkerställer att strukturen på sammanslutningens tillgångar kvarstår inom dessa gränser, aktivt skall följa med fördelningen av sammanslutningens tillgångar för att kunna fastställa om den vid granskningstidpunkten kan betraktas som en fastighetssammanslutning. Med ägarkontrollerad sammanslutning avses en sammanslutning som i fråga om ägandet av fastigheter och byggnader är underställd fastighetssammanslutningen. Den kan vara en dottersammanslutning till fastighetssammanslutningen eller en sådan sammanslutning i vilken fastighetssammanslutningen eller

dess dottersammanslutning äger en minoritetsandel.

Enligt 4 punkten avses med placeringsfond förutom placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och i motsvarande lagar i andra stater också fondföretag som bedriver vilken som helst annan kollektiv investeringsverksamhet. Definitionen grundar sig på ovan nämnda direktiv om försäkringsverksamhet. Som placeringsfonder betraktas i detta kapitel inhemska och utländska företag för kollektiva investeringar med mycket olika juridisk form, t.ex. de företag för kollektiva investeringar som har formen av ett kommanditbolag och som blivit allt vanligare i Finland och i utlandet och i vilka försäkringsbolagen är tysta bolagsmän. Definitionen av placeringsfond omfattar också alla företag för kollektiva investeringar, oberoende av investeringspolitik, t.ex. de s.k. hedgefonderna. Förslaget innebär att de nuvarande bestämmelserna ändras för placeringsfondernas del. Närmare bestämmelser om villkoren för användning av placeringsfonder föreslås bli intagna i 12 § och 19 § 6 mom.

I 5 punkten definieras kreditinstitut. Med kreditinstitut avses alla inhemska kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen samt kreditinstitut som beviljats koncession i en EES-stat och som står under offentlig tillsyn. Förslaget är nytt och i och med det föreslås att regleringen om täckningen för ansvarsskulden inte längre skall innefatta den uppdelning i depositionsbanker och andra kreditinstitut som beviljats koncession i en EES-stat som ingår i förordningen om täckning av ansvarsskulden, eftersom en sådan uppdelning inte nödvändigtvis är känd i andra EES-stater och eftersom EU-direktiven om kreditinstitut, som varje EES-stat skall anpassa sin nationella lagstiftning till, gäller alla kreditinstitut både när det gäller solvenskraven och tillsynen.

Enligt 6 punkten avses med offentlig handel sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 mom. i värdepappersmarknadslagen (495/1989). Eftersom definitionen i värdepappersmarknadslagen är bunden till inhemska bestämmelser, avses med offentlig handel också sådan handel i en annan stat som är jämförbar med offentlig handel i en-

lighet med värdepappersmarknadslagen. En sådan handel skall sålunda vara jämförbar med handel på fondbörsens börslista eller med annan yrkesmässigt ordnad handel i syfte att förmedla kontakt mellan köpare och säljare.

I 7 punkten definieras skuldförbindelse utan säkerhet. Med denna avses en skuldförbindelse utan sådan säkerhet som enligt 7—11 § kan godkännas som täckning för ansvarsskulden. Förslaget motsvarar 1 § 1 mom. 5 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden.

Täckning av ansvarsskulden

2 §. Täckning av ansvarsskulden och uppgörande av en förteckning. Enligt 1 mom. skall ett försäkringsbolag täcka den ansvarsskulden som avses i 9 kap. 1 §. I momentet föreskrivs dessutom om försäkringsbolagets skyldighet att förteckna täckningen för ansvarsskulden. Närmare bestämmelser om förteckningens innehåll föreslås i 6 §.

I 2 mom. ingår en allmän bestämmelse enligt vilken försäkringsbolaget vid täckningen av ansvarsskulden skall beakta de krav som den bedrivna försäkringsverksamheten ställer när det gäller täckningen för ansvarsskulden och se till att ansvarsskulden alltid är täckt så att försäkringsbolaget kan uppfylla de förpliktelser som uppkommer till följd av försäkringsavtalen. Det är klart att ingen enskild placering som hänförs till täckningen för ansvarsskulden någonsin samtidigt kan ha så små risker som möjligt och ge så stor avkastning som möjligt, utan det avgörande vid täckningen av ansvarsskulden är hur försäkringsbolagets täckning som helhet betraktad är fördelad på olika typer av placeringar. När det gäller täckningen skall försäkringsbolaget också sörja för hanteringen av riskerna i anslutning till placeringsverksamheten genom en tillräcklig spridning av placeringarna. Liksom för närvarande skall försäkringsbolaget, förutom att det uppfyller de mera detaljerade kraven på täckningen för ansvarsskulden i detta kapitel, alltid också uppfylla kraven i momentets allmänna bestämmelse. Bestämmelsen i momentet ger liksom för närvarande också tillsynsmyndigheten möjlighet att ingripa i försäkringsbolagets verksamhet.

Även om bolaget i sig uppfyller alla mer detaljerade krav på täckningen för ansvarsskulden i detta kapitel kan Försäkringsinspektionen av grundad anledning anse att försäkringsbolagets täckning för ansvarsskulden inte uppfyller kraven enligt den allmänna bestämmelsen i detta moment.

Enligt artikel 12 i likvidationsdirektivet skall de medlemsstater, t.ex. Finland, som tillämpar den metod som avses i artikel 10.1 b i direktivet kräva att alla försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation har täckning för de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 10.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i de tillgångar som utgör täckning för de tekniska avsättningarna. Av de fordringar som räknas upp i artikel 10.1 b i direktivet är det endast de fordringar (fordringar under pant- och retentionsrätt) som avses i 1 § 2 mom. eller 3 § 1 mom. i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) som enligt 23 kap. i denna lag har förmånsrätt i förhållande till försäkringsfordringar.

Förslaget i 3 mom. motsvarar 10 kap. 3 § 1 och 3 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att bestämmelsen inte längre gäller fordringarna till följd av likvidations- och konkursförfarandet. I den gällande lagen har täckningskravet för de fordringar som gäller sakrättslig skyddade tillgångar i likvidationsdirektivet nationellt utsträckt till att gälla även fordringar till följd av likvidations- och konkursförfarandet. Eftersom direktivet ändå inte förutsätter att dessa fordringar täcks kontinuerligt och eftersom beloppet av dessa fordringar är svåra att bedöma föreslås att täckningskravet frångås i fråga om dessa fordringar. Detta innebär att 3 mom. endast gäller sakrättsligt skyddade fordringar. De ovan nämnda kraven i direktivet uppfylls eftersom de tillgångar som förtecknats i den förteckning som avses i detta moment upp till det pantsatta beloppet täcker fordringar som har bättre förmånsrätt än försäkringsfordringar och eftersom tillgångarna inte på basis av 4 § 2 mom. samtidigt kan hänföras till de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden.

Till skillnad från den gällande lagen före-

skrivs i 3 mom. inte om täckning av sakrättsligt skyddande fordringar, utan om förtecknande av fordringarna. Förslaget grundar sig på att de tillgångar till vilka panträtten hänförs redan täcker de fordringar som omfattas av panträtten. Detta innebär att det i momentet inte finns något behov av att föreskriva om täckning av dessa fordringar, utan i momentet föreskrivs om förtecknandet av dessa fordringar. För tydlighetens skull föreslås separata bestämmelser om förtecknandet av sakrättsligt skyddade fordringar också i 6 §, som gäller förtecknande av teckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen.

3 §. Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas. Momentet motsvarar till sitt innehåll huvudsakligen 10 kap. 3 § 3 mom. i den gällande lagen och de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av den. I denna paragraf anges hur beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas räknas ut. Uttrycket ”bruttobeloppet av ansvarsskulden” som används i förordningen om täckning av ansvarsskulden föreslås dock i detta kapitel bli ersatt av uttrycket ”totalbeloppet av ansvarsskulden”, med vilket avses det belopp av försäkringsbolagets ansvarsskuld som räknats ut enligt 9 kap. före avdraget för de poster som anges i denna paragraf.

I 1 punkten har till följd av grundlagen intagits en bestämmelse som tidigare ingick i Försäkringsinspektionens föreskrifter och i vilken det föreskrivs om i vilken utsträckning återförsäkringsgivarnas andel kan dras av när det gäller avgiven återförsäkringsverksamhet. Dessutom har i 1 punkten till följd av återförsäkringsdirektivet intagits en tillsynsrelaterad rätt för Försäkringsinspektionen att av särskilda skäl för högst två år begränsa rättigheten för ett enskilt försäkringsbolag att dra av en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsverksamhet vid täckningen av ansvarsskulden.

I 25 § 1 och 2 punkten föreskrivs om försäkringsbolagets rätt att av Försäkringsinspektionen ansöka om dispens i enskilda fall och av särskilda skäl från bestämmelsen i 1 punkten i denna paragraf.

Bestämmelserna i 2—6 punkten motsvarar 10 kap. 3 § 3 mom. 2—6 punkten i den gällande lagen. Det föreslås att bestämmelsen i

10 kap. 3 § 3 mom. 7 punkten i den gällande lagen skall ersättas med bestämmelsen nedan i 25 § 3 punkten.

4 §. Tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll huvudsakligen 10 kap. 3 § 5 mom. i den gällande lagen, som i sin tur grundar sig på direktiven. Det föreslås att paragrafens ordalydelse preciseras så att den motsvarar innehållet i de försäkringsdirektiv som nämns tidigare i detta kapitel. Paragrafen innehåller en uttömmande förteckning över de tillgångar med vilka ansvarsskulden kan täckas.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om värderingen av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden, dvs. om tillgångarnas täckningsvärde. I överensstämmelse med den gällande lagen föreslås att tillgångar i regel skall värderas till verkligt värde med avdrag för de skulder som uppkommit vid anskaffningen. Bestämmelsen grundar sig på direktiven.

Dessutom föreslås att pantsatta tillgångar inte skall godkännas som täckning för ansvarsskulden till den del tillgångarna belastas av en panträtt. Detta innebär att utöver ovan nämnda skulder dras det verkliga värdet av en panträtt av från det verkliga värdet av tillgångarna. För närvarande ingår motsvarande bestämmelse i Försäkringsinspektionens föreskrifter, som upphävs genom denna lag till den del det är fråga om fastställande av täckningsvärdet på de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden.

Detta innebär att t.ex. från det verkliga värdet på en fastighet som utgör täckning för ansvarsskulden skall dras av värdet på de in-teckningar som belastar fastigheten till den del fastighetsinteckningarna utgör säkerhet för en skuld.

I 23 § 1 punkten i detta kapitel föreslås dock att social- och hälsovårdsministeriet genom förordning skall kunna föreskriva att vissa tillgångar i täckningen för ansvarsskulden värderas med avvikelse från deras verkliga värde. Ett villkor för att förordningen skall kunna utfärdas är dock att detta är nödvändigt på grund av stora variationer i det verkliga värdet i anslutning till tillgångslagens natur eller av andra motsvarande orsaker. Eftersom social- och hälsovårdsministe-

riets gällande föreskrift (1999:65) om värdering av masskuldebrevslån vid täckning av försäkringsbolagets ansvarsskuld upphävs genom denna lag, kan alltså social- och hälsovårdsministeriet utfärda motsvarande bestämmelser genom förordning.

I 3 mom. ingår en uttömmande förteckning över de tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden. Förteckningen motsvarar i huvudsak förteckningen i 10 kap. 3 § 5 mom. i den gällande lagen. Förteckningen grundar sig på direktiven. Också derivat skall vara sådana värdepapper som avses i 6 punkten. Närmare bestämmelser om hanteringen av derivat som täckning för ansvarsskulden ingår i 15 § i detta kapitel.

Bestämmelser som motsvarar 10 kap. 3 § 5 mom. 12 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag har överförts till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

5 §. Begränsningar och villkor som gäller täckningen för ansvarsskulden. I paragrafen försöker man beskriva den helhet på basis av vilken det är möjligt att fastställa hur och i vilken omfattning en viss placering kan utgöra täckning för ansvarsskulden. Bestämmelserna i detta kapitel bildar en helhet och därför är det inte möjligt att fastställa om en placering kan utgöra täckning för ansvarsskulden enbart på basis av en viss enda paragraf, utan på varje placering tillämpas flera olika bestämmelser som är begränsande på olika sätt. Dessa bestämmelser samverkan avgör om placeringen kan användas för att täcka ansvarsskulden.

Med bestämmelserna om täckningen för ansvarsskulden i detta kapitel genomförs kravet i direktiven på att hemlandet skall fastställa närmare bestämmelser med villkor för användningen av godtagbara tillgångar. I dessa bestämmelser skall man i synnerhet se till att de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden är tillräckligt diversifierade och har en sådan spridning att frihet från ett alltför stort beroende av något särskilt slag av tillgångar eller någon särskild investering eller marknad säkerställs.

Enligt 1 mom. kan ansvarsskulden täckas endast med de tillgångar som räknas upp i 4 §. Dessa tillgångar skall, med undantag för derivat, höra till någon av de tillgångsgrupper som avses i 7—11 §. I 15 § föreskrivs om

användningen av derivatavtal som täckning för ansvarsskulden.

Enligt 2 mom. skall de placeringar som är avsedda att användas som täckning för ansvarsskulden höra till någon av de tillgångsgrupper som nämns i 7—11 § och 15 §. En placering kan höra till endast en tillgångsgrupp. Ansvarsskulden kan täckas med tillgångar som hör till en viss tillgångsgrupp enligt 7—11 § till högst det belopp som anges i 7—11 §. Det bör noteras att maximibeloppet av tillgångarna i vardera tillgångsgruppen liksom för närvarande inte skall beräknas i procent av den ansvarsskuld som skall täckas utan i procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Denna beräkningsmetod grundar sig på direktiven.

Indelningen i de tillgångsgrupper som nämns i 7—11 § och de i dessa paragrafer nämnda maximibeloppen för varje tillgångsgrupp är dock helt och hållet nationella bestämmelser och grundar sig alltså inte på direktiven.

Enligt 3 mom. ingår i 12—14 §, 15 § 2 och 3 mom. och 16—20 § i detta kapitel bestämmelser om olika typer av tilläggsbegränsningar som gäller täckningen för ansvarsskulden. Syftet med dessa begränsningar är i huvudsak att försöka se till att täckningen för ansvarsskulden har tillräcklig spridning. Bestämmelserna grundar sig delvis på direktiven.

6 §. Förtecknande av täckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen. I 1 mom. föreskrivs om täckningsförteckningens innehåll. På basis av täckningsförteckningen kan både bolaget och Försäkringsinspektionen försäkra sig om att försäkringsbolaget uppfyller de krav på täckning för ansvarsskulden som uppställs i detta kapitel. För närvarande ingår bestämmelserna om uppgörandet av en täckningsförteckning i Försäkringsinspektionens föreskrifter. Det föreslås att Försäkringsinspektionen enligt 24 § alljämt skall ha rätt att utfärda närmare bestämmelser om täckningsförteckningen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om förvaringen av de handlingar som gäller de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden. Huvudregeln är att handlingarna inom EES-området förvaras i besittning av ett an-

nat försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag. Det är klart att värdepapper som ingår i ett värdeandelsregister skall förvaras i den stat där värdepappret registrerats.

I 3 mom. föreslås att täckningsförteckningen skall åtföljas av en bilaga. I bilagan skall enligt 1 punkten införas fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar vilka betalas med bättre förmånsrätt än försäkringsfordringar. Enligt 2 punkten skall i förteckningen dessutom införas de tillgångar i försäkringsbolaget till vilka förmånsrätten hänför sig. I förteckningen skall varje fordran och beloppet av den specificeras. Bestämmelsen ansluter sig till det som föreslås i kapitlets 2 § 3 mom. Bemyndigandet i 10 kap. 3 § 3 mom. i den gällande lagen för Försäkringsinspektionen att meddela bestämmelser om grunderna för värdering till verkligt värde är inte längre nödvändigt eftersom det verkliga värdet fastställs i enlighet med grunderna i bokföringslagen.

Maximibeloppen av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden för varje tillgångsgrupp

7 §. Skuldförbindelser för vilka staten, en kommun, ett försäkringsbolag eller ett kreditinstitut svarar (hela beloppet). I paragrafen uppräknas de värdepapper med vilka försäkringsbolagets hela ansvarsskuld kan täckas. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen 3 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden och 10 kap. 3 d § i den gällande lagen. Skuldförbindelser som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten i den gällande förordningen om täckning av ansvarsskulden och i fråga om vilka gäldenären eller borgensmannen är ett annat kreditinstitut som har koncession i en EES-stat och som står under offentlig tillsyn än en depositionsbank föreslås bli flyttade till den grupp av tillgångsslag som avses i denna paragraf. Tillgångar som hör till denna grupp kan i stället för nuvarande 50 procent användas till fullt belopp för täckningen av ansvarsskulden. Förslaget i 3 punkten grundar sig på ändringen av definitionen av kreditinstitut.

Vid täckningen av ansvarsskulden skall dock, liksom för närvarande, alltid beaktas

den allmänna bestämmelsen i 2 § om en tillräcklig spridning av täckningen för ansvarsskulden.

8 §. Andra skuldförbindelser (50 procent). Paragrafen motsvarar i sak 4 § 1 mom. 2—4 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden, men bestämmelsernas ordalydelse har förenklats.

9 §. Aktier och därmed jämförbara placeringar (50 procent). Paragrafen motsvarar i sak 4 § 1 mom. 5—7 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden, men bestämmelsernas ordalydelse har förenklats.

10 §. Fastigheter och därmed jämförbara placeringar (40 procent). Paragrafen motsvarar 5 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden, dock så, att undantaget i 5 § 2 mom., enligt vilket sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i fast egendom kan användas som täckning för ansvarsskulden ända upp till 70 procent, föreslås bli upphävt. Förslaget grundar sig på det faktum att dessa skuldförbindelsers betydelse i försäkringsbolagens placeringsverksamhet har minskat från vad den var när 5 § 2 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden utfärdades. Den övriga delen av 5 § 2 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden föreslås bli intagen som 5 punkt, vilket innebär att det med de skuldförbindelser som avses i 5 punkten är möjligt att i stället för tidigare 70 procent täcka, sammanräknat med övriga i 10 § avsedda placeringar, 40 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

11 §. Andra placeringar (25 procent). I paragrafen ingår bestämmelserna i 6 § 1 mom. 2 punkten och 3 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden. De närmare bestämmelser som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 6 § 3 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden föreslås bli intagna i lag i 2 mom. 1—7 punkterna i denna paragraf. Det är fråga om en nationell bestämmelse, endast 2 mom. 5 punkten grundar sig på direktiven.

Förteckningen i 2 mom. 1—7 punkten om olika tillgångsslag och om de övre gränserna för varje tillgångsslag i förhållande till den omfattning i vilken tillgångarna kan användas som täckning för ansvarsskulden grundar sig på de föreskrifter som Försäkringsinspek-

tionen meddelat under årens lopp. Tillgångarna och deras betydelse som täckning för ansvarsskulden varierar från bolag till bolag. Den snabba produktutvecklingen på placeringsmarknaden och variationerna i användningen och betydelsen hos olika placeringar har lett till att det behövs flexiblere täckningsbestämmelser än för närvarande. Av denna orsak föreslås att det till paragrafen fogas en ny 9 punkt, enligt vilken andra tillgångar än sådana som nämns i 7—11 § och som förtecknas i 4 § kan godkännas som täckning för ansvarsskulden till högst 10 procent. I denna punkt ingår bl.a. utestående belopp från ett sådant specialföretag som avses i återförsäkringsdirektivet. I kapitlets 23 § föreslås dock en möjlighet för social- och hälsovårdsministeriet att genom förordning begränsa möjligheten att använda vissa i 2 mom. 9 punkten avsedda placeringar som täckning för ansvarsskulden, om detta är nödvändigt på grund av särskild riskbenägenhet hos dessa tillgångar. Denna bestämmelse och den allmänna bestämmelsen i 2 § 2 mom. ger myndigheterna möjlighet att vid behov ingripa i situationen till den del det är fråga om i 2 mom. 9 punkten avsedda tillgångar både när det gäller samtliga försäkringsbolag och ett enskilt försäkringsbolag.

I fråga om 2 mom. 8 punkten, som gäller fondandelar i vissa placeringsfonder, ingår motiveringen nedan i 12 §.

Andra villkor och begränsningar som gäller täckningen för ansvarsskulden

12 §. Fondandelar i placeringsfonder. Enligt direktiven godkänns andelar i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper samt andra investeringsfonder som täckning för de tekniska avsättningarna.

När de gällande bestämmelserna om täckning för ansvarsskulden utarbetades var försäkringsbolagens placeringar i fondandelar i olika placeringsfonder ännu mycket ringa jämfört med nuläget. De gällande bestämmelserna om användningen av fondandelar i placeringsfonder som täckning för ansvarsskulden är både knappa och oklara. Därför föreslås att det i kapitlet om täckningen för ansvarsskulden tas in en helt ny bestämmelse om det sätt på vilket bestämmelserna om

täckningen för ansvarsskulden tillämpas på de placeringsfondandelar som avses i 1 §.

I 2 mom. föreskrivs om andelar i fonder där över 70 procent av tillgångarna har placerats i en enda tillgångsgrupp enligt 7—10 §. Ett typexempel på en sådan placeringsfond är en placeringsfond som helt eller huvudsakligen (över 70 procent) placerar i fastigheter. Om placeringsfondens tillgångar i huvudsak (över 70 procent) placeras i fastigheter räknas fondandelarna till de fastighetsplaceringar som avses i 10 § och som utgör täckning för ansvarsskulden. Paragrafens gräns på över 70 procent innebär i praktiken att försäkringsbolagets aktivt skall följa fördelningen av tillgångarna i placeringsfonden i fråga, om fondens egna regler inte säkerställer att gränsen överskrids.

Andra fondandelar räknas enligt 3 mom. till de placeringsfondandelar som avses i 11 § 2 mom. 8 punkten och med vilka det är möjligt att täcka ett belopp som motsvarar högst 25 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Med sådana fondandelar vilkas andel överstiger 2,5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden är det dock möjligt att täcka ett belopp som motsvarar högst 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

Direktiven förutsätter att medlemsstaten i samband med de närmare bestämmelserna med villkor för användningen av godtagbara tillgångar skall tillämpa större restriktivitet i fråga om fondföretag och andra investeringsfonder som inte är samordnade enligt direktiv 2001/107/EG och 2001/108/EG jämfört med fondföretag som är samordnade enligt nämnda direktiv. I Finland är sammanslutningar som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om placeringsfonder samordnade enligt ovan nämnda direktiv. På grund av bestämmelsen i ovan nämnda direktiv föreskrivs i 4 mom. om en avvikande indelning i fråga om fondandelar i sådana placeringsfonder som har hemort i en EES-stat och på vilka tillämpas en nationell lagstiftning som anpassats till placeringsfondsdirektivet. Sådana fondandelar placeras alltid i en i 9 § avsedd tillgångsgrupp om de inte redan på basis av paragrafens 2 mom. räknas till en i 7 eller 8 § avsedd tillgångsgrupp, varvid huvudregeln i 2 mom. tillämpas på dem. T.ex. sådana fastighetsplaceringar på vilka en nationell

lagstiftning som anpassats till placeringsfondsdirektivet tillämpas skall alltså placeras i en i 9 § avsedd tillgångsgrupp.

I 5 mom. ingår en sådan bestämmelse om spridning av fondandelar i placeringsfonder enligt vilken det i fråga om andra placeringsfonder än sådana som avses i 3 mom. är möjligt att med fondandelar i en placeringsfond täcka ett belopp som motsvarar högst 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden och i fråga om placeringsfonder som avses i 3 mom. ett belopp som motsvarar högst 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

13 §. Värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs. I 1 mom. föreslås bestämmelser om den begränsning som ingår i 7 § 1—3 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden och som gäller användningen av onoterade värdepapper som täckning för ansvarsskulden. Enligt förslaget kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden placeras i onoterade värdepapper. Denna begränsning gäller dock inte sådana placeringar som avses i 2 mom.

Paragrafens 2 mom. 1 punkt motsvarar 7 § 3 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden och paragrafens 2 mom. 2 punkt delvis 7 § 1 punkten. I 2 punkten hänvisas till alla placeringar som avses i 10 §. Jämfört med den gällande lagen utvidgas bestämmelsernas tillämpningsområde eftersom det har föreslagits att begreppet fastighetsplacering ändras på det sätt som anges i motiveringen till 1 § 3 punkten.

I 3 mom. föreslås förtydligande bestämmelser om det sätt på vilket bestämmelsen tillämpas på andelar i placeringsfonder. Till denna del motsvarar bestämmelsen delvis 7 § 1 punkten i den gällande förordningen om täckning av ansvarsskulden, och den överensstämmer med den föreslagna nya huvudregeln i 12 §.

Bestämmelserna i paragrafen motsvarar direktivets bestämmelser.

14 §. Skuldförbindelser utan säkerhet. Paragrafen motsvarar bestämmelsen om skuldförbindelser utan säkerhet i direktiven och delvis 6 och 10 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden. Enligt 1 mom. kan högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med

skuldförbindelser utan säkerhet. Med en skuldförbindelse utan säkerhet som skall betraktas som en enskild placering är det möjligt att täcka högst ett belopp som motsvarar 1 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Paragrafens 1 mom. motsvarar 6 § 1 mom. 1 punkten och 10 § 1 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om undantag från 1 mom. Paragrafens 2 mom. 1 punkt motsvarar 6 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom. samt 10 § 2 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden. När det gäller 2 mom. 2 punkten ändras delvis 10 § 1 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden i vilken föreskrivs om begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 1 eller 2 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden. Enligt den gällande regleringen har gäldenärens sammanslutningsform varit avgörande, medan det enligt 2 mom. 2 punkten endast är avgörande att skuldförbindelsen utan täckning är ett masskuldebrevslån eller något annat kapitalmarknadsinstrument.

15 §. Derivatavtal. I paragrafen föreskrivs om användningen av derivat som täckning för ansvarsskulden. Förslaget grundar sig på artikel 21 i tredje skadeförsäkringsdirektivet och artikel 23 i livförsäkringsdirektivet. I den gällande lagen finns inte några täckningsbestämmelser som gäller derivat, med undantag för 10 kap. 3 a § som gäller täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld. Försäkringsinspektionen har på basis av 14 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden meddelat de nuvarande täckningsbestämmelserna som gäller derivat. Enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter är det tillåtet att använda derivatavtal i anslutning till tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden till den del ett derivatavtal har slutits för att skydda de tillgångar som utgör täckning mot värdesänkning. Detta innebär att ett derivatavtal inte ensamt godkänns som täckning för ansvarsskulden. Enligt de gällande bestämmelserna är det dock tillåtet att utfärda en köpoption i anslutning till en tillgångspost som upptagits som täckning för ansvarsskulden. Valutaderivatavtal kan vid fastställande av täckningsvärdet däremot beaktas som skyddande enligt de nuvarande bestämmelserna, även om de inte upptagits i bokföringen som

skyddande.

Den viktigaste förändringen jämfört med gällande reglering är att derivatavtal godkänns som täckning även om de inte upptagits i bokföringen som skyddande. För derivatavtal behöver inte heller anvisas vissa ut-sagda tillgångar eller tillgångsposter som täckning.

Paragrafens 1 mom. grundar sig på ovan nämnda direktiv som förutsätter att hemlandet då det fastställer reglerna särskilt skall se till att derivatinstrument med anknytning till tillgångar som motsvarar tekniska avsättningar får användas endast i den utsträckning som de bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning.

Med en minskning av placeringsrisken avses både skydd mot en värdesänkning hos de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden och skydd mot variationer i placeringarnas avkastning. Skyddet för de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden utvidgas jämfört med gällande bestämmelser så, att derivat inte längre behöver skydda en viss tillgångspost och så att en upptagning av derivat som skyddande i bokföringen inte förutsätts. Skyddet för avkastningen av placeringarna innefattar användningen av derivat också för hanteringen av balansrisken till den del godtagbara täckningsdugliga tillgångar kan anvisas för avtalen.

Användningen av derivat är tillåten också för att främja en effektiv placeringsförvaltning. Med detta avses t.ex. att det med hjälp av derivat är möjligt att utnyttja derivatmarknadens effektivitet och minska transaktionskostnaderna. Dessutom möjliggör derivaten en effektiv riskhantering eftersom det nödvändigtvis inte behöver göras några transaktioner i de underliggande tillgångarna, utan risköverföringen i enlighet med syftet kan genomföras med derivatavtal.

I 2 mom. föreslås att det sammanlagda beloppet av derivatavtalens underliggande tillgångar kan vara högst lika stort som det sammanlagda beloppet av bolagets täckningsdugliga aktier och andelar och i 8 kap. 16 § 2 mom. avsedda statsobligationer och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument. Till maximibeloppet av de underliggande tillgångarna kan alltså inte

räknas t.ex. bolagets täckningsdugliga fastigheter.

Det sammanlagda beloppet av de underliggande tillgångarna begränsar sig till placeringar på sekundärmarknaden som snabbt kan omvandlas till pengar, varvid den förlust som eventuellt uppkommit av derivaten kan betalas genom försäljning av ovan nämnda täckningsdugliga aktier, andelar, masskuldebrevslån och penning- och kapitalmarknadsinstrument.

16 §. Placeringar i en enda fastighet. Bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i direktiven och delvis 8 § 1 mom. 2—5 punkten och 3 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden. Enligt bestämmelsen kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med en placering som betraktas som en enda fastighetsplacering. I paragrafen definieras närmare vad som avses med en placering som betraktas som en enda fastighetsplacering.

17 §. Placeringar i en enda sammanslutning. Paragrafens 1 och 2 mom. grundar sig på bestämmelserna i direktiven. Bestämmelsen motsvarar delvis också 9 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden. Bestämmelserna i 9 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden är dock oklara och invecklade vilket har gjort det svårt att tillämpa paragrafen i praktiken. Därför föreslås att bestämmelsen skall förtydligas genom att vissa nationella tilläggsbegränsningar som försvårar tillämpningen men som är onödiga med tanke på de grundläggande målen med bestämmelsen slopas.

I 1 mom. föreslås bestämmelser som i sak motsvarar 9 § 1 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden och som gäller den omfattning i vilken ansvarsskulden kan täckas med placeringar i en enda sammanslutning. Som placeringar i en enda sammanslutning betraktas både placeringar i eget och i främmande kapital. Huvudregel är att högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden kan täckas med placeringar i en enda sammanslutning. Enligt 3 mom. är det möjligt att även ett större belopp godkänns som täckning för ansvarsskulden (högst 10 procent) om det är fråga om ett börsbolag, förutsatt att placeringarna inte sammanlagt överstiger ett be-

lopp som motsvarar 40 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Förslaget 3 mom. motsvarar 9 § 2 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden.

Förslaget 2 mom. om onoterade värdepapper motsvarar delvis 9 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden. På dessa placeringar tillämpas dessutom alltid 13 §.

Paragrafens 4 mom. motsvarar 8 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden. Enligt momentet kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden placeras i en enskild kommuns förbindelser.

Paragrafens 5 mom. motsvarar delvis 8 § 2 mom. och delvis 9 § 5 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden.

I 6 mom. 1 punkten föreskrivs i överensstämmelse med 9 § 7 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden att paragrafens begränsningar att placera i ett enda objekt inte tillämpas på skuldförbindelser som emitterats eller garanterats av stater och internationella samfund. För tydlighetens skull hänvisas i 2 punkten till 12 § 5 mom. där det föreskrivs om andelar i placeringsfonder.

Det föreslås att det undantag i 9 § 3 mom. i förordningen om täckning av ansvarsskulden som gäller arbetspensionsförsäkringsbolag inte skall tas in i lagen. Om täckningen av ansvarsskulden i arbetspensionsförsäkringsbolag föreskrivs särskilt.

18 §. Begränsning av valutarisken. Bestämmelsen motsvarar 12 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden och bestämmelserna i direktiven. Enligt 1 mom. skall ett försäkringsbolag, liksom för närvarande, täcka ansvarsskulden med förbindelser i den valuta i vilken också ansvarsskulden är, med de undantag som anges i 2-4 mom.

19 §. Täckning av ansvarsskulden med placeringar utanför EES. Paragrafen grundar sig på 10 kap. 3 d § i den gällande lagen. Enligt huvudregeln i direktivet skall tillgångarna placeras inom EES-området om försäkringsrisken finns inom EES-området. Hemmedlemsstaten kan dock föreskriva om lindringar från denna huvudregel.

Enligt 2 mom. är det liksom för närvarande möjligt att avvika från bestämmelsen i 1 mom. endast på så sätt att ett belopp som

motsvarar högst sammanlagt 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden kan täckas med placeringar som på basis av 5 och 6 mom. anses finnas i en OECD-stat utanför EES. Detta undantag gäller alla placeringar som avses i 7-10 § och 11 § 2 mom. 1, 8 och 9 punkten. Bestämmelsen gäller inte värdepapper som avses i 7 § 1 punkten i överensstämmelse med den gällande lagens 10 kap. 3 d § 2 mom. Förslaget innebär att momentets tillämpningsområde utvidgas till att gälla även fastigheter som avses i 10 § och tillgångar som avses i 11 § 2 mom. 1 punkten. I hänvisningen har dessutom beaktats de nya bestämmelserna i 11 kap. 2 mom. 8 och 9 punkten.

Som täckning för ansvarsskulden i anslutning till försäkringsrisker i en EES-stat godkänns alltså inte placeringar som anses vara belägna utanför en OECD-stat.

Paragrafens 3 och 4 mom. motsvarar 10 kap. 3 d § 3 och 4 mom. i den gällande lagen.

I 5 mom. fastställs att ett värdepapper anses finnas i den stat där emittenten av värdepappret har sin hemort. Oberoende av emittentens hemort anses värdepappret finnas i en EES-stat om offentlig handel med värdepappret bedrivs i någon EES-stat.

Enligt 6 mom. tillämpas 5 mom. på fondandelar i de placeringsfonder som avses i 12 § 4 mom. Andra placeringsfonder anses vara belägna i en EES-stat om fondbolaget eller en annan sammanslutning som förvaltar tillgångar i en placeringsfond har hemort i en EES-stat, och om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar, värderade på basis av fondens faktiska placeringsbestånd, är placerade i tillgångar i en OECD-stat.

20 §. Aktier i dottersammanslutningar. Enligt 11 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden är det inte möjligt att täcka ansvarsskulden med aktier i ett dottersamfund eller med ett kapitallån som beviljats ett dottersamfund.

I 1 mom. 2 punkten, 2 mom. och 3 mom. föreslås i överensstämmelse med gällande bestämmelse att aktier eller andra andelar med rörlig avkastning i en dottersammanslutning eller kapitallån som beviljats en dottersammanslutning i regel inte kan hänföras till täckningen för ansvarsskulden. Tjänsteföretag som avses i 1 kap. 9 §, inklusive

bostads- och fastighetssammanslutningar, utgör ett undantag från denna huvudregel. Fastighetssammanslutningar har enligt den gällande lagen hört till bestämmelsens tillämpningsområde, men eftersom definitionen av tjänsteföretag har formulerats om i 1 kap. 9 § och eftersom det i denna paragraf hänvisas till tjänsteföretag utvidgas bestämmelsens tillämpningsområde jämfört med den gällande lagen.

Avsikten är att försäkringsbolaget genom sin dottersammanslutning kan bedriva annan affärsverksamhet endast med sådana tillgångar som inte godkänns som täckning för ansvarsskulden. Detta innebär att realiserade risker inom dottersammanslutningens affärsverksamhet i regel inte äventyrar försäkringsbolagets förmåga att svara för de förpliktelser som uppkommer till följd av försäkringsavtalen. Enligt 2 mom. kan dock Försäkringsinspektionen ge försäkringsbolaget dispens i fråga om en sådan dottersammanslutning vars aktier eller andelar är noterade i en EES-stat. Förslaget motsvarar den gällande regleringen med den skillnaden att Försäkringsinspektionens rätt att bevilja tillstånd har begränsats. Enligt förslaget skall de aktier eller andelar som är föremål för undantaget vara föremål för offentlig handel i en EES-stat.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 11 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden.

Genom paragrafen genomförs på nationell nivå den bestämmelse i direktiven enligt vilken hemlandet skall beakta de underliggande tillgångar som innehas av dotterföretaget, om bland tillgångarna ingår någon investering i ett dotterföretag som helt eller delvis förvaltar försäkringsföretagets investeringar för dess räkning. I fråga om en sådan dottersammanslutning till vilken försäkringsbolaget har utlokaliserat sin placeringsverksamhet antingen helt eller delvis ingår bestämmelserna i 1 mom. 1 punkten och 4 mom.

Tillämpning av bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i vissa fall

21 §. Täckning av ansvarsskulden i återförsäkringsbolag. Precis som för närvarande skall på täckningen av ansvarsskulden i återförsäkringsbolag, med de undantag som gäll-

er specialföretag, endast tillämpas den allmänna bestämmelse som ingår i 2 § 2 mom. Artikel 34.5 i återförsäkringsdirektivet förutsätter att hemmedlemsstaten skall fastställa mer detaljerade regler i syfte att fastställa villkoren för användning av utestående belopp från ett specialföretag såsom tillgångar som täcker tekniska avsättningar. Med ett specialföretag avses enligt direktivet ett företag som inte är ett befintligt försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som övertar risker från försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag och som till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller annan finansieringsmekanism är underordnade ett sådant företags återförsäkringsskyldigheter. Det föreslås inte några bestämmelser om specialföretag i försäkringsbolagslagen eftersom direktivet inte förpliktar till detta och eftersom det i Finland inte har ansetts finnas något behov av detta. Finska försäkringsbolag kan dock bedriva affärsverksamhet tillsammans med specialföretag som eventuellt är belägna i andra EES-stater, och därför måste man i lagen ta ställning till det sätt på vilket en fordran hos ett sådant bolag kan användas för täckning av ansvarsskulden. Eftersom lagstiftningen i Finland inte känner specialföretag som en särskild företagsform, tillämpas på dem bestämmelsen om täckning i 11 § (andra placeringar) 2 mom. 9 punkten när det gäller försäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring. När det gäller återförsäkringsbolag är det ändamålsenligt att tillämpa samma bestämmelser. I paragrafen föreslås bestämmelser om att det av ansvarsskulden i ett återförsäkringsbolag är möjligt att med en fordran på ett specialföretag täcka ett belopp som anges i 11 § 2 mom. 9 punkten, dvs. högst 10 procent av den ansvarsskuld som skall täckas. I övrigt motsvarar 21 § i sak 10 kap. 3 § 8 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att bestämmelsen enligt 2 § 3 mom. om täckning av de fordringar som har i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning avsedd panträtt eller annan förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar, inte föreslås bli till-

lämpad på återförsäkringsbolag. Den sistnämnda bestämmelsen grundar sig på likvidationsdirektivet som endast tillämpas på försäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring.

22 §. Fondförsäkringar. I paragrafen föreskrivs om täckning av ansvarsskulden och förteckning av täckningen när det gäller fondförsäkringar som avses i 15 § i lagen om försäkringsklasser. Bestämmelsen motsvarar delvis 10 kap. 3 a § i den gällande lagen samt de föreskrifter av social- och hälsovårdsministeriet som upphävs genom denna lag.

När det gäller fondförsäkringar skall täckningen för ansvarsskulden hållas åtskild från täckningen av den övriga ansvarsskulden. Täckningen skall till 95 procent utgöras av placeringar i tillgångar som bestämmer försäkringarnas värdeutveckling. Som täckning duger alla sådana i 4 § förtecknade tillgångar för vilka ett verkligt värde fortlöpande kan fastställas och som kan omvandlas till pengar på det sätt som försäkringsavtalet förutsätter. Med beaktande av fondförsäkringarnas natur är det inte ändamålsenligt att fondförsäkringarna innefattar direkt i försäkringsbolaget placerade egna aktier, eftersom placeringarna i fondförsäkringar måste vara oberoende av försäkringsbolagets verksamhet. Förslaget hindrar inte att täckningen för fondförsäkringar består av sådana aktier i ett försäkringsbolag som köpts via ett placeringsbolag. Enligt 24 § 4 punkten meddelar Försäkringsinspektionen närmare föreskrifter om begränsningen av placeringsrisken för fondförsäkringar.

I 4 mom. föreslås bestämmelser i enlighet med artikel 25.4 i livförsäkringsdirektivet om sådana situationer då en fondförsäkring innefattar ett löfte av försäkringsbolaget om bibehållet placerat kapital eller någon annan förmån som bolaget garanterar. En sådan fondförsäkring kan t.ex. innefatta ett löfte av försäkringsbolaget om att 80 procent av det placerade kapitalet bibehålls i alla situationer. Den ökning av ansvarsskulden som följer av detta löfte skall på det sätt som ovan nämnda bestämmelse i direktivet förutsätter täckas med iakttagande av de föreslagna bestämmelserna i 3—20 §.

I 4 mom. föreslås dessutom att den täckning som följer av ovan nämnda ökning av

ansvarsskulden inte skall hållas åtskild från täckningen för den övriga ansvarsskulden på det sätt som förutsätts i 3 mom. Till denna del är denna ökning av ansvarsskulden jämförbar med andra försäkringsbestånd än fondförsäkringsbeståndet.

Förordningar, föreskrifter och dispens

23 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. Social- och hälsovårdsministeriet ges enligt 1 punkten möjlighet att utfärda en förordning om att vissa tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden värderas med avvikelse från deras verkliga värde, om detta är nödvändigt på grund av variationer i det verkliga värdet i anslutning till tillgångsslags natur eller av någon annan motsvarande särskild orsak. Bestämmelsen motsvarar 10 kap. 3 § 4 mom. i den gällande lagen, men på grund av kraven i grundlagen föreslås att ministeriets bemyndigande att meddela föreskrifter ändras till ett bemyndigande att utfärda förordning. Dessutom har kravet på särskilda orsaker preciserats i lagen.

I 2 punkten ges social- och hälsovårdsministeriet också en möjlighet att utfärda förordning om det maximibelopp som godkänns som täckning för ansvarsskulden i fråga om ett visst tillgångsslag som avses i 11 § 2 mom. 9 punkten, om detta är nödvändigt på grund av en särskild riskbenägenhet hos dessa tillgångar. Enligt förslaget kan ministeriet genom förordning bestämma att vissa tillgångar som avses i 11 § 2 mom. 9 punkten endast till ett visst maximibelopp kan räknas till den 10 procent som avses i punkten.

När denna lag träder i kraft upphävs social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65) om värdering av masskuldebrevslån vid täckning av försäkringsbolagets ansvarsskuld.

24 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. I paragrafen föreskrivs om till vilka delar Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter som gäller täckningen för ansvarsskulden. Denna lag ersätter till stora delar Försäkringsinspektionens gällande föreskrifter om täckningen för ansvarsskulden.

Försäkringsinspektionen kan meddela när-

mare föreskrifter om täckningsförteckningen, sammanslutningar som jämföras med kreditinstitut eller försäkringsbolag, användningen av derivatavtal som täckning för ansvarsskulden samt om uppföljningen av placeringsrisken för fondförsäkringar.

Förslaget motsvarar 10 kap. 3 § 7 mom. i den gällande lagen och delvis 14 § i förordningen om täckning av ansvarsskulden.

25 §. Dispens. I paragrafen föreskrivs om Försäkringsinspektionens möjlighet att på ansökan bevilja ett enskilt försäkringsbolag dispens från bestämmelserna i detta kapitel. Förslaget grundar sig på Försäkringsinspektionens nuvarande bestämmelser som föreslås bli intagna i lagen.

Enligt förslaget kan Försäkringsinspektionen vid behov och i enskilda fall på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för en viss tid om högst två år bevilja dispens från bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden. Det är motiverat att Försäkringsinspektionen i enskilda fall kan bevilja dispens från bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i detta kapitel, om detta anses lämpligt och ändamålsenligt och om täckningsbestämmelserna i vissa situationer visar sig vara för stela. Dispensen skall för det första gälla den andel av totalbeloppet av ansvarsskulden som faller på återförsäkrarna. För det andra får Försäkringsinspektionen rätt att bevilja dispens från den minskning på upp till 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden som gäller återförsäkrare som trätt i likvidation eller försatts i konkurs. För det tredje har Försäkringsinspektionen rätt att bevilja tillstånd att dra av andra än i 3 § avsedda tillgångsposter från totalbeloppet av ansvarsskulden på motsvarande sätt som de tillgångsposter som räknas upp i 3 §, om ansvaret för de tillgångsposter som skall dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsbolaget. För det fjärde kan Försäkringsinspektionen som täckning för ansvarsskulden godkänna enstaka tillgångsposter som inte hör till de tillgångsslag som räknas upp i 4 §, men som har samma risker. Slutligen kan Försäkringsinspektionen höja maximibeloppen enligt 14 § i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet till högst 8 procent och i fråga om en enda skuldförbindelse utan säkerhet eller i fråga om skuldförbindelser utan

säkerhet som ingåtts av en och samma gäldenär till högst 2 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

11 kap. Verksamhetskaptal och garantibelopp

I kapitlet föreslås bestämmelser om ett försäkringsbolags verksamhetskaptal och garantibelopp. För närvarande ingår bestämmelserna om verksamhetskaptalet och garantibeloppet i 11 kap. i lagen om försäkringsbolag. Det nuvarande 11 kap. i lagen om försäkringsbolag reviderades i sin helhet genom lag 416/2004 på grund av direktiven 2002/12/EG och 2002/13/EG (Solvens I). En ändring jämfört med de gällande bestämmelserna är att det i kapitlet föreslås bestämmelser om de krav som följer av direktivet om finansiella konglomerat och återförsäkringsdirektivet. Genom artikel 20 i direktivet om finansiella konglomerat har beräkningen av verksamhetskaptalet i skadeförsäkringsbolag ändrats och genom artikel 23 i samma direktiv beräkningen av verksamhetskaptalet i livförsäkringsbolag. Enligt dessa artiklar skall ägarintressen i försäkrings- och finansieringsföretag dras av från verksamhetskaptalet. Medlemsstaterna kan dock bestämma att avdraget inte behöver göras om försäkringsbolaget omfattas av extra tillsyn. När det gäller återförsäkringsföretag ingår detta krav i artikel 36 i återförsäkringsdirektivet. Kraven i ovan nämnda direktiv har i förslaget beaktats i de poster som skall dras av från verksamhetskaptalet.

På återförsäkringsbolag tillämpas för närvarande de krav på verksamhetskaptal och garantibelopp som gäller skadeförsäkringsbolag. I kapitlet föreslås separata bestämmelser om kraven på verksamhetskaptal och garantibelopp i återförsäkringsbolag på basis av återförsäkringsdirektivet.

Genom återförsäkringsdirektivet har kravet på garantibelopp i skadeförsäkringsbolag ändrats i sådana situationer då den mottagna återförsäkringens andel av premieinkomsten eller ansvarsskulden överstiger 10 procent eller då premieinkomsten överstiger 50 miljoner euro. Denna ändring har beaktats i bestämmelserna om minimigarantibeloppet i ett skadeförsäkringsbolag.

Enligt 11 kap. 11 § i den gällande lagen skall ett försäkringsbolags eget kapital utgöra minst hälften av försäkringsbolagets garantibelopp. I lagen föreslås inte någon motsvarande bestämmelse eftersom bestämmelserna om garantibeloppet redan är tillräckliga och eftersom det inte längre behövs något separat krav på eget kapital. Inte heller EU-direktiven innehåller något motsvarande minimikrav på eget kapital.

Enligt förslaget skall i kapitlet intas de bestämmelser om likvidation och konkurs som för närvarande ingår i 15 kap. i lagen om försäkringsbolag. Dessa bestämmelser gäller skyldigheten för försäkringsbolagets ledning att upprätta bokslut och verksamhetsberättelse i sådana situationer då bolaget inte längre uppfyller de krav som ställs på verksamhetskapitalet i detta kapitel och därigenom hotas bli försatt i likvidation.

Utöver ovan nämnda ändringar föreslås att det i kapitlet intas den bestämmelse om tillsynen över verksamhetskapitalet som för närvarande ingår i 14 kap. 5 b § i den gällande lagen. Dessutom föreslås att en bestämmelse som motsvarar 11 kap. 13 § i den gällande lagen skall tas in i 1 kap., som gäller centrala försäkringsbolagsrättsliga principer. I kapitlet föreslås också vissa tekniska ändringar jämfört med den gällande lagen.

De krav på verksamhetskapitalet som anges i kapitlet uppfyller kraven i artikel 28.2, 28.3, 28.5 och 28.7 i livförsäkringsdirektivet i fråga om livförsäkringsklasserna 1, 2, 3 och 6. Kapitlet innehåller inte några krav på verksamhetskapitalet i fråga om de övriga livförsäkringsklasserna eftersom finska bolag inte bedriver annan försäkring än sådan som hör till ovan nämnda livförsäkringsklasser.

Verksamhetskapital

1 §. *Ett försäkringsbolags verksamhetskapital.* I paragrafen föreslås bestämmelser om ett försäkringsbolags verksamhetskapital. Med verksamhetskapital avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar överstiger dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser.

I 1 mom. definieras ett försäkringsbolags verksamhetskapital. Verksamhetskapitalet motsvaras av sådana tillgångar i försäkrings-

företaget som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden som aktiverats bland aktiva i balansräkningen. Närmare bestämmelser om de poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet ingår i det föreslagna kapitlets 2 § och närmare bestämmelser om de poster som skall dras av från verksamhetskapitalet i det föreslagna kapitlets 5 §. Paragrafens 1 mom. motsvarar 11 kap. 1 § i den gällande lagen.

Enligt 2 mom. skall försäkringsbolaget fortlöpande uppfylla de krav på verksamhetskapitalet som anges i förslaget till 11 kap. Kravet är ett viktigt inslag i systemet för tillsyn i syfte att trygga de försäkrade förmånerna. Förslaget grundar sig på artikel 27.1 i livförsäkringsdirektivet, artikel 16 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 35 i återförsäkringsdirektivet.

I 7—18 § i det föreslagna kapitlet föreskrivs närmare om verksamhetskapitalets minimibelopp i skade-, liv- och återförsäkringsbolag.

2 §. *Poster som hänförs till verksamhetskapitalet.* I paragrafen föreskrivs om de poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet. Enligt den gällande lagen kan en del av de poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet hänföras till det utan begränsningar, medan en del är förenade med sådana begränsningar som anges i 3—4 §. En del av posterna kan godkännas endast med Försäkringsinspektionens tillstånd. Paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § i den gällande lagen, med den skillnaden att den bestämmelse i 2 § 9 punkten i den gällande lagen som gäller överskottet i ett livförsäkringsbolag flyttas till övergångsbestämmelserna eftersom den nämnda posten kan hänföras till verksamhetskapitalet i ett livförsäkringsbolag endast till utgången av 2009.

Till verksamhetskapitalet hänförs enligt 1 punkten, med de begränsningar som bestäms i 4 §, det betalda aktiekapitalet eller den betalda grundfonden och garantikapitalet. Förslaget grundar sig på artikel 27.2 a i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.2 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.1 a i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 1 punkten i den gällande lagen.

Enligt 2 punkten kan, på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens sam-

tycke, hälften av det obetalda aktiekapitalet eller av summan av grundfonden och garantikapitalet hänförs till verksamhetskapitalet när 25 procent av aktiekapitalet eller summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats. Förslaget grundar sig på artikel 27.4 d i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.4 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 a i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 2 punkten i den gällande lagen.

Enligt 3 punkten kan fonderna av bundet och fritt eget kapital hänförs till verksamhetskapitalet. Förslaget grundar sig på artikel 27.2 b i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.2 b i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.1 b i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 3 punkten i den gällande lagen.

Enligt 4 punkten kan räkenskapsperiodens vinst och vinst från tidigare räkenskapsperioder hänförs till verksamhetskapitalet. Förslaget grundar sig på artikel 27.2 c i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.2 c i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.1 c i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 4 punkten i den gällande lagen.

Enligt 5 punkten kan den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 5 kap. 15 § i samma lag hänförs till verksamhetskapitalet. De poster som avses i punkten jämföras inte med skuld utan är poster av typen eget kapital, även om de inte upptas under eget kapital i balansräkningen. I verksamhetskapitalet beaktas dessa om det inte finns fastställda förluster som kan täcka dem. De föreslagna posterna kan alltså räknas till de poster som avses i de direktiv som nämns i motiveringen till 1 punkten. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 5 punkten i den gällande lagen.

Enligt 6 punkten kan den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen hänförs till verksamhetskapitalet till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär. Förslaget grundar sig på artikel 27.4 c i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.4 c i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 c i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar

11 kap. 2 § 6 punkten i den gällande lagen.

Enligt artikel 16.4 c i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 27.4 c i livförsäkringsdirektivet kräver hänförandet av värderingsdifferenserna till verksamhetskapitalet en ansökan av försäkringsföretaget och samtycke av tillsynsmyndigheten. Vid genomförandet av liv- och skadeförsäkringsdirektivens krav i lagstiftningen i Finland ansågs ansökningsförfarandet inte nödvändigt. Eftersom värderingsdifferenserna utgör en betydande post i de finska försäkringsföretagens verksamhetskapital skulle en ändring av nuvarande praxis leda till en situation där uppenbarligen alla försäkringsföretag skulle ansöka om tillstånd att hänföra denna post till verksamhetskapitalet. Det är därför mera praktiskt att hålla kvar nuvarande praxis så, att Försäkringsinspektionen med stöd av förslaget till 6 § 2 mom. fortfarande har rätt att antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett försäkringsbolag att hänföra posten till verksamhetskapitalet. Försäkringsinspektionen följer regelbundet försäkringsbolagens verksamhetskapital och har därmed möjlighet att ingripa i användningen av denna post som en del av verksamhetskapitalet om den anser att ett sådant förfarande är motiverat. I praktiken ger detta samma slutresultat som ett ansökningsförfarande.

På ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke på de villkor som bestäms i 3 § och med de begränsningar som bestäms i 4 § kan enligt 7 punkten det till fullo betalda kapitalet av ett av bolaget för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget kapitallån hänförs till verksamhetskapitalet. Förslaget grundar sig på artikel 27.3 a i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.3 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.3 a i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 7 punkten i den gällande lagen.

I 8 punkten bestäms om möjligheten att till verksamhetskapitalet hänföra den tilläggsavgift som ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag kan fastställa. Förslaget grundar sig på artikel 16.4 b i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 b i återförsäkringsdirektivet. Direktivet förutsätter en ansökan av bolaget och tillsynsmyndighetens samtycke, men det an-

ses vara mera praktiskt att hålla kvar nuvarande praxis, dock så, att Försäkringsinspektionen fortfarande med stöd av förslaget till 6 § 2 mom. har rätt att antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett försäkringsbolag att hänföra posten till verksamhetskapitalet. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 8 punkten i den gällande lagen.

På ansökan av ett livförsäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke är det enligt 9 punkten möjligt att till verksamhetskapitalet hänföra det belopp av anskaffningsutgifterna för försäkringar som är möjligt enligt de kostnadsbelastningsgrunder som bolaget iakttar, beräknade på ett sätt som Försäkringsinspektionen godkänner och till den del utgifterna inte har dragits av från premieansvaret eller aktiverats bland aktiva i balansräkningen. Förslaget grundar sig på artikel 27.4 b i livförsäkringsdirektivet och artikel 36.5 b i återförsäkringsdirektivet. Enligt direktiven får denna post inte överstiga 3,5 procent av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där en sådan beräkning är möjlig. Denna skillnad skall minskas med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång. Syftet med förslaget är att ge Försäkringsinspektionen rätt att godkänna det sätt på vilket den i direktivet avsedda posten räknas ut. Det förutsätts att Försäkringsinspektionen då beaktar kraven i direktivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 10 punkten i den gällande lagen.

I 10 punkten föreskrivs om de poster som på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke kan hänföras till försäkringsbolagets verksamhetskapital. Syftet med förslaget är att göra det möjligt att hänföra poster som kan jämföras med posterna i punkterna 1-9 till verksamhetskapitalet, dock enbart med Försäkringsinspektionens samtycke. Förslaget motsvarar 11 kap. 2 § 11 punkten i den gällande lagen.

3 §. Särskilda villkor för kapitallån. I paragrafens föreskrivs om särskilda kvalitativa villkor som gäller kapitallån. Enligt förslaget kan ett sådant kapitallån som avses i 2 § 7 punkten hänföras till verksamhetskapitalet endast om det uppfyller de villkor som ställs i 15 kap. 2 § och i 1—3 punkten i paragrafen.

Enligt 1 punkten får lånekapitalet återbetalas förutsatt att bolaget efter att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel. Detta gäller dock inte när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs. Förslaget grundar sig på artikel 27.3 a iii i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.3 a iii i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.3 a iii i återförsäkringsdirektivet.

Enligt 2 punkten får låneavtalet inte innehålla bestämmelser om att skulden skall betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs. Förslaget grundar sig på artikel 27.3 a iv i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.3 a iv i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.3 a iv i återförsäkringsdirektivet.

Enligt 3 punkten kan låneavtalet ändras endast på försäkringsbolagets ansökan och med Försäkringsinspektionens tillstånd. Förslaget grundar sig på artikel 27.3 a v i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.3 a v i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.3 a v i återförsäkringsdirektivet.

Paragrafen motsvarar 11 kap. 3 § i den gällande lagen.

4 §. Begränsningar som gäller de poster som hänförs till verksamhetskapitalet. I paragrafen bestäms om de kvantitativa begränsningar som hänför sig till vissa poster som förtecknas i 2 §. Paragrafen motsvarar 11 kap. 4 § i den gällande lagen, med den skillnaden att den begränsning som gäller godkännandet av framtida överskott i ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital har flyttats till övergångsbestämmelserna på grund av den ändring som nämns i motiveringen till 2 §.

Enligt artikel 27.3 a i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.3 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.3 a i återförsäkringsdirektivet får kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital utgöra högst 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet och verksamhetskapitalets minimibelopp. Enligt artikel 27.4 d i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.4 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 a i återförsäkringsdirektivet kan hälften av ännu ej inbetalat aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 procent av

nämnda kapital, utgöra högst 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapalet och verksamhetskapalets minimibelopp. Enligt artikel 16.4 b i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 b i återförsäkringsdirektivet kan verksamhetskapalet utgöras av fordran som ett ömsesidigt eller liknande försäkringsföretag med variabla bidrag kan ha på sina medlemmar i form av begärda extra bidrag inom ett visst verksamhetsår, med ett belopp som uppgår till högst hälften av skillnaden mellan bidrag som maximalt kan infordras och faktiskt infordrade bidrag, varvid sådana extra bidrag inte får motsvara mer än 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapalet och verksamhetskapalets minimibelopp.

En försäkringsanstalt skall hela tiden uppfylla verksamhetskaptalkravet. Om försäkringsbolagets verksamhetskaptal är mindre än verksamhetskapalets minimibelopp uppfyller försäkringsanstalten inte solvenskraven och måste vidta de åtgärder som anges i 24 §. Av denna orsak har det enligt den gällande lagen ansetts tillräckligt att de poster som förtecknas ovan har kunnat utgöra högst 50 procent av verksamhetskapalets minimibelopp. Under gränsen för minimibeloppet leder beräkningsformeln enligt den gällande lagen dock alltid till ett högre verksamhetskaptal än beräkningsformeln enligt direktivet. Detta innebär att garantibeloppet underskrids vid en senare tidpunkt enligt den gällande lagen än vad som är avsikten i direktivet. Eftersom denna brist försämrar tryggheten av de försäkrade förmånerna, försvårar den proaktiva tillsynen och reducerar Försäkringsinspektionens befogenheter föreslås att beräkningsformeln enligt den gällande lagen skall ändras i enlighet med ordalydelsen i direktivet i alla moment i denna paragraf.

I 1 mom. anges de kvantitativa begränsningar som hänför sig till kapitallån och aktier i fråga om vilka rättigheterna fastställs närmare i bolagsordningen enligt 3 kap. 3 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Enligt 1 mom. 1 punkten får av sådana kapitallån som avses i 2 § 7 punkten till verksamhetskapalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapalet och verksamhetskapalets minimibelopp. I 1 mom. 2 punkten föreskrivs

också om sådana aktier i fråga om vilka rätten till andelslös gottgörelse uppkommer per räkenskapsperiod och vilkas betalning kan utgöra en skuld för försäkringsbolaget, om bolagets bokslut inte uppvisar såsom vinst utdelningsbara medel. Förslaget grundar sig på artikel 27.3 a i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.3 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.3 a i återförsäkringsdirektivet. Paragrafens 1 mom. motsvarar delvis 11 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att bestämmelserna om kumulativa preferensaktier i den gällande lagen ändras så att de motsvarar 3 kap. 3 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Om aktien enligt bolagsordningen inte är förenad med andra bättre ekonomiska rättigheter än aktier på det sätt som är möjligt enligt den gällande aktiebolagslagen tillämpas inte de begränsningar som föreslås i denna paragraf. Benämningen preferensaktie används inte i detta förslag, liksom inte heller i den gällande aktiebolagslagen.

I 2 mom. föreskrivs om de kvantitativa begränsningar som hänför sig till den post som avses i 2 § 2 punkten. Förslaget grundar sig på artikel 27.4 d i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.4 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 a i återförsäkringsdirektivet. Momentet motsvarar i huvudsak 11 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 3 mom. föreskrivs om de kvantitativa begränsningar som hänför sig till den post som avses i 2 § 8 punkten. Förslaget grundar sig på artikel 16.4 b i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 b i återförsäkringsdirektivet. Momentet motsvarar i huvudsak 11 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen.

Paragrafens 4 mom. grundar sig på artikel 27.3 a i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.3 a i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.3 a i återförsäkringsdirektivet, enligt vilka högst 25 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapalet och verksamhetskapalets minimibelopp får bestå av förlagslån eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att försäkringsföretaget försätts i konkurs eller träder i likvidation, skall ha prioritet efter alla övriga borgenärers fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra

vid tillfället utestående skulder har lösts. De nämnda posterna ingår i de tillgångar som förtecknas i 4 § 1 mom. 1 och 2 punkten. Momentet motsvarar i huvudsak 11 kap. 4 § 5 mom. i den gällande lagen.

5 §. *Poster som skall dras av från verksamhetskapitalet.* I 2 § föreskrivs om de poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet. Vissa poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet är dock sådana att de inte står till bolagets förfogande om bolaget träder i likvidation. Detta innebär att det uppstår ett behov av att förutsätta att dessa poster skall dras av från verksamhetskapitalet för att beskriva den faktiska ekonomiska ställningen. I paragrafen föreskrivs om de poster som skall dras av från verksamhetskapitalet.

Bestämmelsen i 11 kap. 5 § 9 punkten i den gällande lagen har upphävts genom nämnda lag 1319/2004. Enligt förslaget skall 11 kap. 5 § 10 punkten i den gällande lagen bli en ny 9 punkt. Dessutom föreslås att en ny 10 punkt fogas till paragrafen.

Enligt 1 mom. 1 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder. Förslaget grundar sig på artikel 27.2 c i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.2 c i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.1 c i återförsäkringsdirektivet. Punkten motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 2 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen, om den är positiv. Enligt den föreslagna 2 § 6 punkten kan värderingsdifferenserna hänföras till verksamhetskapitalet. I denna punkt föreskrivs om den situation då tillgångarnas verkliga värde är lägre än bokföringsvärdet, varvid det är naturligt att skillnaden skall dras av från verksamhetskapitalet. Punkten motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 3 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av den del av bolagets fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst. Förslaget grundar sig på artikel 27.2 c i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.2 c i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.1 c i återförsäkringsdirektivet. Punkten

motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 3 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 4 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som bolagets kostnadsbelastningsgrunder tillåter. Förslaget grundar sig på artikel 27.4 b i livförsäkringsdirektivet och artikel 36.5 b i återförsäkringsdirektivet. Punkten hänför sig till periodiseringen av anskaffningsutgifterna för livförsäkring och återförsäkring. Förslaget motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 4 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 5 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av den andel av anskaffningsutgifter för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen. Enligt artikel 27.2 i livförsäkringsdirektivet, artikel 16.2 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 36.1 i återförsäkringsdirektivet skall från verksamhetskapitalet dras av alla förutsebara förpliktelser och immateriella värden som inte har beaktats i resultaträkningen. För tydlighetens skull preciseras i 5 mom. vad som i direktivet avses med de immateriella värden som inte beaktats i resultaträkningen. Syftet med förslaget är i enlighet med den gällande lagen att de immateriella poster som ingår bland aktiva i balansräkningen skall dras av från verksamhetskapitalet. Förslaget motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 6 punkten skall skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret för andra ansvar än pensionsansvar samt för skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 dras av från verksamhetskapitalet när det gäller skadeförsäkringsverksamhet, om diskontering tillämpas vid beräkningen av bolagets ersättningsansvar. Bestämmelsen grundar sig på artikel 16 i skadeförsäkringsdirektivet. I och med bestämmelsen behandlas sådana skadeförsäkringsföretag som använder diskontering och sådana som inte använder diskontering lika när det gäller kraven på verksamhetskapitalet. Punkten motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 6 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 7 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av alla med skulder

jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik. Förslaget grundar sig på bestämmelserna i de direktiv som avses i motiveringen till 5 punkten. Syftet med förslaget är att precisera vad som i direktivet avses med alla förutsebara förpliktelser. Förslaget motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 8 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser. Enligt 1 § avses med verksamhetskapitalet det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar skall anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Panter eller inteckningar som ställts för bolagets främmande förbindelser skall betraktas som en förbindelse som kan jämföras med en skuld, och därför skall dessa poster dras av. Paragrafen motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 8 punkten i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. 9 punkten skall från verksamhetskapitalet dras av eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka försäkringsbolaget. Uttrycket eventuell maximal förlust har inte preciserats i lagstiftningen, i förordningarna eller i Försäkringsinspektionens föreskrifter och därmed har den maximala förlusten i stor utsträckning varit beroende av prövning. Granskningen av ändamålsenligheten hos den har baserat sig på Försäkringsinspektionens tillsyn och på dess föreskrifter och anvisningar. Enligt förslaget skall nuläget kvarstå oförändrat. Paragrafen motsvarar 11 kap. 5 § 1 mom. 10 punkten i den gällande lagen.

Till 1 mom. har fogats en ny 10 punkt, enligt vilken från verksamhetskapitalet skall dras av det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansinstitut som ägs av bolaget och i ett annat försäkringsbolag, om inte motsvarande avdrag görs på basis av bestämmelserna i 26 kap. om extra tillsyn över försäkringsgrupper. Avdraget förutsätter att försäkringsbolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 26 kap. Till denna del grundar sig förslaget på de skade- och livförsäkringsdirektiv som ändrats på basis av artiklarna 22 och 23 i direktivet

om finansiella konglomerat och på artikel 36.2 b i återförsäkringsdirektivet. Enligt förslaget kan försäkringsbolagen alternativt tillämpa de avdrags- och sammanställningsmetoder som avses i bilaga 2 till statsrådets förordning om beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning (1193/2004). Förslaget grundar sig på den option som ovan nämnda direktiv möjliggör.

6 §. Försäkringsinspektionens befogenheter. I paragrafen föreskrivs om Försäkringsinspektionens befogenheter. Paragrafen motsvarar 14 kap. 5 b § 5 och 6 mom. i den gällande lagen. Förutsättningarna för verksamheten har dock preciserats.

Enligt 1 mom. får Försäkringsinspektionen rätt att kräva att värdena av de poster som ingår i verksamhetskapitalet nedskrivs i synnerhet i sådana fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen av verksamhetskapitalet. Paragrafens 1 mom. grundar sig på artikel 38.3 i livförsäkringsdirektivet, artikel 20a.3 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 43.4 i återförsäkringsdirektivet.

Enligt 2 mom. kan Försäkringsinspektionen antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett försäkringsbolag att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten till bolagets verksamhetskapital. Enligt artikel 16.4 c i skadeförsäkringsdirektivet, artikel 27.4 c i livförsäkringsdirektivet och artikel 36.4 c i återförsäkringsdirektivet kräver hänförandet av värderingsdifferenserna till verksamhetskapitalet en ansökan av försäkringsföretaget och samtycke av tillsynsmyndigheten. Såsom framförs ovan i motiveringen till 2 § 6 punkten skulle ett förfarande i enlighet med direktivet leda till att alla försäkringsbolag skulle ansöka om tillstånd att hänföra den nämnda posten till verksamhetskapitalet. Därför anses det vara mera praktiskt att man i stället för ett ansökningsförfarande ger Försäkringsinspektionen rätt att delvis eller helt och hållet förbjuda ett försäkringsbolag att hänföra posten till verksamhetskapitalet. Detta gäller också den post som avses i 2 § 8 punkten. Genom förslaget preciseras bestämmelsen i den gällande lagen så, att Försäkringsinspektionen kan förbjuda försäkringsbolaget att hänföra de poster som

avses i momentet till verksamhetskapitalet endast av särskilda skäl. Detta kan t.ex. vara fallet om det finns grundad anledning att anta att det inte är möjligt att fastställa den tilläggsavgift som avses i 2 § 8 punkten i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag.

Minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital

7 §. Beräkning av minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital. I paragrafen föreskrivs om beräkningen av minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital.

Enligt 1 mom. är minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital det belopp som är störst av minimibeloppet i förhållande till ersättningsansvaret och de belopp som räknats ut på basis av premieinkomsten och ersättningskostnaderna.

Enligt 2 mom. skall ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital dock alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som avses i 18 § 2 mom.

Förslaget grundar sig på artikel 16a.1, 16a.2 och 16a.5 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 37.1, 37.2 och 37.5 i återförsäkringsdirektivet. Paragrafen motsvarar 11 kap. 7 § 1 och 10 mom. i den gällande lagen.

I 3 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att bestämmelser om minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital finns separat i 18 §. Till denna del grundar sig förslaget på bestämmelserna i återförsäkringsdirektivet.

8 §. Beräkning på basis av premieinkomsten. I paragrafen föreskrivs om beräkningen på basis av premieinkomsten.

Av bolagets premieinkomst under den senaste räkenskapsperioden skall enligt 1 mom. sammanräknas 18 procent av inkomsterna upp till 53 100 000 euro och 16 procent av den överstigande delen. Enligt förslaget skall det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som anges separat i 10 §. Enligt 2 mom. höjs premieinkomsten i fråga om ansvarsförsäkringar med 50 procent i fråga om både verksamhet med direktförsäkring och återförsäkringsverksamhet i den beräkning som avses i 1 mom. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att omfördela

premieinkomsten till dessa klasser. I förslaget preciseras att premieinkomsten vid ansvarsförsäkring höjs i fråga om all mottagen försäkring.

Enligt 3 mom. används premieintäkten i stället för premieinkomsten i den i 2 och 3 mom. angivna beräkningen, om bolagets premieintäkt under den senaste räkenskapsperioden är större än premieinkomsten.

Förslaget grundar sig på artikel 16a.3 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 37.3 i återförsäkringsdirektivet. Det belopp om 50 000 000 euro som nämns i de nämnda artiklarna har i fråga om skadeförsäkringsbolag höjts till 53 100 000 euro genom Europeiska kommissionens meddelande i EU:s officiella tidning den 18 augusti 2006 (2006/C/194/07) i enlighet med artikel 17a i skadeförsäkringsdirektivet. I återförsäkringsdirektivet har någon sådan höjning inte gjorts, men i 18 § föreslås att detta högre eurobelopp skall tillämpas också på återförsäkringsbolag så att bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag och återförsäkringsbolag blir enhetliga. Paragrafen motsvarar 11 kap. 7 § 2—4 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att vissa tekniska ändringar har gjorts i paragrafen och eurobeloppet i 1 mom. har höjts i enlighet med ovan nämnda meddelande av Europeiska kommissionen.

9 §. Beräkning på basis av ersättningskostnaderna. I paragrafen föreskrivs om beräkningen på basis av ersättningskostnaderna.

Av medelvärdet av bolagets ersättningskostnader under de tre senaste räkenskapsperioderna sammanräknas enligt 1 mom. 26 procent av kostnaderna upp till 37 200 000 euro och 23 procent av den överstigande delen. Enligt förslaget skall det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som anges separat i 10 §.

Om försäkringarna huvudsakligen består av kredit-, storm-, hagel- eller frostförsäkringar, skall enligt 2 mom. den i 1 mom. nämnda genomsnittliga ersättningskostnaden beräknas för de sju senaste räkenskapsperioderna.

Enligt 3 mom. höjs i den i 1 mom. angivna beräkningen ersättningskostnaderna i fråga om ansvarsförsäkringar med 50 procent i fråga om både verksamhet med direktförsäkring och återförsäkringsverksamhet. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att om-

fördela ersättningskostnaderna till dessa klasser. I förslaget preciseras att ersättningskostnaden vid ansvarsförsäkring höjs i fråga om all mottagen försäkring.

Förslaget grundar sig på artikel 16a.4 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 37.4 i återförsäkringsdirektivet. Det belopp om 30 000 000 euro som nämns i de nämnda artiklarna har i fråga om skadeförsäkringsbolag höjts till 37 200 000 euro genom det meddelande av kommissionen som nämns i motiveringen till 8 § i enlighet med artikel 17 a i skadeförsäkringsdirektivet. I återförsäkringsdirektivet har någon sådan höjning inte gjorts, men på motsvarande sätt som i 8 §, föreslås i 18 § att detta högre eurobelopp skall tillämpas också på återförsäkringsbolag så att bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag och återförsäkringsbolag blir enhetliga. Paragrafen motsvarar 11 kap. 7 § 5—7 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att eurobeloppet i 1 mom. har höjts i enlighet med ovan i motiveringen till 8 § nämnda meddelande av Europeiska kommissionen.

10 §. Återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital. I paragrafen föreskrivs om återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital.

I 1 mom. redogörs för beräkningen av det relationstal som används i 8 § 1 mom. och 9 § 1 mom. Enligt förslaget erhålls relationstalet i anslutning till premieinkomsten och ersättningskostnaden när bolagets egen andel av ersättningskostnaden för de tre närmast föregående räkenskapsperioderna jämförs med motsvarande ersättningskostnad före avdrag av återförsäkringsgivarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5. Förslaget grundar sig på artikel 16a.3 och 16a.4 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 37.3 och 37.4 i återförsäkringsdirektivet. I den gällande lagen redogörs för beräkningen av relationstalet i 11 kap. 7 § 4 och 7 mom.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är obetydlig, kan Försäkringsinspektionen enligt 2 mom. kräva att skadeförsäkringsbolaget vid beräkningen av

verksamhetskapitalets minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 mom. Förslaget grundar sig på artikel 20a.4 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 43.5 i återförsäkringsdirektivet. Paragrafens 2 mom. motsvarar 11 kap. 7 § 8 mom. i den gällande lagen.

11 §. Verksamhetskapitalets minimibelopp i förhållande till ersättningsansvaret. I paragrafen föreskrivs om verksamhetskapitalets minimibelopp i förhållande till ersättningsansvaret.

Om verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 7 § beräknat i enlighet med 8 eller 9 § är mindre än minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital, skall verksamhetskapitalets minimibelopp dock vara minst minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital multiplicerat med ett relationstal som erhålls när det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens slut divideras med det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens början. Detta relationstal får dock inte vara större än 1. En definition av ersättningsansvaret finns i lagförslagets 9 kap. 3 §.

I sådana situationer då bolagets verksamhet minskar kraftigt eller bolaget helt upphör att driva en ny rörelse (run off) kan verksamhetskapitalets minimibelopp beräknat enligt 8 och 9 § vara lågt i jämförelse med bolagets ersättningsansvar. För sådana situationer har det skapats ett förfarande enligt vilket grundnivån för det verksamhetskapital som krävs fastställs enligt förfarandet i 8 och 9 §, men det verksamhetskapital som krävs när verksamheten minskar hålls på en nivå som står i förhållande till ersättningsansvaret.

Paragrafen motsvarar 11 kap. 7 § 9 mom. i den gällande lagen. Förslaget grundar sig på artikel 16a.5 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 37.5 i återförsäkringsdirektivet.

Minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital

12 §. Beräkning av minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital. I paragrafen föreskrivs om beräkningen av minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital.

Enligt 1 mom. fastställs minimibeloppet av

ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital genom sammanräkning av de minimibelopp av verksamhetskapitalet som räknats ut för de olika försäkringsklasserna enligt 13—16 §. I förslaget har 11 kap. 9 § i den gällande lagen föreslagits bli uppdelad på 12-17 §. Syftet med momentet är klarlägga betydelsen hos 11 kap. 9 § i den gällande lagen. Förslaget grundar sig på artikel 28.1 i livförsäkringsdirektivet.

Enligt 2 mom. skall verksamhetskapitalet dock alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som anges i 20 § 2 mom. Förslaget grundar sig på artikel 28.1 i livförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 9 § 12 mom. i den gällande lagen.

13 §. *Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 1 och 2.* I paragrafen föreskrivs om beräkningen av den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 1 och 2.

Den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp skall enligt 1 mom. i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 1 och 2, med undantag av sådana tilläggförsäkringar som avses i 13 § 2 mom. i lagen om försäkringsklasser, bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2 och 3 mom.

Enligt 2 mom. beräknas en andel om 4 procent på summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden. Resultatet multipliceras med ett relationstal som fastställs på basis av avgiven återförsäkring.

I 3 mom. beaktas risksummans inverkan på kravet på verksamhetskapitalets minimibelopp.

Förslaget grundar sig på artikel 28.2 i livförsäkringsdirektivet. Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § 1—3 mom. i den gällande lagen.

14 §. *Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 3.* I paragrafen föreskrivs om beräkningen av den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om fondförsäkringar.

Enligt 1 mom. skall den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om fondförsäkringar bestämmas

genom sammanräkning av de belopp som avses i 2—5 mom.

Enligt 2 mom. beräknas vilken inverkan premieansvaret och ersättningsansvaret för löpande pensioner har på kravet på verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om de försäkringar för vilka försäkringsbolaget bär placeringsrisken. Enligt förslaget beaktas inverkan av avgiven återförsäkring i beräkningen. Förslaget motsvarar det som föreslagits i fråga om 13 § 2 mom.

Enligt 3 mom. beräknas vilken inverkan premieansvaret och ersättningsansvaret för löpande pensioner har på kravet på verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om de försäkringar för vilka försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken och försäkringsbolaget inte inom en kort tid har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna. Enligt förslaget beaktas inverkan av avgiven återförsäkring i beräkningen.

I 4 mom. beaktas risksummans inverkan på kravet på verksamhetskapitalets minimibelopp.

Enligt 5 mom. beräknas vilken inverkan administrationskostnaderna har på kravet på verksamhetskapitalets minimibelopp för sådana försäkringar för vilka försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken och försäkringsbolaget inom en kort tid har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna. Med administrationskostnader avses i momentet den post som definieras i artikel 34.7 c i direktiv 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag.

Förslaget grundar sig på artikel 28.7 i livförsäkringsdirektivet. Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § 4—8 mom. i den gällande lagen.

15 §. *Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 6.* I paragrafen föreskrivs om beräkningen av den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 6.

Enligt förslaget skall den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 6 bestämmas genom uträkning av 4 procent av premieansvaret för sådana försäkringar vid utgången av den

närmast föregående räkenskapsperioden för vilka försäkringsbolaget bär placeringsrisken. Resultatet multipliceras med ett relationstal som är beroende av avgiven återförsäkring. Förslaget grundar sig på artikel 28.5 i livförsäkringsdirektivet.

I fråga om livförsäkringsklass 6 anges kravet på verksamhetskapitalet i artikel 28.5 i livförsäkringsdirektivet. När det gäller sådana kapitaliseringsavtal där försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken tillämpas enligt nuvarande praxis bestämmelserna om fondförsäkringar, dvs. livförsäkringsklass 3. Inga ändringar föreslås i denna praxis.

Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § 9 mom. i den gällande lagen.

16 §. *Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om vissa andra försäkringar.* I paragrafen föreskrivs om beräkningen av den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga tilläggsförsäkringar som avses i 13 § 2 mom. i lagen om försäkringsklasser, försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt i fråga om mottagen återförsäkring. Enligt förslaget räknas minimibeloppet av verksamhetskapitalet för dessa ut enligt vad som i 7 § 1 mom. föreskrivs om skadeförsäkring.

Förslaget grundar sig på artikel 28.3 i livförsäkringsdirektivet. Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § 10 mom. i den gällande lagen.

17 §. *Återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital.* I paragrafen föreskrivs om återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital.

I 1 mom. redogörs för beräkningen av det relationstal som används i 13 § 2 mom., 14 § 2 och 3 mom. samt 15 §. I den gällande lagen redogörs för beräkningen av relationstalet i 11 kap. 9 § 2, 5 och 6 mom. Förslaget grundar sig på artikel 28.2 a i livförsäkringsdirektivet.

I 2 mom. redogörs för beräkningen av det relationstal som används i 13 § 3 mom. och 14 § 4 mom. I den gällande lagen redogörs för beräkningen av relationstalet i 11 kap. 9 § 3 och 7 mom. Förslaget grundar sig på artikel 28.2 b i livförsäkringsdirektivet.

I 3 mom. ges Försäkringsinspektionen rätt

att höja det relationstal som avses i 1 och 2 mom. på samma sätt som i fråga om skadeförsäkringar i 10 § 2 mom. Förslaget grundar sig på artikel 38.4 i livförsäkringsdirektivet.

Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § 11 mom. i den gällande lagen.

Minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital

18 §. *Beräkning av minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital.* I paragrafen föreskrivs om minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital.

Enligt 1 mom. är minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital det belopp som är störst av de belopp som räknats ut på basis av skadeförsäkringsbolagets premieinkomst, ersättningskostnader och ersättningsansvar. Kravet grundar sig på artiklarna 37, 38 och 39 i återförsäkringsdirektivet, dock så, att man vid beräkningen av minimibeloppet av verksamhetskapitalet iakttar de högre eurobelopp som fastställts för skadeförsäkringsbolag i enlighet med 8 och 9 §, så att bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag och återförsäkringsbolag är enhetliga. I artikel 37 i direktivet föreskrivs om det minimibelopp av verksamhetskapitalet som skadeåterförsäkring förutsätter. Kravet är det samma som fastställs för direkt skadeförsäkring i artikel 16a i det första skadeförsäkringsdirektivet. Enligt artikel 38.1 i återförsäkringsdirektivet skall solvensmarginalen för livåterförsäkring beräknas på samma sätt som solvensmarginalen för skadeförsäkring. Enligt artikel 38.2 i återförsäkringsdirektivet är det möjligt att i fråga om vissa försäkringsklasser använda förfarandet inom direkt livförsäkring vid beräkningen av solvensmarginalen för livåterförsäkring. Enligt nuvarande praxis tillämpas för närvarande det krav som gäller direkt skadeförsäkring på all mottagen återförsäkring i Finland, eftersom livåterförsäkring till sin natur har ansetts vara jämförbar med skadeförsäkring. Därmed anses det förfarande som möjliggörs i artikel 38.2 inte nödvändigt.

Enligt 2 mom. skall verksamhetskapitalet dock alltid uppgå till minst minimigarantibeloppet enligt 21 § 2 eller 3 mom., på motsvarande sätt som i fråga om liv- och skadeför-

säkringsbolag. Momentet grundar sig på artikel 40 i återförsäkringsdirektivet.

Garantibelopp

19 §. *Garantibeloppet för ett skadeförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring.* I paragrafen föreskrivs om garantibeloppet för ett skadeförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring.

Enligt 1 mom. utgörs ett skadeförsäkringsbolags garantibelopp av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 7 §. Punkten grundar sig på artikel 17.1 i skadeförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 8 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs om minimigarantibeloppet. I den gällande lagen finns bestämmelser om detta i 11 kap. 8 § 2 mom. I 1 och 2 punkten i momentet har de föreskrivna minimigarantibeloppen för skadeförsäkringsbolagens del höjts i enlighet med det meddelande av Europeiska kommissionen som avses i motiveringen till 8 §. Efter denna ändring är den högre gränsen 3,2 miljoner euro och den lägre gränsen 2,2 miljoner euro. Den högre gräns som avses i 1 punkten tillämpas om någon av de försäkrade riskerna hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 eller den mottagna återförsäkringens andel av bolagets totala premieinkomst eller totala ansvarsskuld överstiger 10 procent eller om återförsäkringspremieinkomsten överstiger 50 miljoner euro. De krav som följer av den mottagna återförsäkringens omfattning grundar sig på artikel 17b.1 i det första skadeförsäkringsdirektivet. Artikeln har intagits till följd av återförsäkringsdirektivet. Dessa krav som följer av mottagen återförsäkring har delvis tillämpats i Finland redan tidigare, eftersom variationerna i återförsäkringens ersättningskostnader har ansetts stora.

20 §. *Garantibeloppet för ett livförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring.* I paragrafen föreskrivs om garantibeloppet för ett livförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring. Enligt 1 mom. utgörs ett livförsäkringsbolags garantibelopp av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som

fastställs enligt 12 §. Förslaget grundar sig på artikel 29.1 i livförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 11 kap. 10 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs om minimigarantibeloppet. I den gällande lagen finns bestämmelser om detta i 11 kap. 10 § 2 mom. Det föreskrivna minimigarantibeloppet i momentet har höjts till 32 miljoner euro i enlighet med det meddelande av Europeiska kommissionen som avses i motiveringen till 8 §. Förslaget grundar sig på artikel 29.2 i livförsäkringsdirektivet.

21 §. *Garantibeloppet för ett återförsäkringsbolag.* I paragrafen föreskrivs om garantibeloppet för ett återförsäkringsbolag. Enligt den gällande lagen har de bestämmelser som skall tillämpas inom skadeförsäkring tillämpats på återförsäkringsbolag när det gäller garantibeloppet. Enligt förslaget skall de nya kraven i återförsäkringsdirektivet tillämpas på garantibeloppet för ett återförsäkringsbolag.

Enligt 1 mom. utgörs ett återförsäkringsbolags garantibelopp av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 18 §. Kravet grundar sig på artikel 40.1 i återförsäkringsdirektivet.

I 2 mom. föreskrivs om minimigarantibeloppet för ett captivebolag för återförsäkring. Enligt artikel 40 i återförsäkringsdirektivet uppgår minimigarantibeloppet för ett återförsäkringsbolag till 3 miljoner euro, men medlemsstaterna kan föreskriva att kravet uppgår till endast 1 miljon euro i fråga om captivebolag för återförsäkring. Enligt definitionen i 1 kap. 4 § i denna lag återförsäkras ett captivebolag för återförsäkring risker endast för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör. Detta innebär att en direkt försäkringstagare vars risker captivebolaget för återförsäkring återförsäkras också är ägare till captivebolaget för återförsäkring eller att den direkta försäkringstagaren och återförsäkraren har en nära förbindelse. När man dessutom beaktar att risken för ett direkt försäkringsavtal i första hand bärs av den direkta försäkraren, kan det nämnda lägre minimigarantibeloppet anses vara tillräckligt för captivebolag för återförsäkring. Syftet med förslaget är att finska captivebolag för återförsäkring skall kunna omfattas av samma bestämmelser som enligt

återförsäkringsdirektivet kan tillämpas på andra captivebolag för återförsäkring inom EES-området. Förslaget gör den gällande regleringen lindrigare.

I 3 mom. föreskrivs om minimigarantibeloppet för ett annat återförsäkringsbolag än ett captivebolag. Enligt artikel 40.2 i återförsäkringsdirektivet skall minimigarantibeloppet uppgå till 3 000 000 euro, men i syfte att förenhetliga bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag och andra återförsäkringsbolag än captivebolag för återförsäkring föreslås att kravet till denna del höjs till 3 200 000 euro.

22 §. Sammansättningen av garantibeloppet. I paragrafen ingår bestämmelser om hur garantibeloppet i ett försäkringsbolag bildas. Paragrafen motsvarar 11 kap. 6 § i den gällande lagen. Förslaget grundar sig på artikel 29.1 i livförsäkringsdirektivet, artikel 17.1 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 40.1 i återförsäkringsdirektivet.

Åtgärder och tillsyn

23 §. Beräkning av verksamhetskapitalet. I paragrafen bestäms att ett försäkringsbolag till Försäkringsinspektionen skall lämna en beräkning över att de krav som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts. I den gällande lagen finns bestämmelser om detta i första meningen i 11 kap. 12 §. Beräkningen hänförs sig till Försäkringsinspektionens tillsyn över försäkringsbolagens solvens. Försäkringsinspektionen meddelar i enlighet med 28 § föreskrifter om när beräkningen av verksamhetskapitalet skall överlämnas till Försäkringsinspektionen.

24 §. Upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse. I paragrafen föreslås bestämmelser om upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse om försäkringsbolaget inte uppfyller de krav som ställs på garantibeloppet i denna lag eller de krav som ställs på verksamhetskapitalets minimibelopp i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I paragrafen föreskrivs också om följderna vid försummelse av skyldigheten att upprätta bokslut och verksamhetsberättelse.

I 1 mom. föreskrivs om styrelsens och verkställande direktörens skyldighet att upprätta bokslut och verksamhetsberättelse om det kan antas att försäkringsbolaget inte upp-

fyller de krav som ställs på garantibeloppet i 19—21 §. Detta gäller även styrelsen och verkställande direktören i ett arbetspensionsförsäkringsbolag om det kan antas att ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Genom lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (1120/2006) har begreppet garantibelopp slopats för arbetspensionsförsäkringsbolagens del. Garantibeloppet har ersatts med en hänvisning till hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp, vilket till storleken motsvarar det tidigare garantibeloppet.

På motsvarande sätt som i den gällande lagen skall bokslutet och verksamhetsberättelsen enligt förslaget upprättas utan dröjsmål. Det föreslås att till momentet fogas ett krav på att bokslutet och verksamhetsberättelsen skall upprättas inom två månader. Syftet med förslaget är att påskynda det förfarande som gäller försättande i tvångslikvidation för tryggnad av de försäkrade förmånerna. Förslaget motsvarar med ovan nämnda undantag 15 kap. 6 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs om följderna av försummelse av att upprätta det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 1 mom. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen uppmana styrelsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse, om dessa inte har upprättats i de fall som avses i 1 mom. Följs inte uppmaningen kan Försäkringsinspektionen låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till en revisor för granskning. Momentet motsvarar 15 kap. 6 § 3 mom. i den gällande lagen, dock så, att bestämmelsen om Försäkringsinspektionens rätt att sammankalla bolagsstämma flyttas till 23 kap. 3 § 4 mom.

Om de tillsynsåtgärder som föreslås i 25 och 26 § föreskrivs för arbetspensionsförsäkringsbolagens del i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

25 §. Plan för återställande av en sund finansiell ställning. I paragrafen föreskrivs om planen för återställande av en sund finansiell ställning.

I 1 mom. föreskrivs om bolagets skyldighe-

ter i en situation då bolagets verksamhetskaptal underskrider verksamhetskaptlets minimibelopp. Förslaget motsvarar 14 kap. 5 b § 1 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att i det hänvisas också till det krav på verksamhetskaptlet som gäller återförsäkringsbolag, eftersom detta regleras separat i 18 §.

Enligt 2 mom. kan Försäkringsinspektionen kräva att försäkringsbolaget överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för bolaget om inspektionen anser att bolagets försäkrade förmåner är hotade. Förslaget grundar sig på artikel 38.1 i livförsäkringsdirektivet, artikel 20a.1 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 43.1 i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 14 kap. 5 b § 3 mom. i den gällande lagen.

Enligt 3 mom. kan Försäkringsinspektionen som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 2 mom. ålägga bolaget att ha ett högre verksamhetskaptal än vad som krävs. Förslaget grundar sig på artikel 20a.2 i skadeförsäkringsdirektivet, artikel 38.2 i livförsäkringsdirektivet och artikel 43.3 i återförsäkringsdirektivet. Förslaget motsvarar 14 kap. 5 b § 4 mom. i den gällande lagen.

26 §. Plan för kortfristig finansiering. I paragrafen föreskrivs om bolagets skyldigheter i en situation då bolagets verksamhetskaptal underskrider minimigarantibeloppet. Förslaget motsvarar 14 kap. 5 b § 2 mom. i den gällande lagen, med den skillnaden att i det hänvisas också till det krav på garantibeloppet som gäller återförsäkringsbolag, eftersom detta regleras separat i 21 §.

Verksamhetskaptlet enligt 7 § 2 mom., 12 § 2 mom. och 18 § 2 mom. i förslaget skall alltid uppgå till minst minimigarantibeloppet. Om försäkringsbolagets verksamhetskaptal är lägre än minimigarantibeloppet, är bolagets verksamhetskaptal lägre än verksamhetskaptlets minimibelopp. I dessa situationer skall alltså bolaget upprätta en plan för kortsiktig finansiering och inte en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 25 § 1 mom.

Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf skall försäkringsbolaget enligt förslaget upprätta det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 24 §, om det kan antas att

försäkringsbolaget inte uppfyller de krav som ställs på garantibeloppet i 19—22 §.

Förordningar och föreskrifter

27 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. Enligt paragrafen kan social- och hälsovårdsministeriet genom förordning föreskriva att en förhöjning som motsvarar den förhöjning som i fråga om återförsäkring avses i 8 § 2 mom. och 9 § 3 mom. skall göras i de beräkningar som avses i 8 och 9 § också i andra försäkringsklasser än klasserna 11, 12 och 13, förutsatt att Europeiska gemenskapernas kommission har beslutat att kräva en sådan förhöjning. Detta grundar sig på artikel 17b.3 i det första skadeförsäkringsdirektivet, vilken har intagits till följd av återförsäkringsdirektivet. Om verksamhetskaptalkraven för återförsäkringsföretag höjs i fråga om mottagen återskadeförsäkring på det sätt som avses i artikel 56 c i återförsäkringsdirektivet skall samma krav också tillämpas i fråga om återförsäkringsverksamheten i bolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring.

I paragrafen föreslås dessutom ett bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att genom förordning justera de belopp som anges i det föreslagna 11 kap. Bestämmelsen baserar sig på 11 kap. 14 § i den gällande lagen, artikel 30 i livförsäkringsdirektivet (2002/83/EG), artikel 17a som fogats till det första skadeförsäkringsdirektivet genom direktiv (2002/13/EG) och artikel 41 i återförsäkringsdirektivet (2005/68/EG).

28 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. I paragrafen föreskrivs om Försäkringsinspektionen rätt att meddela närmare föreskrifter.

Enligt 1 punkten kan Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om vilka poster som enligt 2—5 § skall hänföras till eller dras av från verksamhetskaptlet. I enlighet med den gällande lagen anses det fortfarande motiverat att Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om dessa frågor som på ett centralt sätt ansluter sig till den operativa tillsyn som den verkställer. Förslaget motsvarar 11 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen.

Enligt 2 punkten skall försäkringsbolaget

vid en tidpunkt som Försäkringsinspektionen fastställer till inspektionen överlämna en uträkning över att de krav som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur denna uträkning skall göras. Uträkningen hänför sig till Försäkringsinspektionens tillsyn över försäkringsbolagens solvens. Förslaget motsvarar 11 kap. 12 § i den gällande lagen.

Enligt 3 mom. skall Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall ges i de planer som avses i 25—26 § och i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. När Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om innehållet i den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 25 § 2 mom. skall den beakta de bestämmelser i artikel 20a.1 i livförsäkringsdirektivet, artikel 38.1 i skadeförsäkringsdirektivet och artikel 43.2 i återförsäkringsdirektivet som gäller de uppgifter som åtminstone skall ingå i planen för återställande av en sund finansiell ställning. Förslaget motsvarar 14 kap. 5 b § 7 mom. i den gällande lagen.

12 kap. **Proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning**

I kapitlet föreslås bestämmelser om den proaktiva tillsynen över ett livförsäkringsbolags solvensställning (1—8 §). Regleringen om proaktiv tillsyn över ett livförsäkringsbolag är ny jämfört med den gällande lagen, medan regleringen om ett skadeförsäkringsbolags solvenskapital ingår i stort sett i förslagen form i social- och hälsovårdsministeriets gällande föreskrifter (1999:65).

Livförsäkring

Ett grundläggande mål med den proaktiva tillsynen över ett livförsäkringsbolags solvensställning är att upptäcka försämringar i det övervakade bolagets ställning i tillräckligt god tid innan bolaget på grund av en minskning i verksamhetskapitalet hamnar i en situation som innebär att Försäkringsinspektionen måste vidta de tillsynsåtgärder som anges i 11 kap. Avsikten är att det skall vara möjligt att helt undvika eller åtminstone

i så stor utsträckning som möjligt begränsa förlusterna i försäkringstagarnas och de försäkrades intressen. Enligt förslaget grundar sig den proaktiva tillsynen på en analys av det övervakade bolagets riskposition och på de slutsatser som dras utifrån denna analys. Syftet med den nu föreslagna regleringen om proaktiv tillsyn är inte att ändra de egentliga solvenskraven som grundar sig på EU-direktiven och alltså inte heller att inverka på de verksamhetskapitalkrav som dessa ställer. Målet är att genomföra den proaktiva tillsynen så att den inte försämrar de finska bolagets konkurrensställning jämfört med försäkringsbolag i andra EU-länder.

1 §. Definitioner. Paragrafen innehåller definitioner av den proaktiva tillsynen över ett livförsäkringsbolags solvensställning och av det utvidgade verksamhetskapitalet.

Med proaktiv tillsyn över solvensställningen avses enligt 1 mom. den tillsyn med vilken Försäkringsinspektionen bedömer livförsäkringsbolagets riskposition genom mätning av om bolagets utvidgade verksamhetskapital är tillräckligt. Den proaktiva tillsynen grundar sig enligt förslaget på en sådan bedömning av livförsäkringsbolagets solvensställning som i högre grad än för närvarande utgår från marknadens villkor.

Utgångspunkten vid bedömningen av solvensställningen är det s.k. utvidgade verksamhetskapital som definieras i paragrafens 2 mom. Det utvidgade verksamhetskapitalet erhålls genom att man till det i lagen definierade verksamhetskapitalet lägger det på marknadsmässiga villkor värderade kapitallån som inte ingår i verksamhetskapitalet och skillnaden mellan ansvarsskulden i balansräkningen och den på marknadsmässiga villkor värderade ansvarsskulden samt genom att man från verksamhetskapitalet drar av det framtida överskott som avses i 17 § i lagen om införande av försäkringsbolagslagen.

Vid bedömningen av det i 1 mom. avsedda kapitallånet på marknadsmässiga villkor beaktas även skillnaden mellan avkastningskravet på kapitallånet och den förväntade avkastningen på bolagets placeringsverksamhet så, att om avkastningskravet på kapitalet överskrider den förväntade avkastningen på bolagets placeringsverksamhet minskar kapitalvärdet av denna skillnad det belopp av ka-

pitallånet som skall beaktas. När kapitallån behandlas ska man också beakta villkoren för kapitallånet.

Enligt 2 punkten skall vid beräkningen av den marknadsmässiga ansvarsskulden beaktas också de garantier och optioner som hänför sig till försäkringarna samt rätten enligt försäkringsavtalet till eventuella tilläggsförmåner på basis av överskott som försäkringarna avkastat. Termerna "garanti" och "option" härrör från IFRS och Solvens II-projektet. Med garantier avses t.ex. sådana garanterade minimiförmåner som oftast hänför sig till återköp, dödsfall eller försäkringens utgång. Om garantin ytterligare förenas med en rätt för försäkringskonsumenten till utdelning av överskott uppkommer optionsstrukturer. I försäkringar som har rätt till utdelning av överskott gäller dessa optionsstrukturer i allmänhet faktorer som ränta, dödlighet och driftskostnader, av vilka den ränteoptionsstruktur som ansluter sig till placeringsverksamhet är ekonomiskt mest betydelsefull. Med optioner avses också en möjlighet i försäkringsavtalet för försäkringstagaren att ändra avtalets innehåll. Ett exempel är försäkringstagarens rätt att ändra en fondanknuten pensionsförsäkring till en försäkring med beräkningsränta när pensionen börjar. Rätten till återköp av en försäkring är också en slags option som i praktiken ofta är den i ekonomiskt hänseende allra mest betydelsefulla optionen. Eftersom 3 punkten i momentet redan fogats till det krav som avses i 2 punkten måste denna post dras av från verksamhetskapitalet.

Avsikten är att Försäkringsinspektionen vid behov skall meddela närmare föreskrifter om det sätt på vilket garantier och optioner beaktas. Avsikten är att man när det gäller de optioner som ingår i avtalen till en början skall förfara så att tillsynsobjekten åläggs att utreda om det finns optioner och lägga fram en bedömning av deras betydelse samt en plan för beaktandet av dem. Avsikten är att förfarandet skall preciseras i takt med att Solvens II-projektet ger grunder för en precisering. Ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter ingår i 8 § 2 mom. i kapitlet.

2 §. Bedömning av ett livförsäkringsbolags riskposition. Ett av målen med försäkrings-

tillsynen är att försäkringsbolagets kunder inte skall lida någon ekonomisk skada till följd av bolagets problem. Lagen ålägger livförsäkringsbolaget att utan att de försäkrade förmånerna äventyras återbära en skälig andel av det överskott som de försäkringar som har rätt till utdelning av överskott avkastat. I normala fall förutsätts alltså att livförsäkringsbolaget har förmåga att svara för de förmåner som avtalats i försäkringsavtalet och förmåga att iaktta det förfarande med tilläggsförmåner som det självt beslutat om. Man försöker klarlägga denna risktäckningskapacitet genom proaktiv tillsyn och genom en därtill ansluten mätning av det utvidgade verksamhetskapitalet.

Enligt paragrafen bedöms ett livförsäkringsbolags riskposition med hjälp av en mätning av att det grundläggande kapitalkravet och det fortlöpande kapitalkravet uppfylls. Med mätningen av det grundläggande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att svara för åtagandena enligt försäkringsavtalen. I dessa fall beviljar bolaget inte sina kunder några sådana tilläggsförmåner som det inte har förbundit sig till. Med mätningen av det fortlöpande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att trygga de försäkrade förmånerna och iaktta skälighetsprincipen, dvs. förmågan att förhålla sig gentemot kunden så som bolaget förutsett vid marknadsföringen av tjänsten. Mätningarna görs under antagandet att bolaget fortsätter sin verksamhet på den risknivå som råder när mätningen görs.

I paragrafen bestäms dessutom vilka olika faktorer som skall beaktas i mätningarna. I mätningarna skall enligt förslaget beaktas bolagets försäkringstekniska risker, marknadsriskerna i anslutning till placeringarna och ansvarsskulden samt bolagets motpartsrisker och operativa risker. Den mest betydelsefulla av dessa olika faktorer och samtidigt ett område som kräver effektiverad tillsyn är den marknadsrisk som hänför sig till placeringsverksamheten. Marknadsrisken bedöms i allmänhet ha större betydelse än andra risker. Marknadsrisken påverkas av placeringsinstrument av ny typ och av förändrade och utvecklade verksamhetssätt. Utvecklandet av bestämmelserna om tillsynen över marknadsrisken är mycket utmanande också eftersom även de gamla riskernas betydelse förändras

när marknadssituationen förändras.

3 §. Beräkningsgrunder. Enligt den föreslagna paragrafen skall ett livförsäkringsbolag ha beräkningsgrunder för beräkningen av det utvidgade verksamhetskapalet samt för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet och det fortlöpande kapitalkravet uppfylls. Med tanke på den proaktiva tillsynen över ett livförsäkringsbolag anses det nödvändigt att bolaget har beräkningsgrunder för beräkningen av det utvidgade verksamhetskapalet samt för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet och det fortlöpande kapitalkravet uppfylls så att Försäkringsinspektionen vid behov kan bedöma bolagens antaganden.

4 §. Kapitalkrav i anslutning till riskerna. I 2 § föreskrivs om de risker som skall beaktas vid mätningen av om det utvidgade verksamhetskapalet är tillräckligt. Enligt 1 mom. skall ett kapitalkrav fastställas för var och en av dessa risktyper.

I 2 mom. fastställs kapitalkravet för den försäkringstekniska risken. Enligt förslaget beräknas kapitalkravet i anslutning till den försäkringstekniska risken genom att de biometrisk riskerna i anslutning till försäkringen, riskerna i anslutning till annulleringen av försäkringsavtal och driftskostnadsriskerna beaktas. De biometrisk riskerna är dödlighet, livslängd, sjuklighet och arbetsoförmåga. Riskerna i anslutning till annulleringen av försäkringsavtal är försäkringstagarens rätt att avbryta premiebetalningen och få ett fri-brev eller försäkringens återköpsvärde.

Det föreslås att fastställandet av verkningarna av den försäkringstekniska risken skall regleras närmare genom en förordning av social- och hälsovårdsministeriet eftersom det är möjligt att flexibelt ändra denna i takt med att EU:s Solvens II-projekt framskrider. Till en början kan man till denna del stödja sig på den nuvarande dimensioneringen av den buffert som de försäkringstekniska riskerna kräver. Om detta föreskrivs i 11 kap. I dessa fall är det möjligt att använda det beräkningssätt som anges i 11 kap. 12 § 1 mom., dock så, att 1 procent används i stället för 4 procent i 13 § 2 mom., 14 § 2 mom. och 15 § 1 mom., varvid det är möjligt att eliminera den del som marknadsrisken utgör i beräkningen i 11 kap. 12 § 1 mom.

I 3 mom. föreskrivs om det sätt på vilket kapitalkravet för marknadsrisken i anslutning till placeringarna och ansvarsskulden fastställs. Enligt förslaget beräknas kapitalkravet för marknadsrisken genom att man beaktar i vilken utsträckning det utvidgade verksamhetskapalet förändras då räntekurvan, värdet av placeringarna i anslutning till aktier, fastigheter och tillgångar samt valutakurserna förändras under ett år. Försäkringsbolagets marknadsrisk kan i enskilda fall också påverkas av andra än i momentets första mening avsedda faktorer. Därför föreslås i 17 § 1 mom. att bolaget kan ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till att det till marknadsrisken även kan hänföra andra riskfaktorer än de som förtecknas ovan.

Med beaktande av marknadsriskens natur är det inte möjligt att detaljerat föreskriva om en effektiv tillsyn över den på lagnivå utan att det finns ett fortlöpande behov av att ändra bestämmelserna. Förslaget utgår från att beräkningstekniken för det krav som fastställs på basis av marknadsrisken skall regleras i lag. Enligt förslaget är det kapitalkrav som följer av marknadsrisken på grund av förändringarna i värdet på de placeringar som räknas upp i föregående stycke kvadratrotten ur summan av kvadraterna på förändringarna i det utvidgade verksamhetskapalet.

Det blir möjligt att beakta marknadsförändringarna i och med att Försäkringsinspektionen får rätt att fastställa indelningen av placeringarna i riskklasser och riskparametrarna i anslutning till olika riskklasser. Ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter ingår i 8 § 1 mom. Tillsynsgränserna för den proaktiva tillsynen fastställs för marknadsriskens del genom att man granskar utvecklingen i bolagets ställning det närmast föregående året med olika förändringar i värdet på placeringarna. Dessa förändringar bildas av kombinationer av förändringarna i olika placeringsklasser.

Vid bedömningen av motpartsrisken beaktas enligt 4 mom. masskuldebrevslån, penningmarknadsinstrument, icke standardiserade derivatinstrument samt nettopositionerna i återförsäkringsavtal. Bedömningen grundar sig på kreditklassificeringarna och på riskkoefficienterna i anslutning till dessa klasser. Närmare bestämmelser om beräkningen av

motpartsrisken utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Enligt förslaget påverkas tillsynsgränserna också av de operativa risker i bolaget som är svårare att mäta. Vid bedömningen av dem skall enligt 5 mom. beaktas riskerna i anslutning till tecknandet av försäkringar, placeringen av tillgångar och bedömningen av ansvar. Närmare bestämmelser om beräkningen av dessa föreslås bli utfärdade genom en förordning av social- och hälsovårdsministeriet av samma orsak som i fråga om den försäkringstekniska risken.

5 §. Mätning av om det utvidgade verksamhetskapitalet är tillräckligt. I paragrafen föreslås bestämmelser om den beräkningsteknik som skall användas vid mätningen av att det grundläggande kapitalkravet och det fortlöpande kapitalkravet uppfylls i anslutning till mätningen av om det utvidgade verksamhetskapitalet är tillräckligt.

Enligt 1 mom. görs mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls genom en jämförelse av det utvidgade kapitalkravet som avses i 1 § 2 mom. med kapitalkravet enligt mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls. Kapitalkravet enligt mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls är kvadratroten ur summan av kvadraterna på det kapitalkrav som beräknats i enlighet med 4 § 2—5 mom.

För mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls nollas försäkringarnas behovsprövade tilläggsförmåner. När tilläggsförmånerna nollas ändras det utvidgade verksamhetskapital som beräknats i enlighet med 1 § 2 mom. Detta sker också i fråga om den marknadsrisk som avses i 4 § 3 mom. Av denna orsak beräknas det utvidgade verksamhetskapitalet enligt 1 § 2 mom. på nytt efter nollställningen av tilläggsförmånerna. Likaså beräknas de kapitalkrav som anges i 4 § 2—5 mom. på nytt. Kvadratroten ur summan av kvadraterna på kapitalkraven är kapitalkravet enligt mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls. Mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls görs genom en jämförelse av kapitalkravet enligt denna mätning med det på nytt beräknade utvidgade verksamhetskapitalet, inklusive de behovsprövade tilläggsförmåner som hänför sig till den marknadsmässiga an-

svarsskulden och detta tilläggs förändrande inverkan på den återstående marknadsmässiga ansvarsskulden.

Enligt 3 mom. skall livförsäkringsbolaget kvartalsvis mäta om det utvidgade verksamhetskapitalet är tillräckligt. Enligt 2 mom. skall bolaget för den proaktiva tillsyn som Försäkringsinspektionen utövar lämna resultaten av mätningarna till Försäkringsinspektionen. Försäkringsinspektionen kan med stöd av 8 § 2 mom. meddela föreskrifter om det sätt på vilket resultaten av mätningarna skall presenteras.

Försäkringsinspektionen bedömer bolagets ställning på basis av bedömningarna av utvecklingen av solvensställningen, utvecklingsskedet på placeringsmarknaden och andra för saken viktiga faktorer. När denna bedömning görs och behövliga åtgärder övervägs skall Försäkringsinspektionen beakta också nivån på det övervakade bolagets egna riskhanterings- och verksamhetsstyrningssystem och den närmare information som dessa eventuellt ger om bolagets faktiska riskposition. Bestämmelser om de tillsynsåtgärder som Försäkringsinspektionen kan vidta finns i 6 §.

Enligt 4 mom. skall livförsäkringsbolaget fortlöpande uppfylla kapitalkravet enligt mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls. Avsikten med detta krav är att bolaget skall kunna överlämna dessa beräkningar om Försäkringsinspektionen begär dem.

6 §. Tillsynsåtgärder. I paragrafen föreskrivs om Försäkringsinspektionens tillsynsåtgärder i anslutning till den proaktiva tillsynen.

I 1 mom. föreskrivs om tillsynen över mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls. Om det utvidgade verksamhetskapitalet som räknats ut för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag underskrider gränsen enligt 5 § 2 mom., skall bolaget enligt momentet omedelbart för godkännande lämna Försäkringsinspektionen en plan för återställande av solvensställningen till en sådan nivå att det utvidgade verksamhetskapital som räknats ut för mätningen av det grundläggande kapitalkravet uppfyller det krav som ställs på det. Om Försäkringsinspektionen inte

godkänner planen eller om bolaget inte inom föreskriven tid kan vidta de åtgärder som anges i planen, kan Försäkringsinspektionen gentemot livförsäkringsbolaget vidta de åtgärder som avses i 25 kap. 5 §.

Om det utvidgade verksamhetskapital som räknats ut för mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag underskrider gränsen enligt 5 § 1 mom., skall bolaget enligt 2 mom. lämna Försäkringsinspektionen en detaljerad utredning av sin solvensställning och en bedömning av dess utveckling. Bolaget skall i sin utredning klarlägga hur och inom vilken tid kapitalkravet uppfylls eller att bolagets riskposition är under kontroll.

7 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. I paragrafen föreslås ett bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att genom förordning föreskriva om formlerna för beräkning av de i 4 § fastställda försäkringstekniska riskerna, operativa riskerna och motpartsrisken. Enligt förslaget utfärdas bestämmelserna om dessa risker i en förordning och enligt förslaget till 8 § fastställer Försäkringsinspektionen riskparametrarna för dessa risker.

8 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. Enligt 1 mom. meddelar Försäkringsinspektionen närmare föreskrifter om indelningen i riskklasser av de placeringar som används vid beräkningen av kapitalkravet i anslutning till marknadsrisken och om riskparametrarna i anslutning till olika riskklasser samt om den kreditklassificering som används vid bedömningen av motpartsrisken och om riskkoefficienterna i anslutning till klasserna. I de riskparametrar som ansluter sig till riskfaktorerna skall man beakta att parametrarna väljs så att kapitalkravet inte blir högre än vad som förutsätts för att syftet med den proaktiva tillsynen skall kunna uppnås. Syftet med den proaktiva tillsynen är att styra allokeringen av Försäkringsinspektionens resurser till de bolag där verksamheten medför mest risker. Av denna orsak måste Försäkringsinspektionen välja parametrarna så att den proaktiva tillsynen i tillräckligt god tid upptäcker uttryckligen de bolag i vilka solvensställningen håller på att försvagas.

Enligt 2 mom. kan Försäkringsinspektio-

nen vid behov meddela närmare föreskrifter om beräkningen av värdet på det utvidgade verksamhetskapitalet och beaktandet av garantier och optioner i anslutning till försäkringar samt om det sätt på vilket mätningen av att det grundläggande och fortlöpande kapitalkravet uppfylls skall presenteras.

Regleringens betydelse i sak i vartdera momentet kräver inte att saken regleras genom lag eller förordning. Därför kan normgivningsmakten till denna del överföras på Försäkringsinspektionen.

Skadeförsäkring

De krav i fråga om verksamhetskapitalet som grundar sig på skade- och återförsäkringsdirektiven ingår i förslagets 11 kap. Utöver dessa krav föreslås att vissa tilläggskrav skall tillämpas på finska skade- och återförsäkringsbolag. Dessa tilläggskrav ingår för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter (1999:65, 60/021/1999-4, det s.k. solvenstestet). I dessa föreskrifter fastställs ett minimibelopp och en målgräns för det med vissa kapitalposter korrigerade solvenskapitalet i ett försäkringsbolag. I föreskrifterna föreskrivs också om de åtgärder som bolaget skall vidta om de föreskrivna kraven på minimibeloppet och målgränsen inte uppnås.

Solvenstestet enligt föreskrifterna har i fråga om de försäkringstekniska riskerna använts enligt nuvarande struktur sedan början av 1980-talet då en övre och nedre gräns fastställdes för utjämningsansvaret. I slutet av 1990-talet ändrades kraven så, att den dåtida placeringsriskkomponenten ersattes av den komponent som nu används. Samtidigt fastställdes solvenskapitalet samt dess minimibelopp och målgräns. De viktigaste delarna av solvenstestet föreslås bli intagna i lagen och de egentliga beräkningsformlerna och parametrarna i anslutning till dem anges i fortsättningen i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

9 §. Definitioner. I paragrafen definieras proaktiv tillsyn över ett skadeförsäkringsbolags solvensställning, det korrigerade solvenskapitalet och solvenskapitalet.

Med proaktiv tillsyn över ett skadeförsäkringsbolags solvensställning avses enligt 1

mom. den tillsyn med vilken Försäkringsinspektionen bedömer skadeförsäkringsbolagets riskposition genom en bedömning av om bolagets korrigerade solvenskapital är tillräckligt. Definitionen innefattar den grundläggande princip för tillsynen som för närvarande anges i föreskrift 60/021/1999-4 (1999:65).

Med det korrigerade solvenskapitalet avses enligt 2 mom. solvenskapitalet, utökat med det kapitallån som avses i 11 kap. 2 § 7 punkten till den del det inte kan hänföras till verksamhetskapitalet och minskat med det belopp som skall debiteras ett ömsesidigt försäkringsbolag på basis av tillskottsplikten och det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i kreditinstitut eller finansinstitut eller andra försäkringsbolag som ägs av bolaget, om bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 28 kap. och om dessa tillgångar inte har dragits av från bolagets verksamhetskapital på basis av 11 kap. 5 § 10 punkten.

Enligt den gällande lagen får kapitallån hänföras till verksamhetskapitalet endast upp till 50 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp. Denna bestämmelse som grundar sig på liv-, skade- och återförsäkringsdirektiven ingår också i 11 kap. 4 § 1 punkten i den föreslagna lagen. I 11 kap. 3 § i den föreslagna lagen ingår stränga villkor som kapitallån skall uppfylla innan de kan hänföras till verksamhetskapitalet. På grund av dessa villkor kan kapitallån som helhet betraktas som en sådan post som till fullt belopp kan beaktas som en del vid beräkningen av om solvenskapitalet är tillräckligt. Före genomförandet av direktiv 2002/13/EG (Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG när det gäller solvensmarginalkraven för skadeförsäkringsföretag) kunde kapitallån hänföras till verksamhetskapitalet till 50 procent av beloppet av verksamhetskapitalet och därmed inverka genomförandet av detta direktiv indirekt på solvenstestet.

Enligt den gällande lagen kan ett ömsesidigt försäkringsbolags möjlighet att påföra tilläggsavgifter användas endast om kraven på garantibeloppet eller eget kapital inte upp-

fylls eller om bolaget är har trätt i likvidation eller försatts i konkurs. Avsikten är inte att i denna proposition utvidga möjligheten att använda påförande av tillskottsplikt. Därmed kan påförandet av tillskottsplikt inte användas enbart på grund av att det ömsesidiga bolaget inte klarar solvenstestet. Därför föreslås att den tilläggsavgift som ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag kan fastställa fortfarande skall dras av från solvenskapitalet vid beräkningen av det korrigerade verksamhetskapitalet.

Enligt förslaget till 11 kap. 5 § skall från verksamhetskapitalet dras av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i kreditinstitut eller finansinstitut eller andra försäkringsbolag som ägs av bolaget, om den extra tillsyn som avses i 28 kap. inte tillämpas på bolaget och om bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 28 kap. Enligt paragrafen dras de nämnda tillgångarna av vid beräkningen av det korrigerade solvenskapitalet endast om de inte dras av från verksamhetskapitalet i enlighet med 11 kap. 5 §.

Enligt 3 mom. består ett skadeförsäkringsbolags solvenskapital av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet. Definitionen motsvarar definitionen i föreskrift (1999:65).

I försäkringsbolagets bokslut utgör utjämningsbeloppet en del av ansvarsskulden. Med hjälp av utjämningsbeloppet bereder man sig på eventuella framtida skaderiska år. Utjämningsbeloppet kan användas av bolaget i en krissituation för att täcka variationer i resultatet av försäkringsverksamheten, och därför beaktas posten vid beräkningen av det korrigerade solvenskapitalet.

10 §. Bedömning av ett skadeförsäkringsbolags riskposition. Enligt paragrafen bedöms ett skadeförsäkringsbolags riskposition genom en jämförelse av det korrigerade solvenskapitalet och tillsynsgränserna, vilka är minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen. Vid beräkningen av tillsynsgränserna beaktas försäkringsbolagets placerings- och försäkringstekniska risker samt det största reellt potentiella ersättningsbeloppet på bolagets eget ansvar i ett enskilt skadefall.

11 §. Beräkningsgrunder. Enligt paragrafen skall ett skadeförsäkringsbolag ha beräkningsgrunder för beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen. Bolaget skall ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av dessa beräkningsgrunder. Enligt förslagets 9 kap. 4 § måste ett skadeförsäkringsbolag ha beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet. För närvarande föreskrivs om grunderna för beräkning av utjämningsbeloppet i föreskrift 60/021/1999-4 (1999:65) och i praktiken har med denna beräkningsgrund också föreskrivits om beräkningen av gränserna för solvenskapitalet. Eftersom bestämmelserna om utjämningsbeloppet ingår i 9 kap. i den föreslagna lagen anses det ändamålsenligt att kravet på att ett skadeförsäkringsbolag skall ha beräkningsgrunder för beräkningen av solvenskapitalets minimibelopp och målgränsen tas in separat i detta kapitel. I praktiken kan bolaget alltså ha en beräkningsgrund för beräkning av både utjämningsbeloppet och storheter i anslutning till solvenskapitalet.

I bolagets försäkringsverksamhet eller återförsäkringsskydd kan det inträffa sådana förändringar att det inte går att få en riktig bild av bolagets solvensställning om bolagets fastställda beräkningsgrunder används. Därför föreskrivs i paragrafen att Försäkringsinspektionen kan kräva att beräkningsgrunderna ändras i sådana situationer.

12 §. Kapitalkrav i anslutning till riskerna. I paragrafen föreskrivs om kapitalkravet i anslutning till riskerna.

Enligt 1 mom. beaktas de risker som hänförs till förändringar i värdet på försäkringsbolagets placeringstillgångar vid bedömningen av det kapitalkrav som följer av placeringsrisken. För beräkningen av kapitalkravet delas bolagets placeringstillgångar in i olika klasser på basis av placeringarnas riskbenägenhet. Närmare bestämmelser om klasserna och om beräkningen av det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

För närvarande ingår bestämmelser om riskklasserna i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65, 60/021/1999-4). I föreskriften indelas skadeförsäkringsbolagets placeringstillgångar i följande riskklasser för

beräkningen av solvenskapitalkravet:

- 1) lånefordringar,
- 2) penningmarknadsinstrument och kortfristiga fordringar,
- 3) masskuldebrevslån,
- 4) aktier och andelar, kapitallån och andra sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än gäldenärens övriga fordringar,
- 5) fastighetsplaceringar, samt
- 6) andra placeringar.

Avsikten är att bestämmelser om dessa riskklasser i fortsättningen skall utfärdas genom en förordning av social- och hälsovårdsministeriet. I förordningen fastställs också de förväntade avkastningarna för de olika riskklasserna, spridningen av avkastningen och korrelationerna mellan riskklasserna. Beräkningen av det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken bestäms också genom förordningen. Avsikten är att riskklasserna och deras parametrar i den nuvarande föreskriften uppdateras på basis av arbetet i den inofficiella arbetsgrupp som 2003 under ledning av Försäkringsinspektionen dryftat parametrarna för placeringsklasserna.

Enligt nämnda föreskrift väljs för beräkningen av det kapitalkrav som följer av placeringsrisken en sådan mängd tillgångar att summan av deras verkliga värde är ansvarsskulden med avdrag för utjämningsbeloppet och med tillägg av det solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna.

Social- och hälsovårdsministeriets bemyndigande att utfärda förordning ingår i 15 § 1 punkten.

För beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen samt av det solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna delas skadeförsäkringsbolagets försäkringsbestånd enligt 2 mom. in i olika grupper för varje försäkringsklass. Kravet på en indelning i grupper av försäkringsgrenar ingår redan för närvarande i den föreskrift av social- och hälsovårdsministeriet som gäller solvenstestet. Syftet med klassindelningen är att försäkringsklasser eller delar av dem med samma riskprofil skall höra till samma klass. Det är inte ändamålsenligt att föreskriva om själva indelningen av försäkringsgrenarna på lagnivå, utan om denna föreskrivs i fortsättningen i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

nisteriet. Ett bemyndigande att utfärda förordning ingår i 15 § 2 punkten.

I 3 mom. föreskrivs att sambandet mellan försäkringsgrenarna beaktas vid beräkningen av bolagets största möjliga egna andel av ersättningsbeloppet i ett enskilt skadefall. Mellan många försäkringsgrenar finns det beroendeförhållanden, t.ex. mellan industrins tillgångs- och avbrottsförsäkringar och mellan trafik- och bilförsäkringar, vilket innebär att bolagets egen andel av ersättningsbeloppet i ett enskilt skadefall kan vara större än bolagets egen andel av ersättningsbeloppet av en enskild skada i olika försäkringsgrenar. I de situationer som avses i momentet är antagandet att återförsäkrarna ansvarar för sin andel av ersättningarna. I formeln för beräkning av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna beaktas beträffande katastrofrisken att återförsäkringsbolag inte nödvändigtvis kan erlagga samtliga prestationer t.ex. vid insolvens. Närmare bestämmelser om detta kan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Ett bemyndigande att utfärda förordning ingår i 15 § 5 punkten.

13 §. *Bedömning av om det korrigerade solvenskapitalet är tillräckligt.* För fastställande av solvenskapitalets minimibelopp beräknas det solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken. Det solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna definieras så, att solvenskapitalkravet med 99 procents sannolikhet täcker de variationer som följer av försäkringsverksamheten under ett års tid. Det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken definieras på motsvarande sätt så, att det med detta krav är möjligt att med samma sannolikhet täcka den eventuella förlust som följer av variationer i placeringsavkastningen under ett års tid.

Enligt 1 mom. är minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet 80 procent av den högre summan av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det kapitalkrav som följer av placeringsrisken eller summan av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det största ersättningsbeloppet på bolagets eget ansvar i ett enskilt skadefall.

Om de försäkringstekniska riskerna och placeringsriskerna är helt beroende av varandra skall de kapitalkrav som följer av dem räknas samman. Eftersom det ändå antas att förändringar i dessa risker inte helt följer på varandra föreslås att de kapitalkrav som följer av vardera risken sammanförs i momentets första beräkning i enlighet med nuvarande praxis genom en multiplicering av summan av dem med 0,8.

Antagandet vid beräkningen av det solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna är att försäkringsbeståndet har tillräcklig spridning. För att säkerställa att bolaget klarar en eventuell förlust till följd av en enskild försäkringsriskkoncentration görs momentets senare beräkning så att det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken ersätts med det uppskattade största ersättningsbeloppet i ett enskilt skadefall.

Enligt 2 mom. erhålls målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet genom att det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken läggs till minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet.

Syftet med målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet är att vara den gräns som om den underskrids förpliktar bolaget att vidta i 14 § 2 mom. avsedda åtgärder och att fungera som ett tecken för Försäkringsinspektionen på att inleda en eventuell noggrannare tillsyn över skadeförsäkringsbolaget.

Om det korrigerade solvenskapitalets minimibelopp beräknas i enlighet med den första beräkningen i 13 § 1 mom. beaktas i kravet både det solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken. Vid beräkningen av målgränsen kan de försäkringstekniska riskerna och placeringsriskerna beaktas med ett separat formulär eller en approximation så, att säkerhetsnivån är högre och/eller tidsperspektivet längre än vid beräkningen av minimibeloppet. De försäkringstekniska riskerna beaktas dock också i den reglering som gäller utjämningsbeloppet i 9 kap. och därför är det inte nödvändigt att beakta dem vid beräkningen av det korrigerade solvenskapitalet. Av denna orsak föreslås att målgränsen skall beräknas genom att man till det korrigerade solvenskapitalets minimibelopp lägger det solvenskapitalkrav

som följer av placeringsrisken, varvid placeringsrisken blir beaktad på en högre säkerhetsnivå än vid beräkningen av minimibeloppet. Kravet motsvarar nuvarande praxis.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att ett skadeförsäkringsbolag fortlöpande skall uppfylla kravet på solvenskapitalets minimibelopp. I 11 kap. 1 § förutsätts likaså att bolaget alltid skall uppfylla de krav som i kapitlet ställs på verksamhetskapalet. Paragrafen innebär att bolaget måste kunna överlämna dessa beräkningar om Försäkringsinspektionen begär dem.

Den bestämmelse enligt vilken minimibeloppet av solvenskapitalet är det större av beräkningsresultaten enligt 1 mom. motsvarar nuvarande praxis.

Enligt 4 mom. skall skadeförsäkringsbolaget kvartalsvis lämna Försäkringsinspektionen beräkningar av tillsynsgränserna av vilka framgår beloppet av bolagets korrigerade solvenskapital i förhållande till minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet. Detta krav ingår för närvarande i Försäkringsinspektionens samling av föreskrifter och anvisningar.

14 §. Tillsynsåtgärder. Enligt 1 mom. skall skadeförsäkringsbolaget utan dröjsmål öka sitt verksamhetskaptal eller utöka sin återförsäkring eller i övrigt höja det korrigerade solvenskapitalet så att det överstiger minimibeloppet, om bolagets korrigerade solvenskapital underskrider solvenskapitalets minimibelopp. Kravet i paragrafen motsvarar det förfarande som för närvarande anges i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65).

I 2 mom. bestäms att om det korrigerade solvenskapitalet underskrider målgränsen, men uppfyller kravet på minimibeloppet, skall bolaget lämna Försäkringsinspektionen en detaljerad utredning över sin solvensställning och en bedömning av utvecklingen av den. Enligt nuvarande bestämmelse skall bolaget i denna situation tillställa Försäkringsinspektionen den verksamhetsplan som uppgörs när ett skadeförsäkringsbolag bildas eller motsvarande plan. Man vill ändra detta krav så att det klart framgår att bolaget i sin utredning måste visa att kapitalkravet uppfylls under någon tidsperiod. Försäkringsin-

spektionen kan vid bedömningen av skadeförsäkringsbolagets ställning också beakta hur samordningen av bolagets tillgångar och skulder förbättrar dess riskposition.

Förordningar, föreskrifter och dispens

15 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. Paragrafen innehåller ett bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. Enligt förslaget föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om den i 12 § avsedda indelningen av placeringstillgångarna i riskklasser, den indelning i försäkringsgrenar som används för beräkningen av de försäkringstekniska riskerna, de parametrar som används vid beräkningen av de försäkringstekniska riskerna och placeringriskerna, de formler som används vid beräkningen av det solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och placeringsriskerna, beräkningen av det största ersättningsbeloppet på skadeförsäkringsbolagets ansvar i ett enskilt skadefall samt om utarbetandet av beräkningsgrunder för minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen.

För närvarande ingår dessa bestämmelser i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65). Eftersom de frågor som föreslås bli reglerade genom förordning närmast är tekniska till sin natur är det inte nödvändigt att föreskriva om dem i lag. Dessutom är det ändamålsenligt att ta in regleringen på en lägre författningsnivå än lag, eftersom det tidvis kan finnas ett behov av att ändra formerna eller parametrarna.

16 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. Enligt paragrafen kan Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som gäller beräkningen av tillsynsgränserna och som skall överlämnas till Försäkringsinspektionen på basis av 12 § och om sättet att presentera dem. Det är fråga om bestämmelser av teknisk natur och regleringens betydelse i sak förutsätter inte att saken regleras genom lag eller förordning.

17 §. Dispens. Enligt 1 mom. kan försäkringsbolaget ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till att bolaget till den

marknadsrisk som avses i 4 § 3 mom. även kan hänföra andra än de riskfaktorer som nämns i första meningen i momentet i fråga. Förslaget är nödvändigt eftersom försäkringsbolagets marknadsrisk i enskilda fall också kan påverkas av andra än i första meningen i 4 § 3 mom. avsedda faktorer.

Enligt 2 mom. kan Försäkringsinspektionen i enskilda fall på ansökan av försäkringsbolaget tillåta att bolaget avviker från vad som bestäms i den förordning som avses i 15 §, från indelningen av försäkringsbeståndet på det sätt som avses i 15 § 2 punkten, från de parametrar som avses i 15 § 3 mom. och som skall användas vid beräkningen av den försäkringstekniska risken och från den formel som avses i 15 § 4 mom. och som används vid beräkningen av den försäkringstekniska risken i sådana fall då indelningen av försäkringsbeståndet, de parametrar som skall användas vid beräkningen av den försäkringstekniska risken och den formel som används vid beräkningen av den försäkringstekniska risken inte ger riktig och tillräcklig information om bolagets riskposition.

För närvarande föreskrivs i föreskrift 60/02/1999-4 (1999:65) att avvikelser från föreskriftens beräkningsregler eller storheters värden i beräkningsgrunderna för utjämningsansvaret är tillåtna endast i det fall att det avvikande förfarings sättet tas upp i ansökan om beräkningsgrunderna och de avvikande antagandena är motiverade i motiveringarna till beräkningsgrunderna. Avsikten med bestämmelsen är att beakta bolagsspecifika faktorer vid bedömningen av bolagets riskposition. Detta betyder att t.ex. ett bolag som har ett försäkringsbestånd med en avvikande riskprofil i jämförelse med föreskriften har kunnat ansöka om fastställelse av de parametrar som avviker från föreskriften om bolaget har kunnat påvisa att parametrar som härletts ur bolagets eget material bättre beskriver dess riskposition. Härvid har man uttryckligen granskat bolagsspecifika faktorer och t.ex. placeringsmarknaden har inte ansetts vara beroende av bolaget. En förutsättning för att avvikande förfaranden skall godkännas är att det beskriver bolagets riskposition bättre än det standardförfarande som anges i föreskriften.

I föreskriften föreskrivs också om de situa-

tioner då bolaget har förutsatts följa det avvikande förfarande som anges i föreskriften. Sådana situationer kan uppstå t.ex. när den andel som någon i föreskriften angiven kategori utgör i bolagets verksamhet är mycket ringa eller då bolaget har tryggt sin rörelse med ett stop loss-återförsäkringskontrakt. I fortsättningen föreskrivs om dessa situationer i den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 15 §.

DEL IV. Livförsäkring

13 kap. Livförsäkring

I kapitlet föreslås på samma sätt som i 13 kap. i den gällande lagen särskilda bestämmelser om livförsäkring. Regleringen baserar sig i fråga om huvudprinciperna på 13 kap. i den gällande lagen. Försäkringsbolagen skall enligt förslaget ge mera information än hittills om tillämpningen av den skälighetsprincip som ingår i kapitlet och Försäkringsinspektionen skall offentliggöra uppgifter om hur olika bolag tolkat skälighetsprincipen vid tillämpningen av den. Syftet är att göra försäkringsbolagens verksamhet mer genomskinlig och främja konkurrens. Bestämmelserna i kapitlet har också förtydligats för avlägsnande av de tolkningsproblem som förekommit.

1 §. Beräkningsgrunderna för livförsäkring. I paragrafen föreslås bestämmelser om beräkningsgrunderna för livförsäkring. Bestämmelsen motsvarar i materiellt hänseende 13 kap. 1 § i den gällande lagen, men bestämmelsen har förtydligats för undvikande av de tolkningsproblem som förekommit i praktiken.

Enligt 1 mom. skall ett försäkringsbolag utöver vad som i det föreslagna 9 kap. 1 § 2 mom. bestäms om beräkningsgrunderna för ansvarsskulden fortfarande ha beräkningsgrunder för försäkringspremierna. Beräkningsgrunder behövs eftersom man med hjälp av dem vid behov kan utreda om de centrala avtalsvillkoren för en försäkring har fullföljts. Därför begränsas beräkningsgrunderna till att gälla frågor som kan behöva utredas i efterhand i avtal som kan uppgå till tiotals år.

Kravet på beräkningsgrunder för försäk-

ringspremierna och om att de skall tillställas tillsynsmyndigheten är en viktig del av tillsynen över livförsäkringsbolagen. Detta framgår också av artikel 34 i livförsäkringsdirektivet. Trots att artikeln uttryckligen förbjuder förhandsgodkännande av premietariffer ger den medlemsstaterna möjlighet att kräva att myndigheterna regelmässigt under rättas om premietariffer i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer.

Enligt 13 kap. 1 § i den gällande lagen gäller kravet på beräkningsgrunder för försäkringspremierna också olycksfalls- och sjukförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2. I praktiken har bestämmelsen dock tillämpats så att kravet på beräkningsgrunder har gällt dessa försäkringar endast när de har beviljats som tilläggsförsäkringar till livförsäkringar och när avtalen därmed har varit långa. I olycksfalls- och sjukkostnadsförsäkringar som beviljats av skadeförsäkringsbolag och som antingen har en kort avtalsperiod, till exempel resenärförsäkringar som gäller för enskilda resor, eller som är årsförsäkringar förekommer inte motsvarande tillsynsbehov. Därför föreslås det att bestämmelsen ändras så att beräkningsgrunder för försäkringspremierna i fråga om försäkringar som hör till skadeförsäkringsklass 1 (olycksfall) och 2 (sjukdom) endast behöver göras upp när livförsäkringsbolagen beviljar dessa försäkringar i anknytning till försäkringar som hör till livförsäkringsklasserna 1 eller 3 (fondförsäkring).

Enligt 1 mom. 1 punkten skall i beräkningsgrunderna anges hur försäkringspremierna eller beloppen av det försäkringsskydd som svarar mot dessa beräknas. Grunderna för försäkringspremierna fastställs inte på förhand. Försäkringsbolagen kan relativt fritt bestämma beräkningsgrunderna för försäkringspremierna samt de faktorer som inverkar på försäkringspremierna. Den enda begränsningen för prissättningen är soliditetsprincipen i fråga om beräkningsgrunderna. Bestämmelser om denna finns i det föreslagna 2 mom. De mest typiska faktorerna som påverkar försäkringspremierna i livförsäkringsbolagens produkter är kön (förväntad livslängd, dödlighet) och ålder. Till exempel i fråga om livfallsförsäkringar och dödsfalls-

försäkringar är dessa viktiga faktorer som påverkar försäkringspremierna. Utöver dessa faktorer kan till exempel hälsotillstånd, levnadsvanor och fritidssysselsättningar påverkar försäkringspremierna.

Enligt 1 mom. 2 punkten skall i beräkningsgrunderna anges hur det belopp som försäkringstagaren har rätt till om försäkringstagaren säger upp avtalet under försäkringsperioden beräknas. Eftersom försäkringstagaren enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal när som helst under försäkringsperioden har rätt att säga upp en försäkring och få det återköpsvärde som räknats enligt avtalsvillkoren, skall i beräkningsgrunderna anges hur detta belopp som benämns återköpsvärde räknas i fråga om sådana försäkringar där det av de betalade försäkringspremierna har uppkommit besparing. Sådana försäkringar är bland annat sparlivförsäkringar och pensionsförsäkringar. I individuella pensionsförsäkringar är återköpsmöjligheten dock på grund av skattelagstiftningen begränsad till situationer som finns uppräknade i 54 d § i inkomstskattelagen (1535/1992).

Enligt 1 mom. 3 punkten skall i beräkningsgrunderna också anges hur den försäkrade förmånen beräknas om försäkringstagaren avbryter betalningen av försäkringspremier men inte säger upp sitt avtal utan håller det i kraft med det sparbelopp som uppkommit. I beräkningsgrunderna skall anges under vilka villkor försäkringen då är i kraft och hur den förmån som sparvärdet berättigar till räknas. I beräkningsgrunderna för sparlivförsäkringar och pensionsförsäkringar skall till exempel anges om det från sparvärdet ytterligare dras förvaltningskostnader, den beräkningsränta eller fondanknytning som iakttas och hur premien för en eventuell temporär dödsfallsförsäkring bestäms i en försäkring för vilken försäkringstagaren inte betalar nya försäkringspremier.

Till skillnad från 13 kap. 1 § i den gällande lagen föreslås i 1 mom. 3 punkten att begreppet fribrev inte används eftersom det i praktiken har orsakat tolkningsproblem. Genom att begreppet fribrev slopas blir det möjligt att erbjuda produkter på ett mer flexibelt sätt än tidigare. Till exempel behöver beräkningsräntan inte vara fast, utan den kan bindas till exempel till en viss räntefaktor. Detta

innebär dock inte att försäkringsbolaget under avtalsperioden ensidigt får ändra avtalsvillkor som gäller beräkningsräntan i andra situationer än de som anges i lagen om försäkringsavtal.

Att begreppet fribrev slopas i försäkringsbolagslagen ändrar inte innehållet i gällande försäkringsavtal eller de förmåner som de berättigar till. Till exempel i pensionsförsäkringar med fast beräkningsränta kan man utgående från försäkringsbesparingarna räkna ut minimibeloppet av den pension som kommer att betalas ut i början av pensionstiden. Detta belopp höjs av eventuella framtida försäkringspremier och kundgottgörelser enligt 2 §. Genom förslaget förtydligas dock att man i fråga om fondanknutna försäkringar och försäkringar med en beräkningsränta som inte är fast endast kan uppskatta beloppet av den framtida förmånen.

För tydlighetens skull föreslås det att det i lagen om införande av denna lag föreskrivs om effekterna av att begreppet fribrev slopas på försäkringsavtal som ingåtts före denna lags ikraftträdande.

2 §. Skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner. I paragrafen ingår enligt förslaget bestämmelser om den skälighetsprincip som skall iakttas när livförsäkringsbolag beviljar tilläggsförmåner. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak det som föreskrivs i den gällande lagen.

På grund av tillämpningen av soliditetsprincipen i fråga om livförsäkringar inbringar livförsäkringsverksamheten i allmänhet ett överskott. Det är då skäligt att en del av det överskott som försäkringarna inbringar återbetalas till försäkringstagarna, om bolagets solvensnivå tillåter det. Den skälighetsprincip som föreskrivs i paragrafen är en del av den nationella regleringen; i EG:s livförsäkringsdirektiv ingår inga bestämmelser om skälighetsprincipen. När EG:s livförsäkringsdirektiv infördes i Finlands nationella lagstiftning ansågs det motiverat att behålla skälighetsprincipen. I motiveringen (RP 330/1994) till 13 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag motiveras behållandet av principen med att tillsynsmyndigheten vid behov skall kunna förhindra överföring av det överskott som uppstår vid tillämpning av soliditetsprincipen i oskälig omfattning till

ägarna och ojämnt behandlande av olika försäkringstagargrupper som deltar i fördelningen av överskottet.

I 1 mom. föreskrivs om skälighetsprincipen i fråga om bolagets tilläggsförmåner i enlighet med den gällande lagen. När det gäller motiveringen hänvisas till motiveringen till 13 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. I momentet har dessutom de nya solvenskraven i 12 kap. beaktats.

Förslaget ändrar inte Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter. Försäkringsinspektionen skall också i fortsättningen bolagsvis övervaka huruvida skälighetsprincipen tillämpas lagenligt.

Enligt 2 mom. skall de tilläggsförmåner som beviljas på försäkringar ha en beräkningsgrund av vilken framgår tilläggsförmånernas effekter på bolagets ansvarsskuld. Momentet motsvarar till sitt innehåll 13 kap. 3 § 2 mom. i den gällande lagen. Beloppet av tilläggsförmånerna och hur de beviljas inverkar på det ansvar som uppkommer till följd av försäkringsbolagets försäkringsavtal, varför bland annat tillsynen över försäkringsbolagens solvens förutsätter att effekterna av tilläggsförmånerna på bolagets ansvarsskuld är kända. Syftet med beräkningsgrunderna för tilläggsförmåner är också att underlätta efterhandstillsynen.

Enligt 3 mom. skall försäkringsbolaget ha skriftliga mål för utbetalningen av tilläggsförmåner. Regleringen är ny i förhållande till den gällande lagen. Bolaget kan till exempel ange att det har som mål att betala ut ett eventuellt överskott så att det överskott som betalas ut till försäkringstagarna fördelas jämnt och att bolaget strävar efter att på försäkringarna betala ut en total avkastning (beräkningsräntan och kundgottgörelsen sammanlagda) som överstiger en riskfri ränta som till sin maturitet motsvarar försäkringsavtalet med i genomsnitt x procent, och att man i kundgottgörelserna strävar efter en årlig variation mellan x och y procent. Efter som iakttagandet av skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner kan anses vara centralt i försäkringsbolagets verksamhet och i dess interna kontroll skall dokumentet godkännas av försäkringsbolagets styrelse. En behörig intern kontroll kräver att dokumentet behandlas av bolagets styrelse varje gång do-

kumentet ändras.

I momentet föreslås att livförsäkringsbolag skall vara skyldiga att offentliggöra sina mål för utbetalningen av tilläggsförmåner på sina Internetsidor och i sitt bokslut. Kravet på att målen skall offentliggöras på webbsidorna är också nytt. Däremot motsvarar bestämmelsen i fråga om bokslutsinformationen i princip Försäkringsinspektionens gällande föreskrift enligt vilken försäkringsbolaget i noterna till bokslutet skall ange hur bolaget tillämpar skälighetsprincipen. Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att inte bara försäkringstagarna utan också placerarna och försäkringsbolagens ägare skall ha en klarare och riktigare bild av fördelningen av överskottet mellan olika intressegrupper.

Försäkringsbolagen skall årligen offentliggöra hur målen för utbetalningen av tilläggsförmåner har nåtts under olika år. Om målen något år inte har nåtts skall bolaget också offentliggöra orsaken till detta. Syftet med bestämmelsen är att främja genomskinlighet och ge konsumenterna information om hur de olika försäkringsbolagen har beviljat tilläggsförmåner under olika år och om hur bolaget tolkar skälighetsprincipen.

I 4 mom. föreslås det att Försäkringsinspektionen ges i uppgift att sammanställa och offentliggöra uppgifter om bolagens praxis när det gäller att tillämpa skälighetsprincipen. Försäkringsinspektionen skall offentliggöra uppgifterna bolagsvis och göra upp statistik över praxis i samtliga bolag. I jämförelsen skall bland annat olika bolagsformer beaktas och det skall beskrivas hur överskottet har fördelats mellan bolaget, delägarna och försäkringarna. Syftet med bestämmelsen är att främja genomskinlighet och säkerställa att konsumenterna och medierna har tillgång till så jämförbara och opartiska uppgifter om tilläggsförmånerna som möjligt.

3 §. Ändring av beräkningsgrunderna. I paragrafen föreslås på samma sätt som i 13 kap. 4 § i den gällande lagen bestämmelser om villkoren för ändring av beräkningsgrunderna. Av ovan nämnda skäl hänvisas i paragrafen inte till begreppet fribrev. Det föreslås att begreppet ersätts med den formulering som avses i 1 § 1 mom. 3 punkten i detta kapitel.

Enligt vad som föreslås ovan i den allmänna motiveringen flyttas 3 § i detta kapitel se-

nare till lagen om försäkringsavtal i samband med reformen av lagen om försäkringsavtal.

DEL V. Finansiering

14 kap. Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet

I kapitlet föreslås bestämmelser om aktie- och garantiandelsemission, om optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier eller garantiandelar och om ökning av aktie- och garantikapitalet. Enligt 4 kap. i den gällande lagen tillämpas på ökning av aktie- och garantikapitalet i huvudsak bestämmelserna om ökning av aktiekapitalet i 4 kap. i den tidigare lagen om aktiebolag, om inte något annat föreskrivs i lagen om försäkringsbolag. I den gällande aktiebolagslagen har 4 kap. i den tidigare lagen om aktiebolag delats upp i tre kapitel på grund av att aktierna saknar nominellt belopp. Eftersom emission av aktier, dvs. aktieemission, inte nödvändigtvis är förknippad med ökning av aktiekapitalet och ökning av aktiekapitalet inte nödvändigtvis är förenad med aktieemission, finns bestämmelser om aktieemission och ökning av aktiekapitalet i den gällande aktiebolagslagen i regel i olika kapitel. För tydlighetens skull ingår också bestämmelser om emission av optionsrätter och andra särskilda rättigheter i ett eget kapitel. Bestämmelser om aktieemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och om ökning av aktiekapitalet finns i 9—11 kap. i den gällande aktiebolagslagen.

Bestämmelser som gäller samtliga försäkringsbolag

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I paragrafen konstateras enligt förslaget att bestämmelserna om aktieemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och om ökning av aktiekapitalet i 9—11 kap. i den gällande aktiebolagslagen skall tillämpas på försäkringsbolag. Förslaget motsvarar 4 kap. 1 § i den gällande lagen om försäkringsbolag, men de bestämmelser i aktiebo-

lagslagen som med stöd av lagen om försäkringsbolag skall tillämpas har ändrats i sak på grund av att aktierna saknar nominellt belopp.

Enligt 9 kap. 3 § i aktiebolagslagen har aktieägarna vid en emission företrädesrätt till aktier i samma förhållande som de sedan tidigare har aktier i bolaget. Syftet med denna bestämmelse är att se till att emissionen inte påverkar delägarnas inbördes ställning i bolaget. I ett ömsesidigt försäkringsbolag jämställs en garantiandel med en aktie, men även försäkringstagarna är delägare. I praktiken leder detta till att ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelsemission inte kan genomföras som en företrädesemission enligt 9 kap. 3 § i aktiebolagslagen, utan att man är tvungen att tillämpa bestämmelserna om riktad emission.

Det föreslås att bestämmelserna om begränsningar som gäller konvertibla lån i 4 kap. 2 § i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med en bestämmelse i 3 § nedan i detta kapitel.

Bestämmelserna om beslutsprocessen i ömsesidiga försäkringsbolag i 4 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag behövs inte längre eftersom paragrafens hänvisningar till bestämmelserna om kraven på kvalificerad majoritet (två tredjedelars majoritet) i den tidigare lagen om aktiebolag inte längre ingår i den gällande aktiebolagslagen. Enligt den gällande aktiebolagslagen skall t.ex. bolagsstämman fatta beslut om en riktad emission eller om ett emissionsbemyndigande med sådan kvalificerad majoritet som avses i 5 kap. 27 § i aktiebolagslagen. Beslut med kvalificerad majoritet enligt aktiebolagslagen tillämpas på försäkringsbolag med stöd av de föreslagna 5 kap. 20 § 1 och 5 mom.

Det föreslås att bestämmelsen om ändring av bolagsordningen i 4 kap. 4 § i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med en bestämmelse i 2 § nedan i detta kapitel.

Det föreslås att bestämmelsen om begränsningen i fråga om ökning av aktiekapitalet i 4 kap. 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med en bestämmelse i 5 § nedan i detta kapitel.

Det föreslås att kravet på apportegendomens art i 4 kap. 6 § i den gällande lagen om försäkringsbolag inte inkluderas i kapitlet, ef-

tersom apportegendomen t.ex. enligt det föreslagna 2 kap. inte längre behöver vara lämpad för försäkringsverksamheten. På motsvarande sätt föreslås det i fråga om detta kapitel att på betalningar som gjorts med apportegendom tillämpas de bestämmelser i aktiebolagslagen enligt vilka apportegendomen vid överlåtelsepunkten skall vara av minst sådant ekonomiskt värde för bolaget som motsvarade betalningen.

Till följd av reformen av revisionslagen har vissa ändringar gjorts i aktiebolagslagen. För tydlighetens skull bör det konstateras att det intyg av revisor som avses i 9 kap. 14 § 3 mom. och 11 kap. 4 § 2 mom. i aktiebolagslagen alltid utfärdas av försäkringsbolagets revisor som avses i 7 kap. 2 § i denna lag. Eftersom försäkringsbolaget alltid skall ha en revisor i enlighet med den föreslagna 7 kap. 2 §, kan försäkringsbolaget inte lägga fram en i aktiebolagslagen avsedd annan redogörelse t.ex. för att bestämmelserna om betalning av aktier i aktiebolagslagen har iakttagits vid emission. Eftersom detta säger sig självt föreslås det inga separata bestämmelser om detta i kapitlet.

2 §. Registrering. I paragrafen föreslås bestämmelser som kompletterar bestämmelserna om registrering av beslut i 9 kap. 7 och 18 § och 10 kap. 4 § i den gällande aktiebolagslagen. Om en emission mot vederlag eller en vederlagsfri emission eller beviljande av optionsrätter eller andra privilegier förutsätter en ändring av bolagsordningen skall försäkringsbolaget ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av ändringen enligt de föreslagna bestämmelserna i 2 kap. Enligt förslaget skall den registeranmälan som avses i 9 kap. 7 och 18 § eller i 10 kap. 4 § i aktiebolagslagen inte kunna göras förrän ett i dessa paragrafer avsett beslut har fattats och Försäkringsinspektionen har fastställt en eventuell ändring av bolagsordningen.

Förslaget motsvarar 4 kap. 4 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

3 §. Begränsningar som gäller konverteringslån. Enligt 1 § tillämpas på försäkringsbolag bestämmelserna om konverteringslån i 10 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Den föreslagna 15 kap. 1 § begränsar dock ett försäkringsbolags rätt att ta upp krediter. Enligt förslaget är upptagande

av konverteringslån sålunda möjligt endast med beaktande av de begränsningar som föreskrivs i 15 kap.

Avsikten med paragrafen är att göra det klart att ett försäkringsbolag skall iaktta den föreslagna 15 kap. 1 § som gäller kreditupptagning även i fråga om konverteringslån. Förslaget motsvarar 4 kap. 2 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Särskilda bestämmelser om ömsesidiga försäkringsbolag

4 §. Ökning av ömsesidiga försäkringsbolags garantikapital. I paragrafen föreslås bestämmelser om begränsningar i fråga om ökning av ömsesidiga försäkringsbolags garantikapital. Enligt förslaget får garantikapitalet i ömsesidiga försäkringsbolag inte ökas genom sådan fondförhöjning som avses i 11 kap. 1 § 2 punkten i den gällande aktiebolagslagen, dvs. genom att medel överförs från bolagets fria egna kapital till garantikapitalet. Förslaget motsvarar 4 kap. 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag i fråga om hänvisningen till 4 kap. 13 § i den tidigare lagen om aktiebolag.

Förslaget motsvarar också i huvudsak 4 kap. 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag i fråga om hänvisningen till 4 kap. 12 § 2 mom. (blandemission) i den tidigare lagen om aktiebolag. Som i den gällande lagen skall garantikapitalet i ömsesidiga försäkringsbolag inte kunna ökas genom blandemission, om bolagets bolagsordning innehåller bestämmelser om garantiandelarnas nominella belopp. I ett system med aktier utan nominellt belopp behövs över huvud taget inga bestämmelser om blandemission.

Det föreslås att inga motsvarande begränsningar tillämpas på försäkringsaktiebolag. Ett försäkringsaktiebolag kan öka sitt aktiekapital på alla de sätt som avses i 11 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen. Om man i bolagsordningen för ett försäkringsaktiebolag har kommit överens om aktiernas nominella belopp gäller ytterligare att man vid ökning av aktiekapitalet skall beakta bestämmelserna i 3 kap. 5 § 2 och 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen, vilka tillämpas på försäkringsbolag med stöd av den föreslagna 4 kap. 1 §. I dessa bolag skall en aktieemission lik-

som enligt den gällande lagen alltid genomföras så att aktiekapitalet ökas med de emitterade aktiernas nominella belopp. Detta betyder samtidigt att för varje aktie som emitteras i allmänhet skall betalas minst dess nominella belopp (underkursförbud). En förutsättning för en gratisemission eller för en emission där vederlaget är lägre än det nominella beloppet är att aktiekapitalet samtidigt ökas med ett tillräckligt belopp på något annat sätt, t.ex. som en fondöverföring från annat eget kapital genom användning av vinstmedel eller medel ur fonden för inbetalat fritt eget kapital eller andra fonder för fritt eget kapital. Med avvikelser från den gällande lagen kan uppskrivningsfonden, som består av en särskild typ av bundet eget kapital, inte användas för fondförhöjning. Detsamma gäller fonden för verkligt värde och omvärderingsfonden. Utöver aktiekapitalet och de nämnda fonderna kan i bolagets balansräkning enligt den nya lagen inte tas upp andra typer av bundet eget kapital. Bolaget kan emellertid ha reserv- och överkursfonder som har avsatts under den gamla lagens giltighetstid. I fråga om sin varaktighet jämföras dessa med aktiekapitalet och kan på det sätt som framgår av införelselagen också i fortsättningen användas för fondförhöjning.

Med de undantag som framgår ovan motsvarar en fondförhöjning för försäkringsbolagens del en sådan fondemission som avses i den gällande lagen, med den skillnaden att ökningen i ett system som baserar sig på aktier utan nominellt belopp inte behöver ha samband med en aktieemission eller höjning av det nominella beloppet. Också i ett system som är baserat på aktier utan nominellt belopp är det möjligt att besluta om gratisemission samtidigt som om fondförhöjning, på vilken tillämpas bestämmelserna om gratisemission i 9 kap. i den gällande aktiebolagslagen.

5 §. Tilläggsavgift för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag. I paragrafen föreskrivs om tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag.

Enligt 1 mom. kan försäkringstagardelägarna i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag påföras tilläggsavgift endast i de situationer som avses i momentet och om det särskilt fö-

reskrivs om en eventuell tillskottsplikt i bodelagsordningen. Enligt den hänvisning till bestämmelserna i 4 kap. 4 § som avses i momentet kan tilläggsavgiften dessutom vara högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de försäkringspremier som påförts försäkringstagardelägaren föregående kalenderår. Tillskottsplikten gäller endast försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, eftersom garantiandelsägarna enligt 4 kap. 4 § inte har tillskottsplikt.

I 2 och 3 mom. ingår bestämmelser om utsökning och solidariskt ansvar för övriga delägare om en delägare inte på utsatt tid betalar den tilläggsavgift som påförts honom.

Förslaget motsvarar 10 kap. 7 § 1—3 mom. i den gällande lagen, dock med undantaget att det i 1 mom. inte föreskrivs om krav på eget kapital. I 11 kap. föreslås att detta krav slopas.

15 kap. **Upptagande av krediter och ställande av säkerhet**

I kapitlet föreskrivs om försäkringsbolagens upptagande av krediter och ställande av säkerhet. Försäkringsbolagen skall enligt den gällande lagen i regel ordna sin verksamhet utan att ta upp krediter. Upptagande av krediter är tillåtet endast i de undantagsfall som finns uppräknade i 1 kap. 4 § i den gällande lagen. Det föreslås att denna princip inte ändras. I 1 kap. 4 a § i den gällande lagen begränsas också försäkringsbolagets rätt att ställa säkerhet. Det föreslås att också denna princip behålls i lagförslaget.

1 §. Allmänna bestämmelser om upptagande av krediter. Paragrafen innehåller bestämmelser om de fall där försäkringsbolaget får ta upp kredit samt bestämmelser om hur krediten skall anmälas till Försäkringsinspektionen och om försäkringsbolagets dottersammanslutningars rätt att ta upp kredit.

I 1 mom. finns en förteckning över de fall där försäkringsbolaget får ta upp kredit. I paragrafen motsvarar 1—3 punkten 1 kap. 4 § 1 mom. 1—3 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt 1 kap. 4 § 1 mom. 4 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag har försäkringsbolaget utöver de fall som nämns i 1—3 mom. fått ta upp kredit i andra fall som

det behöriga ministeriet har förordnat. En del av dessa social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter (1999:65) har i lagförslaget enligt vad som förutsätts i grundlagen tagits in på lagnivå som 1 § 1 mom. 4 och 5 punkten och 4 mom. Förslaget innehåller inga bestämmelser som ingår i den gällande ministerieföreskriften om krediter som beviljas av staten för bostadsändamål eller bestämmelser om lån som avses i lagen om räntestöd för hyresbostadslån (867/1980).

Enligt 2 mom. skall försäkringsbolaget underrätta Försäkringsinspektionen om upptagande av lån som avses i 1 mom. 1 och 3—5 punkten enligt vad Försäkringsinspektionen närmare föreskriver. Förslaget motsvarar 1 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen samt social- och hälsovårdsministeriets föreskrift (1999:65).

I 3 mom. föreskrivs om de begränsningar som gäller rätten att ta upp krediter för vissa av försäkringsbolagets dottersammanslutningar. Enligt momentet kan ett tjänsteföretag som är dottersammanslutning till ett försäkringsbolag eller en dottersammanslutning vars uppgift är att för försäkringsbolagets del direkt eller indirekt inneha tillgångar som avses i 10 kap. 4 § ta upp krediter under samma förutsättningar som vad som i 1-2 mom. föreskrivs om försäkringsbolag. Ett försäkringsbolags tjänsteföretag definieras i 1 kap. 9 § i lagförslaget. Bestämmelsen innebär en lindring av den reglering i 1 kap. 4 § 4 mom. i lagen om försäkringsbolag enligt vilken begränsningarna i fråga om försäkringsbolagens upptagande av krediter har gällt försäkringsbolagets samtliga dottersammanslutningar, med undantag för kredit- och finansinstitut och fondbolag. Det har inte ansetts motiverat i förslaget att begränsa rätten att ta upp krediter för andra än de dottersammanslutningar som finns uppräknade i momentet. Begränsningarna i fråga om upptagande av krediter omfattar samma dottersammanslutningar som de dottersammanslutningar vilkas aktier och andelar enligt huvudbestämmelsen i 10 kap. 20 § 1 mom. i förslaget kan räknas till försäkringsbolagets täckning för ansvarsskulden.

Enligt 3 mom. finns det inga hinder för att en i momentet avsedd dottersammanslutning tar upp kredit av det försäkringsbolag som är

moderbolag. Någon sådan förtydligande bestämmelse finns inte i den gällande lagen.

I 4 mom. föreskrivs om försäkringsbolagets rätt att ingå avtal om återköp av värdepapper. Förslaget motsvarar punkt 5 i den ovan nämnda ministerieföreskriften. För tydlighetens skull föreskrivs om detta i lagen.

2 §. Kapitallån. Paragrafen innehåller bestämmelser om kapitallån. Paragrafen motsvarar i huvudsak bestämmelserna om kapitallån i 1 kap. 4 § 2 och 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt 1 mom. tillämpas på kapitallån som tas av försäkringsbolag och deras i 1 § 3 mom. avsedda dottersammanslutningar bestämmelserna om kapitallån i 2—4 mom. och i 12 kap. 2 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt 1 mom. lindras de bestämmelser om dottersammanslutningar som ingår i 1 kap. 4 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag till följd av 1 § 3 mom.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om det centrala innehållet i kapitallån. Förslaget motsvarar i sak 12 kap. 1 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen, dock så att bestämmelsen i enlighet med det föreslagna 1 mom. gäller båda försäkringsbolag och deras dottersammanslutningar som avses i 1 § 3 mom.

I 1 punkten föreskrivs att lån, kapital och ränta är efterställda andra fordringar vid likvidation och konkurs.

I 2 punkten föreskrivs till skillnad från 5 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i den tidigare lagen om aktiebolag, som tillämpas med stöd av 1 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, att förutsättningarna för återbetalning av kapitalet och betalning av ränta inte längre bedöms på basis av koncernbokslutet, utan de bestäms som skillnaden mellan det fria egna kapitalet och kapitallånen samt den förlust som balansräkningen visar. En motsvarande ändring infördes i den gällande aktiebolagslagen.

I 3 punkten lindras förbudet att ställa säkerhet i 5 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten i den tidigare lagen om aktiebolag, som tillämpas med stöd av 1 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, på så sätt att det endast gäller försäkringsbolaget eller dess dottersammanslutningar som avses i 1 § 3 mom. eller dessa dottersammanslutningars dottersammanslutningar, men inte andra bo-

lag som hör till samma koncern.

Enligt 3 mom. tillämpas på återbetalning av kapitallån samt på räntebetalning och ställande av säkerhet i strid med 2 mom. bestämmelserna om olaglig utbetalning i 16 kap. 4 § och 29 kap. 4 § 6 punkten. Momentet motsvarar andra meningen i 1 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag och bestämmelserna i 12 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt 4 mom. tillämpas paragrafens bestämmelser inte i fråga om borgenärsskyddsförfarande i samband med minskning av aktiekapitalet enligt 14 kap. 2 § i aktiebolagslagen eller borgenärsskyddsförfarande som avses i 16 kap. 6 § (fusion) eller 17 kap. 6 § (delning) i aktiebolagslagen. De nämnda bestämmelserna i aktiebolagslagen tillämpas på försäkringsbolag med stöd av 17 kap. 1 §, 19 kap. 1 § och 20 kap. 1 § i förslaget. Regleringen motsvarar tredje meningen i 1 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag och bestämmelserna i 12 kap. 2 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Till skillnad från den gällande lagen om försäkringsbolag konstateras i paragrafens 4 mom. på motsvarande sätt som i 12 kap. 1 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen att kapitallån utan hinder av de ovan nämnda begränsningarna med borgenärens samtycke kan omvandlas till fritt eget kapital eller på samma sätt som fritt eget kapital användas till täckning av bolagets förlust. Från obligationsrättslig synpunkt är det då fråga antingen om kvittning eller om efterskänkning av skuld. Ett kapitallån kan t.ex. användas för kvittning av en akties eller garantiandels teckningspris. Omvandling av ett kapitallån till eget kapital försämrar inte bolagets övriga borgenärers ställning eftersom förutsättningarna för återbetalning av både fritt och bundet eget kapital alltid är strängare än när det gäller kapitallån.

I 12 kap. 2 § i aktiebolagslagen finns övriga bestämmelser om kapitallån. I 12 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen ingår en allmän obligationsrättslig bestämmelse som saknas i den gällande lagen om försäkringsbolag. Enligt bestämmelsen löper ränta på ett kapitallån också för sådana räkenskapsperioder för vilka ränta inte har kunnat betalas, om inte något annat har avtalats i lånevillkoren. Ka-

pitallån skall enligt 12 kap. 2 § 4 mom. i aktiebolagslagen tas upp som en särskild post i balansräkningen. Momentet motsvarar 10 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, enligt vilket kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen enligt vad social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer genom förordning (1340/2002).

3 §. Ställande av säkerhet. I paragrafen föreskrivs i vilka fall ett försäkringsbolag kan ställa säkerhet.

Paragrafens 1 mom. motsvarar i huvudsak 1 kap. 4 a § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Till skillnad från den gällande lagen kan försäkringsbolag ställa säkerhet endast för en sådan dottersammanslutnings förbindelser som avses i 1 § 3 mom. För andra dottersammanslutningars förbindelser kan försäkringsbolaget inte ställa säkerhet.

I 2 mom. föreskrivs om vissa undantag från förbudet att ställa säkerhet i fråga om credit default swap-avtal. Credit default swap-avtal där försäkringsbolaget är säljare av skyddet kan jämföras med ställande av säkerhet. Eftersom standardiserade och därmed jämförbara credit default swap-avtal till sin natur är placeringsinstrument är det inte motiverat att utsträcka förbudet att ställa säkerhet till att omfatta dessa avtal. I Försäkringsinspektionens gällande föreskrifter jämföras med dessa avtal modellavtal enligt standard som har godkänts av International Swaps and Derivatives Association (ISDA). Förslaget innebär ett förtydligande av nuläget.

4 §. Dispens. I paragrafen föreskrivs om Försäkringsinspektionens möjlighet att utvidga tillämpningsområdet för det föreslagna 1 § 1 mom. och att på försäkringsbolagets ansökan medge dispens från förbudet att ställa säkerhet i 3 § 1 mom. Enligt förslaget får försäkringsbolaget ta upp annan än i 1 § 1 mom. avsedd kredit endast med tillstånd av Försäkringsinspektionen. Förslaget motsvarar 1 kap. 4 § 1 mom. 5 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag och punkt 7 i de ovan nämnda föreskrifterna av social- och hälsovårdsministeriet. Undantaget från bestämmelsen i det föreslagna 3 § 1 mom. motsvarar 1 kap. 4 a § 2 mom. i den gällande lagen.

DEL VI. Utbetalning av medel

16 kap. Utbetalning av försäkringsbolagets medel

Kapitlet innehåller bestämmelser om utbetalning av försäkringsbolagets medel. Kapitlet följer samma systematik och struktur som 13 kap. i den gällande aktiebolagslagen. Bestämmelserna om utbetalning av försäkringsbolagets medel avviker dock i många avseenden från den allmänna aktiebolagslagstiftningen på grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär. Därför utgår förslaget från att aktiebolagslagens bestämmelser om utbetalning av medel inte alls tillämpas på försäkringsbolag, utan försäkringsbolagslagen innehåller alla bestämmelser om utbetalning av medel trots att vissa av bestämmelserna i aktiebolagslagen som sådana går att tillämpa på försäkringsbolag. På så sätt finns alla bestämmelser om utbetalning av försäkringsbolagets medel i samma lag.

Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I paragrafen konstateras enligt förslaget att bestämmelserna om utbetalning av medel i 13 kap. i aktiebolagslagen inte tillämpas på utbetalning av försäkringsbolagets medel. I kapitlet föreskrivs dock om tillämpning av andra bestämmelser i aktiebolagslagen än 13 kap. på försäkringsbolag.

2 §. Utbetalningssätt. I paragrafen räknas enligt förslaget upp lagliga sätt att betala ut medel till försäkringsbolagets delägare samt hänvisas till lagliga sätt att betala ut medel i allmänhet till andra än delägare. Ytterligare föreskrivs i paragrafen om annan medelsanvändning som anses vara olaglig utbetalning av medel.

Paragrafens 1 mom. motsvarar i sak 13 kap. 1 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen och i huvudsak 12 kap. 1 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. I 1 punkten nämns utbetalning av vinst (vinstutdelning) samt utbetalning från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet. I 2 punkten nämns minskning av aktiekapitalet och garantikapitalet som ett sätt att betala ut medel och i 3 punkten nämns förvärv och inlö-

sen av egna aktier och garantiandelar. I 4 punkten föreskrivs om utbetalning i samband med upplösning eller avregistrering av bolaget.

I 2 mom. föreskrivs att försäkringsbolaget kan ha ett annat syfte än beredande av vinst eller annan ekonomisk fördel åt delägarna. Om försäkringsbolaget har något annat syfte än att bereda vinst eller annan ekonomisk fördel åt delägarna skall i bolagsordningen enligt 10 § i detta kapitel föreskrivas om användning av eget kapital i situationer som avses i 1 mom. I momentet nämns också gåvor som det föreskrivs närmare om i 8 §. Gåvor ges i allmänhet till andra än bolagets delägare. En gåva till en delägare kan strida mot likställighetsprincipen. Förslaget motsvarar 13 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Som laglig utbetalning av medel anses enligt 3 mom. alla sådana förfaranden utöver de lagliga utbetalningssätt som räknas upp i 1 och 2 mom., där bolagets tillgångar minskas utan affärsekonomisk grund. Momentet motsvarar 13 kap. 1 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Ekonomiska förmåner som ömsesidiga försäkringsbolag beviljar sina försäkringstagare, t.ex. nedsatta försäkringspremier, kan inte anses vara olaglig utbetalning av medel om utbetalningen sker utan att bolagets solvens äventyras och inte heller kränker delägarnas likställighet.

Enligt paragrafens 4 mom. betraktas sådant utgivande av tilläggsförmåner som sker enligt beräkningsgrunderna med iakttagande av bestämmelserna i 13 kap. inte som utbetalning av medel. Förslaget motsvarar 12 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Uttrycket "vinstutdelning" i den gällande lagen ändras enligt förslaget till "utbetalning av medel" eftersom vinstutdelning enligt 1 mom. 1 punkten avser utbetalning av vinst. I sak är det fråga om utbetalning av överskott på sådana försäkringar som i försäkringsavtalet getts rätt till överskott.

Paragrafens 5 mom. motsvarar 13 kap. 1 § 4 mom. i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilket medel inte får betalas ut förrän bolaget har registrerats.

Paragrafens 6 mom. motsvarar 12 kap. 1 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag med den skillnaden att bestämmelserna

om utbetalning av medel i tillämpliga delar skall iakttas när ränta betalas på samtliga garantiandelar och inte bara på sådana som ger delägarskap i ömsesidiga försäkringsbolag.

3 §. Utbetalningens samband med bokslutet. Paragrafen motsvarar i huvudsak 13 kap. 3 § i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilken utbetalningen av medel skall basera sig på det senast fastställda bokslutet. Efter som försäkringsbolagen enligt lag är revisionsskyldiga föreskrivs i paragrafen dock särskilt att försäkringsbolagets senast fastställda bokslut alltid skall vara reviderat.

4 §. Återbetalningsskyldighet. Återbetalningsskyldigheten motsvarar i sak bestämmelserna i 12 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Bestämmelsen avviker från 13 kap. 4 § i den gällande aktiebolagslagen på så sätt att återbetalningen också gäller medel som utbetalats i strid med bestämmelserna i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Vinstutdelning och utbetalning från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet

5 §. Utdelningsbart belopp. Bestämmelserna om utdelningsbart belopp i försäkringsbolag avviker från bestämmelserna i aktiebolagslagen. En väsentlig skillnad är regleringen i 1 mom. genom vilket utbetalningen av det fria egna kapitalet begränsas. Förslaget baserar sig delvis också på IFRS-bestämmelserna om bokslut i vilka man inte tar ställning till bolagets vinstutdelning. Således måste man i den nationella lagstiftningen beakta bestämmelserna om IFRS-bokslut och särskilt föreskriva om de poster som inte är utdelningsbara.

Enligt 1 punkten anses belopp som av försäkringsbolagets utjämningsbelopp i ett IFRS-bokslut som upprättats enligt 8 kap. 24 § har upptagits som fritt eget kapital vara icke-utdelningsbara. Bestämmelsen motsvarar i sak 12 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Momentets 2 punkt motsvarar i sak 12 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag, enligt vilken orealiserade värdeökningar vid uppskattningen av det gängse värdet är icke-utdelningsbara. Icke-utdelningsbara är belopp som tagits upp

i fonden för verkligt värde, i omvärderingsfonden och i resultaträkningen. I punkten ingår enligt förslaget också en bestämmelse om att det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ är icke-utdelningsbart. Negativa poster inom det egna kapitalet kan inte betalas ut.

I 3 punkten föreslås en bestämmelse om att poster som kan liknas vid reserver skall dras av från de utdelningsbara vinstbeloppen. I 12 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag bestäms om motsvarande post som en minskande faktor när det gäller de utdelningsbara medlen i koncernbokslutet. I den föreslagna 5 § ingår inte längre den begränsning av utbetalningen av medel som baserar sig på koncernbokslutet, men motsvarande bestämmelse fogas till situationer där försäkringsbolaget gör upp ett IFRS-bokslut. Motsvarande bestämmelse finns inte i aktiebolagslagen, men det föreslås ändå att bestämmelsen tas in i försäkringsbolagslagen.

I första meningen i 2 mom. konstateras enligt förslaget att i fråga om förbud mot utbetalning av medel som grundar sig på minskning av aktie- eller garantikapitalet tillämpas bestämmelsen i 14 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. I momentets andra mening preciseras enligt förslaget bestämmelserna om begränsning av utbetalning av medel till följd av ränta på kapitallån genom en hänvisning till de bestämmelser i denna lag som skall tillämpas.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om situationer som begränsar utbetalningen av försäkringsbolagets fria egna kapital. Utbetalning av medel är förbjuden om bolagets verksamhetskapital är mindre än det minimibelopp som anges i 11 kap. 7, 12 eller 18 § i denna lag. Förbudet gäller också situationer där verksamhetskapitalet understiger det minimigarantibelopp som avses i 11 kap. 19, 20 eller 21 § i denna lag. Dessa paragrafer innehåller de väsentliga solvenskraven för försäkringsbolag. Det från solvenskraven separata villkoret hänför sig till täckningen för den försäkringstekniska ansvarsskulden. Om försäkringsbolaget inte uppfyller kraven på täckning är utbetalning av medel förbjuden även om bolaget i övrigt uppfyller solvenskraven och har utdelningsbara medel. Avsikten är att bristerna i täckningen för ansvars-

skulden korrigeras innan bolaget börjar betala ut medel. Begränsningarna gäller situationer där det kan bedömas att det inte finns tillräckliga medel som kan godkännas som täckning för ansvarsskulden samt situationer där täckningen inte fyller lagens krav. Utbetalning av medel är enligt förslaget förbjuden också om det när beslutet fattas är känt eller borde vara känt att försäkringsbolaget är insolvent eller blir insolvent till följd av utbetalningen. Kravet på bevarad solvens motsvarar bestämmelserna i 13 kap. 2 § i den gällande aktiebolagslagen.

Vid utbetalningen av medel skall bolagets framtida ekonomiska situation också beaktas. Utbetalning av medel är enligt förslaget förbjuden om utbetalningen kan bedömas leda till en situation där de ovan beskrivna solvenskraven eller kraven på täckning för ansvarsskulden eller på solvens inte uppfylls.

6 §. Beslutsfattande. I beslutsprocessen i fråga om utbetalning av medel iakttas enligt förslaget samma principer som i den gällande aktiebolagslagen. Paragrafens 1 mom. motsvarar 12 kap. 2 c § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. I enlighet med strukturen i 13 kap. 6 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen föreslås det en hänvisning till bestämmelserna om bolagsstämma i det föreslagna 5 kap.

Paragrafens 2 mom. motsvarar i sak 13 kap. 6 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. I bolagsstämmans beslut om utbetalning av medel från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet skall de i samband med 5 § anförda begränsningarna i fråga om utbetalning av eget kapital som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär dock beaktas.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 13 kap. 6 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Paragrafens 4 mom. motsvarar i huvudsak 13 kap. 6 § 4 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Till 4 mom. har dock fogats ett omnämnande om att utbetalning av fritt eget kapital med samtliga aktieägares samtycke är möjlig endast om inget annat följer av lagen. Med detta avses till exempel i fråga om livförsäkringsbolag att livförsäkringsbolaget i sitt beslutsfattande skall iakttä skälighetsprincipen, som det föreskrivs särskilt om i 13 kap. i denna lag.

7 §. Minoritetens rätt att kräva vinstutdelning. Paragrafen motsvarar 13 kap. 7 § i den gällande aktiebolagslagen och 12 kap. 2 c § 2 mom. i den gällande lagen. Vid tillämpning av paragrafen skall de begränsningar i fråga om utbetalning av medel som följer av 5 § dock beaktas.

Om ett försäkringsaktiebolag begränsar minoritetens rätt att kräva vinstutdelning på det sätt som avses i 2 mom., skall samtliga aktieägares samtycke till ändring av bolagsordningen inhämtas på det sätt som avses i den föreslagna 5 kap. 21 § 2 mom. 3 punkten.

Övriga bestämmelser om utbetalning av medel

8 §. Gåvor. På försäkringsbolagets gåvor tillämpas enligt förslaget samma principer som i 13 kap. 8 § i den gällande aktiebolagslagen. I den gällande lagen om försäkringsbolag finns bestämmelser om gåvor i 12 kap. 4 § 2 mom. Dessa bestämmelser avviker från den föreslagna bestämmelsen, som följer den gällande aktiebolagslagen, på så sätt att beslut om gåvor enligt den gällande lagen endast har kunnat fattas med kvalificerad majoritet av bolagsstämman. I enlighet med aktiebolagslagen föreslås det att enkel majoritet skall vara tillräcklig. Dessutom skall i paragrafen avsedda gåvor i enlighet med principerna i aktiebolagslagen vara möjliga främst inom ramen för det fria egna kapitalet.

9 §. Användning av försäkringsbolagets tillgångar. Paragrafen motsvarar 12 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, enligt vilket försäkringsbolagets tillgångar inte får användas för ändamål som uppenbart är främmande för bolagets verksamhet.

10 §. Annat än vinstsyfte. Försäkringsbolaget kan i enlighet med den föreslagna 1 kap. 17 § även ha ett annat syfte än att bereda vinst eller annan ekonomisk fördel åt delägarna. Om bolaget helt eller delvis har ett sådant annat syfte skall det enligt denna paragraf dels ta in en bestämmelse om innehållet i detta andra syfte i bolagsordningen i enlighet med 1 kap. 17 § och dels ta in bestämmelser om förfarandet vid utbetalning av medel som avses i 2 § 1 mom. i detta kapitel. I sak motsvarar paragrafen 13 kap. 9 § i den

gällande aktiebolagslagen.

I enlighet med den föreslagna 5 kap. 21 § 1 mom. 1 punkten skall en delägars samtycke till ändring av bolagsordningen inhämtas när delägens rätt till en andel av bolagets vinst eller nettotillgångar minskas genom en sådan bestämmelse i bolagsordningen som avses i denna paragraf.

11 §. Finansiering av förvärv av egna aktier. Paragrafen motsvarar i sak 13 kap. 10 § i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilken försäkringsbolag inte får ge penninglån, betala ut medel eller ställa säkerhet för att utomstående skall kunna förvärva aktier i bolaget eller i dess moderbolag.

Paragrafens 2 mom. innehåller ett undantag från 1 mom. Det föreslås att förbudet mot förvärv av egna aktier inte skall gälla åtgärder vilka genomförs inom ramen för utdelningsbara medel och vilkas syfte är att förvärva aktier till personer som är anställda i bolaget eller i närstående bolag. En definition av begreppet närmaste krets finns i den föreslagna 8 kap. 11 § 2 mom. Undantaget innebär att bolaget t.ex. kan låna ut medel till sina anställda för att dessa skall kunna förvärva aktier i bolaget. Förslaget avviker således från 12 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag, enligt vilket penninglån inte får ges för detta ändamål ens till någon som hör till bolagets närmaste krets.

12 §. Beslut om kreditgivning och placeringar i vissa fall. Paragrafen motsvarar 12 kap. 6 § i den gällande lagen om försäkringsbolag, enligt vilken betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett bolag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp som försäkringsbolaget eller till ett bolag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget och betydande eller principiella beslut om investeringar i ett sådant bolag skall fattas av försäkringsbolagets styrelse. Bestämmelsen i paragrafen tillämpas på motsvarande sätt på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

13 §. Medverkan i tryggandet av de försäkrade förmånerna i ett annat försäkringsbolag. Paragrafen motsvarar 12 kap. 7 § i den gällande lagen om försäkringsbolag och gäll-

er försäkringsbolagets medverkan i tryggheten av de försäkrade förmåner som beviljats av ett finländskt försäkringsbolag som trätt i likvidation eller gått i konkurs.

17 kap. Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital

I kapitlet föreskrivs om minskning av försäkringsaktiebologs aktiekapital och ömsesidiga försäkringsbolags garantikapital samt om återbetalning av garantikapital och beslutsfattandet i anslutning till dessa. Reformen är närmast teknisk genom att det föreslås att bestämmelserna i 14 kap. 2—7 § i den gällande aktiebolagslagen i stor utsträckning tillämpas på minskning av aktie- och garantikapital.

Den viktigaste skillnaden jämfört med den gällande lagen är att aktierna och garantiandelarna inte har något nominellt belopp, vilket innebär att aktie- eller garantikapitalet inte är sammankopplat med aktierna eller garantiandelarna. I kapitlet finns sålunda inga bestämmelser om minskning av aktiernas eller garantiandelarnas nominella belopp eller minskning av antalet aktier eller garantiandelar i samband med att aktiekapitalet eller garantikapitalet minskas. Sådana bestämmelser i 5 kap. i den gällande lagen är t.ex. hänvisningarna till 6 kap. 1 § 2 och 3 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag. Det är inte heller nödvändigt att ta in de invecklade reglerna för beslutsfattande i 6 kap. 2 och 3 § i den tidigare lagen om aktiebolag, som tillämpas med stöd av 5 kap. 2 § i den gällande lagen, eftersom den föreslagna minskningen av aktie- eller garantikapitalet inte direkt påverkar rättigheterna i fråga om aktie- eller garantiandelarna.

I kapitlet hänvisas till skillnad från den gällande lagen inte heller till ogiltigförklaring av garantiandelar i ömsesidiga försäkringsbolag och minskning av garantikapitalet till följd av detta, eftersom bestämmelser om ogiltigförklaring av egna aktier och eventuell minskning av det nominella beloppet alldeles som i den gällande aktiebolagslagen finns i kapitlet om egna aktier. På samma sätt som i aktiebolagslagen föreslås det att bestämmelser om ogiltigförklaring av garantiandelar i ömsesi-

diga försäkringsbolag skall ingå i 18 kap.

I enlighet med principerna i aktiebolagslagen föreslås det att registermyndighetens tillståndsförfarande ersätts med det borgenärs-skyddsförfarande som avses i 14 kap. 2—5 § i den gällande aktiebolagslagen. Således utgör borgenärernas rätt att motsätta sig en minskning av aktiekapitalet och garantikapitalet (borgenärsskyddsförfarandet) och Försäkringsinspektionens samtycke fortfarande en central del av bestämmelserna om minskning av aktie- och garantikapital.

På aktier med inlösen villkor tillämpas med stöd av 5 kap. 1 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag bestämmelserna i 6 kap. 9 och 10 § i den tidigare lagen om aktiebolag. I den gällande aktiebolagslagen ingår motsvarande reglering i 15 kap. som gäller bolagets egna aktier. Således hänvisas inte i det föreslagna 17 kap. till aktier eller garantiandelar med inlösen villkor, utan bestämmelser om dessa ingår i det föreslagna 18 kap. genom hänvisning till bestämmelserna i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt 13 § i införandelagen kan bolaget efter att lagen trätt i kraft fortfarande ha en överkursfond och en reservfond. I praktiken kommer det att bli allmänt med sådana fonder. I införandelagen föreskrivs om minskning av dessa fonder.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I paragrafen föreskrivs om tillämpning av aktiebolagslagen. Genom förslaget ersätts 5 kap. 1 § 1 och 2 mom., 3 § och de övriga hänvisningarna till bestämmelserna i den tidigare lagen om aktiebolag i 5 kap. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Syftet med förslaget är fortfarande att på försäkringsaktiebolag i huvudsak tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen och på ömsesidiga försäkringsbolag tillämpas motsvarande bestämmelser i aktiebolagslagen, dock endast till den del det är fråga om användning av garantikapital för omedelbar täckning av sådan förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital. Eftersom borgenärs-skyddsförfarandet enligt aktiebolagslagen inte tillämpas på situationer där aktiekapitalet minskas i syfte att täcka en förlust eller där aktiekapitalet i samband med en minskning ökas på så sätt att aktiekapitalet uppgår till minst samma belopp som tidigare, gäller det i

14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen avsedda och i 3—5 § närmare föreskrivna borgenärsskyddsförfarandet endast försäkringsaktiebolag. Borgenärsskyddsförfarandet enligt aktiebolagslagen tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag endast i det i 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen avsedda fallet, där bolagets fria egna kapital har betalats ut under tre år efter täckning av en förlust och garantikapitalet inte har ökats med minst minskningsbeloppet. Begränsningen i 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen gäller all utbetalning av fritt eget kapital, dvs. förutom vinstutdelning och utbetalning av medel från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet även t.ex. förvärv av egna aktier eller garantiandelar med hjälp av fritt eget kapital.

Bestämmelser om återbetalning av garantikapital till garantiandelsägarna skall i enlighet med gällande lag utfärdas särskilt. Därför är det inte nödvändigt att tillämpa bestämmelserna om minskning av aktiekapitalet i 14 kap. i aktiebolagslagen på ömsesidiga försäkringsbolags garantikapital i större utsträckning än vad som föreslagits. En bestämmelse om återbetalning av garantikapitalet finns i kapitlets 6 §.

Enligt förslaget tillämpas på försäkringsaktiebolag 14 kap. 2—7 § i aktiebolagslagen samt bestämmelserna om minskning av aktiekapitalet i det föreslagna kapitlet. Bestämmelserna i 14 kap. 2 § 2 mom. och 3—7 § skall tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag endast till den del det är fråga om användning av aktiekapital till omedelbar täckning av en förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital. Dessutom föreskrivs i paragrafen för tydlighetens skull att bestämmelserna om borgenärer i aktiebolagslagen för försäkringsbolagens del alltid gäller andra borgenärer än försäkringsborgenärer. Förslaget motsvarar 5 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Bestämmelsen om reservfond och överkursfond i 13 § i lagen om införande av denna lag skall beaktas när bestämmelserna i 14 kap. 2 § i den gällande aktiebolagslagen tillämpas på försäkringsbolag. Av ikraftträdandebestämmelsen följer att det borgenärsskyddsförfarande som avses i 14 kap. 2 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen och de begränsningar i fråga om utbetalning av fritt

eget kapital som avses i 14 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen alltid skall tillämpas på försäkringsbolag, om ökningen av aktie- eller garantikapitalet görs med medel ur reserv- eller överkursfonden enligt den gällande lagen om försäkringsbolag eller den tidigare lagen om aktiebolag, dvs. med hjälp av bundet eget kapital. Av 13 § i lagen om införande följer kravet på att det bundna egna kapitalet skall uppgå till minst samma belopp som tidigare i situationer där aktiekapitalet minskas och att användningen av reserv- eller överkursfonden inte får leda till att bundet eget kapital används till täckning av en förlust utan de begränsningar som gäller vinstutdelning.

2 §. Beslutsfattande. I 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken bolagsstämman beslutar om minskning av aktiekapitalet i försäkringsaktiebolag. Förslaget gäller samtliga situationer där aktiekapitalet i ett försäkringsaktiebolag minskas: utbetalning till aktieägarna, avsättning av medel till en fond som hänförs till det fria egna kapitalet samt användning av aktiekapital till omedelbar täckning av en förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital. Det enda undantaget utgör situationer där man i bolagsordningen har tagit in ett inlösenvillkor som avses i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen och som tillämpas med stöd av den föreslagna 18 kap. 1 §. Beslutet kan då i de flesta fall fattas av styrelsen. Till denna del hänvisas i 5 mom. också till bestämmelsen i 18 kap.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken bolagsstämman också i ömsesidiga försäkringsbolag beslutar om minskning av garantikapitalet. Minskning av garantikapitalet skall dock vara möjlig endast för omedelbar täckning av en förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital. Förslaget motsvarar 5 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt förslaget är det fortfarande inte nödvändigt att utsträcka de övriga bestämmelser som gäller minskning av aktiekapitalet och som tillämpas på försäkringsaktiebolag till att gälla ömsesidiga försäkringsbolag. Om återbetalning av garantikapital till garantiandelsägarna föreskrivs på samma sätt som i den gällande lagen om försäkringsbolag särskilt i den föreslagna 6 §.

Det föreslås att den föreslagna 18 kap. 2 § och 15 kap. 12 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen, som tillämpas med stöd av 18 kap. 1 §, tillämpas på ogiltigförklaring av garantiandelar och minskning av garantikapitalet i samband med detta.

I 3 mom. föreskrivs att försäkringsbolaget inte får minska sitt grundkapital så att det understiger vad som föreskrivs i 1 kap. 18 §. Den i momentet avsedda 1 kap. 18 § innehåller också bestämmelser om återförsäkringsbolag och minimigrundkapital för captivebolag för återförsäkring. När försäkringsbolagen beslutar om t.ex. förvärv av egna aktier eller garantiandelar skall de beakta den föreslagna bestämmelsen. Ett beslut skall inte fattas om det kan leda till den situation som avses i bestämmelsen. Till denna del motsvarar den föreslagna bestämmelsen 5 kap. 1 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Däremot föreslås det att bestämmelsen i 5 kap. 1 § 3 mom. i den gällande lagen om Försäkringsinspektionens rätt att av särskilda skäl bevilja tillstånd att minska grundkapitalet till högst hälften av det i 2 kap. 5 § i lagen föreskrivna beloppet slopas, eftersom det i praktiken inte har funnits något behov av den.

Enligt 4 mom. skall av ett beslut om minskning av aktiekapitalet eller grundkapitalet framgå det belopp med vilket aktie- eller garantikapitalet minskas, samt ett i 1 eller 2 mom. föreskrivet syfte för vilket minskningsbeloppet skall användas. I beslutet kan minskningens maximibelopp också anges. Enligt förslaget tillämpas på stämmokallelse och stämmohandlingar samt på framläggande och sändande av dem bestämmelserna i 5 kap. 13—17 § i denna lag. Förslaget motsvarar 14 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Eftersom inget annat föreslås i paragrafen fattas beslut om minskning av aktie- eller garantikapitalet med enkel majoritet om inte minskningen av aktie- eller garantikapitalet förutsätter en ändring av bolagsordningen.

I 5 mom. ingår för tydlighetens skull en hänvisning till bestämmelserna i 18 kap. Med stöd av den föreslagna 18 kap. 1 § tillämpas på försäkringsaktiebolag bestämmelserna i 15 kap. i aktiebolagslagen om förvärv och inlösen av egna aktier, vilka också kan göras

genom minskning av aktiekapitalet. Beslut om minskning av aktiekapitalet som avses i 15 kap. i aktiebolagslagen fattas med kvalificerad majoritet medan beslut om minskning av aktiekapitalet enligt det föreslagna 17 kap. kan fattas genom majoritetsbeslut. Syftet med hänvisningen är på så sätt att understryka att beslutsprocessen är en annan om ett försäkringsaktiebolags aktiekapital minskas genom förvärv eller inlösen av försäkringsaktiebolagets egna aktier. Av den föreslagna 18 kap. 3 § följer att bestämmelserna om förvärv och inlösen av egna aktier genom minskning av aktiekapitalet i 15 kap. i aktiebolagslagen inte tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag.

I 5 mom. föreskrivs för tydlighetens skull också att bestämmelser om beslutsfattandet och borgenärsskyddet i samband med fusion, delning och ändring av företagsformen finns i 19, 20 och 22 kap.

3 §. Försäkringsinspektionens samtycke. I paragrafen föreslås bestämmelser om inhämtande av Försäkringsinspektionens samtycke i två olika situationer. För det första skall försäkringsaktiebolag inhämta Försäkringsinspektionens samtycke till minskning av aktiekapitalet i de situationer som avses i 14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen. För det andra skall försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag inhämta Försäkringsinspektionens samtycke till utbetalning av bolagets fria egna kapital i situationer som avses i 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

Paragrafens 1 mom. gäller enligt förslaget endast försäkringsaktiebolag och situationer som avses i 14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen. Enligt förslaget gäller att om andra borgenärer än försäkringsborgenärer enligt 14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen har rätt att motsätta sig en minskning av aktiekapitalet skall försäkringsbolaget inom en månad från minskningsbeslutet inhämta Försäkringsinspektionens samtycke till minskningen av aktiekapitalet. Det föreslås att tidsfristen för inhämtande av samtycket förkortas från två månader till en månad. Förkortningen av tidsfristen baserar sig på bestämmelserna om registeranmälan och ansökan om kallelse i 14 kap. 3 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt förslaget skall en ansökan

hos Försäkringsinspektionen göras inom samma tidsfrist. Förslaget motsvarar med undantag av regleringen av tidsfristen bestämmelsen i 5 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I 1 mom. föreskrivs också om försäkringsaktiebologs skyldighet att söka fastställelse av ändringar i bolagsordningen om minskningen av aktiekapitalet förutsätter att bolagsordningen ändras. Försäkringsbolaget måste också ändra sin bolagsordning så att den motsvarar det minskade aktiekapitalet, om det i bolagsordningen finns bestämmelser om detta. Enligt förslaget skall försäkringsaktiebolog söka fastställelse av ändringar i bolagsordningen i samband med en ansökan hos Försäkringsinspektionen. I andra situationer som gäller minskning av aktie- eller garantikapital skall försäkringsaktiebolog och ömsesidiga försäkringsbolag i enlighet med det föreslagna 5 § 2 mom. söka fastställelse av ändringar i bolagsordningen före registrering enligt 14 kap. 6 § i aktiebologslagen. Denna paragraf motsvarar i huvudsak 5 kap. 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Paragrafens 2 mom. gäller enligt förslaget utöver försäkringsaktiebolog också ömsesidiga försäkringsbolag och situationer som avses i 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebologslagen. Enligt förslaget gäller att om andra borgenärer än försäkringsborgenärer enligt 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebologslagen har rätt att motsätta sig att bolagets fria egna kapital utbetalas till aktieägarna i ett försäkringsaktiebolog eller garantiandelsägarna i ett ömsesidigt försäkringsbolag, skall försäkringsbolaget innan beslutet om utbetalning av fritt eget kapital fattas inhämta Försäkringsinspektionens samtycke till beslutet. Förslaget motsvarar 5 kap. 4 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. I förslaget preciseras dock när Försäkringsinspektionens samtycke skall inhämtas.

Enligt 3 mom. skall Försäkringsinspektionen ge sitt samtycke till de ansökningar som avses i 1 och 2 mom. om minskningen av aktie- eller garantikapitalet eller utbetalningen av fritt eget kapital inte äventyrar de försäkrade förmånerna. Med äventyrande av de försäkrade förmånerna avses i förslaget kollektiva förmåner, inte enskilda försäkrades förmåner. Förslaget motsvarar i huvudsak be-

stämmelserna om villkoren för samtycke i den gällande lagen.

Dessutom föreslås det i enlighet med hänvisningen i 5 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag att till 3 mom. fogas en hänvisning till bestämmelserna om Försäkringsinspektionens samtycke i kapitlet om fusion. Enligt förslaget tillämpas på minskning av aktiekapitalet och utbetalning av fritt eget kapital bestämmelserna om Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärer i 19 kap. 6 §, bestämmelserna om Försäkringsinspektionens möjlighet att ställa villkor för sitt samtycke och om när förfarandet förfaller i 10 § 2 och 3 mom. samt bestämmelserna i 12 § om rättsmedel för bolaget och den som framställt anmärkning.

Förslaget motsvarar i övrigt bestämmelsen i 5 kap. 4 § 1 och 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

4 §. Registeranmälan, ansökan om kallelse och registrering. I paragrafen föreskrivs om verkningarna av Försäkringsinspektionens samtycke på det registreringsförfarande som avses i 14 kap. i aktiebologslagen. Paragrafen gäller enligt förslaget såväl försäkringsaktiebolog i de situationer som avses i 14 kap. 2 § 1 och 2 mom. i aktiebologslagen som ömsesidiga försäkringsbolag i de situationer som avses i 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebologslagen.

Enligt 1 mom. gäller att den tidsfrist för registeranmälan och ansökan om kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärer som avses i 14 kap. 3 § i aktiebologslagen inte börjar förrän Försäkringsinspektionen har gett sitt i 3 § 3 mom. avsedda samtycke till en sådan minskning av aktiekapitalet som avses i 14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebologslagen eller till sådan utbetalning av fritt eget kapital som avses i 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebologslagen och förrän Försäkringsinspektionen har fastställt en sådan ändring av bolagsordningen som avses i det föreslagna 3 § 1 mom.

Syftet med förslaget är att försäkringsbolaget inom en månad från att det fått Försäkringsinspektionens samtycke som avses i 3 § 3 mom. skall anmäla minskningen av aktiekapital eller utbetalningen av fritt eget kapital för registrering och samtidigt ansöka om kallelse på borgenärerna i enlighet med 14 kap.

3 § i aktiebolagslagen. Om tidsfristen överskrids förfaller beslutet om minskning av aktiekapitalet eller om utbetalning av fritt eget kapital.

Enligt förslaget skall till den ansökan och registeranmälan som görs till registermyndigheten fogas beslutet om minskning av aktiekapitalet eller om utbetalning av fritt eget kapital och uppgifter om Försäkringsinspektionens samtycke och fastställelse av bolagsordningen. Förslaget motsvarar i huvudsak 5 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Till skillnad från den gällande lagen föreslås det att tidsfristen för den ansökan som avses i momentet förkortas från två månader till en månad i enlighet med 14 kap. 3 § i aktiebolagslagen. Dessutom föreslås det att till ansökan skall fogas uppgifter om fastställelse av ändringar i bolagsordningen.

I 2 mom. föreslås i enlighet med tredje och fjärde meningen i 5 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag en bestämmelse om försäkringsbolagets skyldighet att meddela registermyndigheten om att Försäkringsinspektionens samtycke har vunnit laga kraft. Enligt förslaget utgör det att Försäkringsinspektionens samtycke inte har vunnit laga kraft inget hinder för det ansökningsförfarande som avses i 14 kap. 4 § i aktiebolagslagen. För att till exempel minskning av ett försäkringsbolags aktiekapital skall kunna genomföras i rimlig tid kan registeranmälan göras och kallelse sökas redan innan eventuella besvär över Försäkringsinspektionens beslut har avgjorts. Försäkringsbolaget skall dock senast den av registermyndigheten utsatta dagen som avses i 14 kap. 4 § i aktiebolagslagen meddela registermyndigheten att Försäkringsinspektionens samtycke har vunnit laga kraft. Med utsatt dag avses i enlighet med den gällande aktiebolagslagen den dag då borgenären senast skall motsätta sig minskningen. Om Försäkringsinspektionens samtycke inte har vunnit laga kraft före den ovan avsedda utsatta dagen skall registermyndigheten uppskjuta behandlingen av ärendet tills samtycket vunnit laga kraft. Besvär som gäller samtycke skall behandlas skyndsamt vid Helsingfors förvaltningsdomstol.

Syftet med bestämmelsen är att effektivisera och försnabba behandlingen av register-

anmälan och ansökan om kallelse. Kallelsen i samband med borgenärsskyddsförfarandet kan på försäkringsbolagets ansökan utfärdas även om tillsynsmyndighetens samtycke inte har vunnit laga kraft. Om försäkringsbolaget inte före den utsatta dagen kan visa att Försäkringsinspektionens samtycke har vunnit laga kraft kan det anmälda beslutet inte antecknas i registret, utan det får vänta tills det finns säkra uppgifter om att samtycket vunnit laga kraft. Någon ny kallelse på borgenärerna behöver dock inte utfärdas, eftersom det förfarande som föreskrivs för skydd av borgenärerna har slutförts på den utsatta dagen om inga anmälningar om att borgenärer motsätter sig ansökan har inkommit. Om det däremot kommer in anmälningar om att borgenärer motsätter sig ansökan behandlas de enligt förfarandet i 14 kap. 5 § i aktiebolagslagen.

Att samtycket vinner laga kraft inverkar således inte på något sätt på borgenärsskyddsförfarandet, men däremot på registreringen av bolagets anmälan. Registrering av bolagets beslut förutsätter att båda villkoren uppfylls, dvs. samtliga borgenärs samtycke och tillsynsmyndighetens lagakraftvunna samtycke.

På registermyndighetens kallelseförfarande tillämpas i övrigt bestämmelserna i 14 kap. 4 §. Jämfört med den tidigare lagen om aktiebolag har antalet kallelser minskats till en. Bolaget skall minst en månad före den utsatta dagen sända ett skriftligt meddelande till sina kända borgenärer. Med kända borgenärer avses de borgenärer som bolaget känner till när det meddelande som här avses utformas. En styrelseledamot eller verkställande direktören skall senast den utsatta dagen tillstålla registermyndigheten ett intyg över att meddelandena har sänts ut. Registermyndigheten skall utan dröjsmål efter den utsatta dagen underätta bolaget om inkomna anmälningar om att borgenärer motsätter sig ansökan.

Enligt 3 mom. har ett försäkringsaktiebolags aktiekapital minskats och kan ett försäkringsbolags eller ömsesidigt försäkringsbolags fria egna kapital utbetalas när minskningen eller utbetalningen av fritt eget kapital har registrerats enligt 14 kap. 5 § i aktiebolagslagen. Registermyndigheten skall registrera minskningen i två situationer. För det

första skall en minskning registreras på tjänstens vägnar om ingen borgenär senast den utsatta dagen har motsatt sig minskningen eller utbetalningen av fritt eget kapital. För det andra skall registreringen göras om en borgenär har motsatt sig de ovan avsedda åtgärderna men i enlighet med en domstols dom fått betalning eller betryggande säkerhet för sin fordran. Med avvikelse från den gällande lagen förutsätts inte längre att domen har vunnit laga kraft. Ett beslut om minskning eller utbetalning av fritt eget kapital förfaller inom en månad från den utsatta dagen om en borgenär har motsatt sig ansökan. Registermyndigheten skall dock skjuta upp behandlingen av ansökan om bolaget inom den nämnda tidsfristen om en månad kan visa att det har väckt talan för fastställelse av att borgenären har fått betalning eller betryggande säkerhet för sin fordran. Borgenären och bolaget kan tillsammans begära att behandlingen av ärendet skall skjutas upp. I den gällande aktiebolagslagen motsvarar 14 kap. 5 § 1 och 2 mom. i huvudsak 6 kap. 5 § 3 mom. och 7 § 1 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag.

5 §. Annan registrering av minskning av aktie- eller garantikapital. Paragrafen gäller sådan minskning av aktie- eller garantikapital som andra borgenärer än försäkringsborgenärer enligt 14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen inte har rätt att motsätta sig. Borgenärskyddsförfarandet förutsätts inte när aktie- eller garantikapitalet minskas för täckning av en förlust eller när aktie- eller garantikapitalet samtidigt ökas med minst minskningsbeloppet.

Enligt 1 mom. skall en sådan minskning anmälas för registrering enligt 14 kap. 6 § i aktiebolagslagen inom en månad från beslutet vid äventyr att beslutet förfaller. Aktie- och garantikapitalet är minskat då beslutet har registrerats. Bestämmelsen motsvarar 6 kap. 8 § 1 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 5 kap. 5 § i den gällande lagen. Om den i 1 mom. avsedda minskningen av aktie- eller garantikapitalet förutsätter en ändring i försäkringsbolagets bolagsordning räknas den tidsfrist för registreringen som avses i 14 kap. 6 § i aktiebolagslagen från det

att Försäkringsinspektionen har fastställt ändringen av bolagsordningen.

I enlighet med 14 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen, som tillämpas på försäkringsbolag, skall både minskning och i 14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen avsedd ökning antecknas i registret samtidigt.

6 §. Återbetalning av garantikapitalet i ömsesidiga försäkringsbolag. I paragrafen föreskrivs om återbetalning av garantikapitalet i ömsesidiga försäkringsbolag eller av en del av det.

Enligt 1 mom. kan garantikapitalet återbetalas med utdelningsbara medel som avses i 16 kap. 5 § genom att en grundfond som motsvarar det återbetalda beloppet bildas. Beslutet fattas av bolagsstämman. Momentet motsvarar 5 kap. 6 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I 2 mom. föreskrivs att i bolagsordningen skall bestämmas den ordning som skall iakttagas vid återbetalningen av garantikapitalet samt det pris som skall erläggas för garantiandelen eller grunderna för beräkning av priset. Momentet motsvarar 5 kap. 6 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt 3 mom. skall nödvändiga ändringar göras i bolagsordningen när beslut har fattats om återbetalning av garantiandelar. Momentet motsvarar 5 kap. 6 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag.

18 kap. Egna aktier och garantiandelar

I kapitlet föreskrivs om förvärv, inlösen och mottagande av försäkringsbolags egna aktier och ömsesidiga försäkringsbolags garantiandelar som pant. I den gällande aktiebolagslagen ingår motsvarande reglering i 15 kap. som gäller bolagets egna aktier. I enlighet med strukturen i den gällande aktiebolagslagen föreslås det att bestämmelserna om aktier med inlösen villkor i 5 kap. och bestämmelserna om egna aktier och garantiandelar i 6 kap. i den gällande lagen i huvudsak ersätts med bestämmelserna i 15 kap. i den gällande aktiebolagslagen.

I den gällande lagen om försäkringsbolag kan inlösen avse både tvångsbaserat och frivilligt övertagande av egna aktier till bolaget och inlösen kan ske med bundet eller fritt

eget kapital. Ett förvärv måste alltid vara baserat på ett erbjudande och sker i allmänhet enbart med utdelningsbara medel, om det inte är fråga om en i 6 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen avsedd situation (inlösen av sådana delägares aktier eller garantiandelar som motsätter sig fusion eller delning). Förvärvet kan då i princip göras också med bundet eget kapital.

I den gällande aktiebolagslagen har strävan varit att precisera begreppen förvärv och inlösen. Förvärv skall enligt förslaget vara baserade på frivillighet, dvs. i typfallet att bolaget erbjuder sig att köpa egna aktier, medan inlösen avser tvångsbaserat övertagande av aktier till bolaget. I fråga om försäkringsaktiebolag tillämpas det borgenärsskyddsförfarande som avses i det föreslagna 17 kap. beroende på om förvärvet eller inlösen leder till att aktiekapitalet minskar eller inte. I fråga om ömsesidiga försäkringsbolag kan förfarandet däremot inte genomföras genom en minskning av garantikapitalet, utan förvärvet eller inlösenförfarandet måste genomföras med utdelningsbara medel i enlighet med den gällande lagen.

Ytterligare har beslutsprocessen enligt aktiebolagslagen och regleringen även i övrigt förenklats. Den gällande aktiebolagslagen tillåter riktat förvärv av aktier och mottagande av egna aktier som pant. I fråga om beslutsfattandet motsvarar ett riktat förvärv en riktad emission. Det föreslås att dessa bestämmelser tillämpas också på försäkringsbolag. Till skillnad från den gällande lagen skall det i fortsättningen med stöd av aktiebolagslagen vara tillåtet för dotterbolag att förvärva aktier eller garantiandelar i moderbolaget.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I paragrafen föreslås bestämmelser om tillämpning av aktiebolagslagen.

Enligt 1 mom. tillämpas bestämmelserna om bolagets egna aktier i 15 kap. i aktiebolagslagen på försäkringsbolagets egna aktier och garantiandelar. Bestämmelser om undantag från tillämpandet av bestämmelserna i 15 kap. i aktiebolagslagen föreslås nedan i 2 mom. och i 3 § som gäller ömsesidiga försäkringsbolag. Syftet med förslaget är att undvika onödiga upprepningar av aktiebolagslagen i försäkringsbolagslagen.

På grund av 1 mom. föreslås det att bestämmelserna om aktier med inlösen villkor i 5 kap. och bestämmelserna om egna aktier och garantiandelar i 6 kap. i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts på det sätt som beskrivs nedan.

Av 1 mom. följer att bestämmelserna om aktier med inlösen villkor i 5 kap. i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med en hänvisning till bestämmelserna i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen. Bestämmelserna i den gällande aktiebolagslagen avviker från bestämmelserna i den tidigare lagen om aktiebolag på så sätt att man i bolagsordningen vid sidan av inlösen också kan berättiga eller förpliktiga till förvärv av bolagets aktier. Om det i bolagsordningen tas in ett sådant inlösen villkor som här avses behövs aktie- eller garantiandelsägarnas samtycke som avses i den föreslagna 5 kap. 21 § 2 mom. 4 punkten. Om aktiekapitalet minskas i samband med det ovan avsedda förfarandet tillämpas på försäkringsaktiebolagen bestämmelsen i 15 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen enligt vilken bestämmelserna i 14 kap. i aktiebolagslagen tillämpas på minskning av aktiekapitalet. Som det konstateras ovan tillämpas bestämmelsen om minskning av aktiekapitalet i 15 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen dock inte på ömsesidiga försäkringsbolag. Således kan förvärv eller inlösen av egna garantiandelar för de ömsesidiga försäkringsbolagens del endast ske med fritt eget kapital. Närmare bestämmelser om detta förfarande föreslås för tydlighetens skull nedan i 3 § 1 mom.

Bestämmelserna om förvärv av egna aktier eller garantiandelar i 6 kap. 1 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts enligt förslaget med bestämmelsen i 15 kap. 1 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Av förslaget följer att den gällande lagens begränsningar i fråga om dotterbolags rätt att förvärva aktier i moderbolaget inte tillämpas i fortsättningen. I enlighet med den gällande aktiebolagslagen får dotterbolag förvärva aktier i moderbolaget.

Det föreslås att 6 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag skall ersättas med bestämmelserna i 15 kap. 2 och 3 § i den gällande aktiebolagslagen, där det föreskrivs om begränsningar i tillämpningsom-

rådet för 15 kap. i aktiebolagslagen. Förslaget motsvarar i huvudsak det som föreskrivs i den gällande lagen. På försäkringsbolag skall dock också undantagsbestämmelsen i den gällande lagen tillämpas. Om detta föreslås en särskild bestämmelse nedan i 2 mom.

Det föreslås att 6 kap. 2 § i den gällande lagen om försäkringsbolag, där teckning av egna aktier eller garantiandelar förbjuds genom en hänvisning till den tidigare lagen om aktiebolag, ersätts med bestämmelsen i 15 kap. 14 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt den gällande aktiebolagslagen är teckning av egna aktier eller aktier eller garantiandelar i moderbolaget fortfarande förbjuden. Med teckning avses förvärv av aktier mot vederlag. Ovan i 14 kap. föreskrivs om bolagets möjligheter att delta i en gratisemission. Förslaget motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen.

Enligt första meningen i 6 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag kan försäkringsbolaget förvärva egna aktier eller garantiandelar endast med medel som får användas till vinstutdelning. Dessutom kan förvärvet i de fall som avses i 6 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen ske med bundet eget kapital. Dessa bestämmelser ersätts enligt förslaget med bestämmelsen i 15 kap. 10 § 1 mom. 6 punkten i den gällande aktiebolagslagen enligt vilken det i bolagsordningen kan föreskrivas vilka medel som kan användas för betalning av vederlaget.

Det föreslås att hänvisningarna i andra meningen i 6 kap. 3 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag till bestämmelserna om beslutsfattandet i den tidigare lagen om aktiebolag ersätts med bestämmelserna i 15 kap. 5 § 1—2 mom. och 6—7 § i den gällande aktiebolagslagen. På försäkringsbolag tillämpas enligt förslaget dock inte bestämmelserna om förfarandet på bolagsstämman i 15 kap. 5 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen, utan för försäkringsbolagens del föreskrivs särskilt om detta nedan i 3 mom.

Bestämmelsen om beslutsfattandet när det gäller förvärv av egna aktier eller garantiandelar vid offentlig handel i tredje meningen i 6 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag behövs inte längre eftersom motsvarande bestämmelser har slopats som obehövliga i den gällande aktiebolagslagen. En-

ligt den gällande aktiebolagslagen är riktat förvärv som sker genom anonym handel på värdepappersmarknaden ett möjligt och godtagbart sätt att förvärva egna aktier.

Det föreslås att bestämmelsen om bemyndigande av styrelsen att förvärva egna aktier i fjärde meningen i 6 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med bestämmelsen i 15 kap. 5 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Eftersom styrelsen inte kan besluta om minskning av aktie- eller garantikapitalet och förvärvet i ömsesidiga försäkringsbolag inte kan göras genom att garantikapitalet minskas, kan bemyndigandet i samtliga situationer gälla endast förvärv som görs med fritt eget kapital. Att bemyndiga styrelsen att lösa in egna aktier kan endast baseras på en sådan i bolagsordningen angiven situation som avses i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen. Till skillnad från den gällande lagen kan bemyndigandet i stället för ett år gälla högst 18 månader.

Det föreslås att hänvisningen i 6 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag till bestämmelserna om avyttring av egna aktier i 7 kap. 7 § i den tidigare lagen om aktiebolag ersätts med bestämmelsen om avyttring av egna aktier i 15 kap. 4 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt 15 kap. 4 § i den gällande aktiebolagslagen tillämpas bestämmelserna i 9 kap. i aktiebolagslagen på avyttring av egna aktier. Enligt 9 kap. i aktiebolagslagen jämställs avyttring av förvärvade egna aktier i regel med emission av nya aktier. I 9 kap. 16 § i den gällande aktiebolagslagen preciseras 7 kap. 7 § 3 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag, enligt vilket egna aktier som innehas av bolaget inte får överlätas förrän de är till fullo betalda. Enligt 9 kap. 16 § i aktiebolagslagen får ett aktiebrev som innehas av bolaget och en värdeandel inte överföras till förvärvaren före den nämnda tidpunkten. I den gällande aktiebolagslagen ingår inte längre bestämmelserna om lindring av formkraven i fråga om avyttring av aktier i 7 kap. 7 § 2 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag, eftersom formkraven även i övrigt har lindrats i 9 kap. i den gällande aktiebolagslagen.

Det föreslås att 6 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med bestämmelsen i andra meningen i 15

kap. 12 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilken offentliga försäkringsbolag är skyldiga att avyttra de egna aktier eller garantiandelar som förvärvats på ett sådant sätt som avses i 15 kap. 2 § i aktiebolagslagen till den del de egna aktier eller garantiandelar som bolaget innehar överstiger den tiondel som avses i 15 kap. 12 § 2 mom. i aktiebolagslagen. En förutsättning är att orsaken till att gränsen överskridits uttryckligen är ett sådant förvärv som avses i 15 kap. 2 § i aktiebolagslagen. I den nämnda andelen om en tiondel skall räknas in också sådana aktier och garantiandelar som innehas av bolagets dottersammanslutningar. Bestämmelsen avviker från den gällande lagen på så sätt att den andel aktier eller garantiandelar som avses i bestämmelsen för närvarande är fem procent av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital. För enhetlighetens skull föreslås det att regeln om tio procent skall tillämpas också på försäkringsbolag. Bestämmelsen avviker från den gällande lagen också på så sätt att röstetalet för aktierna eller garantiandelarna inte beaktas. I 15 kap. 12 § 2 mom. i aktiebolagslagen får bolaget tre år på sig att avyttra aktierna i den situation som här avses.

I förslaget ingår inte 6 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag eftersom motsvarande bestämmelse inte längre ingår i den gällande aktiebolagslagen. Enligt förslaget behöver en aktie eller garantiandel som förvärvats av ett privat försäkringsbolag eller dess dottersammanslutning inte avyttras inom en viss tid efter förvärvet.

Det föreslås att 6 kap. 4 § 4 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med bestämmelsen i första meningen i 15 kap. 12 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, enligt vilken egna aktier och garantiandelar som har förvärvats och lösts in i strid med denna lag skall avyttras utan obefogat dröjsmål och senast ett år efter förvärvet eller inlösen. Med stöd av det föreslagna 1 § 1 mom. tillämpas bestämmelsen i 15 kap. 12 § 2 mom. också på förvärv och inlösen av aktier och garantiandelar som strider mot försäkringsbolagslagen. Bestämmelsen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men tidsfristen för avyttring förlängs från sex månader till ett år i enlighet med den gällande aktiebolagslagen.

Det föreslås att 6 kap. 4 § 5 mom. i den

gällande lagen om försäkringsbolag ersätts med bestämmelsen i 15 kap. 12 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen, där det föreskrivs om skyldigheten att ogiltigförklara aktier som inte har avyttrats inom den tid som anges i 15 kap. 12 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Förslaget avviker från den gällande lagen på så sätt att ogiltigförklaring av aktier inte förutsätter att aktiekapitalet minskas med motsvarande belopp. Detta krav finns inte heller i bolag där aktiens nominella belopp anges i bolagsordningen. I aktiebolagslagen föreskrivs ytterligare om ett nytt krav enligt vilket egna aktier som innehas av moderbolaget skall ogiltigförklaras före sådana aktier i moderbolaget som innehas av en dottersammanslutning. Enligt förslaget tillämpas 15 kap. 12 § 3 mom. i aktiebolagslagen som sådant på försäkringsaktiebolag, men i enlighet med det nedan föreslagna 2 § 2 mom. skall vid ogiltigförklaring av garantiandelar i ett ömsesidigt försäkringsbolag motsvarande andel av de ogiltigförklarade garantiandelarna återbetalas i enlighet med den föreslagna 17 kap. 6 §.

I 2 mom. föreskrivs enligt förslaget att bestämmelserna i 15 kap. i aktiebolagslagen inte skall tillämpas på i 22 kap. 7 § avsedd inlösen av aktier eller garantiandelar som innehas av delägare som motsätter sig en ändring av bolagsformen. Syftet med förslaget är att komplettera bestämmelserna i 15 kap. 3 § i aktiebolagslagen så att syftet med 6 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag inte ändras. I 2 mom. föreslås dessutom bestämmelser om bolagsstämman. Förslaget motsvarar 15 kap. 5 § 3 mom. i aktiebolagslagen, men på grund av de hänvisningar som ingår i momentet föreslås att motsvarande bestämmelse också skall tas in i försäkringsbolagslagen.

2 §. Bestämmelser som gäller försäkringsaktiebolag. Enligt det föreslagna 1 § 2 mom. skall 15 kap. 5 § 3 mom. i aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolag på grund av den hänvisning som ingår i detta moment. Eftersom den sista meningen i 15 kap. 5 § 3 mom. dock lämpar sig för försäkringsaktiebolag, föreslås för tydlighetens skull att motsvarande bestämmelse skall införas i denna paragraf. Enligt förslaget skall i 2 § på motsvarande sätt som i aktiebolagslagen före-

skrivs om stämmokallelsens innehåll när styrelsen när styrelsen i ett publikt försäkringsaktiebolag föreslår att egna aktier skall inlösas så att bolagets aktiekapital minskar. Förslaget skall endast gälla försäkringsaktiebolag, eftersom ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelar enligt det föreslagna 3 § 1 mom. inte kan förvärfvas eller lösas in genom en minskning av garantikapitalet.

3 §. Begränsningar som gäller ömsesidiga försäkringsbolag. I 1 mom. föreskrivs enligt förslaget att ömsesidiga försäkringsbolag inte kan förvärva eller lösa in garantiandelar genom att minska garantikapitalet. Enligt förslaget gäller således att 15 kap. 1 § 2 mom., 5 § 3 mom. och 11 § 2 mom. i aktiebolagslagen inte tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag, till den del bestämmelserna i dessa lagrum gäller minskning av aktiekapitalet. Bestämmelser om de situationer där det är tillåtet att minska garantikapitalet i ömsesidiga försäkringsbolag finns i 2 mom. och 17 kap.

Enligt 2 mom. skall ett ömsesidigt försäkringsbolag minska sitt garantikapital om det ogiltigförklarar garantiandelar som innehas av bolaget. Garantikapitalet skall minskas med samma belopp som det har ogiltigförklarats garantiandelar. Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna om minskning av garantikapitalet i det föreslagna 17 kap. på de situationer som avses i momentet. Av bestämmelserna i det föreslagna 17 kap. följer att på minskning av garantikapitalet tillämpas antingen borgenärsskyddsförfarandet i 17 kap. eller också kan ett ömsesidigt försäkringsbolag återbetala garantiandelen med utdelningsbara medel och bilda en i 17 kap. 6 § avsedd grundfond. Borgenärsskyddsförfarandet tillämpas då inte. Det senare alternativet baserar sig dock i enlighet med 17 kap. 6 § 2 mom. på vad som överenskommit i bolagsordningen. Ett ömsesidigt försäkringsbolag kan dock inte tillämpa förfarandet enligt 17 kap. 6 § 2 mom. om garantikapitalet har minskats för täckning av en förlust och garantiandelar ogiltigförklaras under en period av tre år efter detta. Detta följer av de föreslagna 17 kap. 3 § 2 mom. och 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen, enligt vilka andra borgenärer än försäkringsborgenärer har rätt att motsätta sig utbetalningen av kapital till

garantiandelsägarna i ovan avsedda situationer. Borgenärsskyddsförfarandet skall då alltid tillämpas på ogiltigförklaring av garantiandelar.

Vid återbetalning av garantikapitalet skall dessutom bestämmelsen i den föreslagna 17 kap. 2 § iakttas. Av denna bestämmelse följer att garantikapitalet inte får minskas så att försäkringsbolagets grundkapital understiger det i 1 kap. 18 § föreskrivna minimibeloppet.

DEL VII. Ändring av bolagsstruktur och upplösning av bolag

19 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier

I detta kapitel föreskrivs om fusion av försäkringsbolag. Den gällande regleringen om fusion är baserad på bestämmelserna i den tidigare lagen om aktiebolag. I den gällande aktiebolagslagen har fusionsförfarandet påskyndats, dock med beaktande av kraven i fusionsdirektivet. Bestämmelserna om fusion i försäkringsbolagslagen föreslås bli ändrade i överensstämmelse med principerna i aktiebolagslagen. Dessutom föreslås fusionsförfarandet i fråga om försäkringsbolag bli ändrat så att förfarandet som helhet blir snabbare.

Sätten för genomförande av fusion föreslås bli utvidgade i enlighet med aktiebolagslagen. Det föreslås att de nuvarande fusionsformerna absorptions-, kombinations- och dotterbolagsfusion utökas med trepartsfusion, där fusionsvederlaget helt eller delvis ges av någon annan part än det övertagande bolaget. Dessutom föreslås det att bestämmelserna i direktivet om gränsöverskridande fusioner till den del de gäller försäkringsbolag fogas till kapitlet.

Av de orsaker som nämns i den allmänna motiveringen innehåller förslaget inte bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att be om Konkurrensverkets utlåtande, om fusionen omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar.

Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I paragrafen föreslås bestämmelser om att 16

kap. i den gällande aktiebolagslagen skall tillämpas. Enligt förslaget tillämpas på fusion av försäkringsbolag samtliga bestämmelser i 16 kap. i aktiebolagslagen med undantag för de bestämmelser som nämns i 1 mom. i denna paragraf.

De bestämmelser i den gällande aktiebolagslagen som nämns i 1 mom. föreslås bli ersatta med bestämmelserna nedan i detta kapitel. Det föreslås att 16 kap. 1 § i aktiebolagslagen skall ersättas med bestämmelserna i 19 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen. I 16 kap. 4 § 2 mom. i aktiebolagslagen finns en förmildrande bestämmelse om bestämmelsen i 16 kap. 4 § 1 mom. Enligt förslaget bör en sådan lindring inte tillåtas i fråga om försäkringsbolag, eftersom den enligt den gällande lagen om försäkringsbolag förutsätter Försäkringsinspektionens samtycke. Bestämmelserna om företagsanering i 16 kap. 8 § i aktiebolagslagen är inte tillämpliga på försäkringsbolag. I 16 kap. 9 § 1 och 2 mom. finns bestämmelser om behöriga organ vid beslut om fusion. I fråga om försäkringsbolag föreslås bestämmelsen i aktiebolagslagen bli ersatt med bestämmelsen i 19 kap. 7 § 1 mom. Aktiebolagslagens 16 kap. 9 § 2 mom. tillämpas dock enligt vad som föreslås i motiveringen till 7 § 1 mom. på dotterbolagsfusion av ett annat bolag än ett försäkringsbolag. I 16 kap. 11 § i aktiebolagslagen finns bestämmelser om de handlingar som skall hållas tillgängliga. Nämnda paragraf föreslås bli ersatt med bestämmelsen i 19 kap. 8 §. I 16 kap. 14 § 1 mom. i aktiebolagslagen bestäms om den tidsfrist som föreskrivits för anmälan om verkställande av fusion. Denna bestämmelse i aktiebolagslagen är inte tillämplig på försäkringsbolag. Enligt förslaget räknas tidsfristen på sex månader från det att Försäkringsinspektionen beviljat samtycke i enlighet med 19 kap. 12 §. Det föreslås att 16 kap. 15 § 3 mom. i aktiebolagslagen skall ersättas med bestämmelsen i 19 kap. 13 §. Bestämmelsen i 16 kap. 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreslås bli ersatt med bestämmelsen i 19 kap. 19 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen. I enlighet med vad som sagts ovan tillämpas inte hänvisningen i aktiebolagslagens 16 kap. 24 § 2 mom. till bestämmelserna om företagsanering i 8 § på försäkringsbolag. Bestämmelsen om tidsfrist för anmä-

lan om verkställande av fusion i 16 kap. 25 § 1 mom. och 26 § 1 mom. i aktiebolagslagen tillämpas inte på försäkringsbolag. Enligt förslaget räknas tidsfristen på sex månader från det att Försäkringsinspektionen beviljat samtycke i enlighet med 19 kap. 19 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen. På försäkringsbolag tillämpas inte heller hänvisningen i 19 kap. 25 och 26 § i aktiebolagslagen till bestämmelsen i 16 kap. 15 § 3 mom. i aktiebolagslagen, där det föreskrivs om fusion av ett bolag som har försatts i likvidation. I enlighet med vad som sagts ovan tillämpas bestämmelsen i 19 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen på försäkringsbolag.

I paragrafens 2 mom. förtydligas att bestämmelserna om borgenärer i 16 kap. i aktiebolagslagen i fråga om försäkringsbolag avser andra borgenärer än försäkringsborgenärerna. Bestämmelser om försäkringsborgenärer finns i de särskilda bestämmelserna i försäkringsbolagslagen.

Definition av och förutsättningar för fusion

2 §. Fusion och genomförande av fusion. I paragrafen föreslås bestämmelser om definitionen av fusion och om olika sätt att verkställa en fusion.

I paragrafens 1 mom. definieras fusion. Förslaget motsvarar 16 kap. 1 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

I 2 mom. föreskrivs om fusionsvederlag, om det övertagande bolaget är ett försäkringsaktiebolag. Om det övertagande bolaget är ett försäkringsaktiebolag, skall delägarna i det överlåtande försäkringsaktiebolaget eller ömsesidiga försäkringsbolaget som vederlag för fusionen ges aktier i det övertagande bolaget, pengar, annan egendom eller åtaganden. Den gällande lagens bestämmelse om aktieägarnas rätt att alltid få penningvederlag i stället för annat vederlag än aktier i det övertagande bolaget föreslås bli slopad i enlighet med aktiebolagslagen. Förslaget motsvarar med de föreslagna ändringarna 16 kap. 1 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

I 3 mom. föreskrivs om fusionsvederlag, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag. Förslaget motsvarar 16 kap. 1 § 3 mom. i den gällande försäkrings-

bolagslagen.

I enlighet med principerna i aktiebolagslagen skall i de fall som avses i 2 och 3 mom. likställighetsprincipen alltid beaktas då annat vederlag än aktier eller garantiandelar ges.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om olika sätt att verkställa en fusion. Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna i 16 kap. 2 § i den gällande aktiebolagslagen på de olika sätten att verkställa en fusion. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 1 § 4 mom. i den gällande lagen.

Enligt förslaget kan fusion genomföras antingen som en absorptionsfusion eller en kombinationsfusion eller som en dotterbolagsfusion. Enligt definitionen av dotterbolagsfusion i den gällande aktiebolagslagen skall de bolag som deltar i fusionen emellertid äga också samtliga optionsrätter och andra särskilda till aktier berättigande rättigheter som det överlåtande bolaget eventuellt har emitterat. Dessutom är i enlighet med den gällande aktiebolagslagen en trepartsfusion möjlig. Med trepartsfusion avses en absorptionsfusion där fusionsvederlaget eller en del av det ges av en annan part än det övertagande bolaget.

3 §. Fusionsplan och en revisors yttrande. I paragrafen föreslås bestämmelser om fusionsplanen, minimiinnehållet i den samt om en revisors yttrande.

Enligt 1 mom. tillämpas vid fusion av försäkringsbolag på fusionsplanen bestämmelserna i 16 kap. 3 § i den gällande aktiebolagslagen och de särskilda kraven i paragrafens 1 mom. Fusionsplanen upprättas på grund av bestämmelserna i aktiebolagslagen av styrelserna i de bolag som deltar i fusionen. Vid en trepartsfusion skall fusionsplanen undertecknas också av den som ger fusionsvederlag. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 4 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

I 16 kap. 3 § i den gällande aktiebolagslagen bestäms om minimiinnehållet i fusionsplanen. I enlighet med principerna i aktiebolagslagen kan ur fusionsplanen dock utelämnas sådana omständigheter som inte aktualiseras i samband med fusionen, t.ex. i fråga om försäkringsbolag en utredning enligt 16 kap. 3 § 2 mom. 7 punkten om den ställning som innehavare av bolagets optionsrätter och

andra särskilda till aktier eller garantiandelar i bolaget berättigande rättigheter samt en utredning om kapitallån enligt 11 punkten, om bolaget inte har emitterat sådana rättigheter eller upptagit kapitallån.

Aktiebolagslagens 16 kap. 3 § 2 mom. 7, 9, 10, 12 och 13 punkten anger nya krav på innehållet i fusionsplanen. Dessa är bl.a. en utredning om de rättigheter som vid fusionen tillkommer innehavare av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier, en utredning om det överlåtande bolagets tillgångar, skulder och eget kapital samt om de omständigheter som påverkar värderingen av dessa, om den inverkan som fusionen planeras få på det övertagande bolagets balansräkning och om de bokföringsmetoder som skall tillämpas på fusionen, en utredning om de i fusionen deltagande bolagens rätt att besluta om sådana arrangemang under fusionsförfarandet som påverkar deras egna kapital eller antal aktier, en utredning om det antal aktier som de i fusionen deltagande bolagen äger i det överlåtande bolaget samt en utredning om de i fusionen deltagande bolagens företagsinteckningar.

Aktiebolagslagens 16 kap. 3 § 2 mom. 1—6, 8, 11 och 14—16 punkten motsvarar huvudsakligen 16 kap. 4 § 2 mom. 1—10 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Enligt 1 mom. skall ett försäkringsbolags fusionsplan utöver kraven i aktiebolagslagen dessutom innehålla de uppgifter om försäkringsbolags fusion som avses i 1 mom. 1—4 punkten.

Enligt 1 mom. 1 punkten skall fusionsplanen innehålla ett förslag om hur det överlåtande bolagets försäkringsbestånd och andra tillgångar och skulder skall överföras vid fusion. Enligt den gällande lagen har en motsvarande utredning förutsatts endast i fråga om delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet. Syftet med förslaget är att förbättra informationen om fusion.

Det försäkringsbestånd som överförs vid fusion och den förmögenhet som enligt avtalet skall överföras som täckning för beståndet skall specificeras med så stor noggrannhet som praktiskt är möjlig. Det exakta beloppet av den ansvarsskuld som överförs vid fusionen uträknas enligt tidpunkten för överlätel-

sen av försäkringsbeståndet, och beloppet är i regel inte känt när planen görs upp. Därför kan det exakta beloppet av den egendom som överläts som täckning för ansvarsskulden normalt inte uppges i planen. I planen skall i stället uppges t.ex. vilken typ av egendom som överförs som täckning, hur den egendom som överförs som täckning är fördelad på olika slag av egendom och hur egendomen värderas. Vanligen går det dock inte att i planen definiera den egendom som överläts separat för varje objekt. I praktiken specificeras den egendom som överläts som täckning senast när försäkringsbeståndet överförs till det övertagande bolaget. Förslaget skall dock vara så detaljerat att delägarna på motsvarande sätt som i fråga om offentliga bokslutsuppgifter skall kunna uppskatta hur fusionen påverkar deras egen ställning.

I 1 mom. 2 punkten föreslås bestämmelser om utjämningsbeloppet och garantiavgiftsposten. Förslaget baserar sig delvis på social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsöverlåtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65), vilken upphävs genom denna lag. Enligt nämnda föreskrift skall det övertagande bolaget vid fusion ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av grunderna för den överföring av utjämningsbeloppet som fusionen medför. Bestämmelsen om ansökan om fastställelse av grunderna för överföringen av utjämningsbeloppet föreslås bli fogad till 5 § 2 mom. För tydlighetens skull föreslås dessutom i 1 mom. 2 punkten att de i fusionen deltagande försäkringsbolagen i fusionsplanen skall lämna en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs. Genom förslaget preciseras bestämmelserna i den ovan nämnda föreskriften om överföring av utjämningsbeloppet och garantiavgiftsposten vid fusion.

Om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag, skall enligt 1 mom. 3 punkten i fusionsplanen nämnas vad som i fråga om det överlåtande bolagets delägare har avtalats om delägarskap i det övertagande bolaget samt uppges annat eventuellt vederlag för fusionen. Förslaget motsvarar 16 kap. 1 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt 1 mom. 4 punkten skall de i fusionen deltagande bolagen lämna en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i det föreslagna 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt soliditetskraven enligt 11 och 12 kap., lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag följer att det föreslagna 12 kap. inte skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Det krav som här avses har inte funnits i den gällande lagen. Det föreslagna kravet är nödvändigt t.ex. i en situation där fusion genomförs när det överlåtande bolaget är försatt i likvidation.

Enligt 2 mom. tillämpas på en revisors yttrande bestämmelserna om en revisors yttrande i 16 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen. Av en revisor som avses i momentet förutsätts dock behörighet enligt 7 kap. 3 §. Genom detta förslag ersätts bestämmelserna om en oberoende sakkunnigs utlåtande i 16 kap. 6 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

Fusionsförfarande

4 §. *Registrering av fusionsplanen, kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och registermyndighetens meddelande.* I paragrafen föreslås bestämmelser om registrering av fusionsplanen, kallelse på de borgenärer som avses i aktiebolagslagen och meddelanden mellan registermyndigheterna. De borgenärer som avses i aktiebolagslagen är andra borgenärer än de försäkringsborgenärer som avses i försäkringsbolagslagen. På registreringen av fusionsplanen, kallelsen på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och försäkringsbolagets skriftliga meddelande tillämpas enligt förslaget bestämmelserna i 16 kap. 5—7 § i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkt tillämpas på registrering av fusionsplanen bestämmelserna i 16 kap. 5 § i aktiebolagslagen. Enligt aktiebolagslagen skall de i fusionen deltagande bolagen eller, vid en dotterbolagsfu-

sion, moderbolaget anmäla fusionsplanen för registrering inom en månad från det att planen undertecknats. Om anmälan inte görs inom den utsatta tiden eller om registrering vägras, förfaller fusionen. Genom bestämmelserna i aktiebolagslagen ersätts motsvarande bestämmelser om registrering av fusionsplanen i 16 kap. 5 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

Förslaget skiljer sig från den gällande försäkringsbolagslagens 16 kap. 5 § i det avseendet att till fusionsplanen i samband med registreringen skall fogas endast ett yttrande av den revisor som avses i 2 mom. De övriga bilagorna till fusionsplanen enligt den gällande lagen skall enligt 8 § i detta kapitel hållas tillgängliga för delägarna före fusionsbeslutet. Yttrandet skall emellertid sändas till registermyndigheten i samband med registreringen av fusionsplanen. Förslaget baserar sig på tidigareläggningen av borgenärsskyddsförfarandet enligt den gällande aktiebolagslagen och på att yttrandet har betydelse för borgenärsskyddet.

Registermyndigheten granskar i samband med registreringen fusionsplanens laglighet.

Enligt 1 mom. 2 punkten tillämpas på kallelsen på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna bestämmelserna i 16 kap. 6 § i den gällande aktiebolagslagen. På grund av reformerna av fusionsförfarandet i aktiebolagslagen är bestämmelserna om registermyndighetens verkställighetstillstånd för fusionen i 16 kap. 14 § och 15 § och om den kallelse som efter det skall utfärdas på borgenärerna onödiga. Enligt 16 kap. 6 § i aktiebolagslagen utfärdas registermyndighetens kallelse på borgenärerna i de överlåtande bolagen för att påskynda fusionsförfarandet redan i början av fusionsförfarandet. Vidare skall enligt 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen den tidsfrist på fyra månader för ansökan om kallelse som räknas från registreringen av fusionen iaktas vid äventyr att fusionen förfaller. Bestämmelsen hindrar dock inte att kallelse söks redan i samband med att fusionsplanen anmäls för registrering.

Med avvikelse från den gällande lagen tillämpas enligt 16 kap. 6 § 1 mom. i aktiebolagslagen borgenärsskyddsförfarandet enbart på borgenärer vars fordran har uppkommit före registreringen av fusionsplanen. Dessut-

om har kallelsetiden förkortats från nuvarande fyra månader till tre månader.

Enligt 1 mom. 3 punkten skall försäkringsbolaget lämna ett skriftligt meddelande till bolagets kända borgenärer i enlighet med 16 kap. 7 § i aktiebolagslagen. Bestämmelserna i aktiebolagslagen ersätter enligt förslaget bestämmelserna om bolagets underrättelseplikt enligt 16 kap. 15 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

I 2 mom. bestäms för tydlighetens skull att vid tillämpning av 16 kap. 5 § 1 mom. och 6 § 3 mom. i aktiebolagslagen med revisor avses en revisor vars behörighet motsvarar kraven i 7 kap. 3 §.

Enligt 3 mom. skall registermyndigheten lämna uppgifter om de borgenärer som motsatt sig fusionen förutom i enlighet med 16 kap. 15 § 2 mom. till försäkringsbolaget dessutom också till Försäkringsinspektionen. Om inga borgenärer som motsätter sig fusionen har anmält sig före den utsatta dagen, krävs ingen anmälan till Försäkringsinspektionen.

Enligt förslaget har Försäkringsinspektionen i detta sammanhang dock inte rätt att motsätta sig fusionen utifrån registermyndighetens anmälan. Syftet med underrättelseplikten är närmast att snarast möjligt underrätta Försäkringsinspektionen om att sådana borgenärer som avses i aktiebolagslagen motsätter sig fusionen. Registermyndighetens anmälan till Försäkringsinspektionen utgör inte heller något hinder för Försäkringsinspektionens samtycke.

Bestämmelser om rättsverkningarna av att en i aktiebolagslagen avsedd borgenär har anmält att han eller hon motsätter sig en fusion finns i övrigt i 16 kap. 15 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Enligt aktiebolagslagen kan fusionen förfalla om en borgenär motsätter sig den, om försäkringsbolaget inte inom en månad från den utsatta dagen visar att det har väckt talan för fastställelse av att borgenären har fått betalning eller betryggande säkerhet för sin fordran, eller om försäkringsbolaget och borgenären tillsammans begär att behandlingen av ärendet skall skjutas upp.

5 §. Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke. I paragrafen föreslås bestämmelser om att de i fusionen deltagande försäkringsbolagen är skyldiga att ansöka om Försäk-

ringsinspektionens samtycke till fusionen.

Enligt 1 mom. skall de i fusionen deltagande försäkringsbolagen inom en månad efter det att fusionsplanen har undertecknats ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till fusionsplanen och om fastställelse av den ändring av bolagsordningen som fusionen kräver samt, vid kombinationsfusion, av den nya bolagsordningen. Förslaget avviker från bestämmelsen i 16 kap. 13 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen såtillvida att Försäkringsinspektionens samtycke till fusionen inte skall sökas inom två månader från det att fusionsplanen har godkänts, utan samtycke skall sökas redan inom en månad från det att fusionsplanen har undertecknats.

Inom samma tid skall de i fusionen deltagande försäkringsbolagen anmäla fusionsplanen för registrering i enlighet med 16 kap. 5 §. Syftet med förslaget är att påskynda fusionsförfarandet för försäkringsbolag. I enlighet med riktlinjerna i den gällande aktiebolagslagen skall till fusionsplanen i samband med registreringen fogas endast det revisorsyttrande som avses i 3 § 2 mom. Försäkringsinspektionen bör dock i samband med ansökan om godkännande av fusionsplanen tillställas alla de handlingar som bolagsstämman förfogar över. För tydlighetens skull föreslås därför att en bestämmelse om att de i 8 § avsedda handlingarna skall tillställas Försäkringsinspektionen fogas till 1 mom.

Enligt 2 mom. skall det övertagande bolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av grunderna för överföring av utjämningsbeloppet. Vid fusionen överförs det överlåtande försäkringsbolagets hela utjämningsbelopp till det övertagande bolaget. Enligt förslaget skall det övertagande bolaget ange hur det mottagna utjämningsbeloppet eller, när flera försäkringsbolag fusioneras med det övertagande bolaget, de mottagna utjämningsbeloppen hanteras vid beräkningen av utjämningsbeloppet. Om det är fråga om kombinationsfusion och det övertagande bolaget är nytt, skall det låta fastställa grunderna för utjämningsbeloppet. Förslaget baserar sig på social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsöver-

låtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65), vilken föreslås bli upphävd och överförd till lagen.

Enligt 3 och 4 mom. skall omfattningen av det övertagande försäkringsbolagets koncession granskas i samband med fusionen. I 3 mom. bestäms om ansökan om koncession för det nya försäkringsbolag som bildas vid fusionen. I 4 mom. föreskrivs om utvidgning av det övertagande försäkringsbolagets koncession, om försäkringsverksamheten enligt det försäkringsbestånd som övertas är mer omfattande än omfattningen av det övertagande försäkringsbolagets koncession. Ansökan om koncession eller utvidgning av koncessionen skall enligt förslaget för att påskynda fusionsförfarandet göras samtidigt som den ansökan som avses i 1 mom. Ansökan görs hos Försäkringsinspektionen i enlighet med vad som föreslås i 2 kap. 3 eller 4 §.

Genom detta förslag ersätts presumptionsbestämmelsen i 2 kap. 2 § 6 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen enligt vilken de koncessioner som de fusionerade bolagen hade tillkommer det övertagande bolaget eller det i 16 kap. 1 § 4 mom. 2 punkten i försäkringsbolagslagen avsedda nya bolaget, om inte Försäkringsinspektionen av särskilda skäl bestämmer något annat. Enligt förslaget skall försäkringsbolagen i samband med fusionen särskilt ansöka om koncession eller utvidgning av koncessionen. Förslaget säkerställer att koncessionsregistret är uppdaterat.

Syftet med förslaget är dessutom att ansökan om koncession skall kunna behandlas vid Försäkringsinspektionen samtidigt som de ansökningar som gäller fusionsplanen, bolagsordningen och grunderna för överföring av utjämningsbeloppet. Förslaget syftar till att förtydliga och påskynda de olika faserna i fusionsförfarandet.

6 §. Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen i fråga om ansökan om fusion inleda ett förfarande för kallelse på försäkringsborgenärerna, om inte ansökan utan vidare utredning skall avslås. På grund av den reform

som avses i 5 § kan också Försäkringsinspektionens kallelseförfarande inledas genast efter ansökan om fusion och före fusionsbeslutet. Därigenom tidigareläggs Försäkringsinspektionens kallelseförfarande jämfört med den gällande lagen. Enligt förslaget skall dock minst en månad och högst två månader reserveras för framställande av anmärkningar. Till övriga delar motsvarar den föreslagna bestämmelsen 16 kap. 13 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Den föreslagna tidpunkten för inledande av Försäkringsinspektionens kallelseförfarande grundar sig på bestämmelsen i 16 kap. 6 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt aktiebolagslagen kan registermyndigheten på ansökan av det överlåtande bolaget efter registreringen av fusionsplanen och sålunda före fusionsbeslutet omedelbart utfärda en kallelse på bolagets andra borgenärer än försäkringsborgenärerna i fråga om dessas rätt att motsätta sig fusionen. Enligt aktiebolagslagen skall dock ansökan om kallelse göras senast inom fyra månader från registreringen av fusionsplanen, vid äventyr att fusionen förfaller.

Syftet med förslaget är att påskynda fusionsförfarandet enligt försäkringsbolagslagen så att det överensstämmer med principerna i den gällande aktiebolagslagen.

I 2 och 3 mom. föreskrivs om utfärdande av kallelse på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget och om offentliggörande av kallelsen. Förslaget motsvarar slutdelen av 16 kap. 13 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

7 §. Fusionsbeslut. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om det behöriga organ som skall besluta om fusionen.

Enligt 1 mom. fattar bolagsstämman i både det överlåtande och det övertagande försäkringsbolaget beslut om fusion. Förslaget innebär att beslutet om fusion också vid försäkringsbolags dotterbolagsfusion fattas vid det överlåtande och det övertagande bolagets bolagsstämma.

I fråga om försäkringsbolag avviker förslaget från bestämmelserna i 16 kap. 9 § 1 och 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. För försäkringsbolags del har det inte ansetts motiverat att beslut om fusion skulle kunna fattas av styrelsen i det övertagande bolaget.

Dessutom föreslås i fråga om dotterbolagsfusion att beslut om också försäkringsbolags dotterbolagsfusion med avvikelse från 16 kap. 8 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen skall kunna fattas vid det överlåtande och det övertagande bolagets bolagsstämma. Om det överlåtande bolaget vid en dotterbolagsfusion inte är ett försäkringsbolag, utan t.ex. ett fastighetsbolag eller ett bolag som sköter funktioner som lagts ut, kan fusionsbeslut enligt förslaget dock fattas av styrelsen i det överlåtande och det övertagande försäkringsbolaget, om inte något annat följer av 16 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Bestämmelsen i 19 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen kan alltså tillämpas på andra bolag än försäkringsbolag, även om denna bestämmelse med stöd av den föreslagna 1 § inte tillämpas på försäkringsbolag.

Enligt 2 mom. tillämpas på beslut om fusion bestämmelserna om beslutstidpunkten, sättet att fatta beslut, kallelsen till bolagsstämma, framläggande och sändande av handlingar samt rättsverkningarna av fusionsbeslutet i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. 1 punkt tillämpas på försäkringsbolag bestämmelserna om tidpunkten för bolagsstämman i 16 kap. 9 § 3 mom. i aktiebolagslagen. Enligt aktiebolagslagen skall bolagsstämma hållas inom fyra månader från registreringen av fusionsplanen vid äventyr att fusionen förfaller. I aktiebolagslagen har denna tidsfrist satts ut i syfte att trygga att uppgifterna i fusionsplanen är tillräckligt uppdaterade när fusionsbeslutet fattas.

Dessutom föreslås i 2 mom. 1 punkten att bestämmelsen om beslut med kvalificerad majoritet i 16 kap. 9 § 4 mom. i aktiebolagslagen skall tillämpas på försäkringsbolag. Bestämmelsen i fråga är tillämplig på både försäkringsbolag och ömsesidiga försäkringsbolag i enlighet med hänvisningen i 5 kap. 20 § 5 mom. Av 5 kap. 20 § 3 mom. i detta förslag följer att fusionsbeslut i ett överlåtande bolag som har aktier och garantiandelar av olika slag skall fattas med kvalificerad majoritet för varje aktieslag. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 10 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt 2 mom. 2 punkten skall 16 kap. 10 §

i aktiebolagslagen tillämpas på kallelsen till bolagsstämma samt på kallelsen på innehavarna av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier. Enligt aktiebolagslagen får kallelse till den bolagsstämma som skall besluta om fusionen inte utfärdas förrän fusionsplanen har registrerats. Minimitiden för sammankallande av bolagsstämman är en månad. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 9 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Utöver bestämmelserna i 16 kap. 10 § i aktiebolagslagen tillämpas på kallelsen till bolagsstämma vad som bestäms om fusion i 5 kap. 15 § 2 mom. Enligt nämnda bestämmelse skall en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget, om försäkringsbolagets fusion skall behandlas vid stämman. Om det är fråga om försäkringsbolagets dottersammanslutning som bedriver annan verksamhet än försäkringsverksamhet och som fusioneras med försäkringsbolaget, tillämpas inte detta förfarande. Genom detta förslag ersätts bestämmelsen om fusion i 8 kap. 8 a § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. 3 punkt tillämpas på rättsverkningarna av fusionsbeslutet bestämmelserna i 16 kap. 12 § i aktiebolagslagen. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 10 § 2 och 3 mom. och 11 § i den gällande försäkringsbolagslagen. Bestämmelserna om rättsverkningarna av fusionsbeslutet i aktiebolagslagen motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i den gällande försäkringsbolagslagen.

Den gällande aktiebolagslagen utgår ifrån att det överlåtande bolagets fusionsbeslut ersätter de åtgärder som annars skulle förutsättas för att rätt till fusionsvederlag skall uppkomma. Fusionsplanen skall dessutom godkännas utan ändringar, eftersom fusionen i annat fall förfaller. Om fusionen förkastas eller förfaller, skall anmälan om detta omedelbart göras för registrering. Förslaget innehåller således inte den gällande lagens bestämmelse om att bolagsstämman kan ändra fusionsplanens bestämmelse om skifte av vederlaget mellan delägarna.

Enligt 3 mom. skall Försäkringsinspektionen utan dröjsmål underrättas om ett beslut om att fusionsplanen godkänts eller förkas-

tats eller att fusionen förfallit förutom att beslutet skall anmälas för registrering enligt 16 kap. 12 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Syftet med förslaget är att trygga att Försäkringsinspektionen har uppdaterade uppgifter om hur fusionsförfarandet framskrider.

8 §. Framläggande och sändande av handlingar. Det föreslås att bestämmelser om framläggande och sändande av handlingar skall tas in i paragrafen. Förslaget motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i 16 kap. 11 § i aktiebolagslagen.

Genom detta förslag ersätts den gällande försäkringsbolagslagens bestämmelser i 16 kap. 7 § om handlingar som skall fogas till fusionsplanen och i 9 § 2 mom. om framläggande av fusionsplanen jämte bilagor. De handlingar som skall fogas till fusionsplanen enligt den gällande lagen motsvarar till sitt huvudsakliga innehåll bestämmelserna i 16 kap. 11 § om framläggande av handlingar i aktiebolagslagen.

Enligt det föreslagna 5 § 1 mom. skall försäkringsbolagen i samband med ansökan om samtycke tillstålla Försäkringsinspektionen alla de handlingar som avses i 8 §. De handlingar som avses i paragrafen fogas således inte längre i enlighet med 16 kap. 7 § i den gällande försäkringsbolagslagen till fusionsplanen, utan de skall sändas till Försäkringsinspektionen för kännedom och de hålls i enlighet med vad som föreslås tillgängliga för alla delägare i de bolag som deltar i fusionen. Dessutom skall bestämmelsen om förslaget att hålla handlingar framlagda i 31 kap. 14 § beaktas. Enligt nämnda bestämmelse skall handlingarna hållas framlagda vid Försäkringsinspektionen till utgången av den tid som anges i 6 §.

Enligt 1 punkten i momentet skall fusionsplanen alltid hållas tillgänglig. Enligt 2 punkten skall boksluten, verksamhetsberättelserna och revisionsberättelserna för de tre senast avslutade räkenskapsperioderna hållas tillgängliga.

Enligt 3 punkten skall också mellanbokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse för tiden efter den senast avslutade räkenskapsperioden hållas framlagda, om det har förflutit över sex månader från räkenskapsperiodens slut till det datum då fusionsplanen undertecknades. Den räkenskapsperiod som

avses i punkten får avslutas tidigast tre månader före fusionsplanens datum. I den gällande lagen har skyldigheten att upprätta mellanbokslut sammankopplats med datum för den bolagsstämma som beslutar om fusionen. Enligt detta förslag sammankopplas skyldigheten att upprätta mellanbokslut med det datum när fusionsplanen undertecknades, och tidsfristen på fyra månader föreslås bli förkortad till tre månader. Syftet med förslaget är dessutom att understryka att mellanbokslutet skall upprättas med iakttagande av principerna för upprättande av bokslut.

Enligt 4 punkten skall eventuella beslut om utbetalning av medel som inte framgår av bokslutet för den senast avslutade räkenskapsperioden hållas framlagda. Besluten skall hållas tillgängliga också i det fall att utbetalningen av medel framgår av det bokslut eller mellanbokslut som avses i 3 punkten, av den delårsrapport som avses i 5 punkten eller av styrelsens redogörelse enligt 6 punkten.

Enligt 5 punkten skall till planen fogas kopior av ett i fusionen deltagande bolags eventuella delårsrapporter som upprättats efter den senaste räkenskapsperioden. Delårsrapporten behöver inte särskilt fogas till planen, om rapportperioden omfattas av det mellanbokslut som avses i 3 punkten.

Enligt 6 punkten skall styrelsens redogörelse för väsentliga händelser efter den senaste räkenskapsperioden hållas framlagd till den del dessa händelser inte framgår av bokslutet, verksamhetsberättelsen, mellanbokslutet eller delårsrapporten. Om väsentliga förändringar sker efter det att handlingarna lagts fram, kan det vara skäl för styrelsen att underrätta bolagsstämman och andra som deltar i fusionen om dessa.

Enligt 7 punkten skall också ett sådant revisorsyttrande om fusionsplanen som avses i 3 § 2 mom. hållas framlagt.

I 2 mom. föreskrivs att uppgifterna om en part som ger fusionsvederlag vid en trepartsfusion skall hållas tillgängliga för delägarna. Uppgifterna behövs för att delägarna i det överlåtande bolaget skall kunna bedöma värdet av det erbjudna fusionsvederlaget, framförallt av aktierna. Om det fattas beslut om fördelning av fusionsvederlaget vid den parts ordinarie bolagsstämma som ger fusionsvederlag, skall det bokslut som fastställs vid

stämman hållas framlagt. Om en part som ger fusionsvederlag inte är bokföringsskyldig, torde det inte vara möjligt att lämna någon utredning om resultatet. Också redogörelsen för bolagets ekonomiska ställning blir sannolikt knapphändig. I så fall skall redogörelse lämnas för det kalenderår som föregick fusionen och för tiden därefter. Momentet motsvarar 16 kap. 11 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Det föreslås att bestämmelserna om revisorernas och förvaltningsrådets yttranden om mellanbokslut, delårsrapport och styrelsens redogörelse i enlighet med den gällande aktiebolagslagen slopas.

9 §. Inlösenförfarande. I paragrafen föreslås bestämmelser om inlösen av försäkringsbolagets aktier, garantiandelar, optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar.

Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna i 16 kap. 13 § i aktiebolagslagen på inlösen av försäkringsbolagets aktier, garantiandelar, optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 3 och 12 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

Bestämmelsen i 16 kap. 3 § i den gällande försäkringsbolagslagen har tillämpats på både försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag. Den gällande lagens 16 kap. 12 § har däremot inte tillämpats på delägare i ömsesidiga försäkringsbolag, eftersom en försäkringstagares delägarskap i ett ömsesidigt försäkringsbolag inte kan överlätas. Enligt förslaget tillämpas bestämmelsen i 16 kap. 13 § i den gällande aktiebolagslagen på försäkringsaktiebolag och i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag på garantiandelsägare. Särskilda bestämmelser om garantiandelsägares lösningsrätt finns i paragrafens 1 mom. förutom i 16 kap. 13 § i aktiebolagslagen. Enligt förslaget skall garantiandelsägare ha rätt att kräva inlösen av garantiandelar och i fråga om lösenbeloppet föreslås att de föreslagna bestämmelserna i 17 kap. 6 § 2 mom. tillämpas.

Enligt principerna i den gällande aktiebolagslagen har det överlåtande bolagets aktieägare och garantiandelsägare samt innehavare av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier fortfarande rätt

att kräva inlösen av sina aktier, garantandelar eller rättigheter. I fråga om de nämnda rättigheterna kan lösningsrätten begränsas eller förbättras i villkoren för rättigheterna. Anspråk på inlösen av aktier eller garantandelar kan läggas fram endast på bolagsstämman, men innehavare av andra rättigheter kan kräva inlösen redan före bolagsstämman. Det övertagande bolaget svarar för betalningen av lösenbeloppet. I den gällande aktiebolagslagen har inlösenförfarandet dessutom förenklats framförallt med tanke på skyddet av minoritetsaktieägarna, samtidigt som bolagets möjligheter att i tillräckligt god tid få vetskap om framställda lösningsanspråk har tryggats.

10 §. Försäkringsinspektionens samtycke. I denna paragraf föreslås bestämmelser i fråga om Försäkringsinspektionens samtycke och förutsättningarna för det.

Enligt 1 mom. 1 och 2 punkten skall Försäkringsinspektionen, efter att försäkringsbolaget har godkänt fusionsplanen, ge sitt samtycke, om inte fusionen kränker de försäkrade förmånerna eller anses äventyra iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet.

Enligt 16 kap. 13 § 4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen har Försäkringsinspektionen rätt att förbjuda en fusion, om den har bedömts kränka de förmåner som försäkringarna omfattar eller om den har äventyrat en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

Begreppet sund utveckling i den gällande lagen har ansetts omfatta inte bara sunda och försiktiga affärsprinciper och tryggande av de försäkrade förmånerna, utan också beaktande av konkurrensrättsliga synpunkter. Den konkurrensrättsliga prövningen har enligt 16 kap. 13 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen inneburit att Försäkringsinspektionen skall begära Konkurrensverkets utlåtande över en ansökan om samtycke till fusionsplanen.

Enligt vad som anförs i den allmänna motiveringen och i 4 kap. är det ur både tillsynsmyndigheternas och tillsynsobjektens synvinkel ändamålsenligt att dessa konkurrensrättsliga frågor behandlas endast av Konkurrensverket. Således föreslås det i 1 mom. 2 punkten att äventyrande av en sund

utveckling av försäkringsväsendet som en förutsättning för förbudet ersätts med äventyrande av iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper. Dessutom ersätts enligt förslaget hänvisningen till de förmåner som försäkringarna omfattar med de försäkrade förmånerna. Med försäkrade förmåner avses försäkringstagarnas, de försäkrades, förmånstagarnas och ersättningstagarnas förmåner.

Genom att en sund utveckling slopas bland förutsättningarna för godkännande av fusionen, slopas också Försäkringsinspektionens rätt att överväga förbud på konkurrensrättsliga grunder. Därför föreslås således inte att 16 kap. 13 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen skall fogas till kapitlet om fusion.

Som ny förutsättning för samtycke i 3 punkten föreslås att den ansökan om koncession som avses i 5 § 3 eller 4 mom. skall vara godkänd av Försäkringsinspektionen.

Paragrafens 1 mom. motsvarar, med de ändringar som nämns ovan, huvudsakligen 16 kap. 13 § 4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt 2 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att till samtycket foga vissa villkor som Försäkringsinspektionen anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna och iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet. Förslaget motsvarar huvudsakligen slutdelen av 16 kap. 13 § 4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen. I detta moment beaktas dock de ändringar som föreslås i 1 mom. 1 och 2 punkten.

Enligt 3 mom. förfaller fusionen, om Försäkringsinspektionens samtycke inte har sökts inom föreskriven tid eller om det har vägrats och beslutet om vägran har vunnit laga kraft. Förslaget motsvarar 16 kap. 13 § 6 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Efter Försäkringsinspektionens samtycke till fusionen fortgår fusionsförfarandet i enlighet med den gällande aktiebolagslagen med en anmälan om verkställande av fusionen. Med avvikelse från den gällande lagen krävs ingen särskild ansökan om fusionstillstånd eller anmälan om verkställande, utan den anmälan om verkställande som avses i 13 § ersätter båda dessa fusionsfaser i enlighet med riktlinjerna i aktiebolagslagen. Såle-

des har 16 kap. 14 och 15 § i den gällande försäkringsbolagslagen inte tagits in i detta förslag.

11 §. Ändringssökande. I paragrafen föreslås bestämmelser om rättsmedlen för det överlåtande och det övertagande bolaget samt för den som framställt anmärkning. Ändring i Försäkringsinspektionens beslut söks hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Förslaget motsvarar 16 kap. 13 § 5 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Verkställande av fusionen och rättsverkningar

12 §. Anmälan om verkställande av fusion. I paragrafen föreslås en bestämmelse om anmälan om verkställande av ett försäkringsbolags fusion. Enligt förslaget kan verkställandet av fusionen inte påbörjas förrän Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke.

Enligt 1 mom. förfaller fusionen, om inte de bolag som deltar i fusionen till den registermyndighet som avses i aktiebolagslagen gör anmälan om verkställande av fusionen inom sex månader från det att Försäkringsinspektionen gett sitt samtycke till fusionen. På försäkringsbolags fusion tillämpas inte den tidsfrist som anges i 16 kap. 14 § 1 mom. i aktiebolagslagen enligt vilken nämnda anmälan skall göras inom sex månader från fusionsbeslutet. I fråga om försäkringsbolag kan fusionen verkställas först när Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till fusionen i enlighet med den föreslagna 10 §. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 16 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt 2 mom. tillämpas bestämmelserna i 16 kap. 14 § 1 mom. i aktiebolagslagen på kraven på innehållet i anmälan om verkställande. Dessutom tillämpas på dotterbolagsfusion bestämmelserna i 16 kap. 14 § 2 mom. i aktiebolagslagen som sådana. Som ett nytt krav på innehållet i anmälan föreslås att det i momentet blir föreskrivet att ett intyg över Försäkringsinspektionens samtycke skall fogas till anmälan. Syftet med förslaget är att registermyndigheten vid handläggningen av anmälan kan kontrollera att fusionen inte har förfallit. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 16 § 2—4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

I 3 mom. bestäms för tydlighetens skull att när 16 kap. 14 § 1 mom. 2 punkten i aktiebolagslagen tillämpas avses med revisor en sådan revisor vars behörighet motsvarar kraven i 7 kap. 3 §.

13 §. Förutsättningar för registrering och fusion av bolag som försatts i likvidation. I denna paragraf föreslås bestämmelser om förutsättningarna för registrering av anmälan om verkställande enligt 12 § och om fusion av bolag som försatts i likvidation.

Enligt förslaget tillämpas på förutsättningarna för registrering av försäkringsbolags fusion bestämmelserna i 16 kap. 15 § 1—2 och 4 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Förutsättningarna för registrering i 16 kap. 15 § i aktiebolagslagen gäller vid fusion av försäkringsbolag andra borgenärer än försäkringsborgenärerna. Om de borgenärer som avses i aktiebolagslagen inte har motsatt sig fusionen eller om borgenärerna enligt en domstols dom redan har fått betalning eller betryggande säkerhet för sina fordringar, skall registermyndigheten registrera fusionen. Om en borgenär motsätter sig fusionen räcker det, med avvikelse från den gällande lagen, som en förutsättning för registrering att borgenären i enlighet med en domstols dom har fått betalning eller betryggande säkerhet för sin fordran. Det förutsätts inte att domen har vunnit laga kraft.

I paragrafen föreslås dessutom bestämmelser om att fusionen kan verkställas trots att det överlåtande bolaget har försatts i likvidation, under förutsättning att bolagets tillgångar inte har börjat skiftas mellan delägarna så som enligt förslaget avses i 23 kap. 22 §. Förslaget motsvarar 16 kap. 2 § i den gällande försäkringsbolagslagen och 16 kap. 15 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

14 §. Fusionens rättsverkningar. I paragrafen föreskrivs om rättsverkningarna av fusionen, slutredovisning och återgång av fusionen.

Enligt 1 mom. tillämpas på rättsverkningarna av fusionen av ett försäkringsbolag 2 § 1 mom. i detta kapitel och 16 kap. 16 § i aktiebolagslagen. Genom detta förslag ersätts bestämmelserna om rättsverkningarna av en fusion i 16 kap. 18 § 1—2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Vid fusion av ett försäkringsbolag övergår

det överlåtande bolagets försäkringsbestånd, tillgångar och skulder utan likvidationsförfarande till det övertagande bolaget, när verkställandet av fusionen har registrerats. Enligt principerna i 16 kap. 16 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen anses av hävd övergången av tillgångar och skulder utan likvidationsförfarande innebära s.k. generalsuccession. Bolagets tillgångar och skulder behövs alltså inte specificeras med tanke på överlåtelsen. Enligt 16 kap. 3 § 2 mom. 9 punkten i aktiebolagslagen skall fusionsplanen innehålla en utredning om det överlåtande bolagets tillgångar, skulder och eget kapital. Dessutom krävs för försäkringsbolags del dock i enlighet med lagförslaget 3 § 1 mom. 1 och 2 punkten att fusionsplanen innehåller ett förslag om överföring av det överlåtande bolagets försäkringsbestånd och andra tillgångar och skulder till det övertagande bolaget och en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs.

I enlighet med principerna i aktiebolagslagen behövs inte något uttryckligt samtycke av de borgenärer eller andra avtalsparter som avses i aktiebolagslagen, om inte särskilt har avtalats om att sådant samtycke skall ges. En generalsuccession innebär också att det för överlåtelsen av tillgångarna och skulderna inte utöver verkställandet av fusionen behövs några andra överlåtelseåtgärder, t.ex. sådan överlåtelsehandling för fastighet som avses i jordabalken. I fråga om försäkringsbolag skall dock beaktas att försäkringstagare i enlighet med den föreslagna 15 § vid fusion av försäkringsbolaget alltid har rätt att säga upp försäkringsavtalet, om försäkringstagaren inte har medverkat till beslutet om fusion, trots att försäkringstagaren inte har rätt enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal (543/1994) att när som helst säga upp sin försäkring.

Enligt 16 kap. 16 § 2 mom. i aktiebolagslagen får det överlåtande bolagets tillgångar och skulder inte tas upp i det övertagande bolagets balansräkning till ett högre ekonomiskt värde än de har för det övertagande bolaget.

Enligt 16 kap. 16 § 3 mom. i aktiebolagslagen får delägarna i det överlåtande bolaget när detta upplöses omedelbart rätt till vederlag i enlighet med fusionsplanen. Bestämmelsen i 16 kap. 18 § 2 mom. i den gällande

försäkringsbolagslagen, enligt vilken den som är delägare i det överlåtande bolaget samtidigt blir delägare i det övertagande bolaget, föreslås bli ersatt med bestämmelsen i den gällande aktiebolagslagen om att de delägar rättigheter som registrerade vederlagsaktier och vederlagsgarantiandelar medför uppkommer omedelbart vid tidpunkten för registreringen, om inte något annat föreskrivs i fusionsplanen. Också den gällande försäkringsbolagslagens bestämmelse om rätten till lösenbelopp föreslås bli slopad, eftersom rätten till lösenbelopp enligt den föreslagna 9 § bestäms i enlighet med 16 kap. 13 § i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt den gällande försäkringsbolagslagen medför de aktier eller garantiandelar som det övertagande eller överlåtande bolaget äger i det överlåtande bolaget emellertid inte rätt till vederlag. Sådana aktier eller garantiandelar förklaras ogiltiga samtidigt som en mot dem motsvarande andel av det överlåtande bolagets nettotillgångar genom registrering av fusionen överförs till det övertagande bolaget. Det övertagande bolaget kan sålunda inte "byta ut" sitt innehav av aktier eller garantiandelar i det överlåtande bolaget mot sina egna aktier eller garantiandelar.

I 16 kap. 16 § 4 mom. i aktiebolagslagen finns bestämmelser om att fusionsvederlaget och den på detta baserade rättigheten kan förverkas. Enligt 2 mom. tillämpas bestämmelserna i 16 kap. 17 § i aktiebolagslagen på slutredovisning av fusion av försäkringsbolag. Enligt dessa bestämmelser skall bolagets styrelse och verkställande direktör upprätta slutredovisning. Av den skyldighet som föreslås i 7 kap. 2 § att välja en revisor för försäkringsbolaget följer att slutredovisningen överlämnas till bolagets revisorer, som i enlighet med 16 kap. 17 § i aktiebolagslagen inom en månad skall ge en revisionsberättelse om den. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 18 § 5 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt förslaget tillämpas dessutom bestämmelserna i 16 kap. 18 § i aktiebolagslagen på återgång av fusionsbeslutet. Förslaget är nytt eftersom ingenting bestämts om rättsverkningarna av en återgång av fusionsbeslutet i den gällande lagen och motsvarande bestämmelser i den tidigare lagen om aktiebo-

lag inte har tillämpats på försäkringsbolag.

Andra bestämmelser om fusion av försäkringsbolag

15 §. *Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringsavtalet.* I paragrafen föreslås en bestämmelse om att en försäkringstagare i det överlåtande försäkringsbolaget har rätt att säga upp försäkringsavtalet. Syftet med förslaget är att trygga försäkringstagarens uppsägningsrätt i de situationer där försäkringstagaren enligt försäkringsavtalets villkor annars inte skulle ha denna rätt. Enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal har försäkringstagare rätt att när som helst under försäkringsperioden säga upp en försäkring. Lagen om försäkringsavtal är dock inte tvingande för andra än konsumenter och med dem jämförbara näringsidkare, och därför kan i avtalsvillkoren för företagsförsäkringar överenskommas t.ex. att försäkringstagaren har rätt att säga upp försäkringsavtalet endast vid försäkringsperiodens utgång. Därför har enligt förslaget en försäkringstagare i det överlåtande bolaget vid fusion av försäkringsbolaget rätt att säga upp försäkringsavtalet, om försäkringstagaren inte har medverkat till beslutet om fusion.

Syftet med förslaget är dessutom att trygga försäkringstagarens möjlighet att få den sparandel som räknats ut enligt försäkringsvillkoren (återköpsvärde) till följd av uppsägningen av försäkringsavtalet. En pensionsförsäkringstagare har således, trots bestämmelsen om pensionsförsäkring i 13 § 3 mom. i lagen om försäkringsavtal och de bestämmelser om försäkringsvillkor som grundar sig på den, rätt till återköpsvärdet enligt försäkringsavtalet och försäkringsvillkoren efter det att pensionsförsäkringstagaren på grund av fusionen har sagt upp sitt pensionsförsäkringsavtal. Uppsägning på grund av fusion minskar alltså inte återköpsvärdet, men fusionen kan inte heller medföra ett bättre återköpsvärde än vad den försäkrade annars skulle få.

Förslaget stöds också av gällande beskattningspraxis. Tanken har här varit att jämställa ett försäkringsbolags fusionssituation med de av försäkringstagarens situation oberoende orsaker som avses i 54 d § i inkomstskattelagen, vilket innebär att förhöjningssank-

tionen enligt 34 a § i inkomstskattelagen då inte tillämpas på uppsägningen.

Förslaget motsvarar 16 kap. 18 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

16 §. *Det övertagande försäkringsbolagets skyldighet att offentliggöra fusionen.* I paragrafen föreskrivs att det övertagande bolagets styrelse är skyldig att offentliggöra fusionen och att ett europabolag är skyldigt att tillkännage flyttning av hemorten i den officiella tidningen och i en annan tidning.

Förslaget motsvarar 16 kap. 18 § 4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

17 §. *Ett annat aktiebolags fusion med ett försäkringsbolag.* I paragrafen föreskrivs om när ett annat aktiebolag än ett försäkringsaktiebolag fusioneras med ett försäkringsbolag.

Förslaget motsvarar 16 kap. 20 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

18 §. *Inlösen av försäkringsaktiebolags minoritetsaktier.* Enligt paragrafen tillämpas bestämmelserna i 18 § i aktiebolagslagen på inlösen av minoritetsaktier i försäkringsaktiebolag. Förslaget motsvarar tekniskt 16 kap. 19 § i den gällande försäkringsbolagslagen. Den gällande aktiebolagslagen innehåller emellertid flera moderniseringar och preciseringar jämfört med den tidigare lagen om aktiebolag.

19 §. *Gränsöverskridande fusion.* Direktivet om gränsöverskridande fusioner gäller också försäkringsaktiebolag och sådana ömsesidiga försäkringsbolag vars garantikapital leder till delägarskap i bolaget. Direktivet skall därför genomföras nationellt också i fråga försäkringsbolag. Direktivets tillämpningsområde omfattar även de arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom också ett arbetspensionsförsäkringsbolag per definition kan vara en sådan kapitalassociation som avses i direktivet. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan visserligen i praktiken inte fusioneras med ett utländskt försäkringsbolag, eftersom arbetspensionsförsäkringsbolagets koncession gäller endast i Finland. Försäkringsinspektionen kan således inte ge sitt samtycke till utländska fusioner. Fusion är möjlig först efter det att arbetspensionsförsäkringsbolaget har överlåtit sitt försäkringsbestånd till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och avstått från sin konces-

sion.

I 16 kap. 13 a § i den gällande försäkringsbolagslagen finns bestämmelser om ett finskt försäkringsbolags deltagande i en gränsöverskridande fusion enligt artikel 2.1 i europabolagsförordningen. I den aktuella paragrafen föreslås förutom bestämmelser om fusion i enlighet med europabolagsförordningen också bestämmelser om fusion i enlighet med fusionsdirektivet. I paragrafens 1 mom. finns en allmän bestämmelse om dessa fusionsformer. Bestämmelsen gäller alla försäkringsbolag, också sådana ömsesidiga försäkringsbolag som saknar garantikapital eller vars garantiandelsägare inte är delägare i bolaget.

I 2 mom. föreslås att det föreskrivs att bestämmelserna i 19 kap. i försäkringsbolagslagen skall tillämpas på gränsöverskridande fusioner. Dessutom föreslås att bestämmelserna om gränsöverskridande fusioner i aktiebolagslagen skall tillämpas på försäkringsbolag, om inte något annat följer av 19 kap. 1 § 1 mom. i detta förslag.

För tydlighetens skull föreslås i 3 mom. en bestämmelse som i huvudsak överensstämmer med 16 kap. 13 a § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen om att registermyndigheten inte får utfärda det intyg som krävs för registrering av verkställande av fusion till ett finskt försäkringsbolag som deltar i en gränsöverskridande fusion, om Försäkringsinspektionen inom utsatt tid meddelar registermyndigheten att försäkringsbolaget inte har vidtagit de åtgärder eller uppfyllt de formaliteter som hänför sig till fusionen. Om det övertagande bolaget är registrerat eller registreras i någon annan stat än Finland, kan Försäkringsinspektionen i överensstämmelse med den gällande lagen vägra samtycke endast om fusionen kränker de försäkrade förmånerna.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om tidsfristen för anmälan om verkställande av gränsöverskridande fusion. Genom förslaget ersätts de tidsfrister som avses i 16 kap. 25 och 26 § i aktiebolagslagen. Om det övertagande bolaget är registrerat eller registreras i någon annan stat, börjar med avvikelse från aktiebolagslagen den sex månaders tidsfrist inom vilken ansökan om verkställande av fusionen skall göras hos registermyndigheten

löpa först efter det att Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till fusionen.

För tydlighetens skull föreskrivs i 5 mom. i enlighet med den gällande lagen att om ett övertagande försäkringsbolag som är registrerat eller registreras i någon annan stat än Finland efter fusionen ämnar fortsätta verksamheten i Finland, tillämpas på bolaget vad som föreskrivs om ett utländskt försäkringsbolags verksamhet i Finland.

20 kap. **Delning av försäkringsaktiebolag**

I kapitlet finns bestämmelser om delning av ett försäkringsaktiebolag. Bestämmelserna om delning gäller enligt förslaget liksom också i den gällande lagen endast försäkringsaktiebolag, eftersom något behov av bestämmelser om delning av ömsesidiga försäkringsbolag i praktiken fortfarande inte kommit fram. Enligt definitionen av delning får aktieägarna i det ursprungliga bolaget såsom vederlag aktier i det övertagande bolaget. I ett ömsesidigt försäkringsbolag är försäkringstagarna delägare i bolaget, delägarskapet är bundet till tecknandet av en försäkring och delägarskapet kan inte överlåtas separat. Principerna för delning av aktiebolag är som sådana inte tillämpliga på ömsesidiga försäkringsbolag. Genom överlåtelse av försäkringsbestånd och bildande av nya bolag kan dock vanligen liknande arrangemang genomföras som genom delning.

De föreslagna bestämmelserna om delning stämmer till sin utformning i stor utsträckning överens med bestämmelserna om fusion. Bestämmelserna om delning baseras såsom i den gällande lagen inte på hänvisningar till fusionsbestämmelserna i försäkringsbolagslagen, utan på hänvisningar till bestämmelserna om delning i den gällande aktiebolagslagen.

Bestämmelserna om delning har till sitt innehåll moderniserats i överensstämmelse med principerna i den gällande aktiebolagslagen. Delningsförfarandet har snabbats upp och förenklats i överensstämmelse med fusionsförfarandet.

Tillämpningsområdet för delningsbestämmelserna föreslås dessutom bli utvidgat bl.a. genom bestämmelser som tillåter delning ge-

nom överlåtelse till ett verksamt, dvs. tidigare bildat, försäkringsaktiebolag eller, om försäkringsbeståndet eller en del av det inte överförs vid delningen, till ett annat aktiebolag. Det är då i sak fråga om en kombination av en delning och en absorptionsfusion. På en sådan delning tillämpas emellertid inte ens i det övertagande bolaget bestämmelserna om fusion, utan de föreslagna delningsbestämmelserna innehåller också bestämmelser som gäller det övertagande bolaget.

Det föreslås också att tillämpningsområdet för bestämmelserna om delning delvis skall begränsas. Enligt den gällande lagen har delning av ett försäkringsaktiebolag som är försatt i likvidation varit möjlig. De gällande bestämmelserna har till denna del baserat sig på bestämmelserna om fusion, vilka för sin del har baserat sig på motsvarande bestämmelser i den tidigare lagen om aktiebolag. Å andra sidan har i fråga om delning av försäkringsaktiebolag redan enligt den gällande lagen förutsatts att de bolag som deltar i delningen efter delningen skall uppfylla kraven på täckning för ansvarsskulden samt soliditetskraven. Med beaktande av dessa bestämmelser är delning av ett försäkringsaktiebolag i likvidation inte motiverad, om det ursprungliga bolaget även efter delningen är försatt i likvidation. Delning av ett försäkringsaktiebolag i likvidation är inte heller motiverad med tanke på försäkringstagarna, om en del av försäkringsbeståndet efter delningen kvarstår hos det ursprungliga bolaget, som är försatt i likvidation. På ovan nämnda grunder föreslås i fråga om delning att delning av ett försäkringsbolag som trätt i likvidation framöver inte skall vara möjlig. Ett försäkringsbolag i likvidation kan dock liksom enligt den gällande lagen fusioneras i enlighet med de föreslagna bestämmelserna i 19 kap., om det övertagande bolaget uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden samt soliditetskraven. Ett bolag i likvidation kan dessutom överlåta försäkringsbeståndet eller en del av det till ett annat försäkringsbolag i enlighet med de föreslagna bestämmelserna i 23 kap. om likvidation.

Eftersom andra bolag och deras aktieägare kan delta i en delning genom överlåtelse till ett verksamt bolag kan delningen tydligare än för närvarande påverka aktieägarnas ställning

i bolaget. Vid en delning genom överlåtelse till ett verksamt bolag får aktieägarna i det ursprungliga bolaget sällan samma ägarandel eller annars motsvarande rättigheter i det övertagande bolaget som de hade i det ursprungliga bolaget. Av denna anledning föreslås med tanke på dessa situationer bestämmelser om ett inlösenförfarande som motsvarar fusionsförfarandet.

Inlösenförfarandet tillämpas inte vid en delning genom överlåtelse till ett nybildat bolag. Inlösenrätten behöver inte utsträckas till delningar där det ursprungliga bolagets aktieägare får samma ägarandel och samma rättigheter i det övertagande bolaget som de hade i det ursprungliga bolaget. Andra delningar genom överlåtelse till ett nybildat bolag förutsätter samtliga aktieägares samtycke.

På grund av likheterna mellan förfarandet och skrivningen av bestämmelserna kan på delningsförfarandet ofta tillämpas i stort sett samma principer som på fusionsförfarandet, om inte något annat följer av motiven till denna lag eller de motiv till den gällande aktiebolagslagen som skall tillämpas med stöd av denna lag eller om något annat inte framgår av sammanhanget.

Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I paragrafen föreslås bestämmelser om att 17 kap. i den gällande aktiebolagslagen skall tillämpas. Enligt förslaget tillämpas på delning av försäkringsaktiebolag samtliga bestämmelser i 17 kap. i aktiebolagslagen med undantag för bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf. Bestämmelserna i 1 mom. i aktiebolagslagen föreslås bli ersatta med bestämmelserna i 20 kap. i försäkringsbolagslagen. Det föreslås att 17 kap. 1 § i aktiebolagslagen skall ersättas med försäkringsbolagslagens bestämmelser i 2 § i detta kapitel. I 17 kap. 4 § 2 mom. i aktiebolagslagen finns en förmildrande bestämmelse om bestämmelsen i 17 kap. 4 § 1 mom. Enligt detta förslag bör en lindring inte tillåtas i fråga om försäkringsaktiebolag. Enligt den gällande lagen förutsätter lindringen Försäkringsinspektionens samtycke. Bestämmelserna om företagsanering i 17 kap. 8 § i aktiebolagslagen är inte tillämpliga på försäkringsbolag.

I 17 kap. 9 § 1 och 2 mom. i aktiebolagslagen finns bestämmelser om behöriga organ vid beslut om delning. I fråga om försäkringsaktiebolag föreslås bestämmelsen i aktiebolagslagen bli ersatt med bestämmelsen i 7 § 1 mom. i detta kapitel. I 17 kap. 11 § i aktiebolagslagen finns bestämmelser om framläggande och sändande av handlingar. Bestämmelserna i aktiebolagslagen förslås bli ersatta med bestämmelsen i 8 § i detta kapitel. I 17 kap. 14 § i aktiebolagslagen bestäms om den tidsfrist som föreskrivits för anmälan om verkställande av delningen. Denna bestämmelse i aktiebolagslagen är inte tillämplig på försäkringsaktiebolag. Enligt förslaget räknas tidsfristen på sex månader från det att Försäkringsinspektionen beviljat samtycke i enlighet med 12 § i detta kapitel. I 17 kap. 15 § 3 mom. i aktiebolagslagen finns bestämmelser om delning av ett bolag som gått i likvidation. Denna bestämmelse föreslås inte bli tillämpad på försäkringsbolag, eftersom delning av ett försäkringsaktiebolag inte skall vara möjligt när det ursprungliga bolaget är i likvidation. I 17 kap. 16 § 6 mom. i aktiebolagslagen finns bestämmelser om att de i delningen deltagande bolagen solidariskt ansvarar för det ursprungliga bolagets skuld. Denna bestämmelse föreslås inte bli tillämpad på försäkringsbolag, utan den föreslås bli ersatt med bestämmelsen i 14 § 2 mom. Aktiebolagslagens 17 kap. 19 § 1 mom. föreslås bli ersatt med bestämmelsen i 20 kap. 17 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen. Hänvisningen i 17 kap. 22 § 1 mom. i aktiebolagslagen till bestämmelsen i 4 § 2 mom., hänvisningen i 23 § till bestämmelserna om företagssanering i 8 § och hänvisningen i 24 och 25 § till bestämmelsen i 15 § 3 mom. tillämpas inte på försäkringsbolag av de orsaker som ovan nämns i motiven till denna paragraf. Inte heller tillämpas bestämmelsen om tidsfrist för anmälan om verkställande av delning i 17 kap. 25 § 1 mom. i aktiebolagslagen på försäkringsbolag. Enligt förslaget räknas i enlighet med 20 kap. 17 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen tidsfristen på sex månader från det att Försäkringsinspektionen beviljat samtycke.

I paragrafens 2 mom. förtydligas att bestämmelserna om borgenärer i 17 kap. i aktiebolagslagen i fråga om försäkringsaktiebo-

lag avser andra borgenärer än försäkringsborgenärerna. Bestämmelser om försäkringsborgenärer finns i de särskilda bestämmelserna i försäkringsbolagslagen.

Definition av och förutsättningar för delning

2 §. Delning och genomförande av delning. I paragrafen föreslås bestämmelser om definitionen av ett försäkringsaktiebolags delning och om olika sätt att verkställa delningen på.

I paragrafens 1 mom. definieras delning. Förslaget motsvarar till sin formulering definitionen av fusion i 19 kap. 2 § i lagförslaget och till de föreslagna ändringarna bestämmelsen i 17 kap. 1 § i aktiebolagslagen. Genom detta förslag ersätts den första delen av 16 b kap. 1 § i den gällande lagen.

Definitionen av delningsbegreppet skiljer sig emellertid från definitionen av fusionsbegreppet i det avseendet att ett ursprungligt försäkringsaktiebolag antingen helt eller delvis kan överföra sitt försäkringsbestånd till ett övertagande bolag. De övertagande bolagen är i allmänhet minst två, men vid partiell delning kan också ett enda övertagande försäkringsaktiebolag eller annat aktiebolag förekomma.

Enligt den gällande lagen har delning kunnat ske genom överlåtelse till ett nybildat försäkringsaktiebolag eller, om inget försäkringsbestånd överförs vid delningen, också till ett annat nybildat aktiebolag. I 1 mom. föreslås att delning förutom genom överlåtelse till ett nybildat bolag också skall kunna ske genom överlåtelse till ett verksamt försäkringsbolag eller, om försäkringsbeståndet eller en del av det inte överförs vid delningen, till ett annat aktiebolag. Dessutom föreslås att delning genom överlåtelse till ett annat aktiebolag underlättas såtillvida att aktiebolaget vid behov kan ombildas till ett försäkringsbolag i samband med delningen, förutsatt att koncession för bedrivande av försäkringsverksamhet för det övertagande bolaget söks i enlighet med 5 § 3 mom. i samband med fusionsplanen.

I 2 mom. bestäms om en presumtionsbestämmelse enligt vilken aktieägarna i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget vid delning blir aktieägare i det övertagande försäkringsaktiebolaget eller aktiebolaget. Förslaget

begränsar emellertid inte användningen av annat vederlag än aktier. Förslaget motsvarar 17 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen.

Vid en delning genom överlåtelse till ett nybildat försäkringsaktiebolag eller annat aktiebolag där aktieägarna i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget får samtliga aktier i det nybildade försäkringsaktiebolaget eller aktiebolaget, kan det övertagande bolaget i allmänhet ge av sina aktier som delningsvederlag i samma förhållande som aktieägarna har aktier i det ursprungliga bolaget. I så fall uppkommer inga bråkdelar av aktievederlag över huvud taget och det finns därför inget behov av att i stället betala penningvederlag. Aktieägarna har vid en sådan delning inte rätt att kräva inlösen av sina aktier, men vederlag som inte motsvarar en aktieägares tillgångar i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget kan ges endast med aktieägarens samtycke.

Vid delning genom överlåtelse till ett verkamt bolag behöver på motsvarande sätt som vid en absorptionsfusion något delningsvederlag inte ges. Till följd av likställighetsprincipen måste den som inte får något delningsvederlag ge sitt samtycke till förfarandet.

I 3 mom. bestäms för tydlighetens skull att till det övertagande försäkringsaktiebolaget skall överföras också den del av det ursprungliga försäkringsaktiebolagets utjämningsbelopp och garantiavgiftspost som svarar mot det försäkringsbestånd som skall delas. Eftersom utjämningsbeloppet och garantiavgiftsposten så väsentligt hänför sig till skadeståndsansvaret, föreslås det att i lagen tas in uttryckliga bestämmelser om det ursprungliga bolagets skyldighet att till det övertagande bolaget överföra den del av det ursprungliga bolagets utjämningsbelopp och garantiavgiftspost som svarar mot det försäkringsbestånd som skall överföras. Förslaget är nytt och genom det preciseras social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsöverlåtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65). Nämnade föreskrift föreslås bli preciserad också i 3 § 1 mom. 2 punkten nedan, som gäller delningsplanen. Bestämmelser om ansökan om fastställelse av grunderna för överföringen av utjämningsbeloppet föreslås bli fogade till 5 §

2 mom.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om olika sätt att verkställa delning av ett försäkringsaktiebolag. Enligt förslaget tillämpas på sätten att genomföra delning bestämmelserna i 17 kap. 2 § i aktiebolagslagen, i vilken föreskrivs om total delning och partiell delning. Av det föreslagna 1 mom. följer att försäkringsbeståndet i fråga om försäkringsbolag vid delning övergår till det övertagande bolaget som en del av skulderna. Enligt förslaget kan delningen alltså ske antingen så att det ursprungliga bolagets hela försäkringsbestånd och alla övriga tillgångar och skulder övergår till två eller flera övertagande bolag, varvid det ursprungliga bolaget upplöses (total delning), eller så att en del av det ursprungliga bolagets försäkringsbestånd, tillgångar och skulder övergår till ett eller flera övertagande bolag (partiell delning). Enligt aktiebolagslagen kan delning ske genom överlåtelse antingen till ett verksamt eller ett nybildat försäkringsaktiebolag eller till ett annat aktiebolag.

Förslaget innehåller i enlighet med den gällande aktiebolagslagen ingen bestämmelse som motsvarar 16 b kap. 1 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen. Bestämmelserna om delning innehåller således inte hänvisningar till bestämmelserna om emission, ökning av aktiekapitalet eller upplösning av bolaget. De principer som framgår av dessa bestämmelser kan emellertid tillämpas vid delning.

3 §. Delningsplan och en revisors yttrande. I paragrafen föreslås bestämmelser om delningsplanen, minimiinnehållet i den samt om en revisors yttrande.

Enligt 1 mom. skall vid delning av försäkringsaktiebolag på delningsplanen tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 3 § i aktiebolagslagen och de särskilda kraven i 1 mom. i denna paragraf.

Bestämmelserna om delningsplanens innehåll i 17 kap. 3 § i aktiebolagslagen motsvarar till stor del aktiebolagslagens bestämmelser om fusionsplanens innehåll i 16 kap. 3 § som med stöd av 19 kap. 3 § 1 mom. föreslås bli tillämpade på fusion av försäkringsbolag. Nytt i fråga om delningsplanen är att det i samma delningsplan i enlighet med principerna i aktiebolagslagen kan bestämmas om

delning genom överlåtelse till både ett nybildat och ett verksamt försäkringsaktiebolag eller till ett annat aktiebolag.

Paragrafens 1 mom. 1 punkt motsvarar de föreslagna bestämmelserna om fusionsplanens innehåll i 19 kap. 3 § 1 mom. 1 punkten. Det försäkringsbestånd som enligt denna punkt skall överföras vid fusion och den förmögenhet som enligt avtalet skall överföras som täckning för beståndet skall dock specificeras med så stor noggrannhet som är praktiskt möjlig. Vidare skall en försäkringsborgenär eller annan borgenär utifrån förslaget kunna få reda på vilket bolag som skall svara för hans eller hennes fordringar. I fråga om detta hänvisas i övrigt till detaljmotiveringen till 19 kap. 3 §, som gäller fusion.

Enligt 1 mom. 2 punkten skall det i delningsplanen finnas en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs. Förslaget baserar sig delvis på social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsoverlåtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65), vilken föreslås bli upphävd genom denna lag. Enligt nämnda föreskrift skall det övertagande bolaget vid delning ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av grunderna för den överföring av utjämningsbeloppet som delningen medför. Bestämmelsen om ansökan om fastställelse av grunderna för överföringen av utjämningsbeloppet föreslås bli fogad till 5 § 2 mom. För tydlighetens skull föreslås dessutom i 1 mom. 2 punkten att de i delningen deltagande försäkringsbolagen i delningsplanen skall lämna en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som skall delas. Genom förslaget preciseras tillsammans med bestämmelsen i 2 § 3 mom. bestämmelserna i social- och hälsovårdsministeriets ovan nämnda föreskrift om utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid delning.

Enligt 1 mom. 3 punkten skall de bolag som deltar i delningen också efter delningen uppfylla bestämmelserna om täckning för ansvarsskulden och om soliditetskraven i enlighet med den gällande lagen. Detta skall särskilt beaktas vid tillämpning av aktiebolagslagens 17 kap. 3 § 2 mom. 10 punkt, vilken enligt motiven till aktiebolagslagen tillämpas

t.ex. vid partiell delning. Förslaget motsvarar det som i fråga om fusion föreslagits i 19 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten.

Enligt 2 mom. tillämpas på en revisors yttrande bestämmelserna i 17 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen. Av en revisor som avses i momentet förutsätts dock behörighet enligt 7 kap. 3 §. Genom detta förslag ersätts bestämmelserna om en oberoende sakkunnigs utlåtande i 16 kap. 6 §, som med stöd av 16 b kap. 2 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen skall tillämpas.

Paragrafen motsvarar med de nämnda ändringarna 16 b kap. 2 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

Delningsförfarande

4 §. *Registrering av delningsplanen, kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och registermyndighetens meddelande.* I paragrafen föreslås bestämmelser om registrering av delningsplanen, kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och registermyndighetens meddelande.

I 1 mom. föreskrivs det att på registreringen av fusionsplanen, kallelsen på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och försäkringsbolagets skriftliga meddelande tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 5–7 § i den gällande aktiebolagslagen.

I 2 mom. bestäms för tydlighetens skull att vid tillämpning av 17 kap. 5 § 1 mom. och 6 § 3 mom. i aktiebolagslagen med revisor avses en revisor vars behörighet motsvarar kraven i 7 kap. 3 §.

Enligt 3 mom. skall registermyndigheten lämna uppgifter om de borgenärer som motsätter sig delningen förutom i enlighet med 17 kap. 15 § 2 mom. i aktiebolagslagen till försäkringsbolaget dessutom också till Försäkringsinspektionen. Om inga borgenärer som motsätter sig delningen anmält sig senast den utsatta dagen, behöver Försäkringsinspektionen inte informeras.

Paragrafen stämmer överens med lagförslagets 19 kap. 4 §.

5 §. *Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om sökande av Försäkringsinspektionens samtycke och om fastställelse av bolagsordningen i samband med delningen.

Inom en månad efter det att delningsplanen har undertecknats skall enligt 1 mom. det ursprungliga bolaget och, vid en delning genom överlåtelse till ett verksamt bolag, också det övertagande bolaget ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till delningsplanen. Förslaget avviker från bestämmelsen i 16 b kap. 4 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen såtillvida att i förslaget beaktas att delning också kan ske genom överlåtelse till ett verksamt försäkringsaktiebolag. I det fallet skall också det övertagande bolaget ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till delningen. En ytterligare skillnad är att Försäkringsinspektionens samtycke till delningen inte söks inom två månader från det att delningsplanen har godkänts, utan samtycke skall sökas redan inom en månad från det att delningsplanen har undertecknats.

Enligt förslaget skall inom en månad från det att delningsplanen undertecknats och i samband med ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke också ansökas om Försäkringsinspektionens fastställelse av bolagsordningarna eller ändringarna i dem. Enligt förslaget skall både det ursprungliga försäkringsaktiebolaget och det övertagande försäkringsaktiebolaget eller de övertagande försäkringsaktiebolagen ansöka om fastställelse av den ändring av bolagsordningen som delningen medför. Om delning genomförs genom överlåtelse till ett nybildat försäkringsaktiebolag skall det ursprungliga försäkringsaktiebolaget ansöka om fastställelse av bolagsordningen för det nybildade försäkringsaktiebolaget. Om ett försäkringsaktiebolag delas genom överlåtelse till ett annat aktiebolag till vilket inget försäkringsbestånd överförs, tillämpas på bolagsordningen vad som bestäms om bolagsordningen i 17 kap. i aktiebolagslagen.

På grund av bestämmelserna i 17 kap. 5 § i aktiebolagslagen skall inom den tidsfrist som avses i nämnda 1 mom. de i delningen deltagande försäkringsbolagen dessutom anmäla delningsplanen för registrering. I enlighet med riktlinjerna i aktiebolagslagen skall till delningsplanen i samband med registreringen fogas endast det revisorsyttrande som avses i 3 § 2 mom. På motsvarande sätt som i fråga om fusion föreslås att till momentet för tydlighetens skull fogas en bestämmelse enligt

vilken det ursprungliga försäkringsaktiebolaget dock i samband med delningsplanen skall tillställa Försäkringsinspektionen de handlingar som avses i 8 § för kännedom.

Enligt 2 mom. skall det ursprungliga försäkringsaktiebolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av grunderna för överföring av utjämningsbeloppet. Förslaget avviker från den motsvarande bestämmelse om fusion som föreslås i 19 kap. 5 § 2 mom. i det avseendet att det överlåtande bolagets hela utjämningsbelopp överförs vid fusion, medan det ursprungliga bolagets utjämningsbelopp vid delning skall fördelas mellan de övertagande bolagen och eventuellt också det ursprungliga bolaget. Denna delning kan endast det ursprungliga bolaget genomföra. Det övertagande bolaget skall låta fastställa grunderna för utjämningsbeloppet genom att föreslå hur de övertagna utjämningsbeloppen skall hanteras vid beräkning av utjämningsbeloppet. Förslaget baserar sig på social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsoverlåtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65), vilken föreslås bli upphävd och överförd till lagen.

Enligt 3 och 4 mom. skall det övertagande försäkringsaktiebolaget i de situationer som nämns i momentet hos Försäkringsinspektionen ansöka om antingen koncession för utövande av försäkringsverksamhet eller utvidgning av tidigare beviljad koncession. Genom detta förslag ersätts den gällande försäkringsbolagslagens presumtionsbestämmelse i 16 b 4 § 5 mom. enligt vilken de övertagande bolagen vid delningen beviljas koncession till den del ett försäkringsbestånd överförs till dem, om inte Försäkringsinspektionen bestämmer något annat. De föreslagna 3 och 4 mom. motsvarar till sitt innehåll 19 kap. 5 § 3 och 4 mom. avseende fusion.

Enligt 5 mom. skall det ursprungliga försäkringsaktiebolaget vid partiell delning hos Försäkringsinspektionen ansöka om begränsning av koncessionen till behövliga delar. Enligt 16 b kap. 4 § 5 mom. i den gällande lagen förblir vid partiell delning det överlåtande försäkringsaktiebolagets koncession i kraft endast till den del bolaget behåller ett

försäkringsbestånd, om inte Försäkringsinspektionen bestämmer något annat. Enligt förslaget skall särskilt sökas om begränsning av koncessionen, om den försäkringsverksamhet som försäkringsaktiebolaget bedriver faktiskt är begränsad jämfört med den gällande koncessionens omfattning före delningen. Alternativt kan försäkringsaktiebolaget låta koncessionen kvarstå oförändrad, om bolaget har för avsikt att fortsätta verksamheten enligt koncessionen också efter den partiella delningen. Syftet med förslaget är att säkerställa att koncessionen och uppgifterna i koncessionsregistret är uppdaterade, vilket presumtionsbestämmelsen i den gällande lagen inte tryggar.

Syftet med den föreslagna paragrafen är att förtydliga de olika faserna i delningsförfarandet och snabba upp förfarandet.

6 §. Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen i fråga om den ansökan som gäller delning inleda ett förfarande för kallelse på försäkringsborgenärerna, om inte ansökan utan vidare utredning skall avslås. På grund av den reform som avses i 5 § kan också Försäkringsinspektionens kallelseförfarande inledas genast efter ansökan om delning och före delningsbeslutet. Därigenom tidigare läggs Försäkringsinspektionens kallelseförfarande jämfört med den gällande lagen. Enligt förslaget skall dock minst en månad och högst två månader reserveras för framställande av anmärkningar. Till övriga delar motsvarar den föreslagna bestämmelsen 16 b kap. 4 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Den föreslagna tidpunkten för inledande av Försäkringsinspektionens kallelseförfarande grundar sig på samma sätt som i fråga om fusionsförfarandet på 17 kap. 6 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt aktiebolagslagen kan registermyndigheten på ansökan av det ursprungliga bolaget efter registreringen av delningsplanen och alltså före delningsbeslutet omedelbart utfärda en kallelse på bolagets andra borgenärer än försäkringsborgenärerna i fråga om dessas rätt att motsätta sig del-

ningen. Enligt aktiebolagslagen skall dock ansökan om kallelse göras senast inom fyra månader från registreringen av delningsplanen, vid äventyr att delningen förfaller.

I 2 mom. föreskrivs att kallelse skall utfärdas på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget. Om Försäkringsinspektionen anser att försäkringsborgenärerna inte annars tillräckligt effektivt underrättas om kallelsen, kan Försäkringsinspektionen t.ex. bestämma att kallelsen skall offentliggöras i flera tidningar eller i särskilda fall delges varje försäkringstagare vars adress är känd för bolaget. Förslaget motsvarar slutdelen av 16 b kap. 4 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

7 §. Delningsbeslut. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om det behöriga organ som skall besluta om delningen. I paragrafen föreslås bestämmelser som motsvarar vad som i 19 kap. 7 § föreskrivs om fusion när det gäller de organ i de i delningen deltagande bolagen som beslutar om delningen, beslutstidpunkten, sättet att fatta beslut, kallelsen till bolagsstämma, framläggande och sändande av handlingar samt rättsverkningarna av delningsbeslutet.

Enligt 1 mom. fattar bolagsstämman i både det ursprungliga och det övertagande verk samma försäkringsaktiebolaget beslut om delningen. Förslaget motsvarar bestämmelsen i 16 b kap. 3 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen, dock så att i förslaget beaktas möjligheten till delning genom överlåtelse till ett verksamt försäkringsaktiebolag i enlighet med riktlinjerna i aktiebolagslagen. Förslaget avviker emellertid från motsvarande bestämmelser i 17 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen så att beslut om delning vid det övertagande försäkringsaktiebolaget fattas av bolagsstämman i stället för av styrelsen. Till denna del hänvisas till motiveringen av fusionsbestämmelserna.

I 2 mom. bestäms med avvikelse från 1 mom. att om det övertagande bolaget är ett annat bolag än ett försäkringsaktiebolag, beslutar styrelsen i det övertagande aktiebolaget om delningen. Förslaget motsvarar till denna del bestämmelsen i 17 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

Enligt paragrafens 3 mom. 1 punkt tillämpas på beslutstidpunkten för delning av ett

försäkringsaktiebolag 17 kap. 9 § 3 mom. i aktiebolagslagen. Enligt aktiebolagslagen skall bolagsstämma hållas inom fyra månader från registreringen av delningsplanen, vid äventyr att delningen förfaller. Denna tidsfrist har satts ut för att trygga att uppgifterna i delningsplanen är tillräckligt uppdaterade när beslut om delning fattas.

Dessutom föreslås i enlighet med 3 mom. 1 punkten att bestämmelsen om beslut med kvalificerad majoritet i 17 kap. 9 § 4 mom. i aktiebolagslagen skall tillämpas på delning av försäkringsbolag. Bestämmelsen i fråga är tillämpbar på försäkringsaktiebolag i enlighet med den föreslagna hänvisningen i 5 kap. 20 § 5 mom.

I enlighet med riktlinjerna i aktiebolagslagen har en aktieägare dessutom inte rätt att yrka inlösen vid delning genom överlåtelse till ett nybildat försäkringsaktiebolag eller annat bolag. Därför krävs enligt aktiebolagslagen ytterligare sådana aktieägares samtycke till beslutet som i ett nybildat övertagande försäkringsaktiebolag eller annat bolag inte har samma ägarandel och motsvarande rättigheter som i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget. Med motsvarande rättigheter avses i bestämmelsen bl.a. de rättigheter som aktier av olika slag medför samt andra rättigheter som följer av bolagsordningen. För att t.ex. en inlösenklausul skall kunna tas in i det övertagande försäkringsaktiebolagets eller andra bolagets bolagsordning förutsätts att aktieägarna ger sitt samtycke, om motsvarande klausul inte finns i det ursprungliga bolagets bolagsordning. Bestämmelsen innebär en viss skärpning av förutsättningarna för delningsbeslut. Eftersom en delning där aktieägarna ges vederlag som avviker från det tidigare också för närvarande kan strida mot likställighetsprincipen, är skärpningen av reglerna delvis skenbar.

Utöver vad som bestäms i 17 kap. 9 § 4 mom. i aktiebolagslagen följer av 5 kap. 20 § 3 mom. att beslut i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget, som har aktier av olika slag, skall fattas med kvalificerad majoritet för varje aktieslag.

Förslaget motsvarar med de nämnda ändringarna 16 b kap. 3 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt 2 mom. 2 punkten skall 17 kap. 10 §

i aktiebolagslagen, som motsvarar bestämmelserna om fusion, tillämpas på kallelsen till bolagsstämma samt på kallelsen på innehavarna av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 9 § 1 mom. som med stöd av 16 b kap. 3 § 4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen skall tillämpas.

Utöver bestämmelserna i 17 kap. 10 § i aktiebolagslagen tillämpas dessutom på kallelsen till bolagsstämma vad som bestäms om delning i 5 kap. 15 § 2 mom. 3 punkten. Enligt nämnda bestämmelse skall en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget, om försäkringsbolagets delning skall behandlas vid stämman. Genom detta förslag ersätts bestämmelsen om delning i 8 kap. 8 a § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. 3 punkt tillämpas på rättsverkningarna av delningsbeslutet bestämmelserna i 17 kap. 12 § i aktiebolagslagen. Genom detta förslag ersätts 16 kap. 10 § 2 och 3 mom. samt 11 § som med stöd av 16 b kap. 3 § 4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen skall tillämpas.

8 §. Framläggande och sändande av handlingar. Denna paragraf motsvarar till sitt innehåll lagförslagets 19 kap. 8 § om handlingar som skall hållas tillgängliga för aktieägarna och på begäran sändas till dem.

9 §. Inlösenförfarande. I paragrafen föreslås bestämmelser om inlösen av delningsvederlaget samt optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier

Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 13 § i den gällande aktiebolagslagen på inlösen av delningsvederlaget samt av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier. Inlösenförfarandet i 17 kap. i aktiebolagslagen svarar i hög grad mot de bestämmelser i 16 kap. 13 § i aktiebolagslagen som skall tillämpas på fusion av försäkringsbolag och som gäller bestämmelser om inlösen av aktier och garantiandelar samt av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar.

Enligt riktlinjerna i 17 kap. 13 § i den gällande aktiebolagslagen avviker denna bestämmelse dock från bestämmelsen om fusion såtillvida att aktieägarna har rätt att krä-

va inlösen endast av vederlag som de får från ett verksamt övertagande försäkringsaktiebolag eller annat bolag. Vid en partiell delning har aktieägarna inte rätt att få sina aktier i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget inlösta. Vid en partiell delning genom överlåtelse till ett verksamt försäkringsaktiebolag eller annat bolag behåller en aktieägare som framställer lösningsanspråk sin ställning som aktieägare i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget. Om försäkringsaktiebolaget samtidigt delas genom överlåtelse till å ena sidan ett nybildat och å andra sidan ett verksamt försäkringsaktiebolag eller annat bolag, behåller en aktieägare i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget rätten till vederlag från det nybildade försäkringsaktiebolaget eller andra bolaget, även om aktieägaren skulle kräva inlösen av sitt vederlag i fråga om delningen genom överlåtelse till det verksamma försäkringsaktiebolaget eller andra bolaget.

Vid en delning genom överlåtelse till ett nybildat försäkringsaktiebolag eller annat bolag har aktieägarna inte alls någon inlösenrätt.

Innehavare av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier kan enligt 17 kap. 13 § kräva inlösen vid alla typer av delning, om inte något annat följer av villkoren för rättigheterna eller annars. På fastställande och utbetalning av lösenbeloppet för optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier tillämpas riktlinjerna i aktiebolagslagen.

Genom detta förslag ersätts hänvisningen i den gällande försäkringsbolagslagens 16 b kap. 1 § 3 mom. till bestämmelserna i 16 kap. 3 § och hänvisningen i 16 b kap. 3 § 5 mom. till bestämmelserna i 16 kap. 12 § 2 mom.

10 §. Försäkringsinspektionens samtycke. I denna paragraf föreslås bestämmelser i fråga om Försäkringsinspektionens samtycke och om förutsättningarna för det.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen efter det att försäkringsbolaget har godkänt delningsplanen ge sitt samtycke till delningen på vissa villkor. Paragrafens 1 mom. 1 och 2 punkten motsvarar de föreslagna bestämmelserna om fusion.

Som tredje förutsättning för samtycke till delningsplanen föreslås dessutom att de ansökningar om koncession som avses i 5 § 3

och 4 mom. skall vara godkända av Försäkringsinspektionen.

Det föreslås att bestämmelserna i 2 och 3 mom. skall motsvara de föreslagna bestämmelserna om fusion 19 kap. 10 § 2 och 3 mom.

Efter Försäkringsinspektionens samtycke till delningen fortgår delningsförfarandet i enlighet med den gällande aktiebolagslagen med en anmälan om verkställande av delningen. Med avvikelse från den gällande lagen krävs inte något särskilt tillstånd för verkställande av delningen eller någon anmälan om verkställande, utan den anmälan om verkställande som avses i 12 § ersätter båda dessa faser vid delningen i enlighet med riktlinjerna i aktiebolagslagen. Således har bestämmelsen i 16 b kap. 5 § i den gällande lagen och de hänvisningar till 16 kap. 15 och 15 §, som gäller fusion, inte tagits in i detta lagförslag.

11 §. Andringssökande. I paragrafen föreslås bestämmelser om rättsmedlen för det ursprungliga och det övertagande bolaget samt för den som framställt anmärkning.

Med avvikelse från den gällande lagen föreslås i paragrafen att också det övertagande försäkringsaktiebolaget och andra aktiebolaget ges möjlighet att söka ändring, eftersom samtycke hos Försäkringsinspektionen enligt 5 § 1 mom. söks av såväl det ursprungliga bolaget som det övertagande bolaget, som kan vara antingen ett försäkringsaktiebolag eller ett annat aktiebolag. Ändring i Försäkringsinspektionens beslut söks hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Förslaget motsvarar 16 b kap. 4 § 4 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Verkställande av delningen och rättsverkningar

12 §. Anmälan om verkställande av delning. I paragrafen föreslås att de i delningen deltagande bolagens anmälan om verkställande av delningen i denna paragraf skall motsvara lagförslaget 19 kap. 13 § om fusion. Enligt förslaget kan delningen verkställas först när Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till delningen i enlighet med 10 §. På delning av försäkringsaktiebolag tillämpas alltså inte den tidsfrist som anges i 17

kap. 14 § 1 mom. i aktiebolagslagen enligt vilken nämnda anmälan skall göras inom sex månader från delningsbeslutet.

Genom detta förslag ersätts 16 b kap. 5 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt 2 mom. tillämpas på kraven på innehållet i anmälan om verkställande bestämmelserna i 17 kap. 14 § med ovan nämnda undantag. Till anmälan skall dessutom fogas ett intyg över Försäkringsinspektionens samtycke. Förslaget motsvarar de föreslagna bestämmelserna om fusion i 19 kap. 12 §.

I 3 mom. bestäms för tydlighetens skull att när 17 kap. 14 § 1 mom. 2 punkten i aktiebolagslagen tillämpas avses med revisor en sådan revisor vars behörighet motsvarar kraven i 7 kap. 3 §.

13 §. Förutsättningar för registrering. I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna för registrering av en sådan anmälan om verkställande som avses i 12 §.

Enligt förslaget tillämpas på förutsättningarna för registrering bestämmelserna i 17 kap. 15 § 1—2 och 4 mom. i aktiebolagslagen. Bestämmelserna om förutsättningarna för registrering av anmälan om verkställande av delning i 17 kap. 15 § i aktiebolagslagen motsvarar bestämmelserna i aktiebolagslagens 16 kap. 15 § som med stöd av 19 kap. 13 § i lagförslaget skall tillämpas på fusion.

Med avvikelse från bestämmelserna om fusion föreslås att delning av försäkringsaktiebolag inte skall tillåtas, om det ursprungliga bolaget är försatt i likvidation. Till denna del hänvisas till den allmänna motiveringen.

14 §. Delningens rättsverkningar. I paragrafen stadgas om rättsverkningarna av delning.

Enligt 1 mom. tillämpas på rättsverkningarna av försäkringsbolags delning 2 § 1 mom. i detta kapitel och 17 kap. 16 § 1—5 mom. i aktiebolagslagen. Genom detta förslag ersätts bestämmelserna om rättsverkningarna av delning i 16 b kap. 6 § 1—2 mom. och 8 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Enligt förslaget överförs det ursprungliga bolagets försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder till det övertagande bolaget så som anges i delningsplanen. I enlighet med aktiebolagslagen betraktas en delning i princip som en generalsuccession. Delning-

ens karaktär av generalsuccession, i synnerhet när det gäller en partiell delning, är emellertid inte lika tydlig som när det gäller en fusion. Vid en partiell delning framgår karaktären av generalsuccession närmast på så sätt att inga överlåtelseåtgärder behövs för överföring av de tillgångar som nämns i delningsplanen.

Enligt 17 kap. 16 § 5 mom. i aktiebolagslagen överförs vid en total delning de tillgångar, om vars skifte eller grunder för skifte ingenting anges i delningsplanen eller som delningsplanen inte annars ger något besked om, till de övertagande bolagen i samma förhållande som det ursprungliga bolagets nettotillgångar skall skiftas enligt delningsplanen. Det delningsförhållande för nettotillgångarna som läggs till grund för skiftet av tillgångarna torde i allmänhet kunna beräknas utifrån de bokföringsvärden som anges i delningsplanen. Skifte enligt det delningsförhållande som nämns ovan skall i allmänhet också baseras på tillgångarnas bokföringsvärden. Okända tillgångar skall i allmänhet värderas till sitt verkliga värde.

I delningsplanen kan tas in delningsgrunder som avviker från 17 kap. 16 § 5 mom. i aktiebolagslagen t.ex. genom bestämmelser enligt vilka alla okända tillgångar övergår till ett visst övertagande bolag. En sådan bestämmelse kan också tas in i en plan som gäller partiell delning.

I delningsplanen kan dessutom föreskrivas att såväl kända som okända skulder skall överföras till de övertagande bolagen. Om det ursprungliga bolagets kända eller okända skuld inte har skiftats i delningsplanen och om den har uppkommit före registreringen av verkställigheten av fusionen, är det ursprungliga bolaget och de övertagande bolagen solidariskt ansvariga för skulden. Bestämmelser om detta finns i 2 mom. och förslaget motsvarar 16 b kap. 8 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen. Det solidariska ansvaret gäller alltså bara en sådan skuld i det ursprungliga bolaget som inte har skiftats i delningsplanen och som har uppkommit innan verkställigheten av delningen registrerades. Solidariskt ansvar uppstår inte i fråga om skulder som har beaktats i delningsplanen. Bolagets sammanlagda ansvar uppgår dock högst till värdet av de nettotillgångar

som kvarstår i bolaget eller övergår till det.

I den gällande lagen har begränsningen av det solidariska ansvaret motiverats med rätten för borgenärerna i det ursprungliga bolaget att motsätta sig en delning samt de särskilda bestämmelserna om försäkringsbolags soliditet. Därför är det med tanke på skyddet av borgenärerna inte nödvändigt att bestämma att det solidariska ansvaret för bolag som deltar i delningen skall gälla alla skulder. Den mer begränsade bestämmelsen om solidariskt ansvar i lagen om försäkringsbolag har tillämpats också när det övertagande bolaget är ett annat aktiebolag än ett försäkringsaktiebolag.

Enligt förslaget tillämpas således inte bestämmelserna om solidariskt ansvar i aktiebolagslagen på försäkringsbolag. Enligt aktiebolagslagen ansvarar det ursprungliga bolaget och de övertagande bolagen solidariskt för det ursprungliga bolagets alla skulder som har uppkommit innan verkställigheten av delningen registrerades.

Enligt 3 mom. tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 17 § i aktiebolagslagen på slutredovisningen av delningen av ett försäkringsaktiebolag. Bestämmelserna om slutredovisningen gäller endast total delning. Genom detta förslag ersätts 16 b kap. 6 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

På en återgång av delningsbeslutet tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 18 § i aktiebolagslagen. Förslaget är nytt eftersom ingenting bestämts om rättsverkningarna av en återgång av fusionsbeslutet i den gällande lagen och motsvarande bestämmelser i den tidigare lagen om aktiebolag inte har tillämpats på försäkringsbolag.

Förslaget motsvarar det som i samband med fusion föreslagits i 19 kap. 14 §.

Andra bestämmelser om delning av försäkringsaktiebolag

15 §. Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringsavtalet. I paragrafen föreslås bestämmelser om förutsättningarna för en försäkringstagare i det ursprungliga försäkringsbolaget att säga upp försäkringsavtalet.

Genom detta förslag ersätts 16 b kap. 7 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen. De föreslagna bestämmelserna motsvarar vad

som i lagförslagets 19 kap. 15 § föreskrivs om fusion.

16 §. Det övertagande försäkringsbolagets skyldighet att offentliggöra delningen. I paragrafen föreskrivs om skyldigheten för det övertagande bolagets styrelse och ett europabolag att offentliggöra delningen i den officiella tidningen och i en annan tidning.

Genom detta förslag ersätts motsvarande bestämmelse i 16 b kap. 7 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen. De föreslagna bestämmelserna motsvarar vad som i lagförslagets 19 kap. 16 § föreskrivs om fusion.

17 §. Gränsöverskridande delning. Enligt förslaget fogas till detta kapitel en ny 17 § i vilken det bestäms om gränsöverskridande delning enligt 17 kap. i aktiebolagslagen. Bestämmelsen gäller endast försäkringsaktiebolag i enlighet med delning som sker i hemlandet. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll bestämmelserna om gränsöverskridande fusion i 19 kap. 19 § med undantag för regleringen avseende europabolagsförordningen i denna paragraf. I fråga om motiveringen hänvisas till vad som anges i motiven till den nämnda bestämmelsen, de tillämpliga bestämmelserna i 20 kap. och bestämmelserna om gränsöverskridande delning i aktiebolagslagen.

21 kap. **Överlåtelse av försäkringsbeståndet**

I detta kapitel föreskrivs om överlåtelse av försäkringsbolags försäkringsbestånd. I likhet med vad som föreskrivs i den gällande lagen skall ett försäkringsbolag kunna överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat försäkringsbolag. I överensstämmelse med nuvarande praxis skall bolagen ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Tidpunkten för ansökan om samtycke föreslås i enlighet med förslaget avseende fusion och delning bli tidigarelagd.

En överlåtelse av försäkringsbeståndet kan till sin innebörd motsvara en fusion. En strävan har därför varit att bestämmelserna om fusion och överlåtelse av försäkringsbeståndet på samma sätt som i den gällande lagen skall vara så enhetliga som möjligt. Till över-

låtelsen av försäkringsbeståndet hänför sig dock inte något krav på registrering av planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet eller något borgenärsskyddsförfarande, vilka i enlighet med principerna i aktiebolagslagen tillämpas på fusion och delning av försäkringsbolag.

Av de orsaker som nämns i den allmänna motiveringen innehåller förslaget inte heller bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att be om Konkurrensverkets utlåtande, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992).

Den gällande lagens bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett utländskt försäkringsbolag eller om övertagande av försäkringsbeståndet av ett utländskt dotterbolag föreslås också bli förtydligade. I kapitlet finns särskilda bestämmelser om överlåtelse av ett försäkringsbestånd som består av avtal som ingåtts med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster till ett utländskt EES-försäkringsbolag och om överlåtelse av andra försäkringsbestånd än de ovan nämnda till ett utländskt EES-försäkringsbolag. Dessutom föreslås en precisering av bestämmelserna om försäkringsbolag i ett tredjeland.

Allmänna bestämmelser

1 §. Överlåtelse av försäkringsbeståndet. I paragrafen föreslås bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet.

I paragrafens 1 mom. definieras överlåtelse av försäkringsbeståndet. Enligt förslaget kan ett försäkringsbolag (överlåtande bolag) överlåta sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag (övertagande bolag).

I 2 mom. finns bestämmelser om överlåtelse av en del av försäkringsbeståndet. Enligt förslaget tillämpas på överlåtelse av en del av försäkringsbeståndet på motsvarande sätt vad som föreskrivs om överlåtelse av försäkringsbeståndet.

I 3 mom. finns bestämmelser om överföring av utjämningsbeloppet och garantiavgiftsposten i samband med överlåtelsen av försäkringsbeståndet. Förslaget baserar sig på social- och hälsovårdsministeriets föreskrift

om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsöverlåtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65), vilken föreslås bli upphävd och överförd till 1 § 3 mom., 2 § 2 mom. 8 punkten och 4 § 2 mom. i denna lag.

I 4 mom. bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet när det överlåtande bolaget har trätt i likvidation. Enligt förslaget kan försäkringsbeståndet överlåtas trots att det överlåtande bolaget har försatts i likvidation.

Paragrafens 1, 2 och 4 mom. motsvarar huvudsakligen 16 a kap. 1 och 2 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

2 §. Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet. I paragrafen föreslås bestämmelser om en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet.

I 1 mom. bestäms att styrelsen för det överlåtande och det övertagande bolaget är skyldig att göra upp en skriftlig plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet.

I 2 mom. finns bestämmelser om innehållet i planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Nya krav på innehållet i planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet är en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs samt en utredning om att det övertagande försäkringsbolaget uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden samt soliditetskraven. Ett nytt krav på innehållet i planen är också utredningen om återbetalning av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital, som gäller en situation som avses i 4 § 4 mom. Dessutom föreslås att vissa krav i den gällande lagen preciseras.

Enligt 2 mom. 7 punkten skall det i planen finnas en utredning om det försäkringsbestånd som skall överlåtas och de tillgångar som enligt avtal skall överföras som täckning för beståndet. Med det försäkringsbestånd som överlåts avses ett finskt försäkringsbolags alla överlåtelser i Finland, i en annan EES-stat eller i en annan stat än en EES-stat. Genom detta förslag ersätts bestämmelsen i 16 a kap. 10 § 1 mom., enligt vilken det har krävts att en utredning om de försäkringsavtal som tecknats med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster skall fogas till ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke. Det föreslås att dessa

uppgifter anges i planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Med avvikelse från den gällande lagen och för tydlighetens skull skall bestämmelsen enligt förslaget dessutom gälla hela det försäkringsbestånd som är föremål för försäkringsbolagets överlåtelse av försäkringsbestånd.

Enligt 2 mom. 8 punkten skall det i planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet finnas en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs. Förslaget baserar sig på social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsoverlåtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65). Enligt social- och hälsovårdsministeriets föreskrift, som föreslås bli upphävd, skall i samband med överlåtelsen av försäkringsbeståndet också överföras den del av utjämningsbeloppet och garantiavgiften som svarar mot det bestånd som överförs. Dessutom skall det övertagande bolaget och också det överlåtande bolaget söka Finansinspektionens fastställelse av de grunder för utjämningsbeloppet enligt vilken nämnda utjämningsbelopp överförs. Bestämmelser om ansökan om fastställelse av grunderna för utjämningsbeloppet föreslås bli fogade till 4 § 2 mom.

Enligt 2 mom. 9 punkten skall det i planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet finnas en utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget och de övertagande försäkringsbolagen efter överlåtelsen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. i denna lag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap., lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Motsvarande förutsättning kan inte tillämpas på ett bolag i likvidation som överlåter sitt försäkringsbestånd. Enligt 1 § 4 mom. kan försäkringsbeståndet överlåtas, även om det överlåtande försäkringsbolaget är försatt i likvidation. I annat fall skall också det överlåtande bolaget lämna en utredning enligt 9 punkten. Överlåtelse av försäkringsbeståndet kan inte leda till att det överlåtande försäkringsbolaget till följd av överlåtelsen försätts i lik-

vidation.

Enligt 2 mom. 10 punkten skall planen innehålla en utredning om återbetalning av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital, när försäkringsbolaget överlåter hela sitt försäkringsbestånd till ett annat bolag och meddelar att det lägger ned försäkringsverksamheten och inte heller fortsätter att bedriva annan verksamhet. Syftet med förslaget är att komplettera bestämmelserna om likvidation, eftersom ett bolag som befinner sig i den situation som avses i 10 punkten enligt bestämmelserna om likvidation upplöses i enlighet med bestämmelserna i aktiebolagslagen. Endast bestämmelsen om återbetalning av garantikapitalet skall på grund av försäkringsverksamhetens särskilda karaktär beaktas när bestämmelserna i aktiebolagslagen tillämpas. Denna omständighet skall enligt förslaget således beaktas redan i planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Enligt 2 mom. 11 punkten skall planen innehålla ett förslag till planerad tidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet. Genom detta ersätts den gällande lagens 16 a kap. 3 § 2 mom. 8 punkten, enligt vilken det i planen skall finnas ett förslag till ikraftträdelsetidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet. Oberoende av denna tidpunkt träder överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt 14 § senare i kraft, om Försäkringsinspektionens samtycke ges först efter den planerade tidpunkten.

Till övriga delar motsvarar 1 mom. och 2 mom. 1–7 punkten i sak den gällande lagens 16 a kap. 3 §.

3 §. En revisors yttrande. Det föreslås att en bestämmelse om revisorsyttrandet tas in i paragrafen.

Förslaget motsvarar bestämmelsen i den gällande lagens 16 a kap. 4 § såtillvida att det i lagen föreskrivs att de i överlåtelsen av försäkringsbeståndet deltagande bolagens styrelser är skyldiga att utse en revisor med behörighet enligt 7 kap. 3 § och med uppgift att lämna ett yttrande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Utgångspunkten är att en revisor lämnar yttrande till såväl det överlåtande som det övertagande bolaget, men yttrande kan också lämnas av flera revisorer. Varje bolag som deltar i överlåtelsen av försäkringsbeståndet kan t.ex. ha en egen

revisor som lämnar yttrande. De som lämnar yttrande skall emellertid vara godkända av styrelserna för samtliga bolag som deltar i överlåtelsen av försäkringsbeståndet. I varje yttrande skall överlåtelsen av försäkringsbeståndet bedömas som en helhet, ur det bolags synvinkel till vilket yttrandet lämnas. Med hänvisningen till borgenärer avses försäkringsborgenärerna och andra borgenärer än dessa i både det överlåtande och det övertagande försäkringsbolaget.

Förfarande för överlåtelse av försäkringsbeståndet

4 §. Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke. I paragrafen föreslås bestämmelser om försäkringsbolags skyldighet att hos Försäkringsinspektionen ansöka om samtycke till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Enligt 1 mom. skall försäkringsbolagen inom en månad efter det att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet har undertecknats ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till planen och vid behov om fastställelse av den ändring av bolagsordningen som överlåtelsen av försäkringsbeståndet kräver. Förslaget avviker såtillvida från bestämmelserna i 16 a kap. 9 § 1 mom. i den gällande lagen att Försäkringsinspektionens samtycke inte söks inom två månader efter det att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet har godkänts, utan samtycke skall sökas redan inom en månad efter det att planen har undertecknats. Syftet med förslaget är att påskynda förfarandet för överlåtelse av försäkringsbeståndet.

I samband med ansökan om samtycke skall Försäkringsinspektionen dock tillställas alla de handlingar som bolagsstämman förfogar över i samband med ansökan om samtycke till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. För tydlighetens skull föreslås därför att en bestämmelse om att de i 10 § avsedda handlingarna skall tillställas Försäkringsinspektionen fogas till 1 mom.

Enligt 2 mom. skall det övertagande och det överlåtande bolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av grunderna för överföring av utjämningsbeloppet. I

samband med överlåtelse av en del av försäkringsbolagets försäkringsbestånd skall bolagets utjämningsbelopp fördelas mellan det övertagande och det överlåtande bolaget. Den del av utjämningsbeloppet som motsvarar det försäkringsbestånd som skall överföras övergår således till det övertagande försäkringsbolaget i samband med överlåtelsen av försäkringsbeståndet. Förslaget baserar sig på social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om överföring av utjämningsbelopp och garantiavgiftspost vid beståndsöverlåtelse, ansvarsöverföring, fusion och delning (1999:65), vilken föreslås bli upphävd och överförd till 1 § 3 mom., 2 § 2 mom. 8 punkten och 4 § 2 mom. i denna lag.

Enligt 3 mom. skall det övertagande försäkringsbolaget i de situationer som nämns i momentet hos Försäkringsinspektionen ansöka om utvidgning av tidigare beviljad koncession. Försäkringsinspektionens godkännande av ansökan om utvidgning av koncessionen är ett villkor för samtycke till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Det överlåtande bolaget skall enligt förslaget vid behov på motsvarande sätt ansöka om begränsning av koncessionen till följd av överlåtelse av försäkringsbeståndet. Syftet med ansökan om begränsning av koncessionen är att säkerställa att uppgifterna i koncessionsregistret är uppdaterade. Förslaget motsvarar det som i fråga om fusion och delning föreslagits om koncessioner. I den gällande lagen har det inte funnits någon särskild bestämmelse om utvidgning eller begränsning av koncessionen i samband med överlåtelse av försäkringsbeståndet.

I enlighet med 4 mom. skall Försäkringsinspektionen också underrättas om försäkringsbolagets fortsatta åtgärder, om överlåtelsen gäller hela beståndet. Försäkringsbolaget kan enligt den gällande lagen antingen lägga ned sin försäkringsverksamhet eller fortsätta med annan affärsverksamhet. Av vartdera alternativet följer olika rättsverkningar. Om försäkringsbolaget meddelar att det lägger ned sin försäkringsverksamhet kan Försäkringsinspektionen i enlighet med 25 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten återkalla försäkringsbolagets koncession. Om bolaget inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet efter det att koncessionen har återkallats, för-

sätts bolaget i likvidation för upplösning av bolaget i enlighet med 23 kap. 1 § 1 mom. i lagförslaget. Om bolaget meddelar att det fortsätter med annan verksamhet än försäkringsverksamhet, återkallas bolagets koncession i enlighet med 25 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten, varefter bolaget kan fortsätta med annan verksamhet utan det likvidations- och upplösningförfarande som föreskrivs i 23 kap. Närmare bestämmelser om rättsverkningarna av överlåtelsen av försäkringsbeståndet föreslås i 14 §.

Syftet med förslaget är att förtydliga bestämmelserna i den gällande lagens 14 kap. 5 a § och 15 kap. 3 § 2 mom. och det förfarande som följer av dem.

5 §. Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen i fråga om den ansökan som gäller överlåtelse av försäkringsbeståndet inleda ett förfarande för kallelse på försäkringsborgenärerna, om inte ansökan utan vidare utredning skall avslås. På grund av den reform som avses i 4 § kan Försäkringsinspektionens kallelseförfarande också inledas genast efter ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet och före beslutet om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Därigenom tidigareläggs Försäkringsinspektionens kallelseförfarande jämfört med den gällande lagen.

Enligt förslaget skall dessutom minst en månad och högst två månader reserveras för framställande av anmärkningar.

Till övriga delar motsvarar 5 § 1—3 mom. bestämmelsen i 16 a kap. 9 § 2 mom. i den gällande lagen.

6 §. Överlåtelse av försäkringsbestånd vid bedrivande av direkt försäkringsverksamhet i någon annan EES-stat än Finland. I paragrafen föreslås bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbestånd vid bedrivande av direkt försäkringsverksamhet i någon annan EES-stat än Finland.

I 1 mom. finns bestämmelser om sådana försäkringsavtal som har tecknats i en annan EES-stat med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Förslaget innehåller inte den gällande lagens be-

stämmelse om att en utredning om de försäkringar som avses i momentet skall fogas till den ansökan som tillställs Försäkringsinspektionen. I enlighet med den föreslagna bestämmelsen i 2 § 2 mom. 7 punkten skall denna information anges i planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. I 2 mom. finns bestämmelser om sådana försäkringsavtal som har tecknats genom en filial i en annan EES-stat.

Förslaget motsvarar med de ovan nämnda undantagen 16 a kap. 10 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen.

För tydlighetens skull kan konstateras att om ett finskt skadeförsäkringsbolag överlåter sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett försäkringsbolag med hemort i Schweiz, eller om det överlåtande bolaget är ett försäkringsbolag med hemort i Schweiz, och det övertagande bolaget är ett finskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Schweiz, tillämpas bestämmelserna i 3 kap. på dessa överlåtelser av försäkringsbeståndet.

7 §. Godkännande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-staterna. I paragrafen föreslås att det föreskrivs om en presumptionsbestämmelse enligt vilken Försäkringsinspektionen på föreskrivna villkor får godkännande av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-staterna för den överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 6 §. Förslaget motsvarar 16 a kap. 15 § i den gällande lagen.

8 §. Beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om det behöriga organ som skall besluta om överlåtelsen av försäkringsbeståndet, beslutstidpunkten och sättet att fatta beslut.

Enligt 1 mom. bestäms att beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet i både det överlåtande och det övertagande bolaget fattas av bolagsstämman. Till denna del motsvarar förslaget 16 a kap. 6 § 1 mom. i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande lagen kan beslutet om överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fattas av det överlåtande bolagets styrelse, om det övertagande bolaget äger alla aktier i det överlåtande bolaget. T.ex. vid ett försäkringsbolags dotter-

bolagsfusion har det föreslagits att beslut om fusionen fattas vid det överlåtande och det övertagande bolagets bolagsstämma. Motsvarande bestämmelser föreslås i fråga om beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet.

I 2 mom. föreskrivs om tidpunkten för bolagsstämman. Förslaget är nytt i kapitlet om överlåtelse av försäkringsbeståndet och det grundar sig delvis på bestämmelserna om fusion och delning i aktiebolagslagen. När det gäller överlåtelser av försäkringsbestånd föreslås det att bestämmelserna är så likadana som möjligt. Eftersom en sådan registrering av fusions- eller delningsplanen som avses i aktiebolagslagen dock inte hänför sig till överlåtelser av försäkringsbeståndet och andra borgenärer än försäkringsborgenärerna inte underrättas om överlåtelse av försäkringsbeståndet, föreslås det att beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet skall göras inom fyra månader från det att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet har undertecknats. Beslut skall fattas vid äventyr att överlåtelser av försäkringsbeståndet förfaller.

I 3 mom. föreskrivs om sättet att fatta beslut. Enligt förslaget skall beslut fattas med kvalificerad majoritet, så som det föreskrivs i 16 a kap. 8 § 1 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen om aktier av olika slag i den gällande lagens 8 § 1 mom. föreslås bli flyttad till 5 kap. 20 § 3 mom. i överensstämmelse med bestämmelserna om fusion och delning.

9 §. Kallelse till bolagsstämma. I paragrafen föreslås bestämmelser om kallelse till bolagsstämma.

I 1 mom. föreskrivs om tidpunkten för utfärdande av kallelsen. Förslaget motsvarar huvudsakligen 16 a kap. 7 § 1 mom. i den gällande lagen.

Enligt 2 mom. skall vid överlåtelse av hela försäkringsbeståndet kallelse utfärdas på alla delägare i enlighet med 5 kap. 15 § 2 mom. Genom detta förslag ersätts bestämmelsen om överlåtelse av hela försäkringsbeståndet i 8 kap. 8 a § 2 mom. i den gällande lagen.

10 §. Framläggande och sändande av handlingar. I denna paragraf föreslås bestämmelser om att de handlingar som gäller överlåtelser av försäkringsbeståndet skall hållas tillgängliga för delägarna vid alla bo-

lag som deltar i överlåtelser av försäkringsbeståndet samt att handlingarna skall sändas till delägarna och läggas fram på bolagsstämman.

Genom detta förslag ersätts den gällande lagens bestämmelser i 16 a kap. 5 § om de handlingar som skall fogas till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet och bestämmelserna i 7 § 2 mom. om framläggande av planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet jämte bilagor.

Denna paragraf motsvarar till sitt innehåll det som i 19 kap. 8 § och 20 kap. 8 § föreslås om handlingar som skall hållas framlagda och som på begäran skall sändas till delägarna.

11 §. Beslutet om att överlåtelse av försäkringsbeståndet förfaller. I 2 mom. finns bestämmelser om att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet förfaller, om den inte godkänns utan ändringar.

Utgångspunkten i 1 mom. är att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall godkännas utan ändringar. I annat fall förfaller överlåtelser av försäkringsbeståndet. Förslaget motsvarar 16 a kap. 8 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreslås att Försäkringsinspektionen utan dröjsmål skall underrättas om att beslut fattats att överlåtelser av försäkringsbeståndet förkastas eller att överlåtelser förfaller.

12 §. Försäkringsinspektionens samtycke. I denna paragraf föreslås bestämmelser i fråga om Försäkringsinspektionens samtycke och om förutsättningarna för det. Det föreslagna 1 och 2 mom. innehåller vissa ändringar jämfört med den gällande lagens 16 a kap. 9 § 4 mom. Förslaget motsvarar det som föreslagits i fråga om fusion och delning. Genom detta förslag ersätts dessutom 16 a kap. 11 § 2 mom. i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen efter det att försäkringsbolaget har godkänt planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ge sitt samtycke till överlåtelser av försäkringsbeståndet på vissa villkor. De förutsättningar som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten motsvarar de föreslagna bestämmelserna om fusion och delning.

Som tredje förutsättning för samtycke till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet

det föreslås dessutom att den ansökan om koncession som avses i 4 § 3 mom. skall vara godkänd av Försäkringsinspektionen. Syftet med ansökan om begränsning av koncessionen i nämnda bestämmelse är endast att registeruppgifterna skall vara uppdaterade, och därför föreslås inte godkännande av ansökan om begränsning av koncessionen som en förutsättning för samtycke till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Paragrafens 2 och 3 mom. föreslås bli föreskrivna i överensstämmelse med det som föreslagits i fråga om fusion och delning.

13 §. *Ändringssökande.* I paragrafen föreslås bestämmelser om rättsmedlen för det överlåtande och det övertagande bolaget samt för den som framställt anmärkning. Ändring i Försäkringsinspektionens beslut söks hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Paragrafen motsvarar 16 a kap. 9 § 5 mom. i den gällande lagen.

14 §. *Rättsverkningar av överlåtelsen av försäkringsbeståndet.* I paragrafen föreslås bestämmelser om rättsverkningarna av överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Paragrafens 1 mom. motsvarar 16 a kap. 11 § i den gällande lagen.

I 2 mom. preciseras för tydlighetens skull bestämmelsen i 15 kap. 3 § 2 mom. i den gällande lagen. Enligt förslaget skall i momentet bestämmas att om ett försäkringsbolag har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och i enlighet med 4 § 4 mom. meddelat att det lägger ned sin försäkringsverksamhet, återkallas försäkringsbolagets koncession i enlighet med 25 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten. Om bolaget inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet, vilket det föreslås bli föreskrivet om i 3 mom., försätts bolaget med stöd av 23 kap. 1 § 3 mom. och med iakttagande av bestämmelserna i 20 kap. i aktiebolagslagen i likvidation för upplösning av bolaget. Beslut om upplösning av bolaget fattas enligt aktiebolagslagen av bolagsstämman.

I 3 mom. bestäms dessutom i enlighet med den gällande lagens 15 kap. 3 § 2 mom. att försäkringsbolaget kan fortsätta att bedriva annan verksamhet än försäkringsverksamhet efter det att hela försäkringsbeståndet överlåtit. När försäkringsbolaget i enlighet med 4 § 4 mom. har meddelat att det lägger ned sin

försäkringsverksamhet men fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet, återkallas försäkringsbolagets koncession i enlighet med 25 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten. Efter det kan bolaget fortsätta att bedriva annan affärsverksamhet i aktiebolagsform utan det likvidations- och upplösningsförfarande som föreskrivs i 23 kap., under förutsättning att de nödvändiga ändringarna i bolagsordningen har gjorts. Beslutet om att fortsätta med verksamheten förfaller dock, om inte ändringen av bolagsordningen registreras inom den tid som fastställts i momentet eller om registrering har vägrats och beslutet om detta har vunnit laga kraft. Om bolagets verksamhet avslutas av den orsaken att bolagets beslut att fortsätta verksamheten som ett aktiebolag som bedriver annan verksamhet förfaller, tillämpas bestämmelserna om upplösning av bolag i aktiebolagslagen.

15 §. *Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringsavtalet.* I paragrafen föreskrivs om försäkringstagarens rätt att säga upp sitt försäkringsavtal. Förslaget motsvarar 16 a kap. 12 § 1 mom. i den gällande lagen. I fråga om motiveringen hänvisas till de motsvarande bestämmelserna om fusion och delning.

16 §. *Det övertagande bolagets skyldighet att offentliggöra överlåtelsen av försäkringsbeståndet.* I paragrafen bestäms att det övertagande bolagets styrelse är skyldig att offentliggöra överlåtelsen av försäkringsbeståndet. Förslaget motsvarar 16 a kap. 12 § 2 mom. i den gällande lagen. Inga ändringar föreslås i bestämmelserna.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett utländskt försäkringsbolag

17 §. *Överlåtelse till ett utländskt EES-försäkringsbolag av ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster.* I paragrafen föreslås bestämmelser om att ett försäkringsbolag helt eller delvis får överlåta ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster till ett utländskt försäkringsbolag som har hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländskt EES-försäkringsbolag).

Förslaget motsvarar huvudsakligen 16 a kap. 13 § i den gällande lagen. I 4 mom. föreslås dock en precisering av vilka bestämmelser i kapitlet som inte är tillämpliga på ett övertagande utländskt EES-försäkringsbolag. Dessutom föreslås att Försäkringsinspektionens möjlighet att bevilja undantag, som avses i 16 a kap. 13 § 5 mom. i den gällande lagen, slopas på grund av kraven i grundlagen.

18 §. Överlåtelse av annat försäkringsbestånd till ett utländskt EES-försäkringsbolag. I paragrafen föreslås bestämmelser om att till ett utländskt EES-försäkringsbolag helt eller delvis överlåta ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av annan rätt än etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Med överlåtelse av försäkringsbeståndet avses här att det försäkringsbestånd eller den del av det som uppkommit genom försäkringsverksamhet som ett finskt försäkringsbolag bedrivit i Finland eller i ett tredjeland överlåts till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag eller dess i Finland belägna filial. Med överlåtelse av försäkringsbeståndet avses här inte försäkringsbestånd som tecknas genom en filial i ett tredjeland. Bestämmelser om detta föreslås i 21 §.

Genom detta förslag ersätts den gällande lagens 16 a kap. 14 § 1 mom., enligt vilket annat försäkringsbestånd än det som avses i 17 § endast har kunnat överlåtas, om Försäkringsinspektionen har ansett att särskilda skäl föreligger. Den gällande lagen har grundat sig på att en överlåtelse till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag eller dess i Finland belägna filial av ett sådant försäkringsbestånd eller en del av det som uppkommit genom försäkringsverksamhet som ett finskt försäkringsbolag bedrivit i Finland inte har reglerats genom direktiv. Beslut om tillåtelse av eller villkor för sådana beståndsoverlåtelser har således kunnat fattas i den nationella lagstiftningen i varje enskilt land, och i Finland har särskilda skäl ställts som villkor för en sådan beståndsoverlåtelse som avses i denna paragraf. Syftet med detta var att skydda försäkringstagarna i de situationer i vilka uppsägning av försäkringen inte räckte till för att trygga de försäkrade förmånerna.

Enligt förslaget kan det försäkringsbestånd eller den del av det som avses i denna para-

graf överlåtas till ett utländskt EES-försäkringsbolag på samma villkor som ett försäkringsbestånd bestående av försäkringsavtal som tecknats med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster överlåts. Det föreslås att kravet på särskilda skäl stryks.

I 2 mom. föreskrivs att Försäkringsinspektionen, i en sådan situation som avses i denna paragraf, är skyldig att av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande försäkringsbolaget är beläget begära bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital. Med avvikelse från 17 § 2 mom. regleras den överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i denna paragraf inte genom direktiv. Även om direktiven inte förutsätter en bekräftelse av det övertagande bolagets solvens i en situation som nämns i denna paragraf, har det ansetts vara motiverat att de situationer avseende överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses 17 och 18 § regleras på ett enhetligt sätt.

I 3 mom. förtydligas bestämmelsen i den gällande lagens 16 a kap. 14 § 2 mom. om vilka bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet som skall tillämpas i en sådan situation som avses i denna paragraf. Det föreslås dock inte att en bestämmelse skall tas in i paragrafen som motsvarar den gällande lagens 16 a kap. 14 § 2 mom. om att Försäkringsinspektionen kan bevilja undantag från skyldigheten att iakta bestämmelserna i 1–16 §. I 3 mom. föreskrivs huvudsakligen i överensstämmelse med 17 § 4 mom. om vilka bestämmelser som inte skall tillämpas på en sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i denna paragraf. I en sådan situation som avses i denna paragraf är det dock skäl att bibehålla försäkringstagarnas uppsägningsrätt. Således har försäkringstagarna med stöd av 15 § rätt att säga upp sin försäkring, om ett finskt försäkringsbolag till ett utländskt EES-försäkringsbolag eller dess i Finland belägna filial helt eller delvis överlåter ett försäkringsbestånd som uppkommit genom försäkringsverksamhet i Finland.

19 §. Övertagande av försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag. I denna paragraf föreskrivs om att helt eller delvis

överta försäkringsbestånd av ett annat utländskt EES-försäkringsbolag. Med det försäkringsbestånd som övertas avses i paragrafen ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsbestånd eller en del av det bestående av försäkringsavtal som tecknats med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster i Finland eller en annan medlemsstat eller genom ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsverksamhet i hemlandet.

Enligt 16 a kap. 14 § 1 mom. i den gällande lagen har det krävts särskilda skäl för övertagande av försäkringsbeståndet av ett annat utländskt försäkringsbolag. Innebörden av dessa särskilda skäl har dock i praktiken varit oklar. I den gällande lagen föreskrivs inte heller om några av de gällande bestämmelserna i 16 a kap. skall tillämpas på övertagande av ett utländskt försäkringsbolags försäkringsbestånd.

Kravet på särskilda skäl föreslås bli struket. Enligt förslaget kan ett finskt försäkringsbolag överta ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsbestånd på de villkor som anges i 12 §. Ett finskt försäkringsbolag kan således inte överta ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsbestånd, om övertagandet av försäkringsbeståndet äventyrar de försäkrade förmånerna eller om övertagandet anses äventyra iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet eller om det övertagande bolagets koncession inte har utvidgats i de fall som avses i 4 § 3 mom. När det är fråga om ett försäkringsbestånd som har uppkommit genom verksamhet som ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver i Finland tillämpas det som föreskrivs i 64 och 65 § i lagen om utländska försäkringsbolag. Till övriga delar tillämpas på överlåtelsen och övertagandet av ett utländskt försäkringsbolags försäkringsbestånd lagstiftningen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

Eftersom det i praktiken oklara kravet på särskilda skäl föreslås bli slopat, kvarstår inte bestämmelserna om övertagande av försäkringsbeståndet av försäkringsbolag i ett tredjeland i kapitlet. Således kan enligt förslaget ett finskt försäkringsbolag inte överta försäkringsbeståndet av ett försäkringsbolag i ett

tredjeland, om det inte är fråga om sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 66 § i lagen om utländska försäkringsbolag.

20 §. Överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett försäkringsbolag i ett tredjeland. I paragrafen föreslås bestämmelser om ett finskt försäkringsbolags möjlighet att överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett försäkringsbolag i ett tredjeland. I förslaget avses ett sådant försäkringsbolag i ett tredjeland som har en filial i Finland. Dessutom avses med försäkringsbestånd i detta fall ett försäkringsbestånd som omfattar försäkringar vars risk är belägen i Finland. Försäkringsbolaget kan således inte till ett försäkringsbolag i ett tredjeland överlåta ett försäkringsbestånd eller en del av ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster. På överlåtelsen av ett sådant försäkringsbestånd tillämpas vad som bestäms i 1—16 § i detta kapitel. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 20 § 3 mom. tillämpas emellertid inte på det övertagande bolaget.

Enligt 16 a kap. 14 § 1 mom. i den gällande lagen förutsätts inga särskilda skäl för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Eftersom en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag i ett tredjeland omfattas av Försäkringsinspektionens tillsyn, är det inte motiverat att ställa andra villkor för att tillåta överlåtelse av försäkringsbeståndet än det som i 1—16 § i övrigt förutsätts om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Förslaget motsvarar till denna del 16 a kap. 14 § 2 mom. i den gällande lagen. Det föreslås dock inte att den gällande lagens bestämmelse i 16 a kap. 14 § 2 mom. om att Försäkringsinspektionen kan bevilja undantag från skyldigheten att iakttä bestämmelserna i 1—16 § skall tas in i paragrafen.

Enligt förslaget är det inte möjligt att överlåta ett försäkringsbestånd som tecknats i Finland till ett sådant försäkringsbolag i ett tredjeland som inte har en filial i Finland. Om det däremot är fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett finskt försäkringsbolags filial i ett tredjeland, fastställs om beståndsöverlåtelsen är tillätlig och vilket förfarande som skall iakttas enligt lagstiftningen i

tredjelandet i fråga.

Enligt den gällande lagen har ett försäkringsbestånd som har tecknats i Finland kunnat överlåtas till ett försäkringsbolag i ett tredjeland, om särskilda skäl föreligger. Någon ansökan om detta har dock inte lämnats in till Försäkringsinspektionen för behandling. Det är också oklart under vilka omständigheter försäkringstillsynen i Finland kan säkerställa att beståndsoverlåtelsen inte kränker de försäkrade förmånerna. Om det skulle uppstå ett behov att överföra t.ex. återförsäkringsavtalen från ett finskt försäkringsbolag för att tas hand om av ett försäkringsbolag i ett tredjeland, kan saken ordnas enligt allmänna obligationsrättsliga principer genom att samtycke till överföringen inhämtas hos borgenären, dvs. i detta fall hos det bolag som bedriver direkt försäkring och som har tecknat återförsäkringen.

21 §. Överlåtelse och övertagande av försäkringsbeståndet i en annan stat än en EES-stat. I paragrafen föreslås bestämmelser om överlåtelse och övertagande av ett försäkringsbestånd i en filial i en annan stat än en EES-stat. Syftet med förslaget är att de föreslagna 18–20 § inte skall tillämpas på överlåtelsen av försäkringsbeståndet i en situation som avses i denna paragraf. Enligt förslaget skall försäkringsbolaget utan särskilt förfarande för samtycke utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om överlåtelse och övertagande av ett sådant försäkringsbestånd som avses i denna paragraf.

22 kap. **Ändring av bolagsform**

I detta kapitel finns bestämmelser om ombildningen av ett privat försäkringsbolag till publikt och vice versa. I kapitlet ingår dessutom bestämmelser om ombildning av ett försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag och av ett ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag. I den gällande försäkringsbolagslagen föreskrivs om ändring av bolagsform i 18 a kap. Kapitlet togs in i lagen genom lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (611/1997).

I förslaget kompletteras de gällande bestämmelserna om ändring av bolagsform till

den del det är fråga om att ett ömsesidigt försäkringsbolag ombildas till försäkringsaktiebolag eller ett försäkringsaktiebolag ombildas till ömsesidigt försäkringsbolag. Dessutom föreslås att bestämmelserna samordnas med bestämmelserna om kombinationsfusion i 19 kap. Förslaget innehåller med avvikelse från den gällande lagen därför bestämmelser om innehållet i planen för ändring av bolagsformen, om registrering av planen, om kallelse på övriga borgenärer än försäkringsborgenärerna samt om den förhandsinformation som skall ges till försäkringsbolagets delägare. Syftet med bestämmelserna är att förtydliga bl.a. hur en ändring av bolagsformen påverkar delägarens ställning i en situation där bolagsformen ändras.

I förslaget iakttas i övrigt huvudsakligen strukturen i nämnda kapitel och i bestämmelserna föreslås ändringar av närmast teknisk natur. I enlighet med riktlinjerna i den gällande aktiebolagslagen föreslås dock att de bestämmelser om inlösen av aktier eller garantandelar när ett publikt försäkringsbolag ombildas till ett privat försäkringsaktiebolag och som motsvarar bestämmelserna i 18 a kap. 2 § 3 och 4 mom. i den gällande lagen inte tas in i försäkringsbolagslagen. Inlösenrätten för minoriteten av de aktieägare i ett försäkringsaktiebolag som motsätter sig den ändring av bolagsformen som avses i bestämmelserna och av de garantiandelsägare i ett ömsesidigt bolag som motsätter sig denna ändring av bolagsformen kan nämligen avsevärt försvåra saneringsåtgärderna i bolaget t.ex. i en situation där bolaget inte uppfyller de krav som ställs på offentlig handel. Likställighetsprincipen kan emellertid i exceptionella situationer utgöra ett hinder för beslut om ombildning av ett publikt bolag till ett privat bolag. Inlösenrätten kvarstår dock för ett försäkringsaktiebolags delägare i en situation där försäkringsaktiebolaget ombildas till ett ömsesidigt försäkringsbolag. I den gällande aktiebolagslagen har dessutom bestämmelserna om ombildning av ett publikt aktiebolag till privat aktiebolag förenklats, och en bestämmelse om omröstning enligt aktieslag har strukits såsom obehövlig, när ett publikt aktiebolag ombildas till privat. Dessa ändringar omfattar också försäkringsbolag, eftersom det inte särskilt föreskrivs

om de ovan nämnda situationerna i försäkringsbolagslagen.

Ombildning av ett publikt försäkringsbolag till privat och av ett privat försäkringsbolag till publikt

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. Det föreslås att det i denna paragraf föreskrivs om de bestämmelser i den gällande aktiebolagslagen som skall tillämpas på ändring av bolagsformen. På ett publikt försäkringsaktiebolag och ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag tillämpas det som i 19 kap. 2 och 3 § i aktiebolagslagen bestäms om ombildning av ett publikt aktiebolag till privat aktiebolag.

Bestämmelserna om tillämpning av aktiebolagslagen i den gällande försäkringsbolagslagens 18 a kap. stryks enligt förslaget, eftersom bestämmelserna om tillämpning av aktiebolagslagen koncentreras till denna paragraf. Dessutom ersätts bestämmelsen i 18 a kap. 2 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen med bestämmelsen i 19 kap. 3 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

2 §. Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt. I denna paragraf föreslås bestämmelser om ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt. I paragrafen kombineras bestämmelsen i 18 a kap. 1 § 1 och 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen med motsvarande bestämmelse i 19 kap. 1 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med den gällande försäkringsbolagslagens 18 a kap. 1 § 1 mom. att bolagsstämmans beslut om ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt skall göras med kvalificerad majoritet. Momentet motsvarar till sin formulering 19 kap. 1 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I 2 mom. bestäms huvudsakligen i enlighet med början av 18 a kap. 1 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen att ett privat försäkringsbolag kan ombildas till ett publikt bolag endast om bolaget uppfyller det krav på täckning för ansvarsskulden och det soliditetskrav som gäller försäkringsbolag. I förslaget har de nya bestämmelserna om täckning och soliditet beaktats. Dessutom förut-

sätts att bolagets bolagsordning uppfyller de krav som i förslaget ställts på ett publikt bolags bolagsordning. I enlighet med 19 kap. 1 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen bestäms att registeranmälan skall göras inom en månad och att till registeranmälan skall fogas ett intyg av en revisor vid bolaget som har sådan behörighet som avses i 7 kap. 3 §. Detta intyg skall innehålla ett utlåtande om att de krav som förutsätts i momentet uppfylls. Förslaget innefattar dock inte den bestämmelse i 18 a kap. 1 § 3 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen enligt vilken det av utlåtandet skall framgå att det finns full täckning för bolagets aktiekapital, garantikapital och övriga bundna kapital.

I 3 mom. bestäms i överensstämmelse med den sista meningen i 19 kap. 1 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen att det privata försäkringsbolaget blir ett publikt försäkringsbolag när ändringen av bolagsordningen registreras i handelsregistret. Så har det redan varit enligt den gällande försäkringsbolagslagen, enligt vilken tidpunkten för ändring enligt 18 a kap. 1 § 2 mom. och 3 § fastställs i enlighet med den tidigare lagen om aktiebolag. Detta moment gäller såväl försäkringsaktiebolag som ömsesidiga bolag.

Ändring av bolagsformen från försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller från ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag

3 §. Ändring av bolagsform. I paragrafen föreslås bestämmelser om ändring av bolagsformen. I 1 mom. föreskrivs att försäkringsbolag kan ändra bolagsform utan likvidationsförfarande. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för ändring av bolagsformen finns i 2–4 mom. Genom de föreslagna ändringarna preciseras de gällande bestämmelserna, och ändringarna stämmer överens med det som föreslagits i fråga om fusion.

I 2 mom. föreskrivs om ett ömsesidigt försäkringsbolags ändring av bolagsformen till försäkringsaktiebolag. Det föreslås att den gällande lagen kompletteras så att närmare bestämmelser om bl.a. vilken ställning det ömsesidiga försäkringsbolagets delägare har i försäkringsaktiebolaget efter ändringen av bolagsform. Enligt förslaget skall delägarna i

ett ömsesidigt försäkringsbolag som vederlag ges alla de aktier i försäkringsaktiebolaget som uppkommer vid ändringen av bolagsformen. Som vederlag kan enligt förslaget dessutom också annan egendom användas i överensstämmelse med vad som föreslås om fusionsvederlag i 19 kap. Dessutom skall ett ömsesidigt försäkringsbolag som med stöd av det föreslagna 4 mom. ändrar sin bolagsform beakta t.ex. bolagets kapitalstruktur i planen för ändring av bolagsformen. Bestämmelser om kapitalstrukturen finns i 16 kap. 3 § 8 punkten i aktiebolagslagen.

I 3 mom. finns bestämmelser om ombildning av ett försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag. Det föreslås att den gällande lagen preciseras så att bestämmelser om delägarskapet för aktieägarna i det försäkringsaktiebolag som ändrar bolagsform samt om annat eventuellt vederlag särskilt skall fastställas i planen för ändring av bolagsformen. Aktieägarna i försäkringsaktiebolaget kan enligt förslaget bli garantiandelsägare i det ömsesidiga försäkringsbolaget eller alternativt kan också annat vederlag fastställas i planen för ändring av bolagsformen. Dessutom blir försäkringsaktiebolagets försäkringstagare försäkringstagardelägare i det ömsesidiga försäkringsbolaget.

I 4 mom. föreskrivs om en plan för ändring av bolagsformen. Enligt förslaget tillämpas på ändringen av bolagsformen i tillämpliga delar bestämmelserna om kombinationsfusion i 19 kap. 3 § i denna lag om innehållet i fusionsplanen och en revisors yttrande. Förslaget kompletterar bestämmelserna i 18 a kap. i den gällande försäkringsbolagslagen så att en plan för ändring av bolagsformen skall göras upp som motsvarar fusionsplanen. Kravet på att en revisors yttrande om planen skall begäras avviker också från den gällande lagen.

Enligt förslaget tillämpas på ändringen av bolagsform i tillämpliga delar också bestämmelserna om kombinationsfusion i 19 kap. 4 § i denna lag fråga om registrering av fusionsplanen och kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna. I den gällande lagen har ingenting föreskrivits om dessa bestämmelser. Kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna kan vara nödvändig t.ex. när ett sådant ömsesidigt försäk-

ringsbolag där försäkringstagardelägarna har tillskottsplikt ombildas till försäkringsaktiebolag. Genom borgenärsskyddsförfarandet säkerställs att ändringen av bolagsform inte kränker borgenärernas rättigheter. Kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna skall dock övervägas från fall till fall.

4 §. Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke. I denna paragraf föreslås bestämmelser om sökande av Försäkringsinspektionens samtycke vid ändring av ett försäkringsbolags bolagsform. Med avvikelse från den gällande lagen föreslås att samtycke hos Försäkringsinspektionen söks när planen för ändring av bolagsformen har undertecknats och inte när bolagsstämman har beslutat att bolagsformen ändras från försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller vice versa. Till bestämmelsen fogas också ett krav på tidsfrist inom vilken samtycke skall sökas. Tidsfristen är en månad från bolagsstämmans beslut. Förslaget baserar sig på att en skyldighet att göra upp en plan för ändring av bolagsformen med avvikelse från den gällande lagen har fogats till 3 § och att Försäkringsinspektionens samtycke söks också i fråga om fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet inom en månad efter det att planen har undertecknats. Syftet är således att förenhetliga bestämmelserna i olika situationer som gäller ändring av bolagsstrukturen.

Den i paragrafen föreskrivna skyldigheten att ansöka om fastställelse av ändringen av bolagsordningen till följd av ändringen av bolagsform motsvarar bestämmelsen i 18 a kap. 4 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

5 §. Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna. I denna paragraf föreskrivs om Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.

Det är enligt förslaget inte motiverat att utfärda kallelse på aktieägarna i ett försäkringsaktiebolag eller ge dem rätt att framställa anmärkningar, eftersom aktieägarna i ett försäkringsaktiebolag har inlösenrätt och i allmänhet rösträtt, vilket i tillräcklig utsträckning tryggar deras rättigheter. De föreslagna ändringarna avseende planen för ändring av bolagsformen och den skyldighet enligt 6 § att hålla handlingarna om ändring av

bolagsformen framlagda förbättrar delägarnas ställning i jämförelse med den gällande lagen. Dessutom föreslås det att garantiandelsägarnas ställning förbättras i enlighet med 9 § så att också garantiandelsägare med avvikelse från den gällande lagen vid ändring av bolagsformen har lösningsrätt. Därför är det inte heller motiverat att utfärda kallelse på garantiandelsägarna i ömsesidiga försäkringsbolag eller ge dem rätt att framställa anmärkningar. Förslaget innebär en ändring av den gällande lagen ur garantiandelsägarnas synvinkel. Syftet med förslaget är att bestämmelserna om ändring av bolagsformen och t.ex. fusion skall vara enhetliga för garantiandelsägarna.

I paragrafen föreslås dessutom att den minimitid som Försäkringsinspektionen fastställer för framställande av anmärkningar är en månad. I detta avseende skall också bestämmelsen i lagförslagets 31 kap. 14 § om att hålla handlingar framlagda beaktas. Enligt nämnda bestämmelse skall handlingarna hållas framlagda vid Försäkringsinspektionen till utgången av den tid som avses i denna paragraf. Paragrafen motsvarar med undantag för de ändringar som beskrivits ovan 18 a kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen.

6 §. Beslut om ändring av bolagsformen. I 1 mom. föreslås bestämmelser om bolagsstämmans sätt att fatta beslut, när ett försäkringsbolag ombildas till ömsesidigt försäkringsbolag eller när ett ömsesidigt försäkringsbolag ombildas till försäkringsaktiebolag. En ändring av bolagsformen förutsätter enligt 5 kap. 20 § 9 punkten beslut med kvalificerad majoritet.

Om en delägars betalningsskyldighet gentemot bolaget ökas enligt 5 kap. 21 § 1 mom. 2 punkten i förslaget, krävs dessutom alla delägars samtycke till ändring av bolagsordningen.

Utöver de formella kraven på beslut i fråga om ändring av bolagsformen skall självfallet också de allmänna principerna i lagen beaktas, såsom likställighetsprincipen i 1 kap. 22 § enligt denna lag.

Förslaget är i fråga om 1 mom. av teknisk natur och motsvarar det som föreslagits i fråga om 2 § 1 mom.

I 2 mom. föreskrivs om en ny skyldighet som gäller att handlingarna avseende änd-

ringen av bolagsformen skall hållas framlagda. Förslaget motsvarar de föreslagna bestämmelserna om fusion i 19 kap.

7 §. Försäkringsinspektionens samtycke. I 1 mom. föreslås bestämmelser om på vilka villkor Försäkringsinspektionen kan vägra att ge sitt samtycke enligt 4 § i detta kapitel. Förslaget innehåller en ändring av den gällande försäkringsbolagslagens 18 a kap. 4 § 3 mom. Som förutsättning för att Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke föreslås att ändringen av bolagsform inte äventyrar de försäkrade förmånerna. Förslaget motsvarar det som föreslagits i fråga om fusion och delning. Dessutom föreslås att bestämmelsen om tryggnad av någon delägruppens intressen i den gällande lagens 18 a kap. 4 § 3 mom. slopas. Med avvikelse från den gällande lagen anses i förslaget att Försäkringsinspektionen inte i denna situation behöver bevaka ett försäkringsaktiebolags delägars eller ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelsägares intressen på de grunder som anges i 5 §.

I 2 mom. föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att till samtycket föga sådana villkor som Försäkringsinspektionen anser vara nödvändiga för att trygga de omständigheter som nämns i 1 mom. Momentet motsvarar den ändring som avses i 1 mom. med undantag för bestämmelsen i den gällande försäkringsbolagslagens 18 a kap. 4 § 4 mom.

Det föreslås att en ny bestämmelse skall tas in i 3 mom. om den tidpunkt när ett ömsesidigt försäkringsbolag ombildas till ett försäkringsaktiebolag och ett försäkringsaktiebolag till ett ömsesidigt försäkringsbolag. I den gällande lagen föreskrivs endast om tidpunkten för ändring av ett ömsesidigt försäkringsbolags bolagsform genom att hänvisa till bestämmelserna om registrering av en ändring av bolagsformen i den tidigare lagen om aktiebolag. I den gällande lagen har således tidpunkten för ändring av ett försäkringsaktiebolags bolagsform inte beaktats, liksom inte heller den inverkan som Försäkringsinspektionens samtycke har på tidpunkten för ändring av bolagsformen. Enligt förslaget skall för tydlighetens skull föreskrivas att bolagsformen ändras när Försäkringsinspektionen har gett sitt i denna paragraf avsedda sam-

tycke till ändringen av bolagsformen och när ändringen av bolagsordningen har registrerats i handelsregistret.

I 4 mom. föreskrivs om att ändringen av bolagsformen förfaller, om Försäkringsinspektionens samtycke inte har sökts eller om det har vägrats och beslutet om vägran har vunnit laga kraft. Bestämmelsen i momentet motsvarar i sak 18 a kap. 4 § 6 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

8 §. Ändringssökande. I paragrafen föreslås bestämmelser om att bolaget och den som framställt anmärkning har rätt att söka ändring i Försäkringsinspektionens beslut, när ändringssökanden anser att bolaget kränker hans eller hennes rätt. Bestämmelsen i paragrafen motsvarar 18 a kap 4 § 5 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

9 §. Inlösen av ett försäkringsbolags aktier eller garantiandelar. I paragrafen finns bestämmelser om att aktieägare i försäkringsaktiebolag och garantiandelsägare i ömsesidiga försäkringsbolag har rätt att yrka inlösen.

Enligt 1 mom. har ett försäkringsaktiebolags aktieägare rätt att yrka på att bolaget löser in deras aktier i det fall då beslut har fattats om ombildande av försäkringsaktiebolaget till ömsesidigt försäkringsbolag. Bestämmelsen motsvarar till denna del den 18 a kap. 5 § i den gällande försäkringsbolagslagen.

I 2 mom. föreskrivs med avvikelse från den gällande lagen om inlösenrätt också för ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelsägare. Enligt förslaget ges också garantiandelsägarna inlösenrätt i det fallet att ett ömsesidigt försäkringsbolag ombildas till ett försäkringsaktiebolag. Förslaget hänför sig till de ändringar i 5 och 7 § som avser att begränsa Försäkringsinspektionens tillsynsförfarande till enbart försäkringstagardelägare. Således är det motiverat att ge ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelsägare samma rätt att reagera på en ändring av bolagsformen som aktieägarna i ett försäkringsaktiebolag har. Vad gäller lösenbeloppet föreslås att den föreslagna bestämmelsen i 17 kap. 16 § 2 mom. skall tillämpas.

På rätten att kräva inlösen tillämpas i de fall som avses i både 1 och 2 mom. vad som föreslagits i 19 kap. 9 §.

Ombildning av ett försäkringsaktiebolag till aktiebolag som bedriver annan verksamhet

10 §. Fortsatt affärsverksamhet som aktiebolag som bedriver annan verksamhet. Det föreslås i denna paragraf att ett försäkringsaktiebolag som har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd kan fortsätta med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet i enlighet med vad som föreslås i 21 kap. 14 § 3 mom. I den gällande lagen föreskrivs om detta i 15 kap., som gäller likvidation, men i förslaget anses att bestämmelsen bör tas in i de kapitel som behandlar ändring av bolagsform och överlåtelse av försäkringsbestånd i syfte att underlätta tillämpningen av lagen.

23 kap. Likvidation och konkurs

I detta kapitel föreskrivs om ett försäkringsbolags likvidation och konkurs. Genom lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (330/2004) gjordes i kapitlet de ändringar som föranleddes av likvidationsdirektivet, samtidigt som kapitlet helt och hållet skrevs om på grund av systematiken i det nämnda direktivet. I det gällande 15 kap. om likvidation och konkurs föreskrivs först om försäkringsbolags frivilliga likvidation och tvångslikvidation, därefter finns särskilda bestämmelser om konkurs och slutligen gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. Det föreslås att kapitlets struktur ändras så att det i kapitlet först särskilt föreskrivs om likvidation och konkurs så att förfarandenas förlopp stegvis beaktas. I 2—27 § föreslås bestämmelser om likvidation och i 28—37 § om försäkringsbolagets konkurs.

I bestämmelserna i det gällande 15 kap. föreslås en ändring i sak enligt vilken det i försäkringsbolagslagen föreskrivs om ett förfarande för tvångslikvidation endast enligt den gällande lagen. På frivillig likvidation enligt den gällande lagen föreslås att bestämmelserna i aktiebolagslagen skall tillämpas, förutsatt att försäkringsbolagets hela försäkringsbestånd har överlåtit före upplösning av bolaget i enlighet med bestämmelserna i aktiebolagslagen.

I den gällande lagens 15 kap. 4 § 1 mom. bestäms om situationer i vilka bolaget för-

ordnas träda i likvidation (tvångslikvidation) och i 15 kap. 4 § 2 mom. föreskrivs att bolaget frivilligt kan träda i likvidation. I 15 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen konstateras dessutom att ett bolag vars koncession har återkallats är i likvidation och skall upplösas. I den gällande lagen har särskilda förfaranden inte specificerats för frivillig likvidation och tvångslikvidation på annat sätt än i fråga om förutsättningarna för försättning i likvidation. Till övriga delar har likvidationsförfarandet huvudsakligen varit likadant enligt lagen oavsett om bolaget har försatts i tvångslikvidation på grund av dess svaga solvensställning eller på grund av att ett solvent bolag av något annat skäl frivilligt vill lägga ned försäkringsverksamheten. Detta är fallet framförallt i fråga om skadeförsäkringsbolag. Regleringen av livförsäkringsbolag och arbetspensionsförsäkringsbolag har avvikit från regleringen av skadeförsäkringsbolag såtillvida att ett livförsäkrings- eller arbetspensionsförsäkringsbolag kan besluta att bolaget frivilligt träder i likvidation endast om bolaget har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag innan det träder i likvidation. På ett livförsäkrings- eller arbetspensionsförsäkringsbolags frivilliga likvidation tillämpas på grund av detta krav inte likvidationsbestämmelserna i 15 kap. i fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet eller fortsatt affärsverksamhet eller i fråga om hur försäkringarna upphör eller fortsätter att gälla. Den gällande lagen har i fråga om bestämmelserna om frivillig likvidation inte ansetts vara väl avvägda, eftersom motsvarande krav på överlåtelse av försäkringsbeståndet inte föreskrivs för skadeförsäkringsbolag. Enligt den gällande lagen har ett skadeförsäkringsbolag kunnat försättas i frivillig likvidation t.ex. när ett solvent skadeförsäkringsbolag har önskat lägga ned sin försäkringsverksamhet, trots att bolagets hela försäkringsbestånd inte blivit överlåtet.

För att bestämmelserna om frivillig likvidation i den gällande lagen skall vara likadana för såväl skadeförsäkringsbolag som livförsäkrings- och arbetspensionsförsäkringsbolag, föreslås att ett försäkringsbolag inte skall kunna försättas i likvidation av egen vilja, om inte bolaget har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkrings-

bolag innan det träder i likvidation. I 21 kap. föreskrivs om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Om ett försäkringsbolag i samband med överlåtelsen av försäkringsbeståndet meddelar att det lägger ned sin försäkringsverksamhet återkallas dess koncession i enlighet med den föreslagna bestämmelsen i 25 kap. 8 §. Enligt förslaget skall ett försäkringsbolag vars koncession återkallats, med avvikelse från bestämmelserna om frivillig likvidation i den gällande lagen, försättas i likvidation och upplösas genom tillämpning av bestämmelserna om likvidation i den gällande aktiebolagslagen. Bestämmelserna om frivillig likvidation i den gällande lagen föreslås således bli ersatta med bestämmelserna om likvidation i aktiebolagslagen, förutsatt att försäkringsbolaget på grund av att dess koncession återkallats inte längre är ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen. Detta förslag innehåller alltså inte bestämmelserna om frivillig likvidation i den gällande lagen.

Bestämmelserna om likvidationsförfarandet i aktiebolagslagen tillämpas dock inte, om ett försäkringsbolag vars koncession återkallats fortsätter med annan affärsverksamhet i enlighet med aktiebolagslagen. Eftersom ett ömsesidigt försäkringsbolag vars koncession återkallats på grund av sin bolagsform inte kan fortsätta med annan affärsverksamhet skall det enligt förslaget alltid upplösas i enlighet med bestämmelserna i aktiebolagslagen.

Enligt förslaget föreskrivs i försäkringsbolagslagen i fortsättningen endast om försättande av ett bolag i likvidation till följd av att bolagets solvensställning har försvagats och om försättande av ett bolag i likvidation till följd av att bolagets koncession har återkallats på grund av en sådan försummelse som avses i 25 kap. 8 § 1 mom. Förslaget motsvarar i övrigt den gällande lagen, men dess bestämmelser om tvångslikvidation till följd av att det egna kapitalet inte uppfyller minimikraven föreslås bli slojade i överensstämmelse med det som föreslagits i 11 kap. Väsentligare än att det egna kapitalet inte uppfyller minimikraven är att bolaget alltid uppfyller de krav på garantibelopp och minimibelopp av verksamhetskapitalet som avses i 11 kap.

Dessutom föreslås det att bestämmelserna om inledande av likvidation förenklas. I kapitlet föreslås inte några bestämmelser om en sådan situation som avses i den gällande lagens 15 kap. 7 § 3 mom. eller 8—11 § och i vilken en domstol fattar beslut om försättande i likvidation. Bestämmelserna i den gällande lagen grundar sig på 9 kap. 16 § och 13 kap. 3 § i den tidigare lagen om aktiebolag med stöd av vilka en domstol hade behörighet att på talan av en delägare i bolaget förordna att bolaget skall träda i likvidation. Här avsågs sådana situationer där bolagsstämman hade fattat ett beslut som var ägnat att bereda en delägare eller en annan person otillbörlig fördel på bolagets eller en annan delägars bekostnad eller där en delägare uppsåtligt hade missbrukat sitt inflytande i bolaget. Att ett försäkringsbolag försätts i likvidation enbart på grund av att en delägare har missbrukat sitt inflytande står enligt förslaget inte i rätt proportion till de följder likvidationen får för bolaget, försäkringstagarna och de försäkrade. Likvidation är för försäkringstagarna och de försäkrade en sista utväg, som bör kunna tillgripas bara i situationer då de försäkrade förmånerna inte längre kan tryggas på något annat sätt. Enligt förslaget skall således en domstol inte längre ha rätt att förordna försäkringsbolag i likvidation.

Beslutet om försättande i likvidation skall enligt förslaget, beroende på situationen, fattas av bolagets bolagsstämman eller Försäkringsinspektionen. Efter att bolagets solvensställning försvagats fattas beslut om likvidation vid bolagsstämman och, om bolaget försätts i likvidation för att koncessionen återkallats på grund av bolagets försummelse, fattas beslut om likvidation av Försäkringsinspektionen. Dessutom föreslås att beslutsförfarandet i fråga om bolagsstämman ändras när det gäller både tidsfrister och beslutsfattande.

För tydlighetens skull föreslås i bestämmelserna dessutom flera preciseringar av teknisk natur. Motiveringen i regeringens proposition avseende ändring av lagen om försäkringsbolag (RP 149/2003 rd) passar dock till stor del in på det föreslagna kapitlet till de delar ändringar i sak inte föreslås.

Det föreslås att definitionen av försäkringsfordran i 15 kap. 1 § i den gällande lagen

skall överföras till definitionerna i lagförslagets 1 kap.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen. I denna paragraf föreslås att det föreskrivs att bestämmelserna i aktiebolagslagen och konkurslagen skall tillämpas.

Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna om likvidation i aktiebolagslagen på försäkringsbolag i en sådan situation enligt 1 mom. då ett försäkringsbolag har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och samtidigt har meddelat att det lägger ned försäkringsverksamheten och det dessutom, i fråga om ett försäkringsaktiebolag, har meddelat att det inte heller fortsätter med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet. Ett försäkringsbolag som inte längre har något försäkringsbestånd att sköta och som inte har koncession för bedrivande av försäkringsverksamhet skall enligt förslaget upplösas i enlighet med bestämmelserna om likvidation i 20 kap. 1—22 § i den gällande aktiebolagslagen. Genom förslaget utvidgas tillämpningsområdet för bestämmelserna i aktiebolagslagen jämfört med den gällande försäkringsbolagslagen. Genom förslaget ersätts i sin helhet 15 kap. 3 § 1 mom. och 4 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

Syftet med förslaget är att förenkla ett företags upplösningsförfarande i en situation där de särskilda bestämmelserna om att trygga de försäkrade förmånerna i försäkringsbolagslagen inte behöver tillämpas på likvidationen och upplösningen av bolaget. De särskilda bestämmelserna om försäkringsbolags likvidation och konkurs syftar till att försäkringstagarna, de försäkrade och de andra innehavarna av försäkringsfordringar skall åsamkas så liten förlust som möjligt vid likvidation eller konkurs. Dessa särskilda bestämmelser behövs inte längre i en situation där försäkringstagarnas ställning är tryggad redan innan bolaget försätts i likvidation i och med att bolagets hela försäkringsbestånd har överlåtit till ett annat försäkringsbolag. På upplösning av bolag kan i en situation som avses i det föreslagna momentet därför de allmänna bestämmelserna om upplösning av bolag i aktiebolagslagen tillämpas.

I 1 mom. föreskrivs det för tydlighetens skull också om försäkringstagardelägars

ställning i ömsesidiga försäkringsbolag när bestämmelserna i aktiebolagslagen tillämpas. Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna om aktieägare i aktiebolagslagen på sådana försäkringstagardelägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag som var delägare i bolaget när beslutet om överlåtelse av försäkringsbeståndet fattades. För att trygga garantiandelsägarnas ställning föreskrivs dessutom i 1 mom. att när tillgångarna i ett bolag som skall upplösas skiftas i enlighet med aktiebolagslagen, skall vid skiftet bestämmelserna om återbetalning av garantiandelsbeloppet i 23 kap. 22 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen beaktas. Efter att skulderna betalats skall till garantiandelsägarna garantikapitalet jämte räntor återbetalas och de återstående tillgångarna fördelas mellan bolagets försäkringstagardelägare. På försäkringsbolag tillämpas 20 kap. 15 § i aktiebolagslagen som sådan i enlighet med det föreslagna 2 mom.

Förslaget gäller skade-, liv- och arbetspensionsförsäkringsbolag som inte på det sätt som anges i ingressen frivilligt kan träda i likvidation förrän bolagets hela försäkringsbestånd har överlåtits till ett annat försäkringsbolag. Bestämmelserna om frivillig upplösning av skadeförsäkringsbolag revideras fullständigt i fråga om både villkoren för försättande i likvidation och tillämplig lag. Nytt i momentet är i fråga om liv- och arbetspensionsförsäkringsbolag att bestämmelserna i aktiebolagslagen föreslås bli tillämpade på upplösning av bolag.

I 2 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att i en annan situation än den som avses i 1 mom. tillämpas de föreslagna bestämmelserna i 23 kap. 2—27 § i försäkringsbolagslagen på försäkringsbolags likvidation och upplösning av bolag. Enligt förslaget är bestämmelserna om försäkringsbolags likvidation i försäkringsbolagslagen tillämpliga på skadeförsäkringsbolag och livförsäkringsbolag. Enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om livförsäkringsbolag också på arbetspensionsförsäkringsbolag. På återförsäkringsbolag tillämpas enligt det föreslagna 1 kap. dessutom bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag i denna lag.

I den gällande försäkringsbolagslagen hänvisas i 15 kap. 2 § till vissa bestämmelser i

den tidigare aktiebolagslagen. Det föreslås att dessa bestämmelser för tydlighetens skull fogas till bestämmelserna i detta kapitel. Dessutom föreslås det att omnämmandet i den gällande försäkringsbolagslagens 15 kap. 2 § om att kapitlets bestämmelser också skall tillämpas på ett försäkringsbolags filial som är belägen i en annan EES-stat överförs till 24 kap. 2 § i denna lag.

I 2 mom. bestäms dessutom att konkurslagen (120/2004) skall tillämpas på försäkringsbolags konkurs, om inte något annat särskilt föreskrivs i 28—37 § i det föreslagna kapitlet. Förslaget svarar mot 15 kap. 23 § i den gällande lagen med undantaget att hänvisningen till bestämmelserna om konkurs har ersatts med en hänvisning till den nya konkurslagen. Avsikten är att andra lagar som har samband med konkurslagen också skall tillämpas på försäkringsbolag, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

Det föreslagna 2 mom. ersätter 15 kap. 2 och 23 § i den gällande lagen.

Likvidation

2 §. Förutsättningar för försättande i likvidation. I paragrafen föreslås bestämmelser om förutsättningarna för försättande av ett försäkringsbolag i likvidation, vilket innebär att bolaget upplöses med iakttagande av bestämmelserna i 3—27 §.

I 1 mom. bestäms om förutsättningarna för försättande i likvidation. Förutsättningarna motsvarar förutsättningarna för tvångslikvidation i den gällande lagen, men bestämmelserna föreslås delvis bli förenklade och preciserade.

Enligt 1 mom. 1 punkten skall ett försäkringsbolag försättas i likvidation och upplösas, om försäkringsbolagets verksamhetskapital är mindre än det garantibelopp som bestäms i 11 kap. eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital är mindre än hälften av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som avses i 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Förslaget innehåller inte bestämmelsen om minimikrav på eget kapital i 15 kap. 4 § 1 mom., eftersom ett minimikrav på det egna kapitalet inte finns i detta lagförslag och eftersom minimikravet på eget kapital genom

en lagändring (1120/2006) har slopats i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Också den gällande lagens hänvisningar till 17 § 2 och 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag föreslås bli slopade, eftersom dessa bestämmelser har upphävts genom den ovan nämnda lagen. Före nämnda ändring har begreppet garantibelopp, om vilket föreskrivs i 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, slopats, men motsvarande bestämmelser kvarstår till sitt innehåll oförändrade. Enligt förslaget skall ett arbetspensionsförsäkringsbolag försättas i likvidation, om dess verksamhetskaptal är mindre än hälften av verksamhetskaptalens minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (1120/2007). Dessutom föreslås att det förfarande avseende tidsfrist som för uppfyllande av solvenskraven föreskrivs i slutet av 15 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen skall ersättas med ett enklare förfarande i enlighet med 3 § 1 mom. och 4 § 1 mom. i detta lagförslag.

För tydlighetens skull hänvisas i 1 mom. 1 punkten dessutom till den tidsfrist som avses i 3 § 1 mom., under vilken ett försäkringsbolag har möjlighet att undgå att försättas i likvidation. Detta innebär att enbart underskridande av de solvenskrav som avses i 1 punkten inte leder till att bolaget försätts i likvidation, om bolaget kan korrigera sin solvensställning inom den tidsfrist som anges i 3 § 1 mom. Om bolagets solvensställning emellertid inte har förbättrats och nått den nivå som krävs vid utgången av tidsfristen, skall bolagsstämman besluta att bolaget försätts i likvidation i enlighet med 4 § 1 mom.

Enligt 1 mom. 2 punkten skall ett försäkringsbolag försättas i likvidation och upplösas, om dess koncession har återkallats på grund av ett sådant åsidosättande som avses i 25 kap. 8 § 1 mom. Åsidosättande enligt nämnda moment är bl.a. att bolaget inte har inlett sin verksamhet inom 12 månader från det att koncession beviljats, att bolaget har lagt ned sin verksamhet för mer än sex månader från det att koncession beviljades, att bolaget inte inom utsatt tid förmått vidta de åtgärder som fastställts i planen för kortfristig finansiering eller att bolaget inte har iakttagit Försäkringsinspektionens uppmaning eller förbud och att åsidosättandet av förplik-

telserna är grovt. Bestämmelsen i denna punkt motsvarar 15 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen. I detta fall försätts försäkringsbolaget i likvidation utan bolagsstämmans beslut. Försäkringsinspektionen förordnar om försättande i likvidation, om vilket föreskrivs i lagförslaget 4 § 3 mom.

Enligt 2 mom. kan försäkringsbolaget försättas i likvidation utan att de åtgärder avseende förbud att överlåta eller pantsätta tillgångar som avses i 25 kap. 9 § har vidtagits eller efter det att de vidtagits. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 25 § 2 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen är nödvändig därför att det förbud att överlåta och pantsätta egendom som meddelats försäkringsbolaget är en sådan rekonstruktionsåtgärd som avses i likvidationsdirektivet och enligt direktivet får en rekonstruktionsåtgärd inte förhindra att likvidationsförfarande inleds.

3 §. *Kallelse till den bolagsstämma som skall besluta om likvidation.* I paragrafen föreslås bestämmelser om kallelse till den bolagsstämma som skall besluta om försättande i likvidation. I paragrafen föreskrivs om de åtgärder som ett försäkringsbolags ledning skall vidta innan bolaget försätts i likvidation, om de åtgärder som avses i det föreslagna 11 kap. eller i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag inte i tillräcklig utsträckning har förmått återställa bolagets solvens och därigenom förhindra tvångslikvidation.

I 11 kap. 24 § 1 mom. i lagförslaget bestäms om de åtgärder som försäkringsbolagets ledning skall vidta om ett försäkringsbolag inte antas kunna uppfylla kraven i 11 kap. 19—22 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskaptal är mindre än hälften av verksamhetskaptalens minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Enligt lagförslaget 11 kap. 24 § 1 mom. skall styrelsen och verkställande direktören i en sådan situation utan dröjsmål och senast inom två månader upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte lagts fram på bolagsstämman samt överlämna dem till revisorerna för granskning.

Enligt 1 mom. skall styrelsen sammankalla bolagsstämma för att besluta om att bolaget

skall försättas i likvidation, om det bokslut som avses i 11 kap. 24 § visar att försäkringsbolaget inte uppfyller de krav på verksamhetskapital som anges i 11 kap. eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller de krav som ställs i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Förslaget svarar till denna del i sak mot 15 kap. 6 § 2 mom. i den gällande lagen. Det föreslås att det till momentet fogas ett uttryckligt omnämnande om att det i denna situation är styrelsens skyldighet att sammankalla bolagsstämma. Tidsfristen för sammankallande av bolagsstämma föreslås dessutom bli förkortad från nuvarande två månader till en månad. På tidsfristen för kallelse till bolagsstämma tillämpas således inte den föreslagna bestämmelsen i 5 kap., utan bolagsstämma skall sammankallas senast inom en månad från det att det ovan nämnda bokslutet har upprättats. Förslaget är motiverat för att trygga de försäkrade förmånerna i en situation i vilken försäkringsbolagets solvens inte uppfyller kraven i lagen. Tidsfristen räknas från det att bokslutet har upprättats.

I 1 mom. föreskrivs dessutom att Försäkringsinspektionen kan förlänga tidsfristen till högst ett år, om inte de försäkrade förmånerna därigenom äventyras. Syftet med en förlängning av tidsfristen är att möjliggöra att den plan för kortfristig finansiering enligt 11 kap. 26 § i detta lagförslag eller 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag skall kunna genomföras, om den godkänts av Försäkringsinspektionen i enlighet med 11 kap. 26 § i detta lagförslag eller 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Förfarandet grundar sig på att försäkringsbolaget enligt Försäkringsinspektionens bedömning med stor sannolikhet kan undvika likvidation, om planen för kortfristig finansiering genomförs planenligt. Bestämmelsen om Försäkringsinspektionens rätt att förlänga tidsfristen finns i 15 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen.

I den gällande lagen föreskrivs om flera olika tidsfrister och tidsfristerna är relativt långa. För att förenhetliga och snabba upp förfarandet föreslås att endast en uttrycklig tidsfrist för sammankallande av bolagsstämma föreskrivs. För uppfyllandet av kraven på verksamhetskapital ställs heller ingen separat tidsfrist, utan kraven skall uppfyllas före bo-

lagsstämman. Enligt förslaget skall styrelsen sammankalla den bolagsstämma som skall besluta om likvidation senast inom en månad från det att bokslutet enligt 11 kap. 24 § upprättats, om det visar att försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskraven i 11 kap. och i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. På samma sätt som i den gällande lagen kan Försäkringsinspektionen dock förlänga tidsfristen till högst ett år för att den plan för kortfristig finansiering enligt 11 kap. 26 § i detta lagförslag eller 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag skall kunna genomföras och kraven på verksamhetskapitalet uppfyllas, om inte de försäkrade förmånerna därigenom äventyras. Om bolagets solvenssituation inte har korrigerats före bolagsstämman, skall beslut om att bolaget försätts i likvidation fattas. Bestämmelser om detta finns i 4 § 1 mom.

I 2 mom. föreskrivs om sammankallande av den bolagsstämma som beslutar om likvidation. Enligt förslaget skall, utöver vad som föreskrivs i bolagsordningen, en skriftlig kallelse till bolagsstämma sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget. I momentet föreskrivs också i överensstämmelse med den sista meningen i 15 kap. 6 § 2 mom. i den gällande lagen att styrelsen skall underätta Försäkringsinspektionen om kallelsen till bolagsstämman.

Enligt 3 mom. skall sakinnehållet i styrelsens förslag till beslut anges. Förslaget jämte bilagor skall på försäkringsbolagets huvudkontor hållas framlagda för delägarna i en vecka före bolagsstämman och dessutom omedelbart sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid bolagsstämman. Till denna del motsvarar bestämmelsen början av 15 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen. Det föreslås att till momentet fogas en bestämmelse enligt 15 kap. 7 § 2 mom. i den gällande lagen i vilken föreskrivs att till förslaget till beslut skall fogas bokslut, verksamhetsberättelse och revisorsyttrande om dessa enligt 3 § 1 mom. Bestämmelsen tas för tydlighetens skull in i den paragraf som gäller kallelsen till bolagsstämma.

I 4 mom. föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att sammankalla bolagsstämma, om inte styrelsen och verkställande direktören upprättat det bokslut och den verksam-

hetsberättelse som avses i 1 mom. efter uppmaning från Försäkringsinspektionen. Enligt 11 kap. 24 § 2 mom. i lagförslaget skall Försäkringsinspektionen uppmana styrelsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse, om dessa inte upprättats i en situation enligt 1 mom. Om uppmaningen inte följs, kan Försäkringsinspektionen låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till en revisor för granskning. Samtidigt har Försäkringsinspektionen rätt att sammankalla den bolagsstämma som skall besluta om likvidation. Förslaget motsvarar 15 kap. 6 § 3 mom. i den gällande lagen.

4 §. Beslut om likvidation. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om vilket organ som är behörigt att besluta att ett försäkringsbolag skall försättas i likvidation. Behörig är, beroende på förutsättningen för försättande i likvidation, antingen försäkringsbolagets bolagsstämma eller Försäkringsinspektionen.

I 1 mom. bestäms om försättande i likvidation i en situation som avses i 2 § 1 mom. Enligt momentet skall försäkringsbolagets bolagsstämma besluta att bolaget skall försättas i likvidation och upplösas, om det bokslut som avses i 3 § 1 mom. visar att bolaget inte uppfyller kraven på verksamhetskapital och situationen inte har korrigerats före bolagsstämman. Bestämmelsen motsvarar delvis 15 kap. 7 § 1 mom. i den gällande lagen. I motiven till 3 § 1 mom. föreslås att tidsfristerna för likvidationsförfarandet skall förenklas, och därför föreskrivs i detta moment endast att bolagsstämman skall fatta beslut, om bolaget inte uppfyller kraven på verksamhetskapital före bolagsstämman.

Enligt förslaget skall bestämmelsen om majoritetskrav på beslutet i 15 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen inte tas in i detta kapitel. Bestämmelsen är onödig eftersom det i 1 mom. bestäms att bolagsstämman är skyldig att fatta beslut. Att ställa särskilda krav på tillkomsten av beslut är alltså inte nödvändigt.

Med stöd av 2 mom. skall Försäkringsinspektionen förordna att försäkringsbolaget träder i likvidation, om bolagets bolagsstämma i en situation som avses i 1 mom. inte fattar detta beslut. Förslaget motsvarar 15 kap. 7 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 3 mom. bestäms om försättande i likvidation i en sådan situation som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen förordna att ett försäkringsbolag vars koncession har återkallats i enlighet med 25 kap. 8 1 mom. på grund av försäkringsbolagets åsidosättande av sina förpliktelser omedelbart och utan bolagsstämmans beslut skall försättas i likvidation och upplösas. Genom detta förslag preciseras bestämmelsen i 15 kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen.

Likvidationsförfarande

5 §. Likvidationens början. I denna paragraf föreskrivs om när en likvidation börjar. Paragrafen motsvarar 15 kap. 5 § 1 mom. i den gällande lagen.

Enligt paragrafen börjar en likvidation när bolagsstämmans beslut om likvidation har fattats eller Försäkringsinspektionen har utfärdat förordnande om den. I 4 § föreslås bestämmelser om huruvida det är bolagsstämman eller Försäkringsinspektionen som har behörighet att försätta bolaget i likvidation.

6 §. Val och förordnande av likvidatorer. I denna paragraf föreskrivs om val och förordnande av likvidatorer. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om en situation där bolagsstämman beslutar att bolaget skall försättas i likvidation. Vid bolagsstämman skall då samtidigt väljas en eller flera likvidatorer i stället för styrelse, verkställande direktör och eventuellt förvaltningsråd. Utöver detta har Försäkringsinspektionen rätt att förordna en likvidator. Bestämmelsen motsvarar till denna del början av 15 kap. 12 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse i överensstämmelse med den gällande lagens 15 kap. 13 § som gäller valet av likvidatorer när Försäkringsinspektionen förordnar att bolaget skall träda i likvidation. Försäkringsinspektionen väljer då en eller flera likvidatorer.

I 3 mom. finns en i sak likadan bestämmelse som bestämmelserna i den gällande lagens 15 kap. 12 § 1 mom. om vilka bestämmelser som skall tillämpas på likvidatorerna. På likvidatorerna tillämpas denna lags bestämmelser om styrelse och förvaltningsråd, om inte

något annat föreskrivs i detta kapitel. Det föreslås dessutom att i momentet skall tas in en bestämmelse som motsvarar 20 kap. 9 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen och enligt vilken den rätt att företräda bolaget som enligt 6 kap. 26 § i aktiebolagslagen har getts någon annan namngiven person återkallas genom likvidationsbeslutet, om inte något annat framgår av beslutet. Med bestämmelsen avses sådana i handelsregistret införda rättigheter att företräda bolaget som styrelsen har gett namngivna personer. Det är konsekvent att också ovan nämnda rättigheter att företräda bolaget återkallas i och med att likvidatorerna ersätter alla andra representanter för bolaget och bolagsordningens bestämmelser om styrelseledamöternas rätt att företräda bolaget inte längre tillämpas vid likvidation. Den gällande aktiebolagslagens 6 kap. 26 § tillämpas på försäkringsbolag med stöd av 6 kap. 1 § i detta lagförslag.

I 4 mom. finns en bestämmelse med tanke på en sådan situation där ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation saknar i registret införda behöriga likvidatorer. I detta fall förordnar Försäkringsinspektionen likvidatorerna och förordnande kan sökas av den vars rätt kan vara beroende av att bolaget har en representant. Motsvarande bestämmelse finns i 15 kap. 12 § 2 mom. i den gällande lagen.

7 §. Registrering av likvidationen och likvidatorerna. I denna paragraf föreslås bestämmelser om registrering av likvidationen och likvidatorerna. I momentet föreskrivs i överensstämmelse med den andra meningen i 15 kap. 14 § i den gällande lagen att likvidatorerna skall underrätta registermyndigheten om försättande i och förordnande om likvidation samt om valet av likvidatorer för att registermyndigheten skall kunna införa dessa uppgifter i registret. Registrering i handelsregistret görs av Patent- och registerstyrelsen. Dessutom konstateras uttryckligen i bestämmelsen att likvidatorerna skall underrätta också Försäkringsinspektionen, för att Försäkringsinspektionen skall kunna göra de anteckningar om att likvidation har inletts som behövs i koncessionsregistret.

I 2 mom. föreskrivs om registrering av att likvidation har inletts i ett offentligt register i en annan EES-stat. Enligt den gällande lagens 15 kap. 28 § har antingen likvidatorerna

eller Försäkringsinspektionen redan haft den skyldighet som avses i momentet. För att arbetsfördelningen skall vara så tydlig som möjligt föreslås att det alltid är likvidatorns skyldighet att begära registrering.

8 §. Likvidatorernas allmänna uppgifter. I denna paragraf finns bestämmelser om likvidatorernas uppgifter. Enligt 1 mom. sköter likvidatorerna försäkringsbolagets angelägenheter under likvidationen. Denna princip ingår i 15 kap. 15 § 1 mom. i den gällande lagen. I överensstämmelse med 20 kap. 9 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen föreslås att till bestämmelsen fogas ett uttryckligt omnämnande om att likvidatorernas mandatperiod fortgår tills vidare.

I 2 mom. föreskrivs i enlighet med den gällande lagens 15 kap. 15 § 1 mom. om likvidatorernas rätt att fortsätta bolagets affärsverksamhet enligt vad som föreskrivs i 17 § i detta kapitel. Vid försäkringsbolagets likvidation är det nödvändigt att fortsätta affärsverksamheten tills bolagets försäkringsbestånd har överlåtits till ett annat bolag. När verksamheten fortsätts skall det beaktas att de försäkrade förmånerna tryggas och att likvidationen i övrigt sköts på ett ändamålsenligt sätt.

I överensstämmelse med 15 kap. 27 § 1 mom. i den gällande lagen finns i 3 mom. i denna paragraf bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att ge likvidatorerna ett intyg över förordnandet till uppdraget samt om likvidatorernas rätt att få ett utdrag ur bolagsstämmans protokoll, om de har valts till likvidatorer med stöd av bolagsstämmans beslut.

I 4 mom. bestäms dessutom om likvidatorernas rätt att vid utförandet av sitt uppdrag anlita sakkunniga eller biträden i den omfattning det är ändamålsenligt. Förslaget motsvarar 15 kap. 27 § 2 mom. i den gällande lagen.

9 §. Underrättelse om likvidationens början, fortskridande och upphörande. I paragrafen finns bestämmelser om de anmälningar som likvidatorerna skall göra om likvidationens början, fortskridande och upphörande. I 15 kap. i den gällande lagen används såväl begreppen ”underrätta” respektive ”göra anmälan” som begreppet ”kungöra”. I lagförslaget undviks för tydlighetens skull verbet ”kungöra” för de åtgärder som före-

skrivs i denna paragraf, eftersom det här närmast gäller ett förfarande som syftar till att tillkännage de olika faserna av likvidationen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i enlighet med den första meningen i den gällande lagens 15 kap. 14 § att likvidatorerna skall offentliggöra beslutet om likvidation i den offentliga tidningen och underrätta om detta i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort. Förslaget grundar sig på artikel 14.1 i likvidationsdirektivet.

I 2 mom. föreskrivs om likvidatorernas skyldighet enligt samma artikel att i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra att likvidation har inletts och upphört. I den gällande lagen ingår motsvarande bestämmelse i 15 kap. 26 §.

I 3 mom. bestäms om Försäkringsinspektionens skyldighet att underrätta de myndigheter som utövar tillsyn över de övriga EES-staternas försäkringsverksamhet om att likvidation har inletts och om eventuella verkningar av förfarandet. Underrättelse skall göras utan dröjsmål. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 25 § 3 mom. i den gällande lagen. Dessutom bestäms i momentet att Försäkringsinspektionen på begäran är skyldig att underrätta de nämnda myndigheterna i EES-staterna om hur likvidationsförfarandet framskrider. Motsvarande bestämmelse finns i 15 kap. 34 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 4 mom. finns en bestämmelse om likvidatorernas skyldighet att regelbundet informera både försäkringsborgenärerna och andra borgenärer om hur likvidationsförfarandet framskrider. Försäkringsinspektionen bestämmer på vilket sätt informationen skall lämnas. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 34 § 1 mom. i den gällande lagen.

10 §. Offentlig stämning. Det föreslås att en bestämmelse om offentlig stämning tas in i paragrafen.

I 1 mom. föreskrivs att likvidatorerna utan dröjsmål skall söka offentlig stämning på försäkringsbolagets borgenärer. Stämning söks enligt förslaget hos registermyndigheten. Förslaget skiljer sig från den gällande lagen på så sätt att tidpunkten för när stämning skall sökas har preciserats. Dessutom förtydligas att stämning söks uttryckligen hos registermyndigheten. Det föreslås dessutom att

till momentet fogas ett uttryckligt omnämnande om att registermyndigheten på tjänstens vägnar antecknar i registret att stämning utfärdats. Stämningen skall antecknas i det kungörelseregister som avses i 10 § i lagen om offentlig stämning (729/2003), så som föreskrivs i statsrådets förordning om kungörelseregister.

I en offentlig stämning uppmanas borgenärerna att före den utsatta dagen uppge sina fordringar vid äventyr att de skulder som fortfarande är okända upphör att gälla. Stämningen skall offentliggöras i den officiella tidningen senast tre månader före den utsatta dagen.

Enligt 2 mom. skall i den offentliga stämningen nämnas att försäkringsfordringar inte behöver anmälas vid likvidation eller förmånsrätten för dem enligt 15 § krävas. Motsvarande princip ingår i 15 kap. 30 § 1 mom. i den gällande lagen. Det föreslås dock att det till det aktuella momentet fogas en precisering enligt vilken ett omnämnande om att försäkringsfordringar inte behöver anmälas tas in i den offentliga stämningen. Försäkringsfordringar innehas oftast av fysiska personer som inte kan antas vara insatta i bestämmelserna om försäkringsbolags likvidationsförfarande. Syftet med förslaget är att säkerställa att oklarhet och okunskap inte uppstår när saken tydligt meddelas i den offentliga stämningen.

I 3 mom. finns en bestämmelse enligt vilken, utöver vad som i 1 och 2 mom. bestäms om offentlig stämning, det som föreskrivs i lagen om offentlig stämning är i kraft. Motsvarande bestämmelse finns i 15 kap. 15 § 3 mom. i den gällande lagen.

11 §. Anmälan till kända borgenärer och uppgifter som skall meddelas försäkringsborgenärerna. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om den anmälan som skall lämnas till försäkringsbolagets kända borgenärer och om de upplysningar som skall lämnas till försäkringsborgenärerna. Genom förslaget förtydligas bestämmelsen i 5 § i lagen om offentlig stämning, enligt vilken registermyndigheten eller likvidatorerna senast en månad före den utsatta dagen skall underrätta dem som avses i 3 §, huvudsakligen de kända borgenärerna, om anmälan.

I 1 mom. föreskrivs om likvidatorernas

anmälan om offentlig stämning till försäkringsbolagets kända borgenärer. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak slutdelen i den gällande lagens 15 kap. 15 § 3 mom. och den grundar sig på artikel 15 i likvidationsdirektivet. I anmälan skall särskilt anges tidsfrister och påföljder vid försummelse av dem samt det behöriga organ eller den behöriga myndighet som tar emot anmälningar av eller synpunkter på fordringar. I anmälan skall också anges huruvida borgenärer skall anmäla sådana fordringar som har förmånsrätt eller för vilka ställts realsäkerhet. Genom förslaget preciseras bestämmelsen i den gällande lagen så att i den anmälan som avses i momentet i stället för en myndighet det organ kan nämnas som tar emot anmälningar av eller synpunkter på fordringar. Med organ avses här likvidator. Förslaget grundar sig på att borgenären enligt 15 kap. 15 § 5 mom. i den gällande lagen och 12 § 2 mom. i detta förslag skall anmäla sin fordran uttryckligen till likvidatorn och inte t.ex. till Patent- och registerstyrelsen. I momentet nämns alltså för att undvika oklarheter i enlighet med direktivet vardera alternativet som mottagare av borgenärernas anmälningar. I praktiken har borgenärernas anmälningar mottagits av likvidatorn. Förslaget stämmer överens med den föreslagna bestämmelsen i 12 § 2 mom.

I 2 mom. föreskrivs om den ovan nämnda artikelns krav på de uppgifter som utöver de omständigheter som nämns i 1 mom. i fråga om försäkringsfordringarna skall ingå i anmälan. I den gällande lagen finns bestämmelser om detta i 15 kap. 29 § 1 mom. Borgenärerna skall alltså med stöd av detta moment underrättas om de allmänna verkningarna av likvidationen på försäkringsavtalen samt om försäkringstagarens rättigheter och skyldigheter enligt försäkringsavtalet.

I 3 mom. föreslås en ny bestämmelse enligt vilken försäkringstagarna dessutom särskilt skall underrättas om vid vilken tidpunkt försäkringsavtalen upphör att gälla. Försäkringsinspektionen fastställer tidpunkten i fråga på det sätt som avses i 21 § i detta kapitel. Även om anmälan görs först när likvidationsförfarandet är inne i den fas som nämns i 21 § i detta kapitel föreskrivs det om anmälan i denna paragraf. Detta har ansetts ändamålsenligt, eftersom det som föreskrivs i denna

paragraf också i övrigt tillämpas på anmälan. Alla anmälningar finns således samlade i en och samma paragraf.

I 4 mom. föreskrivs om språket och formen för den anmälan som uppgörs enligt kraven i likvidationsdirektivet. Anmälan skall göras på finska eller svenska. Likvidatorerna har rätt att välja på vilket språk de gör anmälan. I detta syfte skall en blankett användas med rubriken "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta", utformad på samtliga EES-staters officiella språk. Om en försäkringsborgenär emellertid är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland, skall anmälan göras på det officiella språket eller något av de officiella språken i denna EES-stat. Momentets bestämmelser motsvarar 15 kap. 29 § 2 och 3 mom. i den gällande lagen.

12 §. Anmälan av fordringar. I paragrafen föreslås bestämmelser om anmälan av fordringar. I 1 mom. föreskrivs om lika behandling av borgenärerna. Enligt momentet har således varje borgenär, inbegripet också skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, rätt att vid försäkringsbolags likvidation anmäla sina fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar. Försäkringsfordringar behöver inte anmälas eller förmånsrätt för dem krävas vid likvidation. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 30 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. tas en bestämmelse in som i sak motsvarar 15 kap. 15 § 5 mom. i den gällande lagen och enligt vilken anmälan om borgenärs fordringar skall göras till antingen ett sådant organ eller en sådan myndighet som enligt 11 § 1 mom. i detta förslag är behörigt att ta emot anmälningar av eller synpunkter på fordringar. Enligt vad som anförts i samband med 11 § 1 mom. tas anmälningarna i allmänhet emot av likvidatorn, vilket motsvarar bestämmelserna i 15 kap. 15 § 5 mom. i den gällande lagen. Eftersom bestämmelsen i 15 kap. 15 § 5 mom. i den gällande lagen emellertid strider mot 3 mom. i samma paragraf föreslås att bestämmelsen preciseras enligt vad som här föreslås. Borgenären skall enligt förslaget underrätta det organ eller den myndighet som avses i 11 §

om fordringens art, dess uppkomstdatum och belopp. Borgenären skall dessutom anmäla om han eller hon gör gällande förmånsrätt, realsäkerhet eller äganderättsförbehåll för fordran och för vilka tillgångar hans eller hennes säkerhet gäller. Likvidatorn skall också tillställas kopior av eventuella verifikationer.

I 3 mom. föreskrivs liksom i den gällande lagens 15 kap. 30 § 2 mom. om det språk på vilket borgenärer skall anmäla sin fordran eller lägga fram synpunkter angående fordringar. En borgenär som är bosatt i Finland kan självfallet använda antingen finska eller svenska. En borgenär som är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat får emellertid anmäla sin fordran eller lägga fram synpunkter angående fordringar på något av denna andra stats officiella språk. I det senare fallet skall dock rubriken för anmälan om fordran eller framläggande av synpunkter angående fordringarna vara på ett av Finlands officiella språk, antingen finska eller svenska.

13 §. Bolagsstämma under likvidationen. I paragrafen föreslås en bestämmelse motsvarande den gällande lagens 15 kap. 16 § om bolagsstämmans ställning i ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation. På bolagsstämman i ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation skall bestämmelserna om bolagsstämma i lagen om försäkringsbolag tillämpas, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel. I den gällande lagen föreskrivs dessutom att bolagsstämman, om det behövs för avslutande av likvidationen eller fortsättande av verksamheten, också kan besluta om ändring av bolagsordningen, ökning av aktiekapitalet, emission av optionsrätter samt om upptagande av konverteringslån och kapitallån med iakttagande av bestämmelserna i denna lag. Bestämmelsen skall enligt förslaget inte längre finnas i lagen, eftersom bolagsstämman enligt det föreslagna 5 kap. också i övrigt beslutar om nämnda åtgärder och eftersom samma bestämmelser i enlighet med denna lag under likvidationen tillämpas på bolagsstämman.

14 §. Bokslut, verksamhetsberättelse, revision och särskild granskning. I denna paragraf föreslås bestämmelser om bokslut, verksamhetsberättelse, revision och särskild

granskning under likvidationsförfarandet. Enligt den gällande lagens 15 kap. 2 § tillämpas på försäkringsbolag bestämmelsen om upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse i 13 kap. 11 § 1 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag. Eftersom bestämmelserna i aktiebolagslagen enligt 1 § 1 mom. i detta kapitel huvudsakligen inte tillämpas på försäkringsbolag tas en paragraf om detta in i det aktuella kapitlet.

Enligt 1 mom. skall likvidatorerna för varje räkenskapsperiod upprätta ett bokslut och en verksamhetsberättelse, som skall läggas fram på den ordinarie bolagsstämman för godkännande. Bestämmelsen motsvarar 20 kap. 13 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Det föreslås att till momentet fogas ett krav motsvarande 3 § i förordningen om försäkringsbolag enligt vilket en kopia av bokslutet utan dröjsmål skall lämnas in till Försäkringsinspektionen.

Bolagets likvidation påverkar enligt 2 mom. i sig inte revisorernas mandattid eller fortsättningen på denna. Vid revisionen av ett bolag i likvidation skall samma principer iaktas som när det gäller ett verksamt bolag. Enligt bestämmelsen är revisorerna dock skyldiga att i revisionsberättelsen uttala sig om huruvida likvidationen har fördröjts onödigt och huruvida likvidatorerna i övrigt har handlat på behörigt sätt. Denna paragraf stämmer huvudsakligen överens med 15 kap. 17 § i den gällande lagen. I bestämmelsen hänvisas dessutom för tydlighetens skull också till möjligheten att göra en särskild granskning.

15 §. Principen om förmånsrätt för försäkringsfordringar. I denna paragraf föreslås motsvarande bestämmelser om förmånsrätt för försäkringsfordringar som i den gällande lagens 15 kap. 31 §. Vid likvidation har försäkringsfordringarna på lika grunder samma förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar som innehavare av handfången pant enligt lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning har till den pantsatta egendomen. Denna rätt definieras i 1 mom. som förmånsrätt för försäkringsfordringar. Begreppet försäkringsfordringar definieras i 1 kap. i lagförslaget.

I 2 mom. utvidgas omfattningen av förmånsrätt för försäkringsfordringar så att den

också gäller sådana försäkringsfordringar som uppkommit inom två månader efter det att likvidationen började. Förslaget motsvarar till sitt innehåll betydelsen av 15 kap. 33 § 3 mom. 1 punkten i den gällande lagen. Syftet med bestämmelsen är att för två månader från likvidationens början trygga en borgenärs ställning vars fordran grundar sig på skadeförsäkring, för att försäkringstagaren under den tiden skall kunna teckna en ny försäkring vid ett annat försäkringsbolag.

Enligt förslaget gäller förmånsrätten för försäkringsfordringar enligt den gällande lagen alla de försäkringsfordringar, oavsett försäkringsart eller försäkringsklass, som uppkommit före likvidationens början samt inom två månader efter det att likvidationen började. Förmånsrätten omfattar alla försäkringsbolagets tillgångar.

I 3 mom. föreskrivs för tydlighetens skull om vilken ställning den beräkningsränta som hänför sig till livförsäkringsavtal har när ett bolag har försatts i likvidation. Enligt förslaget skall beräkningsräntan hanteras på samma sätt som huvudfordran i enlighet med det föreslagna 1 mom. Beräkningsräntan är alltså också en försäkringsfordran som har förmånsrätt.

Syftet med förslaget är att precisera bestämmelserna i förhållande till lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning som avses i 1 mom. Till borgenärens fordran räknas enligt nämnda lag förutom kapitalet också räntan, när de fordringar räknas i förhållande till vilkas belopp tillgångarna fördelas. Ränta beaktas dock inte för tiden efter det att konkurs har inletts, vilket framgår av 6 § 1 mom. 1 punkten i den lag som här avses. Enligt det betalas ränta för tiden efter det att konkurs har inletts först sedan de övriga fordringarna har betalats och räntan beaktas inte när beloppet av fordringen fastställs enligt 2 § i lagen i fråga. Eftersom den nämnda lagen i fråga om försäkringsbolag tillämpas också på ett försäkringsbolags försäkringsfordringar när bolaget är försatt i likvidation är det skäl att precisera att bestämmelserna om ränta i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning inte tillämpas på beräkningsräntan till den del det är fråga om tillämpning av 6 § 1 mom. Lagen i fråga tillämpas dock som sådan på dröjsmålsräntan

på försäkringsfordringar.

I samband med lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (330/2004) har mycket övergripande motiverats varför bestämmelserna om fordringarnas förmånsrätt skall tillämpas också vid likvidation och inte endast vid konkurs. Syftet med bestämmelserna om förmånsrätt har varit att framhålla försäkringsfordringarnas exceptionella karaktär i jämförelse med andra fordringar och att säkerställa att försäkringsfordringarna är tryggnade även under likvidation. Också i likvidationsdirektivet betonas vikten av att försäkringstagare, försäkrade och andra förmånstagare skyddas vid likvidationsförfaranden. Bestämmelsen om förmånsrätt i direktivet gäller inte enbart konkurs utan också alla likvidationsförfaranden. Det är inte nödvändigtvis alltid möjligt att få en alldeles riktig bild av försäkringsbolagets ekonomiska ställning i början av likvidationsförfarandet. Bolagets överskuldssättning kanske upptäcks först under förloppet av likvidationen, och då kan bolagets tillgångar redan ha använts för betalning av sådana fordringar som i konkursen skulle ha varit försäkringsfordringar med sämre förmånsrätt. Därför är det viktigt att bestämmelserna om fordringarnas förmånsrätt tillämpas också vid likvidation.

16 §. Överlåtelse av försäkringsbeståndet under likvidationsförfarandet. De särskilda bestämmelserna om försäkringsbolags likvidation och konkurs syftar till att försäkringstagarna, de försäkrade och de andra innehavarna av försäkringsfordringar skall åsamkas så liten förlust som möjligt vid likvidation eller konkurs. Ett beprövat förfarande för att uppnå detta har varit att bolagets försäkringsbestånd överförs till ett annat försäkringsbolag som är solvent. Detta förfarande kan fortfarande anses vara ändamålsenligt såväl vid likvidation som vid konkurs. I 1 mom. finns bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet vid likvidation. Likvidatorn skall så snart som möjligt med ett eller flera försäkringsbolag försöka få till stånd en plan för överlåtelse av bolagets försäkringsbestånd. Försäkringsbeståndet överförs i enlighet med bestämmelserna i 21 kap. Momentet motsvarar 15 kap. 35 § 1 mom. i den gällande lagen. Utan hinder av vad som i 21 kap. bestäms om beslutsförfarandet i sam-

band med överlåtelse av försäkringsbeståndet beslutar likvidatorn om överlåtelse av försäkringsbeståndet vid likvidation.

Till 2 mom. föreslås en ny bestämmelse bli fogad enligt vilken likvidatorn vid likvidation med ett annat försäkringsbolag kan göra upp en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet eller en del av det så att försäkringarna fortgår i det övertagande försäkringsbolaget med särskilda villkor eller begränsningar, om det är förenligt med de försäkrade förmånerna. Enligt den gällande lagen kan en motsvarande överlåtelse av försäkringsbeståndet genomföras endast under ett konkursförfarande. Med tanke på de försäkrade förmånerna är det dock motiverat att försäkringsbeståndet i ett bolag som har trätt i likvidation hellre överläts till ett solvent bolag på särskilda villkor än att försäkringsbolagets egendom avträds till konkurs. Som uttrycklig förutsättning för överlåtelse föreslås de försäkrade förmånerna. Försäkringsinspektionen bedömer om överlåtelsen är förenlig med de försäkrade förmånerna med beaktande av hela det försäkringsbestånd som överläts. Eftersom bestämmelserna gör det möjligt att de utlovade villkoren i försäkringen försämras, får en försäkringstagare som motsätter sig planen lämna sin försäkring utanför beståndsöverlåtelsen. I denna situation har försäkringstagaren efter avslutat likvidationsförfarande rätt att till fullt belopp få ut skiftesandelen av sin försäkring av försäkringsbolagets medel. Med skiftesandelens fulla belopp avses skiftesandelen före överlåtelsen. Trots att de försäkrades uppsägningsrätt kan leda till att något avtal om överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd föreslås i detta sammanhang ändå inte att de försäkrades uppsägningsrätt skall kunna begränsas vid försäkringsbolags likvidation.

17 §. Fortsatt affärsverksamhet. Likvidatorerna sköter försäkringsbolagets angelägenheter under likvidationen. Till dessa hör även den fortsatta affärsverksamheten, om vilken föreskrivs i denna paragraf. Enligt 1 mom. har likvidatorerna rätt att fortsätta bolagets affärsverksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att trygga de försäkrade förmånerna och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt. Motsvarande bestämmelse finns i 15 kap. 15 § 1 mom. i den

gällande lagen.

Bestämmelserna om förmånsrätt för försäkringsfordringarna hindrar inte den fortsatta verksamheten, liksom inte heller betalningen av de fordringar som hänför sig till den, men affärsverksamheten skall anpassas så att den kan bedrivas inom ramen för den plan som avses i 18 §. Som fortsatt affärsverksamhet betraktas t.ex. skötseln av det gamla försäkringsbeståndet och fortsatt placeringsverksamhet till den del det är nödvändigt med tanke på en ändamålsenlig skötsel av de befintliga placeringstillgångarna eller placeringen av premieinkomst från de försäkringar som fortsätter att gälla. Det är därför motiverat att föreskriva att det är nödvändigt att fortsätta affärsverksamheten bara tills Försäkringsinspektionen har godkänt planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Genom förslaget preciseras den gällande lagen.

Enligt 2 mom. får ett försäkringsbolag som befinner sig i likvidation inte teckna nya försäkringsavtal. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 37 § i den gällande lagen.

18 §. Plan för fortsatt affärsverksamhet. Såsom det i motiven till 17 § har konstaterats kan ett försäkringsbolag under likvidationen på vissa villkor fortsätta sin verksamhet. Nya försäkringar kan försäkringsbolaget dock inte bevilja efter det att likvidationen har inletts. Den fortsatta affärsverksamheten skall vara planerad, för att de försäkrade förmånerna eller de övriga borgenärernas intressen inte skall äventyras. Därför fogades till den gällande lagen genom en lagändring (399/2004) en bestämmelse om en plan för den fortsatta affärsverksamheten. I detta förslag ändras bestämmelsens struktur i fråga om uppgörande av planen och bestämmelsens innehåll utvidgas, dock med beaktande av principerna i den gällande lagen. Dessutom samlas bestämmelserna om betalning av fordringarna under likvidationen för tydlighetens skull i en särskild paragraf, nämligen 20 §, i detta kapitel.

Den gällande lagens bestämmelser om förmånsrätt för försäkringsfordringarna och betalningen av fordringar grundar sig på artikel 10 1 b i likvidationsdirektivet. I direktivet föreskrivs att innehavarna till försäkringsfordringar skall ha förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar. Undantag till denna

förmånsrätt kan enligt artikeln dock vara fordringar avseende bl.a. sakrättsligt skyddade tillgångar, fordringar orsakade av likvidationsförfarandet samt fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållande, om det finns särskilda bestämmelser om detta i medlemsstatens nationella lagstiftning. Enligt den gällande lagen har sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarandet företräde i förhållande till de försäkringsfordringar som har förmånsrätt. Närmare bestämmelser om dessa fordringar föreslås i 1 mom. 1 och 3 punkten. Arbetstagares fordringar som härrör från arbetsavtal och anställningsförhållanden och som uppkommit innan likvidationen inleddes har enligt den gällande lagen inte företräde i förhållande till försäkringsfordringarna. Denna princip följs också i detta lagförslag. Arbetstagares lönefordringar som uppkommit efter det att likvidationen började klassificeras däremot genom en precisering av den gällande lagen såsom fordringar som hänför sig till den fortsatta affärsverksamheten. Närmare bestämmelser om dessa finns i 1 mom. 4 punkten.

I 1 mom. finns en bestämmelse om att likvidatorn är skyldig att göra upp en plan för den fortsatta affärsverksamheten. Planen skall innehålla en förteckning över försäkringsbolagets samtliga skulder som har uppkommit innan likvidationen började eller som bedöms uppkomma under likvidationen till följd av den fortsatta affärsverksamheten. Dessutom skall planen innehålla ett förslag till betalning av skulderna under likvidationen. I momentet avses att fordringarna skall förtecknas i planen för den fortsatta affärsverksamheten i den ordning som nämns i momentet. Denna ordningsföljd grundar sig på betalningsordningen för fordringar i den gällande lagen. Uttryckliga bestämmelser om betalningsordningen för fordringarna under likvidation finns i 20 § i detta kapitel.

Enligt 1 punkten förtecknas fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar på första plats i förteckningen. Företräde för dessa fordringar grundar sig på 15 kap. 15 § 2 mom. i den gällande lagen.

Följande i ordningen är enligt 2 punkten ersättningar som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadlagen (585/1986) och

lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948). I den tredje meningen i 15 kap. 32 § i den gällande lagen anges en princip enligt vilken de ersättningar som baserar sig på ovan nämnda lagar skall betalas i enlighet med dessa lagar. Det föreslås att denna princip skall kvarstå. Det föreslås dock att också sådana ersättningar som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare (395/2006) tas in i punkten, eftersom dessa ersättningar på grund av att de är lagstadgade skall jämföras med de andra ersättningsfordringarna som avses i momentet.

I 3 punkten föreskrivs att fordringar på grund av likvidationsförfarandet skall antecknas i förteckningen. Företräde för dessa fordringar grundar sig på 15 kap. 15 § 2 mom. i den gällande lagen. Enligt förslaget avses med fordringar på grund av likvidationsförfarandet i 3 punkten likvidatorernas arvoden och andra administrativa kostnader till följd av likvidationen som hänför sig till tiden efter det att likvidationen började.

Enligt 4 punkten förtecknas före försäkringsfordringarna de fordringar som hänför sig till den fortsatta verksamheten och som definieras närmare i 19 §. Att dessa fordringar har högre prioritet än försäkringsfordringarna grundar sig på 15 kap. 33 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 5 punkten föreskrivs att de försäkringsfordringar med förmånsrätt som avses i 15 § skall antecknas i förteckningen. Förslaget motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen. Enligt 6 punkten förtecknas som följande i ordningen arvodet för det ombud som förordnats att övervaka det förbud att överlåta och pantsätta egendom som avses i 25 kap. 9 § och som föregick likvidationen eller konkursen, räntan på detta belopp till den tid då medlen redovisas jämte dröjsmålsränta samt övriga kostnader för genomförandet av åtgärden. Bestämmelsen grundar sig på den andra meningen i 15 kap. 32 § i den gällande lagen.

Enligt 7 punkten förtecknas också andra eventuella fordringar hos borgenärer som har uppkommit innan likvidationen började. Enligt den gällande lagen är de fordringar som gäller tiden innan likvidationen började inte specificerade i planen för den fortsatta affärsverksamheten. Eftersom dessa fordringar

emellertid har en väsentlig betydelse vid bedömningen av bolagets solvensställning under likvidationen, föreslås det att dessa fordringar skall beaktas i planen för den fortsatta affärsverksamheten. I 20 § 4 mom. föreslås bestämmelser om hur de i denna punkt avsedda övriga skulder som uppkommit före likvidationen kan betalas under likvidationsförfarandet.

I 2 mom. finns bestämmelser om att planen för den fortsatta affärsverksamheten skall tillställas Försäkringsinspektionen. Det är väsentligt med planmässighet under likvidationen, eftersom försäkringsbolaget plötsligt kan bli överskuldssatt, vilket innebär att bolaget skall försättas i konkurs. Att planen iaktas och övervakas under likvidationen är därför en viktig del av likvidationsförfarandet, eftersom bolagets tillgångar till följd av den fortsatta affärsverksamheten kan användas också för betalning av fordringar med lägre prioritet än försäkringsfordringar. Det föreslås således att godkännande av planen vid likvidation skall sökas hos Försäkringsinspektionen. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 33 § 1 mom. i den gällande lagen.

19 §. Fordringar till följd av den fortsatta affärsverksamheten. I denna paragraf definieras vad som avses med fordringar till följd av den fortsatta affärsverksamheten. Förslaget motsvarar huvudsakligen 15 kap. 33 § 3 mom. i den gällande lagen.

Enligt 1 punkten avses med nämnda fordran i försäkringsavtalsförhållanden sådana fordringar hos ett försäkringsbolag där bolagets förbindelse eller annan rättsgrund för fordran har uppstått efter det att två månader har förflutit sedan likvidationen började. Som annan rättsgrund för en fordran betraktas rätt till ersättning eller annan förmån till den del som försäkringen har fortsatt efter det att likvidationen började och försäkringstagaren har betalat eller varit skyldig att betala försäkringspremier för tiden efter det att likvidationen började. Likvidationen hindrar inte att försäkringstagaren låter sin försäkring fortsätta att gälla och betalar försäkringspremier till bolaget. Till denna del skall försäkringstagaren ha rätt till ersättning eller annan förmån enligt försäkringsavtalet.

Det föreslås att till 1 mom. med avvikelse från den gällande lagen även fogas ett om-

nämmande om att om försäkringstagaren har varit skyldig att betala försäkringspremier har försäkringstagaren under likvidationen också rätt till ersättning eller annan förmån enligt försäkringsavtalet. Syftet med förslaget är att ge alla de försäkringstagare samma ställning vilkas försäkring utifrån avtal mellan försäkringstagaren och administrationsboet fortsätter att gälla oberoende av när försäkringspremien förfaller till betalning under likvidationen. Med fordringar till följd av den fortsatta affärsverksamheten i andra skuldförhållanden än försäkringsavtalsförhållanden avses enligt 2 punkten sådana fordringar hos ett försäkringsbolag i fråga om vilka bolagets förbindelse eller annan rättsgrund har uppstått efter det att likvidationen började. Som fordringar till följd av den fortsatta affärsverksamheten betraktas i fortlöpande skuldförhållanden den del av fordran som gäller tiden efter det att likvidationen började. Med dessa fordringar avses efter det att affärsverksamheten har fortsatt arbetstgares fordringar som härrör från arbetsavtal och anställningsförhållanden samt bolagets andra löpande kostnader.

20 §. Betalning av fordringar under likvidationen. Det föreslås att den gällande lagens bestämmelser om betalning av fordringar under likvidation sammanställs i denna paragraf. I den föreslagna 18 § föreskrivs om en plan för den fortsatta affärsverksamheten i vilken en förteckning över försäkringsbolagets skulder skall ingå. Bestämmelserna om förteckningen utformas så att fordringarna antecknas i förteckningen med beaktande av försäkringsfordringarnas prioritet och de inbördes förhållandena mellan de andra fordringarna. I denna paragraf finns uttryckliga bestämmelser om betalningsordningen enligt förteckningen och om förutsättningarna för betalning av vissa fordringar under pågående likvidationsförfarande.

Enligt 1 mom. kan oavsett förmånsrätten för försäkringsfordringar de fordringar som avses i 18 § 1 mom. 1—4 punkten betalas av försäkringsbolagets medel. Bestämmelser om motsvarande förmånsrätt finns i 15 kap. 15 § 2 mom. om likvidation och 32 och 33 § om likvidation och konkurs i den gällande lagen. Undantag till förmånsrätten för försäkringsfordringar kan bl.a. vara fordringar avseende

sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarandet.

I 2 mom. föreslås i enlighet med den gällande lagen att de försäkringsfordringar som avses i 18 § 1 mom. 1—3 punkten alltid skall betalas under likvidation. Dessa fordringar skall förtecknas i den plan för den fortsatta verksamheten som avses i 18 §, men planen kan i sig inte begränsa betalningen av dessa fordringar. I momentet bestäms dessutom att likvidatorn har rätt att uppta lån för att betala de ersättningar som avses i 18 § 1 mom. 2 punkten. Det är här fråga om ersättningar som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadlagen, lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om pension för arbetstagare. Bestämmelsen motsvarar den senare delen av 15 kap. 32 § i den gällande lagen.

I 3 mom. föreskrivs om en princip enligt den gällande lagens 15 kap. 32 § som föreslås bli preciserad. Enligt förslaget får likvidatorn betala de fordringar som nämns i 18 § 1 mom. 4 och 5 punkten och som härrör från den fortsatta affärsverksamheten endast i enlighet med den plan för fortsatt verksamhet som avses i 18 §. Om det är nödvändigt att betala de nämnda fordringarna innan planen enligt 18 § har godkänts eller efter det att planen godkänts men med avvikelse från den, kan dessa fordringar betalas endast med tillstånd som Försäkringsinspektionen beviljar i enskilda fall och under dess tillsyn. Enligt huvudregeln avbryter inledandet av ett likvidations- eller konkursförfarande betalningen av sådana fordringar vars rättsgrund har uppstått före likvidationen eller konkursen. Om affärsverksamheten fortsätts under likvidationen kan fordringarna till följd av denna verksamhet i stort sett likställas med de massaskulder som avses vid konkurs och som skall betalas efterhand som de förfaller. Bestämmelserna om förmånsrätt för försäkringsfordringarna hindrar inte att verksamheten fortsätts, liksom inte heller att fordringarna till följd av denna betalas, men affärsverksamheten skall anpassas så att den kan bedrivas inom ramen för den plan som avses i 18 § 1 mom. och i enlighet med Försäkringsinspektionens samtycke. Eftersom bolagets medel i en likvidationssituation överstiger bolagets skulder är det inte heller motiverat att förhindra att försäkringsfordringar som

uppkommit före likvidationen betalas, förutsatt att Försäkringsinspektionen har godkänt planen för betalning av försäkringsfordringarna. De försäkringsfordringar som avses i 18 § 1 mom. 5 punkten kan således betalas under likvidationen i enlighet med en plan som Försäkringsinspektionen har godkänt. När momentet tillämpas skall det dock beaktas att de fordringar som i enlighet med det föreslagna 1 mom. härrör från den fortsatta affärsverksamheten enligt 18 § 1 mom. 4 punkten har förmånsrätt i förhållande till försäkringsfordringarna enligt 5 punkten.

I 4 mom. föreskrivs att likvidatorn skall betala de fordringar som avses i 18 § 1 mom. 6 punkten och som har bästa förmånsrätt till betalning efter försäkringsfordringarna, förutsatt att bolaget har försatts i likvidation under den tid som förbudet att överlåta och pantsätta tillgångar gäller eller inom tre månader efter det att förbudet har upphört att gälla. Förslaget svarar mot bestämmelserna i den andra meningen i 15 kap. 32 § i den gällande lagen.

I 5 mom. bestäms om betalning av de fordringar som uppkommit innan likvidationen började under försäkringsbolagets likvidation. Enligt förslaget kan dessa skulder betalas endast med tillstånd som Försäkringsinspektionen beviljar i enskilda fall.

Såsom ovan har konstaterats avbryter inledandet av ett likvidations- eller konkursförfarande betalningen av sådana fordringar vars rättsgrund har uppstått före likvidationen eller konkursen. Enligt förslaget kan Försäkringsinspektionen emellertid i enskilda fall bevilja tillstånd för betalning av sådana fordringar som avses i momentet, om det på grund av bolagets solvensställning är möjligt att betala dessa fordringar under likvidationen och Försäkringsinspektionen bedömer att betalningen av dem inte äventyrar betalningen av de fordringar som har bättre förmånsrätt.

I 6 mom. föreskrivs i enlighet med likvidationsdirektivet att försäkringsbolagets borgenärer skall behandlas lika. Enligt momentet är alla borgenärer, inbegripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, och deras fordringar av samma art i samma inbördes ställning och fordringarna omfattas av samma företrädes-

ordning. Lika behandling av borgenärerna gäller inte i fråga om fordringar hos myndigheter i ett tredjeland. Momentet motsvarar 15 kap. 15 § 4 mom. i den gällande lagen.

Avslutande av likvidationen

21 §. *Hur andra än lagstadgade försäkringar upphör och lagstadgade försäkringar fortsätter att gälla.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur andra än lagstadgade försäkringar skall upphöra och lagstadgade försäkringar skall fortsätta att gälla. De föreslagna bestämmelserna motsvarar huvudsakligen 15 kap. 36 § 1 och 3 mom. i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt då andra försäkringar än de lagstadgade försäkringarna i försäkringsbolaget upphör att gälla, om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd. Till lagen om försäkringsbolag fogades genom en lagändring (330/2004) en absolut tidsgräns för när försäkringarna senast upphör att gälla. Som motiv till att en tidsgräns fastställts anförs i regeringens proposition 149/2003 brister i försäkringstagarnas rättsskydd. Det föreslås att tidsgränsen förkortas från nuvarande fem år till tre år. Dessutom föreskrivs i 1 mom. likom i den gällande lagen att Försäkringsinspektionen av särskilda skäl kan förlänga den tidsfrist som den har bestämt. Det föreslås att den maximala eventuella förlängningen av den fastställda tidsfristen också skall förkortas. Enligt förslaget kan förlängningen vara två år i stället för nuvarande fem år. Syftet med de ändringar som innebär att tidsfristerna förkortas är att påskynda likvidationsförfarandet så att det inte fortgår längre än nödvändigt. I syfte att underlätta tillämpningen av lagen föreslås att till momentet fogas ett omnämmande om att det under ett arbetspensionsförsäkringsbolags likvidationsförfarande inte går att bestämma att försäkringar skall upphöra att gälla. Arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar skall användas för ordnande av ett likadant pensionsskydd på det sätt som föreskrivs i 22 § 4 mom.

Till 2 mom. fogas ett avsnitt om lagstadgade försäkringar som ingår i bestämmelsen i 15 kap. 36 § 1 mom. i den gällande lagen om

försäkringsbolag. Finansinspektionen skall bestämma en tidpunkt då beståndet av försäkringar som avses i momentet samt den proportionella andel av försäkringsbolagets tillgångar som svarar mot detta försäkringsbestånd skall överföras från bolaget till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Det föreslås att bestämmelserna om garantiavgiftsposten i den gällande lagen bibehålls i den nya försäkringsbolagslagen. På överföringen av försäkringsbeståndet och de tillgångar som svarar mot det tillämpas i enlighet med den gällande lagen bestämmelserna om ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke och offentlighöörande av ansökan i kapitlet om överlåtelse av försäkringsbeståndet.

22 §. *Realisering av tillgångar, betalning av fordringar och skifte av tillgångar.* I 20 § bestäms om betalning av fordringar under likvidationen. I denna paragraf föreskrivs om betalning av fordringar och skifte av tillgångar när likvidationsförfarandet framskridit så långt att försäkringarna har upphört att gälla. Bestämmelser om när försäkringarna upphör att gälla finns i 21 § i detta kapitel.

Enligt 1 mom. skall försäkringsbolagets återstående tillgångar realiseras när försäkringarna upphört att gälla. När de återstående tillgångarna fastställs skall särskild uppmärksamhet fästas vid de tillgångar som i enlighet med 21 § 2 mom. överförts till Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund som täckning för lagstadgade försäkringar. De fordringar som hänför sig till likvidationsförfarandet skall betalas före andra fordringar, och efter dem betalas försäkringsfordringar med förmånsrätt. Efter detta betalas alla andra skulder efter att den inställeldag som i den offentliga stämningen utsatts på bolagets borgenärer är förbi. Dessutom föreskrivs att behövliga medel skall reserveras om en skuld är tvistig, om den inte har förfallit till betalning eller om den av annan orsak inte kan betalas. Momentet svarar mot den gällande lagens 15 kap. 18 § 1 mom. och delvis 15 kap. 36 § 2 mom. Det föreslås att den bestämmelse i 15 kap. 36 § 2 mom. i den gällande lagen som gäller en situation i vilken försäkringsbolagets tillgångar inte förslår

till full gottgörelse för försäkringsfordringarna överförs till bestämmelserna om konkurs, eftersom en sådan situation inte kan gälla likvidation.

Enligt 2 mom. skall i ett ömsesidigt försäkringsbolag garantikapitalet jämte räntor efter de faser som föreslås i 1 mom. återbetalas till garantiandelsägarna och de återstående tillgångarna fördelas mellan försäkringstagar-delägarna i enlighet med bolagsordningen. I försäkringsaktiebolag har en aktieägare rätt att av bolagets nettotillgångar få en andel som svarar mot sina aktier. Motsvarande bestämmelse finns i 15 kap. 18 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 3 mom. bestäms om skifte av tillgångarna i livförsäkringsbolag som har försatts i likvidation. Tillgångarna skall fördelas mellan fondförsäkringsbeståndet och det övriga försäkringsbeståndet innan de skiftas. Skifte skall göras så att även skälighetssynpunkter beaktas. Vid bedömning av skäligheten skall bl.a. beaktas vilka försäkringsformer som gett upphov till bolagets vinst eller förlust och hur fördelningen görs mellan fondförsäkringsbeståndet och det övriga försäkringsbeståndet efter denna bedömning. Om det kan påvisas att driftkostnaderna för fondförsäkringarna är avsevärt större än den belastningsinkomst som dessa försäkringar gett upphov till och detta har betydelse för det övriga beståndet, skall denna omständighet beaktas vid skiftet. På samma sätt skall förfaras också i fråga om dödlighetsrisken. I samband med skifte skall således beaktas att olika försäkringsbestånd förhåller sig på olika sätt till resultatet av placeringsverksamheten. De traditionella försäkringar som är bundna till beräkningsränta och fondförsäkringarna avviker från varandra så att ett gott eller dåligt resultat av placeringsverksamheten i fråga om fondförsäkringar omedelbart realiserar, medan det i fråga om traditionella försäkringar realiserar först i takt med att bolaget utifrån placeringsverksamhetens resultat delar ut olika tilläggsförmåner för försäkringarna. När det gäller annat försäkringstekniskt resultat har de olika bestånden dock samma ställning.

I 4 mom. föreskrivs att medlen i ett arbetspensionsförsäkringsbolag i likvidation skall användas för ordnande av liknande pensions-

skydd i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, i en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser eller i en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor. Enligt förslaget tillämpas alltså inte 1–3 mom. på ett arbetspensionsförsäkringsbolag i likvidation. Bestämmelsen i momentet motsvarar i sak 15 kap. 36 § 3 mom. i den gällande lagen.

23 §. Slutredovisning. I paragrafen föreslås bestämmelser om slutredovisning. Enligt 1 mom. skall likvidatorerna utan ogrundat dröjsmål ge en slutredovisning för sin förvaltning genom att upprätta en berättelse över likvidationsförfarandet i dess helhet. I momentet finns också bestämmelser om berättelsens innehåll och bilagor samt om att berättelsen jämte bilagor skall överlämnas till revisorerna, som inom en månad skall upprätta en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen. Momentet motsvarar i huvudsak 15 kap. 19 § 1 mom. i den gällande lagen och 20 kap. 16 § 1 mom. i aktiebolagslagen. Det föreslås att till momentet fogas ett krav motsvarande 3 § i förordningen om försäkringsbolag enligt vilket en kopia av slutredovisningen jämte bilagor utan dröjsmål skall inlämnas till Försäkringsinspektionen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs huvudsakligen i överensstämmelse med den gällande lagens 15 kap. 19 § 2 mom. att likvidatorerna sedan de fått revisionsberättelsen utan dröjsmål skall sammankalla delägarna till bolagsstämma för granskning av slutredovisningen. Det föreslås att en hänvisning till lagförslagens 5 kap. 13–17 § fogas till momentet. Slutredovisningen skall registreras på samma sätt som ett bokslut. På registreringen tillämpas den gällande aktiebolagslagens 8 kap. 10 § med stöd av 8 kap. 1 § i denna proposition. Förslaget motsvarar 20 kap. 16 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

24 §. Klander av skifte och förverkande av skiftesandel. I denna paragraf föreslås bestämmelser om delägarnas rätt att klandra det skifte som likvidatorerna upprättat. En delägare som vill klandra skiftet skall enligt 1 mom. väcka talan mot bolaget inom tre månader efter det att slutredovisning lades fram på bolagsstämman. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 18 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. bestäms i överensstämmelse med

15 kap. 18 § 3 mom. i den gällande lagen att en delägare förverkar rätten till sin skiftesandel om han eller hon inte inom fem år efter det att slutredovisning lades fram på bolagsstämman anmält sig för att lyfta sin skiftesandel. Enligt den gällande lagen får Försäkringsinspektionen besluta att en skiftesandel som i förhållande till de tillgångar som skall skiftas är obetydlig överläts till staten. Enligt förslaget överläts denna beslutanderätt i enlighet med 26 § 3 mom. på likvidatorerna. Om beloppet av de medel som inte lyfts inte är ringa, fortsätts likvidationsförfarandet i enlighet med 26 §. Syftet med förslaget är att förenhetliga de beslutsförfaranden som avses i 25 § och 26 § 3 mom.

25 §. Upplösning. I denna paragraf föreslås att det föreskrivs om tidpunkten för upplösning av ett försäkringsbolag och om den skadeståndstalan som eventuellt väcks mot likvidatorerna. Enligt 1 mom. anses försäkringsbolaget vara upplöst när slutredovisningen lagts fram vid bolagsstämman. Till likvidatorns sista uppgifter hör att utan dröjsmål till registermyndigheten göra anmälan om upplösningen av bolaget för registrering. Momentet motsvarar 15 kap. 20 § 1 mom. i den gällande lagen. Det föreslås att en bestämmelse om tidpunkten för avregistrering motsvarande 20 kap. 20 § i den gällande aktiebolagslagen fogas till momentet. Enligt denna bestämmelse träder en avregistrering i kraft när beslutet om denna har registrerats. Dessutom skall i överensstämmelse med den föreslagna 7 § anmälan om upplösning av bolaget göras till Försäkringsinspektionen för uppdatering av koncessionsregistret.

Det föreslås att en bestämmelse om ett upplöst bolags rättsställning som motsvarar 20 kap. 17 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen tas in i 2 mom. I momentet föreskrivs att ett upplöst bolag inte längre efter upplösningen kan förvärva rättigheter eller ingå förbindelser. I momentet behandlas ett upplöst bolag på motsvarande sätt som ett oregrerat bolag när det gäller behörigheten att företa rättshandlingar. På samma sätt behandlas i dessa situationer de som företar rättshandlingar på bolagets vägnar. Ett upplöst bolag har emellertid i andra situationer en annan ställning än ett bolag som skall bildas.

Som exempel kan nämnas att ett upplöst bolag är ägare till sina tillgångar, medan tillgångar som har förvärvats för bolagets räkning när bolaget bildas tillfaller bolaget först genom registreringen. Likvidatorerna i ett upplöst bolag kan vidta åtgärder för inledande av likvidation och ansöka om att bolaget försätts i konkurs utan att det finns någon risk för att de blir personligen ansvariga.

I 2 mom. föreskrivs dessutom att motparten i ett avtal med ett upplöst bolag kan frånträda avtalet om han eller hon inte visste att bolaget var avregistrerat. Avtalsparten är då skyldig att reagera relativt snabbt efter att ha fått vetskap om saken. Bestämmelsen kan anses vara motiverad trots att det framgår av handelsregistret att bolaget är upplöst.

I 3 mom. föreskrivs om skadeståndstalan som eventuellt väcks mot likvidatorerna. Trots att slutredovisningen har godkänts vid bolagsstämman och bolaget har upplösts kan en ny bolagsstämma sammankallas för att behandla en eventuell skadeståndstalan mot likvidatorerna. Enligt den aktuella bestämmelsen kan aktieägare i ett försäkringsaktiebolag vilka innehar minst en tiondel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen eller minst en tiondel av försäkringsaktiebolagets samtliga aktier, eller delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag vilka innehar minst en tredjedel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen, kräva att bolagsstämma sammankallas för behandling av frågan om väckande av talan enligt 28 kap. 8 § i propositionen. Kallelse till denna bolagsstämma utfärdas av likvidatorn. Om likvidatorn försummar att utfärda kallelse kan delägarna kräva att Försäkringsinspektionen sammankallar bolagsstämman på bolagets bekostnad. Talan skall i överensstämmelse med den gällande lagen väckas inom ett år efter det att slutredovisningen lades fram. I den gällande lagen finns motsvarande bestämmelse i 15 kap. 20 § 2 mom.

26 §. Fortsatt likvidation. I paragrafen föreskrivs om fortsatt likvidation.

I 1 mom. bestäms om grunderna för fortsatt likvidation, vilka enligt nuvarande praxis är att nya tillgångar framkommer i bolaget och att talan väcks mot bolaget. För arbetet med den fortsatta likvidationen ansvarar de tidiga-

re likvidatorerna. De skall utan dröjsmål göra registeranmälan om att likvidationen fortsätter samt sammankalla den första bolagsstämman efter fortsatt likvidation i enlighet med bolagsordningen. Dessutom skall bolaget sända en skriftlig kallelse på varje delägare vars adress är känd för bolaget. I 1 mom. föreskrivs dessutom om situationer där försäkringsbolaget inte längre har behöriga likvidatorer. Försäkringsinspektionen skall då med stöd av 6 § i detta kapitel på ansökan utse en likvidator. Paragrafens 1 mom. motsvarar till sitt sakinhåll 15 kap. 21 § 1 mom. i den gällande lagen och 20 kap. 18 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Likvidationsåtgärder kan behövas också när ett försäkringsbolag redan hunnit avregistreras. I det fallet förordnar Försäkringsinspektionen enligt 2 mom. försäkringsbolaget i likvidation. Den vars rätt saken gäller kan ansöka om att ett bolag förordnas i likvidation.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., som motsvarar 20 kap. 18 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Enligt det föreslagna momentet fortsätts likvidationen emellertid inte om den inte anses vara nödvändig. Likvidatorerna kan då vidta de åtgärder som saken kräver. Som ett exempel på att fortsatt likvidation inte behövs kan nämnas den situation som avses i 24 § 2 mom. där en delägare har förverkat sin rätt till skiftesandel. Likvidatorerna kan i det fallet i allmänhet fördela den andel som delägaren förlorat mellan de andra delägarna i förhållande till dessas skiftesandelar. En utredning om en sådan efterlikvidation skall dock på ett ändamålsenligt sätt lämnas till delägarna och andra som eventuellt är berättigade till skiftesandelar. Också utan någon särskild bestämmelse om saken är det klart att likvidatorerna har rätt till arvode också för sådan efterlikvidation som avses i detta moment. Om en skiftesandel är obetydlig kan likvidatorerna enligt det föreslagna momentet redovisa den till staten.

Det föreslås att en bestämmelse som motsvarar bestämmelsen i 15 kap. 21 § 3 mom. i den gällande lagen tas in i 4 mom. i denna paragraf. Enligt bestämmelsen fortsätts en i 1 mom. avsedd likvidation inte och inte heller förordnas bolaget i likvidation i ett fall som

avses i 2 mom., om bolagets tillgångar inte förslår till slutförande av likvidationsförfarandet och ingen påtar sig ansvaret för kostnaderna.

27 §. Avslutande av likvidation samt fortsatt verksamhet. I denna paragraf föreslås bestämmelser om avslutande av likvidationen när bolagets solvensställning under likvidationen förbättras så mycket att den uppfyller solvenskraven i 2 § 1 mom. 1 punkten. Förslaget motsvarar 15 kap. 22 § 2—4 mom. i den gällande lagen. Förslaget innehåller inte bestämmelsen i 15 kap. 22 § 1 mom. i den gällande lagen till den del som den gäller sådan frivillig likvidation som avses i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. kan bolagsstämman vid ett försäkringsbolag, efter det att den fått revisorernas yttrande, på vissa villkor besluta att likvidationen skall avslutas och verksamheten skall fortsättas. Den första förutsättningen för detta beslut är att försäkringsbolaget åter uppfyller solvenskraven i 11 kap. För det andra får bolagsstämman besluta om avslutande av likvidationen bara om det inte finns någon annan grund för likvidationen enligt denna lag eller bolagets tillgångar ännu inte skiftats. I 1 mom. föreskrivs dessutom att bolagsstämmans beslut att avsluta likvidationen och fortsätta verksamheten är giltigt endast om det har fattats med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 20 §. Eftersom koncessionen för ett försäkringsbolag som har försatts i likvidation återkallas i enlighet med bestämmelserna i 25 kap. 8 § skall bolaget på nytt ansöka om koncession, om avsikten är att verksamheten skall fortsättas.

I 2 mom. bestäms om val av ledning för bolaget efter beslutet att fortsätta verksamheten.

I 3 mom. bestäms att likvidatorerna är skyldiga att utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om avslutande av likvidationen och val av styrelse. Registeranmälan om uppgifterna skall göras också till registermyndigheten. I 3 mom. finns dessutom bestämmelser om när en offentlig stämning på borgenärerna förfaller. I den gällande lagen finns en motsvarande bestämmelse om när en offentlig stämning förfaller, men det föreslås en formell ändring av bestämmelsen till följd av lagen om offentlig stämning. I momentet

föreskrivs också om slutredovisning, som likvidatorerna enligt 23 § skall ge. Dessutom föreslås att bestämmelsen ändras så att den nyvalda ledningen i bolaget är skyldig att göra registeranmälan på samma sätt som i andra liknande situationer. Vidare föreslås att bolagets ledning skall ha behörighet att handla på bolagets vägnar omedelbart efter beslutet och att en förutsättning för verkställighet av beslutet inte längre skall vara att det har registrerats. Detta motsvarar en situation där bolaget försätts i likvidation, som också träder i kraft genom beslut i saken och som inte förutsätter registrering. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar 20 kap. 19 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Konkurs

28 §. Förutsättningar för försättande i konkurs. I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna för att söka ett försäkringsbolag i konkurs.

I 1 mom. bestäms om förutsättningarna för försättande i konkurs. Enligt förslaget skall ett försäkringsbolag sökas i konkurs, om bolagets skulder under likvidationen överstiger bolagets tillgångar. I momentet föreskrivs dessutom att förutsättningen för att ett bolag försätts i konkurs innan likvidation har inletts är styrelsens beslut i saken. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 24 § 1 mom. i den gällande lagen och 20 kap. 7 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I 2 mom. finns en bestämmelse om konkurs som motsvarar vad som i 2 § 2 mom. har föreskrivits i fråga om likvidation. Ett bolag kan också försättas i konkurs utan att de åtgärder avseende förbud att överlåta eller pantsätta tillgångar som avses i 25 kap. 9 § har vidtagits eller efter det att de vidtagits.

29 §. Beslut om konkurs. I denna paragraf föreskrivs om vem som är behörig att besluta att ett försäkringsbolag skall försättas i konkurs. Enligt vad som föreskrivs i 15 kap. 25 § 1 mom. i den gällande lagen är en domstol behörig att besluta att bolaget skall försättas i konkurs. Bestämmelser om förutsättningarna för försättande i konkurs finns i 28 §.

30 §. Konkursens början. I denna paragraf föreslås bestämmelser om konkursens början och rättsverkningarna av konkursen.

Enligt 1 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att till domstolen göra framställning om en boförvaltare, och domstolen skall förordna den föreslagna personen till boförvaltare utöver de andra boförvaltare som valts i enlighet med konkurslagen. Bestämmelsen motsvarar den andra meningen i 15 kap. 24 § 2 mom. i den gällande lagen. I det aktuella momentet föreslås dessutom en bestämmelse om att domstolen är skyldig att ge boförvaltaren ett intyg över förordnandet till det uppdrag som nämns i momentet. Motsvarande bestämmelse finns i 15 kap. 27 § 1 mom. i den gällande lagen. Förslaget kompletterar bestämmelsen i 8 kap. 1 § i konkurslagen.

Enligt 2 mom. företräds bolaget som konkursgäldenär under konkursen av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Under konkursen kan också nya styrelseledamöter eller nya likvidatorer väljas. Momentet motsvarar 15 kap. 24 § 1 mom. i den gällande lagen.

Enligt 3 mom. skall boförvaltaren efter det att domstolen har försatt försäkringsbolaget i konkurs utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta samt om bevakningsdagen. Förslaget motsvarar den första meningen i 15 kap. 24 § 2 mom. i den gällande lagen, dock så att Försäkringsinspektionen underrättas av boförvaltaren i stället för av domstolen. Förslaget motsvarar bestämmelserna i konkurslagen.

31 §. Boförvaltarens uppgifter och under rättelse om konkursen. I paragrafen föreskrivs om boförvaltarens uppgifter, till vilka särskilt hör att informera om konkursens början och fortskridande.

I 1 mom. preciseras rollen för den boförvaltare som förordnats på framställning av Försäkringsinspektionen så att hans eller hennes uppgift i konkursboet är att särskilt bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringar. Eftersom det till Försäkringsinspektionens uppgiftsområde i allmänhet hör att bevaka de försäkrade förmånerna är det naturligt att samma uppgiftsområde gäller för den boförvaltare som förordnas på Försäkringsinspektionens framställan. Momentet motsvarar det som bestäms i 15 kap. 24 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs att boförvaltaren har

rätt att fortsätta bolagets affärsverksamhet i enlighet med vad som bestäms i 17—19 §.

I 3 mom. bestäms om skyldigheten att underrätta om konkursens början, fortskridande och upphörande i enlighet med 9 § 2—4 mom. i denna proposition. Förslaget motsvarar bestämmelserna om konkurs i 15 kap. 24 §, 25 § 3 mom., 26 § och 34 § 2 mom. i den gällande lagen.

I 4 mom. föreskrivs om registrering av att ett bolag har försatts i konkurs i ett offentligt register i en annan EES-stat. Bestämmelsen motsvarar delvis 15 kap. 28 § i den gällande lagen. Momentet motsvarar också 9 § 2 mom. i denna proposition.

I 5 mom. finns en bestämmelse om boförvaltarnas skyldighet att regelbundet informera borgenärerna om hur konkursförfarandet framskrider. Försäkringsinspektionen bestämmer på vilket sätt informationen skall lämnas. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 34 § 1 mom. i den gällande lagen. Information skall lämnas under iakttagande av vad som bestäms i 11 § 2 och 4 mom. i detta kapitel. Bestämmelser om detta finns i 15 kap. 29 § i den gällande lagen.

I paragrafens 6 mom. föreslås en bestämmelse om boförvaltarens rätt att anlita biträden. Bestämmelsen motsvarar det som föreslagits i fråga om 8 § 4 mom.

32 §. Bevakning av fordringar. I paragrafen föreslås bestämmelser om bevakning av fordringar. Bestämmelser om bevakningsförfarandet finns i konkurslagen. I 1 mom. föreskrivs om lika behandling av borgenärerna. Enligt momentet har således varje borgenär, inbegripet också skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, rätt att vid försäkringsbolags konkurs bevaka sina fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar. Försäkringsfordringar behöver inte bevakas eller förmånsrätt för dem krävas vid konkurs. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 30 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs, liksom i 15 kap. 30 § 2 mom. i den gällande lagen, om det språk som borgenärer skall använda när de bevakar sin fordran eller lägger fram synpunkter angående fordringar. En borgenär som är bosatt i Finland kan självfallet använda antingen finska eller svenska. En borgenär som är bo-

satt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat får emellertid bevaka sin fordran eller lägga fram synpunkter angående fordringar på något av denna andra stats officiella språk. I det senare fallet skall dock rubriken för anmälan om bevakning av fordran eller framläggande av synpunkter angående fordringarna vara på ett av Finlands officiella språk, antingen finska eller svenska.

33 §. Principen om förmånsrätt för försäkringsfordringar. I denna paragraf föreslås motsvarande bestämmelser om förmånsrätt för försäkringsfordringar som i den gällande lagens 15 kap. 31 §. Vid konkurs har försäkringsfordringarna samma förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar som innehavare av handfången pant enligt lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning har till den pantsatta egendomen. Denna rätt definieras i lagen som förmånsrätt för försäkringsfordringar. För denna paragrafs del hänvisas till motiven till 15 §.

Bestämmelsen i 2 och 3 mom. motsvarar det som föreslagits i fråga om 15 § 2 och 3 mom.

34 §. Överlåtelse av försäkringsbeståndet vid konkurs. I denna paragraf finns bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet vid konkurs vilka stämmer överens med 15 kap. 35 § 1 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen svarar mot vad som i detta kapitel föreskrivits om överlåtelse av försäkringsbeståndet vid likvidation. I detta sammanhang hänvisas således till det som anförts i motiven till 17 §. På överlåtelse av försäkringsbeståndet tillämpas enligt förslaget bestämmelserna i 21 kap., utom i fråga om beslutet om överlåtelsen. Beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet fattas vid konkurs av boförvaltaren.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om en situation i vilken ett försäkringsbolags tillgångar inte räcker till för att täcka ansvaret med anledning av försäkringsfordringarna. I den situation som avses i momentet kan boförvaltaren med ett annat försäkringsbolag göra upp en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet eller en del av det så att försäkringarna fortgår i det övertagande försäkringsbolaget med särskilda villkor eller begränsningar. Eftersom bestämmelserna gör det möjligt att försäkringsvillkoren eller de

utlovade villkoren i försäkringen försämrats, får en försäkringstagare som motsätter sig planen lämna sin försäkring utanför beståndsöverlåtelsen. I detta fall har försäkringstagaren rätt att endast få ut skiftesandelen av sin försäkring av försäkringsbolagets medel. Förslaget motsvarar 15 kap. 35 § 2 mom. i den gällande lagen.

35 §. Konkursförfarande och skifte av tillgångar. I denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags konkurs, realisering av tillgångarna, betalning av fordringar och skifte av tillgångarna.

Enligt 1 mom. tillämpas på ett försäkringsbolags konkurs vad som i 17—21 § föreskrivs om likvidationsförfarande. Likvidations- och konkursförfarandet vid försäkringsbolag fortskrider i stort sett med iakttagande av samma bestämmelser, och därför föreslås i 1 mom. att bestämmelserna i 17—21 § skall tillämpas på bolagets fortsatta affärsverksamhet. För tydlighetens skull kan konstateras att på fordringar som skall betalas under konkursförfarandet tillämpas förutom bestämmelserna i 17—21 § även bestämmelserna om fortsättande av verksamheten, planen för fortsatt verksamhet, fordringarna till följd av den fortsatta verksamheten, betalning av fordringar under likvidation, upphörande av andra än lagstadgade försäkringar och fortlöpande av de lagstadgade försäkringarna i konkurslagen och lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning. Förslaget motsvarar bestämmelserna i 32, 33, 35 och 36 § i den gällande lagen. För tydlighetens skull konstateras i 1 mom. att inte heller ett försäkringsbolag som försatts i konkurs får ingå nya försäkringsavtal. Förslaget motsvarar bestämmelserna om likvidation i 17 § 2 mom.

Konkursboet ansvarar i överensstämmelse med bestämmelserna om likvidation och i enlighet med t.ex. 16 kap. 2 § i konkurslagen för skulder som beror på konkursförfarandet eller som grundar sig på ett avtal eller en förbindelse som konkursboet har ingått samt för skulder för vilka boet ansvarar enligt konkurslagen eller någon annan lag (massaskulder). Dessa skulder skall med stöd av det föreslagna 1 mom. betalas på motsvarande sätt som vid betalning av fordringar som beror på likvidationsförfarandet enligt 18 § 1 mom. 3

punkten i detta förslag och i enlighet med vad som föreslås bli bestämt om betalning av fordringar som gäller den fortsatta affärsverksamheten. I enlighet med principerna om likvidation betalas fordringarna i fråga före förmånsrätten för försäkringsfordringar. Dessutom kan konstateras att förmånsrätten för sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av fortsatt konkursförfarande (massaskulder) i förhållande till försäkringsfordringar vid konkurs fastställs i enlighet med 16 kap. i konkurslagen och lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning.

När bestämmelserna om likvidation vid försäkringsbolags konkurs tillämpas skall vidare beaktas att de grunder för godkännande av den plan för fortsatt affärsverksamhet som avses i 18 § och det därmed förknippade förslaget till betalning av fordringar som skall tillämpas på konkursförfarandet inte kan vara helt likadana vid försäkringsbolags likvidation och konkurs. Försäkringsinspektionen skall när planen godkänns särskilt beakta den förmånsrätt som försäkringsfordringarna har, eftersom bolagets skulder vid konkurs är större än dess tillgångar. Detta innebär att fordringar med sämre förmånsrätt än försäkringsfordringar kan betalas endast i ytterst exceptionella situationer och med iakttagande av bestämmelserna i 20 § 4 mom.

I 2 mom. finns bestämmelser om realisering av försäkringsbolagets kvarstående tillgångar efter det att försäkringarna har upphört att gälla i enlighet med 21 § som enligt förslaget med stöd av 1 mom. skall tillämpas. När de återstående tillgångarna fastställs skall speciell uppmärksamhet fästas vid de tillgångar som i enlighet med 21 § 2 mom. överförts till Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund som täckning för lagstadgade försäkringar. De fordringar som beror på konkursförfarandet skall betalas före andra fordringar, och efter det betalas försäkringsfordringarna med förmånsrätt. Momentet motsvarar de två första meningarna i den gällande lagens 15 kap. 36 § 2 mom.

När fordringarna till följd av konkursförfarandet samt försäkringsfordringarna har betalats skall alla andra kända skulder betalas. Det föreslås att denna princip, som uttrycks i

15 kap. 18 § 1 mom. i den gällande lagen, tas in i 2 mom., dock så att bestämmelsen skall tillämpas med beaktande av de bestämmelser om konkurssituationer som särskilt föreslås i 3–5 mom. Med avvikelse från den gällande lagen hänvisas i momentet inte heller till begreppen offentlig stämning eller inställeldag, eftersom den gällande konkurslagen inte längre innehåller dessa begrepp.

Dessutom föreskrivs i momentet att behövligen medel skall reserveras om en skuld är tvistig, om den inte har förfallit till betalning eller om den av annan orsak inte kan betalas. Förslaget grundar sig på 20 kap. 15 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen och 15 kap. 18 § 1 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Bestämmelsen i den gällande lagen har dock ändrats så att den motsvarar bestämmelsen i den gällande aktiebolagslagen enligt vilken behövligen medel skall innehållas och återstoden skiftas, om en skuld är tvistig eller inte har förfallit till betalning eller om den av någon annan orsak inte kan betalas. Enligt den gällande lagen skulle medel för detta ändamål innehållas endast om medlen räckte till betalning, vilket med tanke på borgenärens rättsskydd kan anses vara en orättvis bestämmelse i jämförelse med att ostridiga skulder ersätts till fullt belopp, om medlen räcker till för det.

I 3 mom. bestäms om skifte av tillgångarna i livförsäkringsbolag som försatts i konkurs. Tillgångarna skall fördelas mellan fondförsäkringsbeståndet och det övriga försäkringsbeståndet innan de skiftas. Fördelningen mellan de försäkringsbestånd som avses i momentet skall vara skälig. För denna paragrafs del hänvisas till det som anförts i motiven till 22 § 3 mom.

I 4 mom. föreskrivs dessutom om situationer där ett skadeförsäkringsbolags tillgångar inte förslår till full gottgörelse för försäkringsfordringarna. I likhet med den gällande lagens 15 kap. 36 § 2 mom. har fordringar som grundar sig på skada som en konsument, ett bostadsaktiebolag eller ett främst för bostadsändamål grundat fastighetsbolag lidit förmånsrätt framför andra fordringar. Bestämmelserna i likvidationsdirektivet hindrar inte att en inbördes förmånsrätt fastställs för försäkringsfordringarna. Om tillgångarna inte förslår till full gottgörelse för de ovan näm-

da fordringarna, skall de fördelas i förhållande till fordringarnas belopp.

I 5 mom. föreskrivs om användningen av tillgångarna i ett arbetspensionsförsäkringsbolag. Förslaget motsvarar 15 kap. 36 § 3 mom. i den gällande lagen.

36 §. Utdelningsförteckning. I denna paragraf finns bestämmelser om boförvaltarens skyldighet att göra upp en förteckning över de proportionstal som skall beaktas när försäkringsbolags tillgångar skiftas. Förteckningen skall tillställas Försäkringsinspektionen, där den hålls tillgänglig under en tid av 30 dagar. Försäkringsinspektionen skall också offentliggöra ett meddelande i den officiella tidningen och Europeiska unionens officiella tidning om att förteckningen finns tillgänglig. Försäkringsinspektionen skall dessutom ålägga boförvaltaren att utan dröjsmål i en tidning som utkommer på bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer offentliggöra att förteckningen är tillgänglig. Om det är fråga om ett arbetspensionsförsäkringsbolag behövs emellertid inget meddelande i Europeiska unionens officiella tidning om att förteckningen är tillgänglig, eftersom de kallelseförfaranden som föreskrivs i likvidationsdirektivet inte heller annars tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolags likvidation eller konkurs. Försäkringsinspektionen eller boförvaltaren skall på begäran delge bolagets försäkringsborgenärer förteckningen. I förslaget preciseras att den försäkringsborgenär som begär information skall ansvara för de kostnader som förorsakas av att information lämnas. Rättelse av proportionstalen får enligt nuvarande praxis sökas hos Försäkringsinspektionen inom 30 dagar från utgången av den tid förteckningen hållits tillgänglig. Den som är missnöjd med Försäkringsinspektionens beslut har fortfarande normal rätt att söka ändring. Paragrafen motsvarar i huvudsak 15 kap. 36 § 4 och 5 mom. i den gällande lagen.

37 §. Upplösning eller fortsatt konkursförfarande. I denna paragraf finns bestämmelser om upplösning av ett försäkringsbolag, om bolaget när konkursen avslutas inte längre har några tillgångar samt om den situation i vilken tillgångar ännu återstår. Enligt 1 mom. anses ett försäkringsbolag som sökts i kon-

kurs vara upplöst om inga tillgångar återstår när konkursen avslutas och konkursförvaltningen har lämnat slutredovisning. Konkursförvaltningen är skyldig att utan dröjsmål till registermyndigheten registrera upplösningen.

I 2 mom. finns bestämmelser med tanke på en sådan situation där det återstår tillgångar i ett försäkringsbolag när konkursen avslutas. Att konkursen avslutas innebär i ett sådant fall inte att bolaget upplöses, utan styrelsen skall sammankalla bolagsstämman för att besluta att bolaget skall försättas i likvidation. Om bolaget redan var i likvidation när det försattes i konkurs, skall utredningen fortsättas i enlighet med vad som föreskrivs i 26 §.

Efter avslutad konkurs kan nya tillgångar framkomma i bolaget. Medlen fördelas i allmänhet mellan konkursborgenärerna i samband med utredningen i efterhand. I 3 mom. finns en bestämmelse enligt vilken konkursförfarandet i en sådan situation skall fortsättas. Om det efter konkursen fortfarande återstår tillgångar i bolaget, skall det förfaras på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

24 kap. **Lagvalsbestämmelser som skall iaktas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

I kapitlet finns i enlighet med vad som förutsätts i likvidationsdirektivet närmare bestämmelser om vilken lag som skall tillämpas på förbudet att överlåta och pantsätta egendom, på likvidation och konkurs och på rättsverkningarna av dem. Bestämmelserna har betydelse i gränsöverskridande fall när förfarandet inleds i Finland men har verkningar också i andra EES-stater.

Bestämmelserna i direktivet i fråga togs in i lagen om försäkringsbolag genom lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (330/2204). Eftersom dessa bestämmelser nyligen har tagits in i lagen ansågs det inte nödvändigt att ändra dem i sak. Det föreslås att endast kapitlets struktur delvis ändras.

1 §. Tillämpning av finsk lag. I denna paragraf bestäms att på ett förbud att överlåta och pantsätta tillgångar i ett försäkringsbolag enligt 25 kap. 9 § och dess filial i en annan EES-stat, på ett försäkringsbolags likvidation och konkurs samt på deras rättsverkningar

tillämpas finsk lag, om inte något annat bestäms i detta kapitel. Bestämmelsen motsvarar 15 a kap. 1 § i den gällande lagen.

I 2—8 § finns bestämmelser om undantag till huvudregeln enligt 1 §.

2 §. Arbetsavtal och anställningsförhållanden. Enligt förslaget regleras rättsverkningarna avseende arbetsavtal och anställningsförhållanden uteslutande av den lag i en EES-stat som tillämpas på arbetsavtalet eller anställningsförhållandet i fråga. Bestämmelsen motsvarar 15 a kap. 2 § i den gällande lagen.

3 §. Avtal om nyttjanderätt och överlåtelseavtal i fråga om fast egendom. Enligt förslaget regleras rättsverkningarna avseende avtal om nyttjanderätt eller överlåtelseavtal i fråga om fast egendom uteslutande av lagen i den EES-stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen. Bestämmelsen motsvarar 15 a kap. 3 § i den gällande lagen.

4 §. Fast egendom, fartyg eller luftfartyg. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att rättsverkningarna på försäkringsbolagets rätt till fast egendom, fartyg eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering skall regleras av lagen i den EES-stat under vars överinseende registret förs. Momentet motsvarar 15 a kap. 4 § i den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs enligt vilken lag giltigheten av en sådan rättshandling regleras som innefattar vederlag och som gäller fast egendom, fartyg eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering eller värdepapper som registreras i ett register eller på ett konto som avses i lag eller i ett system för centraliserad förvaltning som regleras i en EES-stat. Enligt momentet regleras giltigheten av en sådan rättshandling enligt lagen i den EES-stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen eller under vars överinseende registret eller kontot förs eller systemet upprätthålls. Bestämmelsen motsvarar 15 a kap. 6 § i den gällande lagen.

5 §. Rättegång. I denna paragraf finns i överensstämmelse med den gällande lagens 15 a kap. 5 § bestämmelser om rättsverkningarna av en rättegång, om det, när förbud enligt 25 kap. 9 § att överlåta och pantsätta egendom träder i kraft eller när likvidation eller konkurs inleds, pågår en rättegång som gäller sådana tillgångar i försäkringsbolaget

som omfattas av förfarandet. Rättsverkningarna avseende rättegången regleras då uteslutande av lagen i den EES-stat där rättegången pågår.

6 §. Reglerad marknad. I 1 mom. föreslås bestämmelser om att de rättigheter och skyldigheter som parterna på en reglerad marknad har uteslutande bestäms av den lag som är tillämplig på marknaden. Momentet gäller inte sakrättsliga frågor, på vilka bestämmelserna i 7 § 1 mom. tillämpas.

I 2 mom. föreskrivs att bestämmelsen om val av lag i 1 mom. inte påverkar återopande av ogiltighet, och inte hindrar att en rättshandling återgår enligt den lag som är tillämplig på marknaden. Ogiltighet eller återgång av en avgift som betalas eller en affärstransaktion som utförs på en reglerad marknad och som skadar borgenärernas intresse regleras alltså enligt den lag som är tillämplig på marknaden i fråga, vilket förhindrar problem föranledda av en eventuell konflikt mellan två lagar och tryggar affärstransaktionens säkerhet. Paragrafens bestämmelser motsvarar 15 a kap. 7 § i den gällande lagen.

7 §. Sakrättsliga frågor, äganderättsförbehåll och kvittning. I 1 mom. föreskrivs att även om en åtgärd eller ett förfarande enligt 1 § inleds, påverkar detta inte borgenärernas eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser försäkringsbolagets tillgångar som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns i en annan EES-stat än Finland. Detsamma gäller rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgångarna vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns i en annan EES-stat än Finland.

I 2 mom. finns en bestämmelse enligt vilken en borgenär har rätt att kvitta sin fordran mot en fordran som försäkringsbolaget har på honom eller henne, om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsbolagets fordran.

I 3 mom. föreskrivs att trots de bestämmelser som tryggar tredje mans sakrättsliga skydd, försäljares äganderättsförbehåll och borgenärs kvittningsrätt kan rättshandlingens ogiltighet återopas och rättshandlingen återgå i enlighet med finsk lagstiftning. Bestämmelserna i denna paragraf motsvarar bestämmelserna i 15 a kap. 8 § i den gällande lagen.

I 4 mom. finns bestämmelser motsvarande den gällande lagens 15 a kap. 9 § om att hemmedlemsstatens lagstiftning inte tillämpas i fråga om ogiltighet eller återgång av en rättshandling, om den part vars intresse saken gäller återopar detta. Det skydd som bestämmelsen innebär förutsätter dock att den som haft vinning av en rättshandling som skadat borgenärerna visar att lagstiftningen i någon annan EES-stat än Finland tillämpas på rättshandlingen och att denna lag inte ger någon möjlighet att bestrida handlingen.

DEL VIII. Tillsyn

25 kap. Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

Kapitlet innehåller bestämmelser om tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar. Det baserar sig på 14 kap. i den gällande lagen. De viktigaste ändringarna beror på förslaget att närma bestämmelserna om Försäkringsinspektionens tillsyns- och granskningsrätt till Finansinspektionens motsvarande rättigheter. En annan väsentlig förändring är strävan att beskriva tillsynsuppgiften och inriktningen av tillsynen tydligare än i den gällande lagen och på ett sätt som motsvarar utvecklingen i omvärlden.

Det föreslås att konkurrensbestämmelserna i 14 a kap. 1—5 § i den gällande lagen inte tas med i försäkringsbolagslagen. För detta förslag redogörs närmare i den allmänna motiveringen. Bestämmelserna om tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor, som finns i 14 a kap. 10—13 § i den gällande lagen, avses ändå ingå i den föreslagna lagen.

Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem

1 §. Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter. I paragrafen föreslås en allmän bestämmelse om innebörden i den tillsyn som Försäkringsinspektionen utövar och om tillsynens särskilda inriktning. Paragrafen ersätter 14 kap. 1 § i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. övervakar Försäkringsinspektionen att försäkringsbolagen iakttar lag-

stiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed. Motsvarande princip ingår indirekt i 14 kap. 5 § i den gällande lagen. Enligt paragrafen i fråga kan Försäkringsinspektionen vidta de åtgärder som nämns i paragrafen mot ett bolag som inte följer lagen eller som t.ex. har förfarit i strid med god försäkringssed. I förslaget har principen enligt den gällande lagen ändå precisrats genom att tillsynen skall inriktas på tillsyn över lagstiftningen om försäkringsverksamhet. Tillsynen kan också inriktas på iakttagandet av bl.a. förvaltningslagen (434/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) t.ex. när det är fråga om lagstadgad försäkringsverksamhet som försäkringsbolag bedriver. Det föreslagna 1 mom. innehåller den centrala principen att den tillsyn som Försäkringsinspektionen utövar till sin allmänna karaktär är laglighetsövervakning. Utöver verksamheten i Finland omfattar tillsynen på motsvarande sätt som nu även finska försäkringsbolags verksamhet utomlands. Detta gäller i synnerhet den direkta försäkring enligt 3 kap. som bedrivs i andra EES-stater.

Den gällande lagen saknar närmare bestämmelser om tillsynens särskilda inriktning. Den huvudsakliga uppgiften för försäkringstillsynen såväl i Finland som i andra västländer anses i regel vara att övervaka solvensen. Ett annat viktigt delområde inom tillsynen är att övervaka tillvägagångssätten, dvs. marknadsföringen av försäkringar samt ingåendet och fullföljandet av försäkringsavtal. Inom tillsynen bedömer man ändå inte om försäkringsbolagens ersättningsbeslut är riktiga, utan detta är i regel domstolarnas uppgift. Vid sidan av domstolen har försäkringstagaren rätt att föra sitt ärende till olika nämnder, såsom Försäkringsnämnden, trafikskadenämnden och konsumentklagonämnden, för behandling.

Enligt det föreslagna 2 mom. skall Försäkringsinspektionen särskilt övervaka att ett försäkringsbolags solvens och de omständigheter som inverkar på den har ordnats på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna och att bolagets förvaltnings- och styrsystem är tillräckliga och tillförlitliga. Den tillsyn som här avses utgör Försäkringsinspektionens viktigaste uppgiftsområde. I de före-

slagna 9—12 kap. anges de viktigaste krav som ställs på försäkringsbolagen när det gäller tillsynen över solvensen. I tillsynen över förvaltnings- och styrsystemen ingår att försäkringsbolagets ledning samt bl.a. den interna kontrollen och riskhanteringssystemen har ordnats på ett tillräckligt och tillförlitligt sätt i enlighet med kraven i lagförslaget. Till denna del ligger tyngdpunkten inom tillsynen på tillsyn över de system som försäkringsbolagen tillämpar och inte t.ex. på tillsyn över enskilda investeringsbeslut.

Enligt 2 mom. skall Försäkringsinspektionen dessutom utöva tillsyn över försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor. Med detta avses övervakning av tillvägagångssätten när det gäller försäkringar. Ett försäkringsbolag skall ha verksamhetsprinciper som följer lag och god försäkringssed och som bolaget tillämpar i kontakterna med försäkringstagare, försäkrade och ersättningstagare. I den föreslagna 31 kap. 1 § föreskrivs närmare om de krav som ställs på försäkringsbolagens marknadsföring. Särskilda bestämmelser om tillsyn över marknadsföringen ingår i 6 och 7 § i detta kapitel. Försäkringsinspektionen övervakar på ett allmänt plan att försäkringsbolagen i sin marknadsföring ger riktiga och tillräckliga upplysningar om produkter och tjänster och iakttar god försäkringssed. Inspektionen avgör inte tvister om enskilda försäkringsavtals innehåll eller omfattning. Med avseende på konsumentskyddet utövar också konsumentverket tillsyn över marknadsföringens lagenlighet och användningen av avtalsvillkor.

Enligt det föreslagna 3 mom. övervakar Försäkringsinspektionen även finska försäkringsholdingsammanslutningar på det sätt som föreskrivs i lagförslaget. Momentet har samma innehåll som den andra meningen i 14 kap. 1 § 1 mom. i den gällande lagen.

Rättigheter i anslutning till tillsynen

2 §. Försäkringsinspektionens och social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens och social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar. Paragrafen baserar sig på 14 kap. 3 §

i den gällande lagen. I paragrafen föreslås ändå vissa preciseringar för att Försäkringsinspektionen skall ha lika omfattande rätt att få upplysningar som Finansinspektionen har enligt 15 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003). Det föreslås bli preciserat att Försäkringsinspektionens och social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar skall gälla utan hinder av sekretessbestämmelserna.

Enligt 1 mom. skall ett försäkringsbolag, en finsk försäkringsholdingsammanslutning och ett annat finskt företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget samt ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget utan hinder av sekretessbestämmelserna inom en tid som Försäkringsinspektionen bestämmer lämna inspektionen de upplysningar som är nödvändiga för utförandet av uppgifterna enligt lagförslaget. Avvikande från den gällande lagen skall alla finska företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget samt alla företag som är anknutna till försäkringsbolaget vara skyldiga att lämna upplysningar. Enligt 15 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen är de företag som står i motsvarande relation till Finansinspektionens tillsynsobjekt skyldiga att lämna Finansinspektionen de upplysningar den behöver för att kunna granska sina tillsynsobjekts verksamhet.

Dessutom har Försäkringsinspektionen enligt 4 kap. 12 § i den föreslagna lagen rätt att få de upplysningar som behövs för övervakningen av försäkringsbolagets solvens av var och en som äger minst 10 procent av försäkringsbolaget.

Enligt 2 mom. skall försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar utan hinder av sekretessbestämmelserna inom en tid som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer lämna ministeriet de upplysningar om sin verksamhet som är nödvändiga för utförandet av de uppgifter som social- och hälsovårdsministeriet har enligt lag eller förordning. De uppgifter som här avses kan t.ex. hänföra sig till beräkningsgrunder som gäller arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhet. Momentet motsvarar principerna i 14 kap. 3 § i den gällande lagen.

3 §. Upplysningar som skall lämnas För-

säkringsinspektionen. I paragrafen föreslås bestämmelser om vissa centrala redogörelser som försäkringsbolagen varje år skall lämna Försäkringsinspektionen.

Enligt den första meningen i 1 mom. skall försäkringsbolag före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer. Dessa upplysningar utgör det viktigaste innehållet i tillsynen över försäkringsbolagets solvens. Avsnitt 5.1 i Försäkringsinspektionens föreskrifts- och anvisningssamling (Handlingar som skall tillställas före årsrevisionen) innehåller en lång förteckning över olika handlingar och redogörelser som skall lämnas Försäkringsinspektionen. På grund av frågans betydelse föreslås att försäkringsbolagslagen får en uttrycklig bestämmelse om att upplysningar om den ekonomiska ställningen skall lämnas till Försäkringsinspektionen före årsrevisionen.

Den andra och tredje meningen i 1 mom. motsvarar 14 kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen. Redogörelsen och undersökningen som nämns i momentet skall göras upp i enlighet med Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 14 kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen. Vissa ändringar av lydelsen har ändå gjorts i det föreslagna momentet. Enligt förslaget är huvudregeln, precis som för närvarande, att den redogörelse för bolagets verksamhet som avses i momentet skall lämnas till Försäkringsinspektionen inom en månad från den bolagsstämma vid vilken bolagets bokslut och verksamhetsberättelse har fastställts. Tillägget att redogörelsen skall lämnas senast i juli har strukits som obehövligt.

Paragrafens 3 mom. har samma innehåll som 14 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen.

4 §. Försäkringsinspektionens granskningsrätt. I denna paragraf föreslås bestämmelser om utövandet av Försäkringsinspektionens granskningsrätt och om granskningsrättens omfattning. Paragrafen ersätter 14 kap. 4 § i den gällande lagen. I förslaget har Försäkringsinspektionens granskningsrätt likväl utökats och preciserats med beaktande av de bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter som ingår i 14 och 15 § i lagen

om Finansinspektionen. Den granskningsrätt och rätt att få upplysningar som anges i paragrafen kan utövas utan hinder av eventuella sekretessbestämmelser i andra lagar.

Enligt den första meningen i 1 mom. i den föreslagna paragrafen har Försäkringsinspektionen rätt att granska försäkringsverksamhet och övrig verksamhet som bedrivs av ett försäkringsbolag, ett finskt företag som hör till samma inhemska eller utländska concern som försäkringsbolaget samt ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget. Enligt 14 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen har Försäkringsinspektionen rätt att granska ett försäkringsbolags och dess dottersamfunds rörelse och övriga verksamhet. Ändringen motsvarar 15 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Enligt den andra meningen i momentet har Försäkringsinspektionen rätt att utföra granskningar i försäkringsbolagets lokaler och att delta i och vid behov sammankalla de möten vid vilka beslutanderätten i bolaget utövas. Förslaget motsvarar den andra meningen i 14 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen föreslås likväl bli ändrad på så sätt att Försäkringsinspektionen får motsvarande rätt som anges i 14 § i lagen om Finansinspektionen att vid behov sammankalla ett möte där beslutanderätten i bolaget utövas.

Enligt den tredje meningen i momentet har en representant för Försäkringsinspektionen rätt att yttra sig på mötena och få de anmärkningar som han eller hon anser vara befogade förda till protokollet. Förslaget motsvarar 14 § i lagen om Finansinspektionen.

Eftersom bara rätten att delta i och yttra sig på mötena nämns i 1 mom. är det klart att en representant för Försäkringsinspektionen inte får delta i själva beslutsfattandet vid bolagsorganens möten.

Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar 14 kap. 4 § 2 och 3 mom. i den gällande lagen, med den ändringen att Försäkringsinspektionen enligt förslaget också har rätt att granska företag som är anknutna till försäkringsholdingsammanslutningar. Efter ändringen motsvarar Försäkringsinspektionens granskningsrätt Finansinspektionens motsvarande rättigheter.

Enligt 4 mom. har Försäkringsinspektionen

rätt att granska handlingar och andra upptagningar som gäller försäkringsbolag och andra företag avsedda i 1 mom. och som är nödvändiga för utförandet av inspektionens uppgifter samt rätt att få nödvändiga kopior av handlingarna och upptagningarna. Momentet motsvarar 15 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och ersätter 14 kap. 4 § 4 mom. i den gällande lagen.

Enligt 5 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att granska för försäkringstillsynen nödvändiga uppgifter, handlingar och andra upptagningar på verksamhetsställen till företag som är ombud för försäkringsbolag eller som på uppdrag av ett försäkringsbolag sköter uppgifter som hör till bolaget. Momentet motsvarar i tillämpliga delar 15 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen. Momentet är nytt i försäkringsbolagslagen och mycket nödvändigt i situationer där t.ex. någon central funktion inom försäkringsbolaget, såsom skötseln av bokföringen eller datasystemen, har lagts ut på ett företag som är oberoende av försäkringsbolaget. En avsikt med dessa bestämmelser är också att säkerställa att ett försäkringsbolag inte kan undgå försäkringstillsynen genom att lägga ut viktiga funktioner inom bolaget på entreprenad.

Tvångsmedel

5 §. Allmänna tillsynsåtgärder. I denna paragraf föreslås bestämmelser om de sanktioner som Försäkringsinspektionen kan tillgripa. Paragrafen motsvarar 14 kap. 5 § i den gällande lagen, och där har bara gjorts smärre ändringar. Sanktioner skall kunna sättas in inte bara inom tillsynen över den egentliga försäkringsverksamheten, utan också vid tillsynen över den anknytande verksamhet som avses i 2 kap. 16 § i förslaget.

Enligt 14 kap. 5 § 1 mom. i den gällande lagen kan Försäkringsinspektionen sätta in sanktioner som anges i momentet mot ett försäkringsbolag om bolaget t.ex. inte följer lagen. I 1 mom. 1 punkten i paragrafen föreslås en sådan precisering att åtgärder kan vidtas om ett försäkringsbolag inte iakttar de lagar som gäller försäkringsverksamhet. Ändringen motsvarar tolkningen av den gällande lagen. Dessutom har hänvisningen till vederbörande ministerium strukits ur momentet som

obehövlig.

I 3 mom. har namnet på länsstyrelsen ändrats till länsstyrelsen i Södra Finlands län.

I slutet av 4 mom. föreslås en bestämmelse som ingår i 5 § i förordningen om försäkringsbolag och enligt vilken Försäkringsinspektionen på bolagets bekostnad skall offentliggöra ett förbud som avses i momentet i den offentliga tidningen. Den bestämmelse i den nämnda förordningen enligt vilken inspektionen skall meddela bolagets delägare om kungörelsen på det sätt som anges i bolagsordningen föreslås bli ersatt med ett likadant förfarande som har föreslagits t.ex. i samband med fusion. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen ålägga bolaget att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov bestämmer.

6 §. Tillsynsåtgärder i fråga om marknadsföring och användning av avtalsvillkor. I denna paragraf föreslås bestämmelser om de särskilda sanktioner som Försäkringsinspektionen kan sätta in mot ett försäkringsbolag när det är fråga om marknadsföring av försäkringar och användning av försäkringsavtalsvillkor. Paragrafens 1—3 mom. har samma innehåll som 14 a kap. 11 § i den gällande lagen. Paragrafens 4 mom. åter motsvarar 14 a kap. 13 § och 10 § 3 mom. i den gällande lagen.

7 §. Rätt att tillsätta ombud. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att tillsätta ett ombud för att övervaka ett försäkringsbolags verksamhet samt om ombudets uppgifter och befogenheter. Paragrafen motsvarar 14 kap. 5 c § i den gällande lagen.

8 §. Begränsning eller återkallelse av koncession. I denna paragraf föreslås bestämmelser om begränsning eller återkallelse av försäkringsbolags koncession. I sak motsvarar paragrafen 14 kap. 5 a § i den gällande lagen.

I 1 mom. föreslås bestämmelser om begränsning eller återkallelse av koncession på grund av försäkringsbolagets försummelse, och i 2 mom. föreslås bestämmelser om de fall då koncessionen alltid skall återkallas. Avvikande från den gällande lagen är det Försäkringsinspektionen och inte social- och

hälsovårdsministeriet som skall återkalla koncessionen. Ändringen baserar sig på det förslag i 2 kap. 3 § enligt vilket uppgiften att bevilja koncession skall överföras på Försäkringsinspektionen. Dessutom föreslås i 1 mom. 4 punkten en bestämmelse om begränsning eller återkallelse av ett arbetspensionsförsäkringsbolags koncession på grund av 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006). På grund av 6 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag är det statsrådet som beslutar om begränsning eller återkallelse av koncession. I 1 mom. 7 punkten föreslås vidare en bestämmelse om begränsning eller återkallelse av ett bolags koncession i de fall som avses i 25 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Säkerhetsåtgärder

9 §. Förbud att överlåta och pantsätta egendom. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda ett försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom.

I 1 mom. föreslås hänvisningar till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Förslaget baserar sig på att försäkringsbolagslagens bestämmelser om förbud att överlåta och pantsätta egendom i tillämpliga delar som helhet föreslås bli tillämpade på arbetspensionsförsäkringsbolag. Motsvarande förslag till ändring har gjorts i fråga om lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

I 14 kap. 6 § 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag föreskrivs om möjligheten att förbjuda överlåtelse och pantsättning av egendom, om försäkringsbolaget inte uppfyller de krav som ställts på garantibeloppet. Hänvisningen i den gällande lagen till 11 kap. föreslås bli preciserad genom en uttrycklig hänvisning i 1 mom. 2 punkten till bestämmelserna om garantibeloppet, till skillnad från 1 mom. 3 punkten. I 1 mom. 2 punkten föreslås dessutom en hänvisning till motsvarande bestämmelser om arbetspensionsförsäkringsbolag, för att bestämmelserna skall vara lika för alla försäkringsbolag. Genom förslaget preciseras dessutom att Försäkringsinspektionen i syfte att

trygga de försäkrade förmånerna kan förbjuda ett finskt arbetspensionsförsäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital underskrider hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Bestämmelsen om arbetspensionsförsäkringsbolag föreslås bli införd i försäkringsbolagslagen, eftersom man när begreppet garantibelopp genom lag 1120/2006 slopades i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag inte avsåg att ändra bestämmelserna om tillsyn över minimibeloppet av arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital.

I 3 punkten föreslås hänvisningar till arbetspensionsförsäkringsbolag. I momentet skall ändå inte, avvikande från 31 § 1 mom. 2 punkten i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, nämnas kravet på synnerligen vägande skäl, eftersom arbetspensionsförsäkringsbolag här inte behöver behandlas annorlunda än andra försäkringsbolag.

Frånsett de ovan nämnda ändringarna motsvarar paragrafen 14 kap. 6 § i den gällande lagen.

10 §. Innehållet i förbud att överlåta och pantsätta egendom. I denna paragraf föreslås bestämmelser om vad som skall framgå av ett beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Paragrafen motsvarar 14 kap. 7 § 1 mom. i den gällande lagen.

11 §. Tillsättande av ombud och ombudets rättigheter. I denna paragraf föreslås bestämmelser om tillsättande av ett ombud som övervakar att förbudet att överlåta och pantsätta egendom iakttas, och om ombudets uppgifter, rättigheter och skadeståndsansvar. Paragrafen motsvarar 14 kap. 8 § i den gällande lagen.

12 §. Ombudets rätt att få upplysningar. I denna paragraf föreslås bestämmelser om ombudets rätt att av försäkringsbolaget få de upplysningar som krävs för verkställigheten av ett förbud att överlåta och pantsätta egendom. Rätten att få upplysningar skall gälla utan hinder av sekretessbestämmelserna. Paragrafen motsvarar i sak 14 kap. 9 § i den gällande lagen.

13 §. Inverkan på försäkringsbolags verksamhet av förbudet att överlåta och pantsätta egendom. I denna paragraf föreslås bestäm-

melser om den inverkan som ett förbud att överlåta och pantsätta egendom har på verksamheten inom försäkringsbolagets organ och på bolagets affärsverksamhet. Paragrafen motsvarar 14 kap. 10 § i den gällande lagen. Den enda ändringen är att samtycke av ombudet enligt 2 mom. alltid skall sökas för en affärstransaktion vars värde överstiger 1 000 000 euro eller 1 procent av skillnaden mellan försäkringsbolagets verksamhetskapital och verksamhetskapitalets minimibelopp.

Samtycke skall sökas när affärstransaktionen uppfyller det lägre av de tillämpliga kraven. Ombudet skall efter eget gottfinnande också på ett allmänt plan kunna ge sitt samtycke till affärstransaktioner som uppfyller vissa krav och överskrider den angivna gränsen.

14 §. Prioritet för förbud att överlåta och pantsätta egendom i förhållande till separat verkställighet. I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur ett förbud att överlåta och pantsätta egendom påverkar utmätning eller säkerhetsåtgärder som gäller egendom. Paragrafen motsvarar 14 kap. 11 § i den gällande lagen.

15 §. Pantborgenärers ställning. I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur ett förbud att överlåta och pantsätta egendom påverkar en pantborgenärs ställning. Paragrafen motsvarar 14 kap. 12 § i den gällande lagen.

16 §. Underrättelse till tillsynsmyndigheterna om beslut om förbud samt offentliggörande av beslutet. I denna paragraf föreslås bestämmelser som gäller underrättelse till myndigheter i andra EES-stater om beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom samt offentliggörande av beslutet. Paragrafens 1 mom. motsvarar 14 kap. 13 § i den gällande lagen. I slutet av 1 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 5 § i förordningen om försäkringsbolag och enligt vilken Försäkringsinspektionen skall offentliggöra det förbud som avses i momentet på bolagets bekostnad. Paragrafens 2 mom. motsvarar 14 kap. 18 § i den gällande lagen.

17 §. Ombuds skyldighet att underrätta myndigheterna. I denna paragraf föreslås bestämmelser om ombudets skyldighet att underrätta finska myndigheter och vissa register om beslut om förbud att överlåta och pantsät-

ta egendom och om förbud att betala försäkringens återköpsvärde.

Paragrafens 1 mom. motsvarar huvudsakligen 14 kap. 14 § i den gällande lagen. Momentet föreslås likväl bli preciserat med en hänvisning till patent- och registerstyrelsen och utökningsmyndigheterna, som den i momentet avsedda underrättelsen skall riktas till. Vidare föreslås, avvikande från den gällande lagen, särskilda bestämmelser i 23 § om det bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning vilket hänför sig till momentet.

Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar 14 kap. 15 § i den gällande lagen.

18 §. *Upplysningar som skall lämnas i underrättelsen.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse om de upplysningar som skall lämnas i underrättelser om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Paragrafen motsvarar 14 kap. 16 § i den gällande lagen.

19 §. *Underrättelse till borgenärerna om förbud att överlåta och pantsätta egendom.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur ombudet skall underrätta försäkringsbolagets kända borgenärer om ett förbud att överlåta och pantsätta egendom. Paragrafen motsvarar 14 kap. 17 § i den gällande lagen.

20 §. *Giltighetstid för rättsverkningarna av förbud att överlåta och pantsätta egendom.* Enligt denna paragraf gäller rättsverkningarna av förbudet att överlåta och pantsätta egendom tills förbudet upphör i enlighet med 21 §. Paragrafen motsvarar 14 kap. 19 § i den gällande lagen.

21 §. *Återkallelse av förbud att överlåta och pantsätta egendom.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om när ett förbud att överlåta och pantsätta egendom skall återkallas eller när det annars upphör. Paragrafen motsvarar 14 kap. 20 § i den gällande lagen.

22 §. *Verkställighet och ändringssökande.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur ändring söks i vissa beslut av Försäkringsinspektionen som avses i detta kapitel och om att inspektionens tillsynsbeslut kan verkställas även om besvär har anförts. Paragrafens 1 mom. motsvarar 14 kap. 7 § 2 mom. i den gällande lagen. Paragrafens 2 mom. motsvarar 14 kap. 21 § i den gällande lagen. Dessutom föreslås i momentet en hänvisning till 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbo-

lag, som också skall iakttas även om besvär har anförts. Paragrafens 3 och 4 mom. motsvarar 14 a kap. 12 § i den gällande lagen, dock med en teknisk ändring i 3 mom.

Förordningar och föreskrifter

23 §. *Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse med ett bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om ombudets underrättelse till myndigheterna enligt 17 § 1 mom. och om myndigheternas registreringsuppdrag. Genom förordning skall bestämmelser utfärdas om underrättelse till patent- och registerstyrelsen och utökningsmyndigheterna om förbud att överlåta och pantsätta försäkringsbolags egendom och att betala försäkringens återköpsvärde, om det sätt underrättelsen skall ske på, om handelsregisteranteckningar och om andra underrättelser och registreringsåtgärder.

24 §. *Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter.* I 1 punkten i denna paragraf föreslås en bestämmelse om Försäkringsinspektionens rätt att meddela föreskrifter om de upplysningar gällande ett försäkringsbolags verksamhet och ställning som skall lämnas med stöd av 3 §. Med stöd av den gällande lagen förutsätts i Försäkringsinspektionens föreskrifter att flera handlingar och redogörelser som gäller bl.a. bokslut, täckningstillgångar, solvens och ersättningsansvar lämnas till Försäkringsinspektionen.

I 2 punkten föreslås en bestämmelse om Försäkringsinspektionens rätt att meddela närmare föreskrifter om innehållet i en underrättelse som avses i 19 § i detta kapitel.

26 kap. **Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I detta kapitel föreskrivs om ett system för extra tillsyn som följer av två EU-direktiv. Den extra tillsynen tillämpas på försäkringsbolag vid sidan av den egentliga tillsyn som gäller enskilda bolag. Genom direktivet om

extra tillsyn kompletteras tillsynen i anslutning till enskilda försäkringsföretag med tillsyn över försäkringsföretag som bildar en försäkringsgrupp. Strävan med bestämmelserna om extra tillsyn är att de myndigheter som svarar för tillsynen skall kunna göra en motiverad bedömning av den ekonomiska ställningen för ett försäkringsbolag i en grupp. Bestämmelserna i direktivet om extra tillsyn har i fråga om försäkringsbolag införlivats i den nationella lagstiftningen i Finland genom lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (949/2000).

I direktivet om finansiella konglomerat behandlas tillsynen över sådana finansiella konglomerat där det utöver försäkringsföretag ingår kreditinstitut och värdepappersföretag (finans- och försäkringskonglomerat). Avsikten med direktivet är särskilt att i fråga om sådana konglomerat övervaka solvensställning, riskkoncentrationer, affärstransaktioner inom konglomeratet och processer för intern riskhantering. Direktivet innehåller också bestämmelser om en samordnande tillsynsmyndighet för de situationer då reglerade enheter som ingår i konglomeratet övervakas av flera myndigheter. Direktivet om finansiella konglomerat har införlivats i lagstiftningen i Finland genom lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och genom ändringslagar som gäller enskilda sektorer, varav försäkringsbolagen omfattas av lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (707/2004).

För vardera gruppen hör tillsynsbestämmelserna på grund av sin natur till samma kapitel. För närvarande finns bestämmelserna om finans- och försäkringskonglomerat i 14 kap., som gäller tillsyn över enskilda bolag.

Inga väsentliga ändringar jämfört med den nuvarande lagen föreslås i bestämmelserna om extra tillsyn över försäkringsgrupper samt över finans- och försäkringskonglomerat. Vissa definitioner i början av kapitlet har ändrats på grund av återförsäkringsdirektivet, och kapitlets struktur har förenklats till vissa delar. Bestämmelser om den beräkning av den jämkade solvensen för ett försäkringsbolag och dess moderföretag som förutsätts i direktivet om extra tillsyn ingår för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av jämkad solvens

för försäkringsgrupper (1106/2000). Det föreslås att bestämmelserna i förordningen på grund av deras betydelse skrivs in i lagen i det föreslagna 26 kap., där också de övriga bestämmelserna om extra tillsyn finns.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §. Definitioner. I denna paragraf ingår definitioner av de begrepp som används i bestämmelserna om extra tillsyn över försäkringsgrupper. Definitionerna föreslås inte ingå bland de allmänna bestämmelserna i 1 kap. eftersom de används bara i detta kapitel. Definitionerna motsvarar till innehållet definitionerna i 14 b kap. i den gällande lagen, med vissa undantag.

I 1 punkten definieras moderföretag. Med moderföretag avses enligt förslaget ett moderföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person som Försäkringsinspektionen anser utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag. Definitionen motsvarar 14 b kap. 1 § 1 punkten i den gällande lagen.

Enligt 2 punkten avses med dotterföretag ett dotterföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person över vilken Försäkringsinspektionen anser att ett moderföretag utövar ett faktiskt bestämmande inflytande samt en sådan juridisk persons dotterföretag. Definitionen motsvarar 14 b kap. 1 § 2 punkten i den gällande lagen.

Enligt 3 punkten avses med ägarintresse i överensstämmelse med 14 b kap. 1 § 3 punkten i den gällande lagen att det mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 10 §. En betydande bindning skall enligt förslaget definieras utifrån såväl direkta som indirekta ägarandelar. I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om definitionen av indirekt innehav. Även en annan sådan ägarandel som skapar en varaktig förbindelse mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag och som är avsedd att främja den fysiska personens eller den juridiska personens verksamhet eller den verksamhet som ett företag inom samma koncern bedriver, utgör ett ägarintresse.

Den finska termen osakasyritys i 4 punkten föreslås bli ändrad till omistajayritys, som

bättre beskriver det begrepp som avses. I analogi med detta ändras den svenska termen företag med ägarintresse till ägarföretag. Enligt förslaget avses med ägarföretag ett moderföretag eller en sådan juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag. Bestämmelsen motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen. I definitionen av företag med ägarintresse ingick tidigare en hänvisning till ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten i kreditinstitutslagen. Bestämmelser med detta innehåll ingår inte längre i den nya kreditinstitutslagen (121/2007), eftersom bokföringslagens nuvarande definition av koncern även innefattar de kriterier för bestämmande inflytande som ingick i de nämnda lagrummen.

Enligt den föreslagna 5 punkten avses med anknutet företag ett dotterföretag eller ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse. Paragrafen motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen.

I 6 punkten föreslås en definition av anknutet försäkringsföretag. Denna definition finns för närvarande i förordningen om beräkning av jämkad solvens för försäkringsgrupper. Med anknutet försäkringsföretag avses enligt förslaget ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, ett kredit- och finansinstitut eller ett värdepappersföretag som är ett anknutet företag. I definitionen skall inte längre nämnas utländska återförsäkringsföretag, eftersom definitionen i 7 punkten av försäkringsföretag omfattar återförsäkringsföretag verksamma i EES-stater och definitionen i 8 punkten av försäkringsföretag i ett tredjeland också omfattar återförsäkringsföretag i tredjeländer.

Med försäkringsföretag avses enligt 7 punkten försäkringsbolag och försäkringsföreningar. Med försäkringsföretag avses dessutom en utländsk försäkringsgivare som är jämförbar med ett försäkringsbolag eller en försäkringsförening och vars hemstat är en EES-stat. Definitionen motsvarar definitionen i den gällande lagen, med den skillnaden att definitionen har utvidgats till att gälla även återförsäkringsbolag med hemstat i en annan EES-stat än Finland. Definitionen av försäkringsföretag omfattar redan nu finska

återförsäkringsbolag.

Definitionen i 8 punkten av försäkringsföretag i ett tredjeland avviker från den gällande lagen så till vida att den gäller försäkringsföretag som bedriver såväl direkt försäkring som återförsäkring.

Med mångbranschholdingsammanslutning avses i 9 punkten ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller en i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedd konglomerats holdingsammanslutning och som har minst ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen bland sina dotterföretag. Definitionen avviker från den gällande lagen genom att där inte längre hänvisas till utländska återförsäkringsföretag, som redan ingår i definitionen av försäkringsföretag och försäkringsföretag i ett tredjeland.

I 10 punkten definieras försäkringsgrupp. I den föreslagna 10 punkten anges att försäkringsbolag enligt 2 § 2—4 mom., deras anknutna företag och ägarföretag samt företag som är anknutna till deras ägarföretag utgör en försäkringsgrupp som omfattas av extra tillsyn.

Den extra tillsynen gäller försäkringsbolag som är ägarföretag i åtminstone ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland. Den extra tillsynen omfattar också försäkringsbolag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland eller en mångbranschholdingsammanslutning.

I 2 mom. definieras indirekt innehav, som används som ett led i definitionen av ägarintresse i 1 mom. 3 punkten. Definitionen av indirekt innehav avviker här från det som i 1 kap. avses med indirekt innehav. I den föreslagna 1 kap. 10 § avses med indirekt innehav ett innehav via sammanslutningar över vilka ägaren skall anses ha bestämmande inflytande. I detta kapitel är bestämmande inflytande ingen förutsättning för indirekt innehav. Indirekt innehav kan uppkomma även om det är fråga om innehav av aktier utan rösträtt eller om bolaget äger garantiandelar i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Enligt förslaget får man reda på det indirekta innehavet genom att multiplicera företagens successiva intressen med varandra. Om t.ex. företag A

äger 40 procent av företag B, som i sin tur äger 40 procent av företag C, är det bara i företag B som företag A har ett ägarintresse, eftersom A:s innehav i C endast utgör 16 procent och således underskrider den gräns på 20 procent som anges i 1 kap. 10 §. Det innehav som företag inom samma koncern har i ett företag utanför koncernen skall ändå vara jämförbart med direkt innehav. Om t.ex. företag A äger 60 procent av B och A har bestämmande inflytande i B och B äger 30 procent av C, skall A:s indirekta innehav i C anses uppgå till 30 procent, inte 18 procent. Bolagen skall således, utöver 1 kap. 10 §, tillämpa definitionen av indirekt innehav i detta kapitel.

2 §. Försäkringsgrupper och bestämmelser som är tillämpliga på den extra tillsynen över dem. I denna paragraf föreslås, i överensstämmelse med 14 b kap. 2 § i den gällande lagen, bestämmelser om tillämpningsområdet för den extra tillsynen över försäkringsgrupper som är underkastade extra tillsyn. Paragrafens 2 mom. gäller försäkringsgrupper där det ingår ett försäkringsbolag som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland. I momentet nämns inte utländska återförsäkringsföretag, till skillnad från den gällande lagen, eftersom återförsäkringsföretagen redan ingår i definitionen av försäkringsföretag och försäkringsföretag i ett tredjeland. I en sådan grupp tillämpas på försäkringsbolag som är ägarföretag de bestämmelser i detta kapitel som avses i momentet. I sak motsvarar momentet 14 b kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen.

Ett försäkringsbolag som avses i momentet skall enligt förslaget således ha interna kontrollsystem enligt 4 §, utföra en beräkning av den jämkade solvensen enligt 5 § 1 mom. och för godkännande tillstålla Försäkringsinspektionen en sådan plan för återställande av en sund solvensställning som avses i 12 § 1 mom. Dessutom omfattas en sådan försäkringsgrupp av tillsynsåtgärderna enligt 8—12 §.

Paragrafens 3 mom. gäller försäkringsgrupper där det ingår ett försäkringsbolag vars moderföretag är en försäkringsholding-sammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland. I momentet nämns inte längre

utländska återförsäkringsföretag, av de orsaker som anges i samband med 2 mom. På försäkringsbolag som avses i detta moment skall enligt förslaget tillämpas de bestämmelser i detta kapitel som avses i momentet. I sak motsvarar momentet 14 b kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen.

För den extra tillsynen över försäkringsbolag som avses i momentet skall finska försäkringsholdingsammanslutningar således utföra en beräkning av den jämkade solvensen i enlighet med 5 § 3 mom. Om ett försäkringsbolags moderföretag är en utländsk försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland, skall ett försäkringsbolag som ingår i gruppen utföra beräkningen. En sådan plan för återställande av en sund solvensställning som avses i 12 § 2 mom. skall tillställas Försäkringsinspektionen för godkännande. Dessutom omfattas en sådan försäkringsgrupp av de extra tillsynsåtgärderna enligt 13—17 §.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs, i enlighet med den gällande lagen, om extra tillsyn över försäkringsbolag vars moderföretag är en mångbranschholdingsammanslutning. Ett försäkringsbolag som hör till en sådan försäkringsgrupp behöver inte beräkna den jämkade solvensen, utan på den extra tillsynen över bolaget tillämpas enbart bestämmelserna i 13—17 § i kapitlet. Med andra ord skall den extra tillsynen huvudsakligen omfatta tillsyn över affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag och andra företag inom samma försäkringsgrupp som bolaget samt Försäkringsinspektionens rätt att granska verksamheten vid företag inom en sådan försäkringsgrupp.

3 §. Undantag från bestämmelserna om extra tillsyn. Enligt det föreslagna 1 mom. får Försäkringsinspektionen besluta att bestämmelserna i kapitlet inte tillämpas på ett företag som omfattas av extra tillsyn, om företaget är av ringa intresse med hänsyn till syftet med den extra tillsynen över försäkringsbolag eller om det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företagets finansiella situation omfattas av den extra tillsynen med hänsyn till syftet med den extra tillsynen över försäkringsbolag. Momentet motsvarar 14 b kap. 3 § 1 mom. i den gällande lagen.

Man har inte längre sett något behov att i

den föreslagna lagen, på samma sätt som i den gällande, bemyndiga social- och hälsovårdsministeriet att genom förordning föreskriva om de allmänna principerna för tillämpningen av 1 mom.

Den extra tillsynen utövas i första hand av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det försäkringsföretag som omfattas av extra tillsyn har beviljats koncession. Om det som dotterföretag i en företagsgrupp som omfattas av extra tillsyn ingår försäkringsföretag från flera medlemsstater och samma försäkringsholdingsammanslutning, försäkringsföretag i ett tredjeland eller mångbranschholdingsammanslutning är moderföretag, kan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna försöka nå samförstånd om vem av dem som skall ansvara för den extra tillsynen. Med tanke på sådana situationer föreslås Försäkringsinspektionen i 2 mom. i enlighet med den gällande lagen få rätt att på ansökan av bolaget besluta att bestämmelserna om extra tillsyn inte tillämpas på ett försäkringsbolag som omfattas av den extra tillsynen och som beviljats koncession i Finland. En förutsättning skall vara att den extra tillsynen över försäkringsgruppen i fråga har ordnats av en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan medlemsstat i enlighet med principerna i direktivet om extra tillsyn. Dessutom förutsätts att samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna ordnas på ett sådant sätt att Försäkringsinspektionen av myndigheten i den andra medlemsstaten får alla upplysningar som behövs för den extra tillsynen över försäkringsgruppen.

4 §. Intern kontroll. Denna paragraf föreslås innehålla en skyldighet för finska försäkringsholdingsammanslutningar och för försäkringsbolag på vilka de extra tillsynsåtgärderna enligt 2 § 2 mom. tillämpas att ordna intern kontroll. Enligt paragrafen skall dessa försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar ha tillräckliga interna kontrollsystem för att ta fram de uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen.

Försäkringsinspektionen skall ha rätt att med stöd av den föreslagna 21 § meddela närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen skall ordnas.

Paragrafen motsvarar 14 b kap. 4 § i den

gällande lagen.

5 §. Beräkning av den jämkade solvensen. I denna paragraf föreslås bestämmelser om beräkning av den jämkade solvensen för ett sådant försäkringsbolag enligt 2 § 2 mom. som är ägarföretag. Med ett försäkringsbolags jämkade solvens avses i direktivet om extra tillsyn skillnaden mellan det jämkade verksamhetskapitalet och minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet. I bilaga I till direktivet ingår närmare bestämmelser om beräkning av den jämkade solvensen. Bestämmelser om denna beräkning skall enligt förslaget inte längre ingå i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet, utan de behövliga bestämmelserna föreslås bli införda i detta kapitel.

Enligt 1 mom. skall de företag som är anknutna till ett försäkringsbolag tas med i beräkningen av den jämkade solvensen. Eftersom 1 § föreslås innehålla en definition av anknutna företag, innehåller detta moment ingen uppräkningslista av vilka företag som avses med anknutna företag. Beräkningen skall sändas till Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna, på det sätt som inspektionen närmare bestämmer med stöd av den föreslagna 21 §. Även om beräkningen skall sändas till Försäkringsinspektionen i samband med bokslutet utgör den ändå inte en not till bokslutet och är således inte offentlig.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om beräkning av den jämkade solvensen för en försäkringsgrupp där moderföretaget är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland. Om moderföretaget är en finsk försäkringsholdingsammanslutning, skall det enligt det föreslagna momentet för den extra tillsynen utföra en sådan beräkning av den jämkade solvensen som omfattar försäkringsföretag anknutna till moderföretaget. Eftersom 1 § föreslås innehålla en definition av anknutna försäkringsföretag innehåller detta moment ingen uppräkningslista av vilka företag som avses med anknutna försäkringsföretag. Om en grupps moderföretag är en utländsk försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland, är det av praktiska skäl ett finskt försäkringsbolag som ingår i gruppen som skall utföra beräkningen. Beräkningen skall sändas

till Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna, på det sätt som inspektionen närmare bestämmer med stöd av den föreslagna 21 §.

Om det i en försäkringsgrupp som omfattas av extra tillsyn ingår flera moderföretag som avses i 2 § 3 mom., behöver man enligt direktivet om extra tillsyn endast kräva att den jämkade solvensen beräknas för det yttersta moderföretaget. I 3 mom. ingår ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att besluta om tillämpning av det förfarande som direktivet möjliggör. Momentet motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen.

Kapitlets 6—11 § innehåller närmare bestämmelser om beräkningen av den jämkade solvensen. Dessa bestämmelser ingår för närvarande i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Målet med beräkningen av den jämkade solvensen är att bedöma ett försäkringsföretags solvensställning med beaktande av de företag som hör till samma grupp. Beräkningen innehåller det jämkade verksamhetskapitalet och motsvarande minimikrav. Vid beräkningen av det jämkade verksamhetskapitalet elimineras dubbel eller flerfaldig användning av samma kapital. Dessutom elimineras för alla försäkringsföretag som är med i beräkningen sådana poster av verksamhetskapitalet som baserar sig på intern finansiering inom företagsgruppen.

I direktivet om extra tillsyn förutsätts att den jämkade solvensen beräknas enligt någon av de tre metoder som beskrivs i en bilaga till direktivet (avräknings- och totalmetoden, kravavräkningsmetoden och en metod baserad på sammanställd redovisning). I den gällande förordningen har avräknings- och totalmetoden valts som grund för beräkningen. Den är utgångspunkt också i detta lagförslag. På ansökan av ett försäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke kan den jämkade solvensen likväl fastställas på grundval av koncernbokslutet, vilket motsvarar den metod som är baserad på sammanställd redovisning.

6 §. *Verksamhetskapital som skall användas vid beräkning av den jämkade solvensen och verksamhetskapitalets minimibelopp.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur det verksamhetskapital som skall användas vid beräkning av den jämkade solvensen be-

stäms.

Paragrafens 1 mom. 1 punkt gäller finska försäkringsföretag som omfattas av extra tillsyn. Sådana företag är liv- och skadeförsäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag och försäkringsföreningar. I fråga om liv- och skadeförsäkringsbolag bestäms verksamhetskapitalet enligt 11 kap. i denna lag, i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 7 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i fråga om försäkringsföreningar enligt 10 a kap. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987).

Enligt 1 mom. 2 punkten bestäms verksamhetskapitalet och dess minimibelopp för utländska försäkringsföretag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt bestämmelserna i företagets hemstat.

Enligt 1 mom. 3 punkten bestäms verksamhetskapitalet och dess minimibelopp för försäkringsföretag i tredjeländer enligt 11 kap. i denna lag. Om företaget hemstat förutsätter att försäkringsföretaget har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om verksamhetskapitalet, kan verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt förslaget beräknas enligt bestämmelserna i företagets hemstat. Om sådana bestämmelser tillämpas på försäkringsföretag som bedriver direkt försäkring men inte på återförsäkringsföretag, kan verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet för ett återförsäkringsföretag beräknas som om det var fråga om ett försäkringsföretag i den nämnda hemstaten som bedriver direkt försäkring.

Enligt 1 mom. 4 punkten bestäms verksamhetskapitalet för försäkringsholdingsammanslutningar enligt 11 kap. i denna lag. Minimibeloppet av försäkringsholdingsammanslutningars verksamhetskapital är noll.

I 1 mom. 5 punkten ingår en definition av vad som avses med kredit- och finansinstituts samt värdepappersföretags verksamhetskapital, vilket används vid beräkningen. Enligt förslaget avses med detta summan av ett kreditinstituts primära och supplementära kapitalbas enligt 45 och 46 § i kreditinstitutslagen. Med verksamhetskapitalets minimibelopp avses det kapitalkrav för kreditrisker

som avses i 57 § i den nämnda lagen.

En beräkning av den jämkade solvensen innehåller enligt 2 mom. det jämkade verksamhetskapalet, minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapalet och den jämkade solvens som fås som skillnaden mellan dessa.

Beräkningen av den jämkade solvensen kan omfatta företag inom försäkringsbranschen och finanssektorn, och då kan det sammanräknade verksamhetskapalet för företagen inom samma sektor överskrida det sammanräknade minimibelopp av verksamhetskapalet som krävs av dessa företag. Enligt 3 mom. får i så fall av detta sammanräknade verksamhetskaptal, till den del det sammanräknade minimibeloppet av verksamhetskapalet överskrids, beaktas endast sådana poster som får ingå i verksamhetskapalet och som uppfyller både de krav som i kreditinstitutslagen ställs på kapitalbasen och de krav som i försäkringsbolagslagen ställs på verksamhetskapalet.

7 §. Beräkning av det jämkade verksamhetskapalet. I denna paragraf anges vilket verksamhetskaptal som räknas med i det jämkade verksamhetskapalet.

I 1 mom. definieras ägaren, dvs. ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland. Enligt förslaget omfattar ägarens jämkade verksamhetskaptal ägarens verksamhetskaptal och den proportionella andel av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskaptal som svarar mot ägarens ägarandel.

I 2 mom. föreskrivs om de poster som dras av från ägarens verksamhetskaptal. Enligt 1 punkten avdras från ägarens verksamhetskaptal värdet av de aktier och andelar i ett anknutet försäkringsföretag som hänför sig därtill. Med värdet av indirekt ägda aktier eller andelar i ett anknutet företag avses dessa aktiers eller andelars värde i verksamhetskaptalet för ägarföretaget med direkt innehav multiplicerat med ägarens proportionella andel i ägarföretaget med direkt innehav.

Enligt 2 punkten avdras från verksamhetskapalet den andel av kapitallån beviljat av ett anknutet företag som motsvarar ägarens proportionella andel i det anknutna företaget.

Enligt 3 punkten avdras från verksamhets-

kapalet utestående aktiekaptal eller garantikaptal.

Enligt 4 punkten avdras från verksamhetskapalet värdet av ägarens aktier och andelar vilka ingår i värdet av aktierna och andelarna i ett annat anknutet företag än ett anknutet försäkringsföretag multiplicerat med ägarens proportionella andel i det anknutna företaget.

Enligt 5 punkten avdras från verksamhetskapalet ägarens investeringar i ett ägarföretag. Avdraget kan dock göras högst till ett belopp motsvarande den investering ägarföretaget har i poster som får ingå i ägarens verksamhetskaptal.

Enligt 6 punkten avdras ägarens investeringar i ett annat företag som är anknutet till ägarföretaget, om det förstnämnda har investerat i poster som får ingå i ägarens verksamhetskaptal. Det går dock att dra av högst ett belopp som motsvarar det andra anknutna företagets investering i ägaren.

I 3 mom. föreskrivs om de poster som dras av från ett anknutet försäkringsföretagets verksamhetskaptal. Enligt 1 punkten avdras från det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskaptal de kapitallån som hänför sig därtill. Kapitallån beviljade av någon annan långivare än ägaren eller ett annat företag anknutet till ägaren skall enligt förslaget likväl dras av endast till den del de överstiger hälften av det belopp som är lägst av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskaptal och minimibeloppet av verksamhetskapalet. Kapitallån som upptagits för viss tid avdras enligt förslaget till den del de överstiger en fjärdedel av det belopp som är lägst av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskaptal och minimibeloppet av verksamhetskapalet.

Enligt 2 punkten avdras värdet av de aktier och andelar i ägaren som ägs av det anknutna försäkringsföretaget.

Enligt 3 punkten avdras utestående aktiekaptal eller garantikaptal.

Enligt 4 punkten avdras investeringar i ett annat företag som är anknutet till ägaren än ett anknutet försäkringsföretag, om det förstnämnda har investerat i poster som får ingå i verksamhetskapalet för vilket som helst av ett till ägaren anknutet försäkringsföretag. Det går dock att dra av högst ett belopp som motsvarar det andra anknutna företagets in-

vestering i det anknutna försäkringsföretaget.

Enligt 4 mom. omfattar ägarens jämkade verksamhetskapital också ägarens andel av obetald vinstutdelning eller ränta på garantikapital vilka dragits av från ett i 3 mom. avsett anknutet företags verksamhetskapital samt det anknutna försäkringsföretagets andel av obetald vinstutdelning eller ränta på garantikapital vilka dragits av från ägarens verksamhetskapital.

8 §. Begränsning av anknutna försäkringsföretags verksamhetskapital. I denna paragraf föreskrivs om begränsning av verksamhetskapitalet för försäkringsföretag som är anknutna till ägaren.

Enligt 1 mom. skall vid beräkningen av ägarens proportionella andel av verksamhetskapitalet i ett livförsäkringsbolag som är anknutet företag av det verksamhetskapital som överskrider minimibeloppet av livförsäkringsbolagets verksamhetskapital inte beaktas framtida överskott, aktiverade anskaffningsutgifter för försäkringar eller sådant övrigt verksamhetskapital som på grund av bestämmelserna i 13 kap. om försäkringar som omfattas av utbetalning av överskott inte kan användas för att täcka minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital. Vid beräkningen av ägarens proportionella andel av verksamhetskapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag, en försäkringsförening eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag som är anknutet företag kan av dessa anknutna företags verksamhetskapital, från vilket först har dragits av poster enligt 7 § 3 mom., beaktas högst ett belopp som motsvarar minimibeloppet av deras verksamhetskapital ökat med garanti- eller aktiekapitalet.

I 2 mom. föreskrivs om de situationer då vissa poster, utöver dem i 1 mom., som ingår i ett anknutet företags verksamhetskapital inte faktiskt kan användas för att täcka minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital. I sådana fall får dessa poster ingå i det jämkade verksamhetskapitalet endast till den del de behövs för att täcka minimibeloppet av det anknutna företags eget verksamhetskapital, förutsatt att Finansinspektionen anser att en sådan situation har uppkommit.

Om ett anknutet försäkringsföretags verksamhetskapital som i enlighet med 7 § 3 mom. ingår i ägarens jämkade verksamhets-

kapital har begränsats enligt 1 eller 2 mom. avdras, enligt det föreslagna 3 mom., i 7 § 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten endast det belopp med vilket det kapitallån som beviljats ägaren eller värdet av ägarens aktier och andelar överskrider skillnaden mellan det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital och det belopp därav som ingår i det jämkade verksamhetskapitalet.

9 §. Det jämkade verksamhetskapitalets minimibelopp. I denna paragraf föreskrivs om det jämkade verksamhetskapitalets minimibelopp.

Enligt paragrafen får man minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital genom att addera minimibeloppet av ägarens verksamhetskapital med den proportionella andel av minimibeloppet av ett anknutet försäkringsföretags verksamhetskapital som svarar mot ägarens ägarandel.

10 §. Undantag i fråga om beaktandet av anknutna företags verksamhetskapital. I denna paragraf anges vissa undantag från huvudregeln att anknutna företags verksamhetskapital skall beaktas i ägarens jämkade verksamhetskapital.

Om ägaren innehar en andel i ett anknutet försäkringsföretag via ett ömsesidigt försäkringsbolag, en försäkringsförening eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag, skall denna andel enligt 1 mom. inte beaktas i 7 § 2 mom. 1 punkten, 7 § 3 mom. och 9 § 2 punkten.

I 2 mom. föreskrivs om en situation då ett anknutet försäkringsföretag som avses i 7 § 1 mom. eller 9 § 2 punkten är ett dotterföretag vars verksamhetskapital är mindre än minimibeloppet av verksamhetskapitalet. Då tillämpas i de nämnda lagrummen ägarandelen 100 procent i stället för den proportionella andelen. Om Försäkringsinspektionen likväl anser att moderföretagets ansvar begränsas enbart till den proportionella andelen i fråga, kan den tillåta att verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet för dotterföretaget även i dessa fall beaktas i enlighet med den proportionella andelen.

Paragrafens 3 mom. gäller situationer då de uppgifter om ett anknutet företag som behövs för beräkning av den jämkade solvensen för ett försäkringsföretag, en försäkringsholding-sammanslutning eller ett försäkringsföretag i

ett tredjeland av någon anledning inte fås. Enligt momentet skall aktierna eller andelarna i det anknutna företaget i fråga då dras av från det jämkade verksamhetskapitalet i enlighet med deras uppskattade värde i ägarens verksamhetskapital.

11 §. *Beräkning av den jämkade solvensen på grundval av koncernbokslutet.* Enligt 1 mom. kan den jämkade solvensen fastställas också på grundval av koncernbokslutet. Ett försäkringsbolag, en försäkringsholding-sammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland skall då ansöka om tillstånd till detta av Försäkringsinspektionen. I övrigt skall principerna i detta kapitel iakttas när den jämkade solvensen fastställs.

I en beräkning av den jämkade solvensen som har utförts på grundval av koncernbokslutet är enligt 2 mom. det jämkade verksamhetskapitalet det verksamhetskapital enligt 11 kap. som fastställts på grundval av koncernbokslutet. I fråga om de poster som ingår i det jämkade verksamhetskapitalet föreslås att bestämmelserna i 7, 8 och 10 § i detta kapitel skall beaktas.

I 3 mom. föreskrivs om minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapital som fastställs på grundval av koncernbokslutet. Verksamhetskapitalets minimibelopp är enligt momentet det minimibelopp av det jämkade verksamhetskapitalet som avses i 9 §. De proportionella andelarna i 9 § 2 punkten är då de andelar som använts vid upprättandet av koncernbokslutet. Alternativt kan verksamhetskapitalets minimibelopp enligt förslaget vara det minimibelopp av verksamhetskapitalet som beräknats på grundval av uppgifterna i koncernbokslutet. Detta minimibelopp skall i fråga om liv- och skadeförsäkringar bestämmas enligt försäkringsbolagslagen och i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag enligt de bestämmelser i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag som gäller verksamhetskapitalets minimibelopp.

12 §. *Plan för återställande av en sund solvensställning.* I denna paragraf föreslås motsvarande bestämmelser som i 14 b kap. 7 § i den gällande lagen om de åtgärder ett försäkringsbolag i en försäkringsgrupp skall vidta för att återställa en sund solvensställning, om bolaget inte uppfyller de krav som ställs på den jämkade solvensen, beräknad med stöd

av 5 §.

Om den jämkade solvensen beräknad med stöd av 5 § 1 mom. för ett sådant försäkringsbolag enligt 2 § 2 mom. som är ägarföretag visar sig vara negativ, skall försäkringsbolaget enligt 1 mom. inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för återställande av en sund solvensställning. Momentet motsvarar till innehållet 14 b kap. 7 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. ingår en motsvarande bestämmelse som i 1 mom. gällande ett i 2 § 3 mom. avsett försäkringsbolag som ingår i en försäkringsgrupp och vars solvens på grundval av en beräkning enligt 5 § 2 och 3 mom. äventyras eller riskerar att äventyras. Momentet motsvarar till innehållet 14 b kap. 7 § 2 mom. i den gällande lagen. Om gruppens moderföretag är en finsk försäkringsholding-sammanslutning, skall denna vara skyldig att tillställa Försäkringsinspektionen planen för återställande av en sund solvensställning. Om moderföretaget däremot är en utländsk försäkringsholdingsammanslutning, ett utländskt återförsäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland, skall ett finskt försäkringsbolag som ingår i gruppen tillställa Försäkringsinspektionen planen.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om innehållet i den plan för återställande av en sund solvensställning som avses i 1 och 2 mom. Momentet motsvarar till innehållet 14 b kap. 7 § 3 mom. i den gällande lagen. Enligt 1 punkten skall planen för återställande av en sund solvensställning innehålla förslag till åtgärder som behövs för att återställa en sund solvensställning. Om den jämkade solvensen för ett försäkringsbolag som är ägarföretag visar sig vara negativ, skall bolaget öka sitt verksamhetskapital så mycket att beräkningen åter visar en positiv solvens. I åtgärdsförslaget skall det framför allt utredas med vilka metoder bolaget ämnar få ihop det extra verksamhetskapital som behövs. Om beräkningen visar att solvensen för ett försäkringsbolag som är dotterföretag äventyras, skall gruppens moderföretag i första hand kunna utreda på vilket sätt försäkringsgruppens solvens kan förbättras.

Till de viktigaste målen med den extra tillsynen hör att trygga de försäkrade förmåner-

na också i de fall då solvensen för ett försäkringsbolag i en bolagsgrupp kan ha äventyrats t.ex. på grund av dubbelt utnyttjande av kapitalet eller intern finansiering mellan företag inom gruppen. Om beräkningen av den jämkade solvensen visar att ett försäkringsbolags solvens har äventyrats, kan man i regel anta att också de försäkrade förmånerna har äventyrats. Därför föreslås i 2 punkten en bestämmelse enligt vilken planen för återställande av en sund solvensställning skall innehålla en redogörelse för på vilket sätt de föreslagna åtgärderna antas påverka de försäkrade förmånerna på ett betryggande sätt.

Enligt 3 punkten skall i planen också anges den tid inom vilken åtgärderna avses bli vidtagna.

13 §. Tillsyn över interna affärstransaktioner. I paragrafen ingår motsvarande bestämmelser om tillsynen över interna affärstransaktioner som i 14 b kap. 8 § i den gällande lagen.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen övervaka affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag i en grupp och ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, ett ägarföretag i försäkringsbolaget och ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsbolaget.

Enligt det föreslagna 2 mom. skall Försäkringsinspektionen dessutom övervaka affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag och en fysisk person som har ägarintresse i försäkringsbolaget eller i ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, i försäkringsbolagets ägarföretag eller i ett företag som är anknutet till försäkringsbolagets ägarföretag.

I 3 mom. ges exempel på interna affärstransaktioner som särskilt skall uppmärksammas inom tillsynen. Där anges huvudsakligen affärstransaktioner som kan vara av särskilt stor betydelse för bolagets solvens. Sådana affärstransaktioner är lån, borgen, förbindelser utanför balansräkningen, åtgärder i fråga om poster som får ingå i verksamhetskapitalet, investeringar, affärstransaktioner i anslutning till återförsäkringsverksamhet och avtal om delade kostnader. Förteckningen i momentet är inte uttömmande, utan även andra betydande affärstransaktioner kan förekomma beroende på arten av bolagets affärsverksamhet.

I 4 mom. ingår en bestämmelse om hur Försäkringsinspektionen skall underrättas om betydande affärstransaktioner. Enligt momentet skall ett försäkringsbolag minst en gång om året underrätta Försäkringsinspektionen om betydande affärstransaktioner enligt 1—3 mom. Försäkringsinspektionen skall enligt förslaget meddela föreskrifter om hur ofta och på vilket sätt underrättelse skall ske och hur stora affärstransaktioner som skall omfattas av denna skyldighet att underrätta. I direktivet om extra tillsyn definieras inte vad betydande affärstransaktioner innebär. Varken den gällande lagen eller detta lagförslag innehåller heller en motsvarande definition. Affärstransaktionerna bör i varje enskilt fall granskas i förhållande till arten och omfattningen av försäkringsbolagets hela affärsverksamhet. Om det på grundval av uppgifterna om betydande affärstransaktioner framgår att försäkringsbolagets solvens äventyras eller riskerar att äventyras, skall bolaget inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en i 12 § avsedd plan för återställande av en sund solvensställning.

I samband med stiftandet av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat fogades år 2004 till 14 b kap. 8 § i den gällande lagen genom en lagändring (707/2004) ett nytt 5 mom. om krav på marknadsmässiga villkor vid interna affärstransaktioner. Det föreslås att en bestämmelse med motsvarande innehåll tas med som 5 mom. i den föreslagna paragrafen.

Enligt momentet får interna affärstransaktioner enligt paragrafen i fråga inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iaktas i likadana affärstransaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. I praktiken förutsätter bestämmelsen att marknadspriser tillämpas. I momentet föreslås dessutom en bestämmelse enligt vilken kravet på marknadsmässiga villkor inte behöver tillämpas i situationer då koncernföretagen skaffar de tjänster de behöver hos ett företag inom koncernen. Således går det att för t.ex. bokförings- eller fastighetstjänster eller andra liknande tjänster som en koncern behöver starta ett internt tjänsteföretag som företagen i koncernen kan köpa tjänster av till ett pris som motsvarar kostnaderna för

tillhandahållandet av tjänsterna. Bestämmelsen i detta moment skall inte heller gälla kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

14 §. Tillsynsåtgärder. Denna paragraf innehåller bestämmelser om de tvångsmedel som Försäkringsinspektionen kan ta till om en i 12 § eller 13 § 4 mom. avsedd plan för återställande av en sund solvensställning inte har kunnat genomföras inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga de försäkrade förmåner.

Tvångsmedlen skall alltid inriktas på ett försäkringsbolag som är ägarföretag i eller anknutet till en försäkringsgrupp.

Försäkringsinspektionen kan tillgripa de tvångsmedel enligt 25 kap. som den har rätt att använda också vid tillsynen över ett enskilt försäkringsbolag. Hit hör anmärkning, uppmaning att rätta till saken inom utsatt tid och förbud att fortsätta med det felaktiga förfarandet. Dessutom kan Försäkringsinspektionen förbjuda verkställigheten av bolagsstämmans, förvaltningsrådets eller styrelsens beslut om ett felaktigt förfarande och ålägga bolaget att vidta rättelseåtgärder. Om saken inte kan rättas till genom någon av de andra tillsynsåtgärderna, har Försäkringsinspektionen slutligen rätt att tillsätta ett ombud för att övervaka bolagets verksamhet, eller att förbjuda försäkringsbolaget att bevilja nya försäkringar. Den sista utväg som kommer i fråga är att återkalla koncessionen.

Tillsynsåtgärder enligt försäkringsbolagslagen kan inte vidtas mot en försäkringsholdingsammanslutning, ett utländskt försäkringsföretag eller en mångbranschholdingammanslutning som är moderföretag i en försäkringsgrupp, eftersom dessa företag inte är företag som avses i denna lag. Därför skall tillsynsåtgärderna alltid inriktas på ett försäkringsbolag i gruppen.

15 §. Försäkringsinspektionens granskningsrätt. I denna paragraf ingår bestämmelser om omfattningen av den granskningsrätt som tillsynsmyndigheten har i anslutning till den extra tillsynen. Paragrafen motsvarar till innehållet 14 b kap. 10 § i den gällande lagen. I paragrafen har dock för tydlighetens

skull skrivits in att Försäkringsinspektionens granskningsrätt gäller utan hinder av sekretessbestämmelserna.

Enligt 1 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att utföra granskningar i moderföretaget till ett försäkringsbolag som är underkastat extra tillsyn och i dotterföretag till försäkringsbolagets moderföretag för att kontrollera de uppgifter som kan vara av betydelse för den extra tillsynen.

I 2 mom. ges Försäkringsinspektionen rätt att utföra granskningar i ett sådant utländskt försäkringsföretags moderföretag, dotterföretag och anknutna företag i Finland vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i dotterföretag i Finland till ett sådant försäkringsföretags moderföretag. Förutsättningen är att den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ber Försäkringsinspektionen om granskning för utövande av extra tillsyn. Denna bestämmelse behövs eftersom tillsynen enligt hemlandsprincipen, som tillämpas på tillsynen inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, annars skulle ankomma på tillsynsmyndigheten i försäkringsföretagets hemstat.

Paragrafens 3 mom. är en spegelbild av bestämmelsen i 2 mom. Momentet gäller Försäkringsinspektionens granskningsrätt i det fallet att inspektionen vill granska uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen och som gäller ett företag som är beläget i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är ett anknutet företag, ett dotterföretag eller ett moderföretag till ett finskt försäkringsbolag eller ett dotterföretag till ett moderföretag till det försäkringsbolag som är underkastat extra tillsyn. Försäkringsinspektionen skall då av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har enligt förslaget rätt att antingen utföra granskningen själv eller att delta i den, beroende på vilken granskningspraxis som tillämpas i hemstaten för den myndighet som tagit emot begäran.

I 4 mom. ingår en bestämmelse om det praktiska förfarandet när en myndighet som

utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har för avsikt att i Finland granska uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen och som gäller ett företag enligt 2 mom. Denna myndighet skall då av Försäkringsinspektionen begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen skall enligt förslaget tillmötesgå begäran genom att antingen utföra granskningen själv, låta den myndighet som framställt begäran utföra granskningen eller låta den myndighet som framställt begäran delta i granskningen. En möjlighet är också att Försäkringsinspektionen låter en revisor eller annan sakkunnig utföra granskningen.

16 §. Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar. I direktivet om extra tillsyn förutsätts att medlemsstaternas behöriga myndigheter som ansvarar för den extra tillsynen har tillgång till all information som är relevant för utövande av tillsyn över de försäkringsbolag som är underkastade extra tillsyn. Det är i första hand försäkringsbolaget i fråga som skall ombes lämna informationen. Det är utgångspunkten såväl i den gällande lagen som i detta lagförslag. I andra hand är det enligt direktivet möjligt att informationen begärs direkt från ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, från försäkringsbolagets ägarföretag eller från ett företag som är anknutet till försäkringsbolagets ägarföretag, förutsatt att försäkringsbolaget inte har lämnat myndigheten denna information. Informationen skall lämnas utan hinder av sekretessbestämmelserna. Den föreslagna 16 § innehåller en bestämmelse som följer denna princip, och den motsvarar 14 b kap. 11 § i den gällande lagen.

17 §. Undantag från sekretessbestämmelserna. Enligt paragrafen har företag som är underkastade extra tillsyn och deras anknutna företag och ägarföretag rätt att sinsemellan utbyta uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen. Denna bestämmelse behövs t.ex. för att ett försäkringsbolag som är anknutet företag behöver uppgifter av andra företag inom gruppen för beräkningen av den jämkade solvensen. Bestämmelsen motsvarar till innehållet 14 b kap. 12 § i den gällande lagen.

Det föreslås att bestämmelserna om tillsyn

över finans- och försäkringskonglomerat flyttas från det kapitel som gäller tillsyn över enskilda bolag till detta kapitel, där de med tanke på sin natur hör hemma. Bestämmelserna i 18—20 § i detta kapitel gäller Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar, Försäkringsinspektionens granskningsrätt och samarbetet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet mellan de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. Bestämmelserna finns i 14 kap. 3 och 4 a § i den gällande lagen. De övriga tillsynsbestämmelserna ingår i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

18 §. Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar. Den bestämmelse som föreslås i denna paragraf gäller tillsynsmyndighetens rätt att få upplysningar för tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat. Försäkringsinspektionen skall ha rätt att få upplysningar av finska försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar och dessutom av finska eller utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den.

19 §. Försäkringsinspektionens granskningsrätt. I denna paragraf föreskrivs om de behöriga myndigheternas förfarande för att utan hinder av sekretessbestämmelserna få upplysningar om verksamheten vid en reglerad eller icke-reglerad enhet som är belägen i en annan medlemsstat och hör till ett finans- och försäkringskonglomerat. Myndigheterna kan få upplysningarna antingen genom att själva granska företagets verksamhet eller genom att delta i den granskning som utförs av myndigheterna i medlemsstaten i fråga.

Enligt 1 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att på begäran av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utföra granskningar i ett företag i Finland som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det ingår minst

ett försäkringsföretag med hemort i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt det föreslagna 2 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att utföra eller att delta i en granskning i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inspektionen har begärt detta av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga och denna myndighet tillåter det. Granskningen kan gälla ett företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett finskt försäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar.

20 §. Samarbete inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet mellan de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs i analogi med 19 § att den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall kunna begära av Försäkringsinspektionen att granskning utförs i ett företag i Finland. Försäkringsinspektionen skall enligt förslaget tillmötesgå begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den myndighet som framställt begäran delta i granskningen. Försäkringsinspektionen kan som hjälp vid granskningen anlita en utomstående revisor eller annan sakkunnig.

I 2 mom. föreskrivs om samarbete och informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Enligt direktivet om finansiella konglomerat skall de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat och den behöriga myndighet som utses till samordnare för detta ha ett nära samarbete med varandra. I direktivet betonas vikten av att man till varandra överlämnar uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen. Där räknas också upp de punkter inom tillsynen där myndigheterna åtminstone skall samarbeta i fråga om insamling och utbyte av uppgifter.

Enligt det föreslagna 2 mom. skall Försäkringsinspektionen på eget initiativ lämna en annan myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en stat inom Europe-

iska ekonomiska samarbetsområdet de i paragrafen nämnda upplysningarna om tillsynsobjektens organisation, ekonomi, strategi och riskhantering, såvida Försäkringsinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda myndigheten. Dessutom skall Försäkringsinspektionen på begäran av myndigheten i fråga lämna denna myndighet andra uppgifter som finns hos Försäkringsinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen.

Föreskrifter och dispens

21 §. Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. I denna paragraf föreslås ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter.

Förslagen motsvarar den sista meningen i 14 b kap. 4 §, i 5 § 1 mom. och i 6 § 1 mom. samt 14 b kap. 7 § 4 mom. Bestämmelserna i den gällande lagen föreslås bli flyttade till slutet av kapitlet, i överensstämmelse med strukturen i den föreslagna försäkringsbolagslagen. I paragrafen föreslås en ny 4 punkt om Försäkringsinspektionens rätt att meddela föreskrifter också om tillsynen över interna affärstransaktioner som avses i 13 § i detta kapitel. Förslaget kompletterar för försäkringsgruppernas del bemyndigandet enligt 25 kap. 24 §.

22 §. Dispens. I denna paragraf föreslås bestämmelser om möjligheten för Försäkringsinspektionen att på ansökan medge ett försäkringsbolag dispens från skyldigheten enligt 5 § 1 mom. att beräkna den jämkade solvensen.

Förslaget baserar sig på direktivet om extra tillsyn, enligt vilket man i fall av successiva intressen i försäkringsföretag inte behöver förutsätta att den jämkade solvensen beräknas för varje ägarföretag. Dispens kan medges om det avsedda ägarföretaget har beaktats i dess finska ägares beräkning av den jämkade solvensen. En förutsättning för att dispens skall medges är likväl att tillsynsmyndigheten säkerställer att de poster som får ingå i verksamhetskapitalet är på ett ändamålsenligt sätt fördelade mellan alla de försäkringsföretag som omfattas av den ovan avsedda beräkningen av jämkad solvens.

Momentet motsvarar till innehållet 14 b kap. 5 § 3 mom. i den gällande lagen, med den ändringen att Försäkringsinspektionens möjlighet att medge dispens utvidgas till att gälla också ett försäkringsföretag som är anknutet till ett finskt företag i toppen av ett sådant konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

DEL IX. Påföljder och rättsskydd

27 kap. Klander av beslut

Bestämmelserna och strukturen i detta kapitel föreslås bli ändrade för att motsvara 21 kap. i den gällande aktiebolagslagen, eftersom de bestämmelser om klander av beslut som ingår i den gällande lagen om försäkringsbolag motsvarar den tidigare lagen om aktiebolag. I 8 kap. 13 § i den gällande lagen om försäkringsbolag föreskrivs om fall då bolagsstämmans beslut kan klandras. I sak motsvarar bestämmelsen 9 kap. 17 § 1 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag, och i övrigt tillämpas på försäkringsbolag i enlighet med 8 kap. 1 § i den gällande lagen de bestämmelser om klander av beslut som ingår i 9 kap. 17 § 2—4 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag. Det föreslås att bestämmelserna i detta kapitel fortfarande i sak skall motsvara aktiebolagslagen, men det lagtekniska tillvägagångssättet föreslås vara ett annat än för närvarande. I försäkringsbolagslagen föreslås inga bestämmelser med hänvisningar till aktiebolagslagen, utan för tydlighetens skull införs det i lagen bestämmelser som i sak motsvarar den gällande aktiebolagslagen.

De bestämmelser om klander av beslut som ingår i 21 kap. i den gällande aktiebolagslagen motsvarar till stor del bestämmelserna i den tidigare lagen om aktiebolag. Bestämmelserna fick en tydligare utformning och dessutom gjordes vissa ändringar i sak, bl.a. den partiella ändringen av gränsdragningen mellan beslut som är nulliteter och beslut som kan klandras inom en viss tid.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. Enligt denna paragraf skall bestämmelserna i 21 kap. i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolag. Här görs en ändring jämfört med nuläget för att tillämpning-

en av hänvisningar inte skall leda till oklarheter.

2 §. Klander av stämmobeslut. I denna paragraf föreslås allmänna bestämmelser om de situationer då en delägare genom talan mot bolaget kan klandra ett stämmobeslut. Klander innebär att någon väcker talan för att få ett beslut ogiltigförklarat. Vidare föreslås i paragrafen en tid inom vilken klandertalan skall väckas. I kapitlets 5 § föreslås närmare bestämmelser om klandertalans processuella verkningar.

Enligt 1 mom. är det delägarna som har rätt att klandra stämmobeslut. I sak motsvarar 21 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen 9 kap. 17 § 1 mom. i den tidigare lagen om aktiebolag, men avvikande från den tidigare lagen har styrelsen, dess ledamöter eller verkställande direktören inte rätt att klandra beslut. Denna ändring föreslås bli införd också i försäkringsbolagslagen.

Enligt den föreslagna 1 punkten i 1 mom. kan bolagsstämmans beslut klandras om procedurbestämmelserna i denna lag, de procedurbestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller procedurbestämmelserna i bolagsordningen inte har iakttagits vid behandlingen av ett ärende. Denna punkt motsvarar i sak 21 kap. 1 § 1 mom. 1 punkten i den gällande aktiebolagslagen. I aktiebolagslagen hänvisas bara till att bestämmelserna i aktiebolagslagen inte har iakttagits, och därför föreslås att det i försäkringsbolagslagen anges att rätten att klandra beslut gäller beslut som strider mot bestämmelserna i försäkringsbolagslagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen.

Bestämmelsen i den gällande aktiebolagslagen avviker från den tidigare bestämmelsen också på så sätt att man där uttryckligen lyfter fram den i gällande rätt vedertagna tolkningen att ett procedurfel är en klandergrund endast om det kan ha haft någon betydelse i sak.

Enligt 2 punkten skall ett beslut vara ogiltigt om det i något annat avseende strider mot denna lag, mot de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller mot bolagsordningen. Bestämmelsen motsvarar 21 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i den gällande aktiebolagslagen.

Paragrafens 2 mom., enligt vilket klandertalan skall väckas inom tre månader, motsvarar 21 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I den gällande aktiebolagslagen har man slopat aktieägarnas rätt att väcka talan ännu ett år från beslutet, om det har funnits en godtagbar anledning till dröjsmålet och om det vore uppenbart oskäligt för aktieägaren om beslutet blev gällande. Ändringen har motiverats med att en sådan bestämmelse medför onödig osäkerhet om stämmobeslutens varaktighet och att den i praktiken inte har haft någon betydelse för aktieägarnas rättsskydd.

3 §. Domens innehåll och verkningar. I denna paragraf föreslås bestämmelser om ogiltigförklaring eller ändring av ett beslut med anledning av en klandertalan och om en doms giltighet gentemot alla delägare, vid sidan av kändan. Bestämmelsen motsvarar 8 kap. 13 § i den gällande lagen om försäkringsbolag och 21 kap. 4 § i den gällande aktiebolagslagen.

I 1 mom. föreslås dessutom en uttrycklig bestämmelse om att en kändan vars yrkande om ogiltigförklaring eller ändring av ett beslut godkänns har rätt att hos domstolen utverka ett förbud för bolaget att verkställa det ogiltiga beslutet. Motsvarande bestämmelse har införts i den gällande aktiebolagslagen. I enlighet med riktlinjerna i aktiebolagslagen skall enligt förslaget på försäkringsbolag dessutom tillämpas vad som i 7 kap. 3 § i rättegångsbalken föreskrivs om s.k. allmänna säkerhetsåtgärder. Med stöd av den nämnda paragrafen kan verkställigheten av beslutet förbjudas före domen eller vid behov redan innan klandertalan väcks.

4 §. Ogiltiga stämmobeslut. I denna paragraf föreslås särskilda bestämmelser om ogiltiga stämmobeslut. Med ogiltiga beslut menas beslut som belastas av någon sådan ogiltighetsgrund som avses i 2 § 1 mom. och vilkas felaktighet dessutom är så till vida särskilt allvarlig att det inte kan förutsättas att någon åberopar ogiltighetsgrunden inom utsatt tid. Bestämmelserna i paragrafen motsvarar i sak 21 kap. 2 § i den gällande aktiebolagslagen.

I 1 mom. föreslås motsvarande bestämmelser om ogiltighetsgrunderna som de som in-

går i 21 kap. 2 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen. I 1 punkten föreslås likväl en sådan ändring att där förutom till försäkringsbolagslagen uttryckligen också hänvisas till de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen. De fel som avses i bestämmelsen kan i allvarligaste fall också leda till att något stämmobeslut inte över huvud taget kan anses ha uppkommit. Skillnaden har betydelse bl.a. av den anledningen att ett beslut som är ogiltigt enligt vedertagen uppfattning kan bli giltigt om den person som har rätt att åberopa ogiltigheten inte reagerar inom en rimlig tid. Detta kan givetvis inte gälla situationer där någon bolagsstämma inte över huvud taget kan anses ha hållits.

Av momentets hänvisning till 2 § 1 mom. 1 punkten följer att ett procedurfel inte leder till att ett beslut blir ogiltigt om felet inte har kunnat påverka beslutets innehåll eller delägarnas rätt i övrigt. Detta torde emellertid vara exceptionellt i fråga om sådana fel som avses i denna punkt.

I 2 punkten föreslås bestämmelser om beslut för vilka krävs en delägars samtycke. För tydlighetens skull hänvisas i den gällande aktiebolagslagen uttryckligen till vad som i lagens 5 kap. 29 § föreskrivs om en aktieägars samtycke. Det föreslås att denna vedertagna tolkning skrivs in också i försäkringsbolagslagen på motsvarande sätt som i aktiebolagslagen. I 2 punkten införs en hänvisning till en delägars samtycke enligt 5 kap. 21 § 1 eller 2 mom. i denna lag.

I 3 punkten föreslås på motsvarande sätt som i den gällande aktiebolagslagen en bestämmelse som inte finns i den gällande lagen. Enligt 3 punkten skall ett beslut vara ogiltigt också om det klart strider mot den likställighetsprincip som avses i 1 kap. 22 § och sådant samtycke av en delägare som avses i 5 kap. 21 § 4 mom. saknas. Innebörden i den föreslagna bestämmelsen är att också delägare som inte aktivt följer bolagets förhållanden har rätt att förlita sig på att bolagsstämman inte fattar beslut som flagrant strider mot en delägars intressen och som gynnar andra på dennes bekostnad. Det är motiverat att jämställa sådana situationer med de beslut som avses i 2 punkten. Punkten täcker i regel också de situationer som avses i 2

punkten.

Ordet ”klart” som används i 3 punkten hänvisar t.ex. inte till den erhållna nyttans eller den orsakade skadans storlek utan till att rättskränkningen borde ha konstaterats då beslutet fattades. Det är skäl att understryka att bestämmelsen inte är tillämplig på situationer där det från rättslig synpunkt är oklart om likställigheten har kränkts, eller på andra situationer där saken inte med full tydlighet har kunnat bedömas när beslutet fattades. Beslutet skall då klandras inom tre månader i enlighet med 2 § 2 mom. i detta kapitel.

Bestämmelsen i 4 punkten om beslut som enligt lag inte kan fattas ens med samtliga delägares samtycke motsvarar 21 kap. 2 § 1 mom. 4 punkten i den gällande aktiebolagslagen. Det är då t.ex. fråga om ett beslut som strider mot de bestämmelser som för att skydda borgenärerna har tagits in i denna lag eller i de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag. Denna punkts viktigaste funktion är att ange att ett sådant beslut inte ens efter den tidsfrist som föreskrivs i 2 § 2 mom. blir giltigt i den bemärkelsen att t.ex. bolagsstyrelsen får iakttä det med stöd av den gällande aktiebolagslagens 6 kap. 2 § 2 mom., som är tillämpligt enligt 6 kap. 1 § i detta lagförslag.

Paragrafens 2 mom., enligt vilket bestämmelsen om väckande av klandertalan inom föreskriven tid inte tillämpas på ogiltiga beslut, motsvarar i sak 21 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Det föreslås att i momentet på motsvarande sätt som i den gällande aktiebolagslagen skall införas en bestämmelse som stämmer överens med artikel 22.1 punkt c i fusionsdirektivet och artikel 19.1 punkt c i delningsdirektivet och som anger att talan som gäller ett fusions- eller delningsbeslut dock inte får väckas när sex månader har förflutit från det att fusionen eller delningen registrerats. Enligt den gällande lagen om försäkringsbolag har tidsfristen räknats från fusions- eller delningsbeslutet. Annorlunda förhåller det sig med de situationer som behandlades i motiveringen till 1 mom. 1 punkten och där inget stämmobeslut över huvud taget kan anses ha blivit fattat.

5 §. Styrelsebeslut som kan jämföras med ogiltiga stämmobeslut. I denna paragraf föreslås en bestämmelse enligt vilken vissa beslut

som styrelsen med stöd av ett bemyndigande har fattat i ärenden som ankommer på bolagsstämman skall jämföras med stämmobeslut. Sådana viktiga beslut som bolagsstämman enligt förslaget kan bemyndiga styrelsen att fatta är beslut om inlösen av en aktie eller garantiandel som övergått till en ny ägare (3 kap. 7 § 5 mom. i den gällande aktiebolagslagen, tillämpligt med stöd av 4 kap. 1 §), emissionsbeslut (9 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, tillämpligt med stöd av 14 kap. 1 §), beslut om emission av optionsrätter och andra särskilda rättigheter (10 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, tillämpligt med stöd av 14 kap. 1 §), om ökning av aktiekapitalet genom fondförhöjning (11 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, tillämpligt med stöd av 14 kap. 1 §), om utbetalning av fritt eget kapital (16 kap. 6 § 2 mom.), om förvärv av egna aktier och garantiandelar (15 kap. 5 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, tillämpligt med stöd av 18 kap. 1 §) samt om inlösen och förvärv av aktier och garantiandelar med inlösen- och förvärvsvillkor (15 kap. 10 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen, tillämpligt med stöd av 18 kap. 1 §).

På ett beslut som styrelsen har fattat med stöd av ett bemyndigande skall enligt förslaget tillämpas vad som föreskrivs om ogiltiga stämmobeslut, om beslutet är sådant som föreskrivs i 3 § 1 mom. 2—4 punkten. Det är fråga om beslut som i materiellt hänseende är så uppenbart felaktiga att på dem skall tillämpas någon av de ogiltighetsgrunder som framgår av de nämnda lagrummen. Ett beslut som är ogiltigt kan likväl bli giltigt om ogiltigheten inte åberopas inom en rimlig tid. I fråga om bedömningen av vad som är en rimlig tid hänvisas till det som sägs i propositionen om den gällande aktiebolagslagen (RP 109/2005 rd).

28 kap. **Skadestånd samt inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande**

Enligt 17 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag tillämpas på försäkringsbolag skadeståndsbestämmelserna i den tidigare lagen om aktiebolag. Avvikande från den nuvarande lagen föreslås att alla

skadeståndsbestämmelser i den nya försäkringsbolagslagen för tydlighetens skull skrivs utan hänvisningar till aktiebolagslagen. De föreslagna bestämmelserna i 28 kap. motsvarar ändå till största delen i sak 22 kap. i den gällande aktiebolagslagen.

Bestämmelserna i den gällande aktiebolagslagen baserar sig på samma principer som tillämpades också i den tidigare lagen om aktiebolag. Man har närmast avhjälpt vissa enskilda missförhållanden, och för att öka rättssäkerheten har man skrivit in vedertagna rättsuppfattningar i lagen. I det föreslagna 28 kap. skall uttryckligen föreskrivas om en oaktsamhetspresumtion gällande bolagets ledning när det gäller överträdelser av försäkringsbolagslagen, av de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller av bolagsordningen. Likaså föreslås med avseende på ledningen och delägarna bestämmelser om en oaktsamhetspresumtion i samband med s.k. närståendetransaktioner. Dessutom föreslås i lagen uttryckliga bestämmelser om stämmordförändrens skadeståndsskyldighet.

Det förutsätts varken uppsåt eller grov oaktsamhet för att en delägare skall bli skadeståndsskyldig, utan det räcker att delägaren har orsakat skada genom att av oaktsamhet medverka till överträdelse av försäkringsbolagslagen, av de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller av bolagsordningen.

Bestämmelserna om inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande finns i samma kapitel som bestämmelserna om skadestånd. På denna punkt har lagen en annan struktur än den gällande aktiebolagslagen. Bestämmelserna om missbruk av inflytande föreslås bli ändrade på så sätt att försäkringsbolagslagen avviker från aktiebolagslagen inte skall innehålla någon bestämmelse om förordnande om likvidation för bolag. Bestämmelser om detta ingår för närvarande i 15 kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag. Att förordna att ett försäkringsbolag skall träda i likvidation enbart på grund av att en delägare har missbrukat sitt inflytande står inte i rätt proportion till de följder likvidationen får för bolaget, försäkringstagarna och de försäkrade. Likvidation är för försäkringstagarna och de försäkrade en sista utväg, som bör kunna

tillgripas bara i situationer då de försäkrade förmånerna inte längre kan tryggas på något annat sätt. Bestämmelserna om inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande föreslås däremot följa riktlinjerna i den gällande aktiebolagslagen. För försäkringsbolagens del kommer ändå bestämmelsen om hörande av Försäkringsinspektionen i 8 kap. 12 § i den gällande lagen att förbli oförändrad.

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I denna paragraf föreslås att bestämmelserna om skadestånd i 22 kap. i aktiebolagslagen och om inlösenkyldighet och upplösning av bolaget till följd av missbruk av inflytande i 23 kap. i aktiebolagslagen inte skall tillämpas på försäkringsbolag. Här ändras den nuvarande lagstiftningstekniken för tydlighetens skull på samma sätt som i det föreslagna 27 kap.

Skadestånd

2 §. Ledningens skadeståndsskyldighet. I denna paragraf föreslås bestämmelser om ledningens skadeståndsskyldighet vilka i sak motsvarar 22 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen.

Med ledningen avses här, liksom i 6 kap., ledamöterna i styrelsen och förvaltningsrådet samt verkställande direktören. Frågan om vem som skall anses höra till ledningen i den bemärkelse som avses i paragrafen avgörs i sista hand på basis av vem som de facto har valts för att sköta uppdraget i fråga och inte utgående från formella kriterier. T.ex. en anteckning i handelsregistret är i detta avseende endast indicerande. Eftersom det föreslås att man i försäkringsbolagslagen slopar begreppet stiftare i enlighet med principen i den gällande aktiebolagslagen, skall paragrafen inte längre ha någon bestämmelse om stiftares skadeståndsansvar. I fråga om en likvidators ersättningsansvar gäller enligt det föreslagna 23 kap. 6 § 3 mom. vad som föreskrivs om styrelseledamöters ansvar.

I det föreslagna 1 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 22 kap. 1 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen att en styrelseledamot, en förvaltningsrådsledamot och verkställande direktören skall ersätta skada som de i sitt uppdrag, i strid med den föreslagna 1 kap. 23 §, uppsåtligen eller av oaktsamhet

har orsakat bolaget. Enligt den föreslagna 1 kap. 23 § har personer i ledningen en s.k. allmän omsorgsplikt gentemot bolaget, dvs. de skall omsorgsfullt främja bolagets intressen. En person som hör till ledningen och som bryter mot omsorgsplikten är enligt paragrafen skyldig att ersätta bolaget för den skada som han eller hon orsakat. Det är emellertid inte fråga om ett oaktsamt förfarande som kan läggas till grund för ersättningsansvar t.ex. i situationer där bolagsledningens affärsbeslut, som baserats på en med hänsyn till de rådande förhållandena tillräcklig prövning och utredning, efteråt visar sig vara misslyckade från affärsekonomisk synpunkt.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken ledningen utöver det som avses i 1 mom. också är skyldig att ersätta skada som den i sitt uppdrag annars i strid med försäkringsbolagslagen, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i bolagsordningen uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat bolaget, en delägare eller någon annan. För att ledningen skall bli ersättningskyldig förutsätts det således att skadan har orsakats genom överträdelse av andra bestämmelser i försäkringsbolagslagen, bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i bolagsordningen än enbart bestämmelsen om allmän omsorgsplikt i den föreslagna 1 kap. 23 §. Förslaget har för tydlighetens skull utformats så att i momentet också nämns skada som orsakats bolaget, även om det i dessa situationer i regel samtidigt är fråga om överträdelse av den allmänna omsorgsplikt som avses i 1 mom. Dessutom föreslås en uttrycklig bestämmelse om att det för att ansvar skall uppkomma också i sådana fall som avses i momentet förutsätts uppsåt eller oaktsamhet.

Momentet motsvarar i sak 22 kap. 1 § 2 mom. den gällande aktiebolagslagen. I aktiebolagslagen hänvisas bara till överträdelse av bestämmelserna i aktiebolagslagen, och därför föreslås att det i försäkringsbolagslagen anges att skadeståndsansvar uppkommer till följd av överträdelse av försäkringsbolagslagen och av de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkrings-

bolagslagen.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om en oaktsamhetspresumtion vilka i sak motsvarar 22 kap. 1 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen. I momentet föreslås en sådan ändring att där förutom till försäkringsbolagslagen uttryckligen också hänvisas till de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen.

En person i ledningen som har orsakat skada genom överträdelse av försäkringsbolagslagen, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i bolagsordningen skall för att undgå skadeståndsansvar visa att han eller hon har handlat omsorgsfullt. Den föreslagna bestämmelsen gäller ändå inte situationer där endast principerna i 1 kap. har åsidosatts. Om oaktsamhetspresumtionen tillämpades på denna grund skulle detta med beaktande av principernas allmänna utformning leda till ett alltför strängt resultat med tanke på bolagsledningens ansvar. En överträdelse av försäkringsbolagslagen, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i bolagsordningen strider visserligen ofta samtidigt mot principerna i 1 kap., vilket inte hindrar att oaktsamhetspresumtionen tillämpas på situationen.

Om bolaget, en delägare eller någon annan har orsakats ersättningsbar skada genom en rättshandling eller något annat jämförbart arrangemang som har vidtagits till förmån för en bolaget närstående person, kan man i regel utgå från att det åtminstone är fråga om ett oaktsamt förfarande. Tillämpningen av bestämmelsen förutsätter inte att syftet bevisligen har varit att ge en bolaget närstående person en fördel, utan det räcker att åtgärden enligt en objektiv bedömning har vidtagits till förmån för någon närstående. En definition av begreppet närstående finns i 8 kap. 11 § 2 mom. i lagförslaget.

I momentet avses endast s.k. normal oaktsamhet. Om den skadelidande påstår att en skada som har orsakats genom överträdelse av försäkringsbolagslagen, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i bolagsordningen har orsakats uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, är utgångspunkten

den att den skadelidande är skyldig att bevisa sitt påstående. Detta kan ha betydelse t.ex. om ledningens ansvar gentemot bolaget har begränsats på det sätt som avses i 10 §. Detta moment påverkar inte heller bedömningen av ledningens straffrättsliga ansvar.

3 §. Delägars skadeståndsskyldighet. I denna paragraf föreslås bestämmelser om delägars skadeståndsskyldighet. Paragrafens 1 mom. motsvarar i sak 22 kap. 2 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen. I aktiebolagslagen förutsätts inte längre att skadan genom medverkan till överträdelse av aktiebolagslagen eller bolagsordningen har orsakats uppsåtligt eller av grov oaktsamhet, utan enbart oaktsamhet räcker. Motsvarande princip föreslås ingå också i försäkringsbolagslagen. Grunderna för ändringen behandlas i den allmänna motiveringen. Dessutom föreslås en sådan ändring av paragrafen att där förutom till försäkringsbolagslagen uttryckligen också hänvisas till de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen.

Vid bedömningen av om en delägare handlat oaktsamt eller inte måste man också i övrigt alltid beakta i vilken utsträckning delägaren kan förutsättas vara insatt i bolagets verksamhet. I överensstämmelse med den gällande aktiebolagslagen innebär bestämmelsen inte en skärpning av små delägars ansvar eftersom dessa inte kan förutsättas vara särskilt aktiva eller insatta i bolagets angelägenheter.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 22 kap. 2 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen om oaktsamhetspresumtionen i det fall att en delägare har orsakat skada genom en åtgärd till förmån för en bolaget närstående person. Till denna del hänvisas till motiveringen till 2 § 3 mom. I motsats till ledningens ansvar ger däremot enbart den omständigheten att ett förfarande strider mot försäkringsbolagslagen, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i bolagsordningen inte anledning att anta att delägaren handlat oaktsamt. Detta beror på att det kan vara motiverat att bedöma olika delägars oaktsamhet på mycket olika sätt beroende på hur aktiva de är och hur insatta de kan förutsättas vara.

4 §. Stämмоорdförändens skadeståndsskyldighet.

I denna paragraf föreslås bestämmelser som motsvarar de som ingår i 22 kap. 3 § i den gällande aktiebolagslagen och enligt vilka stämмоорdförändens är skyldig att ersätta skada som han eller hon i sitt uppdrag genom överträdelse av försäkringsbolagslagen, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller bestämmelser i bolagsordningen uppsåtligt eller av oaktsamhet har orsakat bolaget, en delägare eller någon annan. Dessutom föreslås en sådan ändring av paragrafen att där förutom till försäkringsbolagslagen uttryckligen också hänvisas till de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen.

5 §. Revisorers skadeståndsskyldighet. I denna paragraf föreslås i överensstämmelse med 22 kap. 4 § i den gällande aktiebolagslagen en bestämmelse enligt vilken det i 51 § i revisionslagen föreskrivs om revisorers skadeståndsskyldighet.

6 §. Jämkninɡ och fördelning av skadeståndsansvar. I denna paragraf föreslås en hänvisningsbestämmelse som motsvarar 22 kap. 5 § i den gällande aktiebolagslagen och enligt vilken det i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om jämkninɡ och fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera ersättninɡsskyldiga.

7 §. Beslutsfattandet i bolaget. I denna paragraf föreslås en bestämmelse om styrelsens och bolagsstämman beslutanderätt i ärenden som gäller bolagets rätt till skadestånd samt bolagsstämman beslutanderätt i ärenden som gäller ansvarsfrihet för någon i ledningen. Paragrafen motsvarar 22 kap. 6 § i den gällande aktiebolagslagen.

För närvarande är det i regel styrelsen och inte bolagsstämman som fattar beslut om väckande av skadeståndstalan enligt 22 kap. i aktiebolagslagen eller 51 § i revisionslagen. Motsvarande ändring föreslås också i försäkringsbolagslagen. Enligt 1 mom. har bolagsstämman likväl rätt att besluta i sådana ärenden eftersom det är fråga om ärenden där styrelsen och delägarna kan ha motsatta intressen.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 22 kap. 6 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen om bolagsstäm-

mans beslut genom vilket en styrelseledamot, en förvaltningsrådsledamot eller verkställande direktören beviljas ansvarsfrihet. Enligt den gällande aktiebolagslagen är bolagsstämman beslut i ett skadeståndsärende inte bindande, om bolagsstämman inte har getts "tillräckliga uppgifter" om det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för ersättningskyldigheten. Bestämmelsen i försäkringsbolagslagen föreslås bli utformad i enlighet med aktiebolagslagen.

I 2 mom. föreslås dessutom en bestämmelse enligt vilken ett beslut om ansvarsfrihet inte heller är bindande för likvidatorn vid en likvidation eller för konkursboet vid försäkringsbolagets konkurs, om bolaget försätts i likvidation eller konkurs på en ansökan som görs eller ett förordnande som Försäkringsinspektionen meddelar inom två år från det beslut som avses i momentet. Talerätten begränsas å andra sidan också i detta fall av att talan alltid skall väckas inom den tid som anges i kapitlets 9 §.

8 §. Delägares rätt att föra talan för bolaget. I denna paragraf föreslås bestämmelser om delägarnas talerätt då bolaget har orsakats skada. I den gällande lagen ingår bestämmelser om detta i 17 kap. 2 §, som i sak motsvarar den tidigare lagen om aktiebolag.

Paragrafen gäller endast delägares, inte t.ex. borgenärs, rätt att kräva ersättning för indirekt skada.

Bestämmelsen om delägares talerätt föreslås bli ändrad för att motsvara 22 kap. 7 § i den gällande aktiebolagslagen. Enligt förslaget skall en delägare inte längre ha rätt att själv direkt få ersättning för en indirekt skada. Delägarnas rätt att föra skadeståndstalan för bolaget föreslås å andra sidan bli utvidgad. Även om utgångspunkten är att styrelsen eller bolagsstämman med iakttagande av majoritetsprincipen beslutar om eventuella skadeståndsanspråk, faller det sig naturligt att avvika från detta förfarande i sådana fall då en underlåtelse att framställa skadeståndsanspråk skulle kränka likställighetsprincipen enligt 1 kap. 22 §, som generellt begränsar organens maktutövning. Enligt förslaget kan en enskild delägare härvid oberoende av storleken av sitt aktieinnehav i ett försäkringsaktiebolag och av antalet röster i ett ömsesidigt bolag ha rätt att i sitt eget namn föra ska-

dadeståndstalan för bolagets räkning.

Eftersom en eventuell ersättning kommer bolagets samtliga delägare och borgenärer till godo och eftersom kändan själv svarar för rättegångskostnaderna om kändan förlorar målet, kommer den föreslagna bestämmelsen inte att locka delägarna att i onödan driva processer som skadar bolaget. I en typisk situation där majoritetsägarna utövar sitt bestämmande inflytande på ett sådant sätt att en minoritetsägare i praktiken inte har någon nytta av skadestånd som tilldöms bolaget, har minoritetsägaren ändå i regel rätt att få sina aktier inlösta med stöd av 11 §. Då kan den indirekta skada som orsakats delägaren beaktas i lösenbeloppet.

I det föreslagna 1 mom. föreskrivs om de allmänna förutsättningarna för delägarnas talerätt. Den föreslagna bestämmelsen är enklare än bestämmelsen i 17 kap. 2 § i den gällande lagen, och den har ändrats för att motsvara 22 kap. 7 § 1 mom. i aktiebolagslagen. Det föreslås likväl att en särskild beräkningsgrund för kvalificerad minoritet i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag införs i bestämmelsen. Enligt 1 punkten är en förutsättning att kändan innehar minst en tiondel av samtliga aktier i ett försäkringsaktiebolag eller av samtliga röster i ett ömsesidigt bolag. I förslaget ingår inte den gällande lagens invecklade bestämmelser om beräkning av en särskild kvalificerad minoritet av de aktier i ett försäkringsaktiebolag som är företrädda eller av de röster i ett ömsesidigt bolag som har avgivits vid den bolagsstämma som behandlar ersättningsärendet. Också när det gäller beräkning av den kvalificerade minoriteten är tidpunkten då talan väcks avgörande.

Momentets 2 punkt motsvarar i sak 22 kap. 7 § 1 mom. 2 punkten i den gällande aktiebolagslagen. Delägarna har talerätt också i det fallet att det visas att underlåtenheten att fullfölja skadeståndsanspråket strider mot likställighetsprincipen enligt 1 kap. 22 §. Talerätten är då inte på det sätt som avses ovan beroende av aktieinnehavets storlek i ett försäkringsaktiebolag eller av antalet röster i ett ömsesidigt bolag. Kändan är likväl skyldig att visa att bolagets förfarande i ersättningsärendet, t.ex. bolagets beslut att inte väcka talan eller bolagets uppenbara passivitet, på det

sätt som avses i 1 kap. 22 § strider mot likställighetsprincipen. Detta behöver inte särskilt påvisas om kravet på kvalificerad minoritet enligt 1 punkten är uppfyllt. Utgångspunkten är att bolagets organ inom ramen för sin normala prövningsrätt får besluta om det är förenligt med bolagets intresse eller inte att framställa skadeståndsanspråk. Bolagets organ är likväl skyldiga att utöva sin makt inom de gränser som 1 kap. 22 § anger.

Delägarna för talan enligt denna paragraf i eget namn, vilket innebär att kändandena har självständig talerätt parallellt med bolagets och eventuellt med andra delägars talerätt. De processuella problem som orsakas av parallella käromål skall avgöras enligt de allmänna reglerna.

Det föreslagna 2 mom. innehåller bestämmelser om rättegångsförfarandet. Momentet motsvarar 22 kap. 7 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I den gällande aktiebolagslagen ingår ingen bestämmelse enligt vilken domstolen kan förordna att till kändandena av de medel som bolaget vunnit skall betalas den del som faller på deras aktier. En sådan bestämmelse föreslås heller inte i försäkringsbolagslagen eftersom den leder till de ovan nämnda problemen med dubbla ersättningar och med borgenrärsskyddet.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs om tiden för väckande av talan när bolagsstämman har beviljat den ersättningsskyldige ansvarsfrihet och när det vid samma bolagsstämma har lagts fram och biträts ett förslag om särskild granskning. Talan skall väckas inom tre månader från bolagsstämmans beslut eller, om ett förslag om särskild granskning har lagts fram och biträts, inom tre månader från det att granskningsyttrandet har lagts fram på bolagsstämman eller ansökan om förordnande av en granskare avslagits. Momentet motsvarar 22 kap. 7 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

Momentet gäller endast situationer där den ersättningsskyldige på ett för bolaget bindande sätt har beviljats ansvarsfrihet av bolaget. Av kapitlets 7 § 2 mom. följer att tidsfristen inte gäller situationer där bolagsstämman inte har getts väsentligen riktiga och tillräckliga uppgifter om ett beslut eller en åtgärd som ligger till grund för skadeståndsskyldigheten.

Tidsfristen gäller heller inte situationer där ett beslut om ansvarsfrihet är en nullitet eller ogiltigförklaras till följd av klandertalan.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs att en delägare inte har rätt till ersättning för skada som orsakats bolaget. Momentet motsvarar 22 kap. 7 § 4 mom. i den gällande aktiebolagslagen. Bestämmelsen innebär att en delägare inte på det sätt som konstateras ovan själv har direkt rätt till ersättning för s.k. indirekt skada. Bestämmelsen hindrar ändå inte en delägare att med stöd av kapitlets 2 § 2 mom., 3 eller 4 § eller med stöd av 51 § i revisionslagen för egen räkning föra talan för att få ersättning för skada som inte har orsakats bolaget utan som direkt har orsakats delägaren.

I det föreslagna 5 mom. föreskrivs att ett ömsesidigt försäkringsbolag på begäran av delägarna är skyldigt att utreda om kändandena i ett fall som avses i 1 mom. innehar minst en tiondel av samtliga röster och att utfärda ett intyg över detta. Röstetalet räknas ut enligt bolagsordningens bestämmelser i frågan. Bestämmelsen behövs eftersom det är besvärligt för delägarna i ett ömsesidigt bolag att räkna ut röstetalet. Delägarna skall ha möjlighet att begära och få den redogörelse som avses i detta moment.

9 §. Preskription av talerätt. I denna paragraf föreslås en gemensam tidsfrist på fem år för alla käromål som avses i kapitlet. Paragrafen motsvarar 22 kap. 8 § i den gällande aktiebolagslagen. Tiderna för väckande av talan räknas från samma tidpunkter som för närvarande. Den allmänna tid för väckande av talan som avses i paragrafen skall tillämpas också på sådana käromål som avses i 8 § i kapitlet, för vilka dessutom kan gälla en sådan särskild tid för väckande av talan som avses i 8 § 3 mom.

10 §. Bestämmelsernas tvingande natur. I denna paragraf föreslås bestämmelser om skadeståndsbestämmelsernas tvingande natur. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs att bolagets rätt till skadestånd enligt detta kapitel eller 51 § i revisionslagen i vissa fall inte får begränsas genom bolagsordningen. Paragrafen motsvarar 22 kap. 9 § i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt 1 punkten kan rätten till skadestånd inte begränsas om skadan har orsakats genom

överträdelse av sådana bestämmelser i denna lag eller sådana bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag från vilka avvikelser inte får göras genom en bestämmelse i bolagsordningen. Som exempel kan nämnas likställighetsprincipen i lagförslagets 1 kap. 22 §, som framför allt är avsedd att skydda minoritetsägare. Denna punkt motsvarar i sak 22 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i den gällande aktiebolagslagen, men i bestämmelsen föreslås en sådan ändring att där förutom till försäkringsbolagslagen uttryckligen också hänvisas till de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen. I paragrafen föreslås en likadan teknisk ändring som ovan i 2 § 2 mom.

Enligt 2 punkten kan bolagets rätt till skadestånd inte begränsas i bolagsordningen om skadan annars har orsakats uppsåtligt eller av grov oaktsamhet. Denna bestämmelse motsvarar 22 kap. 9 § 1 mom. 2 punkten i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt 2 mom. förutsätts samtliga delägars samtycke för att skadeståndsansvaret skall kunna begränsas genom ändring av bolagsordningen. Bestämmelser om detta ingår för tydlighetens skull också i den föreslagna 5 kap. 21 § 1 mom. 3 punkten. Om bolagsordningen ändras genom att man tar in en sådan bestämmelse som avses i 1 mom., träder ansvarsbegränsningen i kraft när ändringen registreras i enlighet med 5 kap. 22 §. Momentet motsvarar 22 kap. 9 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 22 kap. 9 § 3 mom. i den gällande aktiebolagslagen att man i bolagsordningen inte kan begränsa den rätt till skadestånd eller den talerätt som tillkommer en delägare eller någon annan, en borgenär, enligt detta kapitel eller enligt revisionslagen. Om bolagets rätt till skadestånd har begränsats i bolagsordningen på det sätt som 1 mom. tillåter, gäller denna materiella ansvarsbegränsning visserligen också talan som delägarna för för bolagets räkning, även om en delägars talerätt enligt 8 § i och för sig inte kan begränsas genom bolagsordningen. Bestämmelserna i momentet hindrar inte att ett bolag t.ex. tecknar en ansvarsförsäkring för skador som orsakas av ledningen.

Bestämmelserna i bolagsordningen har ingen verkan till den del som de begränsar rätten till skadestånd eller talerätten i större utsträckning än denna paragraf tillåter.

Inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande

11 §. Inlösenkyldighet. I denna paragraf föreslås bestämmelser om inlösenkyldighet till följd av att en aktieägare i ett försäkringsaktiebolag eller en garantiandelsägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag missbrukar sitt inflytande. Det finns ingen grund för att inlösenkyldigheten inte också skall omfatta garantiandelsägare, utan denna skyldighet bör gälla garantiandelsägare på samma sätt som aktieägare i ett försäkringsaktiebolag. I den gällande lagen om försäkringsbolag föreskrivs i 8 kap. 12 § om inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande och i 15 kap. 8 § om förordnande om likvidation av samma orsak. I sak har bestämmelserna samma innehåll som aktiebolagslagen. I den föreslagna bestämmelsen kombineras 8 kap. 12 § i den gällande lagen om försäkringsbolag och 23 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen. I lagen föreslås ingen bestämmelse enligt 15 kap. 8 § i den gällande lagen, om förordnande av likvidation för ett försäkringsbolag på grund av en delägars missbruk av sitt inflytande. Orsakerna till att man avviker från linjen i aktiebolagslagen anges i motiveringen till detta kapitel.

Enligt paragrafens 1 mom. blir en aktie- och garantiandelsägare inlösenkyldig om två förutsättningar samtidigt uppfylls. Momentet motsvarar huvudsakligen 23 kap. 1 § 1 mom. i den gällande aktiebolagslagen, men hörandet av Försäkringsinspektionen bevaras som ett särdrag för försäkringsbolagens del. Dessutom föreslås att i bestämmelsen förutom till försäkringsbolagslagen uttryckligen också hänvisas till de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen. Bestämmelsen omfattas vidare av de sedvanliga bestämmelser om ägarkontroll som ingår i 4 kap.

Enligt 1 punkten är en förutsättning att aktie- eller garantiandelsägaren uppsåtligt har missbrukat sitt inflytande i bolaget genom att medverka till ett beslut som strider mot 1

kap. 22 § eller till någon annan överträdelse av denna lag, av en bestämmelse i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller av bolagsordningen. Avvikande från lydelsen i den gällande lagen skall missbruket av inflytande komma till uttryck i att aktie- eller garantiandelsägaren medverkar till en överträdelse av försäkringsbolagslagen, av de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen eller av bolagsordningen. Enligt 2 punkten är en förutsättning för uppkomsten av inlösen-skyldighet, utöver missbruk av inflytande, att en aktie- eller garantiandelsägares rättsskydd förutsätter inlösen, med beaktande av sannolikheten för fortsatt missbruk samt andra relevanta omständigheter. Aktie- eller garantiandelsägarens behov av rättsskydd förutsätter således i sista hand en helhetsbedömning som beaktar alla relevanta omständigheter. Därvid skall avseende fästas framför allt vid om den kränkte aktieägaren de facto kan utöva sina rättigheter genom andra rättsmedel. Denna punkt motsvarar 23 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i den gällande aktiebolagslagen.

Enligt det föreslagna 2 mom. är aktiens eller garantiandelens gängse pris utgångspunkt för bestämmande av lösenbeloppet. När lösenbeloppet bestäms skall emellertid den sänkande effekt som missbruket av inflytande har på aktiens eller garantiandelens värde elimineras. Ett hot om fortsatt missbruk av inflytande kan sänka värdet avsevärt. Vid bestämmandet av det gängse priset är det skäl att beakta också möjligheterna att tillföra bolaget medel t.ex. i form av skadestånd eller återbetalning av olagligt utbetalda medel. Momentet motsvarar 23 kap. 1 § 2 mom. i den gällande aktiebolagslagen.

I lagförslaget ingår inte den bestämmelse som finns i 8 kap. 12 § 1 mom. i den gällande lagen och enligt vilken inlösen-skyldighet förutsätter att bolaget efter inlösningen uppfyller kraven i fråga om verksamhetskapitalet. Bestämmelsen behövs inte längre eftersom en aktie- eller garantiandelsägare föreslås vara inlösare i stället för bolaget. Lösenbeloppet tas ut hos aktie- eller garantiandelsägaren, och därför påverkar inlösningen inte bolagets solvens.

Enligt det föreslagna 3 mom. skall försäkringsbolaget höras, om detta inte är uppen-

bart onödigt. Förslaget motsvarar 23 kap. 1 § 3 mom. i aktiebolagslagen.

29 kap. Avgörande av tvister samt straffpåföljder

I detta kapitel ingår bestämmelser om avgörande av tvister samt straffpåföljder. När tvister avgörs tillämpas enligt den gällande lagen huvudsakligen den tidigare lagen om aktiebolag med stöd av en hänvisning i 18 kap. 1 §. I 18 kap. 2 § finns likväl en separat bestämmelse som gäller laga domstol i tvistemål och som i sak motsvarar den tidigare lagen om aktiebolag. Enligt det föreslagna 29 kap. skall vid avgörande av tvister huvudsakligen tillämpas motsvarande bestämmelser i aktiebolagslagen. I lagförslaget ingår inga liknande bestämmelser som i 18 kap. 2 a och 2 b § i den gällande lagen, eftersom bestämmelser som motsvarar dem inte heller har införts i den gällande aktiebolagslagen.

Bestämmelser om straffpåföljder ingår i den gällande lagen om försäkringsbolag, och på dem tillämpas inte motsvarande bestämmelser i aktiebolagslagen. Samma teknik tillämpas i detta lagförslag. Bestämmelserna grundar sig på 18 kap. 3—5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

Vid beredningen av förslaget har det inte framkommit något behov av nya straffbestämmelser. Alla straffbestämmelser som fanns i den tidigare lagen om aktiebolag har inte införts i den gällande aktiebolagslagen. På motsvarande sätt föreslås att bestämmelserna i 18 kap. 4 § 7 och 9 punkten och i 18 kap. 5 § 1 mom. 1, 3—4 och 9—10 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag inte införts i den nya försäkringsbolagslagen. Den bestämmelse som gäller underlåtelse att iaktta förutsättningarna för fattande av beslut vid konstituerande bolagsstämma och som finns i 18 kap. 5 § 1 mom. 8 punkten i den gällande lagen föreslås inte heller bli införd i den nya lagen, eftersom det inte längre föreslås någon konstituerande bolagsstämma i 2 kap. i lagförslaget.

Avgörande av tvister

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen. I denna paragraf föreslås bestämmelser om

tillämpning av 24—25 kap. i den gällande aktiebolagslagen på försäkringsbolag. Enligt det föreslagna 1 mom. skall utöver det som föreskrivs i detta kapitel på försäkringsbolag tillämpas följande bestämmelser i 24 kap. i aktiebolagslagen: bestämmelserna i 2 § om ärenden som skall behandlas skyndsamt, bestämmelserna i 3—4 § om skiljeförfarande och bestämmelserna i 5—6 § om delgivning- ar med bolagen och underrättelse om avgö- randen. Av de ärenden som skall behandlas skyndsamt enligt 24 kap. 2 § i aktiebolagsla- gen är de i 19 kap. 8 § nämnda förutsättning- arna för registrering med stöd av den före- slagna 22 kap. 1 § ändå inte tillämpliga på försäkringsbolag. I övrigt skall 3—4 § och 5—6 § i aktiebolagslagen i sin helhet tilläm- pas på försäkringsbolag.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs att be- stämmelserna om straffpåföljder i 25 kap. i den gällande aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolag. Detta motsvarar struktu- ren i den gällande lagen.

2 §. Behöriga domstolar. I denna paragraf föreslås bestämmelser om laga domstol i tvistemål som gäller tillämpningen av denna lag. Tvistemålen skall enligt förslaget uteslu- tande behandlas i de tingsrätter som nämns i paragrafen. Bestämmelsen ersätter 18 kap. 2 § i den gällande lagen. Den föreslagna be- stämmelsen motsvarar i sak 24 kap. 1 § i den gällande aktiebolagslagen.

Bestämmelsen innebär en avsevärd föränd- ring jämfört med det nuvarande rättsläget, enligt vilket talan kan föras i samtliga tings- rätter. Bestämmelsen om forumval föreslås vara dispositiv i den mån att parterna kan av- tala om att deras tvistemål skall behandlas också vid någon annan tingsrätt som nämns i paragrafen än den som bolagets hemort skul- le förutsätta. Dessutom kan bestämmelser om detta ingå i bolagsordningen.

Med tvistemål som gäller tillämpningen av försäkringsbolagslagen avses i paragrafen kä- romål som i rättsligt hänseende är baserade på försäkringsbolagslagens bestämmelser. Den domstol som avses i bestämmelsen skall också behandla frågan om eventuella säker- hetsåtgärder i anslutning till käromål som gäller tillämpningen av dessa bestämmelser.

Det är inte meningen att med den föreslag- na bestämmelsen ändra t.ex. bestämmelserna

om forum i 74 § i lagen om försäkringsavtal när det är fråga om ett tvistemål mellan för- säkringsgivaren och en part.

Straffpåföljder

3 §. Olovligt bedrivande av försäkrings- verksamhet. I denna paragraf föreslås en straffbestämmelse om olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet. Bestämmelsen mot- svarar i sak 18 kap. 3 § i den gällande lagen om försäkringsbolag.

4 §. Försäkringsbolagsbrott. I denna para- graf föreslås bestämmelser om försäkrings- bolagsbrott. Bestämmelserna följer huvud- sakligen 18 kap. 4 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Paragrafens struktur före- slås bli ändrad för tydlighetens skull, och hänvisningarna föreslås bli korrigerade i en- lighet med detta lagförslag. Det föreslås inga ändringar i bestämmelserna om brottsrubrice- ringen, straffskalan och de allmänna förut- sättningarna för straffbarhet. De gärningar som avses i paragrafen är således straffbara endast som uppsåtliga, och en gärning är inte heller straffbar med stöd av paragrafen om den är ringa eller om strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

Enligt den föreslagna 1 punkten är det straffbart att ta upp ett privat försäkringsak- tiebolags eller ett privat ömsesidigt försäk- ringsbolags värdepapper till offentlig handel. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar hu- vudsakligen 18 kap. 4 § 10 punkten i den gäl- lande lagen, men hänvisningen föreslås bli korrigerad i enlighet med detta lagförslag. Dessutom stämmer bestämmelsen överens med bestämmelsen om aktiebolagsbrott i 25 kap. 1 § 1 punkten i den gällande aktiebo- lagslagen. I det lagrummet har redan tidigare gjorts en teknisk ändring i enlighet med en ändring av värdepappersmarknadslagen. En motsvarande teknisk ändring föreslås också i försäkringsbolagslagen. Således ändras ut- trycket ”förfarande som motsvarar offentlig handel” till ”offentlig handel”.

Paragrafens 2 punkt med en bestämmelse om brott mot bestämmelserna om uppgöran- de av revisionsberättelse motsvarar 18 kap. 4 § 4 punkten i den gällande lagen.

I 3 punkten föreskrivs om brott mot be- stämmelserna om ett revisorsyttrande. Denna

punkt motsvarar i sak 18 kap. 4 § 6 mom. i den gällande lagen. I bestämmelsen föreslås dessutom en sådan teknisk ändring att hänvisningarna till de bestämmelser i detta lagförslag som brottet gäller i regel skrivs in i bestämmelsen. En likadan ändring gjordes också i den gällande aktiebolagslagen, där en motsvarande bestämmelse ingår i 25 kap. 1 § 2 punkten.

Bestämmelsen föreslås gälla revisorsyttrandet som enligt 2 kap. 14 § 2 mom. i aktiebolagslagen överlämnas till bolagsstämman, enligt 19 kap. 3 § 2 mom. och 20 kap. 3 § 2 mom. i den föreslagna lagen till bolag som deltar i fusion och delning samt enligt 21 kap. 3 § i den föreslagna lagen till både det bolag som överlåter och det bolag som övertar försäkringsbeståndet. På dessa kan inte, till åtskillnad från sådan försäkran samt sådana intyg och yttranden som enligt lagen skall upprättas direkt för anmälningar till handelsregistret, tillämpas strafflagens 16 kap. 7 § om registeranteckningsbrott eller samma kapitel 8 § om ingivande av osant intyg till myndighet.

Bestämmelsen i 4 punkten om att vara mellanhand för att kringgå en begränsning av rösträtten motsvarar 18 kap. 4 § 3 punkten i den gällande lagen.

I 5 punkten föreskrivs om sådan överlåtelse eller pantsättning av egendom i bolagets besittning som sker i strid med ett förbud. Bestämmelsen i denna punkt motsvarar 18 kap. 4 § 5 punkten i den gällande lagen. Paragrafhänvisningen föreslås bli korrigerad i enlighet med detta lagförslag.

Bestämmelsen i 6 punkten om utbetalning av försäkringsbolagets medel i strid med lagen motsvarar 18 kap. 4 § 8 punkten i den gällande lagen.

5 §. Försäkringsbolagsförseelse. I denna paragraf föreslås bestämmelser om försäkringsbolagsförseelser. Bestämmelserna följer huvudsakligen 18 kap. 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Paragrafens struktur föreslås bli ändrad för tydlighetens skull, och hänvisningarna föreslås bli korrigerade i enlighet med detta lagförslag. Dessutom föreslås att de bestämmelser i den gällande lagen om försäkringsbolag som nämns längre fram utelämnas ur den nya lagen i enlighet med den gällande aktiebolagslagen. Det före-

slås inga ändringar i bestämmelserna om brottsrubriceringen, straffskalan och de allmänna förutsättningarna för straffbarhet. De gärningar som avses i paragrafen är således, med undantag för vad som föreskrivs i 2 mom., straffbara endast som uppsåtliga, och en gärning är inte heller straffbar med stöd av paragrafen om den är ringa eller om strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

Paragrafens 1 mom. 1 punkt gäller försummelse att iakta bestämmelserna i 3 kap. 15—17 § i aktiebolagslagen om att föra aktiebok, garantiandelsbok, aktieägarförteckning eller garantiandelsägarförteckning och om att hålla dem tillgängliga. Bestämmelsen motsvarar 18 kap. 5 § 5 punkten i den gällande lagen, och den stämmer överens med 25 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten i den gällande aktiebolagslagen. Den grundläggande bestämmelsen om förande av bok och förteckning finns i 3 kap. 15 § i den gällande aktiebolagslagen, och i 17 § i samma kapitel föreskrivs om skyldigheten att hålla dem tillgängliga. De nämnda bestämmelserna i aktiebolagslagen tillämpas på försäkringsbolag med stöd av 4 kap. 1 § i förslaget.

Momentets 2 punkt, som gäller brott mot bestämmelsen om att hålla bolagsstämmans protokoll tillgängliga, motsvarar 25 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i den gällande aktiebolagslagen. I sak motsvarar bestämmelsen 18 kap. 5 § 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen, men där föreslås en hänvisning till en bestämmelse i aktiebolagslagen som tillämpas på försäkringsbolag med stöd av 5 kap. 10 § i förslaget.

I 3 punkten föreskrivs om brott mot skyldigheten enligt 18 kap. 2 § i den gällande aktiebolagslagen att underrätta om lösningsrätt. På inlösen av minoritetsägares andelar i ett försäkringsaktiebolag tillämpas 18 kap. i den gällande aktiebolagslagen med stöd av 19 kap. 9 § i detta förslag. Bestämmelsen motsvarar i sak 18 kap. 5 § 1 mom. 11 punkten i den gällande lagen om försäkringsbolag.

I 4 punkten föreskrivs om förvärv av aktier eller garantiandelar utan en anmälan som avses i denna lag eller i 7 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag eller i strid med ett förbud som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av de nämnda lagarna.

Denna punkt motsvarar 18 kap. 5 § 1 mom. 6 punkten i den gällande lagen, med det undantaget att situationer som gäller anmälningsförfarandet i fråga om innehav också har tagits med i bestämmelsen. Hänvisningen i bestämmelsen föreslås bli korrigerad i enlighet med detta lagförslag.

Momentets 5 punkt gäller underlåtelse att ge in bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse eller att göra en anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt lagen skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Denna punkt föreslås bli ändrad på så sätt att bestämmelsen om brott mot bestämmelserna om ingivande av handlingar till registermyndigheten stryks. Ändringen motsvarar riktlinjerna i den gällande aktiebolagslagen. I övrigt motsvarar bestämmelsen i sak 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten i den gällande lagen.

I 6 punkten föreskrivs om försäkringsbolags brott bl.a. mot bestämmelserna om uppgörande av bokslut och verksamhetsberättelse. Denna punkt motsvarar i sak 18 kap. 5 § 1 mom. 12 punkten i den gällande lagen. I bestämmelsen föreslås dessutom en sådan teknisk ändring att hänvisningarna till de bestämmelser som förseelsen gäller skrivs in i denna bestämmelse.

I 2 mom. föreskrivs att en gärning som avses i 1 mom. 6 punkten är straffbar också om den begås av grov oaktsamhet. Bestämmelsen motsvarar 18 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen, men hänvisningen föreslås bli korrigerad i enlighet med detta lagförslag.

DEL X. Särskilda bestämmelser

30 kap. Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

I detta kapitel föreskrivs om sekretess i försäkringsfrågor. Bestämmelserna i kapitlet motsvarar huvudsakligen 18 kap. 6, 6 a, 6 b, 6 c och 7 § i den gällande lagen. De nämnda bestämmelserna föreslås inte bli ändrade i sak, med undantag för 18 kap. 7 §. Det föreslås att bestämmelserna för tydlighetens skull placeras i ett eget kapitel och att de begrepp som används i kapitlet preciseras. I den gällande lagen används uttrycket tystnadsplikt för att beskriva skyldigheten att hemlighålla saker. Tystnadsplikten är ändå bara ett del-

område inom sekretessen; ett annat är att hemlighålla en handling eller vissa uppgifter i en handling. Inom den informationsrättsliga regleringen används uttrycket sekretess som vedertaget överbegrepp, och det föreslås med tanke på konsekvensen inom lagstiftningen bli använt också i detta kapitel.

1 §. Sekretess. I denna paragraf föreslås bestämmelser om vilka personer och vilka uppgifter som omfattas av sekretess. Paragrafen motsvarar 18 kap. 6 § i den gällande lagen, men till följd av den föreslagna ändringen av kapitlets struktur föreslås en korrigerande hänvisningen.

2 §. Myndigheters rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess. I denna paragraf föreslås bestämmelser om de situationer då social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen har rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess. Paragrafens 1 mom. motsvarar 18 kap. 6 a § 1 mom. i den gällande lagen.

I det föreslagna 2 mom. preciseras att social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen får lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för att de myndigheter som nämns i 1 mom. skall kunna utföra sina uppdrag. I momentet beaktas således sekretess som gäller skyddet av privatlivet, den personliga integriteten och affärs- och yrkeshemligheter. Motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen. Tillägget behövs för att konflikten mellan två grundläggande rättigheter skall bli avgjord på lagnivå. Eftersom lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) baserar sig på principen om separata myndigheter måste också andra myndigheters rätt att få uppgifter avgränsas på ett sådant sätt att sekretessen till skydd för de grundläggande rättigheterna iaktas.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens möjligheter att till varandra lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess. Bestämmelsen motsvarar 18 kap. 6 a § 2 mom. i den gällande lagen.

3 §. Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess. I denna paragraf föreslås bestämmelser om de situationer då ett försäkringsbolag har rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekre-

tess. Paragrafen motsvarar huvudsakligen 18 kap. 6 b § i den gällande lagen, med det undantaget att 1 mom. 9 punkten har preciserats för att motsvara kraven i den nya kreditupplysningslagen (527/2007) och att företag som hör till samma försäkringsgrupp som försäkringsbolaget för konsekvensens skull föreslås bli nämnda i 1 mom. 10 punkten.

Dessutom saknas i förslaget de bestämmelser som finns i 18 kap. 6 b § 3 mom. och 6 b § 5 mom. i den gällande lagen och som föreslås bli strukna som obehövlige.

Bestämmelsen i det gällande 18 kap. 6 b § 3 mom. om trafikförsäkringscentralens, patientförsäkringscentralens och miljöförsäkringscentralens rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess behövs inte, eftersom dessa centraler sköter uppgifter som lyder under det allmänna och eftersom de iakttar förvaltningslagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Således behöver försäkringsbolagslagen inga separata bestämmelser om rätten för dessa centraler att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess.

4 §. Straffpåföljder vid brott mot sekretessbestämmelserna. I denna paragraf föreslås bestämmelser om straff till följd av brott mot sekretessbestämmelserna. Paragrafen motsvarar 18 kap. 6 c § i den gällande lagen.

5 §. Offentlighet i fråga om statistiska uppgifter om bolag. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att publicera sådan information om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag. I paragrafen föreslås ett preciserande tillägg till den gällande bestämmelsen, nämligen att Försäkringsinspektionen får publicera informationen utan hinder av bestämmelserna om handlingars sekretess. Detta tillägg följer rådande praxis, och det behövs eftersom meningen har varit att Försäkringsinspektionen skall kunna publicera statistik uttryckligen om sådana saker som annars inte är offentliga. Utan tillägget hade hela bestämmelsen varit onödig, eftersom offentliga uppgifter kan publiceras också utan en särskild bestämmelse. I övrigt motsvarar bestämmelsen lydelsen i 18 kap. 7 § i den gällande lagen. Försäkringsinspektionen publicerar t.ex. varje år så-

dan statistik över försäkringsbolagens verksamhet som innehåller detaljerade uppgifter om försäkringsbolagens verksamhet och ställning.

31 kap. **Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet**

I detta kapitel har man samlat vissa bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet från den gällande lagen om försäkringsbolag, förordningen om försäkringsmatematiker vid försäkringsbolag (464/1995) och social- och hälsovårdsministeriets beslut om försäkringsmatematikernas behörighet (219/1999). Lagen har på detta sätt fått en tydligare struktur, och dessutom har bestämmelserna om försäkringsmatematikernas behörighet och uppgifter införts i lag i enlighet med kravet i 80 § i grundlagen. Dessutom föreslås en precisering av bestämmelserna om disciplinära åtgärder gällande SGF-försäkringsmatematiker. Till övriga delar motsvarar bestämmelserna i kapitlet huvudsakligen gällande bestämmelser.

Bestämmelserna om försäkringsbolags marknadsföring reviderades genom lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (362/2001) vars huvudsakliga syfte var att i tillämpliga delar förenhetliga bestämmelserna om försäkringsföretags och kreditinstituts marknadsföring och tillsynen över den. Det anses inte nödvändigt att i samband med detta lagförslag i sak ändra dessa nyligen reviderade bestämmelser.

De bestämmelser som ingår i 18 kap. 8 a § i den gällande lagen om försäkringsbolag och som gäller det register som försäkringsbolag skall föra över sina ombud samt utfärdandet av intyg angående ombud och personer som handlar på dessas vägnar skall inte tas med i den föreslagna försäkringsbolagslagen. Den gällande bestämmelsen bygger på rådets direktiv 77/92/EEG, som har upphävts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG. Motsvarande bestämmelse finns inte i det nya direktivet.

Den bestämmelse om utfärdande av en förordning om verkställighet av lagen som finns i 18 kap. 9 § 1 mom. i den gällande lagen föreslås inte ingå i den nya lagen, eftersom så-

dana opreciserade förordningar om lagars verkställighet på grund av bestämmelserna i grundlagen inte längre utfärdas. Förslaget innehåller inte heller bestämmelsen i 18 kap. 9 § 2 mom. i den gällande lagen om social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. När det gäller återförsäkring finns det inget behov av att meddela föreskrifter, eftersom återförsäkringsdirektivet sätts i kraft nationellt genom försäkringsbolagslagen. I den nya lag om försäkringsklasser som skall utfärdas föreslås bestämmelser om turistassistans. Inte heller i övrigt finns det något behov av att utfärda bestämmelser i lag om bemyndigande att meddela närmare föreskrifter som följer av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller att bevilja undantag från bestämmelserna i lagen.

Dessutom föreslås att 18 kap. 10 § i den gällande lagen slopas eftersom de förordningar som avses i paragrafen föreslås bli ersatta genom bestämmelser i 3 kap. i denna lag och genom ett nytt 8 a kap. i lagen om utländska försäkringsbolag. De nya bestämmelserna är avsedda att ersätta de bestämmelser som för närvarande utfärdas genom förordning.

Försäkringsbolags marknadsföring, försäkringsbolag som representanter och försäkringsbolags ombud

1 §. Försäkringsbolags marknadsföring. I denna paragraf föreslås bestämmelser om försäkringsbolags marknadsföring och i synnerhet om de upplysningar som ett försäkringsbolag skall lämna kunden vid marknadsföring av sina nyttigheter och innan ett försäkringsavtal ingås. Dessutom ingår ett förbud mot att lämna osanna eller vilseledande upplysningar. Bestämmelsen motsvarar 14 a kap. 7 § i den gällande lagen.

2 §. Ett försäkringsbolag som representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet eller för en annan försäkringsgivare. I denna paragraf föreskrivs om ett försäkringsbolags verksamhet som representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet eller för en annan försäkringsgivare. Be-

stämmelsen motsvarar 14 a kap. 8 § i den gällande lagen om försäkringsbolag, men hänvisningen föreslås bli korrigerad i enlighet med detta lagförslag.

3 §. Försäkringsbolags ombud. I denna paragraf föreslås bestämmelser om skyldigheten för ett försäkringsbolags ombud att informera om att han eller hon är ombud och att uppge vilka försäkringsgivare han eller hon representerar och vilket försäkringsbolags produkt det är fråga om. Paragrafen motsvarar 14 a kap. 9 § i den gällande lagen.

Enligt det föreslagna 1 mom. skall ombudet i sin verksamhet klart informera om att han eller hon uttryckligen är ombud.

Enligt det föreslagna 2 mom. skall ombudet i sin marknadsföring dessutom informera om vilka försäkringsbolag han eller hon representerar och vid marknadsföringen av en enskild produkt vilket försäkringsbolags produkt det är fråga om.

Paragrafen skall vara tillämplig i de fall då lagen om försäkringsförmedling (570/2005) inte tillämpas. Som exempel på sådana fall kan bl.a. nämnas situationer då resebyråer, optikaffärer och vitvaruaffärer verkar som ombud för ett försäkringsbolag.

Lagen om försäkringsförmedling tillämpas inte då ett försäkringsbolag är ombud för ett annat försäkringsbolag. Av 76 § i lagen om utländska försäkringsbolag följer att ett finskt försäkringsbolag inte i Finland får vara ombud för ett utländskt försäkringsbolag som inte har rätt att bedriva försäkringsverksamhet i vårt land. Däremot saknas reglering när det gäller i vilken grad och på vilka villkor ett finskt försäkringsbolag får representera en kund och för kundens behov leta fram försäkringsprodukter som tillhandahålls av ett ovan avsett utländskt försäkringsbolag. I praktiken har det ansetts att verksamheten åtminstone inte får omfatta aktiv marknadsföring av dessa produkter eftersom det då kan anses att verksamheten också bedrivs för det utländska försäkringsbolagets räkning. Ett ytterligare villkor har varit att de förmedlade produkterna endast utgör ett komplement till de egna försäkringsprodukter som försäkringsbolaget tillhandahåller sina kunder och att verksamheten således är av ringa betydelse i förhållande till försäkringsbolagets egentliga verksamhet.

Bestämmelser om försäkringsmatematiker

4 §. *Försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker.* Enligt 1 mom. skall ett försäkringsbolag ha en försäkringsmatematiker vars behörighet social- och hälsovårdsministeriet fastställer på framställning av examensnämnden för försäkringsmatematiker. I momentet föreslås att ett försäkringsbolags försäkringsmatematiker benämns med termen ansvarig försäkringsmatematiker.

Enligt 2 mom. skall en anmälan göras till Försäkringsinspektionen när en ansvarig försäkringsmatematiker har anställts vid ett försäkringsbolag och när denne avgår.

Förslaget motsvarar i huvudsak 18 kap. 8 § i den gällande lagen. För närvarande föreskrivs om uppgifterna för försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker genom en förordning av social- och hälsovårdsministeriet, och behörighetsvillkoren för dem bestäms av social- och hälsovårdsministeriet. Det föreslås att bestämmelserna om ansvariga försäkringsmatematikers uppgifter och behörighet överförs till lagen i enlighet med kravet i grundlagen.

5 §. *Försäkringsmatematikers allmänna behörighet.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om behörighetsvillkoren för försäkringsmatematiker. Bestämmelserna motsvarar social- och hälsovårdsministeriets gällande beslut.

Bestämmelserna i 1 mom. om behörighetsvillkoren motsvarar huvudsakligen 1 § i beslutet. Avvikande från de gällande bestämmelserna räcker det att de studier som avses i 1 punkten har slutförts med godkänt resultat för att behörighetsvillkoret i 1 punkten skall vara uppfyllt. I de gällande bestämmelserna har ett av behörighetsvillkoren varit högsta vitsord i matematik. Enligt förslaget skall detta villkor frångås.

I 2 mom. föreskrivs om behörigheten för försäkringsmatematiker som före den 31 december 2004 har avlagt en examen som avses i 1 mom. 1 punkten enligt de så kallade gamla kraven. Även om dessa personer inte nödvändigtvis har genomfört studier i investeringsmatematik på det sätt som avses i 1 mom. 1 punkten, föreskrivs i det föreslagna 2 mom. ändå att dessa försäkringsmatematiker fortfarande anses ha den behörighet för för-

säkringsmatematikers uppgifter som fastställts i enlighet med 6 §.

6 §. *Examensnämnden för försäkringsmatematiker.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om examensnämnden för försäkringsmatematiker. I 1 mom. anges hur ledamöterna i nämnden utses. Enligt förslaget skall nämnden utöver ordföranden och vice ordföranden ha fyra ledamöter, i stället för två som tidigare. Förslaget avviker från nuvarande praxis genom att alla ledamöter är ordinarie och att inga suppleanter utses. I momentet föreslås dessutom bestämmelser om nämndens beslutförhet. Med undantag för det ovan nämnda motsvarar förslaget 2 § 1 mom. i social- och hälsovårdsministeriets gällande beslut.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs, på motsvarande sätt som i 2 § 2 mom. i beslutet, om de prov som skall avläggas inför nämnden.

Enligt det föreslagna 3 mom. fastställer social- och hälsovårdsministeriet behörigheten för en försäkringsmatematiker. I momentet föreslås dessutom en ny bestämmelse om yrkesbeteckningen SGF-försäkringsmatematiker, som en försäkringsmatematiker som avses i 5 och 6 § skall ha rätt att använda sedan ministeriet har fastställt behörigheten. Med undantag för det ovan nämnda tillägget motsvarar bestämmelsen 3 § i social- och hälsovårdsministeriets beslut.

7 §. *Försäkringsmatematiker med behörighet som försäkringsmatematiker inom EES-området.* I 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken ett beslut om behörighet som försäkringsmatematiker i en stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz skall erkännas utan några särskilda åtgärder också i Finland. Avsikten med förslaget är att slå fast att det i fråga om försäkringsmatematiker som avses i 7 § inte krävs att social- och hälsovårdsministeriet särskilt fastställer deras behörighet. Momentet motsvarar 4 § i social- och hälsovårdsministeriets ovan nämnda beslut.

I 2 mom. föreslås en ny bestämmelse enligt vilken en i 1 mom. avsedd försäkringsmatematiker vid skötseln av sina uppdrag skall använda den yrkesbeteckning som används i den stat som han eller hon kommer från. Avsikten med bestämmelsen är att SGF-

försäkringsmatematiker och försäkringsmatematiker som fått sin behörighet i en annan stat skall gå att känna igen med hjälp av yrkesbeteckningen. Dessutom föreslås att det av yrkesbeteckningen skall framgå vilken yrkesorganisation försäkringsmatematikern tillhör. Denna information är viktig t.ex. i en situation då en försäkringsmatematiker som avses i detta moment inte förfar på det sätt som förutsätts av en försäkringsmatematiker och om det i ärendet finns anledning att skrida till disciplinära påföljder i den stat som beviljat försäkringsmatematikern behörighet.

8 §. Disciplinära påföljder. I denna paragraf föreslås bestämmelser om disciplinära påföljder för SGF-försäkringsmatematiker. Bestämmelserna motsvarar delvis social- och hälsovårdsministeriets ovan nämnda beslut. Förslaget gäller såväl försäkringsbolagens ansvariga försäkringsmatematiker som andra SGF-försäkringsmatematiker som verkar t.ex. som konsulter.

Villkoret för att en SGF-försäkringsmatematiker skall förlora sin behörighet föreslås bli preciserat på så sätt att denna påföljd kan komma i fråga om SGF-försäkringsmatematikern på ett väsentligt sätt har brutit mot lagar om försäkringsverksamhet eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem. I den gällande bestämmelsen hänvisas bara allmänt till lagstridig verksamhet och till ett förfarande som förutsätts av försäkringsmatematiker.

En SGF-försäkringsmatematiker kan enligt de gällande bestämmelserna dessutom förlora sin behörighet om han eller hon i övrigt inte har förfarit så som förutsätts av SGF-försäkringsmatematiker. Med ett förfarande som förutsätts av försäkringsmatematiker avses i momentet t.ex. villkor som ingår bl.a. i Finlands Aktuarieförenings etiska regler för aktuarier. I de etiska reglerna krävs t.ex. att en aktuarie utövar sitt yrke ärligt, skickligt och omsorgsfullt. En aktuarie skall också undvika publicitet som medför otillbörliga yrkesmässiga fördelar eller är ogrundad eller vilseledande.

I momentet föreslås dessutom två nya disciplinära påföljder. Enligt förslaget kan social- och hälsovårdsministeriet på framställning av examensnämnden för försäkringsmatematiker i de fall som avses i momentet ut-

över förlust av behörigheten också bestämma en annan disciplinär påföljd. Dessa är varning och anmärkning. Avsikten med förslaget är att göra den allmänna tillsynen över SGF-försäkringsmatematikers verksamhet effektivare och förbättra möjligheterna att ingripa om en försäkringsmatematikers verksamhet strider mot lagarna om försäkringsverksamhet eller i övrigt är osaklig.

Utöver de disciplinära förfaranden som avses i momentet kan Finlands Aktuarieförening besluta att disciplinära åtgärder som nämns i dess stadgar skall vidtas gentemot SGF-matematiker som är medlemmar i föreningen. De disciplinära påföljderna enligt detta moment gäller likväl alla SGF-matematiker oavsett om de är medlemmar i Finlands Aktuarieförening eller inte, och en disciplinär påföljd bestäms på framställning av examensnämnden för försäkringsmatematiker.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om en försäkringsmatematikers rätt att bli hörd. Bestämmelsen motsvarar 6 § 2 mom. i social- och hälsovårdsministeriets ovan nämnda beslut.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs om möjligheten att överklaga social- och hälsovårdsministeriets beslut om förlust av behörighet. Momentet motsvarar 7 § i social- och hälsovårdsministeriets ovan nämnda beslut.

I det föreslagna 4 mom. ingår en ny bestämmelse om när ett disciplinärende blir anhängigt. Avsikten med förslaget är att förtydliga att ett disciplinförfarande kan inledas antingen genom ett klagomål eller genom en annan anmälan till examensnämnden för försäkringsmatematiker.

9 §. Ansvariga försäkringsmatematikers skyldigheter och rätt att få upplysningar. De bestämmelser om försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematikers uppgifter som föreslås i denna paragraf stämmer överens med förordningen om försäkringsmatematiker vid försäkringsbolag. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs om den ansvariga försäkringsmatematikers uppgifter i ett försäkringsbolag på ett sådant sätt att momentet i sak motsvarar 1 § 1 mom. i den ovan nämnda förordningen.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs i enlighet med 1 § 2 mom. i den ovan nämnda för-

ordningen om den ansvariga försäkringsmatematikerns skyldighet att för bolagets styrelse göra en utredning om de krav som ansvarsskuldens natur och avkastningskravet samt upprätthållandet av solvensen och likviditeten ställer.

I 3 mom. föreslås en motsvarande bestämmelse som i 2 § i den ovan nämnda förordningen om rätten för en ansvarig försäkringsmatematiker vid ett försäkringsbolag att få alla de utredningar och upplysningar som han eller hon behöver för att sköta sina uppgifter enligt 1 och 2 mom.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs om en ansvarig försäkringsmatematikers skyldighet att göra en framställning till bolagets styrelse om att brister som han eller hon upptäckt i ärenden som avses i 1 och 2 mom. skall rättas till. Dessutom skall en ansvarig försäkringsmatematiker ha rätt att få upplysningar om vilka åtgärder styrelsen har vidtagit med anledning av framställningen. Momentet motsvarar 3 § i den nämnda förordningen.

Försäkringsbolags rätt att använda kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner

10 §. Riskbedömning utgående från kön. I denna paragraf föreslås bestämmelser om försäkringsbolags rätt att använda kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner. Förslaget motsvarar 18 kap. 6 d § i den gällande lagen (x/2007).

11 §. Inlämnande av riskbedömningar till Försäkringsinspektionen. I denna paragraf föreslås bestämmelser om inlämnande till Försäkringsinspektionen och om publicering av de riskbedömningar som avses i den föreslagna 10 §. Förslaget motsvarar 18 kap. 6 e § i den gällande lagen.

12 §. Offentliggörande av uppgifter. I denna paragraf föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar försäkringsbolagen använder kön som försäkrings-teknisk faktor. Förslaget motsvarar 18 kap. 6 f § i den gällande lagen.

Andra bestämmelser

13 §. Förberedelser för undantagsförhål-

landen. I denna paragraf föreslås bestämmelser om förberedelser för undantagsförhållanden. Bestämmelsen motsvarar 1 kap. 7 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs om försäkringsbolags skyldighet att säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt under undantagsförhållanden och om Försäkringsinspektionens rätt att bevilja undantag från denna skyldighet på de grunder som närmare anges i momentet.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om möjligheten för ett försäkringsbolag att få ersättning ur försörjningsberedskapsfonden för merkostnader orsakade av andra åtgärder inom förberedelserna för undantagsförhållanden än sådana som hör till försäkringsbolagets sedvanliga verksamhet.

Den bestämmelse i 1 kap. 7 § 3 mom. i den gällande lagen som gäller Försäkringsinspektionens rätt att meddela anvisningar om tillämpningen av 1 mom. föreslås inte bli införd i den nya lagen eftersom Försäkringsinspektionen alltid har rätt att meddela anvisningar också utan ett uttryckligt bemyndigande.

14 §. Framläggande vid Försäkringsinspektionen av handlingar som gäller företagsarrangemang. I denna paragraf föreslås bestämmelser om framläggande av handlingar i anslutning till Försäkringsinspektionens kallelseförfarande.

Enligt förslaget skall handlingar som gäller minskning av försäkringsbolagets aktiekapital eller utbetalning av fritt eget kapital enligt 17 kap. 3 §, fusion av försäkringsbolag enligt 19 kap., delning av ett försäkringsaktiebolag enligt 20 kap., överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt 21 kap. och ändring av bolagsform enligt 22 kap. hållas framlagda vid Försäkringsinspektionen till utgången av den tid som Försäkringsinspektionen i en kallelse på försäkringsborgenärerna fastställer för anmärkningar. Förslaget motsvarar 2 § i den gällande förordningen om försäkringsbolag.

Ikraftträdande

15 §. Ikraftträdandebestämmelse. Enligt paragrafen bestäms om lagens ikraftträdande genom en separat ikraftträdandelag.

1.2. Lagen om införande av försäkringsbolagslagen

På samma sätt som i lagen om införande av aktiebolagslagen (625/2006) föreskrivs i den föreslagna lagen om införande av försäkringsbolagslagen om den nya försäkringsbolagslagens ikraftträdande, om upphävande av den gamla lagen samt om övergångsarrangemang för försäkringsbolag som har bildats före den nya lagens ikraftträdande.

1 §. Försäkringsbolagslagens ikraftträdande. Avsikten är att den nya försäkringsbolagslagen skall träda i kraft den 200 . Samtidigt upphävs den gamla lagen om försäkringsbolag (1062/1979) jämte ändringar. Genom den nya lagen upphävs även de författningar på lägre nivå än lag, föreskrifter och beslut som utfärdats med stöd av den gamla lagen om försäkringsbolag.

Den nya lagen tillämpas efter ikraftträdandet även på gamla försäkringsbolag som bildats före den nya lagens ikraftträdande. Längre fram i införandelagen föreskrivs om vissa undantag i detta avseende.

I paragrafen föreslås också en allmän bestämmelse enligt vilken i lagstiftningen återstående hänvisningar till den gamla lagen i fortsättningen skall gälla motsvarande bestämmelser i den nya lagen, med nedan nämnda undantag.

2 §. Definition. I denna paragraf definieras den gamla lagen om aktiebolag, med vilken man avser den upphävda lagen om aktiebolag (734/1978). Definitionen behövs för att den gamla lagen om aktiebolag enligt vissa ikraftträdelse- och överträdelsebestämmelser i denna lag även i fortsättningen skall tillämpas på försäkringsbolag.

3 §. Bildande av försäkringsbolag. Om ett försäkringsbolags stiftelseurkund har under-tecknats innan den nya lagen trätt i kraft skall på bolagsbildningen och registreringen av bolaget tillämpas den gamla lagen, med de undantag som följer av vissa bestämmelser som behandlas längre fram.

Det som i aktiebolagslagens 2 kap. 14 § föreskrivs om betydande förvärv som gjorts efter bolagsbildningen skall dock tillämpas i stället för 2 kap. 15 § i den gamla lagen om aktiebolag omedelbart efter den nya lagens ikraftträdande.

Bestämmelsen motsvarar 3 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

4 §. Bolagsordning. I denna paragraf föreslås bestämmelser som innebär att bolagsordningens bestämmelser åsidosätts om de står i strid med tvingande bestämmelser i den nya lagen samt bestämmelser om ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med den nya lagen. Dessa bestämmelser motsvarar i sak 3—5 mom. i övergångsbestämmelserna till lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (611/1997), dock så att övergångstiden när det gäller skyldigheten att ändra bolagsordningen föreslås vara tre år i stället för fem år. Försäkringsbolaget skall inom nämnda tid ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse för ändringar i bolagsordningen och meddela dessa för registrering inom tre månader efter att Försäkringsinspektionen har utfärdat sitt beslut.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om bestämmelser i ett ömsesidigt försäkringsbolags bolagsordning som strider mot 1 kap. 5 § och 4 kap. 2 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen. Enligt den gällande lagen om försäkringsbolag föreskrivs om garantiandelsägarnas delägarskap särskilt i bolagsordningen. Enligt den nya försäkringsbolagslagen är utgångspunkten att garantiandelsägarna alltid är delägare i det ömsesidiga försäkringsbolaget, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

Således är bestämmelsen i fråga om sådana ömsesidiga försäkringsbolag i vilkas bolagsordning det bestäms att garantiandelsägarna är delägare i bolaget onödig, eftersom garantiandelsägarna enligt den nya lagen alltid är delägare i det ömsesidiga försäkringsbolaget, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

I fråga om sådana ömsesidiga försäkringsbolag i vilkas bolagsordning inte finns något omnämnande om garantiandelsägarnas delägarskap skall tolkningen enligt den nya lagen vara att garantiandelsägarna är delägare i bolaget. Den nya lagens presumtionsbestämmelse gällande ömsesidiga försäkringsbolags garantiandelsägare föranleder ändringar i sådana ömsesidiga försäkringsbolags bolagsordning. I fråga om sådana bolag skall i bolagsordningen tas in en bestämmelse enligt den nya lagen om att garantiandelsägarna

inte är delägare i bolaget, om man önskar att rättslaget enligt den gällande lagen skall fortbestå.

Enligt förslaget skall ovan nämnda ändringar i bolagsordningen genomföras i den ordning som föreslås i 5 § i denna lag senast inom en övergångstid på tre år.

5 §. Tillämpning av tidigare lag på vissa bestämmelser i bolagsordningen. Paragrafens 1 mom., enligt vilket försäkringsbolagets grundkapital samt aktiernas eller garantiandelarnas nominella belopp och aktiernas nominella belopp kan vara angivna i finska mark om bolagets stiftelseurkund har under-tecknats före införandet av euron, stämmer överens med 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen av den 30 december 1998 om ändring av lagen om försäkringsbolag (1205/1998). Dessutom föreslås en hänvisning till ikraftträdandebestämmelsens 7 mom. som innehåller detaljerade bestämmelser om omräkning av grundkapitalet samt aktiernas eller garantiandelarnas nominella belopp till euro.

Enligt paragrafens 2 mom. skall i det fall att till bolagsordningen innan den nya lagen trätt i kraft har fogats bestämmelser om preferensaktier, till denna del också i fortsättningen tillämpas bestämmelserna om preferensaktier i den gamla lagen om aktiebolag.

Enligt paragrafens 3 mom. skall på en om-sättningsbegränsande klausul som har tagits in i bolagsordningen före den 1 mars 1979 tillämpas den då gällande lagen om aktiebolag, på samma sätt som enligt 3 och 7 § i lagen om införande av den nuvarande aktiebolagslagen. Bestämmelsen motsvarar 5 § 3 mom. i lagen om införande av aktiebolagslagen och 3 och 7 § i lagen om införande av den gamla lagen om aktiebolag (735/1979).

6 §. Rättigheter i anslutning till bokföringsmässigt motvärde. Bestämmelserna om bokföringsmässigt motvärde i 3 kap. 5 § 1 mom. i aktiebolagslagen, som tillämpas på försäkringsbolag, skiljer sig från den definition av begreppet bokföringsmässigt motvärde som ingår i 2 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen om försäkringsbolag. För den händelse att de rättigheter som en aktie eller en garantiandel medför bestäms på basis av det bokföringsmässiga motvärde som avses i den gamla lagen, föreslås i paragrafen i över-

ensstämmelse med 6 § i lagen om införande av aktiebolagslagen en bestämmelse om att som grund för rättigheten i fortsättningen skall anses det bokföringsmässiga motvärde som aktien eller garantiandelen har innan den nya lagen träder i kraft. Dessa rättigheter påverkas sålunda inte av att den nya lagen träder i kraft. Grunden för rättigheterna påverkas inte heller av att antalet aktier eller aktiekapitalet därefter undergår en förändring. Förslaget innebär att grunden för en sådan rättighet därefter kan ändras endast genom ändring av bolagsordningen i enlighet med de allmänna bestämmelserna om saken.

7 §. Aktiebrev och andra bevis på aktierättigheter. Enligt denna paragraf bibehålls det rättsläge som avses i 6 § i lagen om införande av den gamla lagen om aktiebolag, vilket innebär att aktiebrev och andra sådana bevis som är giltiga enligt tidigare lagar fortsättningsvis är giltiga, utan hinder av den nya lagen. På sådana innehavaraktier som emitterats innan den gamla lagen om aktiebolag trädde i kraft, dvs. före den 1 januari 1980, skall också i fortsättningen tillämpas den lag om aktiebolag som gällde före nämnda datum. Dessutom föreskrivs i paragrafen om skyldigheten att komplettera aktiebrev om dessa av en eller annan anledning läggs fram för bolaget eller om bolaget efter att den nya lagen trätt i kraft på nytt sätter i omlopp aktiebrev som det har förvärvat.

Bestämmelsen motsvarar 7 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

8 §. Värdeandelssystemet. På samma sätt som i 8 § 1 mom. i lagen om införande av aktiebolagslagen föreslås att i paragrafens 1 mom. föreskrivs att om bolagsstämmans beslut om anslutning av aktier till värdeandelssystemet och avförande av aktier ur det har fattats före den nya lagens ikraftträdande, skall på anslutningen och avförandet tillämpas 3 a kap. i den gamla lagen om aktiebolag med undantag av 4 § 2 mom.

I paragrafens 2 mom. föreslås ett undantag i överensstämmelse med 8 § 2 mom. i lagen om införande av aktiebolagslagen som gäller förverkandepåföljd i fråga om aktier som är registrerade på ett gemensamt konto.

9 §. Bolagsstämman. I denna paragraf föreslås en bestämmelse enligt vilken tidpunkten för bolagsstämmans beslut i allmänhet är av-

görande för om den gamla eller den nya lagen skall tillämpas på ett avgjort ärende och på därtill anslutna registreringar samt andra förfaranden. Om bolagsstämman har fattat ett beslut under den gamla lagens giltighetstid skall enligt 1 mom. på beslutet i allmänhet tillämpas den gamla lagens materiella och procedurmässiga bestämmelser i alla avseenden.

Enligt paragrafens 2 mom. skall i det fall att bolagsstämman har fattat ett beslut efter att den nya lagen trätt i kraft även på stämokallelsen och stämhandlingarna samt på anmälan till och deltagande i stämman tillämpas den nya lagen även om till exempel stämokallelsen skett eller anmälan gjorts redan innan denna trätt i kraft.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 9 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

10 §. Styrelsens beslut med stöd av bemyndigande. I paragrafens 1 mom. föreslås i fråga om styrelsebeslut med stöd av bolagsstämmans bemyndigande en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom. T.ex. på en ökning av aktiekapitalet som styrelsen beslutat om under den gamla lagens giltighetstid skall sålunda tillämpas den gamla lagens bestämmelser, på motsvarande sätt som ovan anförs i motiveringen till 9 § 1 mom.

Paragrafens 2 mom. gäller situationer där styrelsens beslut tillkommer efter att den nya lagen trätt i kraft, men med ett bemyndigande som bolagsstämman gett under den gamla lagens giltighetstid och i enlighet med denna. Bemyndigandet berättigar då styrelsen att besluta om lika omfattande och även i övrigt motsvarande åtgärder i enlighet med den nya lagen.

Möjligheterna att ge bemyndiganden enligt den nya lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den är mera omfattande och flexibla än i den gamla lagen och den gamla lagen om aktiebolag. I paragrafens 3 mom. föreslås därför en bestämmelse enligt vilken bolagsstämman efter att den nya lagen har stadfästs i enlighet med den kan bemyndiga styrelsen att efter ikraftträdandet besluta om aktie- eller garantianbudsmission, emission av optionsrätter och andra särskilda rättigheter, ökning av aktie- eller garantikapitalet, vinstutdelning eller utdelning från en fond som hänförs till det fria

egna kapitalet eller om förvärv eller inlösen av egna aktier.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 10 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

11 §. Förvaltningsrådets rätt att välja styrelseledamöter. Enligt den gamla lagen utser försäkringsbolagets förvaltningsråd styrelsen om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen, medan förvaltningsrådet enligt 6 kap. 21 § i aktiebolagslagen, som tillämpas med stöd av den nya lagen, har rätt att utse styrelsen endast om så föreskrivs i bolagsordningen. Enligt den föreslagna paragrafen har förvaltningsrådet, om bolagsordningens bestämmelse om saken har anmälts för registrering innan den nya lagen trätt i kraft, fortfarande rätt att utse styrelsen i tre år efter att den nya lagen trätt i kraft, även om denna rätt inte har nämnts i bolagsordningen. Efter denna övergångsperiod har förvaltningsrådet inte längre sådan rätt, om inte bolagsordningen ändras till denna del. Om det i bolagsordningen finns en mot den gamla lagen svarande bestämmelse om förvaltningsrådets rätt att utse styrelsen, skall denna iakttas också efter att den nya lagen trätt i kraft.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 11 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

12 §. Revision och särskild granskning. I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken den gamla lagens bestämmelser om förordnande av en extra revisor på yrkande av en delägare skall tillämpas om yrkandet framställs på bolagsstämman innan den nya lagen trätt i kraft.

Enligt paragrafens 2 mom. skall den nya lagens bestämmelse om att ett beslut om särskild granskning kan verkställas även om Försäkringsinspektionens beslut inte ännu vunnit laga kraft, tillämpas då ansökan om granskning lämnas in till Försäkringsinspektionen efter att den nya lagen trätt i kraft.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 12 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

13 §. Reservfond och överkursfond. Denna paragraf innebär att sådana i gamla bolags balansräkningar upptagna reserv- och överkursfonder som inte länge kan avsättas enligt den nya lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den i fortsättningen skall vara bundet eget kapital. I fråga om försäkringsaktiebolag kvarstår

dessa fonder i samma form som tidigare. I fråga om ömsesidiga försäkringsbolag skall regleringen av överkursfonden bibehållas, medan reservfonden skall behandlas som bundet kapital. Enligt den gällande lagen har ett ömsesidigt försäkringsbolags reservfond behandlats som fritt eget kapital.

Enligt paragrafens 2 mom. skall på minskning av reservfonden och överkursfonden tillämpas bestämmelserna om minskning av aktiekapitalet, med de undantag som följer av ärendets natur. Dessutom föreslås att på minskning av reservfonden och överkursfonden skall tillämpas bestämmelserna i 31 kap. 14 § i den nya lagen på motsvarande sätt som vid minskning av aktiekapitalet. Enligt paragrafens 3 mom. kan reservfonden och överkursfonden användas för ökning av aktiekapitalet med tillämpning av bestämmelserna om fondförhöjning av aktiekapitalet. Möjligheten att öka aktiekapitalet med medel ur reserv- eller överkursfonden beaktas emellertid inte vid tillämpningen av 14 kap 2 § i aktiebolagslagen, eftersom en sådan ökning av aktiekapitalet inte hindrar att försäkringsbolagets bundna egna kapital minskas till följd av att aktiekapitalet minskar och eftersom det sålunda inte är motiverat att bevilja de i paragrafen föreskrivna undantagen från borgenärsskyddsförfarandet.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 13 § i lagen om införande av aktiebolagslagen. Eftersom en fondförhöjning av garantikapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag i enlighet med den föreslagna 14 kap. 5 § inte är möjlig, gäller bestämmelsen inte ömsesidiga försäkringsbolag.

14 §. Bokslut och verksamhetsberättelse. Enligt denna paragraf skall bestämmelserna om kapital, bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i den nya lagens 8 kap. tillämpas senast vid upprättandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen för den räkenskapsperiod som börjar efter lagens ikraftträdande. När bokslutet och verksamhetsberättelsen upprättas för en räkenskapsperiod som pågår när den nya lagen träder i kraft är det sålunda enligt förslaget tillåtet att följa antingen de gamla eller de nya bestämmelserna.

15 §. Tillämpning av internationella redovisningsstandarder. I denna paragraf föreskrivs om en övergångsbestämmelse vad

gäller tillämpningen av internationella redovisningsstandarder. Enligt denna paragraf iaktas i fråga om obligatorisk och frivillig tillämpning av redovisningsstandarderna vad som föreskrivs i ikraftträdelsebestämmelsens 3 mom. i lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (1319/2004). Nämnda bestämmelse fastställer de datum från vilka standarderna skall iaktas antingen obligatoriskt eller frivilligt.

16 §. Värdering av byggnader till verkligt värde. I 8 kap 17 § 2 mom. i den nya lagen föreskrivs bland annat om värdering av förvaltningsfastigheter till verkligt värde. I den gamla lagen om försäkringsbolag föreskrevs om detta i lagens 10 kap. 4 c § 6 mom., som ändrades genom en lag (1319/2004) som trädde i kraft den 31 december 2004. Till denna lagändring anslöt en ikraftträdelsebestämmelse, enligt vilken på uppskrivningar som gjorts innan ändringslagen i fråga träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som var i kraft när lagen trädde i kraft. I denna paragraf föreslås att ikraftträdelsebestämmelsen i fråga när det gäller byggnader även skall tillämpas under den nya lagens giltighetstid.

17 §. Poster som hänförs till verksamhetskapitalet. Enligt 11 kap. 2 § 9 punkten i den gamla lagen hänförs till ett försäkringsbolags verksamhetskapital på ansökan av ett livförsäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke, med de begränsningar som bestäms nämnda kapitel, fram till den 31 december 2009 högst 50 procent av bolagets framtida överskott som har beräknats på ett sätt som inspektionen godkänner. Eftersom det är fråga om en övergångsbestämmelse som gäller en begränsad tid föreslås det att bestämmelsen överförs från kapitlet om verksamhetskapital till lagen om införande av försäkringsbolagslagen. Dessutom överförs till denna paragraf en bestämmelse från 11 kap. 4 § 4 mom. i den gamla lagen, enligt vilken av överskottet i fråga till ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital får hänföras högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp.

18 §. Livförsäkring. Enligt denna paragraf tillämpas den gamla bestämmelsen om fribrev i 13 kap. 1 § på avtal som ingåtts före den nya försäkringsbolagslagens ikraftträdande. Syftet med förslaget är att föreskriva

att ändringen om slopande av fribrevsbegreppet i 13 kap. 1 § i den nya försäkringsbolagslagen inte ändrar på gällande försäkringsavtal.

19 §. Optionsrätter och konvertibla lån. I denna paragraf föreslås i fråga om optionsrätter och konvertibla lån en partiell avvikelse från den av 9 och 10 § framgående principen enligt vilken den gamla lagen skall tillämpas på beslut som har fattats under den gamla lagens giltighetstid. Enligt denna paragraf skall procedurbestämmelserna i aktiebolagslagens 9 kap. 9—11 § samt 14 § 1 och 3 mom. som gäller teckning och betalning av aktier samt registeranmälan om dessa i alla fall tillämpas på emission av aktier med stöd av optionsrätter och konvertibla lån, då teckningstiden för aktierna börjar tre år efter att den nya lagen trätt i kraft.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 15 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

20 §. Kapitallån. I den föreslagna paragrafen konstateras för klarhetens skull att kapitallån som har ingåtts under den gamla lagens giltighetstid har ställningen av kapitallån också vid tillämpning av den nya lagen även om lånevillkoren i någon mån avviker från vad som krävs i den nya lagen.

Vidare konstateras för tydlighetens skull att den nya lagens ikraftträdande i sig inte påverkar betalningsvillkor som avtalats under den gamla lagens giltighetstid och som är förenliga med den gamla lagen. Borgenären och bolaget kan komma överens om att följa betalningsvillkor som är förenliga med den nya lagen. Om en sådan överenskommelse inte träffas, skall exempelvis i fråga om villkoren för betalning av ränta fortsättningsvis tillämpas vad som överenskommit mellan borgenären och bolaget i enlighet med 1 kap. 4 § 2 mom. i den gamla lagen och de bestämmelser i den gamla lagen om aktiebolag som tillämpas med stöd av denna lag. De begränsningar som koncernens balansräkning förutsätter enligt den gamla lagen om aktiebolag skall dock inte längre tillämpas, såvida det inte kan anses ha blivit överenskommet.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs också om förbud att ställa säkerhet som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i den nya lagen också för de gamla kapitallånens del.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 16 § i

lagen om införande av aktiebolagslagen.

21 §. Utbetalning av medel. Enligt paragrafens 1 mom. skall på skyldigheten att återbetala från bolaget olagligt utbetalda medel tillämpas den gamla lagen, om utbetalningen har skett innan den nya lagen trätt i kraft. På en utbetalning som skett under den nya lagens giltighetstid skall däremot den nya lagen tillämpas, också när bolagsstämman har beslutat om utbetalningen innan den nya lagen trätt i kraft. Specialbestämmelsen i detta moment åsidosätter sålunda den allmänna bestämmelsen i 9 §.

I momentet föreslås att bestämmelserna om påföljder för överträdelse av de begränsningar som gäller för närståendelån inte överhuvudtaget skall tillämpas efter att den nya lagen trätt i kraft, trots att lånet beviljats under den gamla lagens giltighetstid. En sådan tillämpning vore omotiverad eftersom de särskilda begränsarna i fråga om närståendelån föreslås bli upphävda i samband med reformen.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 5 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (1319/2004) om att sådana grundläggings- och forskningsutgifter inte är utdelningsbara som har aktiverats enligt de tidigare bestämmelserna i bokföringslagen.

Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 17 § 1 och 3 mom. i lagen om införande av aktiebolagslagen.

22 §. Inlösenvillkor. I denna paragraf föreslås en bestämmelse enligt vilken ett i den gamla lagen om försäkringsbolag avsett inlösenvillkor gällande egna aktier i bolagsordningen inte behöver ändras i överensstämmelse med den nya lagen. Ett gammalt inlösenvillkor skall emellertid enligt de nya kapitalbestämmelserna tillämpas så att aktiekapitalet inte minskas till följd av inlösen, om inte också aktiekapital används för ändamålet. I det sistnämnda fallet skall det borgenärsskyddsförfarande iaktas som avses i 14 kap. i aktiebolagslagen. Vid inlösen skall enligt förslaget också i övrigt tillämpas den nya lagen, även om ett inlösenvillkor har tagits in i bolagsordningen i enlighet med den gamla lagen. Den nya lagen skall tillämpas också t.ex. på skyldigheten att ogiltigförklara aktier

som har lösts in till bolaget.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 18 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

23 §. Fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet. I denna paragraf föreslås med tanke på tydligheten och förutsägbarheten en specialbestämmelse enligt vilken tidpunkten för registeranmälan om fusions- och delningsplanen har en avgörande betydelse för vilken lag som skall väljas vid fusion och delning. När det gäller överlåtelse av försäkringsbeståndet skall motsvarande tidpunkt infalla vid anhållan om Försäkringsinspektionens samtycke till planen på överlåtelse av försäkringsbeståndet, eftersom planen på överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt den gamla lagen inte anmäls för registrering. Dessa tidpunkter är avgörande när det gäller det förfarande som skall iakttas i fråga om samtliga bestämmelser i samband med fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Paragrafen motsvarar i fråga om fusion och delning 19 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

24 §. Inlösen av minoritetsaktier. Enligt paragrafens 1 mom. skall den gamla lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den tillämpas på rätten och skyldigheten att lösa in minoritetsaktier, om inlösenkravet baseras på omständigheter som rådde innan den nya lagen trädde i kraft. Med den gamla lagen avses också övergångsbestämmelserna i samband med de partiella revideringarna av den gällande lagen om försäkringsbolag som trädde i kraft den 1 september 1997. Sålunda är t.ex. en fysisk person som har över nio tiondelar av bolagets aktier och röster inte heller i fortsättningen inlösenkyldig, om aktieinnehavet härstammar från tiden före lagen 611/1997, då inlösenkyldigheten utvidgades.

Enligt paragrafens 2 mom. skall den gamla lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den tillämpas på inlösenförfarandet om inlösenkravet har framställts under den gamla lagens giltighetstid. Av en avgörande betydelse för inlösaren är att ett krav på inlösen enligt den gamla lagen har framställts till bolaget och för minoritetsaktieägaren att inlösen krävs i skiljeförfarande.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 20 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

25 §. Upplösning av bolag. I denna paragraf föreslås för tydlighetens skull en bestämmelse om att en likvidation eller avregistrering som baserar sig på ett beslut som fattats under den gamla lagens giltighetstid kvarstår utan hinder av att den nya lagen trätt i kraft samt att på beslutet skall tillämpas den gamla lagen. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i aktiebolagslagen även om den bestämmelse som skall iakttas vid avslutande av likvidation och fortsättande av verksamheten.

Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll 21 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

26 §. Ogiltighet av beslut. Enligt denna paragraf skall den gamla lagen tillämpas på behandlingen och avgörandet av en klandertalan eller något annat krav som gäller ogiltighet av beslut som har fattats innan den nya lagen trätt i kraft, om inte annat följer av införandelagen. De nya forumbestämmelserna skall enligt 27 § tillämpas på ärenden som har väckts efter att den nya lagen trätt i kraft, även om det är fråga om ett sådant besluts ogiltighet som har fattats innan den nya lagen trätt i kraft.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 22 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

27 §. Skadestånd. Enligt denna paragraf skall på skadestånd tillämpas den gamla lagen då ersättningsgrunden har uppkommit, dvs. gärningen eller försummelsen har skett, innan den nya lagen trätt i kraft.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 23 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

28 §. Avgörande av tvister. Enligt paragrafens 1 mom. skall valet av lag när det gäller domstolens behörighet i tvistemål som gäller tillämpning av försäkringsbolagslagen bestämmas enligt den tidpunkt då ärendet väcks.

Enligt paragrafens 2 mom. skall den gamla lagen också i fortsättningen tillämpas på en skiljeklausul som har tagits in i bolagsordningen innan den nya lagen trätt i kraft.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 25 § i lagen om införande av aktiebolagslagen.

29 §. Verkställande direktören för ett försäkringsbolag. Enligt denna paragraf kan en verkställande direktör som valts enligt den

gamla lagen fortsätta i sitt uppdrag även om han samtidigt även fungerar som bolagets ansvariga försäkringsmatematiker. Syftet med förslaget är att möjliggöra att uppdraget för en verkställande direktör som valts enligt den gamla lagen fortsätter oberoende av 6 kap. 5 § 5 mom. i den nya försäkringsbolagslagen. Avsikten med förslaget är dock att till försäkringsbolaget efter den nya lagens ikraftträdande inte längre kan väljas en ny verkställande direktör som även fungerar som bolagets ansvariga försäkringsmatematiker. När det gäller den nya verkställande direktören skall 6 kap. 5 § 5 mom. i försäkringsbolagslagen iakttas.

30 §. Ikraftträdande. Det föreslås att lagen om införande skall träda i kraft samtidigt med den nya försäkringsbolagslagen, dvs. den 200 .

1.3. Lagen om koncessionsavgift för arbetspensionsförsäkringsbolag

Lagen om koncessionsavgift för försäkringsbolag stiftades år 1994, då Försäkringsinspektionen övergick till nettobudgetering. Då började man ta ut en avgift för Försäkringsinspektionens prestationer. Avgifterna grundade sig på lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och det beslut av social- och hälsovårdsministeriet som utfärdats med stöd av den. Försäkringsbolagens koncessionsärenden behandlades vid denna tid i statsrådets allmänna sammanträde. Om avgifterna för behandling av försäkringsbolags koncessionsärenden stiftades en särskild lag, eftersom man enbart med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten inte ansåg sig kunna fatta beslut om att social- och hälsovårdsministeriet beräknar och fastställer avgifterna för statsrådets beslut i sådana ärenden.

I den föreslagna nya försäkringsbolagslagen föreslås att koncessionsärendena för andra försäkringsbolag än arbetspensionsförsäkringsbolag överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. På inspektionens avgiftsbelagda prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten och den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som utfärdats med stöd av den. Således tillämpas lagen om konces-

sionsavgift för försäkringsbolag inte på koncessionsbeslut som meddelas av Försäkringsinspektionen.

I propositionen föreslås att det stiftas en ny lag om koncessionsavgift för arbetspensionsförsäkringsbolag som skulle ersätta den gällande lagen om koncessionsavgift. Den nya lagen skall endast gälla koncessioner för arbetspensionsförsäkringsbolag och den avgift som uppbärs för beslut om ändring av koncessionen som fattas i statsrådets allmänna sammanträde. I övrigt motsvarar den nya lagen till sitt innehåll den gällande lagen.

1.4. Lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Lagens tillämpningsområde. Till paragrafens 1 och 2 mom. föreslås tekniska ändringar på grund av den nya lagen om pension för företagare (1272/2006) och den nya försäkringsbolagslagen.

Paragrafens 3 mom. innehåller en förteckning om de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. En del av försäkringsbolagslagens bestämmelser tillämpas inte på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom en del av försäkringsbolagslagens bestämmelser endast gäller skade-, liv- och återförsäkringsverksamhet. Dessa bestämmelser uppräknas särskilt följande stycke. Sådana bestämmelser i försäkringsbolagslagen som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag på grund av arbetspensionsförsäkringsverksamhetens särskilda karaktär eller om vilka föreskrivs särskilt i den övriga lagstiftningen, såsom i denna lag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden, fastställs i närmare detalj nedan i motiveringen till denna paragraf.

Enligt förslaget skall följande bestämmelser i försäkringsbolagslagen inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom de endast gäller liv-, skade- eller återförsäkringsverksamhet: 1 kap. 3—4 § (livförsäkring, skadeförsäkring, återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring), 2 kap. 10 § 1 mom. 3 punkten (försäkringsklasser), 2 kap. 16, 17 och 20 § (anknytande verksamhet), 2 kap. 19 § (social- och hälsovårdsmini-

steriets bemyndigande att utfärda förordning), 3 kap. (bedrivande av direkt försäkring utomlands), 4 kap. 3 § (skyldighet för aktieägare i försäkringsaktiebolag att betala särskilda avgifter) och 4 § (tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag), 5 kap. 3 § (representantskap i ömsesidigt försäkringsbolag) och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten (delägarernas samtycke), 8 kap. 19 § (värdering av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar till verkligt värde) 11 kap. 2 § 8 och 9 punkten, 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten, 7—22 § (minimibeloppet av skade- och livförsäkringsbolags verksamhetskapital), 25 § (plan för återställande av en sund finansiell ställning) och 26 § (plan för kortfristig finansiering), 12 kap. (proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning), 13 kap. (livförsäkring), 14 kap. 5 § (tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag), 16 kap. 2 § 2 mom. och 10 § (annat syfte än beredning av vinst), 16 kap. 2 § 4 mom. (utdelning av tilläggsförmåner) samt 13 § (deltagande i tryggheten av ett annat försäkringsbolags försäkrade förmåner), 21 kap. 6 och 7 §, 17—21 § (gränsöverskridande överlåtelse av försäkringsbestånd), 23 kap. 9 § 2 och 3 mom., 30 § 4 mom. och 31 § 3 mom. 3 första meningarna (offentliggörande av likvidation, konkurs och förbud i Europeiska unionens officiella tidning och meddelande mellan tillsynsmyndigheter) och 30 § 4 mom. (offentliggörande av konkurs i Europeiska unionens officiella tidning och meddelande mellan tillsynsmyndigheter) 23 kap., samt 25 kap. 16 § 1 mom. (offentliggörande av förbud i Europeiska unionens officiella tidning), 24 kap. (lagvalsbestämmelser som skall iakttas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet), 25 kap. 4 § 2 mom. (övervakning av verksamheten vid en filial i en annan EES-stat) och 31 kap. 1 § 4 mom. (försäkringsbolags informationsskyldighet före ingående av avtal), 2 § (ett försäkringsbolag som representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet eller för en annan försäkringsgivare) och 10—12 § (försäkringsbolags rätt att använda kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner). Förslaget motsvarar i huvudsak det som föreskrivs i

den gällande lagen. På grund av ändringarna i försäkringsbolagslagen och andra preciseringsbehov föreslås att till momentet fogas några preciserande begränsningar jämfört med den gällande bestämmelsen.

Följande bestämmelser i försäkringsbolagslagen tillämpas med stöd av det föreslagna 3 mom. inte på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom motsvarande bestämmelser ingår antingen i denna lag eller i övrig lagstiftning som gäller arbetspensionsförsäkringsbolag, på det sätt som redogörs nedan:

Det föreslås att bestämmelserna om delägarer, aktier och garantiandelar i 1 kap. 5 § och 4 kap. 2—12 § i försäkringsbolagslagen inte skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom det föreskrivs om delägarskap i arbetspensionsförsäkringsbolag särskilt i 3 kap. i denna lag. I stället för försäkringsbolagslagens 1 kap. 13 § 1 mom. (koncession) och 18 § (grundkapital) tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag bestämmelserna om koncession i 2 kap. 6 § 1 mom. i denna lag. Försäkringsbolagslagens 1 kap. 14 § om förbud mot bedrivande av annan verksamhet, 1 kap. 15 § om separationsprincipen, 1 kap. 16 § om soliditetsprincipen och 17 § om verksamhetens syfte skall inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om dessa föreskrivs särskilt i 1 kap. 2, 3 och 19 § i denna lag. Bestämmelsen om utbetalning av medel i 1 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen skall inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om arbetspensionsförsäkringsbolags utbetalning av medel föreskrivs särskilt i 22 § i denna lag.

Enligt förslaget skall bestämmelserna om koncession i 2 kap. 3 § 1—4 mom., 4—5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 och 8 § i försäkringsbolagslagen inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om arbetspensionsförsäkringsbolags koncession och villkoren för beviljande av koncession föreskrivs särskilt i 2 kap. 6 § i denna lag. I enlighet med gällande lag har man på försäkringsbolag tillämpat bestämmelsen om upplysningar som skall bifogas koncessionsansökan. Eftersom det föreslås att till 6 § 4 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag skall fogas en bestämmelse om de utredningar som skall fogas till koncessionsansökan skall på arbetspensionsförsäkringsbolag med avvikel-

se från gällande lag inte tillämpas bestämmelsen i 2 kap. 3 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen. På arbetspensionsförsäkringsbolag skall inte heller tillämpas bestämmelserna om social- och hälsovårdsministeriets bemyndigande att utfärda förordning i 2 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen. Det föreslås att motsvarande bestämmelse skall införas som ett nytt 6 § 5 mom. i denna lag. Bemyndigandet att utfärda förordning gäller innehållet i koncessionsansökan. Vidare skall på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tillämpas bemyndigandet för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter i 2 kap. 20 § i försäkringsbolagslagen, eftersom bestämmelsen gäller anknytande verksamhet, som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås inte att bestämmelserna om delägare i 4 kap. 2 § och om ägarkontroll i 5—12 § i försäkringsbolagslagen skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om detta föreskrivs särskilt i 3 kap. i denna lag. Med avvikelse från den gällande lagen föreslås inte att på arbetspensionsförsäkringsbolag skall tillämpas 4 kap. 2 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen om begränsning av ett ömsesidigt försäkringsbolags försäkringstagardelägares delägarskap. Det föreslås att motsvarande bestämmelse införas som 6 a § 2 mom. i denna lag. Således skall på arbetspensionsförsäkringsbolag överhuvudtaget inte tillämpas bestämmelsen om delägarskap i försäkringsbolag i 4 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen, eftersom i denna lag särskilt föreskrivs om delägarskap i arbetspensionsförsäkringsbolag. Med avvikelse från den gällande lagen föreslås att på arbetspensionsförsäkringsbolag utöver 4 kap. 10 § 1 mom. inte skall tillämpas 10 § 2 mom., eftersom i 7 a § i denna lag särskilt föreskrivs om delägares och garantiandelsägarers begränsade rättigheter. Även om arbetspensionsförsäkringsbolags anmälningsskyldighet föreskrivs särskilt i 7 b § i denna lag, varför på arbetspensionsförsäkringsbolag med avvikelse från gällande lag inte skall tillämpas bestämmelsen i 4 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen.

I stället för bestämmelserna i 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—4 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 1 mom. 2 punkten och 11 § i försäkringsbolagslagen föreslås att på arbetspensionsför-

säkringsbolagets ledning och företrädare skall tillämpas de nya bestämmelserna om bolagets ledning i 4 kap. i denna lag. Enligt förslaget skall på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tillämpas bestämmelsen om tillämpning av aktiebolagslagen i 6 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen, eftersom i denna lag särskilt föreskrivs om arbetspensionsförsäkringsbolagets ledning. I enlighet med den gällande lagen tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag inte bestämmelserna om försäkringsbolagets ledning i 6 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen, eftersom det föreslås att om detta skall föreskrivas särskilt i den nya 9 a § om arbetspensionsförsäkringsbolagets ledning i denna lag. 9 a § i denna lag innehåller även motsvarande bestämmelser som i 6 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen om förbud mot beslut som strider mot likställighetsprincipen, om omsorgsplikten och om skadeståndsansvar. I enlighet med den gällande lagen skall bestämmelserna i försäkringsbolagslagen eller de bestämmelser i aktiebolagslagen som skall tillämpas med stöd av försäkringsbolagslagen om val av styrelse- och förvaltningsrådsledamöter eller verkställande direktör inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom i denna lag föreskrivs särskilt om val av arbetspensionsbolagets ledning. Dessutom föreslås att en bestämmelse om antalet ledamöter i ett arbetspensionsförsäkringsbolags styrelse skall fogas till 9 e § 1 mom. i denna lag. Enligt förslaget skall på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tillämpas bestämmelsen om försäkringsholdingsammanslutningar i 6 kap. 4 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen. Motsvarande bestämmelse skall dock tillämpas på ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutning i enlighet med nedan föreslagna 12 a §. I enlighet med den gällande lagen skall på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tillämpas bestämmelserna om en placeringsplan i 6 kap. 8 § eller 10 § 2 punkten i försäkringsbolagslagen, eftersom om detta föreskrivs särskilt i 28 § i denna lag. På arbetspensionsförsäkringsbolag skall inte heller tillämpas bestämmelserna om dispens i 6 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen.

Bestämmelserna om revisorns skyldighet att granska täckningsförteckningen i 7 kap. 6 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen skall inte

tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om detta föreskrivs särskilt i den nya 13 a § i denna lag.

Bestämmelserna om ansvarsskuld i 9 kap. i försäkringsbolagslagen skall inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om ansvarsskuld skall föreskrivas särskilt i 14 § i denna lag och delvis i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Genom förslaget preciseras de gällande bestämmelserna så att inga bestämmelser i 9 kap. skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

De detaljerade bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i 10 kap. 1 och 4—25 § i försäkringsbolagslagen skall inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om dessa föreskrivs särskilt i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden som gäller arbetspensionsförsäkringsbolag. Om de allmänna bestämmelserna om täckning av ansvarsskuld i 10 kap 2 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs på motsvarande sätt särskilt i 15 § i denna lag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden, som tillämpas med stöd av 15 §. Genom detta förslag preciseras de gällande bestämmelserna genom att man anger vilka bestämmelser i 10 kap i försäkringsbolagslagen som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Nya preciseringar är hänvisningarna till 10 kap. 1 §, 2 § 1 mom. 5, 7—18, 20, 21 och 23—25 §.

Bestämmelserna om försäkringsbolags verksamhetskapital i 11 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen skall inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital föreskrivs särskilt i 7 kap. 16 § i denna lag. Genom ovan nämnda hänvisningar till 11 kap. i försäkringsbolagslagen preciseras de gällande bestämmelserna genom att man anger vilka bestämmelser i 11 kap i försäkringsbolagslagen som inte skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Nya preciseringar är hänvisningarna till 11 kap. 2 § 8 och 9 punkten samt 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten.

Gällande lag preciseras genom att man föreslår att på arbetspensionsförsäkringsbolag

inte skall tillämpas bestämmelserna om betalning av ränta på garantiandelar i 16 kap. 2 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen, eftersom om detta föreskrivs särskilt i 22 § 2 mom. i denna lag. I enlighet med den gällande lagen föreslås att på arbetspensionsförsäkringsbolag skall tillämpas bestämmelserna i 16 kap. 5 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen. Däremot skall bestämmelsen om utdelning av medel när bolaget inte uppfyller solvenskraven i 16 kap. 5 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom om detta föreskrivs särskilt i 23 § i denna lag. På arbetspensionsförsäkringsbolag skall inte heller tillämpas bestämmelserna om utbetalning av medel i 16 kap. 8—9 § i försäkringsbolagslagen, utan om detta föreskrivs särskilt i 24 § i denna lag. Det föreslås att den gällande lagen preciseras så att försäkringsbolagslagens 16 kap. 11 § om finansiering av förvärv av egna aktier skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Den gällande lagen preciseras så att på arbetspensionsförsäkringsbolag inte skall tillämpas 16 kap. 6 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen när det strider mot 22 § i denna lag.

Enligt den gällande lagen skulle på arbetspensionsförsäkringsbolag ha tillämpats bestämmelsen om minskning av aktie- eller garantiandelskapitalet i 17 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen. Enligt förslaget skall nämnda bestämmelse inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, utan om detta skall föreskrivas särskilt i sista meningen i 6 § 1 mom. i denna lag.

Bestämmelserna om fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet i försäkringsbolagslagen skall även tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, med undantag för bestämmelserna i 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom. samt 21 kap. 12 § 1 och 2 mom., i stället för vilka om Försäkringsinspektionens samtycke i samband med fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet skall föreskrivas särskilt i 10 kap. 29 § i denna lag. Däremot skall bestämmelserna om överlåtelse av ett arbetsgivar specifikt försäkringsbestånd till en pensionsstiftelse eller en pensionskassa i 21 kap. i försäkringsbolagslagen inte tillämpas, eftersom det i 10 a kap. i denna lag föreskrivs sär-

skilt om överlåtelse av ett sådant försäkringsbestånd.

Enligt den gällande lagen skall på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tillämpas bestämmelserna om underrättelse om likvidation och konkurs i Europeiska unionens officiella tidning i 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. eller 31 § 3 mom. eller försäkringsbolagslagens bestämmelser om de underrättelser mellan de myndigheter i EES-staterna som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. Med avvikelse från den gällande lagen tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag dock bestämmelserna i försäkringsbolagslagens 23 kap. 8 § 3 och 4 mom., 30 § 1 mom. och 31 § 6 mom. om lämnande av intyg till likvidatorn vid en likvidation eller till boförvaltaren vid en konkurs samt bestämmelserna om anlitan- de av biträden.

Eftersom det föreslås att bestämmelsen om ställande av säkerhet i 8 kap. 25 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag skall upphävas, föreslås med avvikelse från den gällande lagen att på arbetspensionsförsäkringsbolag skall tillämpas 15 kap. 3 och 4 § i försäkringsbolagslagen. Eftersom det föreslås att bestämmelsen om överlåtelse- och pantsättningsförbud i 31 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag skall upphävas föreslås dessutom att på arbetspensionsförsäkringsbolag skall tillämpas bestämmelsen om överlåtelse- och pantsättningsförbud samt om innehållet i förbud att överlåta och pantsätta egendom i 25 kap. 9 och 10 § i försäkringsbolagslagen. Det föreslås vidare att den gällande lagen preciseras så att på arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas bestämmelserna gällande tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat i 26 kap. i försäkringsbolagslagen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. om tillämpningen av lagen om införande av försäkringsbolagslagen på arbetspensionsförsäkringsbolag. Enligt förslaget skall på arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas alla bestämmelser i lagen om införande av försäkringsbolagslagen, med undantag för de bestämmelser om vilka föreskrivs i det nya 4 mom. Enligt förslaget skall på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tillämpas bestämmelserna i 1 § 1 och 3 mom., 11 §, 17 § och 29 § i lagen om införande av försäk-

ringsbolagslagen.

1 a §. Behörigt ministerium. Det föreslås att paragrafen upphävs som överflödig. Det behövs ingen definition på behörigt ministerium, eftersom social- och hälsovårdsministeriet namngivits i alla bestämmelser som gäller det.

4 §. Innehav i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag. Till paragrafens 1 mom. föreslås en teknisk ändring på grund av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. I momentet görs även några andra tekniska ändringar. Till paragrafens 2 mom. föreslås inga ändringar.

5 §. Innehav inom ett främmande verksamhetsområde. I paragrafens 1 mom. begränsas arbetspensionsförsäkringsbolags rätt att förvärva bestämmande inflytande i en sammanslutning som bedriver annan verksamhet än försäkringsverksamhet. Som kriterium för bestämmande inflytande hänvisas i den gällande lagen till definitionen i 1 kap. 3 § i den gamla lagen om aktiebolag. I den nya aktiebolagslagen finns motsvarande definition inte längre. Därför föreslås att i detta moment hänvisas till definitionen i 1 kap. 5 § i bokföringslagen, som till sitt innehåll motsvarar 1 kap. 3 § i den gamla lagen om aktiebolag. På samma sätt som i försäkringsbolagslagen föreslås att termen "försäkringsrörelse" skall ersättas med "försäkringsverksamhet".

Till paragrafens 2 mom. föreslås en teknisk ändring så att det hänvisas till 15 § i den nya kreditinstitutslagen. Dessutom skall i momentet göras vissa tekniska ändringar.

Till paragrafens 3 mom. föreslås inga ändringar.

6 §. Koncession. Till paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse med motsvarande innehåll som 17 kap. 2 § 3 mom. i den nya försäkringsbolagslagen, enligt vilken ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte får nedsätta sitt grundkapital så att det understiger det i momentet föreskrivna beloppet på 5 miljoner euro. Dessutom föreslås till momentet tekniska ändringar så att det hänvisas till den nya lagen om pension för arbetstagare och den nya lagen om pension för företagare. När det gäller bestämmelsen om ägarkontroll ändras hänvisningen till 7 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag i stället för

motsvarande bestämmelse i försäkringsbolagslagen. "Försäkringsrörelse" ändras till "pensionsförsäkringsverksamhet", eftersom ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte får bedriva annan verksamhet än lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet. Eftersom vissa bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen även tillämpas i fråga om kraven på arbetspensionsförsäkringsbolags ledning, skall till kriterierna för beviljande av koncession fogas ett krav på att kraven i dessa bestämmelser skall uppfyllas.

Till paragrafens 2 mom. föreslås inga ändringar.

Till paragrafens 3 mom. görs en teknisk ändring av hänvisningarna på grund av den ändrade paragrafordningen i försäkringsbolagslagen. Eftersom behandlingen av försäkringsbolagens koncessioner övergår till Försäkringsinspektionen, skall i momentet hänvisas till Försäkringsinspektionen och inte till ministeriet.

Det föreslås att paragrafens nuvarande 4 mom. upphävs, eftersom på bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas 2 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen, som, på samma sätt som motsvarande bestämmelse i aktiebolagslagen, inte längre innehåller några särskilda bestämmelser om dem som bildar ett bolag.

I paragrafens nya 4 mom. skall på samma sätt som i 2 kap. 3 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen föreskrivas om den verksamhetsplan som skall fogas till koncessionsansökan. Bestämmelsen är nödvändig eftersom ovan nämnda bestämmelse i försäkringsbolagslagen inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås att till paragrafen skall fogas ett nytt 5 mom. om ett bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. Enligt förslaget skall ministeriet genom förordning kunna utfärda närmare bestämmelser om innehållet i verksamhetsplanen. Förslaget motsvarar 2 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen.

6 a §. Delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. Förslaget motsvarar 4 kap. 2 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen. Syftet med förslaget är att på samma sätt som i försäkringsbolagslagen föreskriva om att

försäkringstagares delägarskap inte kan begränsas i bolagsordningen för ömsesidiga arbetspensionsförsäkringsbolag på annat sätt än så att delägarskap uppkommer först då försäkringen varit i kraft en viss tid som inte får överstiga tre år. Dessutom kan i bolagsordningen bestämmas att tecknande av återförsäkring inte medför delägarskap i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Paragrafens 1 mom. motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen.

7 §. Ågarkontroll. Till paragrafens 1—3 och 5 mom. föreslås en teknisk ändring på grund av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Det föreslås att paragrafens 5 och 6 mom. skall upphävas, eftersom den reglering som motsvarar dem överförs till de nya 7 a och 7 b §.

7 a §. Begränsade rättigheter för aktie- eller garantiandelsägare. Det föreslås att till lagen fogas en ny 7 a § där det föreskrivs om de begränsade rättigheterna för aktie- eller garantiandelsägare i det fall att den anmälan som avses i 7 § om förvärv av aktier eller garantiandelar inte görs eller att aktierna eller garantiandelarna har förvärvats trots Försäkringsinspektionens förbud, eller det efter ett förvärv av aktier eller garantiandelar anses att innehavet allvarligt äventyrar arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper eller de försäkrade förmånerna eller den sunda utvecklingen av arbetspensionsförsäkringsverksamheten. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 4 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen.

7 b §. Arbetspensionsförsäkringsbolagets anmälningsskyldighet. Den nya 7 b § innehåller en bestämmelse som motsvarar 4 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen och enligt vilken arbetspensionsförsäkringsbolaget årligen inom den tidpunkt som fastställs av Försäkringsinspektionen skall anmäla till Försäkringsinspektionen sådana aktie- och garantiandelsägare som avses i 7 § 1 mom. och storleken av deras innehav.

8 §. Rätt att få uppgifter av delägarna i arbetspensionsförsäkringsbolag. Till paragrafen föreslås en teknisk ändring på grund av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

9 §. Bolagsstämman. I paragrafens 1 mom. görs en teknisk ändring så att hänvisningen görs till kapitlet om bolagsstämma i den nya försäkringsbolagslagen. Till paragrafens 2 mom. preciseras till följd av ändringarna i lagen om samarbete inom företag så att det motsvarar den gällande lagens syfte. Till paragrafens 3 mom. föreslås inga ändringar.

9 a §. Arbetspensionsförsäkringsbolagets ledning. Det föreslås att till lagen fogas en allmän bestämmelse om arbetspensionsförsäkringsbolagets ledning och dess verksamhet på motsvarande sätt som i 6 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen.

Enligt paragrafens 1 mom. skall ett arbetspensionsaktiebolag ha ett förvaltningsråd, en styrelse och en verkställande direktör. Bestämmelsen avviker från 6 kap. 2 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen genom att förvaltningsrådet är ett obligatoriskt organ i ett arbetspensionsförsäkringsbolag, medan det är frivilligt i övriga försäkringsbolag.

I paragrafens 2 mom. skall i överensstämmelse med 6 kap. 2 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen föreskrivas om det ledningssätt som krävs av arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse och verkställande direktör. Enligt denna bestämmelse skall ett arbetspensionsförsäkringsbolags styrelse och verkställande direktör leda bolaget med yrkesskicklighet, enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning. Genom förslaget ersätts första meningen i 12 a § i den gällande lagen.

I paragrafens 3 mom. hänvisas för att underlätta tillämpningen av lagen i överensstämmelse med 6 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen till likställighetsprincipen enligt 1 kap. 22 § i försäkringsbolagslagen, till ledningens omsorgsplikt, som även omfattar den s.k. lojalitetsskyldigheten enligt 1 kap. 23 § i försäkringsbolagslagen, samt till skadeståndsbestämmelserna i 28 kap. i försäkringsbolagslagen.

9 b §. Förvaltningsråd. På grund av den nya 9 a § blir nuvarande 9 a § om förvaltningsrådet 9 b §. Ur paragrafens 1 mom. slopas omnämmandet av att förvaltningsrådet är obligatoriskt, eftersom detta redan följer av 9 a §.

För att undvika hänvisningar i flera led föreslås att alla bestämmelser som skall tilläm-

pas på förvaltningsrådet skall ingå i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Eftersom det inte är ändamålsenligt alla de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som skall tillämpas på ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall skrivas ut, föreslås det att i paragrafens 4 mom. räknas upp de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som tillämpas på förvaltningsrådet. Sådana bestämmelser är bestämmelsen om förfarandet i avsaknad av behörig styrelse i 6 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen, bestämmelserna om styrelsens beslutsfattande, jäv, sammanträde och protokoll i 6 kap. 3—6 § i aktiebolagslagen samt vad som i aktiebolagslagens 6 kap. 11—13 § och 22 § föreskrivs om styrelseledamöters mandattid, avgång och entledigande och om förvaltningsrådets rätt att få uppgifter. Dessutom tillämpas vad som i 24 kap. 3 § i aktiebolagslagen föreskrivs om skiljeförfarande.

Till paragrafens 2, 3 och 5 mom. föreslås inga ändringar.

9 c §. Valutskott. Nuvarande 9 b § om valutskottet blir 9 c § på grund av den nya paragrafordningen. Det föreslås inga ändringar i paragrafens innehåll.

9 d §. Förvaltningsrådets uppgifter. Nuvarande 9 c § om förvaltningsrådets uppgifter blir 9 d § på grund av den nya paragrafordningen. I 1 mom. görs en teknisk ändring och i 3 mom. görs en teknisk ändring så att det hänvisas till 5 kap. 4 § i den nya försäkringsbolagslagen. I övrigt föreslås inga ändringar till paragrafen.

9 e §. Styrelsemedlemmar och ordförande. Nuvarande 9 d § om styrelsemedlemmar och ordförande blir 9 e § på grund av den nya paragrafordningen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 1 mom. där det konstateras att till styrelsen skall väljas minst tre ledamöter. Bestämmelsen är nödvändig eftersom bestämmelsen om minimiantalet styrelseledamöter i 6 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

På grund av det nya 1 mom. blir paragrafens 1 och 2 mom. 2 och 3 mom. Till paragrafens 2 och 3 mom. görs inga ändringar.

Paragrafens 4 mom. motsvarar den gällande lagen med tillägget att bolagets ansvariga försäkringsmatematiker som avses i 31 kap.

4 § i försäkringsbolagslagen inte får fungera som styrelseordförande. Tillägget motsvarar 6 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen.

Paragrafens 5 mom. motsvarar till sitt innehåll den gällande lagen med undantag för att i momentet även hänvisas till tillämpliga bestämmelser om styrelsens ledamöter i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen.

9 f §. *Bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som skall tillämpas på styrelsen.* På samma sätt som för förvaltningsrådet föreslås det att även de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som skall tillämpas på styrelsen och dess ledamöter samt på bolagets övriga företrädare skall räknas upp i den nya 9 f §. Sådana bestämmelser är bestämmelserna om skyldigheten att underrätta om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning i 6 kap. 4 § 5 mom. och 10 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen och bestämmelsen om förfarandet i avsaknad av behörig styrelse i 6 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen. Dessutom skall på styrelsen och dess ledamöter tillämpas bestämmelserna i 6 kap. 2—7 §, 11—16 § och 25—28 § i aktiebolagslagen.

11 §. *Verkställande direktör.* Det föreslås att 11 § om den verkställande direktören kompletteras med bestämmelserna om den verkställande direktören i 6 kap. i försäkringsbolagslagen. Bolagets ansvariga försäkringsmatematiker som avses i 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen skall inte få fungera som ett arbetspensionsförsäkringsbolags verkställande direktör. Syftet med detta förslag är att på samma sätt som i försäkringsbolagslagen betona åtskillnaden mellan de lagstadgade funktionerna för verkställande direktören och bolagets ansvariga försäkringsmatematiker.

I paragrafens nya 4 mom. uppräknas de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som tillämpas på verkställande direktören. Sådana är försäkringsbolagslagens bestämmelser gällande skyldigheten att underrätta om ändringar i sammansättningen av försäkringsbolagets styrelse i 6 kap. 4 § 5 mom. och bestämmelserna i 6 kap. 10 § 1 punkten om Försäkringsinspektionens rätt att meddela bestämmelser om den redogörelse som avses i 6 kap. 4 § 5 mom. Dessutom tillämpas på ett arbetspensionsförsäk-

ringsbolags verkställande direktör 6 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen som gäller ogiltiga beslut och 6 kap. 4 § i aktiebolagslagen som gäller jäv. Dessutom tillämpas bestämmelserna i 6 kap. 17, 18, 25 och 26 § i aktiebolagslagen.

Det föreslås att i paragrafens nya 4 mom. skall föreskrivas om att arbetspensionsförsäkringsbolaget utan dröjsmål skall underrätta Försäkringsinspektionen när verkställande direktören byts. Förslaget motsvarar i sak 12 a § sista meningen i den gällande lagen.

12 §. *Särskilda behörighetsvillkor för ledningen.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att det motsvarar 6 kap. 4 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen.

Till paragrafens 3 mom. föreslås en teknisk ändring så att det hänvisas till 15 § i den nya kreditinstitutslagen.

12 a §. *Holdingsammanslutningens ledning.* Det föreslås att paragrafen ändras så att nuvarande bestämmelser om styrelsen och verkställande direktören flyttas till 9 a § 2 mom., 9 e § 5 mom. och 11 § 4 mom. I stället för detta föreslås att i denna paragraf skall föreskrivas om ledningen för ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutning. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar paragrafens innehåll.

Enligt förslaget skall på ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutnings styrelse och verkställande direktör tillämpas bestämmelserna om försäkringsbolagets styrelse i 6 kap. 4 § 1, 3 och 5 mom. och 6 kap. 10 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen. Med Försäkringsinspektionens fullmakt att meddela föreskrifter avses den redogörelse som avses i 6 kap. 4 § 5 mom. i försäkringsbolagslagen. Försäkringsinspektionen skall enligt förslaget ha rätt att meddela närmare föreskrifter om underrättande om ändringar gällande ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutnings styrelse eller verkställande direktör.

13 §. *Revision.* Till paragrafen föreslås tekniska ändringar på grund av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Dessutom föreslås vissa tekniska ändringar till paragrafen.

13 a §. *Granskning av täckningsförteckningen.* Bestämmelserna om täckning av ett

arbetspensionsförsäkringsbolags ansvarsskuld ingår för närvarande i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006). Lagens 19 § innehåller en bestämmelse om täckningsförteckningen. I den nya 13 a § åläggs arbetspensionsförsäkringsbolagets revisor att minst en gång per år och, på Försäkringsinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om täckningsförteckningen och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som uppställts i nämnda lag och de föreskrifter och bestämmelser som utfärdats med stöd av den. För övriga försäkringsbolag gäller motsvarande bestämmelse i 7 kap. 6 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen.

14 §. Ansvarsskuld. Till paragrafens 2 mom. föreslås tekniska ändringar på grund av den nya lagen om pension för företagare. Dessutom föreslås vissa tekniska ändringar till paragrafen.

15 §. Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas och täckning för ansvarsskulden. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att i det i fråga om täckning av ansvarsskulden hänvisas till lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden, för vilken redogörs i motiveringen till 13 a §. I paragrafens 2 mom. fastställs beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas. Det belopp som skall täckas fås genom att de poster som föreskrivs i 10 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen dras av från den ansvarsskuld som fastställs i 14 §.

För arbetspensionsförsäkringsbolag gäller täckningskravet även en skuld som uppstår genom deltagande i den ansvarsfördelning som avses i 183 § i lagen om pension för arbetstagare och i 142 § i lagen om pension för företagare samt skulder som hänför sig till försäkringspremier. Om dessa täckningskrav föreskrivs i det tidigare 2 mom., som på grund av det nya 2 mom. blir 3 mom.

På motsvarande sätt som i 10 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen gäller täckningskravet även fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar. Om

detta föreskrivs i det nya 4 mom.

I det nya 5 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 10 kap. 6 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen om den förteckning som skall bifogas täckningsförteckningen. I denna förteckning skall antecknas de fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar som avses i 4 mom. och de tillgångar till vilka förmånsrätten i enlighet med sakrätten hänför sig.

21 §. Arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar. Paragrafens 1 mom. motsvarar det som föreskrivs i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs, eftersom det i praktiken inte har funnit något behov av att genom social- och hälsovårdsministeriets beslut meddela föreskrifter om verkställigheten av 1 mom.

22 §. Vinstutdelning till delägarna. Det föreslås att ur paragrafens 1 mom. slopas omnämmandet av nedsättning av överkursfonden eller reservfonden, eftersom de bestämmelser som gäller dessa fonder slopas ur försäkringsbolagslagen även i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på samma sätt som 16 kap. 2 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen, så att bestämmelserna om utbetalning av medel iakttas vid betalning av ränta på alla garantiandelar och inte bara på sådana som medför delägarskap i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

23 §. Begränsningar av vinstutdelningen. Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas en bestämmelse om begränsning av vinstutdelningen som motsvarar 16 kap. 5 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen, enligt vilket ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte får dela ut vinst om bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent. I paragrafens nya 2 mom. föreskrivs på samma sätt som i försäkringsbolagslagen att vinst inte heller får utdelas om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att verksamhetskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom., till att bolaget blir insolvent eller till att täckningen av ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.

24 §. Hur tillgångarna får användas. Det

föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på motsvarande sätt som 16 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen, så att bolagsstämman genom ett beslut kan göra en donation till ett allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål som med hänsyn till donationens användningsändamål samt arbetspensionsförsäkringsbolagets ställning och övriga omständigheter kan anses skälig.

25 §. Beviljande av lån eller ställande av säkerhet. Denna paragraf innehåller begränsningar för beviljande av lån till arbetspensionsförsäkringsbolagets närmaste krets, såsom bland annat bolagets aktie- eller garantiandelsägare eller till en sammanslutning som hör till samma koncern som bolaget. Det föreslås att bestämmelsen i paragrafen till denna del slopas, eftersom någon reglering av lån till den närmaste kretsen av nämnda slag inte ingår i den nya aktiebolagslagen och inte heller i den nya försäkringsbolagslagen. Det finns inte heller några grunder till att en sådan reglering borde gälla arbetspensionsförsäkringsbolag.

Eftersom bestämmelsen om ställande av säkerhet i 15 kap. 3 § i den nya försäkringsbolagslagen även skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, kan även den bestämmelse om ställande av säkerhet som ingår i denna paragraf slopas som obehövlig.

26 §. Ordnanandet av placeringsverksamheten. Till paragrafens 4 mom. föreslås en teknisk ändring på grund av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

28 a—28 d §. Till den nya försäkringsbolagslagen föreslås inga bestämmelser om konkurrenstillsyn i enlighet med 14 a kap. i den gällande lagen om försäkringsbolag. Eftersom tillsynsbestämmelserna i försäkringsbolagslagen även tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, innebär förslaget att Försäkringsinspektionen i framtiden inte heller skall utöva konkurrenstillsyn i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Det är dock inte meningen att genom denna proposition ändra det rådande rättsläget för konkurrenstillsynen i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Även den av social- och hälsovårdsministeriet tillsatta utredningsmannen Erkki Rajaniemi dryftar i sin rapport (social-

och hälsovårdsministeriets rapporter 2006:79) om det med tanke på arbetspensionssystemet är ändamålsenligt att slopa Försäkringsinspektionens konkurrensrättsliga befogenhet.

Eftersom det inte är meningen att göra några innehållsmässiga ändringar i tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolagens konkurrensförhållanden, föreslås det att till lagen fogas nya 28 a—28 d §, som innehåller bestämmelser om konkurrenstillsynen i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag motsvarande 14 a kap. 1—3 och 5 § i den gällande lagen om försäkringsbolag. Den nya 28 a § innehåller en hänvisning till lagen om konkurrensbegränsningar och konkurrensbestämmelserna i denna lag, vilket motsvarar innehållet i 14 a kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag. Den nya 28 b § innehåller bestämmelser motsvarande 14 a kap. 2 § i lagen om försäkringsbolag om Försäkringsinspektionens befogenheter vid konkurrenstillsynen och en bestämmelse om samarbete mellan Försäkringsinspektionen och Konkurrensverket. I den nya 28 c § ingår en bestämmelse motsvarande 14 a kap. 3 § i lagen om försäkringsbolag om remissförfarandet när Konkurrensverket behandlar en konkurrensbegränsning som gäller arbetspensionsförsäkringsverksamhet och i 28 d § en bestämmelse motsvarande 14 a kap. 5 § om tryggnad av de försäkrades intressen när verkningarna av konkurrensbegränsningar bedöms. I fråga om motiveringen till de nya bestämmelserna hänvisas till vad som konstateras i motiveringen till respektive bestämmelser i lagen om försäkringsbolag.

29 §. Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning. I paragrafens 1 mom. föreslås på samma sätt som i försäkringsbolagslagen att de utredningar som avses i momentet skall lämnas in i samband med ansökan om samtycke och inte innan samtycke ges.

Till paragrafens 2 mom. föreslås en ändring så att det hänvisar till bestämmelserna i den nya försäkringsbolagslagen, som även tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Det föreslås att till paragrafens 4 mom. fo-

gas en bestämmelse om Försäkringsinspektionens rätt att begära Konkurrensverkets utlåtande i sådana situationer som avses i 1 mom. Förslaget är nödvändigt, eftersom det inte är meningen att genom denna proposition ändra det rådande rättsläget för konkurrenstillsynen i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolagen.

29 b §. *Arbetspensionsförsäkringsbolagets beslutsfattande vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd.* Till paragrafens 2 mom. föreslås en ändring så att det hänvisar till bestämmelsen om kvalificerad majoritet vid beslutsfattande i 5 kap. 20 § i den nya försäkringsbolagslagen.

29 c §. *Försäkringsinspektionens samtycke till överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd.* Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas motsvarande precisering som till försäkringsbolagslagen, enligt vilken tidsfristen för framställande av anmärkningar är minst en månad och högst två månader. Ur paragrafens 6 mom. slopas Försäkringsinspektionens rätt att ge anvisningar.

29 e §. *Verksamhetskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd.* Till paragrafens 1 och 2 mom. föreslås en teknisk ändring så att det hänvisas till den nya lagen om pension för arbetstagare.

31 §. *Förbud att överlåta och pantsätta egendom.* Det föreslås att paragrafen upphävs. På arbetspensionsförsäkringsbolag skall i fortsättningen tillämpas bestämmelsen om förbud mot överlåtelse och pantsättning i 25 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen, som ändras så att den även kan tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

32 §. *Arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvariga försäkringsmatematiker.* I försäkringsbolagslagen föreslås att ett försäkringsbolags lagstadgade försäkringsmatematiker skall kallas "ansvarig försäkringsmatematiker". Samma terminologiska ändring föreslås till den berörda paragrafen. Dessutom föreslås till paragrafen en ändring så att hänvisningen görs till 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen samt en teknisk ändring på grund av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

33 a §. *Skadeståndsskyldighet.* I denna pa-

ragraf görs en ändring så att hänvisningen görs till 28 kap i den nya försäkringsbolagslagen.

Dessutom fogas till paragrafen ett nytt 2 mom. i syfte att förtydliga tillämpningen av 28 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. I momentet föreskrivs om de bestämmelser i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag som motsvarar de allmänna principerna i 1 kap. i försäkringsbolagslagen. I fråga om dessa bestämmelser tillämpas inte bestämmelsen om oaktsamhetspresumtionen i 28 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen. Syftet med förslaget är att säkerställa en enhetlig tillämpning av de principer som ingår i 1 kap. i försäkringsbolagslagen och motsvarande principer i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag i fråga om skadeståndsbestämmelserna.

33 b §. *Tillämpning av bestämmelserna på Försäkringsinspektionen.* Det föreslås att paragrafen skall upphävas som överflödigt, eftersom social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens befogenheter har skrivits ut i de bestämmelser som berör dessa.

Ikraftträdande. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt med den nya försäkringsbolagslagen. Ikraftträdandebestämmelsen innehåller en övergångsbestämmelse, enligt vilken en ansvarig försäkringsmatematiker som före denna lags ikraftträdande utnämns till verkställande direktör kan fortsätta som verkställande direktör även efter att denna lag har trätt i kraft. Syftet med detta förslag är att göra det möjligt att en verkställande direktör som valts i överensstämmelse med den gamla lagen kan fortsätta i sitt uppdrag trots bestämmelsen i 11 § 2 mom.

1.5. Lagen om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

Det föreslås att i lagen om utländska försäkringsbolag görs de ändringar som ändringarna av försäkringsbolagslagen föranleder. I försäkringsbolagslagen föreslås att begreppet "försäkringsrörelse" slopas och ersätts med begreppet "försäkringsverksamhet". Det föreslås att samma terminologiska ändring även görs i lagen om utländska för-

säkringsbolag. Detta förorsakar ändringar i ett stort antal bestämmelser i lagen. Sådana bestämmelser är 1 § 1 och 2 mom., 3 § 2 punkten, 7 § 1 mom., 8 §, 10 § 1 mom., 15 e §, 18—20 §, 22 a §, rubriken till 22 b §, 23 §, 28 § 1 och 2 mom., 29 § 1 och 4 mom., 30 § 4 mom., 32 och 33 §, 34 § 1 och 3 mom., 38 §, 44 § 1 mom., 45 § 1 mom. 2 punkten, 48 § 1 mom., 49 § 1 och 3 mom., rubriken till 9 kap., 57 § 1 och 2 mom., 64 §, 70 § 1 mom. 5 punkten, 74 § 1 mom. och 76 §. Eftersom ändringen återkommer i alla dessa bestämmelser i samma form och till sin natur närmast är teknisk, kommer den inte att motiveras på nytt vid varje bestämmelse.

Till försäkringsbolagslagen föreslås även en annan terminologisk ändring som även bör göras i lagen om utländska försäkringsbolag. Termen "representation" byts ut mot termen "filial". Den nya terminologin föranleder ändringar i följande bestämmelser i lagen: 4 § 1 mom., 5 § 2 mom., 7 § 1 mom., 8 och 9 §, 10 § 1 mom., 12 § 2 mom., 15 § 1 mom., 15 a § 2 mom., 16 § 2 mom., 17 § 3 mom., 18 § 2 mom., 20 § 1 mom. 7 punkten, 22 §, 22 b § 2 och 3 mom., 22 c § 2 mom., 28 § 3 mom., 29 § 1 mom., 30 § 1 mom., 31 § 1 mom., 34 a, 39 och 39 a §, 40 § 1—4 mom., 40 a § 2 mom., 40 b § 3—5 mom., 41 § 1 mom. 4 punkten, 42 § 2 mom., 44 § 2 mom., 46 § 1, 2, 3, 4 och 6 mom., 47 § 1 och 5 mom., 47 g § 1 och 3 mom., 49 § 3 och 4 mom., 49 a och 52 §, 63 a § 1 och 2 mom., 66 § 1 och 4 mom., 68 § 3 mom., 70 § 1 mom. 3 punkten och 74 § 2 mom. Eftersom även denna ändring återkommer i alla ovan nämnda bestämmelser kommer ändringen inte att motiveras särskilt vid varje enskild bestämmelse.

Dessutom föreslås till kapitlet vissa tekniska ändringar som inte ändrar på den gällande lagstiftningen. Dessa ändringar motiveras inte särskilt vid varje enskild bestämmelse.

Utöver ovan nämnda tekniska ändringar föreslås att lagen i fortsättningen utöver på direkt försäkringsverksamhet även skall tillämpas på återförsäkringsverksamhet. Av denna anledning föreslås att vissa preciseringar görs bland annat till de bestämmelser som gäller lagens definitioner, inledande och avslutande av verksamheten, tillsynen samt solvensen. Dessutom föreslås att till lagen fogas ett nytt

7 a kap., som innehåller bestämmelserna i förordningen om schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland (608/1997).

2 §. Definitioner. Till paragrafens 1 mom. 1 och 2 punkt fogas ett omnämnande om bedrivande av återförsäkring eftersom lagen i fortsättningen även skall tillämpas på återförsäkringsbolag. Det föreslås att momentets 5 och 6 punkt ändras så, att i de definitioner av livförsäkring och skadeförsäkring som ingår i dem hänvisas till de liv- och skadeförsäkringsklasser som definieras i lagen om försäkringsklasser på motsvarande sätt som i 1 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen. I den nya 6 a punkten definieras återförsäkring, med vilket avses verksamhet i enlighet med återförsäkringsdirektivet. Definitionen av tjänsteföretag i 8 punkten ändras så att den motsvarar definitionen av tjänsteföretag i försäkringsbolagslagen. Enligt den nya definitionen skall med tjänsteföretag också avses sammanslutningar som huvudsakligen producerar tjänster för ett eller flera försäkringsbolag genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter. Med tjänsteföretag jämföras också bostads- och fastighetssammanslutningar som är dottersammanslutningar till ett försäkringsbolag.

Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas en definition av captivebolag för återförsäkring som en ny 16 punkt. Med captivebolag för återförsäkring avses i enlighet med definitionen i försäkringsbolagslagen ett återförsäkringsbolag vars syfte är att återförsäkra risker endast för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör. Ett återförsäkringsföretag som ägs av ett försäkringsbolag eller av en försäkringsgrupp anses dock inte vara ett captivebolag för återförsäkring. Till momentets 14 och 15 punkt görs de tekniska ändringar som föranleds av den nya 16 punkten.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs som obehövlig, eftersom om försäkringsklasser föreskrivs i lagen om försäkringsklasser.

3 §. Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet. I denna paragraf föreskrivs om sådan verksamhet på vilken lagen om utländska försäkringsbolag inte tillämpas. Det föreslås att paragrafens 1 punkt upphävs, eftersom lagen i fortsättningen även skall tillämpas på återförsäkringsverksamhet. Det fö-

reslås att hänvisningen till lagen om försäkringsmäklare i paragrafens 2 punkt skall ersättas med en hänvisning till lagen om försäkringsförmedling (570/2005), genom vilken förstnämnda lag har upphävts. Eftersom 1 punkten slopas blir momentets 3 punkt 2 punkten.

5 §. Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. I denna paragraf definieras vad som avses med fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Det föreslås att till paragrafens 1 mom. skall fogas ett omnämnande att ett fritt tillhandahållande av försäkringstjänster även omfattar bedrivande av återförsäkringsverksamhet i Finland från ett utländskt EES-försäkringsbolags utländska driftställe. Återförsäkringsdirektivet förutsätter att även återförsäkringsverksamhet kan bedrivas inom ramen för fritt tillhandahållande av tjänster.

6 §. Risk som är belägen i Finland. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. som motsvarar 3 kap. 7 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen. Momentets undantagsbestämmelse om den stat där risken är belägen gäller sådan import av fordon som anknyter till fordonshandel och köparens avsikt att registrera det köpta fordonet i destinationsstaten. enligt detta moment är risken då med avvikelse från 1 mom. 2 punkten belägen i Finland i 30 dagar från det att fordonsköparen godkände leveransen.

7, 9 10 och 11 §. Återförsäkringsdirektivet innehåller inga bestämmelser om anmälningsförfaranden i anknytning till inrättande av representationer och inledande av verksamheten eller inledande av fritt tillhandahållande av tjänster i enlighet med 2 kap. 7—12 §. Av denna anledning föreslås att 7, 9, 10 och 11 § ändras så, att det anmälningsförfarande som föreskrivs på samma sätt som nu endast skall gälla utländska EES-försäkringsbolag som bedriver direkt försäkringsverksamhet. Dessutom föreslås att till 7 § 2 mom. görs en teknisk korrigerande genom en direkt hänvisning till livförsäkringsdirektivet och det första skadeförsäkringsdirektivet. Det föreslås att även i 10 § 2 mom. 1 punkten görs en teknisk ändring av hänvisningen till livförsäkringsdirektivet och det första skadeförsäkringsdirektivet, som nämns i 7 § 2 mom.

15 §. Hemstatens myndighets behörighet i

Finland. I paragrafens 3 mom. görs en teknisk ändring av hänvisningen till den nya kreditinstitutslagen (121/2007).

15 a §. Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden. I paragrafens 2 mom. föreskrivs om kungörande av ett beslut gällande ett utländskt EES-försäkringsbolags rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som grundar sig på likvidationsdirektivet. Den nuvarande regleringen, enligt vilken beslutet alltid skall kungöras i officiella tidningen, har upplevts som stelt och dyrt, särskilt när det berörda försäkringsbolagets verksamhet inte har haft några kopplingar till Finland. Likvidationsdirektivet förutsätter inte att beslutet i alla fall skall offentliggöras i officiella tidningen. Det föreslås att bestämmelsen skall göras flexibla så att Försäkringsinspektionen skall kungöra beslutet i officiella tidningen när bolaget i fråga har en filial i Finland eller om bolaget bedriver eller har anmält att det bedriver försäkringsverksamhet i Finland med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster. I övriga fall skall Försäkringsinspektionen ha rätt att besluta hur ett beslut gällande rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden skall offentliggöras i Finland. I dessa fall kunde beslutet till exempel endast offentliggöras på Försäkringsinspektionens Internet-sidor.

15 e §. Begränsning av tillämpningsområdet. Likvidationsdirektivet tillämpas inte på återförsäkringsbolag. Av denna anledning föreslås det att till 3 kap. om tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag fogas en ny 15 e §, där det konstateras att bestämmelserna i 15 a—15 d §, som grundar sig på likvidationsdirektivet och som gäller erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden, rekonstruktör och förvaltare, utbyte av information och anteckning i register, inte skall tillämpas på återförsäkringsbolag. Där emot tillämpas tillsynens hemlandsprincip enligt 14 och 15 § på återförsäkringsföretag på det sätt som förutsätts i återförsäkringsdirektivet.

16 §. Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn. Eftersom social- och hälsovårdsministeriet i fortsättningen inte längre skall ha sådana uppgifter för vars utförande ministeriet skulle ha behov av

att få uppgifter av ett utländskt EES-försäkringsbolag, föreslås det att ur paragrafens rubrik och 1 mom. slopas omnämmandet av ministeriets rätt att få uppgifter av ett utländskt EES-försäkringsbolag.

17 §. Tvångsmedel. Det föreslås att bestämmelsen om tvångsmedel i paragrafens 1 mom. preciseras i överensstämmelse med försäkringsbolagslagen så att Försäkringsinspektionen skall ha rätt att vidta de åtgärder som räknas upp i momentet om ett utländskt EES-försäkringsbolag inte iakttar lagarna om försäkringsverksamhet, sin koncession eller sin bolagsordning. Dessutom föreslås att ur momentet skall strykas omnämmandet om social- och hälsovårdsministeriets rätt att anse ett EES-försäkringsbolags förfarande som felaktigt, eftersom ministeriet inte längre utövar tillsyn över försäkringsbolagens verksamhet.

18 §. Rätt att bedriva försäkringsverksamhet i Finland. Det föreslås att försäkringsbolagslagen ändras så att koncessionerna för finländska liv- och skadeförsäkringsbolag beviljas av Försäkringsinspektionen. På motsvarande sätt föreslås det att paragrafens 1 mom. ändras så att koncessioner för försäkringsbolag från tredjeland beviljas av Försäkringsinspektionen. Dessutom föreslås att momentet preciseras så att kravet på koncession gäller direkt försäkringsverksamhet som bedrivs av ett försäkringsbolag från tredjeland. Återförsäkringsbolag från tredjeland skall alltså kunna bedriva återförsäkringsverksamhet i Finland från sitt hemland. Med beaktande av återförsäkringens karaktär har det i praktiken inte visat sig vara nödvändigt att förutsätta att återförsäkringsbolaget grundar en filial i Finland för att kunna bedriva verksamhet här. Ett krav på inrättande av en filial skulle höja tröskeln för återförsäkringsbolag från tredjeland att bedriva verksamhet i Finland och således försämra finländska försäkringsbolags möjligheter till återförsäkringsskydd.

Även om det inte förutsätts att återförsäkringsbolag från tredjeland skall inrätta en filial i Finland, är det dock möjligt att bolag vill bedriva återförsäkringsverksamhet i Finland från en filial som inrättas i landet. Om ett bolag vill förfara på detta sätt skall av bolaget krävas koncession på samma sätt som

av finländska återförsäkringsbolag. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. där återförsäkringsbolag från tredjeland åläggs att ansöka om koncession hos Försäkringsinspektionen för en filial som inrättas i Finland.

19 §. Koncession. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att beviljande av koncession för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper gäller försäkringsbolag som bedriver direkt försäkringsverksamhet, eftersom återförsäkringsverksamhet inte hör till någon försäkringsklass. Dessutom fogas till momentet i fråga om återförsäkringsverksamhet ett tillägg i enlighet med 2 kap. 3 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen, enligt vilket ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver återförsäkringsverksamhet i enlighet med sökandens begäran beviljas koncession antingen för återförsäkring av skadeförsäkring, återförsäkring av livförsäkring eller för all återförsäkringsverksamhet. Till paragrafens 4 mom. görs en teknisk ändring på grund av ändringen av 18 §, enligt vilken ett försäkringsbolag från tredjeland skall ansöka om utvidgning av koncessionen hos Försäkringsinspektionen om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte har nämnts i den gällande koncessionen.

20 §. Handlingar som skall fogas till koncessionsansökan. I paragrafens 2 mom. görs en teknisk ändring som beror på att koncessionsärendena överförs till Försäkringsinspektionen. Dessutom föreslås att ur momentet slopas bestämmelsen enligt vilken inspektionen har rätt att av särskilda skäl medge dispens från den skyldighet att till koncessionsansökan foga handlingar, utredningar och intyg som föreskrivs i 1 mom. Motsvarande möjlighet till undantag ingår inte heller i försäkringsbolagslagen. Det föreslås att paragrafens 4 mom. ändras så att närmare bestämmelser om verksamhetsplanen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

20 a §. Begäran om utlåtande. Det föreslås att paragrafen upphävs som obehövlig, eftersom behandlingen av koncessionsärenden överförs till Försäkringsinspektionen.

21 §. Besvärsmöjlighet. Till paragrafens 1 och 2 mom. föreslås en teknisk ändring på grund av

att koncessionsärendena överförs till Försäkringsinspektionen.

24 §. Krav som ställs på generalagenten. Det föreslås att de behörighetsvillkor som ställs för generalagenter i 1 mom. revideras så att de motsvarar behörighetsvillkoren för styrelseledamöter i den nya försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen. Således kan en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, inte vara generalagent. Dessutom fogas till momentet på motsvarande sätt som i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen en hänvisning till lagen om näringsförbud (1059/1985), där det föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

28 §. Filialens grundkapital. Paragrafen innehåller de krav som gäller grundkapitalet för en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland inrättat i Finland.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det föreskrivs om återförsäkringsbolags grundkapital. Enligt förslaget skall ett återförsäkringsbolag från tredjeland alltid ha tillgångar i Finland som uppgår till minst 3 000 000 euro. Förslaget motsvarar förslaget gällande finländska återförsäkringsbolag i 1 kap. 18 § i försäkringsbolagslagen med den skillnaden att det för captivebolag för återförsäkring från tredjeland inte föreslås ett lägre kapitalkrav på en miljon euro.

I paragrafens 3 mom. görs en teknisk ändring på grund av det nya 2 mom.

Paragrafens 5 mom. preciseras så att eurobeloppen enligt 1 mom. kan höjas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

29 §. Säkerhet. Paragrafen innehåller bestämmelser om säkerhet som en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland skall deponera på en av Försäkringsinspektionen godkänd finsk depositionsbank eller på ett av inspektionen godkänt sidokontor för ett utländskt kreditinstitut som har etablerats i Finland. Kravet på ställande av säkerhet gäller för närvarande inte återförsäkringsbolag från tredjeland. Eftersom det inte heller i fortsättningen med beaktande av återförsäkringsverksamhetens speciella karaktär är nödvändigt eller ändamålsenligt att förutsätta att återförsäkringsbolag från tredjeland skall

ställa en säkerhet, föreslås det att paragrafens 1 mom. ändras så att kravet på ställande av säkerhet gäller filialer till försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet.

30 §. Filialens verksamhetskapital. Det föreslås att bestämmelsen i paragrafens 1 mom., enligt vilken Försäkringsinspektionen vid behov meddelar närmare föreskrifter om hur representationens verksamhetskapital skall beräknas, skall slopas. På en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas försäkringsbolagslagens bestämmelser om verksamhetskapital, bland annat de bestämmelser som gäller bemyndigandena för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter.

I paragrafens 2 och 3 mom. görs tekniska ändringar av hänvisningarna till de bestämmelser i den nya försäkringsbolagslagen som motsvarar den gällande lagen.

Enligt paragrafens nya 4 mom. tillämpas bestämmelserna om beräkning av verksamhetskapitalets minimibelopp, garantibeloppet och garantibeloppets minimibelopp för ett finländskt skadeförsäkringsbolags även på beräkningen av verksamhetskapitalets minimibelopp, garantibeloppet och garantibeloppets minimibelopp för ett återförsäkringsbolag från tredjeland. Således tillämpas samma bestämmelser om verksamhetskapital på finländska återförsäkringsbolag och återförsäkringsbolag från tredjeland.

31 §. Ordnande av filialens solvens. Paragrafens 1 mom. innehåller en allmän bestämmelse om ordnande av solvensen för filialen till ett försäkringsbolag från tredjeland. Bestämmelsen motsvarar den soliditetsprincip som föreskrivs i 1 kap. 16 § i försäkringsbolagslagen och det föreslås inga ändringar till den.

Det föreslås att bestämmelsen i paragrafens 2 mom. om bemyndigandet för social- och hälsovårdsministeriet att meddela föreskrifter upphävs, eftersom man i fråga om filialer till försäkringsbolag från tredjeland i sin helhet övergår till att iakta soliditetsbestämmelserna i försäkringsbolagslagen. Sådana bestämmelser är utöver de bestämmelser om verksamhetskapital som nämns i 30 § även kraven gällande utjämningsbelopp i 9 kap. i försäkringsbolagslagen och bestämmelserna om

proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning i försäkringsbolagslagens 12 kap. Enligt paragrafens 2 mom. skall de sistnämnda bestämmelserna utöver bestämmelserna om verksamhetskapital även tillämpas på en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland.

33 §. Ansvarsskuld. Det föreslås att paragrafen ändras så att kravet på beräkning av ansvarsskulden skall gälla all försäkringsverksamhet som ett försäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland. Således skall utöver sådan ansvarsskuld som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet även sådan som hänför sig till återförsäkring beräknas på samma sätt som för finländska återförsäkringsbolag. Dessutom görs i paragrafen tekniska ändringar av hänvisningarna till den nya försäkringsbolagslagen.

34 §. Täckning av ansvarsskuld. Den nya försäkringsbolagslagen innehåller största delen av de bestämmelser som för närvarande ingår i förordningen om täckning av ansvarsskulden. Av denna anledning görs nödvändiga ändringar av hänvisningarna i denna paragraf. Paragrafens 1 mom. innehåller en bestämmelse enligt vilken de tillgångar som hör till täckningen skall finnas i Finland. Kravet gäller för närvarande inte återförsäkringsbolag från tredjeland. Eftersom det med beaktande av återförsäkringsverksamhetens särskilda karaktär inte heller i fortsättningen är nödvändigt eller ändamålsenligt att förutsätta att tillgångar som hör till täckningen för återförsäkringsbolag från tredjeland skall finnas i Finland, föreslås det att momentet ändras så att kravet på att tillgångar som hör till täckningen skall finnas i Finland skall gälla filialer till försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet.

Enligt paragrafens 3 mom. skall de tillgångar som hör till täckningen förvaras så som Försäkringsinspektionen bestämmer. Eftersom ett återförsäkringsbolag från tredjeland inte skall vara skyldigt att förvara tillgångar som hör till täckningen i Finland, har inte Försäkringsinspektionen något behov av att meddela föreskrifter om hur tillgångar som hör till ett återförsäkringsbolags täckning skall förvaras. Det föreslås att momentet ändras till att gälla försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkrings-

verksamhet.

37 §. Försäkringsmatematiker. Det föreslås inga innehållsmässiga ändringar till bestämmelserna om försäkringsmatematikerns behörighet, utan försäkringsbolagslagens bestämmelser skall tillämpas på utländska försäkringsbolag på samma sätt som nu. I paragrafen görs dock tekniska ändringar av hänvisningarna till 31 kap. 4—9 § i den nya försäkringsbolagslagen, där det föreskrivs om försäkringsmatematikers behörighet, examensnämnden för försäkringsmatematiker och dess behörighet, förlust av behörigheten och försäkringsmatematikers skyldigheter och rätt att få upplysningar.

39 §. Utredningar som skall tillställas Försäkringsinspektionen. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 1 mom., som innehåller motsvarande bestämmelse som 25 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen om skyldigheten för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland att tillställa Försäkringsinspektionen utredningar före revisionens början. Enligt förslaget skall en filial före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer. Dessa upplysningar utgör det viktigaste innehållet i tillsynen över försäkringsbolagens solvens. Om det är fråga om ett livförsäkringsbolag skall filialen dessutom före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen en redogörelse för beräkningen av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och undersökningen som nämns i momentet skall göras upp i enlighet med Försäkringsinspektionens föreskrifter.

På grund av det föreslagna 1 mom. flyttas den gällande bestämmelsen i 39 § till paragrafens 2 mom. Dessutom föreslås att momentet till sitt innehåll skall motsvara 25 kap. 3 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen.

39 a §. Revision. Det föreslås att till 1 mom. görs en teknisk ändring av hänvisningen med anledning av revisionslagen (459/2007) och till 3 mom. en teknisk ändring av hänvisningen med anledning av den nya försäkringsbolagslagen. Dessutom föreslås att i 1 mom. skall föreskrivas om en revisorssuppleant i överensstämmelse med 7 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen.

40 §. Filialens bokslut och verksamhetsberättelse. Det föreslås att paragrafens struktur skall ändras så att den huvudsakligen motsvarar 8 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen. Dessutom skall i paragrafens 3 mom. göras tekniska ändringar av hänvisningarna till bestämmelserna i den nya försäkringsbolagslagen som gäller bokslutet och verksamhetsberättelsen för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland samt de uppgifter som skall läggas fram i noterna till redovisningen eller i samband med bokslutet. Innehållsmässigt ingår de bestämmelser som motsvarar den gällande lagen i 8 kap. 4 § 5—8 mom., 7—19 § och 28 § i den nya försäkringsbolagslagen.

I 8 kap. 4 § 5 mom. i försäkringsbolagslagen föreskrivs om ett undantag på grund av försäkringsverksamhetens speciella karaktär från att tillämpa principen om innehållsbetonning i 3 kap. 3 § 1 mom. 2 a punkten i bokföringslagen på behandlingen av försäkringsavtal i bokslut, i 6 mom. definieras hur bokföringslagens bestämmelser om bestående och rörliga aktiva tillämpas på försäkringsbolag, i 7 mom. om inräknande av ränteutgifter i anskaffningsutgiften och i 8 mom. om undantag från tillämpningen av enhetliga principer för upprättande av bokslut, som grundar sig på bokslutsdirektivet för försäkringsbolag. En filial har samma räkenskapsperiod som det bolag till vilket den hör, varför räkenskapsperioden inte nödvändigtvis skall utgöras av kalenderåret. Av denna anledning är lagens 5 § inte tillämplig. Inte heller 6 §, där det föreskrivs om tidpunkten för upprättande av bokslut, lämpar sig för filialer, eftersom bokslutet upprättas enligt samma tidtabell som bokslutet för det bolag till vilket filialen hör.

Försäkringsbolagslagens 8 kap. 7 § (klassificering av placerings- och anläggningstillgångar), 8 § (bokslutets innehåll), 9 § 1 mom. 1—3 punkten samt 2 och 3 mom. (verksamhetsberättelsens uppgifter om verksamheten och dess utveckling), 10 § (verksamhetsberättelsens uppgifter om eget kapital och kapitallån), 11 § (verksamhetsberättelsens uppgifter om närståendelån), 13 § (verksamhetsberättelsens uppgifter om egna aktier och garantiandelar), 14 § (värderings- och periodiseringsbestämmelser för fordringar och finansieringstillgångar och finansierings-

skulder), 15 § (val av värderings- och periodiseringsbestämmelser för placeringar), 16 § (värdering av placeringar till anskaffningsutgiften och uppskrivning), 17 § (värdering av placeringar till verkligt värde), 18 § (värdering av och periodiseringsbestämmelser för derivatavtal) samt 19 § (värdering av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar till verkligt värde) är bestämmelser som i tillämpliga delar kan tillämpas på en filials bokslut.

Hänvisningen till 28—30 § i momentet beror på bemyndigandet för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning och bemyndigandena för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter och dispens, som även behövs i fråga om filialer. Försäkringsbolagslagens 8 kap. 12 § (verksamhetsberättelsens uppgifter om strukturella och finansiella arrangemang) behövs inte i fråga om filialer, eftersom uppgifterna ges i bokslutet för det bolag till vilket filialen hör.

Det föreslås att bestämmelsen i paragrafens nuvarande 6 mom. slopas, eftersom momentets bestämmelser omfattas av förteckningen i 3 mom.

Det föreslås att bestämmelserna i den nuvarande 40 a § om tillställande av bokslutet till revisorerna och registrering av bokslutet skall skrivas in i det nya 6 mom. som ersätter paragrafens nuvarande 6 mom. och i det nya 7 mom. Denna ändring är nödvändig för att frigöra 40 a § för ytterligare bestämmelser om verksamhetsberättelsen för en filial.

40 a §. Ytterligare bestämmelser om verksamhetsberättelsen för en filial. Det föreslås att i 8 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen skall föreskrivas om verksamhetsberättelsens uppgifter om försäkringsbolagets verksamhet och utveckling. Nämnda bestämmelse ingår för närvarande i 6 § 1-3 mom. i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut. Förordningens 6 § 4 och 5 mom. innehåller tilläggsbestämmelser gällande filialers verksamhetsberättelse, som endast tillämpas på filialers verksamhetsberättelse. För konsekvensens skull föreslås att även dessa tilläggsbestämmelser överförs från förordningen till lagnivå. Det föreslås att i den nya 40 a § som ersätter den gällande 40 a § i överensstämmelse med 6 § 4 och 5 mom. i

bokslutsförordningen skall föreskrivas om de ytterligare uppgifter som gäller verksamhetsberättelsen för filialer.

40 b §. *Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse samt avvikelser.* Det föreslås att 4 mom. slopas som obehövlig. På grund av detta föreslås att även bestämmelse om beviljande av undantag i 5 mom. preciseras. Enligt förslaget får Försäkringsinspektionen av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från bestämmelserna i denna lag och bokföringslagen.

43 §. *Granskning av verksamheten.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. skall ändras på samma sätt som försäkringsbolagslagen så att Finansinspektionen även har rätt att granska den verksamhet som bedrivs i Finland av ett företag som är anknutet till ett försäkringsbolag från tredjeland.

Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., där det på motsvarande sätt som i 25 kap. 4 § 5 mom. i försäkringsbolagslagen föreskrivs om granskning av den verksamhet vid ett försäkringsbolag som har lagts ut. Enligt förslaget har Försäkringsinspektionen rätt att granska för försäkringstillsynen nödvändiga uppgifter samt handlingar och andra upptagningar på verksamhetsställen till företag som är ombud för ett försäkringsbolag från tredjeland eller som på uppdrag av försäkringsbolaget sköter uppgifter som hör till bolaget.

44 §. *Tvångsmedel.* Det föreslås att paragrafens 1 mom., som innehåller bestämmelser om Försäkringsinspektionens tillsynsmetoder, ändras så att det till sitt innehåll motsvarar 25 kap. 5 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen och 17 § i denna lag.

45 §. *Begränsning eller återkallande av koncession.* Det föreslås att koncessionsärendena gällande försäkringsbolag från tredjeland överförs till Försäkringsinspektionen. I det inledande stycket i paragrafens 1 mom. görs en teknisk ändring på grund av detta.

47 §. *Förbud att överlåta och pantsätta egendom.* I paragrafens 5 och 6 mom. görs tekniska ändringar av hänvisningarna till bestämmelserna i den nya försäkringsbolagslagen.

7 a kap. Särskilda bestämmelser om verksamheten för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet

47 a—47 h §. Till lagen fogas ett nytt 7 a kap., som innehåller bestämmelser som för närvarande ingår i förordningen om schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland (608/1997), nedan förordningen. Det föreslås inga ändringar i bestämmelsernas innehåll. Bestämmelsernas tillämpningsområde skall i överensstämmelse med förordningen gälla ett schweiziskt skadeförsäkringsbolags skadeförsäkringsverksamhet i Finland, dess koncession, tillsynen över det och överlåtelser av försäkringsbestånd. Regleringen grundar sig på det avtal gällande bedrivande av skadeförsäkringsverksamhet som 1989 ingicks mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiz och där regleringen av schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet inom EEG till vissa delar närmas till att motsvara den för försäkringsbolag med hemort inom gemenskapen. Till exempel i fråga om schweiziska skadeförsäkringsbolags grundkapital, verksamhetskapital och garantibelopp iaktas schweizisk lag och inte lagstiftningen i den stat där bolaget har en filial. Principen med en koncession tillämpas dock inte på schweiziska försäkringsbolag, utan de skall fortfarande ansöka om koncession i varje medlemsstat i unionen där de har för avsikt att bedriva verksamhet.

47 a §. *Definition.* I denna paragraf definieras ett schweiziskt försäkringsbolag. Bestämmelsen motsvarar till innehållet 1 § 2 mom. i förordningen.

47 b §. *Tillämplig lagstiftning.* I denna paragraf definieras den lagstiftning som skall tillämpas på schweiziska skadeförsäkringsbolag och den motsvarar till sitt innehåll 2 § i förordningen. På ett schweiziskt bolag tillämpas i regel bestämmelserna gällande försäkringsbolag från tredjeland, med undantag för grundkapitalet, verksamhetskapitalet och garantibeloppet, i fråga om vilka iaktas schweizisk lag. Dessutom iaktas bl.a. i fråga om de handlingar som skall bifogas koncessionsansökan ett förfarande som avviker från det som iaktas i fråga om försäkringsbolag

från övriga tredjeländer.

47 c §. *Tillämpliga ytterligare bestämmelser.* I paragrafen hänvisas till 47 d—47 h §, som innehåller de ytterligare bestämmelser som tillämpas på schweiziska skadeförsäkringsbolag utöver vad som föreskrivs i 47 b §.

47 d §. *Koncessionsansökan.* Paragrafen motsvarar till sitt sakinhåll 4 § i förordningen och gäller det intyg av den schweiziska myndighet som svarar för försäkringsinspektionen som skall fogas till koncessionsansökan och dess innehåll.

47 e §. *Utlåtande om koncessionsansökan från den schweiziska myndighet som svarar för försäkringsinspektionen.* I denna paragraf föreskrivs i enlighet med 3 § i förordningen om Försäkringsinspektionens skyldighet att innan koncessionen beviljas begära ett utlåtande av den schweiziska myndighet som svarar för försäkringsinspektionen.

47 f §. *Säkerhetsåtgärder.* I denna paragraf föreskrivs i enlighet med 5 § i förordningen om Försäkringsinspektionens rätt att omhänderta sådan i Finland befintlig egendom som ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag har i sin besittning eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om den schweiziska myndighet som svarar för försäkringsinspektionen begär detta.

47 g §. *Överlåtelse av försäkringsbestånd.* Denna paragraf innehåller bestämmelser som motsvarar 6 § i förordningen om samarbetet mellan de finländska och de schweiziska tillsynsmyndigheterna vid överlåtelse och övertagande av försäkringsbestånd i syfte att utreda att det försäkringsbolag som övertar försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

47 h §. *Begränsning eller återkallande av koncession.* Paragrafen innehåller en bestämmelse som motsvarar 7 § i förordningen om Försäkringsinspektionens skyldighet att förhandla om saken med den schweiziska myndighet som svarar för försäkringsinspektionen innan den vidtar åtgärder som syftar till att begränsa eller återkalla en koncession.

48 §. *Ansökan om återkallande av koncession.* Till paragrafens 1 mom. föreslås en teknisk ändring på grund av att koncessionsärendena överförs till Försäkringsinspektionen.

49 §. *Likvidationsförfarande.* Vid ett likvidationsförfarande som gäller ett försäkringsbolag från tredjeland iakttas motsvarande förfarande som vid likvidation av ett finländskt försäkringsbolag. I paragrafens 3 och 4 mom. görs tekniska ändringar av hänvisningarna till bestämmelserna i den nya försäkringsbolagslagen. Dessutom förkortas den tidsfrist på fem år inom vilken Försäkringsinspektionen skall bestämma att försäkringarna upphör på motsvarande sätt som i försäkringsbolagslagen till tre år.

52 §. *Försättande i konkurs av en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland.* Det föreslås att paragrafens 4 mom. slopas, eftersom momentet ersätts med hänvisningar till försäkringsbolagslagen i 5 mom.

I paragrafens 5 mom. görs tekniska ändringar av hänvisningarna till bestämmelserna i den nya försäkringsbolagslagen. Dessutom preciseras i 5 mom. att vid konkurs i fråga om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland tillämpas försäkringsbolagslagens bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Förslaget överensstämmer med bestämmelserna om likvidation i fråga om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland.

60 §. *Marknadsföring.* I paragrafen görs tekniska ändringar av hänvisningarna till bestämmelserna i den nya försäkringsbolagslagen.

61 §. *Främjande av konkurrens.* Det föreslås att denna paragraf upphävs, eftersom den nya försäkringsbolagslagen inte längre innehåller bestämmelser om konkurrenstillsyn motsvarande 14 a kap. i den gällande lagen.

63 a §. *Beredskap för undantagsförhållanden.* Det föreslås att paragrafens 3 mom. upphävs, eftersom Försäkringsinspektionen har rätt att meddela sina tillsynsobjekt anvisningar även utan en uttrycklig bestämmelse.

64 §. *Ett utländskt försäkringsbolags rätt att överlåta försäkringsbestånd.* I paragrafens 2 mom. föreskrivs om de förutsättningar under vilka Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet. I försäkringsbolagslagen föreslås

det att bedömningen av en sund utveckling av försäkringsväsendet då Försäkringsinspektionen överväger att ge sitt samtycke skall slopas. I stället införs iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet som kriterium. Det föreslås att momentet ändras så att det motsvarar bestämmelsen i försäkringsbolagslagen.

65 §. Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett utländskt EES-försäkringsbolag. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. till 16 a kap. 14 § i lagen om försäkringsbolag slopas, eftersom den nya försäkringsbolagslagen inte innehåller någon bestämmelse med motsvarande innehåll.

66 §. Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett försäkringsbolag från tredjeland. Det föreslås att till paragrafens 1 mom. görs motsvarande ändring som i 65 § 1 mom. I paragrafens 2 mom. görs en teknisk ändring av hänvisningen till den nya försäkringsbolagslagen.

68 §. Förfarande som tillämpas på överlåtelse av försäkringsbestånd. Bestämmelserna i 16 a kap. 3—9, 11 och 12 § i den gällande lagen om försäkringsbolag tillämpas på utländska försäkringsbolags överlåtelser av försäkringsbestånd. Även i fortsättningen skall på utländska försäkringsbolags överlåtelser av försäkringsbestånd tillämpas motsvarande principer som vid inhemska försäkringsbolags överlåtelser av försäkringsbestånd. I paragrafens 1 mom. görs en teknisk ändring av hänvisningen till den nya försäkringsbolagslagens bestämmelser. Den nya försäkringsbolagslagens 21 kap. 8—10 § skall dock endast tillämpas på det övertagande finländska försäkringsbolaget, eftersom om det överlåtande utländska försäkringsbolagets beslutsförfaranden föreskrivs i lagstiftningen i bolagets hemstat.

På motsvarande sätt som i paragrafens 1 mom. skall även i 2 och 3 mom. göras motsvarande tekniska ändringar av hänvisningarna till den nya försäkringsbolagslagens bestämmelser. Till sakinhållet föreslås inga ändringar.

70 §. Register över utländska försäkringsbolag. Enligt paragrafens 1 mom. 5 punkt antecknas i det register som förs av Försäkringsinspektionen de försäkringsklasser inom

vilka det utländska bolaget bedriver verksamhet i Finland. I fortsättningen skall lagen även tillämpas på återförsäkringsbolag. Eftersom återförsäkringsverksamhet inte hör till någon försäkringsklass föreslås till 5 punkten ett tillägg enligt vilket i registret skall antecknas vilket slags återförsäkring bolaget bedriver.

71 §. Språket i handlingarna. De ändringar som föreslås till lagen innebär att social- och hälsovårdsministeriet inte längre i fortsättningen har sådana uppgifter på grund av vilka ett utländskt försäkringsbolag skulle vara tvunget att lämna handlingar eller uppgifter till ministeriet. Av denna anledning föreslås det att ur paragrafen slopas omnämmandet av språket för de handlingar som sänds till ministeriet.

72 §. Försäkringsstatistik. Till paragrafen föreslås ett preciserande tillägg till den gällande bestämmelsen, nämligen att Försäkringsinspektionen får publicera informationen utan hinder av bestämmelserna om handlingars sekretess. Detta tillägg följer rådande praxis, och det behövs eftersom meningen har varit att Försäkringsinspektionen skall kunna publicera statistik uttryckligen om sådana saker som annars inte är offentliga. Ändringen motsvarar till sitt innehåll 30 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen.

73 §. Generalagentens skadeståndsskyldighet. Det föreslås att paragrafens 3 mom. i fråga om preskriptionen av talerätten ändras till att motsvara 28 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen. Enligt förslaget förlängs preskriptionstiden för en talan för bolagets räkning från tre till fem år.

76 §. Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet. Det föreslås att till den inledande meningen i paragrafens 1 mom. görs ett tillägg enligt vilket olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet är straffbart om det sker uppsåtligt. Ändringen motsvarar innehållet i 29 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen.

79 §. Sekretess. Denna paragraf innehåller bestämmelser om den tystnadsplikt som skall iakttas i försäkringsverksamhet motsvarande dem som ingår i 30 kap. 1—3 § i försäkringsbolagslagen. Det föreslås att termen ”tystnadsplikt” ändras till ”sekretess” i försäkringsbolagslagen. Samma terminologiska ändring föreslås även till den berörda para-

grafen. Detta föranleder ändringar i paragrafens rubrik, paragrafens 1 mom. 2 punkt, det inledande stycket i 2 mom. och dess 11 punkt, det inledande stycket i 3 mom., det inledande stycket i 4 mom. samt dess 7 och 10 punkter.

Det föreslås att bestämmelsen i paragrafens 2 mom. om social- och hälsovårdsministeriets rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen slopas som obehövlig, eftersom ministeriet i fortsättningen inte kommer att ha sådana uppgifter gällande utländska försäkringsbolag på basis av vilka det skulle ha rätt att få uppgifter som omfattas av sekretessen.

Det föreslås att hänvisningen i paragrafens 4 mom. 10 punkt till den upphävda lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ändras så att hänvisningen görs till den nya lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004).

Den nya försäkringsbolagslagen innehåller inte bestämmelsen i 18 kap. 6 b § 3 mom. i den gällande lagen om trafikförsäkringscentralens, patientförsäkringscentralens och miljöförsäkringscentralens rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen. Dessa centraler sköter uppgifter som lyder under den offentliga makten och i fråga om dem iakttar centralerna förvaltningslagen och bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Det är inte nödvändigt att i försäkringsbolagslagen särskilt föreskriva om rätten för de centraler som avses här att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen. Det föreslås att motsvarande bestämmelse även slopas ur 79 § 6 mom.

Det föreslås att till paragrafens 7 mom. fogas en preciserande bestämmelse på samma sätt som i 30 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen, enligt vilken Försäkringsinspektionen får lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för att berörda myndigheter skall kunna utföra sina uppdrag.

80 §. Olovligt röjande av försäkringshemlighet. Det föreslås att termen "tystnadsplikt" ändras till "sekretess" på motsvarande sätt som i 79 §.

84 §. Ändringssökande. Det föreslås att i paragrafens 1 och 3 mom. slopas omnämmandet av social- och hälsovårdsministeriets beslut, eftersom ministeriet i fortsättningen

inte kommer att utfärda sådana beslut gällande utländska försäkringsbolag i vilka ändring kan sökas genom besvär eller som kan verkställas trots besvär. Det föreslås att till den förteckning över Försäkringsinspektionens beslut som kan verkställas trots besvär fogas bestämmelsen i 47 f § om Försäkringsinspektionens beslut om säkerhetsåtgärder.

85 §. Undantag som föranleds av internationella avtal. Det föreslås att denna paragraf slopas, eftersom det inte längre i fortsättningen är meningen att genom förordning föreskriva om de undantag som avses i paragrafens 1 mom. Inte heller det i paragrafens 2 mom. avsedda bemyndigandet att medge dispens eller meddela närmare föreskrifter behövs. Inte heller i den nya försäkringsbolagslagen ingår någon motsvarande bestämmelse.

1.6. Lagen om försäkringsklasser

I den föreslagna lagen om försäkringsklasser föreskrivs om tillåtna försäkringsklasser för finländska försäkringsbolag och försäkringsbolag från tredjeländer som har beviljats koncession i Finland samt finländska försäkringsföreningar. Lagen grundar sig på artikel 7.2 i det första skadeförsäkringsdirektivet 73/239/EEG och bilaga A till detta direktiv samt artikel 2 i livförsäkringsdirektivet 2002/83/EG och bilaga 1 till detta direktiv. Genom den nya lagen överförs den reglering av försäkringsklasserna som ingår i social- och hälsovårdsministeriets gällande beslut om försäkringsklasser (858/1995), nedan beslutet om försäkringsklasser, till lagnivå i fråga om finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för tredjeländers försäkringsbolag som är verksamma i Finland. Ministeriets beslut om försäkringsklasser skall upphävas.

Till substansinnehållet i bestämmelserna om försäkringsklasser föreslås inga andra ändringar än att de bestämmelser som ingår i 6 a—c § i det gällande beslutet om försäkringsklasser på grund av de skäl som nämns i den allmänna motiveringen inte längre skall införas i den nya lagen. Det föreslås att de bestämmelser i 1 och 6 § i beslutet om försäkringsklasser som gäller för skadeförsäkringsbolag och livförsäkringsbolag tillåten verksamhet inte skall fogas till lagen. Om

verksamhet som är tillåten för skadeförsäkringsbolag och livförsäkringsbolag föreskrivs i 1 kap. 15 § i försäkringsbolagslagen.

Till övriga delar motsvarar lagförslagets bestämmelser bestämmelserna i beslutet om försäkringsklasser.

1 §. Tillämpningsområde. I denna paragraf föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Enligt paragrafens 1 mom. skall lagen tillämpas på finländska försäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen, finländska försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar samt försäkringsbolag från tredjeland som har beviljats koncession i Finland som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Lagen tillämpas däremot inte på utländska EES-försäkringsbolag som är verksamma i Finland, eftersom om deras rätt att bedriva verksamhet i enlighet med EG:s försäkringsklasser föreskrivs i lagstiftningen i bolagets hemstat.

Enligt artikel 29 i akten om villkoren för Finlands anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen har Finland rätt att avvika från skyldigheten att införa det första livförsäkringsdirektivet 79/267/EEG, som sedermera blivit en del av den rättsakt som kodifierats genom livförsäkringsdirektiv 2002/83/EG. Finland är inte skyldig att tillämpa livförsäkringsdirektivens bestämmelser på arbetspensionsförsäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring, som i enlighet med anslutningsakten endast kan bedriva lagstadgad pensionsförsäkring. Av denna anledning föreslås i 2 mom. att lagen om försäkringsklasser inte skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

2 §. Skadeförsäkringsklasserna 1 och 2. Enligt paragrafens 1 mom. skall skadeförsäkringsklass 1 (olycksfall) omfatta försäkring för följder som orsakas av olycksfall, oberoende av om de ersättningar som betalas från försäkringen är fasta ersättningar som överenskommit i avtalet eller ersättningar av skadeståndstyp eller kombinationer av dessa. Försäkringsklassen skall även omfatta försäkringar som ersätter följder av skador som orsakats av passagerare. Dessutom skall denna klass omfatta försäkringar där försäkringsfallet är olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom.

Av de försäkringar som erbjuds i Finland

hör till försäkringsklass 1 den lagstadgade olycksfallsförsäkringen enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), den olycksfallsförsäkring som föreskrivs i lagen om olycksfalls- och pensionskydd för idrottsutövare (575/2000), olika frivilliga olycksfallsförsäkringar och resenärsförsäkringars olycksfallsdel.

Det föreslås att i paragrafens 2 mom. skall definieras försäkringsklass 2 (sjukdom), där den försäkrade risken är sjukdom och där försäkringen ersätter antingen i försäkringsavtalet överenskomna förmåner, förmåner av skadeförsäkringstyp eller kombinationer av dessa. Till försäkringsklass 2 hör sjukkostnadsförsäkringar samt resenärsförsäkringens sjukkostnadsdel.

3 §. Skadeförsäkringsklasserna 3—7. I denna paragraf föreskrivs om klassificeringen av försäkringar som ersätter saksador på fordon som rör sig på land, i luften eller på vattenområden och varor som transporteras i dessa.

Enligt paragrafens 1 mom. räknas till försäkringsklass 3 (landfordon) försäkring för saksador på andra landfordon än spårbundna fordon. Klassen omfattar försäkringar för motorfordon och andra fordon.

Enligt paragrafens 2 mom. omfattar försäkringsklass 4 (spårbundna fordon) försäkring för saksador på alla spårbundna fordon, såsom tåg, spårvagnar och tunnelbanetåg.

Enligt paragrafens 3 mom. räknas till försäkringsklass 5 (luftfartyg) försäkringar för saksador på flygplan och andra luftfartyg. Försäkringsklassen omfattar flygkaskoförsäkringar.

Enligt paragrafens 4 mom. omfattar försäkringsklass 6 (fartyg) egendomsförsäkringar för både högsjö- och insjöfartyg. Till klassen hör således fartygskaskoförsäkringar och båt-försäkringar.

Enligt paragrafens 5 mom. omfattar skadeförsäkringsklass 7 (godstransport) försäkringar för gods under transport som ersätter saksador på varor eller bagage under transport oberoende av transportsätt. Klassen omfattar således godsförsäkringar.

4 §. Skadeförsäkringsklass 8. Denna paragraf innehåller definitionen på skadeförsäkringsklass 8 (brand och naturkrafter). Enligt den omfattar denna klass försäkringar som

ersätter skador som orsakas egendom av brand, explosion, kärnkraftsolycka, jordskred, storm eller någon annan naturkraft. Till klass 8 räknas brandförsäkringar på egendom samt försäkringar för olika naturfenomen. Även skogsförsäkringar hör till denna klass.

Till skadeförsäkringsklass 8 skall dock inte räknas försäkringar som ersätter skador som orsakas egendom som hör till klasserna 3—7 (fordon, luftfartyg, fartyg och gods som transporteras i dem) på grund av skadehändelser som hör till skadeförsäkringsklass 8, utan alla egendomsförsäkringar för fartyg och fordon hör alltid till klasserna 3-7.

5 §. Skadeförsäkringsklass 9. Enligt paragrafen skall skadeförsäkringsklass 9 (annan skada på egendom) omfatta egendomsförsäkringar som ersätter andra skador än sådana som räknas till försäkringsklass 8. Dessutom bör det beaktas att försäkrandet av alla skador på olika fordon alltså alltid skall höras till klasserna 3-7. Till klass 9 hör försäkringar som ersätter skador som orsakas till exempel av hagel eller frost. Skadetyper som hör till försäkringsklass 9 är även till exempel vattenskador, stöldskador och skadegörelse. Även djurförsäkringar skall räknas till denna försäkringsklass.

6 §. Skadeförsäkringsklasserna 10—13. Det föreslås att skadeförsäkringsklasserna definieras i paragrafen.

Enligt paragrafens 1 mom. omfattar skadeförsäkringsklass 10 (trafikförsäkring) både Finlands trafikförsäkring enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) och andra medlemsstaters ansvarsförsäkring för motorfordon. I det gällande beslutet om försäkringsklasser kallas skadeförsäkringsklass 10 motorfordonsansvar, eftersom trafikförsäkringen i EG:s direktiv om försäkringsslaget i fråga kallas för ansvarsförsäkring för motorfordon. I EG:s försäkringsklassindelning anses trafikförsäkringen som en ansvarsförsäkring, eftersom den i de övriga medlemsstaterna i allmänhet endast ersätter person- och saksador som orsakas utomstående vid användningen av fordonet. I Finland täcker trafikförsäkringen även fordonsförarens egna personsador. Eftersom trafikförsäkring är det vedertagna begrepp som används i Finlands lagstiftning och eftersom benämningen motor-

fordonsansvar i beslutet om försäkringsklasser av denna orsak har medfört oklarhet, föreslås att klassens namn ändras till trafikförsäkring.

Enligt paragrafens 2 mom. skall försäkringsklass 11 (luftfartygsansvar) omfatta luftfartygs ansvarsförsäkringar. Till denna klass hör flygtrafikens ansvarsförsäkringar, i huvudsak alltså flygansvarsförsäkringar, genom vilka man försäkrar mot skador som orsakas personer eller egendom utanför flygplanet. Dessutom hör till denna klass lufttransportförsäkringar, som ersätter skador som orsakas flygplanets passagerare eller fraktgodis.

Enligt paragrafens 3 mom. omfattar försäkringsklass 12 (sjötrafikfartygsansvar) såväl högsjö- som insjöfartygs ansvarsförsäkringar.

Enligt paragrafens 4 mom. hör även fraktförarens ansvarsförsäkringar till försäkringsklasserna 10—12.

Enligt paragrafens 5 mom. omfattar försäkringsklass 13 (allmän ansvarighet) alla andra ansvarsförsäkringar än de som ingår i klasserna 10—12. Således omfattar denna klass både privatpersoners och företags ansvarsförsäkringar. Även patientförsäkringar enligt patientskadelagen (585/1986) och miljöskadeförsäkringar enligt lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998) hör till klass 13.

7 §. Skadeförsäkringsklasserna 14 och 15. Enligt paragrafens 1 mom. skall till skadeförsäkringsklass 14 (kredit) höras försäkringar för allmän insolvens samt försäkringar som tecknats som säkerhet för betalning av avbetalningskredit, hypotekskredit samt lantbrukskredit.

Enligt paragrafens 2 mom. skall försäkringsklass 15 (borgen) omfatta borgensförsäkringar. Sådana är till exempel försäkringar som beviljas som säkerhet för återbetalning av krediter samt insolvensförsäkringar enligt lagen om bostadsköp.

8 §. Skadeförsäkringsklass 16. Enligt denna paragraf skall skadeförsäkringsklass 16 (andra förmögenhetsskador) omfatta andra försäkringar som täcker förmögenhetsskador, såsom arbetslöshetsförsäkringar och avbrottsförsäkringar. Försäkringsklass 16 skall även omfatta försäkringar som ersätter förmögenhetsskador som orsakas av dåligt väder och till exempel skador som orsakas arrangören av ett visst evenemang på grund av

att man varit tvungen att annullera evenemanget på grund av dåligt väder.

9 §. Skadeförsäkringsklasserna 17 och 18. Enligt denna paragraf omfattar skadeförsäkringsklass 17 (rättsskydd) försäkringar som täcker advokat- och rättegångskostnader samt företags och privatpersoners rättsskyddsförsäkringar.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om att skadeförsäkringsklass 18, (turistassistans) skall omfatta assistans för personer som råkat i svårigheter under resor eller vid vistelse utanför sin boningsort. Skadeförsäkringsklass 18 grundar sig på direktiv 84/641/EEG, genom vilket det första skadeförsäkringsdirektivet ändrades och till skadeförsäkringsklasserna fogades denna klass 18. Försäkringsklassen i fråga skiljer sig från övriga försäkringsklasser genom att de företag som bedriver denna verksamhet även i praktiken anordnar till exempel hemtransport av en person som skadat sig på en resa och att de själva har personal och materiel för att sköta hjälpverksamheten. Detta skiljer försäkringsklass 18 från resenärsförsäkringar som räknas till klasserna 1 och 2, som ersätter till exempel kostnader som orsakas av hemtransport och biträds antingen själv eller på basis av ett avtal med en utomstående servicetillhandahållare personer som råkat ut för en olycka eller insjuknat under en resa.

Det föreslås att i paragrafens 3 mom. skall införas bestämmelserna om när verksamhet inte skall anses som turistassistans i social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om turistassistansförsäkring. Enligt momentets 1 punkt är turistassistans inte fordonsservice, underhåll, kundservice eller enbart angivande att assistans tillhandahålls i egenskap av mellanhand eller tillhandahållande av assistans i sådan egenskap. Således anses till exempel av försäkringsbolag som beviljar resenärsförsäkringar erbjuden nödtjänsttelefonrådgivning eller arrangemang där assistans till resenärer som hamnat i svårigheter förmedlas på basis av ett avtal med en utomstående servicetillhandahållare inte som turistassistans. En sådan service ingår ofta i resenärsförsäkringar som ingår i försäkringsklasserna 1 och 2.

Enligt momentets 2 punkt skall lokal turistassistans inte anses som turistassistans om premieinkomsten för den inte överskrider

200 000 euro. Verksamhet som omfattar flera län skall i allmänhet inte anses som lokal.

Enligt momentets 3 punkt skall till exempel vägassistans som bedrivs av motororganisationer inte omfattas av bestämmelserna om försäkringsklasser och således inte anses som turistassistansverksamhet som förutsätter koncession.

I Finland har inga koncessioner för bedrivande av turistassistans beviljats.

10 §. Grupper av skadeförsäkringsklasser. Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om indelningen av försäkringsklasser i grupper. Ett försäkringsbolags koncession omfattar i allmänhet flera skadeförsäkringsklasser, varför skadeförsäkringsklasserna har indelats i grupper på följande sätt:

1) "Olycksfalls- och sjukförsäkring" omfattar klasserna 1 (olycksfall) och 2 (sjukdom),

2) "Motorfordonsförsäkring" omfattar klass 1 till den del som gäller skador som orsakats passagerare, samt klasserna 3 (landfordon), 7 (godstransport) och 10 (trafikförsäkring),

3) "Sjö-, järnvägs- och transportförsäkring" omfattar klass 1 till den del som gäller skador som orsakats passagerare, samt klasserna 4 (spårbundna fordon), 6 (fartyg), 7 (godstransport) och 11 (luftfartygsansvar),

4) "Luftfartsförsäkring" omfattar klass 1 till den del som gäller skador som orsakats passagerare, samt klasserna 5 (luftfordon), 7 (godstransport) och 11 (luftfartygsansvar),

5) "Försäkring för egendomsskada" omfattar klasserna 8 (brand och naturkrafter) och 9 (annan skada på egendom),

6) "Ansvarsförsäkring" omfattar klass 10 (trafikförsäkring) och skadeförsäkringsklasserna 11–13,

7) "Kredit- och borgensförsäkring" omfattar klasserna 14 (kredit) och 15 (borgen),

8) "Allmän skadeförsäkring" omfattar samtliga skadeförsäkringsklasser.

11 §. Avgränsning av risker som hör till en skadeförsäkringsklass samt underordnade risker. Utgångspunkten enligt paragrafens 1 mom. är att risker som hör till en viss skadeförsäkringsklass inte får höra till någon annan skadeförsäkringsklass. Om ett försäkringsbolag har koncession endast för en försäkringsklass kan det således inte bevilja sådana försäkringar som även täcker risker som hör till andra försäkringsklasser.

Eftersom EG:s indelning i försäkringsklasser inte motsvarade försäkringspraxis i flera medlemsstater, där man med samma försäkring i allmänhet försäkrar kunden mot flera risker, föreskrivs i punkt 1 c i skadeförsäkringsdirektivets bilaga om en möjlighet att avvika från huvudregeln i 1 mom. i denna paragraf när det är fråga om så kallade underordnade risker. Enligt paragrafens 2 mom. kunde försäkringsbolaget nämligen med sin koncession som gäller en försäkringsklass eller en grupp av klasser enligt 11 § även försäkra mot risker som hör till en annan klass eller grupp av klasser (underordnade risker), under förutsättning att dessa underordnade risker gäller samma försäkringsobjekt som huvudrisken och att de täcks av det försäkringsavtal som omfattar huvudrisken.

12 §. *Vissa underordnade risker.* I denna paragraf föreskrivs om vissa begränsningar och tilläggsvillkor som gäller underordnade risker. Enligt paragrafens 1 mom. kan de risker som ingår i försäkringsklasserna 14 (kredit), 15 (borgen) och 17 (rättsskydd) inte utgöra underordnade risker till andra skadeförsäkringsklasser, utan försäkringsbolaget behöver alltid en koncession som även omfattar verksamhet som gäller dessa klasser. När det gäller rättsskyddsförsäkring har man dock i 2 och 3 mom. i denna paragraf föreskrivit om två undantag till denna begränsning gällande underordnade risker.

Enligt paragrafens 2 mom. kan i turistassistans ingå ersättning för advokat- och rättegångskostnader till den del som rättsskyddsförsäkringen omfattar en tvist som ansluter till de risker som turistassistansen täcker.

Enligt paragrafens 3 mom. kan en rättsskyddsförsäkring ingå i en försäkring för ett högsjöfartyg under förutsättning att villkoren gällande den underordnade risken i 12 § 2 mom. uppfylls.

13 §. *Livförsäkringsklass 1.* Det föreslås att i paragrafens 1 mom. definieras den verksamhet som omfattas av livförsäkringsklass 1 (livförsäkring). I denna klass ingår kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier samt pensionsförsäkringar

Enligt paragrafens 2 mom. skall försäkringsklass 1 även omfatta andra av livförsäkringsbolag beviljade försäkringar för person-

skada, såsom försäkring för arbetsförmåga, försäkring för dödsfall på grund av olycks-händelse och försäkring för invaliditet till följd av olycksfall eller sjukdom.

De flesta produkter som beviljas av finländska livförsäkringsbolag hör antingen till försäkringsklass 1 eller till de fondförsäkringar i klass 3 som definieras i 15 §. Till klass 1 hör således de spar- och placeringsförsäkringar där försäkringsbolaget betalar i försäkringsavtalet överenskommen ränta på kundens besparingar, samt temporära dödsfallsförsäkringar.

14 §. *Livförsäkringsklass 2.* Enligt denna paragraf omfattar livförsäkringsklass 2, (försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen), försäkringar där försäkringsfallet är ingående av äktenskap och försäkringar där försäkringsfallet är ett barns födelse. Tills vidare har sådana försäkringar som ingår i denna klass inte erbjudits på den finländska marknaden.

15 §. *Livförsäkringsklass 3.* Enligt denna paragraf skall livförsäkringsklass 3, "fondförsäkring" omfatta sådana försäkringar enligt 13 § 1 mom. där de till försäkringen anslutna förmånerna är i försäkringsavtalet anknutna till hur vissa investeringar utvecklas. I en fondförsäkring är avkastningen på försäkringstagarens försäkringsbesparingar bunden till hur värdet på det placeringsobjekt som försäkringstagaren valt, i allmänhet en placeringsfond, utvecklas. Det föreslås dessutom att i paragrafen för tydlighetens skull skall föreskrivas att förmånerna i en fondförsäkring även kan ansluta direkt till ett aktieindex eller till något annat än placeringsfondens värdeutveckling.

Även försäkringsklass 2 som avses i 14 § kan vara en fondförsäkring.

16 §. *Livförsäkringsklass 4.* Enligt denna paragraf avses med livförsäkringsklass 4, (permanent sjukförsäkring), en permanent sjukförsäkring som används i Irland och Förenade kungariket och som inte kan sägas upp (permanent health insurance).

17 §. *Livförsäkringsklass 5.* Enligt denna paragraf avses med livförsäkringsklass 5, (tontinverksamhet), inrättande av person-sammanslutningar för uppbärande av avgifter av medlemmarna i syfte att bilda ett gemen-

samt kapital och för fördelning av därigenom uppbyggda medel bland de överlevande eller förmånstagare till avlidna medlemmar. Verksamhet inom ramen för denna klass bedrivs inte i Finland.

18 §. Livförsäkringsklass 6. Enligt denna paragraf skall livförsäkringsklass 6, (kapitaliseringsavtalsverksamhet), omfatta sådana på försäkringstekniska kalkyler baserade avtal som avser återbetalning av influtet kapital och med vilka försäkringsbolaget påtar sig ansvar för förbindelser med fastställd varaktighet och beloppsstorlek mot inbetalning av ett avtalat engångsbelopp eller på förhand fastställda periodiska inbetalningar. Kapitaliseringsavtalen är tidsbundna spar- eller placeringsförsäkringar där det inte finns någon försäkrad person och därmed inte någon risk som skall försäkras. Försäkringarna i fråga infördes på den finländska marknaden i mitten av 90-talet, då det gällande beslutet om försäkringsklasser tillät denna verksamhet för finländska livförsäkringsbolag.

19 §. Livförsäkringsklasserna 7 och 8. I paragrafens 1 mom. föreslås en definition på livförsäkringsklass 7, "Förvaltning av pensionsfonder", varmed avses förvaltning av tillgångar och placeringar i pensionskassor, pensionsstiftelser och andra gruppensionsfonder. Verksamheten kan även vara förenad med bindande försäkring för värdesäkring av kapital som förvaltas av livförsäkringsbolag eller om en viss minimiränta på sådant kapital. Finländska livförsäkringsbolag har tills vidare inte bedrivit sådan verksamhet.

Enligt paragrafens 2 mom. avses med livförsäkringsklass 8, "Gruppliv- och gruppensionsförsäkringar", verksamhet som bedrivs i Frankrike av försäkringsbolag som avses i kapitel 1, avdelning 4 i bok IV i "Code Français des Assurances". Försäkringsklass 8 utnyttjas inte i Finland.

20 §. Livförsäkringsklass 9. Med livförsäkringsklass 9, ("Liv- och pensionsförsäkringar som regleras i socialförsäkringslagstiftningen"), avses enligt paragrafen liv- och pensionsförsäkringsverksamhet som regleras i socialförsäkringslagstiftningen och som livförsäkringsbolaget bedriver på egen risk. I Finland finns inga försäkringar som hör till klass 9, eftersom lagen enligt 1 § 2 mom. inte tillämpas på Finlands lagstadda pensions-

försäkring.

Av dessa livförsäkringsklasser är klasserna 2, 4–5, 8 och 9 sådana som inte har utnyttjats i Finland.

1.7. Lagen om ändring av 1 § i lagen om införande av aktiebolagslagen

1 §. Aktiebolagslagens ikraftträdande. Paragrafens 3 mom. innehåller en förteckning över de lagar där hänvisningen till bestämmelserna i lagen om aktiebolag avser bestämmelserna i den gamla lagen om aktiebolag (734/1978). Det föreslås att ur förteckningen stryks hänvisningarna till lagen om försäkringsbolag, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om utländska försäkringsbolag, eftersom nämnda lagars hänvisningar till lagen om aktiebolag i fortsättningen kommer att avse den nya aktiebolagslagen (624/2006).

1.8. Lagen om ändring av 11 c § i lagen om konkurrensbegränsningar

11 c §. Enligt den föreslagna nya försäkringsbolagslagen skall Försäkringsinspektionen inte längre utöva tillsyn över försäkringsbolagens företagsarrangemang ur konkurrensrättslig synvinkel. Till denna del överförs konkurrensrättsliga frågor i samband med företagsarrangemang för andra försäkringsbolag än arbetspensionsförsäkringsbolag uteslutande till Konkurrensverkets behörighet. Den nya försäkringsbolagslagen innehåller inte längre någon bestämmelse enligt vilken Försäkringsinspektionen skall inhämta Konkurrensverkets utlåtande när den utövar tillsyn över iakttagandet av bestämmelserna om ägarkontroll samt företagsarrangemang i form av fusion och överlåtelse av försäkringsbeståndet. Av denna anledning föreslås att hänvisningen till bestämmelserna om företagsarrangemang i lagen om försäkringsbolag slopas ur 11 c § 2 mom.

1.9. Lagen om ändring av 9 § i handelsregisterlagen

9 §. Enligt 9 § 3 mom. i handelsregisterlagen skall ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital, antalet garantiandelar och ga-

rantiandelarnas nominella belopp antecknas i handelsregistret. Bestämmelsen har i tekniskt hänseende genomförts så att i 3 mom. hänvisas till bestämmelsen om aktiekapital i 1 mom. Den nuvarande hänvisningen till 1 mom. 6 punkten har blivit missvisande på grund av lag 636/2006, som trädde i kraft den 1 september 2006. Det föreslås att i momentet görs en teknisk ändring av hänvisningen till 1 mom. 7 punkten, där det föreskrivs om antecknande i registret av antal aktier och eventuella i bolagsordningen intagna bestämmelser om aktiernas nominella belopp samt anslutning till värdeandelssystemet.

1.10. Lagen om ändring av 34 § i inkomstskattelagen

34 §. *Skatteplikt för försäkringsersättningar som grundar sig på personförsäkring.* I paragrafens 2 mom. föreskrivs om livförsäkringens beskattningsmässiga definition. Det föreslås att i paragrafens 2 mom. görs tekniska ändringar så att i momentet hänvisas till livförsäkringsklasserna enligt den nya lagen om försäkringsklasser. Dessutom skall till paragrafens 2 mom. fogas ett omnämnande om att den beskattningsmässiga definitionen av livförsäkring inte omfattar pensionsförsäkring. Förslaget grundar sig på att gällande social- och hälsovårdsministeriets beslut om försäkringsklasser upphävs och att det föreslagits en ny lag om försäkringsklasser i stället för detta.

Enligt 34 § 2 mom. i den gällande inkomstskattelagen har som livförsäkring betraktats ett sådant försäkringsavtal där det har avtalats om den försäkrade och förmånstagaren och som hör till livförsäkringsklasserna 1 a, 1 c, 2 och 3 som avses i beslutet om försäkringsklasser enligt vad som bestäms i försäkringslagstiftningen eller med stöd av den. Om livförsäkringsklasserna 1 a, 1 c, 2 och 3 i det beslut om försäkringsklasser som skall upphävas föreskrivs i livförsäkringsklasserna 1-3 i den nya lagen om försäkringsklasser, med den skillnaden att livförsäkringsklass 1 även innehåller livförsäkringsklass 1 b, pensionsförsäkring, enligt beslutet om försäkringsklasser.

Livförsäkringsklass 1 i lagen om försäkringsklasser innebär en livförsäkring som

bland annat omfattar försäkring för livsfall och/eller dödsfall samt kapitalförsäkring med återbetalning av erlagda premier. Dessutom omfattar livförsäkringsklass 1 pensionsförsäkringar i enlighet med vad som sagts ovan. Med livförsäkringsklass 1 i lagen om försäkringsklasser avses även andra sådana personförsäkringar som livförsäkringsbolaget beviljar utöver ovan avsedda liv- och pensionsförsäkringar, exempelvis försäkring för personskada (även arbetsoförmåga till följd av personskada), försäkring för dödsfall på grund av olyckshändelse och försäkring för invaliditet till följd av olycksfall eller sjukdom. Med livförsäkringsklass 2 avses i lagen om försäkringsklasser försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen och med livförsäkringsklass 3 avses fondförsäkring. Livförsäkringsklasserna 1-3 enligt den nya lagen om försäkringsklasser motsvarar livförsäkringsklasserna 1 a, 1 b, 1 c, 2 och 3 i det gällande beslutet om försäkringsklasser.

Enligt 34 § 2 mom. i den gällande inkomstskattelagen innefattar definitionen på livförsäkring inte livförsäkringsklass 1 b, dvs. pensionsförsäkring. Eftersom pensionsförsäkring inte har omfattats av definitionen på livförsäkring enligt 34 § 2 mom. i den gällande inkomstskattelagen och eftersom man genom den föreslagna tekniska ändringen av hänvisningen till den nya lagen om försäkringsklasser inte har för avsikt att ändra nuläget vad gäller beskattningen av liv- och pensionsförsäkring, föreslås det att i paragrafens 2 mom. dessutom skall föreskrivas att pensionsförsäkringar i beskattningshänseende inte anses som livförsäkringar. Om den beskattningsmässiga behandlingen av individuella pensionsförsäkringar föreskrivs i enlighet med den gällande lagen särskilt i 34 a § i inkomstskattelagen (och om kollektiva pensionsförsäkringar föreskrivs särskilt i 96 a § i inkomstskattelagen).

Syftet med förslaget är att det beskattningsmässiga nuläget gällande definitionen på livförsäkring bibehålls. Hänvisningen till lagen om försäkringsklasser i 34 § 2 mom. i inkomstskattelagen används i inkomstskattelagen endast för att definiera begreppet livförsäkring. Således är avsikten att inkomstskattelagens reglering gällande livförsäkring

tillämpas på alla försäkringsbolag, även om lagen om försäkringsklasser endast tillämpas på inhemska försäkringsbolag och försäkringsbolag från tredjeländer som beviljats koncession i Finland, men inte på övriga EES-försäkringsbolag. Hänvisningen till lagen om försäkringsklasser i inkomstskattelagen för definiering av begreppet livförsäkring begränsar således på inget sätt inkomstskattelagens tillämpningsområde i förhållande till utländska försäkringsbolag. Lagtekniskt sett är en hänvisning till lagen om försäkringsklasser ett mera ändamålsenligt sätt att definiera livförsäkring än att till inkomstskattelagen foga en hänvisning till de olika punkterna i artikel 2 i och bilaga 1 till livförsäkringsdirektivet (2002/83/EG). I sak motsvarar definitionerna gällande livförsäkring i lagen om försäkringsklasser och direktivet varandra.

Utöver vad som nämns ovan skall i 34 § 2 mom. i inkomstskattelagen inte längre hänvisas till den risk som ingår i livförsäkring. Förslaget grundar sig på att den nya lagen om försäkringsklasser till skillnad från beslutet om försäkringsklasser inte längre innehåller nationella krav som avviker från livförsäkringsdirektivet om hurudana liv- och pensionsförsäkringar finska försäkringsbolag och sådana livförsäkringsbolag i tredjeländer som beviljats koncession i Finland kan bevilja. Livförsäkringsklasserna i den nya lagen om försäkringsklasser motsvarar således livförsäkringsklasserna i livförsäkringsdirektivet. På motsvarande sätt föreslås inte att till inkomstskattelagen skall fogas de bestämmelser om riskelement som ingick i det beslut om försäkringsklasser som upphävs. Den största orsaken till slopandet av riskregleringen är att de nationella bestämmelserna i fråga inte kan utsträckas till att gälla utländska EES-försäkringsbolag, varken med stöd av lagen om försäkringsklasser eller med stöd av inkomstskattelagen. Om de riskbestämmelser som ingår i beslutet om försäkringsklasser, som upphävs, skulle fogas till inkomstskattelagen skulle bestämmelserna dessutom endast begränsa finska försäkringsbolags konkurrens inom EES. Således är det av konkurrensneutralitetsskäl inte motiverat att riskbestämmelserna i fråga endast skulle tillämpas på finska försäkringsbolag.

Det föreslås därför inte att i inkomstskattelagen skall tas in de riskbestämmelser som ingick i det beslut om försäkringsklasser som upphävs.

2. Närmare föreskrifter och bestämmelser

Avsikten är att utöver den nya försäkringsbolagslagen och de lagändringar som anknyter till denna även utfärda social- och hälsovårdsministeriets förordningar bland annat om bokslut, ansvarsskuld och täckande av den, verksamhetskapital och tillsynen över försäkringsbolag.

Dessutom är det meningen att Försäkringsinspektionen skall meddela föreskrifter bland annat om ordnande av försäkringsbolagens interna kontroll och riskhantering, bokslut, ansvarsskuld och täckande av den, verksamhetskapital och tillsynen över försäkringsbolag, försäkringsgrupper och finans- och försäkringskonglomerat.

3. Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De viktigaste förslagen med tanke på grundlagen och lagstiftningsordningen hänger samman med delegeringen av normgivningen till social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

I den föreslagna försäkringsbolagslagen ingår flera bemyndiganden, enligt vilka närmare föreskrifter om de omständigheter som nämns i dessa lagrum utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet eller meddelas av Försäkringsinspektionen.

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag skall dock utfärdas bestäm-

melser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan även genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande skall vara exakt avgränsat.

Enligt bemyndigandena i den föreslagna försäkringsbolagslagen bemyndigas social- och hälsovårdsministeriet att utfärda åtta förordningar enligt följande:

- 1) en förordning om verksamhetsplanen för ett försäkringsbolag som skall bildas,
- 2) en förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut,
- 3) en förordning om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter, biologiska tillgångar och vissa andra placeringar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut,
- 4) en förordning om beräkning av utjämningsbeloppet i ett skadeförsäkringsbolag, den undre och övre gränsen för utjämningsbeloppet och grunderna för beräkningen av utjämningsbeloppet,
- 5) en förordning om den maximiräntesats som skall användas vid beräkningen av ansvarsskulden,
- 6) en förordning om värdering av tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden med avvikelse från deras verkliga värde,
- 7) en förordning i anslutning till den proaktiva tillsynen om indelningen av placerings-tillgångarna i grupper på basis av riskbenägenhet, indelningen av försäkringsbeståndet, de parametrar som används vid beräkningen av de försäkringstekniska riskerna, de formler som används vid beräkningen av solvenskapitalkrav, beräkningen av det största ersättningsbeloppet på skadeförsäkringsbolagets ansvar i ett enskilt skadefall och utarbetandet av beräkningsgrunder för minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen,
- 8) en förordning om underrättelse till myndigheterna om och registrering av förbud att överlåta och pantsätta försäkringsbolags

egendom och att betala försäkringens återköpsvärde.

De frågor som skall regleras genom förordning är mycket detaljerade och närmast tekniska till sin natur, varför det inte är ändamålsenlig att införa dem i lagen. Det är inte heller fråga om grunderna för försäkringsbolagets rättigheter och skyldigheter, som skall regleras i lag, och inte heller annars om frågor som enligt grundlagen skall hör till området för lag. Dessutom riktar sig regleringen inte på individen utan på bolag som bedriver försäkringsverksamhet.

Försäkringsinspektionens rätt att meddela föreskrifter gäller bland annat upprättande av försäkringsbolags bokslut och verksamhetsberättelse, innehållet i verksamhetsplanen gällande anknytande verksamhet, klassificeringen av finansiella instrument och sänkingsredovisning, formen på och förvaringen av täckningsförteckningen, användningen av derivat som täckning för ansvarsskulden, uppföljningen av placeringsrisken för fondförsäkringar, poster som hänförs till och avdras från verksamhetskapitalet, de uppgifter som skall ingå i ett försäkringsbolags plan för återställande av en sund finansiell ställning och plan för kortfristig finansiering, indelningen av placeringar i anknytning till den proaktiva tillsynen på basis av olika riskfaktorer, riskparametrar och riskkoefficienter, innehållet i ett försäkringsbolags anmälan gällande förbud att överlåta och pantsätta egendom samt innehållet i ett försäkringsbolags plan för återställande av en sund solvensställning i anslutning till den extra tillsynen och underrättelser om interna affärstransaktioner.

Riksdagens grundlagsutskott har flera gånger bedömt bestämmelserna om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens rätt att meddela föreskrifter (t.ex. GrUU 25/2000 rd) och ansett det vara möjligt att dessa myndigheter ges rätt att meddela föreskrifter. Såväl bank- som försäkringsverksamheten är tungt reglerad och tillståndspliktig verksamhet på grund av deras stora samhällsrelaterade betydelse. Till den verksamhet som regleras anknyter många sådana yrkesmässiga drag som i utskottspraxis av hävd har ansetts som särskilda skäl enligt 80 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning är

de befogenheter som föreslås för Försäkringsinspektionen tillräckligt noggrant knutna till lagbestämmelserna då man tar i beaktande naturen och särdragen hos försäkringsverksamheten, som är föremålet för regleringen.

Regeringen anser att lagförslagen i propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Försäkringsbolagslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

DEL I

Allmänna principer, bolagsbildning, aktier och garantiandelar

1 kap.

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen*Allmänna bestämmelser*

1 §

Tillämpning

Denna lag tillämpas på försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade enligt finsk lag (*försäkringsbolag*).

Ett försäkringsbolag kan vara *ett privat försäkringsaktiebolag* eller *privat ömsesidigt försäkringsbolag* eller *ett publikt försäkringsaktiebolag* eller *publikt ömsesidigt försäkringsbolag*.

Värdepapper i ett privat försäkringsbolag får inte tas upp till sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989).

2 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

På försäkringsbolag tillämpas aktiebolagslagen (624/2006) enligt vad som föreskrivs i denna lag.

Bestämmelserna i aktiebolagslagen om aktier och aktiekapital i ett aktiebolag tillämpas på motsvarande sätt på garantiandelar och garantikapital i ömsesidiga försäkringsbolag,

och bestämmelserna i aktiebolagslagen om aktieägare tillämpas på motsvarande sätt på delägare i ömsesidiga försäkringsbolag, om inte något annat bestäms i denna lag.

Bestämmelserna i 1 kap. i aktiebolagslagen tillämpas inte på försäkringsbolag.

Definitioner

3 §

Livförsäkring och skadeförsäkring

Med *livförsäkring* avses verksamhet som hänförs till de livförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (/) och med *skadeförsäkring* verksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i den nämnda lagen.

4 §

Återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring

Ett *återförsäkringsbolag* är ett försäkringsbolag som enbart bedriver återförsäkringsverksamhet och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamheten. På återförsäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Ett *captivebolag för återförsäkring* är ett återförsäkringsbolag vars syfte är att återförsäkra risker endast för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör. Ett återförsäkringsbolag som ägs av ett försäkringsbolag eller av en försäkringsgrupp anses dock inte vara ett captivebolag för återförsäkring.

5 §

Delägare

Med *delägare* avses i ett försäkringsaktiebolag aktieägarna och i ett ömsesidigt försäkringsbolag försäkringstagarna samt, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen, garantiandelsägarna. I bolagsordningen kan det dessutom föreskrivas att försäkringstagare som tecknat sjö- eller återförsäkring inte är delägare.

6 §

Försäkringsborgenär

En *försäkringsborgenär* är en försäkringstagare, försäkrad eller någon annan som hos försäkringsbolaget har en fordran som grundar sig på ett försäkringsavtal.

7 §

Försäkringsfordran

Med *försäkringsfordran* avses en fordran som ett försäkringsbolag enligt ett avtal om direkt försäkring ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade, förmånstagare eller sådana skadelidande som har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador. Som försäkringsfordringar betraktas även försäkringspremier som ett försäkringsbolag är skyldigt att återbetala till försäkringstagaren antingen med stöd av 45 § i lagen om försäkringsavtal (543/1994) eller därför att försäkringsavtalet inte har trätt i kraft eller har upphävts.

8 §

Försäkringsholdingsammanslutning

Med *försäkringsholdingsammanslutning* avses ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredjeland och av vilka minst ett är ett försäkringsbolag enligt denna lag. Som försäkringsholdingsammanslutning

betraktas dock inte ett sådant konglomerats holdingsammanslutning som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). Med företag som nämns i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag och försäkringsföretag i tredjeland enligt definitionerna i 26 kap. 1 §.

9 §

Tjänsteföretag

Med *tjänsteföretag* avses en sammanslutning som för ett försäkringsbolag producerar tjänster som hör till bolagets huvudsakliga verksamhet. Med tjänsteföretag avses också en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för ett eller flera försäkringsbolag genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter. Med tjänsteföretag jämställs bostads- och fastighetssammanslutningar som är dottersammanslutningar till ett försäkringsbolag.

10 §

Betydande bindningar

Med *betydande bindningar* avses en förbindelse som uppstår när

1) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt innehar minst 20 procent av aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller andra bolagsandelar i en sammanslutning,

2) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt har minst 20 procent av det röstetal som aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller andra bolagsandelar i en sammanslutning medför och detta röstetal baserar sig på innehav, medlemskap, bolagsordning, bolagsavtal eller andra med dessa jämförbara stadgar eller annat avtal, eller

3) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt har rätt att utse eller avsätta minst en femtedel av medlemmarna i en juridisk persons styrelse eller i ett därmed jämförbart organ eller av medlemmarna i ett organ som har denna rätt, och rätten att utse och avsätta baserar sig på samma omständigheter som röstetalet enligt 2 punkten.

Om en ägarandel, ett röstetal eller en rätt

att utse eller avsätta enligt 1 mom. innehas av en fysisk person tillsammans med dennes make eller en person som denne lever med i ett äktenskapsliknande förhållande, tillsammans med en släkting i rätt upp- eller nedstigande led eller en sådan släktings make eller en annan person som lever med en sådan släkting i ett äktenskapsliknande förhållande eller tillsammans med en person som i övrigt på ett betydande sätt är ekonomiskt beroende av förstnämnda person, finns det en betydande bindning också mellan den förstnämnda personen, den person som står i ett förhållande enligt ovan till denne och den sammanslutning eller någon annan juridisk person som avses i 1 mom.

En betydande bindning uppstår också mellan två eller flera juridiska personer i vilka samma fysiska eller juridiska person har bestämmande inflytande.

11 §

EES-stat

Med *EES-stat* avses en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Centrala rättsliga principer som gäller försäkringsbolag

12 §

Status som juridisk person och delägars begränsade ansvar

Ett försäkringsbolag är en från delägarna fristående juridisk person som uppkommer genom registrering.

Delägarna i försäkringsbolaget är inte personligen ansvariga för försäkringsbolagets förpliktelser. I försäkringsbolagets bolagsordning kan det dock föreskrivas om en delägars skyldighet att betala särskilda avgifter och tilläggsavgifter till försäkringsbolaget enligt vad som bestäms i 4 kap.

13 §

Koncession, huvudkontor och tillsyn

Försäkringsverksamhet får bedrivas endast

av försäkringsbolag som har koncession för verksamheten. Ett försäkringsbolag som har beviljats koncession får bedriva försäkringsverksamhet enligt koncessionen även i andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet både med stöd av etableringsrätten och med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster.

Ett försäkringsbolag skall ha sitt huvudkontor i Finland.

Försäkringsbolagets verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen.

14 §

Förbud att bedriva annan verksamhet

Försäkringsbolag får inte bedriva annan verksamhet än försäkringsverksamhet och sådan verksamhet enligt 2 kap. 16 § som anknyter till försäkringsverksamheten (*anknytande verksamhet*).

15 §

Separationsprincipen

Ett försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsverksamhet (*livförsäkringsbolag*) får inte bedriva annan försäkringsverksamhet än livförsäkring och skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av sådan skadeförsäkring och livförsäkring. Ett livförsäkringsbolag skall hålla den skadeförsäkringsverksamhet som det bedriver åtskild från livförsäkringsverksamheten.

Ett försäkringsbolag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet (*skadeförsäkringsbolag*) får inte bedriva annan försäkringsverksamhet än skadeförsäkring och återförsäkring. Ett försäkringsbolag som bedriver endast sådan skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av sådan skadeförsäkring får dock samtidigt bedriva livförsäkring samt återförsäkring av livförsäkring. Efter att ett sådant bolag har börjat bedriva livförsäkringsverksamhet skall bestämmelserna om livförsäkringsbolag i denna lag tillämpas på bolaget.

Ett återförsäkringsbolag får inte bedriva annan försäkringsverksamhet än återförsäk-

ring och därmed direkt sammanhängande verksamhet.

16 §

Soliditetsprincipen

Ett försäkringsbolags verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt övriga kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

17 §

Verksamhetens syfte

Syftet med försäkringsbolagets verksamhet är att ge vinst åt aktieägarna, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

Syftet med ett ömsesidigt försäkringsbolags verksamhet är att ge vinst eller annan ekonomisk fördel åt delägarna, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

Försäkringsbolaget skall i sin strävan att ge vinst eller annan ekonomisk fördel beakta principerna för tryggande av de försäkrade förmånerna i den lagstiftning som gäller försäkringsverksamhet.

18 §

Grundkapital

Ett försäkringsaktiebolag skall ha ett aktiekapital och ett ömsesidigt försäkringsbolag skall ha ett garantikapital eller en grundfond (*grundkapital*).

Grundkapitalet skall uppgå till minst följande belopp:

1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och sådan försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt

2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan skadeförsäkringsverksamhet.

Utan hinder av bestämmelserna i 2 mom. skall grundkapitalet för ett captivebolag för återförsäkring uppgå till minst 1 000 000 euro. Grundkapitalet för ett annat återförsäk-

ringsbolag än ett captivebolag skall uppgå till minst 3 000 000 euro.

Bestämmelser om grundkapitalet för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring finns i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

19 §

Utbetalning av medel

Försäkringsbolagets medel får betalas ut endast så som föreskrivs i denna lag.

20 §

Aktiers och garantiandelars överlåtbarhet

En aktie och en garantiandel får överlåtas och förvärfvas utan begränsningar, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i bolagsordningen.

21 §

Majoritetsprincipen

Delägarna utövar sin beslutanderätt vid bolagsstämman. Besluten fattas med enkel majoritet av de lämnade rösterna, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i bolagsordningen.

22 §

Likställighet

Alla aktier och garantiandelar medför lika rätt i bolaget, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

Bolagsstämman, styrelsen, verkställande direktören eller förvaltningsrådet får inte fatta beslut eller företa någon annan åtgärd som är ägnad att ge en delägare eller någon annan en otillbörlig fördel till nackdel för försäkringsbolaget eller någon annan delägare.

23 §

Ledningens uppgift

Försäkringsbolagets ledning skall omsorgs-

fullt främja försäkringsbolagets intressen.

24 §

Bestämmelsernas dispositiva karaktär

Delägarna kan bestämma om försäkringsbolagets verksamhet i bolagsordningen. I bolagsordningen får inte tas in föreskrifter som strider mot lag eller mot god sed.

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. i aktiebolagslagen så som särskilt föreskrivs i detta kapitel.

2 §

Bildande av försäkringsbolag

För bildandet av ett försäkringsbolag skall upprättas ett avtal om bolagsbildning. På bildande av försäkringsbolag tillämpas i övrigt bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 1, 2 och 4 § i aktiebolagslagen. Utöver vad som föreskrivs i nämnda 2 § skall i avtalet om bolagsbildning anges beloppet av grundkapitalet.

Om ett ömsesidigt försäkringsbolag såsom grundkapital har en grundfond

1) undertecknas avtalet om bolagsbildning av den som tillskjutit grundfonden med iakttagande på motsvarande sätt av bestämmelserna om ett aktiebolags aktieägare i 2 kap. 1 § i aktiebolagslagen,

2) tas det penningbelopp som tillfaller ömsesidiga försäkringsbolag upp som en separat post i det bundna egna kapitalet vid tillskjutandet av grundfonden, och

3) nämns i avtalet om bolagsbildning i stället för uppgifterna i 2 kap. 2 § 1 mom. 2—4 punkten i aktiebolagslagen den som tillskjutit grundfonden, grundfondens belopp och tiden för betalning av grundfonden.

Koncession

3 §

Ansökan om koncession

För bedrivande av försäkringsverksamhet skall ett försäkringsbolag ansöka om koncession hos Försäkringsinspektionen. Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla endast en del av en försäkringsklass.

Återförsäkringsbolag beviljas i enlighet med sökandens begäran koncession antingen för återförsäkring av skadeförsäkring, återförsäkring av livförsäkring eller för all återförsäkringsverksamhet.

Koncessionen gäller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på sökandens begäran också utanför samarbetsområdet.

Till koncessionsansökan skall fogas

- 1) en verksamhetsplan,
- 2) en sådan redogörelse om bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör som avses i 6 kap. 4 och 5 §,
- 3) en redogörelse för de delägare och ägare av garantiandelar som skall lämna en sådan anmälan som avses i 4 kap. 5 § samt om deras innehav,
- 4) en redogörelse för att försäkringsbolagets grundkapital uppgår till minst det belopp som nämns i 1 kap. 18 § innan koncessionen beviljas, samt
- 5) en redogörelse för de eventuella betydande bindningar som avses i 8 §.

Om en koncessionsansökan gäller trafikförsäkring skall i ansökan i enlighet med 14 a § i trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namnen och adresserna på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje annan EES-stat.

Bestämmelser om koncession för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring finns i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

4 §

Utvidgning av koncession

Ett försäkringsbolag skall hos Försäkringsinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte nämns i den gällande koncessionen eller om ett försäkringsbolag som har beviljats koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ämnar bedriva försäkringsverksamhet utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till anmälan skall fogas den verksamhetsplan som nämns i 3 § 4 mom.

Bestämmelserna i 6 § om beviljande av koncession gäller på motsvarande sätt utvidgning av koncession.

5 §

Försäkringsinspektionens skyldighet att begära utlåtande

Om ett försäkringsaktiebolag kommer att vara dotterföretag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller dotterföretag till moderföretaget till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller om samma fysiska eller juridiska personer kommer att ha bestämmande inflytande såväl i det försäkringsbolag som skall bildas som i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall Försäkringsinspektionen begära utlåtande om ansökan också av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.

I den begäran om utlåtande som avses i 1 mom. skall den som ger utlåtandet uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att lämna de

upplysningar som gäller dessa omständigheter och som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.

Beviljande av koncession

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Försäkringsinspektionen skall inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Koncession skall beviljas, om

1) det på grundval av den redogörelse för den tilltänkta försäkringsverksamheten samt för försäkringsbolagets verksamhetsplan och delägarer enligt 3 § i detta kapitel kan anses att försäkringsbolaget i sin verksamhet följer sunda och försiktiga affärsprinciper,

2) försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs på den, och

3) försäkringsbolagets grundkapital uppgår till minst det belopp som nämns i 1 kap. 18 §.

Om försäkringsbolaget hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan säkerställa att en utländsk myndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konglomeratet på ett sätt som motsvarar denna lag eller att försäkringsbolagets tillhörighet till ett sådant konglomerat inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet. Försäkringsbolagets tillhörighet till ett konglomerat som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i bolagets verksamhet såvida det inte kan visas att konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag och lagen

om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har getts. Försäkringsinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har getts i det ärende som besvären gäller. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

7 §

Att bevilja europabolag koncession

Ett i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*, avsett europabolag som har beviljats en motsvarande koncession i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har för avsikt att flytta sin hemort till Finland så som bestäms i artikel 8 i den nämnda förordningen skall ansöka om koncession hos Försäkringsinspektionen. Ett utlåtande av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i denna stat skall begäras om koncessionsansökan. Detsamma gäller när ett europabolag grundas genom fusion så att det övertagande bolaget som har sin hemort i någon annan stat än Finland registreras som europabolag i Finland.

8 §

Betydande bindningar som hinder för beviljande av koncession

Koncession beviljas inte, om

- 1) en betydande bindning som finns mellan en fysisk eller en juridisk person och försäkringsbolaget bedöms avsevärt försvåra den tillsyn som Försäkringsinspektionen utövar enligt 25 kap. eller om
- 2) lagstiftningen i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

skall tillämpas på en fysisk eller en juridisk person som har en betydande bindning till det försäkringsbolag som skall bildas och denna lagstiftning eller omständigheter i anslutning till verkställigheten av den bedöms avsevärt försvåra utövandet av tillsyn som avses i 1 punkten.

9 §

Koncessionsregister

Försäkringsbolagens koncessionsregister förs av Försäkringsinspektionen. I koncessionsregistret antecknas

- 1) namnet på varje försäkringsbolag som beviljats koncession och firmans lydelse på två eller flera språk enligt 10 § 3 mom.,
- 2) den försäkringsverksamhet som koncessionen gäller,
- 3) den dag då koncessionen beviljats,
- 4) begränsning eller återkallelse av koncessionen, orsaken till och tidpunkten för begränsningen eller återkallelsen samt, om begränsningen eller återkallelsen inte gäller bolagets hela verksamhet, vilken del av verksamheten den gäller.

Bolagsordning

10 §

Bolagsordningens innehåll

I försäkringsbolags bolagsordning skall nämnas:

- 1) bolagets firma,
- 2) den kommun i Finland som är bolagets hemort,
- 3) bolagets verksamhetsområde samt de försäkringsklasser och klassgrupper som verksamheten är avsedd att omfatta samt sådan anknyttande verksamhet enligt 16 § i detta kapitel som bolaget bedriver,
- 4) vem som har rösträtt vid bolagsstämman, och
- 5) beloppet av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital eller grundfond eller av ett försäkringsaktiebolags aktiekapital eller,

om garantikapitalet eller aktiekapitalet utan ändring av bolagsordningen kan nedsättas eller ökas, minimikapitalet och maximikapitalet, varvid minimikapitalet skall vara minst en fjärdedel av maximikapitalet, eller om grundfonden utan ändring av bolagsordningen kan ökas, dess belopp och maximibelopp.

I ömsesidiga försäkringsbolags bolagsordning skall dessutom nämnas

1) garantiandelarnas antal eller garantiandelarnas minimi- och maximiantal,

2) räntan på garantikapitalet och uppgifter om återbetalning av garantikapitalet, samt

3) hur återstående tillgångar skall skiftas då det ömsesidiga bolaget upplöses.

I ett ömsesidigt försäkringsbolags namn skall ingå orden "ömsesidigt", "försäkring" och "bolag". I ett publikt ömsesidigt försäkringsbolags namn skall dessutom ingå ordet "publikt" eller förkortningen "pb" som motsvarar orden "publikt bolag". I ett privat försäkringsaktiebolags namn skall ingå orden "försäkring" och "aktiebolag" eller den motsvarande förkortningen "ab" och i ett publikt försäkringsaktiebolags namn dessutom ordet "publikt" eller förkortningen "abp" som motsvarar orden "publikt aktiebolag". Om försäkringsbolaget ämnar använda firma på två eller flera språk skall varje språkform anges i bolagsordningen.

Om inte något annat följer av bestämmelserna i 1 och 2 mom. får föreskrifter om försäkringsförhållande inte tas in i bolagsordningen.

11 §

Fastställande av bolagsordningen

Fastställande av försäkringsbolagets bolagsordning och ändringar i den skall sökas hos Försäkringsinspektionen.

Bestämmelser om ändring av bolagsordningen finns i 5 kap. 22 §.

Betalning av aktier, garantiandelar och grundfond

12 §

Betalning i pengar, apport, indrivning och följder

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen; 6 § tillämpas dock så att

1) grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag skall betalas i pengar, samt

2) av aktierna i ett försäkringsaktiebolag och av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag skall i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det grundkapital som anges i 1 kap. 18 §.

Registrering och dess rättsverkningar

13 §

Registrering av försäkringsbolag

Försäkringsbolag skall anmälas för registrering inom tre månader från att koncession beviljats, vid äventyr att bolagsbildningen förfaller. I handelsregisterlagen (129/1979) föreskrivs närmare om registreringen.

Endast aktier, garantiandelar och grundfond som är till fullo betalda inom den tid som nämns i 1 mom. får anmälas för registrering.

Till registeranmälan skall fogas

1) bevis på att koncessionen beviljats och bolagsordningen fastställts,

2) försäkringsbolagets styrelseledamöters och verkställande direktörs försäkran om att bestämmelserna i denna lag har iakttagits vid bolagsbildningen, samt

3) ett intyg av försäkringsbolagets revisorer över att bestämmelserna i denna lag om betalning av aktiekapitalet, garantikapitalet och grundfonden har iakttagits.

Om en aktie eller garantiandel har betalats med apportegendom skall till registeranmälan dessutom alltid fogas ett yttrande av en revisor med sådan behörighet som avses i 7 kap. 3 § om den redogörelse som avses i 2 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen och om huruvida egendomen för bolaget var av minst

sådant ekonomiskt värde som motsvarade betalningen.

14 §

Registreringens rättsverkningar, åtgärder före registreringen och rättshandlingar med ett oregistrerat försäkringsbolag

Utöver bestämmelserna i 13 § tillämpas på försäkringsbolag bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 9—11 § i aktiebolagslagen.

15 §

Bolagsbildningen förfaller

Bildandet av försäkringsbolaget samt försäkringsbolagets koncession anses ha förfallit om försäkringsbolaget inte har anmälts för registrering inom den tid som anges i 13 § 1 mom. eller om registrering vägras.

Om bolagsbildningen förfaller, är styrelsen och verkställande direktören solidariskt ansvariga för att det belopp som har betalats för tecknade aktier och garantiandelar och grundfonden samt avkastningen på dem återbetalas. Från det belopp som skall återbetalas får dras av sedvanliga kostnader för åtgärder som avses i 2 kap. 10 § 3 mom. i aktiebolagslagen.

Anknytande verksamhet

16 §

Bedrivande av anknytande verksamhet

Ett försäkringsbolag får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för detta företags räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) ett annat finansinstitut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än ett sådant som avses i 1 punkten,

3) ett företag som tillhandahåller tjänster eller produkter i anslutning till riskkontroll, skadeinspektion, skadebekämpning eller därmed jämförbar verksamhet, eller

4) ett företag vars tjänster eller produkter anknyter till de försäkringsprodukter som bolaget säljer antingen för egen räkning eller som representant för ett annat försäkringsföretag.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. kan ett försäkringsbolag avtala om att även ett annat företag än ett sådant som avses i 1 mom. får använda försäkringsbolagets organisation och distributionskanaler vid marknadsföringen av sina egna produkter eller tjänster, om

1) företaget och försäkringsbolaget hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning, eller

2) företaget och försäkringsbolaget hör till en sådan ekonomisk gruppering som företaget agerar tillsammans med på marknaden och med vilken företaget har ett fast ekonomiskt samarbetsförhållande.

Sådan anknytande verksamhet som avses i 1 och 2 mom. skall vara lämpad för den art av försäkringsverksamhet som bolaget bedriver och får inte vara av sådan omfattning att den har en väsentlig ställning i förhållande till försäkringsverksamheten. Den anknyttande verksamheten får inte äventyra bolagets solvens eller de försäkrade förmånerna.

17 §

Inledande av anknytande verksamhet

Ett försäkringsbolag skall göra upp en verksamhetsplan för verksamhet enligt 16 § 1 och 2 mom.

Planen skall fogas till ansökan om fastställande av bolagsordningen eller av en ändring av den.

Försäkringsinspektionen kan låta bli att fastställa den bestämmelse i bolagsordningen som gäller anknytande verksamhet enligt 16 § 1 och 2 mom., om det är uppenbart att verksamheten inte uppfyller kraven i 16 § 3 mom. eller om försäkringsbolaget med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning, arten av produkten eller tjänsten i fråga, den sakkunskap som krävs av personalen eller därmed jämförbara omständigheter inte

har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten på ett ändamålsenligt sätt.

Särskilda bestämmelser om publika försäkringsbolag

18 §

Särskilda förmåner och kostnader samt betydande förvärv efter bolagsbildningen

På publika försäkringsaktiebolag och publika ömsesidiga försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 13 och 14 § i aktiebolagslagen.

Förordningar och föreskrifter

19 §

Social- och hälsovårdsministeriets bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i den verksamhetsplan som avses i 3 § 4 mom. 1 punkten.

20 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om den verksamhetsplan som avses i 17 § 1 och 2 mom.

3 kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands

Direkt försäkring som med stöd av etableringsrätten bedrivs av försäkringsbolag i andra EES-stater än Finland

1 §

Filialetablering

Med bedrivande av direkt försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten avses i

denna lag etablering av ett fast driftställe (filial) i en annan EES-stat än Finland.

Med filial avses utöver agenturer och filialkontor också ett kontor som förestås av bolagets egen personal, och en person som bedriver självständig verksamhet och har en stående fullmakt att företräda bolaget på samma sätt som en agentur.

2 §

Anmälan om filialetablering

Försäkringsbolag skall innan en filial etableras göra en anmälan om filialetableringen till Försäkringsinspektionen.

Till den anmälan som avses i 1 mom. skall fogas följande upplysningar:

1) uppgifter om den stat eller de stater där bolaget ämnar etablera en filial,

2) en verksamhetsplan som anger arten av den tilltänkta verksamheten och filialens organisation,

3) filialens kontaktinformation,

4) uppgifter om filialens generalagent som har rätt att företräda bolaget i alla rättsförhållanden som hänför sig till filialens verksamhet,

5) om bolaget ämnar bedriva trafikförsäkring i etableringsstaten, en redogörelse för att bolaget har blivit medlem i den nationella byrån och den nationella garantifonden i den stat där filialen är belägen, samt

6) en beräkning för det intyg som avses i 3 § 2 mom.

3 §

Försäkringsinspektionens skyldighet att sända upplysningar om filial

Försäkringsinspektionen skall inom tre månader från mottagandet av försäkringsbolagets anmälan samt all utredning som avses i 2 § sända de upplysningar som den fått till de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen etableras och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänkts.

Försäkringsinspektionen skall till de upplysningar som sänds foga ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller kraven på verk-

samhetskaptal enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan försäkringsbolaget anföra besvär. Besvären anses då gälla Försäkringsinspektionens avslagsbeslut. Sådana besvär kan anföras tills Försäkringsinspektionen har fattat ett beslut om att sända upplysningarna. Försäkringsinspektionen skall underrätta besvärmyndigheten om att beslut har getts i det ärende som besvären gäller. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen.

Försäkringsinspektionen kan vägra att sända upplysningar om den har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolagets solvens är tillräcklig eller att dess förvaltning har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning eller filialens generalagent uppfyller kraven enligt 6 kap. 2 § 2 mom. eller 6 kap. 4 § 1 och 3 mom. Filialen kan inte etableras om Försäkringsinspektionen har vägrat att sända upplysningarna.

4 §

Filialens rätt att inleda verksamhet

Filialen får inleda sin verksamhet när försäkringsbolaget genom förmedling av Försäkringsinspektionen har fått svar från de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen etableras, med anledning av de upplysningar som sänts till dem, dock senast två månader efter att Försäkringsinspektionen har underrättat försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

5 §

Ändring av upplysningar om filial

Försäkringsbolaget skall skriftligen anmäla ändringar av upplysningarna i de utredningar som avses i 2 § 2 mom. 2—4 punkten till Försäkringsinspektionen samt till de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är

belägen, minst en månad innan ändringen görs. Härvid skall det förfarande som anges i 3 och 4 § iakttas.

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster som bedrivs av försäkringsbolag i andra EES-stater än Finland

6 §

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Med *fritt tillhandahållande av försäkringstjänster* avses att ett försäkringsbolag i en annan stat än den stat i vilken tjänsterna tillhandahålls ingår

1) skadeförsäkringsavtal som hänför sig till en risk som finns i den stat där tjänsterna tillhandahålls,

2) livförsäkringsavtal med en fysisk person som är varaktigt bosatt i den stat där tjänsterna tillhandahålls, eller

3) livförsäkringsavtal med en juridisk person så att avtalet hänför sig till den juridiska personens driftställe i den stat där tjänsterna tillhandahålls avtalet.

7 §

Stat där risken är belägen

När ett försäkringsbolag bedriver fritt tillhandahållande av försäkringstjänster anses risken vara belägen i den stat där tjänsterna tillhandahålls, om det är fråga om

1) egendom som är belägen i denna stat när försäkringen avser en fastighet eller byggnad eller en byggnad och dess lösöre, om lösöret har försäkrats genom samma försäkringsavtal som byggnaden,

2) ett fordon som är registrerat i denna stat, när försäkringen avser ett fordon, eller

3) en försäkring som har tecknats i denna stat, när försäkringen har en giltighetstid om högst fyra månader och täcker risker som hänför sig till en resa eller semester.

I andra fall än de som nämns i 1 mom. anses risken vara belägen i den stat där tjänsterna tillhandahålls om försäkringstagaren är varaktigt bosatt där, eller, när försäkringstagaren är en juridisk person, om försäkringstagaren där har det driftställe som försäkring-

en gäller.

Vid införsel av motorfordon till Finland är risken med avvikelse från 1 mom. 2 punkten belägen i Finland i 30 dagar från det att köparen godkände leveransen.

8 §

Försäkringsbolags anmälan om att fritt tillhandahållande av försäkringstjänster inleds

Om ett försäkringsbolag ämnar bedriva fritt tillhandahållande av försäkringstjänster i en eller flera EES-stater skall bolaget innan det inleder verksamheten anmäla detta till Försäkringsinspektionen.

Till anmälan skall fogas en redogörelse för de risker som den tilltänkta verksamheten gäller och en beräkning för det intyg som avses i 9 § 2 mom.

Om bolagets anmälan omfattar bedrivande av trafikförsäkring skall till anmälan också fogas uppgifter om ersättningsombud. Ersättningsombudet skall ha gott anseende och tillräcklig kännedom om ersättningsverksamheten. Den som är omyndig, försatt i konkurs eller har meddelats näringsförbud får inte vara ersättningsombud.

Den skaderegleringsrepresentant som avses i 14 a § i trafikförsäkringslagen skall i den EES-stat för vilken representanten utsetts sköta också det ersättningsombuds uppgifter som avses i 3 mom., om försäkringsbolaget har underlåtit att utse ett ersättningsombud.

9 §

Försäkringsinspektionens skyldighet att sända upplysningar om fritt tillhandahållande

Försäkringsinspektionen skall inom en månad från mottagandet av den anmälan och de utredningar som avses i 8 § underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där bolaget har för avsikt att fritt tillhandahålla försäkringstjänster om försäkringsbolagets anmälan och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

Till uppgifterna skall Försäkringsinspektionen foga ett intyg om att försäkringsbolaget uppfyller kraven på verksamhetskapital

enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver och en redogörelse för de försäkringsklasser inom vilka försäkringsbolaget har rätt att bedriva verksamhet samt en redogörelse för de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan sökanden anföra besvär enligt 3 § 3 mom.

Försäkringsinspektionen kan vägra att sända upplysningar om den har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolagets solvens är tillräcklig eller att dess förvaltning har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning uppfyller kraven enligt 6 kap. 2 § 2 mom. Fritt tillhandahållande av tjänster kan inte inledas om Försäkringsinspektionen har vägrat att sända upplysningar.

10 §

Inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Försäkringsbolaget får fritt börja tillhandahålla tjänster då det har fått Försäkringsinspektionens meddelande om att upplysningarna har sänts till den myndighet som avses i 9 § 1 mom.

11 §

Anmälan om ändring av upplysningar

När de upplysningar som avses i 8 § ändras skall det förfarande som föreskrivs i 8—10 § tillämpas.

Direkt försäkring som försäkringsbolaget med stöd av etableringsrätten bedriver i en annan stat än en EES-stat

12 §

Filialetablering i en annan stat än en EES-stat

Ett försäkringsbolag som ämnar etablera en filial i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall före etableringen av filialen anmäla detta till Försäkringsinspektionen. I fråga om de upplysning-

ar som skall fogas till anmälan gäller 2 §.

Försäkringsinspektionen kan inom tre månader efter att den har fått den anmälan som avses i 1 mom. förbjuda att filialen etableras, om Försäkringsinspektionen har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolagets solvens är tillräcklig, att dess förvaltning har organiserats på behörigt sätt eller att försäkringsbolagets ledning eller filialens generalagent uppfyller kraven enligt 6 kap. 2 § 2 mom. och 6 kap. 4 § 1 och 3 mom.

På ändring av uppgifter om filial tillämpas bestämmelserna i 5 §.

Bestämmelser om skadeförsäkringsbolags verksamhet i Schweiziska edsförbundet

13 §

Tillämplig lagstiftning

Utöver vad som bestäms i 12 § tillämpas bestämmelserna i 14—18 § i detta kapitel på direkt försäkringsverksamhet som bedrivs av en sådan filial till ett skadeförsäkringsbolag som är belägen i Schweiziska edsförbundet (*Schweiz*). Dessutom bestäms filialens grundkapital, verksamhetskapital och garantibelopp enligt denna lag.

14 §

Ansökan om etablering av filial

Utöver vad som bestäms i 12 § skall till ansökan om etablering av filial fogas ett av Försäkringsinspektionen utfärdat intyg av vilket skall framgå

1) att sökanden inte bedriver annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet,

2) de försäkringsklasser inom vilka sökanden på basis av koncession som beviljats i Finland har rätt att bedriva verksamhet,

3) huruvida sökanden uppfyller de solvenskrav som den planerade verksamheten ställer och som enligt denna lag uppställts för skadeförsäkringsbolag,

4) en kalkyl över anläggningskostnaderna för administrationen och försäljningsorganisationen samt för ändamålet avsatta tillgångar och, i fråga om riskerna i skadeförsäkringsklass 18, "Turistassistans", de resurser

som den som tillhandahåller den utlovade assistansen har till sitt förfogande, samt

5) de försäkringsklasser inom vilka sökanden faktiskt bedriver verksamhet.

För utfärdande av intyget skall bolaget tillstålla Försäkringsinspektionen de uppgifter som inspektionen bestämmer.

15 §

Försäkringsinspektionens utlåtande om koncessionsansökan

När den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz till Försäkringsinspektionen har sänt en verksamhetsplan gällande filialen, jämte eventuella anmärkningar med anledning av koncessionsansökan, skall Försäkringsinspektionen inom tre månader efter att handlingarna och utredningarna mottagits ge sitt utlåtande om ansökan. Om Försäkringsinspektionen inte avger sitt utlåtande om ansökan inom den ovan nämnda tiden anses den ge sitt bifall till att ansökan godkänns.

16 §

Säkerhetsåtgärder

Försäkringsinspektionen kan begära att den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz vidtar sådana åtgärder mot filialen som avses i 25 kap. 9 § eller motsvarande åtgärder.

17 §

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Om ett finländskt skadeförsäkringsbolag överlåter det schweiziska försäkringsbeståndet eller en del av det till ett försäkringsbolag som har sin hemort i Schweiz skall Försäkringsinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts, hos den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Om det överlåtande bolaget är ett försäkringsbolag som har sin hemort i Schweiz och det övertagande bolaget är ett finskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Schweiz, skall Försäkringsinspektionen på begäran ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

18 §

Underrättelse om återkallelse av koncession

Försäkringsinspektionen skall underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz om återkallelse eller begränsning av ett skadeförsäkringsbolags koncession om bolaget har en filial i Schweiz.

Andra bestämmelser

19 §

Underrättelse om förvärv av ett utländskt försäkringsföretag

Om ett utländskt försäkringsföretag har blivit dotterföretag till ett försäkringsbolag och försäkringsbolaget inte har varit skyldigt att göra anmälan enligt 20 § i detta kapitel eller enligt 13 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, skall försäkringsbolaget underrätta Försäkringsinspektionen om saken inom tre månader.

20 §

Förvärv av bestämmande inflytande i kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning får inte förvärva i 1 kap. 5 och 6 § i bokföringslagen (1336/1997) avsett bestämmande inflytande i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte försäkringsbolaget eller försäkringsholdingsammanslutningen har anmält detta till Försäkringsinspektionen på förhand eller om Försäkringsinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Försäkringsinspektionen kan inom tre månader från att ha mottagit en anmälan enligt 1 mom. förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom., om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som skall tillämpas på det företag som är föremål för förvärvet väsentligt försvårar en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget.

Anmälan enligt denna paragraf behöver inte göras om ett företag som avses i 1 mom. hör till ett konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och motsvarande anmälan har gjorts till Finansinspektionen.

21 §

Europabolag

Om ett försäkringsbolag har för avsikt att flytta sin hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet så som bestäms i artikel 8 i europabolagsförordningen, skall försäkringsbolaget utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering till Försäkringsinspektionen sända en kopia av det förslag om flyttning som avses i artikel 8.2 och den redogörelse som avses i artikel 8.3 i förordningen.

Om försäkringsbolaget har för avsikt att efter flyttningen av hemorten fortsätta verksamheten i Finland, tillämpas på försäkringsbolaget vad som bestäms om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte ge ett intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004), om Försäkringsinspektionen innan ett tillstånd som avses i 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att försäkringsbolaget inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av hemort eller bestämmelserna om fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten eller att flyttningen av hemorten kränker de försäkrade förmånerna.

Tillstånd får beviljas innan det har förflutit en månad från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Försäkringsinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av hemorten.

När ett försäkringsbolags hemort har flyttats till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får en försäkringstagare i det försäkringsbolag som flyttar hemort, om han inte medverkat till beslutet om flyttning av hemort och om han inte enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal har rätt att säga upp försäkringen när som helst, skriftligen säga upp sitt försäkringsavtal inom tre månader från det tillkännagivande som avses i 5 mom.

Ett europabolag skall tillkännage en sådan registrering av flyttning av hemort som avses i artikel 8.11 i europabolagsförordningen genom att kungöra detta i den officiella tidningen samt i åtminstone en tidning som utkommer på den ort som var bolagets sista hemort i Finland. Försäkringsinspektionen kan bestämma att tillkännagivandet skall ske även på något annat sätt. Tillkännagivandet skall även innehålla ett omnämnande av den rätt som försäkringstagaren har att säga upp sitt försäkringsavtal så som föreskrivs om detta i 4 mom.

Föreskrifter

22 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om den beräkning som avses i 2 § 2 mom. 6 punkten.

4 kap.

Delägarskap, aktier och garantiandelar i försäkringsbolag

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Utöver bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolag bestämmelserna

om aktiebolag i 3 och 4 kap. i aktiebolagslagen.

2 §

Försäkringsbolagets delägare

Delägare i försäkringsaktiebolag är aktieägarna. Delägare i ömsesidiga försäkringsbolag är försäkringstagarna. Garantiandelsägare är också delägare i ömsesidiga bolag, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

I bolagsordningen för ömsesidiga försäkringsbolag kan försäkringstagares delägarskap inte begränsas på annat sätt än så att delägarskap uppkommer först då försäkringen varit i kraft en viss tid som inte får överstiga tre år, och att tecknande av sjö- eller återförsäkring inte medför delägarskap.

3 §

Skyldighet för aktieägare i försäkringsaktiebolag att betala särskilda avgifter

I bolagsordningen för försäkringsaktiebolag kan föreskrivas att aktieägarna är skyldiga att betala särskilda avgifter till bolaget.

4 §

Tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag

I bolagsordningen för ömsesidiga skadeförsäkringsbolag kan föreskrivas att försäkringstagardelägarna har tillskottsplikt gentemot bolaget.

Om försäkringstagardelägaren i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag är en konsument eller en sådan annan fysisk eller juridisk person som med beaktande av näringsverksamhetens art och omfattning samt förhållandena i övrigt i sin egenskap av försäkringsgivarens avtalspart kan jämföras med en konsument, kan tillskottsplikten vara högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de försäkringspremier som påförts honom föregående kalenderår.

Om ett ömsesidigt försäkringsbolag beslutar att ändra bolagsordningen så att försäkringstagardelägarna har tillskottsplikt eller så

att deras tillskottsplikt utvidgas eller om ett försäkringsaktiebolag fattar beslut om ombildning av bolaget till ett sådant ömsesidigt skadeförsäkringsbolag vars försäkringstagar- delägare har tillskottsplikt, har en försäkringstagar- delägare som inte medverkat till beslutet och som inte enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal får säga upp försäkringen när som helst rätt att inom tre månader från det tillkännagivande som avses i 2 mom. skriftligen säga upp sitt försäkringsavtal.

Bolagets styrelse skall tillkänna ett i 3 mom. avsett beslut genom att inom en månad efter det att ändringen av bolagsordningen registrerats kungöra beslutet i den officiella tidningen och i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort samt enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov bestämmer. Tillkännagivandet skall även innehålla ett omnämnande av den rätt för försäkringstagar- e att säga upp sitt försäkringsavtal som avses i 3 mom.

5 §

Skyldighet att göra anmälan till Försäkrings- inspektionen i samband med förvärv av aktier eller garantiandelar

Den som direkt eller indirekt ämnar förvärva aktier eller garantiandelar i ett försäkringsbolag skall anmäla detta på förhand till Försäkringsinspektionen, om

1) han på grund av förvärvet kommer att inneha minst 10 procent av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital, eller

2) hans innehav kommer att vara så stort att det motsvarar 10 procent av röstetalet för samtliga aktier eller garantiandelar, eller

3) hans innehav annars berättigar till att använda därmed jämförbart eller annars betydande inflytande i försäkringsbolagets förvaltning.

Om avsikten är att öka ett innehav som avses i 1 mom. så att det på grund av förvärvet kommer att uppgå till minst 20, 33 eller 50 procent av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital eller så att innehavet kommer att medföra en lika stor andel av det röstetal som alla aktier eller garantiandelar medför eller så att försäkringsbolaget blir ett dotterföretag, skall också detta förvärv anmälas på

förhand till Försäkringsinspektionen.

En anmälan enligt 1 eller 2 mom. skall göras också i det fall att det i innehavet ingående antalet aktier eller garantiandelar i försäkringsbolaget sjunker under någon av de gränser för innehav som föreskrivs i 1 eller 2 mom. eller om försäkringsbolaget upphör att vara ett dotterföretag till den anmälnings- skyldige.

Om en anmälare enligt 1 eller 2 mom. är ett aktiebolag eller ett därmed jämförbart utländskt bolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag, beaktas vid tillämpningen av de gränser för innehav om vilka bestäms i 1 och 2 mom. även innehaven hos andra bolag som hör till samma koncern som detta bolag och likaså innehaven hos en pensionsstiftelse eller pensionskassa som har grundats av dessa bolag eller som verkar i samband med dem. Vid tillämpningen av denna paragraf jämföras med en koncern de som sinsemellan står i ett sådant beroendeförhållande som kan jämföras med en koncern.

6 §

Anmälningskyldighet i samband med för- värv av aktier i finans- och försäkringskon- glomerats holdingsammanslutningar

Anmälan enligt 5 § behöver inte göras, om innehavet i försäkringsbolaget förvärvas indirekt genom förvärv av aktier i ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglo- merat och anmälan om ett sådant förvärv har gjorts till den tillsynsmyndighet som avses i den nämnda lagen. Om förvärvaren förutom indirekt innehav enligt detta moment dessutom har direkt innehav i samma försäkrings- bolag och de sammanlagda innehaven då leder till att de anmälningsgränser som avses i 5 § 1 eller 2 mom. överskrids, skall anmälan dock göras i enlighet med 5 §.

7 §

Upplysningar som skall ges i anmälan om förvärv av aktier eller garantiandelar

I anmälan enligt 5 § skall ges tillräckliga upplysningar om anmälaren och det tilltänkta

förvärvet, om anmälarens ekonomiska ställning och tidigare innehav i försäkringsbolaget samt om de avtals- och finansieringsarrangemang som gäller aktierna eller garantiandelarna. Anmälaren skall på begäran av Försäkringsinspektionen lämna de kompletterande uppgifter som inspektionen kräver.

8 §

Försäkringsinspektionens skyldighet att begära utlåtande

Om den som förvärvar ägarandelar som avses i 5 § 1 och 2 mom. är ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag med koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller moderföretag till ett sådant företag, eller en fysisk eller juridisk person som har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett sådant företag, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga begära ett utlåtande enligt 2 kap. 5 § 1 mom. om förvärvet.

9 §

Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda förvärv av aktier eller garantiandelar

Försäkringsinspektionen kan inom tre månader efter det att den anmälan som avses i 5 § och behövliga utredningar har inlämnats till inspektionen förbjuda förvärv av aktier eller garantiandelar, om innehavet anses äventyra sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet eller de försäkrade förmånerna.

Försäkringsinspektionen har rätt att för innehavet ställa de villkor som den anser nödvändiga för iakttagande av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet eller för tryggnad av de försäkrade förmånerna.

Parterna i ett förvärv eller en överlåtelse får inte vidta åtgärder med stöd av förvärvet eller överlåtelsen förrän ett slutgiltigt beslut har getts i ett ärende som gäller förvärvet, eller förvärvet annars kan anses ha blivit godkänt, om inte annat bestäms vid behandling-

en av ärendet.

10 §

Begränsade rättigheter för aktie- eller garantiandelsägare

Försäkringsinspektionen kan förbjuda en aktie- eller garantiandelsägare att utöva röst rätt i försäkringsbolaget för högst ett år i sänder, om

1) en anmälan enligt 5 § 1 och 2 mom. om förvärv av aktier eller garantiandelar inte görs,

2) aktierna eller garantiandelarna har förvärvats trots Försäkringsinspektionens förbud eller

3) det efter ett förvärv av aktier eller garantiandelar anses att ett innehav som överskrider någon av de gränser som föreskrivs i 5 § 1 eller 2 mom. allvarligt äventyrar försäkringsbolagets verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper eller de försäkrade förmånerna.

I de fall som nämns i 1 mom. 1 och 2 punkten har aktie- eller garantiandelsägarna i fråga om dessa aktier eller garantiandelar inte några andra rättigheter i försäkringsbolaget än rätt till vinst. Ett sådant förvärv får inte införas i försäkringsbolagets aktie- eller garantiandelsbok och inte heller i aktieägar- eller garantiandelsägarförteckningen.

11 §

Försäkringsbolags anmälningskyldighet

Försäkringsbolag skall årligen vid den tidpunkt som fastställs av Försäkringsinspektionen anmäla till Försäkringsinspektionen sådana aktie- och garantiandelsägare som avses i 5 § 1 och 2 mom. och storleken av deras innehav samt omedelbart meddela att ägarintresset blivit större eller mindre än de gränsvärden som avses i 5 § 1 eller 2 mom.

12 §

Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar

Försäkringsinspektionen har rätt att få de

upplysningar som behövs för övervakningen av försäkringsbolagets solvens av var och en som äger ett antal aktier eller garantiandelar som utgör minst 10 procent av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital eller ett innehav som motsvarar minst 10 procent av röstetalet för samtliga aktier eller garantiandelar eller som annars berättigar att använda därmed jämförbart eller annars betydande inflytande i försäkringsbolagets förvaltning.

DEL II

Förvaltning och bokslut

5 kap.

Bolagsstämma

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 5 kap. i aktiebolagslagen enligt vad som föreskrivs särskilt i detta kapitel.

Allmänna bestämmelser

2 §

Delägarnas beslutsfattande, behörighet och ordinarie bolagsstämma

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 5 kap. 1 och 2 §, 3 § 1 och 2 mom. samt 5—10 § i aktiebolagslagen.

3 §

Representantskap i ömsesidigt försäkringsbolag

I ett ömsesidigt försäkringsbolags bolagsordning kan bestämmas att beslutanderätten på bolagsstämman förutom av garantiandelsägarna även utövas av de representanter som försäkringstagardelägarna valt inom sig (*representantskap*). I fråga om representantskapets ledamöter gäller i övrigt vad som i detta kapitel föreskrivs om delägare.

4 §

Extra bolagsstämma

Extra bolagsstämma skall hållas om

- 1) så föreskrivs i bolagsordningen,
- 2) styrelsen anser det vara motiverat,
- 3) en delägare eller revisor kräver det i enlighet med 2 mom.,
- 4) förvaltningsrådet anser det vara motiverat och enligt bolagsordningen har rätt att besluta om extra bolagsstämma, eller om
- 5) Försäkringsinspektionen skriftligen yrkar på detta för behandling av ett visst ärende som den uppgett.

Extra bolagsstämma skall hållas, om en revisor eller försäkringsaktiebolags aktieägare med minst en tiondel eller en i bolagsordningen angiven mindre andel av samtliga aktier, eller ett ömsesidigt försäkringsbolags delägare med minst en tiondel eller en i bolagsordningen angiven mindre andel av delägarnas sammanlagda röstetal, skriftligen yrkar på detta för behandling av ett uppgett ärende. Om ett ömsesidigt försäkringsbolag har ett representantskap, har en tiondel av representantskapets ledamöter motsvarande rätt att yrka på extra bolagsstämma.

Stämmokallelse skall i ett privat bolag utfärdas inom två veckor och i ett publikt bolag inom en månad från det att yrkandet kom in till bolaget.

5 §

Ömsesidigt försäkringsbolags deltagande i bolagsstämma

Ett ömsesidigt försäkringsbolag eller dess dottersammanslutning kan inte delta i ett försäkringsbolags bolagsstämma på basis av en försäkring som tecknats i bolaget.

Allmänt om beslutsfattandet

6 §

Ärenden som skall avgöras, röstetal, jäv och åsidosättande av formkrav

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 5 kap. 11, 12, 14 och

15 § i aktiebolagslagen.

7 §

Delägares och representanters röstetal i ömsesidigt försäkringsbolag

Delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag har vid bolagsstämma en röst, om inte annat bestäms i bolagsordningen.

Om ett ömsesidigt försäkringsbolag har ett representantskap har varje ledamot av representantskapet en röst vid stämman. En ledamot av representantskapet får inte befullmäktiga någon annan att utöva rösträtt vid bolagsstämma, om inte något annat bestäms i bolagsordningen.

8 §

Begränsning av röstetalet i ömsesidigt försäkringsbolag

Var och en får vid ett ömsesidigt försäkringsbolags bolagsstämma för egen räkning eller som ombud för någon annan rösta med högst en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet. Det totala antalet röster som bygger på de vid stämman företrädda garantiandelsägarnas garantiandelar får, med beaktande av begränsningen i första meningen, vara högst lika stort som det totala antalet röster som bygger på de vid stämman företrädda försäkringstagarnas försäkringar, om inte något annat följer av 2 mom.

Om det sammanlagda antalet röster som bygger på de vid stämman företrädda garantiandelarna med beaktande av begränsningen i den första meningen i 1 mom. är större än det sammanlagda antalet röster som bygger på de vid stämman företrädda försäkringstagarnas försäkringar, får varje garantiandelsägare rösta med högst ett röstetal som fås när hans röstetal, som eventuellt redan begränsats till en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet, multipliceras med ett tal som fås genom att det sammanlagda antalet röster som bygger på försäkringstagarnas försäkringar, som eventuellt redan begränsats till en tiondel av det vid stämman företrädda röstetalet, divideras med det sammanlagda antalet på samma sätt begränsade röster som

bygger på garantiandelsägarnas garantiandelar. De tal som då fås avrundas till närmaste hela tal. Varje garantiandelsägare har dock minst en röst.

9 §

Likställighetsprincipen

Bolagsstämman får inte fatta beslut som strider mot den likställighetsprincip som avses i 1 kap. 22 §.

Förfarandet på stämman

10 §

Aktiebolagslagens bestämmelser om förfarandet på stämman som tillämpas på försäkringsbolag

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 5 kap. 16, 23 och 25 § i aktiebolagslagen.

11 §

Platsen för stämman

Med avvikelse från 5 kap. 16 § 1 mom. i aktiebolagslagen får ett försäkringsbolags bolagsstämma inte hållas utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

12 §

Sammankallande

Styrelsen sammankallar bolagsstämman. I bolagsordningen kan dock bestämmas att förvaltningsrådet sammankallar bolagsstämman.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse borde utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut eller om de gällande bestämmelserna och föreskrifterna om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, skall Försäkringsinspektionen på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor eller en delägare sammankalla stämman på bolagets bekostnad.

Försäkringsinspektionen kan sammankalla bolagsstämman även om nämnda ansökan inte görs. Försäkringsinspektionens beslut kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft.

13 §

StämmokallelSENS innehåll

I stämmokallelsen skall nämnas bolagets namn, tid och plats för stämman samt de ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende som gäller ändring av bolagsordningen skall behandlas på stämman, skall ändringens huvudsakliga innehåll nämnas i kallelsen.

Särskilda bestämmelser om stämmokallelsens innehåll finns i

- 1) 5 kap. 7 § i aktiebolagslagen, som gäller anmälan,
- 2) 5 kap. 16 § 2 mom. i aktiebolagslagen, som gäller användning av tekniska hjälpmedel,
- 3) 5 kap. 14 § 3 mom. i denna lag, som gäller senare stämma,
- 4) 9 kap. 4 § 2 mom. i aktiebolagslagen, som gäller riktad emission,
- 5) 18 kap. 2 § i denna lag, som gäller inlösen genom minskning av aktiekapitalet,
- 6) 15 kap. 6 § 3 mom. i aktiebolagslagen, som gäller riktat förvärv och riktad inlösen av egna aktier, och 15 kap. 9 § 3 mom. i aktiebolagslagen, som gäller sammanläggning av aktier,
- 7) 19 kap. 7 § 2 mom. 2 punkten i denna lag, som gäller fusion, samt i
- 8) 20 kap. 7 § 3 mom. 2 punkten i denna lag, som gäller delning.

14 §

Kallelsetid

Stämmokallelse skall utfärdas tidigast två månader och senast en vecka före bolagsstämman, den sista anmälningsdagen enligt 5 kap. 7 § i aktiebolagslagen eller den i 4 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen angivna dagen för bolag som har anslutits till värdeandelssystemet. I ett publikt bolag kan kallelsen dock utfärdas tidigast tre månader före

den ovan nämnda dagen.

Bestämmelser om kallelsetiden finns också i 18 § 3 mom., 19 kap. 7 § 2 mom. 2 punkten, 20 kap. 7 § 3 mom. 2 punkten, 21 kap. 9 § samt 23 kap. 3 §. Om en förutsättning för ett giltigt beslut enligt bolagsordningen är att beslutet fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas förrän den första stämman har hållits. I kallelsen skall nämnas det beslut som den första stämman har fattat.

15 §

Kallelsesätt

Till varje delägare vars adress är känd för försäkringsbolaget skall sändas en skriftlig stämmokallelse, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen.

Utöver vad som föreskrivs i bolagsordningen skall till varje delägare vars adress är känd för bolaget sändas en skriftlig kallelse, om stämman skall behandla en sådan ändring av bolagsordningen som avses i 21 §. Motsvarande bestämmelser om skriftlig kallelse finns i 19 kap. 7 § 2 mom., 20 kap. 7 § 3 mom., 21 kap. 9 § 2 mom. 2 punkten, 22 kap. 6 § 2 mom. samt 23 kap. 3 § 2 mom.

16 §

Stämmohandlingar samt framläggande och sändande av dessa

Styrelsens beslutsförslag samt, om bokslutet behandlas på stämman, bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen skall i minst en veckas tid före stämman hållas tillgängliga för delägarna på bolagets huvudkontor eller webbsidor. Handlingarna skall utan dröjsmål sändas till delägare som ber om dem samt läggas fram på bolagsstämman.

Om ett beslut gäller emission av aktier, optionsrätter eller andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar, fondförhöjning av aktiekapitalet, vinstutdelning eller beviljande av andra ekonomiska fördelar, utbetalning av medel från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet, minskning av aktie- eller garantikapitalet,

förvärv eller inlösen av egna aktier eller garantiandelar eller likvidation, och om bokslutet inte behandlas på stämman gäller 1 mom. också

1) det senaste bokslutet samt den senaste verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen,

2) ett beslut som efter den senaste räkenskapsperioden eventuellt har fattats om utbetalning av bolagets medel,

3) delårsrapporter som har upprättats efter den senaste räkenskapsperioden, samt

4) styrelsens redogörelse för sådana händelser efter det senaste bokslutet eller den senaste delårsrapporten som väsentligt påverkar bolagets ställning.

I 19 kap. 8 §, 20 kap. 8 § samt 21 kap. 10 § föreskrivs om handlingar som i samband med beslut om fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet skall hållas tillgängliga och sändas till den som ber om dem.

17 §

Undantag från skyldigheten att hålla handlingar tillgängliga och sända dem

Vad som i 16 § föreskrivs om att hålla bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen tillgängliga före bolagsstämman och sända dem tillämpas inte, om bolaget i enlighet med värdepappersmarknadslagen har offentliggjort informationen senast en vecka före bolagsstämman.

18 §

Fortsatt stämman

Bolagsstämman kan besluta att behandlingen av ett ärende skall överföras till en fortsatt stämman.

Den ordinarie bolagsstämman skall överföra ett ärende som gäller godkännande av bokslutet och användning av bolagets vinst till en fortsatt stämman, om aktieägare i ett försäkringsaktiebolag vilka har minst en tiondel av samtliga aktier eller delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag vilka har minst en tredjedel eller en i bolagsordningen fastställd mindre del av det sammanlagda rösttalet för de delägare som är representerade

vid stämman kräver det. Den fortsatta stämman skall hållas tidigast en månad och senast tre månader efter den ordinarie bolagsstämman. Beslutet behöver inte på yrkande av en minoritet skjutas upp flera gånger.

Till den fortsatta stämman skall utfärdas en särskild kallelse, om den hålls över fyra veckor efter bolagsstämman. En kallelse till fortsatt stämman kan alltid utfärdas senast fyra veckor före stämman.

Beslutskrav

19 §

Majoritetsbeslut och ändring av ett aktiebolags rättigheter

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 5 kap. 26 och 28 § i aktiebolagslagen.

20 §

Beslut med kvalificerad majoritet

Om ett beslut skall fattas med kvalificerad majoritet, gäller som bolagsstämmans beslut i ett försäkringsaktiebolag det förslag som har biträtts med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna och de vid stämman företrädda aktierna samt i ett ömsesidigt försäkringsbolag det förslag som har biträtts av delägare med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna.

Om inte annat föreskrivs i denna lag eller i aktiebolagslagen eller bestäms i bolagsordningen, förutsätts kvalificerad majoritet för beslut som gäller

- 1) ändring av bolagsordningen,
- 2) riktad aktie- eller garantiandelsemision,
- 3) emission av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar,
- 4) förvärv eller inlösen av egna aktier eller garantiandelar i ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag,
- 5) riktat förvärv av egna aktier eller garantiandelar,
- 6) fusion,
- 7) delning,

8) överlåtelse av försäkringsbeståndet,
 9) ändring av bolagsformen från försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller från ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag, samt

10) likvidation och avslutande av likvidation.

Om det finns aktier eller garantiandelar av olika slag i bolaget, är en förutsättning för ett giltigt beslut om fusion i det överlåtande bolaget, delning i det ursprungliga försäkringsaktiebolaget, överlåtelse av försäkringsbolagets försäkringsbestånd, likvidation och avslutande av likvidation samt om riktat förvärv av egna aktier eller garantiandelar i ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag dessutom att beslutet biträds med en kvalificerad majoritet av de aktier eller garantiandelar av varje slag som är företrädda vid stämman.

Kravet på kvalificerad majoritet kan inte lindras genom en bestämmelse i bolagsordningen.

Till den del som i aktiebolagslagen eller någon annan lagstiftning hänvisas till beslutsfattande med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 27 § i aktiebolagslagen tillämpas i fråga om försäkringsbolag denna paragraf i stället för 5 kap. 27 § i aktiebolagslagen.

21 §

En delägares samtycke

En delägares samtycke till ändring av bolagsordningen skall inhämtas när

1) delägarens rätt till en andel av bolagets vinst eller nettoförmögenhet minskas genom en sådan bestämmelse i bolagsordningen som avses i 16 kap. 10 §,

2) delägarens betalningsskyldighet gentemot försäkringsbolaget ökas, eller

3) bolagets rätt till skadestånd begränsas på det sätt som avses i 28 kap. 10 §.

En aktie- eller garantiandelsägares samtycke till ändring av bolagsordningen skall inhämtas när

1) rätten att förvärva aktie- eller garantiandelsägarens aktier eller garantiandelar begränsas genom att det i bolagsordningen tas in en sådan inlösenklausul som avses i 3 kap. 7 § i aktiebolagslagen eller en sådan sam-

tyckesklausul som avses i 3 kap. 8 § i aktiebolagslagen,

2) aktie- eller garantiandelsägarens aktie- eller garantiandelsbaserade företrädesrätt till aktier eller garantiandelar begränsas på det sätt som avses i 9 kap. 3 § 3 mom. i aktiebolagslagen,

3) rätten för minoriteten att kräva vinstutdelning begränsas på det sätt som avses i 16 kap. 7 § 2 mom.,

4) aktie- eller garantiandelsägarens aktie eller garantiandel förenas med ett sådant inlösenvillkor som avses i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen, eller

5) det inbördes förhållandet mellan de rättigheter som aktier eller garantiandelar av samma slag medför ändras på ett sätt som berör aktie- eller garantiandelsägarens aktier eller garantiandelar.

Aktie- eller garantiandelsägarens samtycke skall inhämtas också för riktad inlösen av aktier eller garantiandelar enligt 15 kap. 6 § i aktiebolagslagen.

Bolagsstämman får inte fatta beslut som strider mot den likställighetsprincip som avses i 1 kap. 22 § utan samtycke av den delägare på vars bekostnad en otillbörlig fördel ges.

Andra bestämmelser

22 §

Ändring av bolagsordningen

Bolagsstämman beslutar om ändring av bolagsordningen. Beslutet skall fattas med sådan kvalificerad majoritet som avses i 20 §.

Ett beslut om ändring av bolagsordningen skall sedan Försäkringsinspektionen fastställt ändringen utan dröjsmål anmälas för registrering och inte verkställas förrän det har registrerats. Om en ändring av bolagsordningen förutsätter verkställighetsåtgärder som skall registreras, skall ändringen anmälas för registrering och registreras i samband med verkställighetsåtgärderna.

Om den rätt som en aktie eller en garantiandel medför bestäms utifrån aktiens eller garantiandelens nominella belopp, skall denna rätt inte påverkas av att det nominella beloppet slopas, om inte något annat beslutas.

23 §

Klander av beslut

I 27 kap. föreskrivs om klander av bolagsstämans beslut.

randen väljs av styrelsen, om inte annat beslutades då styrelsen valdes eller om inte annat föreskrivs i bolagsordningen. Bolagets verkställande direktör eller bolagets ansvariga försäkringsmatematiker enligt i 31 kap. 4 § får inte fungera som ordförande.

4 §

Styrelseledamöternas behörighet

6 kap.

Försäkringsbolagets ledning och företrädare

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Utöver bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolag bestämmelserna i 6 kap. i aktiebolagslagen, dock inte kapitlets 1, 8, 10, 19 och 24 §.

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

Minst en styrelseledamot skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Styrelseledamöterna skall vara väl ansedda och de skall ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom skall i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.

Majoriteten av ett försäkringsbolags styrelseledamöter skall bestå av personer som inte är styrelseledamöter eller ersättare eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare i ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget eller hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget.

Ett försäkringsbolag skall utan dröjsmål lämna en anmälan till Försäkringsinspektionen om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. I denna anmälan skall ges en redogörelse för att styrelsens ledamöter uppfyller kraven enligt 1—3 mom.

Vad som i 2 § 2 mom. och 1, 3 samt 5 mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsholdingsammanslutningar.

2 §

Försäkringsbolagets ledning

Bolaget skall ha en styrelse och en verkställande direktör. Bolaget kan också ha ett förvaltningsråd.

Ett försäkringsbolags styrelse och verkställande direktör skall leda försäkringsbolaget med yrkesskicklighet, enligt sunda och försiktiga affärprinciper samt enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning.

I 1 kap. 22 § föreskrivs om förbud mot beslut som strider mot likställighetsprincipen, i 1 kap. 23 § om omsorgsplikten och i 28 kap. om skadeståndsansvar.

3 §

Styrelseledamöter, ersättare och ordförande

Till styrelsen skall väljas minst tre ledamöter. Om det finns en eller flera ersättare i styrelsen tillämpas bestämmelserna om styrelseledamöter i denna lag och i aktiebolagslagen på motsvarande sätt på ersättare.

Styrelsen skall ha en ordförande. Ordfö-

5 §

Bestämmelser som skall tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare.

På verkställande direktören tillämpas vad som föreskrivs om styrelseledamöter i 4 § 1, 3 och 5 mom. samt i 6 kap. 2 § 2 mom. och 4 § i aktiebolagslagen.

Verkställande direktören skall alltid vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vad som i denna lag och i aktiebolagslagen föreskrivs om verkställande direktören skall också tillämpas på ställföreträdare.

Verkställande direktören för ett försäkringsbolag och dennes ställföreträdare får inte vara verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget eller för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget.

Ett försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker enligt 31 kap. 4 § i denna lag får inte vara försäkringsbolagets verkställande direktör.

Vad som i 2 § 2 mom. och 1 mom. i denna paragraf föreskrivs om verkställande direktören tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsholdingsammanslutningars verkställande direktör.

6 §

Förfarande i avsaknad av behörig styrelse eller verkställande direktör

Om bolaget inte har en i handelsregistret antecknad behörig styrelse, skall Försäkringsinspektionen sammankalla bolagsstämman eller, om styrelsen utses av förvaltningsrådet, detta att utse en styrelse. Om bolaget inte har en i handelsregistret antecknad verkställande direktör, skall Försäkringsinspektionen sammankalla styrelsen för att utse en verkställande direktör. Väljs inte någon styrelse eller verkställande direktör eller anmäls inte detta utan dröjsmål till handelsregistret,

skall Försäkringsinspektionen förordna en eller flera sysslomän att sköta bolagets angelägenheter tills en styrelse eller en verkställande direktör valts och antecknats i registret.

Har ett försäkringsbolag inte en i handelsregistret antecknad behörig styrelse därför att en styrelseledamot som enligt bolagsordningen skall tillsättas i annan ordning än genom bolagsstämmans eller förvaltningsrådets beslut inte har blivit utsedd, skall Försäkringsinspektionen förordna en eller flera sysslomän såsom ställföreträdare för styrelseledamoten att sköta bolagets angelägenheter tills styrelseledamoten valts och antecknats i registret.

Om Försäkringsinspektionen inte redan har vidtagit behövliga åtgärder, får i de fall som avses i denna paragraf ansökan till Försäkringsinspektionen göras av en styrelseledamot, verkställande direktören, en delägare, en borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av att bolaget har en behörig styrelse och verkställande direktör.

7 §

Bestämmelser som tillämpas på förvaltningsrådet

På förvaltningsrådet och dess ledamöter skall dessutom tillämpas bestämmelserna i 4 § 1 mom. liksom även i 6 kap. 2 § 2 mom. samt 3—6, 9 och 11—13 § i aktiebolagslagen.

Placeringsplan och intern kontroll

8 §

Placeringsplan

Ett försäkringsbolags styrelse skall göra upp en plan för placeringen av bolagets tillgångar (*placeringsplan*).

9 §

Intern kontroll och riskhanteringssystem

Ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingsammanslutning skall ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanter-

ingssystem med beaktande av arten och omfattningen av bolagets verksamhet.

Föreskrifter och dispens

10 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om

1) de utredningar över försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör som avses i 4 § 5 mom. som den skall tillställas,

2) den placeringsplan som avses i 8 §, samt

3) hur den interna kontroll och riskhantering som avses i 9 § skall ordnas.

11 §

Dispens

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av ett försäkringsbolag bevilja tillstånd för att

1) ingen av styrelseledamöterna är bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med avvikelse från 4 § 2 mom.,

2) majoriteten av ett försäkringsbolags styrelseledamöter är styrelseledamöter eller ersättare eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget eller som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget, med avvikelse från 4 § 4 mom., samt

3) försäkringsbolagets verkställande direktör inte är bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med avvikelse från 5 § 2 mom.

De undantag som avses i 1 mom. 1 och 3 punkten kan beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget eller skötseln av bolaget enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

7 kap.

Revision och särskild granskning

1 §

Tillämplig lag

Om revision av försäkringsbolag gäller vad som föreskrivs i detta kapitel, i 13 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i revisionslagen (459/2007). Bestämmelserna i 7 kap. i aktiebolagslagen tillämpas inte på revision av försäkringsbolag.

På revision i försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas 3 och 7 § i detta kapitel.

På revision i försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas 25 § 1 mom. 8 punkten, 5 kap. och 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen.

2 §

Revisorsval

Ett försäkringsbolag skall ha en revisor, om det inte i bolagsordningen föreskrivs om flera revisorer. Bolagets revisor väljs av bolagsstämman. Om det enligt bolagsordningen skall väljas flera revisorer, kan det föreskrivas i bolagsordningen att en eller vissa av dem, dock inte alla, väljs i någon annan ordning.

3 §

Behörighetskrav för revisorer

Minst en av de revisorer som försäkringsbolagets bolagsstämma eller försäkringsholdingsammanslutningens bolagsstämma eller motsvarande organ väljer skall vara en CGR-revisor eller en CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen.

4 §

Revisorssuppleant

Om endast en revisor valts för sammanslutningen och denne inte är en sådan CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2

punkten i revisionslagen skall åtminstone en revisorssuppleant väljas.

Vad som i denna lag och revisionslagen föreskrivs om revisorer tillämpas också på revisorssuppleanter.

5 §

En revisors mandattid

Mandattiden för ett försäkringsbolags revisor upphör vid utgången av den följande ordinarie bolagsstämman efter valet. Mandattiden upphör och den nya revisorns mandattid börjar vid utgången av den bolagsstämma som väljer ny revisor, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen eller om inte något annat beslutas när den nya revisorn väljs. I bolagsordningen kan dock inte bestämmas att revisorns mandattid fortgår tills vidare.

6 §

Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor skall i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och sammanslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.

Försäkringsbolagets revisor skall minst en gång per år granska huruvida den täckningsförteckning som avses i 10 kap. 6 § och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som uppställts i denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Granskning skall utföras också när Försäkringsinspektionen särskilt begär detta.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. skall avges till bolagets styrelse.

Bolagets styrelse och förvaltningsråd skall minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt övriga omständigheter som framkommit i samband med revi-

sionen.

7 §

Revisors anmälningsskyldighet till Försäkringsinspektionen

Ett försäkringsbolags revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsbolaget och som denne i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för beviljande av koncession eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsbolags verksamhet,

2) äventyra försäkringsbolagets fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett villkorat eller nekande yttrande om fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Ett försäkringsbolags revisor är även skyldig att till Försäkringsinspektionen anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut som han får kännedom om när han utför sitt uppdrag i en sammanslutning som har i 1 kap. 5 § i bokföringslagen nämnt bestämmande inflytande i ett försäkringsbolag där han är revisor, eller i vilket nämnda försäkringsbolag har ovan avsedda bestämmande inflytande. En finsk försäkringsholding-sammanslutnings revisor skall likaså till Försäkringsinspektionen anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut vilka gäller försäkringsbolag som hör till samma koncern som försäkringsholding-sammanslutningen och vilka han får kännedom om när han utför sitt uppdrag i försäkringsholdingsammanslutningen.

En revisor som har handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som eventuellt orsakas av åtgärder som avses i denna paragraf.

8 §

Förordnande av revisor

Försäkringsinspektionen skall på anmälan förordna en behörig revisor för försäkringsbolaget, om

1) en revisor inte har valts lagenligt,
 2) en revisor inte är behörig enligt denna lag eller 3 § i revisionslagen eller inte är oberoende enligt 24 § eller jävigt enligt 25 § i nämnda lag, eller

3) en bestämmelse i bolagsordningen om antalet revisorer eller deras behörighet inte har iakttagits.

Anmälan får i ovan avsedda fall göras av vem som helst. Styrelsen är skyldig att göra anmälan, om inte den, på vilken det ankommer att utse en revisor, utan dröjsmål utser en behörig revisor.

I ett ärende som gäller sådant oberoende som avses i 1 mom. 2 punkten skall Försäkringsinspektionen begära ett utlåtande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd innan det avgörs.

Innan ett i denna paragraf avsett förordnande meddelas, skall bolagets styrelse höras. Förordnandet gäller tills det för bolaget i föreskriven ordning utsetts en revisor i stället för den som Försäkringsinspektionen förordnat.

Särskild granskning

9 §

Beslut om särskild granskning

En delägare kan ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter hos Försäkringsinspektionen. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträts så som avses i 2 mom. Ansökan till Försäkringsinspektionen skall göras inom en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget skall läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen skall behandlas. Ansökan kan göras om förslaget i ett ömsesidigt försäkringsbolag biträds av röstberättigade med minst en tredjedel av de vid stämman avgivna rösterna, eller i ett försäkringsaktiebolag av aktieägare med minst en tiondel av samtliga aktier eller en tredjedel av de vid stämman företrädda akti-

erna. I ett publikt försäkringsaktiebolag med olika slag av aktier tillkommer samma rätt aktieägare med minst en tiondel av alla aktier av ett visst slag eller en tredjedel av de vid stämman företrädda aktierna av ett visst slag.

Försäkringsinspektionen skall höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan skall bifallas, om vägande skäl för granskningen anses föreligga. Försäkringsinspektionen kan förordna en eller flera granskare. Ett sådant förordnande kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft.

10 §

Särskild granskare

En särskild granskare skall vara en fysisk person eller en revisionssammanslutning. Den särskilda granskaren skall ha den ekonomiska och juridiska sakkunskap och erfarenhet som granskningsuppdragets art och omfattning förutsätter. Vad som i 28 kap. 7—10 §, 24 kap. 3 § i aktiebolagslagen samt i 3, 8, 18, 19, 24—26 och 51 § i revisionslagen föreskrivs om en revisor skall på motsvarande sätt tillämpas på en särskild granskare.

11 §

Granskningsyttrande över en särskild granskning

Över en särskild granskning skall ges ett yttrande till bolagsstämman. Yttrandet skall under minst en vecka före bolagsstämman hållas tillgängligt för delägarna på bolagets huvudkontor eller webbsidor och utan dröjsmål sändas till de delägare som ber om det samt läggas fram på bolagsstämman.

12 §

Arvode och övriga kostnader

En särskild granskare har rätt till ett arvode av bolaget. Bolaget svarar också för de övriga kostnaderna för granskningen. En domstol kan dock av särskilda skäl ålägga en delägare som har ansökt om särskild granskning att

helt eller delvis ersätta bolaget för granskningens kostnaderna.

Föreskrifter

13 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om den berättelse som avses i 6 § 3 mom.

8 kap.

Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

På ett försäkringsbolags egna kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern tillämpas 8 kap. 10 och 12 § i aktiebolagslagen.

Eget kapital

2 §

Indelning och användning av eget kapital

Ett försäkringsbolags egna kapital indelas i bundet eget kapital och fritt eget kapital. Bundet eget kapital är i ett försäkringsaktiebolag aktiekapitalet, uppskrivningsfonden, fonden för verkligt värde och omvärderingsfonden samt i ett ömsesidigt försäkringsbolag garantikapitalet, grundfonden, uppskrivningsfonden, fonden för verkligt värde och omvärderingsfonden. Övriga fonder samt räkenskapsperiodens vinst och förlust hänförs till det fria egna kapitalet.

Bestämmelser om utbetalning och annan användning av eget kapital finns dessutom i 16—18 kap.

3 §

Fonden för inbetalat fritt eget kapital

I fonden för inbetalat fritt eget kapital skall tas upp den del av aktiernas eller garantiandelarnas teckningspris som enligt avtalet om bolagsbildning eller beslutet om emittering av aktier eller garantiandelar inte skall tas upp i aktiekapitalet eller garantikapitalet och som enligt bokföringslagen inte skall tas upp som en post under främmande kapital, samt en sådan annan investering av eget kapital som inte tas upp i någon annan fond.

I fonden skall tas upp också det belopp med vilket försäkringsaktiebolagets aktiekapital minskas och som inte används till täckning av förlust eller utbetalning av medel.

Bokslut och verksamhetsberättelse

4 §

Tillämpning av bokföringslagen

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel, tillämpas bokföringslagen på försäkringsbolags bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut.

Bokföringslagens 1 kap. 4 §, 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom. och 6 §, 4 kap. 1 och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § tillämpas inte på försäkringsbolags bokslut och verksamhetsberättelse.

Bokföringslagens 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § tillämpas inte på försäkringsbolags koncernbokslut eller på upprättande av moderbolagets verksamhetsberättelse. På koncernbokslut tillämpas inte heller de bestämmelser i bokföringslagen som nämns i 2 mom.

I fråga om den tidpunkt när en notering får göras enligt 2 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen tillämpas en tidsfrist på tre månader.

Bestämmelsen i 3 kap. 3 § 1 mom. 2 a punkten i bokföringslagen tillämpas inte på behandlingen av försäkringsavtal enligt finsk lagstiftning i bokslut eller koncernbokslut för försäkringsbolag.

Bestående aktiva enligt 4 kap. 3 § i bokföringslagen är posterna materiella och imma-

teriella tillgångar i balansräkningen för försäkringsbolag med undantag för varulager; varulager betraktas som omsättningstillgångar enligt 4 kap. 4 § i bokföringslagen. På materiella och immateriella tillgångar tillämpas i övrigt bokföringslagens bestämmelser om bestående aktiva, om inte något annat följer av 2 mom. Utan hinder av bestämmelserna i 2 mom. tillämpas 5 kap. 13 och 16 § i bokföringslagen på de poster som avses i detta moment. På varulager tillämpas dock bokföringslagens bestämmelser om omsättningstillgångar med undantag av de bestämmelser som nämns i 2 mom. och 5 kap. 16 § i bokföringslagen.

Bestämmelserna i 4 kap. 5 § 3 mom. i bokföringslagen tillämpas även på försäkringsbolags fastighetsplaceringar.

Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen tillämpas inte på en dotter- eller intressesammanslutnings försäkringstekniska ansvarsskuld eller på placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar. Användningen av detta undantagsförfarande skall uppges i noterna till koncernbokslutet.

5 §

Räkenskapsperiod

Räkenskapsperioden för ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingsammanslutning som är moderbolag är kalenderåret. Då verksamheten inleds eller avslutas eller då tidpunkten för bokslutet ändras får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än detta, dock högst 18 månader.

6 §

Tid för upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse

Bokslutet och verksamhetsberättelsen för ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingsammanslutning som är moderbolag skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

7 §

Placerings- och anläggningstillgångar

Anläggningstillgångar är föremål, rättigheter som kan överlätas separat och andra tillgångar som är avsedda att i affärsverksamheten stadigvarande ge intäkter under flera räkenskapsperioder.

Placeringsstillgångar är tillgångar som förvärvats för placering av medel eller tryggnad av placeringar.

Tillgångar uppdelade enligt användningsändamål hör till olika tillgångsgrupper enligt de relationstal som fås av användningsändamålen.

8 §

Bokslutets innehåll

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

- 1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på balansdagen,
- 2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,
- 3) en finansieringsanalys, som beskriver anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden, samt
- 4) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen (*noter*).

Om införande av koncernbokslut i bokslutet bestäms i 20 §.

För varje post i balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (*jämförelsetal*). Om specificeringen av balansräkningen, resultaträkningen eller finansieringsanalysen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse om vilken föreskrivs i 9—13 §. Den information som avses i 10—13 § får dock ges i bokslutsnoter i stället för i verksamhetsberättelsen, om inte något annat föreskrivs i bokföringslagen.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

9 §

Verksamhetsberättelsens uppgifter om verksamheten och dess utveckling

I verksamhetsberättelsen lämnas uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av försäkringsbolagets verksamhet. I verksamhetsberättelsen lämnas

1) en redogörelse som ger en rättvisande bild av utvecklingen och resultatet av försäkringsbolagets verksamhet samt av försäkringsbolagets ekonomiska ställning, inklusive en beskrivning av de viktigaste riskerna och osäkerhetsfaktorerna,

2) en redogörelse för forsknings- och utvecklingsverksamhetens omfattning, om forsknings- och utvecklingsverksamheten har betydelse för att ge rättvisande och tillräcklig information om verksamhetsresultatet och den ekonomiska ställningen,

3) väsentliga händelser under räkenskapsperioden och efter dess utgång,

4) den förväntade framtida utvecklingen,

5) en redogörelse för sådan anknytande verksamhet enligt 2 kap. 16 § i denna lag som försäkringsbolaget bedriver, samt

6) en förteckning över bolagets utländska filialer.

Den redogörelse som avses i 1 mom. 1 punkten skall vara en opartisk och heltäckande analys av utvecklingen och resultatet av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt av bolagets ekonomiska ställning, och den skall motsvara bolagets omfattning och uppbyggnad. Bedömningen skall innefatta de väsentligaste nyckeltalen för bolagets affärsverksamhet och för förståelse av den ekonomiska ställningen och resultatet.

Den analys som ingår i verksamhetsberättelsen skall vid behov innefatta kompletterande uppgifter och tilläggsutredningar om talen i bokslutet.

10 §

Verksamhetsberättelsens uppgifter om eget kapital och kapitallån

Verksamhetsberättelsen skall innehålla styrelsens förslag till åtgärder gällande bolagets vinst eller förlust samt styrelsens förslag till eventuell utbetalning av annat fritt eget kapital.

I verksamhetsberättelsen skall uppges

1) antalet aktier eller garantiandelar i bolaget uppdelat enligt slag av aktie eller garantiandel samt bolagsordningens huvudsakliga bestämmelser om varje slag av aktie eller garantiandel,

2) de huvudsakliga villkoren för kapitallån och den på lånen upplupna, icke-kostnadsförda räntan.

11 §

Verksamhetsberättelsens uppgifter om närstående lån

I verksamhetsberättelsen skall separat uppges penninglån, säkerheter och ansvarsförbindelser till personer som står bolaget nära samt de huvudsakliga villkoren för dessa, i det fall att penninglånen, säkerheterna och ansvarsförbindelserna sammanlagt överstiger 20 000 euro eller utgör mer än fem procent av bolagets eget kapital enligt balansräkningen.

Ett försäkringsbolag och en person anses vara närstående till varandra, om den ena parten kan utöva ett bestämmande inflytande över den andra eller ett betydande inflytande över beslut som gäller den andras ekonomi och affärsverksamhet.

12 §

Verksamhetsberättelsens uppgifter om strukturella och finansiella arrangemang

Av verksamhetsberättelsen skall framgå

1) om bolaget har blivit moderbolag, huruvida bolaget har varit övertagande bolag vid en fusion eller delning eller huruvida bolaget har delats,

2) om försäkringsbolaget under räkenskapsperioden genom överlåtelse av försäkringsbeståndet har övertagit eller överlåtit tillgångar eller skulder eller genom ansvarsöverföring övertagit tillgångar eller skulder,

3) det huvudsakliga innehållet i ett sådant emissionsbeslut som avses i 9 kap. 5 och 17 § i aktiebolagslagen både i fråga om ett försäkringsaktiebologs aktier och ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelar,

4) det huvudsakliga innehållet i ett beslut som i enlighet med 10 kap. 3 § i aktiebolagslagen har fattats om emission av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier både i fråga om ett försäkringsaktiebologs aktier och ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelar,

5) de huvudsakliga villkoren för teckning av aktier eller garantiandelar som baserar sig på tidigare emitterade optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar, samt

6) styrelsens gällande fullmakter att emittera aktier samt optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar både i fråga om ett försäkringsaktiebologs aktier och ett ömsesidigt försäkringsbolags garantiandelar.

13 §

Verksamhetsberättelsens uppgifter om egna aktier och garantiandelar

I verksamhetsberättelsen skall enligt slag av aktie eller garantiandel anges

1) det sammanlagda antal aktier eller garantiandelar i försäkringsbolaget och moderbolaget som bolaget och dess dottersammanslutningar innehar och har mottagit som pant samt deras relativa andelar av samtliga aktier och garantiandelar och röstetalet för dem, samt

2) de egna aktier eller garantiandelar och aktier eller garantiandelar i moderbolaget som bolaget har förvärvat och mottagit som pant under räkenskapsperioden samt avyttring och ogiltigförklaring av dessa.

I verksamhetsberättelsen skall lämnas följande uppgifter om egna aktier eller garantiandelar och aktier och garantiandelar i moderbolaget som under räkenskapsperioden

har förvärvats och mottagits som pant av försäkringsbolaget samt avyttrats och förklarats ogiltiga:

1) hur aktierna eller garantiandelarna har tillfallit bolaget eller avyttrats,

2) aktiernas eller garantiandelarnas antal och relativa andel av samtliga aktier eller garantiandelar, samt

3) betalat vederlag.

Aktier eller garantiandelar som försäkringsbolaget innehar skall uppges separat från aktier eller garantiandelar som det har tagit emot som pant. Om aktier eller garantiandelar har tagits emot från eller överlåtit till en närstående, skall denne nämnas vid namn.

Värderings- och periodiseringsbestämmelser

14 §

Värderings- och periodiseringsbestämmelser för fordringar och finansieringstillgångar och finansieringsskulder

I balansräkningen upptas

1) penningbelopp och andra fordringar än sådana som tagits upp som placeringar i balansräkningen till det nominella värdet, likvärt högst till det sannolika värdet,

2) ansvarsskuld till det värde som beräknats med beaktande av bestämmelserna i 9 kap. eller i 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, samt

3) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrunden.

Om en kostnadsföring som har gjorts enligt 1 mom. 1 punkten visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

15 §

Val av värderings- och periodiseringsmetoder för placeringar

Försäkringsbolaget skall välja värderingsmetod för de placeringar som står under hu-

vudgruppen "Placeringar" i balansräkningen så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om försäkringsbolaget väljer värdering till verkligt värde enligt 17 § som värderingsprincip, kan det inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 16 § på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

Placeringar som står under huvudgruppen "Placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar" i balansräkningen värderas i enlighet med 19 §.

Placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde skall uppges balanspostvis i en not till balansräkningen.

16 §

Värdering av placeringar till anskaffningsutgiften och uppskrivning

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar" och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar enligt plan. I det fall att placeringens verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften eller den med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall differensen kostnadsföras som nedskrivning. Placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar behöver inte nedskrivnas, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Som anskaffningsutgift för masskuldebrevslån och motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument används den periodiserade anskaffningsutgiften, som fås genom att differensen mellan masskuldebrevslånets och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstruments nominella belopp

och anskaffningsutgift periodiseras som ränteintäkter eller minskning av sådana under masskuldebrevslånets eller penning- eller kapitalmarknadsinstrumentets löptid och genom att motposten tas upp som ökning eller minskning av anskaffningsutgiften för masskuldebrevslånet eller penning- eller kapitalmarknadsinstrumentet. För en periodiserad anskaffningsutgift tas nedskrivningen upp i enlighet med 1 mom. enligt principen om lägsta värde eller nedskrivs den periodiserade anskaffningsutgiften endast med andra nedskrivningar än de som beror på växlingar i den allmänna räntenivån. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen. Principen för nedskrivning av värdet väljs balanspostvis och den skall följas konsekvent.

Om det verkliga värdet av ett jord- eller vattenområde, en byggnad, ett värdepapper eller någon annan jämförbar tillgång på bokslutsdagen varaktigt är väsentligt högre än anskaffningsutgiften, får i balansräkningen utöver den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften tas upp en uppskrivning som är högst så stor som differensen mellan det verkliga värdet och den oavskrivna anskaffningsutgiften. Ett belopp som motsvarar uppskrivningen skall i fråga om en till placeringstillgångarna hänförd tillgång tas upp i resultaträkningen och i fråga om en till anläggningstillgångarna hänförd tillgång i uppskrivningsfonden bland eget kapital. Om en uppskrivning visar sig vara obefogad skall den uppskrivning som tagits upp i resultaträkningen korrigeras på ett resultatpåverkande sätt och den uppskrivning som har tagits upp i uppskrivningsfonden skall återföras.

Om värdet på en byggnad har uppskrivits, beräknas en avskrivning enligt 1 mom. på anskaffningsutgiftens och uppskrivningens sammanlagda belopp. Ur uppskrivningsfonden kan som en separat post jämförbar med den balansräkningspost som innehåller vinster och förluster för tidigare räkenskapsperioder överföras ett belopp som motsvarar avskrivningar som under räkenskapsperioden eller tidigare räkenskapsperioder har gjorts för uppskrivningen och som har tagits upp som kostnad i resultaträkningen.

Om en i 3 mom. avsedd uppskrivning gäll-

er aktier eller andelar som ett moderföretag äger i en dottersammanslutning, skall de aktier eller andelar som dottersammanslutningen äger i moderföretaget anses vara utan värde när uppskrivningen görs.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—4 mom.

17 §

Värdering av placeringar till verkligt värde

Finansiella instrument kan värderas till sitt verkliga värde under de förutsättningar som anges i 15 § 1 mom. Förändringar i det verkliga värdet upptas som intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde, som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Placeringar med vilka försäkringsbolaget idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som försäkringsbolaget innehar för handel, varvid de värderas till sitt verkliga värde och förändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

Förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar kan värderas till sitt verkliga värde under de förutsättningar som föreskrivs i 15 § 1 mom. Förändringar i det verkliga värdet tas upp som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

Bestämmelser om övriga tillgångs- och skuldposter bland aktiva och passiva, som enligt internationella redovisningsstandarder kan värderas till verkligt värde, kan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Posterna värderas till verkligt värde under de förutsättningar som anges i 15 § 1 mom. Förändringar i det verkliga värdet upptas som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

18 §

Värdering av och periodiseringsbestämmelser för derivatavtal

På derivatavtal tillämpas på det sätt som

föreskrivs i 15 § antingen 16 § 1 mom. eller 17 § 1 mom.

19 §

Värdering av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar till verkligt värde

De placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld tas i balansräkningen upp särskilt, till verkligt värde. Förändringar i det verkliga värdet tas upp som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

Överföringar av tillgångar mellan placeringar och de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar sker enligt verkligt värde.

Koncern

20 §

Skyldighet att upprätta koncernbokslut

Ett försäkringsbolag som är moderbolag skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut.

Koncernbokslut behöver inte upprättas, om 1) en sammanslutning som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet äger minst nio tiondelar av moderbolaget,

2) moderbolagets övriga ägare har gett sitt samtycke till att koncernbokslut inte upprättas, och

3) boksluten för moderbolaget och dess dottersammanslutningar sammanställs med koncernbokslutet för en sammanslutning som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernbokslutet ges in för registrering enligt bestämmelserna i 3 kap. 9 § i bokföringslagen.

Moderbolaget skall alltid upprätta ett koncernbokslut, om det betalar ut medel till aktieägarna eller garantiandelsägarna eller om det är ett publikt aktiebolag.

21 §

Koncernbokslutets innehåll och upplysningar om koncernen som skall ingå i moderbolagets verksamhetsberättelse

Koncernbokslutet skall upprättas som en sammanställning av koncernföretagens balansräkningar och resultaträkningar samt noterna till dessa. Koncernbokslutet skall upprättas samma dag som moderföretagets bokslut. I ett koncernbokslut skall tas in en finansieringsanalys över koncernen, i vilken skall redogöras för anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden.

På upprättande av koncernbokslut tillämpas i tillämpliga delar 1—4, 6—8, 14—19 och 28—30 §.

I moderbolagets verksamhetsberättelse ges i tillämpliga delar de uppgifter som avses i 9—13 § även om koncernen.

Handlingar som ingår i och som fogas till koncernbokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

22 §

Koncernbokslut och verksamhetsberättelse för en koncern som omfattar en försäkringsholdingsammanslutning eller finansiella företag

Vad som i detta kapitel bestäms om koncernbokslut och de uppgifter som skall ges om koncernen i moderbolagets verksamhetsberättelse tillämpas i tillämpliga delar på koncernbokslut och moderbolagets verksamhetsberättelse i koncerner där en finsk försäkringsholdingsammanslutning är moderbolag.

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och riktig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

23 §

Sammanställning av ett arbetspensionsförsäkringsbolags bokslutsuppgifter med koncernbokslutet

Bokslutsuppgifter för ett dotter- eller intresseföretag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsverksamhet får inte sammanställas med koncernbokslutet för ett annat försäkringsbolag eller en annan sammanslutning.

Upprättande av bokslut och koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder

24 §

Tillämpning av internationella redovisningsstandarder

De internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen följs vid upprättandet av bokslut och koncernbokslut så att

1) ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning som har satt i omlopp värdepapper som är föremål för offentlig handel enligt värdepappersmarknadslagen eller för motsvarande handel vid en fondbörs som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet upprättar koncernbokslut med iakttagande av internationella redovisningsstandarder,

2) om ett försäkringsbolag som avses i 1 punkten inte är skyldigt att upprätta ett koncernbokslut, skall det upprätta sitt bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder, samt så att

3) andra än försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar enligt 1 och 2 punkten får upprätta sitt koncernbokslut med iakttagande av internationella redovisningsstandarder.

25 §

Tillämpning av bokföringslagen på bokslut och koncernbokslut som upprättats med iakttagande av internationella redovisningsstandarder

På bokslut och koncernbokslut enligt 24 § tillämpas bokföringslagens 1 kap. 1—3, 5 och 6 §, 2 kap., 3 kap. 5 och 7—13 § och 6 kap. 19 §.

26 §

Tillämpning av denna lag på bokslut och koncernbokslut som upprättats med iakttagande av internationella redovisningsstandarder

På bokslut och koncernbokslut enligt 24 § samt på den verksamhetsberättelse som skall fogas till dem tillämpas 4 § 4 mom., 6 §, 19 § 1 mom., 21 § 1 och 3 mom., 28 § 1 och 3 punkten, 29 § 5 punkten samt 30 §.

27 §

Delårsrapport och ledningens delårsredogörelse

Ett publikt försäkringsbolag på vilket 2 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen inte tillämpas skall upprätta en delårsrapport eller ledningens delårsredogörelse enligt nämnda paragraf med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 2 kap. 5, 5 a, 5 b, 5 c och 5 d § i värdepappersmarknadslagen. Rapporten skall anmälas för registrering inom tre månader efter utgången av rapportperioden och kopior av den skall ges med iakttagande i tillämpliga delar av 3 kap. 11 § i bokföringslagen.

Förordningar, föreskrifter, dispens och utlå-tanden

28 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om

1) balansräknings- och resultaträknings-scheman i bokslutet, verksamhetsberättelsen, finansieringsanalysen och noterna till bokslutet som avses i 8 § samt motsvarande scheman, handlingar och noter som hänför sig till koncernbokslutet samt om specifikationer till balansräkningen och till noterna som avses i 21 §,

2) huvudprinciperna för förutsättningar för värdering av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som avses i 17 § enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur förändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen i bokslutet som avses i 8 § samt i koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen i koncernbokslutet som avses i 21 §, om noter angående dessa placeringar och uppgifter om dessa placeringar som skall ges i verksamhetsberättelsen,

3) den tilläggsinformation som ges i bokslutet och koncernbokslutet eller verksamhetsberättelsen som avses i 24 § och som de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen inte förpliktar till, samt

4) när och hur avvikelser, för att en rättvisande och riktig bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen som avses i 8 § samt koncernbokslutet och verksamhetsberättelsen som avses i 21 §.

29 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om

1) hur bokslut som avses i 8 §, koncernbokslut som avses i 21 §, verksamhetsberättelse som avses i de nämnda lagrummen, delårsrapport och ledningens delårsredogörelse som avses i 27 §, samt bokslutskommuniké enligt 2 kap. 6 a § i värdepappersmarknadslagen skall upprättas,

2) förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar och uppgivande av detta balanspostvis i noterna samt överföringar mellan placerings- och anläggningstillgångar som avses i 17, 18 och 19 §,

3) klassificeringen av finansiella instrument och säkringsredovisning som avses i 17 §,

4) behandlingen av derivatavtal i bokföringen och bokslutet som avses i 18 §,

5) om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden som anges i 9 kap. och solvensen som anges i 11 kap. skall tas upp i det särskilda bokslut som avses i 24 § eller i verksamhetsberättelsen, samt

6) offentliggörandet av den rapport och den redogörelse som avses i 27 §.

30 §

Dispens

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från 6 §, 28 § 1—3 punkten och 29 § 2 punkten samt från 6 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen.

En förutsättning för beviljande av ett sådant undantag som avses i 1 mom. är att det inte strider mot Europeiska gemenskapernas bestämmelser om bokslut och koncernbokslut. Dessutom kan Försäkringsinspektionen bevilja undantag från 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen

Försäkringsinspektionen beviljar undantag i fråga om offentliggörande av en sådan rapport och en sådan redogörelse som avses i 27 §.

31 §

Bokföringsnämndens utlåtande

Om en förordning av social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionens föreskrifter eller tillstånd enligt detta kapitel är betydelsefulla för den allmänna tillämpningen av bokföringslagens eller aktiebolagslagens bestämmelser om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen begära ett utlåtande av bokföringsnämnden om förordningen, föreskriften eller tillståndet före utfärdandet.

DEL III

Ansvarsskuld och täckning av den samt solvens

9 kap.

Ansvarsskuld

Begreppet ansvarsskuld och bestämmande av skulden

1 §

Ansvarsskuld

Med ett försäkringsbolags *ansvarsskuld* avses det ansvar som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal. Ansvarsskulden består av premieansvar och ersättningsansvar. Till ansvarsskulden räknas också det ansvar som uppkommer till följd av tilläggförmåner enligt 13 kap. 2 §.

Försäkringsbolaget skall ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Ansvarsskulden skall alltid vara tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal.

Om Försäkringsinspektionen har skäl att anta att ansvarsskulden inte är tillräcklig på det sätt som avses i 2 mom., kan Försäkrings-

inspektionen kräva att de statistiska beräkningselement och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden för en skadeförsäkring fastställs på förhand.

2 §

Premieansvar

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av de i gällande försäkringsavtal avsedda framtida försäkringsfallen och av övriga utgifter för dessa försäkringar, minskat med kapitalvärdet av framtida premier och ökat med kapitalvärdet av den ansvarighet som möjligen försaknas av de försäkringar som förfaller under överenskommen försäkringstid.

Premieansvaret kan fastställas till det sammanlagda beloppet av betalda försäkringspremier och för försäkringen krediterade övriga intäkter, minskat med inkasserade kostnader för upprätthållande av försäkringskyddet och förvaltningen av försäkringen enligt försäkringsavtalet, om försäkringsavtalets art förutsätter detta eller om det är möjligt att påvisa att det sålunda uträknade premieansvaret inte är mindre än det premieansvar som räknats ut enligt 1 mom.

3 §

Ersättningsansvar

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som skall betalas med anledning av inträffade försäkringsfall, ett utjämningsbelopp samt en garantiavgiftspost för försäkringar baserade på trafikförsäkringslagen och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948).

4 §

Utjämningsbelopp

Med utjämningsbelopp avses ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat belopp. Utjämningsbeloppet har en undre och en övre gräns.

I ett livförsäkringsbolag fastställs utjämningsbeloppets undre och övre gräns på basis av försäkringsverksamhetens riskbenägenhet, tillfälliga variationer i riskrörelsen och den största egna andelen av risksumman.

Med utjämningsbeloppets undre gräns i ett skadeförsäkringsbolag avses skillnaden mellan minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 12 kap. 13 § och det verksamhetskapital som korrigerats med de poster som räknas upp i 12 kap. 9 § 2 mom. Utjämningsbeloppets undre gräns kan dock inte vara negativ. Med utjämningsbeloppets övre gräns avses det belopp som på basis av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra motsvarande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet.

Ett försäkringsbolag skall ha beräkningsgrunder för bestämmande av utjämningsbeloppet och utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Ett skadeförsäkringsbolag skall ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna för bestämmande av utjämningsbeloppet.

5 §

Garantiavgiftspost

Försäkringsbolaget skall avsätta medel för den garantiavgiftspost som ingår i det ersättningsansvar som avses i 3 § med tanke på den betalningsskyldighet som avses i 19 d § i trafikförsäkringslagen och 38 c § i lagen om olycksfallsförsäkring. Garantiavgiftsposten får endast användas för att uppfylla den ovan nämnda betalningsskyldigheten.

Garantiavgiftsposten i bokslutet är beloppet enligt det föregående bokslutet höjt med en årlig ränta som är lika stor som den maximiränta som avses i 10 § 4 mom. Garantiavgiftsposten får dock inte överstiga tre procent av den ansvarsskuld som minskats med utjämningsbeloppet och garantiavgiftsposten för försäkringsgrenen i fråga, förutom då detta leder till en mindre garantiavgiftspost än i föregående bokslut. Garantiavgiftsposten får inte vara mindre än beloppet i det föregående bokslutet för försäkringsgrenen i fråga.

6 §

Koassurans med solidarisk ansvarighet och återförsäkring

Har en försäkring beviljats av flera försäkringsbolag gemensamt på villkor att de ansvarar solidariskt, får oavsett sådana villkor från ansvarsskulden utelämnas den del som enligt avtalet hänförs till ett annat finskt försäkringsbolag eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, förutsatt att dessa inte befinner sig i likvidation eller i nedan i 25 kap. 9 § avsedd ställning.

Vid beräkningen av den andel av ansvarsskulden som faller på återförsäkrarna skall samma grunder enligt 1 § 2 och 3 mom. användas som vid beräkningen av hela ansvarsskulden, om inte något annat förfarande är motiverat på grund av återförsäkringsavtalens natur eller villkor. Återförsäkrarnas andel av ansvarsskulden skall dock alltid bedömas så att också försäkringsbolagets egen andel av ansvarsskulden uppfyller kravet i 1 § 2 mom.

7 §

Principer för beräkning av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag

Vid beräkningen av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag skall, med hänsyn till kraven på en betryggande beräkning av densamma, i tillräcklig utsträckning beaktas att de faktorer som är väsentliga för beräkningarna kan variera på ett ogynnsamt sätt.

En enskild försäkrings andel av bolagets premieansvar skall alltid uppgå till ett åtminstone lika stort belopp som återköpsvärdet enligt försäkringsavtalet. Även sådana tilläggsförmåner som bolaget inte har förbundet sig att betala i samband med återköp skall reserveras i ansvarsskulden.

De framtida tilläggsförmånerna skall beaktas på ett sätt som motsvarar de bedömningar som utgör grund för hur ansvarsskulden skall beräknas och metoden för att bestämma ett bolags tilläggsförmåner.

För periodisering av anskaffningsutgifterna för försäkringar kan från premieansvaret dras av det belopp med vilket kapitalvärdet av försäkringarnas belastningsinkomster överstiger kapitalvärdet av kostnaderna för skötseln av försäkringarna och en eventuell aktivering av anskaffningsutgifterna.

Kostnaderna för skötseln av försäkringsbeståndet kan också beaktas indirekt genom att från de framtida intäkterna dras av de poster som uppbärs för att täcka förvaltningskostnaderna för försäkringen, om inte tryggheten förutsätter en annan metod.

Principerna för hur ansvarsskulden beräknas får inte variera från år till år så att möjligheterna att jämföra årsresultaten minskar väsentligt eller så att nivån på det överskott som skall återbäras till försäkringstagarna uppvisar en onödig variation.

8 §

Räntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag och maximiräntesatsen

Räntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden i ett livförsäkringsbolag skall väljas på ett betryggande sätt. Räntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden kan väljas enligt avkastningsnivån för de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden, med avdrag för en tillräcklig säkerhetsmarginal. I fråga om avtal med periodisk premie skall också nivån på avkastningen av investering av framtida betalningar beaktas. Även avkastningsnivån skall justeras så att den svarar mot avkastningen på framtida placeringar, till den del de placeringar som utgör täckning för ansvarsskulden är i kraft en kortare tid än ansvarsskulden.

I maximiräntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden skall beaktas marknadsavkastningen på långfristiga obligationer med låg kreditrisk eller långfristiga statsobligationer.

Den i 2 mom. avsedda maximiräntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden tillämpas inte på fondförsäkringsavtal eller på försäkringar för vilka i försäkringsavtalet inte intagits bestämmelser om rätt till tilläggsförmå-

ner. När det gäller fondförsäkringar fastställs ansvarsskulden i enlighet med värdeutvecklingen på de placeringar som är knutna till ansvarsskulden.

I fråga om sådana försäkringar för vilka rätten till tilläggsförmåner inte regleras i försäkringsavtalet får den räntesats som används vid beräkningen av ansvarsskulden vara högst 90 procent av den förväntade avkastningsprocenten på de tillgångar som utgör täckning för försäkringarna.

9 §

Principer för beräkning av ansvarsskulden i ett skadeförsäkringsbolag

Ett skadeförsäkringsbolag kan utnyttja statistiska metoder för beräkningen av ansvarsskulden, om bolaget på basis av eget material eller sådant statistiskt material som har inhämtats om försäkringsbestånd som skall anses motsvara dess eget försäkringsbestånd, förmår klargöra att de statistiska metoder som använts är adekvata.

Ansvarsskulden för ersättningar av pensionstyp beräknas med metoder som tillämpas vid livförsäkring.

10 §

Räntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden i ett skadeförsäkringsbolag, maximiräntesatsen och diskontering

Diskontering får användas vid beräkning av ansvarsskulden för ersättningar av pensions-
typ.

Diskontering får användas för beräkning av annan ansvarsskuld, om följande förutsättningar föreligger:

- 1) diskonteringsverkan kan redovisas,
- 2) den uppskattade genomsnittliga tiden för slutregleringen av skador inom en skadegrupp är minst fyra år,
- 3) försäkringsbolaget beaktar vid uppskattningen av totalersättningsutgiften alla de faktorer som eventuellt ökar den, samt
- 4) försäkringsbolaget kan på ett tillförlitligt sätt härleda den tillämpade beräkningsmodellen ur eget material eller ur statistiskt materi-

al om försäkringsbestånd som skall anses motsvara dess eget försäkringsbestånd.

I de fall som avses i 1 och 2 mom. skall diskonteringen genomföras med en betryggande metod. Den räntesats som utnyttjas får inte överstiga den nivå på avkastningen som med iakttagande av försiktighet bestämts för placering i de tillgångar som utgör täckning för ansvaret för den tid slutregleringen av skador i genomsnitt uppskattas ta i anspråk.

I maximiräntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden skall dessutom beaktas marknadsavkastningen på långfristiga obligationer med låg kreditrisk eller långfristiga statsobligationer.

Försäkringsinspektionen skall på förhand informeras om hur diskonteringen genomförs. I det fall som avses i 2 mom. skall för den diskonteringsmetod som använts redogöras i noterna till bolagets balansräkning.

11 §

Lämnande av en redogörelse för grunderna för beräkning av ansvarsskulden till Försäkringsinspektionen

Försäkringsbolaget skall till Försäkringsinspektionen lämna en redogörelse för de grunder för beräkning av ansvarsskulden som avses i 1 § innan de tas i bruk.

Förordningar och dispens

12 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs om

1) beräkningen av det i 4 § avsedda utjämningsbeloppet i ett skadeförsäkringsbolag, utjämningsbeloppets undre och övre gräns och förändringarna i utjämningsbeloppet samt om utarbetandet av beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet, och

2) den maximiräntesats som avses i 8 § 2 mom. och 10 § 4 mom.

13 §

Dispens

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl tillåta att

1) den del som enligt 6 § 1 mom. vid koassurans hänförs till ett annat försäkringsbolag kan utelämnas från ansvarsskulden även om ett finskt försäkringsbolag eller ett utländskt EES-försäkringsbolag befinner sig i likvidation eller i 25 kap. 9 § avsedd ställning eller om det nämnda andra försäkringsbolaget är en försäkringsanstalt utanför EES-området, och

2) räntesatsen vid beräkningen av ansvarsskulden fastställs enligt avkastningsnivån för de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden om det i försäkringsavtalet fastställs att försäkringens tilläggsförmåner bestäms utgående från avkastningen på uttryckligen dessa tillgångar. Räntesatsen skall väljas på ett betryggande sätt så att inte tilläggsförmånernas nivå äventyras i de försäkringar som har rätt till utdelning av överskott.

10 kap.

Täckning av ansvarsskulden

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *OECD-stat* en stat som hör till Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling,

2) *skuldförbindelse* lånefordringar och andra fordringar som grundar sig på en skuldförbindelse samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument med undantag av aktier, andelar, derivatavtal och sådana förbindelser som är efterställda gäldenärens övriga förbindelser; bestämmelserna om skuldförbindelser i detta kapitel gäller också på dessa upplupen ränta,

3) *fastighetssammanslutning* en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars huvudsakliga syfte är att direkt eller

indirekt äga i en EES-stat belägna fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter,

4) *placeringsfond* en placeringsfond eller ett annat fondföretag för kollektiva investeringar i hemlandet eller utomlands,

5) *kreditinstitut* ett kreditinstitut som beviljats koncession i en EES-stat och som står under offentlig tillsyn,

6) *offentlig handel* offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen och därmed jämförbar handel i en annan stat, och

7) *skuldförbindelse utan säkerhet* en skuldförbindelse utan sådan säkerhet som enligt 7—11 § som sådan kan godkännas som täckning för ansvarsskulden.

Täckning av ansvarsskulden

2 §

Täckning av ansvarsskulden och uppgörande av en förteckning

Ett försäkringsbolag skall täcka sin ansvarsskuld och förteckna täckningen för ansvarsskulden enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

Vid täckningen av ansvarsskulden och vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel skall arten av den försäkringsverksamhet som bolaget bedriver tas i beaktande och i enlighet härmed sörjas för att placeringarna görs så att de tryggar tillgångarnas säkerhet, avkastning och likviditet samt är lämpligt diversifierade och har lämplig spridning.

Utöver vad som bestäms i 1 och 2 mom. skall ett försäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar.

3 §

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas fås genom att följande poster dras av

från den ansvarsskuld som avses i 9 kap. 1 § (*totalbeloppet av ansvarsskulden*):

1) i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet återförsäkringsgivarnas andel, vilken får vara sammanlagt högst 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden; i fråga om sådana skadeförsäkringsklasser där ansvarsskulden innehåller kapitaliserade pensioner kan som en enskild återförsäkrars andel dras av högst 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden i den nämnda försäkringsklassen; återförsäkrarens andel kan dock inte dras av om återförsäkringsgivaren befinner sig i likvidation eller försatts i konkurs eller om det i övrigt är sannolikt att återförsäkraren inte kan svara för sina förbindelser; Försäkringsinspektionen kan av särskilda tillsynsrelaterade skäl för högst två år begränsa rättigheten för ett enskilt försäkringsbolag att dra av en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsverksamhet vid täckningen av ansvarsskulden,

2) en andel som motsvarar erhållen återförsäkringsverksamhet till ett belopp av motsvarande depåfordringar inom återförsäkring,

3) fordringar som baserar sig på regressrätt,

4) värdet av sådana skadade föremål som varit försäkringsobjekt och vilkas äganderätt överförs eller har överförts till försäkringsbolaget,

5) motsäkerheter i bolagets besittning som hänför sig till kända försäkringsfall inom kreditförsäkringsverksamheten, samt

6) utgifter som hänför sig till anskaffningen av försäkringar och som har aktiverats bland aktiva i balansräkningen.

4 §

Tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden

Den andel av ansvarsskulden som avses i 3 § skall täckas med tillgångar som hör till de tillgångsslag som anges i denna paragraf.

De tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden skall värderas till verkligt värde med avdrag för de skulder som uppkommit vid anskaffningen (*täckningsvärde*). Om de tillgångar som utgör täckning för försäk-

ringsbolagets ansvarsskuld är föremål för en i 6 § 3 mom. 1 punkten avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt, skall från tillgångarnas verkliga värde också dras av det verkliga värdet på panträtten eller den andra förmånsrätten.

Täckningen för ansvarsskulden skall bestå av

1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,

2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,

3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning samt kapitallån och andra förbindelser som är efterställda sammanslutningens övriga förbindelser,

4) andelar i placeringsfonder,

5) fastigheter, byggnader jämte hyresrättigheter och rättigheter i fast egendom som grundar sig på avtal eller annan rättshandling, såsom hyres- och nyttjanderättigheter som upptagits som särskilda rättigheter i fastighetsregistret, aktier och andelar i fastighetsammanslutningar, byggnadstida fordringar på fastighetssammanslutningar som äger i denna punkt avsedda tillgångar och i vilka försäkringsbolaget har bestämmanderätten i egenskap av innehavare av täckningen,

6) andra värdepapper,

7) sådana fordringar på försäkringstagare, försäkringsgivare och försäkringsförmedlare som härrör från verksamhet med direktförsäkring och återförsäkring; fordringar på försäkringstagare och försäkringsförmedlare kan godkännas som täckning för ansvarsskulden endast om det från förfallodagen har förflutit högst tre månader,

8) vid beskattningen fastställda skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,

9) fordringar på garantifonder,

10) andra tillgångar än de materiella tillgångar som avses i 5 punkten,

11) pengar och banktillgodohavanden, insättningar i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot insättningar, samt

12) resultatregleringar, såsom upplupna räntor, upplupna hyror och andra inkomstresster samt utgiftsförskott.

5 §

Begränsningar och villkor som gäller täckningen för ansvarsskulden

Ansvarsskulden kan täckas endast med de tillgångar som räknas upp i 4 §. Dessa tillgångar skall höra till någon av de tillgångsgrupper som räknas upp i 7—11 §, med undantag för derivatavtal som regleras i 15 §.

Ansvarsskulden kan täckas med tillgångar som hör till en viss tillgångsgrupp till högst det belopp som anges i 7—11 § och 15 §. Maximibeloppet av de tillgångar som hör till respektive tillgångsgrupp som räknas upp i 7—11 § beräknas av det totalbelopp av ansvarsskulden som avses i 3 §.

Bestämmelser om andra begränsningar och villkor som gäller de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden ingår i 12—14 §, 15 § 2 och 3 mom. och 16—20 §.

6 §

Förtecknande av täckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen

I täckningsförteckningen införs

1) totalbeloppet av ansvarsskulden, avdragen från ansvarsskulden samt beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas i enlighet med 3 §,

2) täckningen för ansvarsskulden indelad i grupper enligt 7—11 § och 15 §, samt

3) uppfyllandet av villkoren och begränsningarna enligt 12—20 §.

De handlingar som gäller de tillgångar som hör till täckningen skall förvaras på ett tillförlitligt sätt i besittning av täckningshavaren eller ett annat försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag som beviljats koncession inom EES-området. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, skall registret stå under offentlig tillsyn inom EES-området. OECD-stater och andra stater jämföras med EES-stater i enlighet med 19 § 2 mom. även i fråga om förvaringen av de tillgångar som hör till täckningen.

Till täckningsförteckningen skall som bilaga fogas en förteckning i vilken införs

1) sakrättsligt skyddade fordringar som avses i 2 § 3 mom., och

2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänförs sig.

Maximibeloppen av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden för varje tillgångsgrupp

7 §

Skuldförbindelser för vilka staten, en kommun, ett försäkringsbolag eller ett kreditinstitut svarar (hela beloppet)

Hela beloppet av ansvarsskulden kan täckas med

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan i en EES-stat belägen kommun, samkommun, församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dessa jämställbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett kreditinstitut eller ett försäkringsbolag som beviljats koncession i en EES-stat, eller

4) skuldförbindelser med livförsäkringar som beviljats av ett försäkringsbolag som avses i 3 punkten som pantsäkerhet, dock högst till återköpsvärdet, eller skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

8 §

Andra skuldförbindelser (50 procent)

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 50 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med skuldförbindelser

1) i vilka gäldenären är en sammanslutning med hemort i en EES-stat och med vars aktier offentlig handel bedrivs i en EES-stat,

2) med vilka offentlig handel bedrivs i en EES-stat, eller

3) för vilka skuldförbindelser som avses i denna paragraf utgör pantsäkerhet.

9 §

*Aktier och därmed jämförbara placeringar
(50 procent)*

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 50 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med

1) aktier, andelar och andra av sammanslutningar emitterade värdepapper, med vilka offentlig handel bedrivs i en EES-stat, med undantag för skuldförbindelser som avses i 8 §,

2) aktier, andelar och andra av sammanslutningar emitterade värdepapper i sammanslutningar med hemort i en EES-stat, med undantag för skuldförbindelser som avses i 8 §,

3) av sammanslutningar som avses i 1 eller 2 punkten upptagna kapitallån och andra förbindelser som är efterställda sammanslutningens övriga förbindelser, eller

4) skuldförbindelser för vilka värdepapper som avses i denna paragraf utgör pantsäkerhet.

10 §

*Fastigheter och därmed jämförbara placeringar
(40 procent)*

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 40 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med

1) fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter i en EES-stat,

2) i 4 § 3 mom. 5 punkten avsedda rättigheter i fastigheter i en EES-stat,

3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar,

4) skuldförbindelser och fordringar för byggnadstiden på fastighetssammanslutningar i vilka försäkringsbolaget har bestämmanderätten i egenskap av den som innehar täckningen, samt

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i fast egendom i en EES-stat eller i en i 4 § 3 mom. 5 punkten nämnd rättighet i sådan egendom eller för

vilka pantsäkerheten utgörs av aktier eller andelar som avses i 3 punkten.

11 §

Andra placeringar (25 procent)

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 25 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med andra tillgångar än sådana som nämns i 7—10 §.

I fråga om de tillgångar som avses i 1 mom. är det maximibelopp som godkänns som täckning för ansvarsskulden, i procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

1) sammanlagt 25 procent i fråga om sådana fordringar på försäkringstagare, försäkringsgivare och försäkringsförmedlare som föranleds av verksamhet med direktförsäkring och återförsäkring, 5 procent i fråga om fordringar på en enskild försäkringstagare eller försäkringsgivare, sammanlagt 5 procent i fråga om fordringar på försäkringsförmedlare och 1 procent i fråga om fordringar på en enskild försäkringsförmedlare,

2) sammanlagt 25 procent i fråga om i beskattningen fastställda fordringar och andra motsvarande fordringar på offentliga samfund inom EES och sammanlagt 10 procent i fråga om fordringar på ett annat enskilt offentligt samfund än en EES-stat,

3) sammanlagt 3 procent i fråga om fordringar på garantifonder i kreditinstitut och försäkringsbolag som beviljats koncession i en EES-stat,

4) sammanlagt 5 procent i fråga om resultatregleringar och andra fordringar, varav högst 1 procent i fråga om en enskild fordring,

5) sammanlagt 3 procent i fråga om likvida medel i försäkringsbolagets egen besittning,

6) sammanlagt 5 procent i fråga om skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett fartyg infört i ett fartygsregister som förs i en EES-stat och 2 procent i fråga om ett enskilt fartygsobjekt,

7) sammanlagt 5 procent i fråga om skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett luftfartyg infört i ett luftfartygsregister som förs i en EES-stat och 2 procent i fråga om ett enskilt luftfartyg,

8) sammanlagt 25 procent i fråga om i 12 § 3 mom. avsedda fondandelar i placeringsfonder, varav högst 10 procent i fråga om sådana fondandelar vilkas andel av täckningen av ansvarsskulden överstiger 2,5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, samt

9) 10 procent i fråga om andra i 4 § avsedda tillgångar.

Andra villkor och begränsningar som gäller täckningen för ansvarsskulden

12 §

Fondandelar i placeringsfonder

Andelar i placeringsfonder räknas till de tillgångsgrupper som avses i 7—11 § och de tas med i de maximibelopp som fastställs i 7—11 § enligt vad som föreskrivs i denna paragraf.

Om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i en enda tillgångsgrupp enligt 7—10 § räknas fondandelarna till denna tillgångsgrupp.

Andra fondandelar än sådana som avses i 2 mom. räknas till de övriga placeringar som avses i 11 § 2 mom. 8 punkten.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. räknas dock andelar i placeringsfonder med hemort i en EES-stat och på vilka nationell lagstiftning som anpassats till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/107/EG om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att införa regler för förvaltningsbolag och förenklade prospekt samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), vad gäller fondföretags investeringar tillämpas, till den tillgångsgrupp som avses i 9 §, om inte mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i en tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §, varvid fondandelarna i denna placeringsfond räknas till den tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §.

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden placeras i en enda placeringsfond. Om det är fråga om fondandelar som avses i 3 mom. kan i en enda placeringsfond placeras högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

13 §

Värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med aktier, andra med aktier jämförbara värdepapper och sådana förbindelser som är efterställda gäldenärens övriga förbindelser eller med masskuldebrev om offentlig handel inte bedrivs med dessa värdepapper.

Paragrafens 1 mom. tillämpas dock inte på 1) masskuldebrev för vilka staten, en kommun, ett försäkringsbolag, ett kreditinstitut eller någon annan därmed jämförbar sammanslutning svarar enligt 7 § 1—3 punkten, eller

2) placeringar som avses i 10 §.

Paragrafens 1 mom. tillämpas inte heller på de andelar i placeringsfonder som avses i 12 § om det inte är fråga om en placeringsfond vars tillgångar till mer än 70 procent har placerats i andra värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs. Även om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs, tillämpas 1 mom. inte om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i skuldförbindelser som avses i 7 och 8 §.

14 §

Skuldförbindelser utan säkerhet

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med skuldförbindelser utan säkerhet. Med en placering i en i denna paragraf avsedd skuldförbindelse utan säkerhet eller i flera av samma

gäldenär ingångna skuldförbindelser utan säkerhet är det möjligt att täcka högst ett belopp som motsvarar 1 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

Paragrafens 1 mom. tillämpas dock inte på

1) skuldförbindelser i vilka staten, en kommun, ett försäkringsbolag, ett kreditinstitut eller någon annan därmed jämförbar sammanslutning är gäldenär enligt 7 § 1—3 punkten, eller

2) masskuldebrevslån och andra kapitalmarknadsinstrument.

15 §

Derivatavtal

Derivatavtal kan användas som täckning för ansvarsskulden om de minskar placeringsrisken eller möjliggör en effektiv placeringsförvaltning.

Det sammanlagda beloppet av derivatavtalens underliggande tillgångar kan vara högst lika stort som det sammanlagda beloppet av de aktier och andelar samt av de penning- och kapitalmarknadsinstrument enligt 8 kap. 16 § 2 mom. vilka godkänns som täckning för ansvarsskulden.

Derivatavtal skall värderas försiktigt.

16 §

Placeringar i en enda fastighet

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med en placering i en enda fastighet eller byggnad jämte hyresrättigheter eller i flera fastigheter eller hyresrättigheter och byggnader som är belägna så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering.

Denna begränsning tillämpas också på alla i 4 § 3 mom. 5 punkten avsedda rättigheter eller fordringar som hänför sig till en enda fastighet eller byggnad jämte hyresrättigheter eller till flera fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter som i enlighet med 1 mom. betraktas som en enda placering samt på skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i en eller flera fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter

som i enlighet med 1 mom. skall betraktas som en enda placering eller i rättigheter som hänför sig till dessa.

17 §

Placeringar i en enda sammanslutning

Av den ansvarsskuld som skall täckas kan högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med placeringar i en enda sammanslutning. Som placeringar i en enda sammanslutning betraktas placeringar i

1) denna sammanslutnings aktier, andra därmed jämförbara värdepapper samt dess kapitallån,

2) skuldförbindelser som ingåtts av samma gäldenär, samt

3) sådana av andra gäldenärer ingångna skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i en enda sammanslutning eller av borgen eller borgensförsäkring som en sammanslutning har ställt.

Med placeringar i en enda sammanslutnings aktier, andra därmed jämförbara värdepapper samt kapitallån med vilka offentlig handel inte bedrivs är det möjligt att täcka högst ett belopp som motsvarar 2 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

Om offentlig handel bedrivs med sammanslutningens aktier kan försäkringsbolaget höja andelen för en placering enligt 1 mom. till högst 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Ett villkor för höjningen är att sådana placeringar i en enda sammanslutning i vilken det placerade beloppet motsvarar minst 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, inte sammanlagt får överstiga ett belopp som motsvarar 40 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

I skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en i 7 § 2 punkten avsedd enskild kommun, samkommun, församling eller något annat regionalt offentligt samfund kan, trots begränsningen i 1 mom., av ansvarsskulden placeras högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

Om till en skuldförbindelse som avses i denna paragraf knutits en säkerhet som enligt 7—10 § som sådan kan godkännas som täck-

ning för ansvarsskulden, skall en sådan skuldförbindelse, upp till beloppet av säkerheten, inte beaktas vid tillämpning av maximigränserna enligt denna paragraf.

Denna paragraf tillämpas inte på

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, och

2) andelar i placeringsfonder enligt 12 §.

18 §

Begränsning av valutarisken

Ansvarsskulden skall täckas med tillgångar angivna i den valuta i vilken försäkringsbolaget skall fullgöra sina förpliktelser på grund av försäkringsavtalen.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte om försäkringsbolaget enligt momentet skulle vara skyldigt att inneha tillgångar i en viss valuta till ett belopp som motsvarar högst 7 procent av de tillgångar i andra valutor som skall beaktas i täckningen för ansvarsskulden.

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. får högst 20 procent av täckningen för den ansvarsskuld som svarar mot placeringar som skall fullgöras i en viss valuta utgöras av andra tillgångar än sådana som anges i denna valuta eller tillgångar som har skyddats mot valutakursförändringar.

En ansvarsskuld som svarar mot skyldigheter som skall fullgöras i en EES-stats valuta kan täckas också med tillgångar angivna i euro.

19 §

Täckning av ansvarsskulden med placeringar utanför EES

Om den ansvarsskuld som skall täckas hänför sig till försäkringsrisker i en EES-stat, skall även täckningen för ansvarsskulden finnas i en EES-stat med de undantag som föreskrivs i 2 mom.

Om den ansvarsskuld som skall täckas hänför sig till försäkringsrisker i en EES-stat, jämföras också OECD-stater som inte hör till

EES med en EES-stat, när det är fråga om placeringar som avses i 7—10 § och 11 § 2 mom. 1, 8 och 9 punkten. Med dessa placeringar är det dock möjligt att täcka högst ett belopp som motsvarar 10 procent av det totalbelopp av ansvarsskulden som avses i detta moment. I denna begränsning medräknas dock inte skuldförbindelser som getts eller garanterats av stater och därmed jämförbara sammanslutningar och med vilka hela ansvarsskulden kan täckas enligt 7 § 1 punkten.

Om den ansvarsskuld som skall täckas hänför sig till försäkringsrisker i en annan OECD-stat än en EES-stat, jämföras OECD-staten med en EES-stat.

Om den ansvarsskuld som skall täckas hänför sig till försäkringsrisker i en annan stat än en OECD-stat, jämföras OECD-staterna och den stat där försäkringsrisken finns med en EES-stat.

Ett värdepapper anses finnas i den stat där emittenten av värdepappret har sin hemort. Dessutom anses värdepappret finnas i en EES-stat om offentlig handel med värdepappret bedrivs i någon EES-stat.

På fondandelar i de placeringsfonder som avses i 12 § 4 mom. tillämpas 5 mom. Andra i 12 § avsedda placeringsfonder anses vara belägna i en EES-stat om fondbolaget eller en annan sammanslutning som förvaltar tillgångar i en placeringsfond har hemort i en EES-stat, och om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar är placerade i tillgångar i en OECD-stat.

20 §

Aktier i dottersammanslutningar

Aktier eller andra ägarandelar med rörlig avkastning i en dottersammanslutning till ett försäkringsbolag får beaktas i täckningen för försäkringsbolagets ansvarsskuld endast om

1) dottersammanslutningens uppgift är att för försäkringsbolagets räkning direkt eller indirekt äga tillgångar som avses i 4 § (*holdingsammanslutning*), eller

2) dottersammanslutningen är ett tjänsteföretag för försäkringsbolaget.

Försäkringsinspektionen får bevilja försäkringsbolaget tillstånd att i täckningen tillfälligt beakta även aktier eller andelar i en an-

nan dottersammanslutning än en sådana som avses i 1 mom., om aktierna eller andelarna är föremål för offentlig handel i en EES-stat.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller på motsvarande sätt kapitallån som beviljats en dottersammanslutning.

Tillgångar i en holdingsammanslutning som avses i 1 mom. 1 punkten hänförs vid tillämpningen av 7—19 § till försäkringsbolagets tillgångar i det förhållande som försäkringsbolaget äger aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar i dottersammanslutningen. I dessa fall tillämpas inte 13 och 17 § på de placeringar som försäkringsbolaget har gjort i dottersammanslutningen.

Tillämpning av bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i vissa fall

21 §

Täckning av ansvarsskulden i återförsäkringsbolag

Ett återförsäkringsbolag skall täcka sin ansvarsskuld enligt vad som föreskrivs i 2 § 2 mom. och förteckna täckningen för ansvarsskulden. Med en fordran på ett sådant specialföretag som avses i artikel 2.1 p i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG kan av den ansvarsskuld som skall täckas i ett återförsäkringsbolag täckas högst ett belopp som anges i 11 § 2 mom. 9 punkten i detta kapitel. Övriga bestämmelser i detta kapitel tillämpas inte på återförsäkringsbolag.

22 §

Fondförsäkringar

Ansvarsskulden för fondförsäkringar som avses i 15 § i lagen om försäkringsklasser skall täckas så som föreskrivs i denna paragraf och i 4 §.

Ansvarsskulden för fondförsäkringar skall till minst 95 procent täckas med tillgångar som hör till de placeringsobjekt som be-

stämmer värdeutvecklingen av dessa försäkringar. Till sådana placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar får räknas tillgångsposter enligt 4 §, förutsatt att ett värde fortlöpande kan fastställas för dessa tillgångsposter och att tillgångsposterna kan omvandlas till pengar i enlighet med försäkringens avtalsvillkor. Till täckningen för fondförsäkringars ansvarsskuld får dock inte höra försäkringsbolagets egna aktier eller andelar.

Täckningen för fondförsäkringars ansvarsskuld skall hållas åtskild från täckningen för försäkringsgivarens övriga ansvarsskuld. Täckningen för ansvarsskulden skall förtecknas och förvaras med iakttagande av 6 § 1 och 2 mom.

Om fondförsäkringen innefattar ett löfte av försäkringsbolaget om bibehållet placerat kapital eller någon annan förmån som bolagets garanterar skall den ökning av ansvarsskulden som följer av detta löfte eller denna förmån täckas med iakttagande av bestämmelserna i 3—20 §. På täckningen av ökningen av ansvarsskulden enligt detta moment tillämpas inte 3 mom.

Förordningar, föreskrifter och dispens

23 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas

1) att vissa tillgångar enligt 4 § som godkänns i täckningen skall värderas med avvikelse från deras verkliga värde, om detta är nödvändigt på grund av stora variationer i det verkliga värdet i anslutning till tillgångsstatusens natur eller av någon annan motsvarande särskild orsak, samt

2) i fråga om de tillgångar som avses i 11 § 2 mom. 9 punkten, om de tillgångar som skall godkännas som täckning för ansvarsskulden, om detta är nödvändigt på grund av särskild riskbenägenhet hos dessa tillgångar.

24 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) formen på och förvaringen av täckningsförteckningen enligt 6 § 1 och 2 mom., teckningen av tillgångsposter samt om tidpunkten för upprättandet och teckningen,

2) jämställande av en annan sammanslutning med ett kreditinstitut eller försäkringsbolag som avses i 7 § 3 punkten, om solvensförhållandet i denna sammanslutning kan anses motsvara förhållandet i ett kreditinstitut eller ett försäkringsbolag,

3) användningen av derivatavtal som täckning för ansvarsskulden i enlighet med 15 §, samt

4) uppföljningen av placeringsrisken för fondförsäkringar som avses i 22 §.

25 §

Dispens

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid om högst två år

1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) trots förbudet i 3 § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren trätt i likvidation eller försatts i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindelser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Försäkringsinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

3) tillåta att andra än i 3 § avsedda tillgångsposter dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 §, om ansvaret för de tillgångsposter som skall dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsbolaget,

4) som täckning för ansvarsskulden godkänna enstaka tillgångsposter som inte hör till de tillgångsslag som räknas upp i 4 §, men som har samma risker, samt

5) höja maximibeloppen enligt 14 § i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet till högst 8 procent och i fråga om en enda skuldförbindelse utan säkerhet eller i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet som ingåtts av en och samma gäldenär till högst 2 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

11 kap.

Verksamhetskaptal och garantibelopp*Verksamhetskaptal*

1 §

Ett försäkringsbolags verksamhetskaptal

Med ett försäkringsbolags verksamhetskaptal avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms i 2—6 §.

Försäkringsbolaget skall fortlöpande uppfylla de krav i fråga om verksamhetskaptalet som anges i detta kapitel.

2 §

Poster som hänförs till verksamhetskaptalet

Till ett försäkringsbolags verksamhetskaptal hänförs

1) med de begränsningar som bestäms i 4 § det betalda aktiekapitalet eller den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som bestäms i 4 § på ansökan av bolaget, med Försäkringsinspektionens samtycke samt när 25 procent av aktiekapitalet eller summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda aktiekapitalet eller av summan av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna av bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinst från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1

mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i samma kapitel,

6) skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen om skillnaden är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke på de villkor som bestäms i 3 § och med de begränsningar som bestäms i 4 § det till fullo betalda kapitalet av ett av bolaget för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget kapitallån,

8) med de begränsningar som bestäms i 4 § den tilläggsavgift enligt 14 kap. 6 § 1 mom. som ett verksamt ömsesidigt skadeförsäkringsbolag kan fastställa för räkenskapsperioden i fråga dock så att av tilläggsavgiften kan beaktas högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de uppburna avgifterna,

9) på ansökan av ett livförsäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke det belopp av anskaffningsutgifterna för försäkringar som är möjligt enligt de kostnadsbelastningsgrunder som bolaget iakttar, beräknade på ett sätt som Försäkringsinspektionen godkänner och till den del utgifterna inte har dragits av från premieansvaret eller aktiverats bland aktiva i balansräkningen, samt

10) på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som är jämförbara med de ovan angivna.

3 §

Särskilda villkor för kapitallån

För att ett sådant kapitallån som avses i 2 § 7 punkten skall kunna hänföras till verksamhetskapitalet skall det uppfylla villkoren i 15 kap. 2 §. Dessutom

1) får lånekapitalet, förutom när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, återbetalas, om bolaget efter att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) får låneavtalet inte innehålla bestämmelser om att skulden skall betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer

än när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, och

3) kan låneavtalet ändras endast på försäkringsbolagets ansökan och med Försäkringsinspektionens tillstånd.

4 §

Begränsningar som gäller de poster som hänförs till verksamhetskapitalet

Till ett försäkringsbolags verksamhetskapital får följande poster hänföras sammanlagt högst till ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet och verksamhetskapitalets minimibelopp:

1) sådana kapitallån som avses i 2 § 7 punkten, och

2) i 2 § 1 och 2 punkten avsedda sådana i 3 kap. 3 § 2 mom. i aktiebolagslagen avsedda aktier i fråga om vilka rätten till andelslös gottgörelse uppkommer per räkenskapsperiod, och för sådana räkenskapsperioders del när bolagets bokslut inte uppvisar såsom vinst utdelningsbara medel överförs till utbetalning efter fastställandet av följande bokslut som visar såsom vinst utdelningsbara medel.

Av ett sådant obetalat belopp som avses i 2 § 2 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet och verksamhetskapitalets minimibelopp.

Av en sådan tilläggsavgift som avses i 2 § 8 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet och verksamhetskapitalets minimibelopp.

Av de i 1 mom. angivna posterna får sådana kapitallån enligt 1 punkten som upptagits för viss tid och sådana aktier enligt 2 punkten som omfattas av den inlösningsföreskrift i bolagsordningen som avses i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen, till verksamhetskapitalet hänföras sammanlagt högst ett belopp som motsvarar 25 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet och verksamhetskapitalets minimibelopp. Det belopp av kapitallånen som hänförs till verksamhetska-

pitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

5 §

Poster som skall dras av från verksamhetskapitalet

Från verksamhetskapitalet skall följande poster dras av:

- 1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,
- 2) skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen, om skillnaden är positiv,
- 3) den del av bolagets fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,
- 4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som bolagets kostnadsbelastningsgrunder tillåter,
- 5) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,
- 6) om vid beräkning av bolagets ersättningsansvar diskontering tillämpas i fråga om skadeförsäkringsverksamhet, skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret för andra ansvar än pensionsansvar samt för skadeförsäkringsklasserna 1 och 2,
- 7) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik,
- 8) panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,
- 9) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka försäkringsbolaget, samt
- 10) det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansinstitut som ägs av bolaget och i ett annat försäkringsbolag, om inte den tillsyn som avses i 26 kap. tillämpas på bolaget och bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 26 kap.; alternativt kan särskilt reglerade avdrags- och sammanställningsmetoder för beräkning av ett finans- och försäkringskon-

glomerats kapitaltäckning tillämpas på avdraget.

6 §

Försäkringsinspektionens befogenheter

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 2 § nedskrivs i den uträkning som avses i 24 §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett försäkringsbolag att hänföra de poster som avses i 2 § 6 och 8 punkten till bolagets verksamhetskapital.

Minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital

7 §

Beräkning av minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital

Minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital är det största av de belopp som räknats ut enligt 8, 9 eller 11 §.

Ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital skall dock alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som avses i 19 § 2 mom.

Bestämmelser om minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital finns i 18 §.

8 §

Beräkning på basis av premieinkomsten

Av bolagets premieinkomst under den senaste räkenskapsperioden sammanräknas 18 procent av inkomsten upp till 53 100 000 euro och 16 procent av den överstigande delen. Detta resultat multipliceras med det relationstal som anges i 10 §.

I den i 1 mom. angivna beräkningen höjs premieinkomsten i försäkringsklasserna 11, 12 och 13 med 50 procent i fråga om både

verksamhet med direktförsäkring och återförsäkringsverksamhet. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att omfördela premieinkomsten till dessa klasser.

Om bolagets premieintäkt under den senaste räkenskapsperioden är större än premieinkomsten, används premieintäkten i stället för premieinkomsten i den i 2 och 3 mom. angivna beräkningen.

9 §

Beräkning på basis av ersättningskostnaderna

Av medelvärdet av bolagets ersättningskostnader under de tre senaste räkenskapsperioderna sammanräknas 26 procent av kostnaderna upp till 37 200 000 euro och 23 procent av den överstigande delen. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som anges i 10 §.

Om försäkringarna huvudsakligen består av kredit-, storm-, hagel- eller frostförsäkringar, skall den i 1 mom. nämnda genomsnittliga ersättningskostnaden beräknas för de sju senaste räkenskapsperioderna.

I den i 1 mom. angivna beräkningen höjs ersättningskostnaderna i försäkringsklasserna 11, 12 och 13 med 50 procent i fråga om både verksamhet med direktförsäkring och återförsäkringsverksamhet. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att omfördela ersättningskostnaderna till dessa klasser.

10 §

Återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital

Det relationstal som avses i 8 § 1 mom. och 9 § 1 mom. erhålls när bolagets egen andel av ersättningskostnaden för de tre senaste räkenskapsperioderna jämförs med motsvarande ersättningskostnad före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risk-

överföring eller den är obetydlig, kan Försäkringsinspektionen kräva att skadeförsäkringsbolaget vid beräkningen av verksamhetskapitalets minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 mom.

11 §

Verksamhetskapitalets minimibelopp i förhållande till ersättningsansvaret

Om verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 7 § fastställt i enlighet med 8 eller 9 § är mindre än minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital, skall verksamhetskapitalets minimibelopp vara minst minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital multiplicerat med ett relationstal som erhålls när det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens slut divideras med det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens början. Detta relationstal får dock inte vara större än 1.

Minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital

12 §

Beräkning av minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital

Minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital fastställs genom sammanräkning av de minimibelopp av verksamhetskapitalet som räknats ut för de olika försäkringsklasserna enligt 13—16 §.

Verksamhetskapitalet skall dock alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som avses i 20 § 2 mom.

13 §

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 1 och 2

Den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp skall i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 1 och 2, med undantag av sådana försäkring-

ar som avses i 13 § 2 mom. i lagen om försäkringsklasser, bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2 och 3 mom.

På summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden av de försäkringar vilkas risksumma är större än noll beräknas en andel om 0,3 procent. I fråga om dödsfallsförsäkring som tecknats för högst tre år är andelen i stället för 0,3 procent dock 0,1 procent och, i fråga om försäkring som tagits för flera än tre men för högst fem år är andelen 0,15 procent. Det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

14 §

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 3

Den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp skall i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 3 bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2—5 mom.

Om försäkringsbolaget bär placeringsrisken, beräknas på summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden en andel om 4 procent och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

Om försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken och bolaget inte har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, beräknas på summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden en andel om 1 procent och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll, beräknas en andel om 0,3 procent och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

Om försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken och bolaget har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, beräknas en andel om 25 procent på försäkringarnas administrationskostnader under den närmast föregående räkenskapsperioden.

15 §

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 6

Den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp skall i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 6 bestämmas genom uträkning av 4 procent av premieansvaret för sådana försäkringar vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för vilka försäkringsbolaget bär placeringsrisken. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §. Om försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken tillämpas på försäkringarna bestämmelserna om livförsäkringsklass 3 i 14 §.

16 §

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om vissa andra försäkringar

I fråga om försäkringar som avses i 13 § 2 mom. i lagen om försäkringsklasser, försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring bestäms den andel som skall hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp på samma sätt som det i 7 § 1 mom. föreskrivs om minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital.

17 §

Återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital

Det relationstal som avses i 13 § 2 mom., 14 § 2 och 3 mom. samt 15 § erhålls när summan av en försäkringsgrupps egen andel av premieansvaret för gruppen i fråga och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Det relationstal som avses i 13 § 3 mom. och 14 § 4 mom. erhålls när försäkringsgruppens egen andel av risksumman för den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande risksumman före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är obetydlig, kan Försäkringsinspektionen kräva att livförsäkringsbolaget vid uträkningen av verksamhetskapitalets minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 och 2 mom.

Minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital

18 §

Beräkning av minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital

Minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital är det största av de belopp som räknats ut enligt 8, 9 eller 11 §.

Verksamhetskapitalet i ett captivebolag för återförsäkring skall dock alltid uppgå till minst minimigarantibeloppet enligt 21 § 2 mom. och verksamhetskapitalet i andra återförsäkringsbolag på motsvarande sätt till minst minimigarantibeloppet enligt 21 § 3 mom.

Garantibelopp

19 §

Garantibeloppet för ett skadeförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring

Ett skadeförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 7 §.

Garantibeloppet skall uppgå till minst

1) 3 200 000 euro, om någon av de försäkrade riskerna hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 eller den mottagna återförsäkringens andel av bolagets totala premieinkomst eller totalbelopp av ansvarsskulden överstiger 10 procent eller om återförsäkringspremieinkomsten överstiger 50 000 000 euro, och

2) 2 200 000 euro i övriga fall.

20 §

Garantibeloppet för ett livförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direktförsäkring

Ett livförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 12 §.

Garantibeloppet skall uppgå till minst 3 200 000 euro.

21 §

Garantibeloppet för ett återförsäkringsbolag

Ett återförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 18 §.

Garantibeloppet för ett captivebolag för återförsäkring skall uppgå till minst 1 000 000 euro.

Garantibeloppet för ett annat återförsäkringsbolag än ett captivebolag skall uppgå till minst 3 200 000 euro.

22 §

Sammansättningen av garantibeloppet

Av ett försäkringsbolags verksamhetskapi-
tal skall ett belopp som motsvarar det garan-
tibelopp som anges i 19—21 § bestå av de
poster som avses i 2 § 1 och 3—7 punkten,
med avdrag för de poster som avses i 5 §.

Åtgärder och tillsyn

23 §

Beräkning av verksamhetskapalet

Försäkringsbolaget skall till Försäkringsin-
spektionen lämna en beräkning över att de
krav som gäller verksamhetskapalet har
uppfyllts.

24 §

*Upprättande av bokslut och verksamhetsbe-
rättelse*

Om det kan antas att ett skadeförsäkrings-
bolags verksamhetskapi-
tal underskrider garan-
tibeloppet enligt 19 §, ett livförsäkrings-
bolags verksamhetskapi-
tal underskrider garan-
tibeloppet enligt 20 §, ett återförsäkrings-
bolags verksamhetskapi-
tal underskrider garan-
tibeloppet enligt 21 § eller ett arbetspen-
sionsförsäkringsbolags verksamhetskapi-
tal underskrider hälften av verksamhetskapi-
talets minimibelopp enligt 17 § i lagen om ar-
betspensionsförsäkringsbolag, skall styrelsen
och verkställande direktören utan dröjsmål
och senast inom två månader upprätta bok-
slut och verksamhetsberättelse för den tid för
vilken bokslut och verksamhetsberättelse
ännu inte framlagts vid bolagsstämma, och
överlämna dem till revisorerna för gransk-
ning. Härvid skall iaktas vad som bestäms i
8 kap. om bokslut, verksamhetsberättelse och
i revisionslagen om revisionsberättelse. Om-
fattar tiden för bokslutet och verksamhetsbe-
rättelsen även föregående räkenskapsperiod,
skall för denna räkenskapsperiod upprättas
ett särskilt bokslut och en särskild verksam-
hetsberättelse.

Har styrelsen och verkställande direktören

inte i fall som avses i 1 mom. upprättat bok-
slut och verksamhetsberättelse, skall Försäk-
ringsinspektionen uppmana styrelsen och
verkställande direktören att utan dröjsmål
upprätta bokslut och verksamhetsberättelse
och överlämna dem till revisorerna för
granskning. Följs inte uppmaningen, har in-
spektionen rätt att låta upprätta bokslut och
verksamhetsberättelse och överlämna dem
till revisorerna för granskning.

25 §

*Plan för återställande av en sund finansiell
ställning*

Ett skadeförsäkringsbolag vars verksam-
hetskapi-
tal underskrider minimibeloppet en-
ligt 7 §, ett livförsäkringsbolag vars verk-
samhetskapi-
tal underskrider minimibeloppet
enligt 12 § eller ett återförsäkringsbolag vars
verksamhetskapi-
tal underskrider minimibe-
loppet enligt 18 § skall utan dröjsmål till För-
säkringsinspektionen för godkännande över-
lämna en plan för återställande av en sund fi-
nansiell ställning för bolaget.

Om Försäkringsinspektionen annars anser
att ett försäkringsbolags försäkrades förmå-
ner är hotade, kan inspektionen kräva att bo-
laget till inspektionen för godkännande över-
lämnar en plan för återställande av en sund
finansiell ställning för bolaget.

Som en del av den plan för återställande av
en sund finansiell ställning som avses i 1 och
2 mom. kan Försäkringsinspektionen höja
kravet i fråga om minimibeloppet av ett för-
säkringsbolags verksamhetskapi-
tal för att sä-
kerställa att försäkringsbolaget i framtiden
kan uppfylla kraven som gäller verksamhets-
kapalet.

26 §

Plan för kortfristig finansiering

Utöver vad som bestäms i 24 § skall ett
skadeförsäkringsbolag vars verksamhetskapi-
tal underskrider garantibeloppet enligt 19 §,
ett livförsäkringsbolag vars verksamhetskapi-
tal underskrider garantibeloppet enligt 20 §
eller ett återförsäkringsbolag vars verksam-
hetskapi-
tal underskrider garantibeloppet en-

ligt 21 § utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering.

Förordningar och föreskrifter

27 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Om Europeiska gemenskapernas kommission har beslutat att kräva en förhöjning, kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivas att en förhöjning som motsvarar den förhöjning som i fråga om återförsäkring avses i 8 § 2 mom. och 9 § 3 mom., skall göras i de beräkningar som avses i 8 och 9 § också i andra försäkringsklasser än klasserna 11, 12 och 13.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan de i euro angivna beloppen i detta kapitel justeras enligt förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat). Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

28 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) vilka poster som enligt 2—5 § skall hänföras till eller dras av från verksamhetskapi- talet,

2) hur de beräkningar som gäller uppfyl- landet av de krav som gäller verksamhetskapi- talet enligt 23 § skall göras och när de skall översändas, och

3) de uppgifter som skall ges i de planer som avses i 25—26 § och i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

12 kap.

Proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning

Livförsäkring

1 §

Definitioner

Med *proaktiv tillsyn* över ett livförsäkringsbolags solvensställning avses tillsyn med vilken Försäkringsinspektionen bedömer livförsäkringsbolagets riskposition genom en mätning av om bolagets utvidgade verksamhetskapi- tal är tillräckligt.

Ett livförsäkringsbolags *utvidgade verk- samhetskapi- tal* erhålls genom en korriger- ing av verksamhetskapi- talet enligt 11 kap. 1 § på följande sätt:

1) till verksamhetskapi- talet läggs det kapi- tallån som avses i 11 kap. 2 § 7 punkten vär- derat på marknadsmässiga villkor till den del det inte inräknats i verksamhetskapi- talet; härvid skall villkoren för kapitallånet beak- tas,

2) den ansvarsskuld som upptagits i balans- räkningen läggs till, med avdrag för det marknadsmässiga kapitalvärdet på de förväntade kassaflödena av de prestationer och andra utgifter som följer av försäkringsavtalen samt av framtida försäkringspremier; vid be- räkningen av kapitalvärdet beaktas de garan- tier och optioner som hänför sig till försäk- ringarna samt rätten enligt försäkringsavtalet till eventuella tilläggsförmåner på basis av överskott som försäkringarna avkastat (*marknadsmässig ansvarsskuld*), samt

3) den andel av livförsäkringsbolagets framtida överskott som avses i 17 § i lagen om införande av försäkringsbolagslagen dras av.

2 §

Bedömning av ett livförsäkringsbolags risk- position

Ett livförsäkringsbolags riskposition be- döms med hjälp av en mätning av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls och en

mätning av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls. Med mätningen av det grundläggande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att ansvara för förmånerna enligt försäkringsavtalen utan att bolaget beviljar nya tilläggsförmåner som är beroende av prövning. Med mätningen av det fortlöpande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att iaktta den skälighetsprincip som avses i 13 kap. 2 §. Mätningarna görs under antagandet att bolaget fortsätter sin verksamhet på den risknivå som råder när mätningen görs. I mätningarna skall bolagets försäkringstekniska risker, marknadsriskerna i anslutning till placeringarna och ansvarsskulden samt bolagets motpartsrisker och operativa risker beaktas.

3 §

Beräkningsgrunder

Ett livförsäkringsbolag skall ha beräkningsgrunder för beräkningen av det utvidgade verksamhetskapitalet samt för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet och det fortlöpande kapitalkravet uppfylls.

4 §

Kapitalkrav i anslutning till riskerna

För varje risk som nämns i 2 § fastställs ett kapitalkrav på det sätt som föreskrivs i 2—5 mom.

Vid bedömningen av kapitalkravet i anslutning till den försäkringstekniska risken beaktas de biometrisk riskerna i anslutning till försäkringen, riskerna i anslutning till en annullering av ett försäkringsavtal och driftskostnadsriskerna.

Kapitalkravet för marknadsrisken i anslutning till placeringarna och ansvarsskulden beräknas genom beaktande av i vilken utsträckning det utvidgade verksamhetskapitalet förändras på grund av de uppskattade förändringar som inträffar i räntekurvan, värdet av placeringar i anslutning till aktier, fastigheter och tillgångar och i valutakurserna under ett år. Kapitalkravet är kvadratroten ur summan av kvadraterna på förändringarna i det utvidgade verksamhetskapitalet.

Vid bedömningen av kapitalkravet i anslutning till motpartsrisken beaktas masskuldebrevslån, penningmarknadsinstrument, icke standardiserade derivatavtal samt netto-positionerna i återförsäkringsavtal. Bedömningen grundar sig på kreditklassificeringarna och på riskkoefficienterna i anslutning till dessa klasser.

Vid bedömningen av kapitalkravet i anslutning till den operativa risken beaktas de operativa riskerna i anslutning till tecknandet av försäkringar, placeringen av tillgångar och bedömningen av ansvar.

5 §

Mätning av om det utvidgade verksamhetskapitalet är tillräckligt

Kapitalkravet för ett livförsäkringsbolag enligt mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls är kvadratroten ur summan av kvadraterna på de kapitalkrav som beräknats i enlighet med 4 § 2—5 mom. Mätningen görs genom en jämförelse av kapitalkravet enligt mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls med det utvidgade verksamhetskapitalet.

Kapitalkravet för ett livförsäkringsbolag enligt mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls motsvarar det som föreskrivs i 1 mom., dock under antagandet att bolaget inte beviljar behovsprövade tilläggsförmåner. Efter detta görs mätningen genom en jämförelse av kapitalkravet enligt mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts med det utvidgade verksamhetskapitalet, inklusive de behovsprövade tilläggsförmåner som hänför sig till den marknadsmässiga ansvarsskulden och den ändringseffekt som detta tillägg har på den återstående marknadsmässiga ansvarsskulden.

För den proaktiva tillsynen skall livförsäkringsbolaget kvartalsvis lämna resultaten av mätningarna enligt 1 och 2 mom. till Försäkringsinspektionen.

Livförsäkringsbolaget skall fortlöpande uppfylla kapitalkravet enligt den mätning av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls som avses i 2 mom.

6 §

Tillsynsåtgärder

Om det utvidgade verksamhetskapitalet som räknats ut för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag underskrider kapitalkravet enligt den mätning av det grundläggande kapitalkravet som beräknats enligt 5 § 2 mom., skall bolaget omedelbart för godkännande lämna Försäkringsinspektionen en plan för återställande av solvensställningen till en sådan nivå att det utvidgade verksamhetskapital som beräknats för denna mätning uppfyller det krav som ställs på det. Om Försäkringsinspektionen inte godkänner planen eller om bolaget inom föreskriven tid inte kan vidta de åtgärder som anges i planen, kan Försäkringsinspektionen gentemot bolaget vidta de åtgärder som avses i 25 kap. 5 §.

Om det utvidgade verksamhetskapital som beräknats för mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag underskrider det kapitalkrav som beräknats enligt denna mätning enligt 5 § 1 mom., skall bolaget lämna Försäkringsinspektionen en detaljerad utredning av sin solvensställning och en bedömning av dess utveckling.

7 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs om beräkningsformlerna för de i 4 § fastställda försäkringstekniska riskerna, operativa riskerna och motpartsrisken.

8 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om indelningen på basis av olika riskfaktorer av de placeringar som används vid beräkningen av kapitalkravet i anslutning till marknadsrisken och om olika i 4 §

3 mom. avsedda riskparametrar i anslutning till olika riskfaktorer, om den kreditklassificering som används vid bedömningen av motpartsrisken och om riskkoefficienterna i anslutning till klasserna samt vid behov om riskparametrarna för de försäkringstekniska riskerna och de operativa riskerna. I de riskparametrar som ansluter sig till riskfaktorerna måste beaktas att kapitalkravet inte blir högre än vad som förutsätts för att syftet med den proaktiva tillsynen skall uppnås.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om beräkningen av värdet på det utvidgade verksamhetskapitalet och beaktandet av garantier och optioner i anslutning till försäkringar samt om det sätt på vilket mätningen av att det grundläggande och fortlöpande kapitalkravet uppfylls skall presenteras.

Skadeförsäkring

9 §

Definitioner

Med *proaktiv tillsyn över ett skadeförsäkringsbolags solvensställning* avses tillsyn med vilken Försäkringsinspektionen bedömer skadeförsäkringsbolagets riskposition genom en bedömning av om bolagets korrigerade solvenskapital är tillräckligt.

Det *korrigerade solvenskapitalet* erhålls genom en korrigerings av solvenskapitalet på följande sätt:

1) det kapitallån som avses i 11 kap. 2 § 7 punkten läggs till till den del det på grund av begränsningarna i 11 kap. 4 § inte kan hänföras till verksamhetskapitalet,

2) det belopp som skall debiteras på basis av den tillskottsplikt som avses i 11 kap. 2 § 8 punkten dras av, samt

3) aktierna och andelarna i kreditinstitut eller finansinstitut eller andra försäkringsbolag som ägs av bolaget samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital dras av, till den del bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 28 kap. och om dessa tillgångar inte har dragits av från bolagets verksamhetskapital på basis av 11 kap. 5 § 10 punkten.

Ett skadeförsäkringsbolags solvenskapital består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet.

10 §

Bedömning av ett skadeförsäkringsbolags riskposition

Ett skadeförsäkringsbolags riskposition bedöms genom en jämförelse av det korrigerade solvenskapitalet och tillsynsgränserna, vilka är minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen. Vid beräkningen av tillsynsgränserna beaktas försäkringsbolagets placerings- och försäkringstekniska risker samt det största möjliga ersättningsbeloppet på bolagets eget ansvar i ett enskilt skadefall.

11 §

Beräkningsgrunder

Ett skadeförsäkringsbolag skall ha beräkningsgrunder för beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen. Bolaget skall ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna. Försäkringsinspektionen kan kräva att beräkningsgrunderna skall ändras om omständigheterna förändras på ett sådant sätt att beräkningsgrunderna inte längre är tillämpliga.

12 §

Kapitalkrav i anslutning till riskerna

Vid bedömningen av det kapitalkrav som följer av placeringsrisken beaktas de risker som hänför sig till förändringar i värdet på försäkringsbolagets placeringstillgångar. För beräkningen av kapitalkravet delas bolagets placeringstillgångar in i olika klasser på basis av placeringarnas riskbenägenhet.

Vid bedömningen av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna beaktas de risker som hänför sig till variationer i försäkringsbolagets ersättningar. För beräkningen av kapitalkravet delas bolagets försäkringsbestånd in i olika klasser på basis av

försäkringsriskens natur.

Med kapitalkrav som följer av ett enskilt skadefall avses bolagets största möjliga egna andel av ersättningsbeloppet i ett enskilt skadefall, med beaktande av sambandet mellan försäkringsgrenarna.

13 §

Bedömning av om det korrigerade solvenskapitalet är tillräckligt

Minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet är 80 procent av den högre summan av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det kapitalkrav som följer av placeringsrisken eller summan av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det kapitalkrav som följer av ett enskilt skadefall.

Målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom att det kapitalkrav som följer av placeringsrisken läggs till minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet.

Det korrigerade solvenskapitalet i ett skadeförsäkringsbolag skall fortlöpande uppgå till minst dess minimibelopp.

Skadeförsäkringsbolaget skall kvartalsvis lämna Försäkringsinspektionen beräkningar av tillsynsgränserna av vilka framgår beloppet av bolagets korrigerade solvenskapital i förhållande till minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet.

14 §

Tillsynsåtgärder

Om skadeförsäkringsbolagets korrigerade solvenskapital underskrider solvenskapitalets minimibelopp skall bolaget utan dröjsmål öka sitt verksamhetskapital eller utöka sin återförsäkring eller i övrigt höja det korrigerade solvenskapitalet så att det överstiger minimibeloppet.

Om det korrigerade solvenskapitalet underskrider målgränsen, men uppfyller kravet på minimibeloppet, skall bolaget lämna Försäkringsinspektionen en detaljerad utredning av sin solvensställning och en bedömning av dess utveckling.

Förordningar, föreskrifter och dispens

15 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs om

- 1) den i 12 § 1 mom. avsedda indelning av placeringstillgångarna i olika klasser på basis av riskbenägenheten,
- 2) den indelning av försäkringsbeståndet som avses i 12 § 2 mom.,
- 3) de parametrar som används vid beräkningen av den placeringsrisk och de försäkringstekniska risker som avses i 12 §,
- 4) de formler som används vid beräkningen av det i 12 § 1 mom. avsedda solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken och det i 12 § 2 mom. avsedda solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna,
- 5) beräkningen av det största ersättningsbeloppet på skadeförsäkringsbolagets ansvar i ett enskilt skadefall som avses i 12 § 3 mom., samt
- 6) utarbetandet av beräkningsgrunder för minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen.

16 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 13 § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

17 §

Dispens

På ansökan av försäkringsbolaget och med samtycke av Försäkringsinspektionen kan bolaget till den marknadsrisk som avses i 4 § 3 mom. även hänföra andra än de marknadsriskfaktorer som nämns i 4 § 3 mom.

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av försäkringsbolaget tillåta att bolaget avviker från vad som bestäms i den

förordning som avses i 15 §, från indelningen av försäkringsbeståndet på det sätt som avses i 15 § 2 punkten, från de parametrar som skall användas vid beräkningen av den försäkringstekniska risk som avses i 15 § 3 punkten och från den formel som används vid beräkningen av den försäkringstekniska risken som avses i 15 § 4 punkten i sådana fall då indelningen av försäkringsbeståndet, de parametrar som skall användas vid beräkningen av den försäkringstekniska risken och den formel som används vid beräkningen av den försäkringstekniska risken inte ger riktig och tillräcklig information om bolagets riskposition.

DEL IV

Livförsäkring

13 kap.

Livförsäkring

1 §

Beräkningsgrunderna för livförsäkring

En livförsäkring samt försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och som hänför sig till försäkringsavtal i livförsäkringsklass 1 eller motsvarande försäkringsavtal i livförsäkringsklass 3 skall utöver de beräkningsgrunder enligt 9 kap. 1 § 2 mom. som gäller för ansvarsskulden ha beräkningsgrunder i vilka det anges

1) hur försäkringspremierna eller beloppen av det försäkringsskydd som svarar mot dessa beräknas,

2) det belopp som försäkringstagaren har rätt till om försäkringstagaren säger upp avtalet under försäkringsperioden (*återköpsvärde*), och

3) hur den försäkrade förmånen beräknas om försäkringstagaren avbryter betalningen av försäkringspremier.

Beräkningsgrunderna för försäkringspremierna för nya livförsäkringar skall uppgöras med hänsyn till trygghandlet av de försäkrade förmånerna så att försäkringsbolaget kan

fullgöra alla sina förbindelser som föranleds av dessa försäkringar utan att behöva använda andra tillgångar än försäkringspremierna för dessa försäkringar och den avkastning som fås genom placering av dem, på ett sätt som skulle kunna äventyra möjligheterna att uppfylla solvenskraven enligt 11 och 12 kap.

Försäkringsbolaget skall tillstålla Försäkringsinspektionen de beräkningsgrunder som avses i denna paragraf innan de tas i bruk.

2 §

Skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner

När tilläggsförmåner beviljas på försäkringar som enligt försäkringsavtalet har rätt till eventuella tilläggsförmåner på grundval av överskott som dessa försäkringar avkastat, skall i skälig omfattning beaktas både det totala beloppet av de tilläggsförmåner som beviljas för dessa försäkringar och, i fråga om fördelningen av dessa förmåner, beloppet och uppkomsten av överskottet på dessa försäkringar. Tilläggsförmånerna får inte äventyra möjligheterna att uppfylla de solvenskrav som avses i 11 och 12 kap. eller kontinuiteten i nivån på tilläggsförmånerna.

Tilläggsförmåner som beviljas på försäkringar skall ha en beräkningsgrund av vilken tilläggsförmånernas effekter på försäkringsbolagets ansvarsskuld som avses i 9 kap. 1 § framgår.

Försäkringsbolaget skall för utbetalningen av tilläggsförmåner ha skriftliga mål som godkänts av styrelsen och som försäkringsbolaget skall offentliggöra på sina webbsidor och i sitt bokslut. Försäkringsbolaget skall årligen på sina webbsidor och i sitt bokslut framställa en rapport om måluppfyllelsen och eventuella motiveringar till att målen inte uppnåtts.

Försäkringsinspektionen skall årligen offentliggöra både bolagsspecifika och så jämförbara uppgifter som möjligt om hur försäkringsbolagen har iakttagit skälighetsprincipen som avses i 1 mom. samt om bolagens mål och måluppfyllelsen.

3 §

Ändring av beräkningsgrunderna

De beräkningsgrunder som det föreskrivs om i 1 § och 9 kap. 1 § 2 mom. får inte ändras så att ändringen nedsätter enskilda försäkringars återköpsvärden utan att försäkringstagaren ges möjlighet att avsluta försäkringen genom att lyfta det onedsatta återköpsvärdet. Ändringar av grunderna får inte sänka den försäkrade förmån som den försäkrade har rätt till när den försäkrade avbryter premiebetalningen, om det inte är fråga om ändringar som föranleds av ändringar i lagstiftningen eller av att bolaget måste sänka den räntesats som används för beräkningen av ansvarsskulden på grund av att social- och hälsovårdsministeriet har sänkt den övre gränsen för den ränta som skall användas vid sådan beräkning.

DEL V

Finansiering

14 kap.

Aktie- och garantiandelmission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet

Bestämmelser som gäller samtliga försäkringsbolag

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 9—11 kap. i aktiebolagslagen.

2 §

Registrering

Den tidsfrist som avses i 9 kap. 7 och 18 § samt 10 kap. 4 § i aktiebolagslagen räknas från det att Försäkringsinspektionen har fast-

ställt en eventuell ändring av bolagsordningen.

3 §

Begränsningar som gäller konverteringslån

Utöver bestämmelserna i 10 kap. 1 § 2 mom. i aktiebolagslagen finns bestämmelser om försäkringsbolags rätt att ta lån i 15 kap. i denna lag.

Särskilda bestämmelser om ömsesidiga försäkringsbolag

4 §

Ökning av ömsesidiga försäkringsbolags garantikapital

I ömsesidiga försäkringsbolag får garantikapitalet inte ökas på det sätt som avses i 11 kap. 1 § 2 punkten i aktiebolagslagen.

5 §

Tilläggsavgift för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag

Försäkringstagardelägarna i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag där de enligt bolagsordningen är tillskottspliktiga skall omedelbart påföras en tilläggsavgift, om bolaget på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak har ett verksamhetskapital som underskrider det garantibelopp som avses i 11 kap. 19 § eller om de tillgångar som ett bolag i likvidation eller konkurs har inte förslår till betalning av skulderna. Tilläggsavgiften skall vara minst så stor som fordras för uppnående av dessa syften och högst så stor som föreskrivs i 4 kap. 4 §.

Om en försäkringstagardelägare inte på utsatt tid betalar den tilläggsavgift som påförts honom skall tilläggsavgiften omedelbart indrivas genom utsökning. Om tilläggsavgiften inte kan indrivas hos en försäkringstagardelägare skall det bristande beloppet fördelas mellan övriga delägare högst till beloppet av deras tillskottsplikt, om det ännu är nödvändigt att driva in tilläggsavgiften.

Tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta får in-

drivas genom utsökning utan dom eller utslag med iakttagande av vad som föreskrivs om utsökning av skatter och avgifter.

15 kap.

Upptagande av krediter och ställande av säkerhet

1 §

Allmänna bestämmelser om upptagande av krediter

Ett försäkringsbolag får ta upp krediter endast

- 1) för skötseln av nödvändig likviditet,
- 2) som återbelåning enligt de grunder som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006),
- 3) som sådant kapitallån som avses nedan i 2 §,
- 4) ur en personalfond som ägs av dess egen personal, samt
- 5) som normala kontokrediter i anslutning till sin affärsverksamhet och andra därmed jämförbara krediter.

Försäkringsbolaget skall underrätta Försäkringsinspektionen om upptagande av lån som avses i 1 mom. 1 och 3—5 punkten enligt vad Försäkringsinspektionen närmare föreskriver.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. om försäkringsbolags rätt att ta upp krediter gäller på motsvarande sätt ett tjänsteföretag som är dottersammanslutning till ett försäkringsbolag och en dottersammanslutning vars uppgift är att för försäkringsbolagets del direkt eller indirekt inneha tillgångar som avses i 10 kap. 4 §. Dottersammanslutningen kan dock ta upp krediter av det försäkringsbolag som är moderbolag.

Försäkringsbolaget kan ingå avtal om återköp av värdepapper.

2 §

Kapitallån

På kapitallån som tas av försäkringsbolag och deras dottersammanslutningar som avses i 1 § 3 mom. tillämpas utöver 2—4 mom.

även bestämmelserna om aktiebolag i 12 kap. 2 § i aktiebolagslagen.

Ett bolag och dess dottersammanslutning som avses i 1 § 3 mom. kan ta lån (*kapitallån*)

1) vars kapital och ränta under bolagets likvidation och konkurs får betalas endast med sämre företrädesrätt än alla övriga skulder,

2) vars kapital i övrigt får återbetalas och ränta betalas endast till den del beloppet av bolagets fria egna kapital och samtliga kapitallån vid betalningstidpunkten överskrider förlusten enligt bolagets balansräkning för den senast avslutade räkenskapsperioden eller enligt balansräkningen i ett nyare bokslut, samt

3) för vars återbetalning eller ränta bolaget eller dess dottersammanslutning inte får ställa säkerhet.

På återbetalning av kapitallån samt på räntebetalning och ställande av säkerhet i strid med 2 mom. tillämpas vad som i 16 kap. 4 § och i 29 kap. 4 § 6 punkten föreskrivs om olaglig utbetalning av medel.

Denna paragraf tillämpas inte i samband med borgenärsskyddsförfarande som avses i 14 kap. 2 §, 16 kap. 6 § och 17 kap. 6 §. I dessa fall får det belopp som tillkommer borgenärerna för kapitallånet dock betalas först när minskningen av aktiekapitalet, fusionen eller delningen har registrerats. Med borgenärens samtycke kan ett kapitallån användas som betalning för en ökning av aktiekapitalet, omvandlas till inbetalat fritt eget kapital eller användas till täckning av bolagets förlust.

3 §

Ställande av säkerhet

Ett försäkringsbolag får ställa säkerhet endast för sina egna förbindelser samt för en sådan dottersammanslutnings förbindelser som avses i 1 § 3 mom. En förutsättning för ställande av säkerhet för en dottersammanslutnings förbindelser är att försäkringsbolaget får en betryggande motsäkerhet för den säkerhet det ställt eller att beloppet av den skuldförbindelse för vilken säkerhet ställs och beloppet av de skuldförbindelser som har samma eller bättre förmånsrätt till

dottersammanslutningens egendom än den förstnämnda skuldförbindelsen inte sammanlagt överstiger 80 procent av det gängse värdet av dottersammanslutningens egendom. Vad som bestäms ovan i detta moment gäller inte givande av kredit- eller borgensförsäkring. Ett försäkringsbolag får inte ställa säkerhet för fullgörandet av en förpliktelse som baserar sig på ett försäkringsavtal, om inte något annat följer av en lag, en förordning, myndighetsföreskrifter eller etablerad återförsäkringspraxis.

Det som föreskrivs i första meningen i 1 mom. hindrar inte försäkringsbolaget från att vara säljare av skyddet

1) i fråga om standardiserade credit default swap-avtal som är föremål för offentlig handel på reglerade marknader i en OECD-stat, eller

2) i fråga om credit default swap-avtal som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter kan jämföras med credit default swap-avtal som avses i 1 punkten.

4 §

Dispens

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på försäkringsbolagets ansökan medge dispens från bestämmelserna i 1 § 1 mom. och 3 § 1 mom.

DEL VI

Utbetalning av medel

16 kap.

Utbetalning av försäkringsbolagets medel

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

På utbetalning av försäkringsbolagets medel tillämpas inte 13 kap. i aktiebolagslagen. Om tillämpningen av aktiebolagslagen på försäkringsbolag i övrigt föreskrivs i detta kapitel.

2 §

Utbetalningssätt

Försäkringsbolagets medel får utbetalas till delägarna endast enligt vad som i denna lag bestäms om

1) utbetalning av vinst (*vinstdelning*) och utbetalning från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet,

2) minskning av aktie- eller garantikapitalet eller återbetalning av garantikapitalet som avses i 17 kap.,

3) förvärv och inlösen av egna aktier eller garantiandelar som avses i 18 kap., samt

4) upplösning och avregistrering av bolaget enligt 23 kap.

Ett försäkringsbolag kan i enlighet med 10 § i detta kapitel ha ett annat syfte än att bereda vinst eller annan ekonomisk fördel åt delägarna. I 8 § föreskrivs om givande av gåvor.

Som olaglig utbetalning av medel anses andra affärshändelser som utan någon affärs-ekonomisk grund minskar bolagets tillgångar eller ökar dess skulder.

Som utbetalning av medel betraktas inte utgivande av tilläggsförmåner enligt de beräkningsgrunder som avses i 13 kap.

Medel får inte betalas ut förrän bolaget har registrerats.

Bestämmelserna i detta kapitel om utbetalning av medel skall iakttas när ränta betalas på garantiandelar.

3 §

Utbetalningens samband med bokslutet

Utbetalningen av medel skall basera sig på det senast fastställda reviderade bokslutet. Vid utbetalningen skall beaktas sådana väsentliga förändringar i försäkringsbolagets ekonomiska ställning som har skett efter upprättandet av bokslutet.

4 §

Återbetalningsskyldighet

Medel som har erhållits ur försäkringsbolaget i strid med denna lag, lagen om arbets-

pensionsförsäkringsbolag, aktiebolagslagen eller bolagsordningen skall betalas tillbaka om mottagaren insåg eller borde ha insett att utbetalningen skedde i strid med denna lag, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, aktiebolagslagen eller bolagsordningen. På det belopp som återbetalas skall betalas en årlig ränta som svarar mot den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga.

Vinstdelning och utbetalning från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet

5 §

Utdelningsbart belopp

Om inte något annat följer av 3 mom. får försäkringsbolaget betala ut fritt eget kapital från vilket har dragits av belopp som enligt bolagsordningen inte får betalas ut samt andra icke-utdelningsbara poster, vilka är:

1) belopp som av försäkringsbolagets utjämningsbelopp i ett bokslut som upprättats enligt 8 kap. 24 § har upptagits som fritt eget kapital,

2) belopp som av de orealiserade värdeökningarna på de placeringar som står under huvudgruppen ”Placeringar” i ett bokslut som upprättats enligt 8 kap. 17 eller 24 § ingår i det fria egna kapitalet och det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ, samt

3) belopp som i ett bokslut som upprättats enligt 8 kap. 24 § 2 punkten av i bokföringslagen avsedda reserver samt av skillnaden mellan de registrerade och planenliga avskrivningarna har upptagits som fritt eget kapital.

I fråga om förbud mot utbetalning av medel som grundar sig på minskning av aktie- eller garantikapitalet tillämpas bestämmelsen i 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Bestämmelser om begränsning av utbetalning av medel till följd av ränta på kapitallån finns i 15 kap. 2 §.

Försäkringsbolaget får inte betala ut medel till delägarna om bolagets verksamhetskaptial är mindre än det minimibelopp som anges i 11 kap. 7, 12 eller 18 § eller om bolagets verksamhetskaptial understiger det minimi-

garantibelopp som anges i 11 kap. 19, 20 eller 21 § eller om bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om det är känt eller borde vara känt att bolaget är insolvent. Medel får heller inte betalas ut om det är känt eller borde vara känt att utbetalning av medel leder till att verksamhetskapi- talet eller garantibeloppet understiger deras minimibelopp, till att bolaget blir insolvent eller till att täckningen av ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.

6 §

Beslutsfattande

Bolagsstämman beslutar om utbetalning av medel. I 5 kap. 13—17 § föreskrivs om stämmokallelse och stämmohandlingar samt om framläggande och sändande av dem. Bo- lagsstämman får besluta att betala ut större belopp än styrelsen föreslagit eller godkänt endast om stämman enligt 7 § eller bolags- ordningen är skyldig att göra detta.

Genom bolagsstämmans beslut i vilket nämns utbetalningens maximibelopp kan sty- relsen också bemyndigas att besluta om vinstutdelning eller om utbetalning från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet. Bemyndigandet kan vara i kraft högst till början av följande ordinarie bolagsstämma.

I beslutet skall nämnas det belopp som be- talas ut samt vilka medel som används för utbetalningen.

Fritt eget kapital kan med samtycke av alla delägare betalas ut också på något annat sätt än enligt 2 § 1 mom., om inte något annat följer av lagen eller av bolagsordningen.

7 §

Minoritetens rätt att kräva vinstutdelning

Som vinstutdelning skall betalas ut minst hälften av räkenskapsperiodens vinst efter avdrag för belopp som enligt denna lag, la- gen om arbetspensionsförsäkringsbolag och bolagsordningen inte får delas ut, om aktie- ägare i försäkringsbolaget med minst en ti- ondel av alla aktier kräver det på en ordinarie bolagsstämma före beslutet om disposition av vinsten. En aktieägare kan emellertid inte

kräva att som vinst skall delas ut ett större belopp än vad som enligt detta kapitel är möjligt utan borgenärernas samtycke och inte heller mer än åtta procent av bolagets eget kapital. Från det belopp som betalas ut skall dras av eventuell vinstutdelning som betalats ut under räkenskapsperioden före den ordina- rie bolagsstämman.

I bolagsordningen kan föreskrivas något annat om den i 1 mom. avsedda rätten för en minoritet att kräva vinstutdelning. Denna rätt kan begränsas endast med samtycke av alla aktieägare.

Andra bestämmelser om utbetalning av me- del

8 §

Gåvor

Bolagsstämman kan besluta om en gåva för ett allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål, om gåvans belopp med hänsyn till användningsändamålet samt försäkringsbola- gets ställning och övriga omständigheter kan anses skäligt. Styrelsen får för detta ändamål använda medel som med beaktande av bola- gets ställning är av ringa betydelse.

9 §

Användning av försäkringsbolagets tillgång- ar

Försäkringsbolags tillgångar får inte an- vändas för ändamål som uppenbart är främ- mande för bolagets verksamhet.

10 §

Annat än vinstsyfte

Om försäkringsbolaget helt eller delvis har något annat syfte än att bereda vinst eller an- nan ekonomisk fördel åt delägarna skall en bestämmelse om detta tas in i bolagsordning- en. I bolagsordningen skall då föreskrivas om användning av eget kapital i situationer som avses i 2 § 1 mom.

11 §

Finansiering av förvärv av egna aktier

Försäkringsbolaget får inte ge penninglån, betala ut medel eller ställa säkerhet för att utomstående skall kunna förvärva aktier i bolaget eller i dess moderbolag.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på sådana åtgärder inom ramen för utdelningsbara medel vilkas syfte är förvärvande av aktier till anställda i försäkringsbolaget eller i ett sådant närstående bolag som avses i 8 kap. 11 § 2 mom.

12 §

Beslut om kreditgivning och placeringar i vissa fall

Betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett bolag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp som försäkringsbolaget eller till ett bolag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget och betydande eller principiella beslut om placeringar i ett sådant bolag skall fattas av försäkringsbolagets styrelse.

Bestämmelserna i 1 mom. om kreditgivning tillämpas på motsvarande sätt på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

13 §

Medverkan i trygandet av de försäkrade förmånerna i ett annat försäkringsbolag

Utan hinder av vad som föreskrivs i någon annan lag får ett försäkringsbolag med Försäkringsinspektionens samtycke och om försäkringsbranschens gemensamma intresse kräver det medverka till att trygga de försäkrade förmåner som beviljats av ett finländskt försäkringsbolag som trätt i likvidation eller gått i konkurs.

17 kap.

Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Utöver bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på försäkringsaktiebolag bestämmelserna om aktiebolag i 14 kap. 2—7 § i aktiebolagslagen och på ömsesidiga försäkringsbolag bestämmelserna om omedelbar täckning av sådan förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital i 14 kap. 2 § 2 mom. och 3—7 § i aktiebolagslagen. Bestämmelserna om borgenärer i 14 kap. i aktiebolagslagen tillämpas i försäkringsbolag på andra borgenärer än försäkringsborgenärer.

2 §

Beslutsfattande

I ett försäkringsaktiebolag beslutar bolagsstämman om utbetalning av aktiekapital, om minskning av aktiekapitalet för avsättning av medel till en fond som hänförs till det fria egna kapitalet samt om användning av aktiekapital till omedelbar täckning av förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital.

I ömsesidiga försäkringsbolag kan bolagsstämman besluta att endast garantikapitalet skall användas till omedelbar täckning av förlust som inte kan täckas med fritt eget kapital.

Försäkringsbolaget får inte minska sitt grundkapital så att det understiger vad som föreskrivs i 1 kap. 18 §.

I beslutet skall nämnas minskningsbeloppet och till vilket av de ändamål som anges i 1 och 2 mom. minskningsbeloppet används. På stämmokallelse och stämmohandlingar samt på framläggande och sändande av dem tillämpas 5 kap. 13—17 §.

I 18 kap. föreskrivs om beslutsfattandet vid förvärv och inlösen av egna aktier. I 19, 20 och 22 kap. föreskrivs om beslutsfattandet och borgenärsskyddet i samband med fusion, delning och ändring av företagsformen.

3 §

Försäkringsinspektionens samtycke

Om andra borgenärer än försäkringsborgenärer enligt 14 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen har rätt att motsätta sig en minskning av aktiekapitalet skall försäkringsbolaget inom en månad från beslutet inhämta Försäkringsinspektionens samtycke till minskningen av aktiekapitalet och fastställande av den ändring i bolagsordningen som minskningen av aktiekapitalet förutsätter.

Om andra borgenärer än försäkringsborgenärer enligt 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen har rätt att motsätta sig att bolagets fria egna kapital utbetalas till aktie- eller garantiandelsägarna, skall försäkringsbolaget innan beslutet om utbetalning fattas inhämta Försäkringsinspektionens samtycke till utbetalning av det fria egna kapitalet.

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till de ansökningar som avses i 1 och 2 mom. om minskningen av aktiekapitalet eller utbetalningen av fritt eget kapital till aktie- eller garantiandelsägarna inte äventyrar de försäkrade förmånerna. Utöver bestämmelserna i detta moment iaktas i fråga om Försäkringsinspektionens samtycke även 19 kap. 6 §, 10 § 2 och 3 mom. och 12 §.

4 §

Registeranmälan, ansökan om kallelse och registrering

Den tidsfrist om en månad som avses i 14 kap. 3 § i aktiebolagslagen räknas från det att Försäkringsinspektionen har gett sitt i 3 § 3 mom. avsedda samtycke till en minskning av försäkringsaktiebolagets aktiekapital eller till utbetalning av försäkringsbolagets fria egna kapital och att Försäkringsinspektionen har fastställt den ändring av bolagsordningen som avses i 3 § 1 mom. Till den registeranmälan till registermyndigheten som avses i 14 kap. 3 § i aktiebolagslagen skall fogas uppgifter om Försäkringsinspektionens samtycke och fastställande av bolagsordningen.

Försäkringsbolaget skall senast den dag som avses i 14 kap. 4 § i aktiebolagslagen visa registermyndigheten att Försäkringsin-

spektionens samtycke har vunnit laga kraft. Om Försäkringsinspektionens samtycke inte har vunnit laga kraft senast ovan nämnda dag skall registermyndigheten uppskjuta behandlingen tills samtycket har vunnit laga kraft.

Försäkringsaktiebolagets aktiekapital har minskats och försäkringsbolagets fria egna kapital kan utbetalas när minskningen eller utbetalningen av det fria egna kapitalet har registrerats enligt 14 kap. 5 § i aktiebolagslagen.

5 §

Annan registrering av minskning av aktie- eller garantikapital

Om andra borgenärer än försäkringsborgenärer inte enligt 14 kap. 2 § 1 mom. har rätt att motsätta sig en minskning av aktie- eller garantikapitalet skall försäkringsbolaget enligt 14 kap. 6 § i aktiebolagslagen inom en månad anmäla beslutet om minskning av aktie- eller garantikapitalet för registrering vid äventyr att beslutet förfaller.

Om minskningen av aktie- eller garantikapitalet förutsätter att försäkringsbolagets bolagsordning ändras räknas den tidsfrist för registreringen som avses i 1 mom. från det att Försäkringsinspektionen har fastställt ändringen av bolagsordningen.

6 §

Återbetalning av garantikapitalet i ömsesidiga försäkringsbolag

Ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital eller en del av det kan återbetalas med utdelningsbara medel som avses i 16 kap. 5 § genom att en grundfond som motsvarar det återbetalade beloppet bildas. Beslut om återbetalning av garantikapitalet fattas av bolagsstämman.

I bolagsordningen skall bestämmas den ordning som skall iaktas vid återbetalningen av garantikapitalet samt det pris som skall erläggas för garantiandelen eller grunderna för beräkning av priset. En bestämmelse om återbetalning av garantikapital som tas in i bolagsordningen genom en ändring av denna får gälla enbart nya garantiandelar som teck-

nats efter att beslutet har fattats, om inte alla garantiandelsägare har gett sitt samtycke.

När beslut har fattats om återbetalning av garantiandelar skall nödvändiga ändringar göras i bolagsordningen.

18 kap.

Egna aktier och garantiandelar

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Om inte något annat bestäms i detta kapitel, tillämpas på försäkringsbolags egna aktier och garantiandelar bestämmelserna om aktiebolags egna aktier i 15 kap. i aktiebolagslagen.

15 kap. i aktiebolagslagen tillämpas inte på i 22 kap. 9 § föreskriven inlösen av aktier eller garantiandelar som innehas av delägare som motsätter sig en ändring av bolagsformen. På stämmokallelse och stämmohandlingar tillämpas inte 15 kap. 5 § 3 mom. i aktiebolagslagen; bestämmelser om dessa finns i 2 § och 5 kap. 13—17 §.

2 §

Bestämmelser som gäller försäkringsaktiebolag

Utöver vad som föreskrivs i 5 kap. 13 § skall i stämmokallelsen nämnas syftet med inlösen och sättet för minskningen när styrelsen i ett publikt försäkringsaktiebolag föreslår att egna aktier skall inlösas så att bolagets aktiekapital minskar.

3 §

Begränsningar som gäller ömsesidiga försäkringsbolag

Garantiandelar i ömsesidiga försäkringsbolag kan inte förvärvas eller lösas in genom en minskning av garantikapitalet.

Om ett ömsesidigt bolag ogiltigförklarar garantiandelar i sin egen ägo skall garantikapitalet minskas med en proportionell andel som motsvarar de ogiltigförklarade garanti-

andelarna under iakttagande av 17 kap. i denna lag.

DEL VII

Ändring av bolagsstruktur och upplösning av bolag

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Utöver bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolag vad som föreskrivs om aktiebolag i 16 kap. i aktiebolagslagen, dock inte kapitlets 1 §, 4 § 2 mom., 8 §, 9 § 1 och 2 mom., 11 §, 14 § 1 mom. i fråga om tiden för anmälan om verkställande av fusionen, 15 § 3 mom., 19 § 1 mom., eller 23 §, 24 §, 25 § och 26 § till den del det i dem hänvisas till de bestämmelser i aktiebolagslagen som avses i detta moment.

Det som i 16 kap. i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer tillämpas i försäkringsbolag på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna.

Definition av och förutsättningar för fusion

2 §

Fusion och genomförande av fusion

Ett försäkringsbolag (*överlåtande bolag*) kan fusioneras med ett annat försäkringsbolag (*övertagande bolag*) så att det överlåtande bolagets försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder utan likvidationsförfarande övergår till det övertagande bolaget.

Om det övertagande bolaget är ett försäkringsaktiebolag, får delägarna i det överlåtande bolaget som vederlag för fusionen aktier i det övertagande bolaget. Fusionsvederlaget får också bestå av pengar samt av annan egendom och åtaganden.

Om det övertagande bolaget är ett ömsesi-

digt försäkringsbolag skall det i fusionsplanen nämnas vad som i fråga om det överlåtande bolagets delägare har avtalats om delägarskap i det övertagande bolaget samt uppges annat eventuellt vederlag för fusionen.

Bestämmelser om olika sätt att verkställa en fusion finns i 16 kap. 2 § i aktiebolagslagen.

3 §

Fusionsplan och en revisors yttrande

Utöver vad som föreskrivs om saken i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen skall fusionsplanen uppta

1) ett förslag om hur det överlåtande bolagets försäkringsbestånd och andra tillgångar och skulder överförs till det övertagande bolaget,

2) en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs,

3) en utredning om de omständigheter som nämns i 2 § 3 mom., om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag, samt

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt soliditetskraven i 11 och 12 kap., lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Det som i 16 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsbolag, dock så att revisorns behörighet skall motsvara behörighetskraven i 7 kap. 3 §.

Fusionsförfarande

4 §

Registrering av fusionsplanen, kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och registermyndighetens meddelande

Bestämmelser om registrering av fusionsplanen, kallelse på borgenärerna och bolagets

skriftliga meddelande till borgenärerna finns i 16 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen.

Det som i 16 kap. 5 § 1 mom. och 6 § 3 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsbolag, dock så att revisorns behörighet skall motsvara behörighetskraven i 7 kap. 3 §.

Registermyndigheten skall utan dröjsmål informera Försäkringsinspektionen i enlighet med bestämmelsen i 16 kap. 15 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

5 §

Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke

Inom en månad efter det att fusionsplanen har undertecknats skall de i fusionen deltagande försäkringsbolagen ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till fusionsplanen och om fastställelse av den ändring av bolagsordningen som fusionen kräver samt, vid kombinationsfusion, av den nya bolagsordningen. Försäkringsbolagen skall i samband med ansökan om samtycke tillstålla Försäkringsinspektionen alla de handlingar som avses i 8 §.

Vid fusion mellan bolag skall det övertagande bolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av de grunder för överföring av utjämningsbeloppet som beror på fusionen.

Vid kombinationsfusion skall det nya försäkringsbolaget i enlighet med 2 kap. 3 § ansöka om koncession hos Försäkringsinspektionen i samband med den ansökan som avses i 1 mom.

Om försäkringsverksamheten enligt det försäkringsbestånd som övertas är mera omfattande än omfattningen av det övertagande försäkringsbolagets koncession, skall det övertagande försäkringsbolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. hos Försäkringsinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen i enlighet med 2 kap. 4 §.

6 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan om fusion utan vidare utredning skall avslås, skall inspektionen låta offentliggöra saken i den officiella tidningen på det övertagande bolagets bekostnad. I kallelsen skall de försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som skall vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse skall utfärdas också på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om fusionen enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av bolagets skulder.

Försäkringsinspektionen skall förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

7 §

Fusionsbeslut

I de i fusionen deltagande bolagen beslutar bolagsstämman om fusionen. Om fusionen gäller ett annat dotterbolag än ett försäkringsbolag kan dock styrelsen i de i fusionen deltagande försäkringsbolagen besluta om fusionen, om inte annat följer av 16 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

Bestämmelser om beslutstidpunkten och sättet att fatta beslut finns i 16 kap. 9 § 3 och 4 mom. i aktiebolagslagen. Bestämmelser om stämmokallelsen och om informationen till innehavare av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier samt om rättsverkningarna av fusionsbeslutet finns i 16 kap. 10 och 12 § i aktiebolagslagen.

Utöver vad som i 16 kap. 12 § i aktiebolagslagen bestäms om rättsverkningarna av

fusionsbeslut skall Försäkringsinspektionen utan dröjsmål underrättas om beslutet om att fusionsplanen godkänns eller förkastas eller att fusionen förfaller.

8 §

Framläggande och sändande av handlingar

Följande handlingar skall under minst en månad före den bolagsstämma som beslutar om fusionen och räknat från det meddelande som avses i 16 kap. 10 § 3 mom. i aktiebolagslagen hållas tillgängliga för delägarna på de i fusionen deltagande bolagens huvudkontor eller webbsidor, utan dröjsmål sändas till de delägare som ber om dem samt läggas fram på bolagsstämman:

- 1) fusionsplanen,
- 2) varje i fusionen deltagande bolags bokslut, verksamhetsberättelser och revisionsberättelser för de tre senast avslutade räkenskapsperioderna,
- 3) om det från den senast avslutade räkenskapsperioden har förflutit över sex månader till det datum då fusionsplanen undertecknades, bolagets mellanbokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse, vilka skall vara av ett datum som inte får ligga längre bak i tiden än tre månader räknat från det datum då fusionsplanen undertecknades,
- 4) de beslut om utbetalningar av medel som varje i fusionen deltagande bolag eventuellt har fattat efter bolagets senaste räkenskapsperiod,
- 5) varje i fusionen deltagande bolags delårsrapporter som har upprättats efter bolagets senaste räkenskapsperiod, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,
- 6) styrelsens redogörelse för händelser som efter bolagets senaste bokslut, mellanbokslut, verksamhetsberättelse eller delårsrapport väsentligt påverkar bolagets ställning, samt
- 7) ett sådant yttrande om fusionsplanen som avses i 3 § 2 mom.

Vid en trepartsfusion skall de i 5 kap. 16 § 2 mom. nämnda handlingarna om en part som ger fusionsvederlag hållas framlagda. Om några bokslutshandlingar inte finns, skall en utredning över den ekonomiska ställningen under den senast avslutade räkenskapsperioden eller, i avsaknad av en sådan, under

det senaste kalenderåret samt därefter hållas framlagda.

9 §

Inlösenförfarande

Vad som i 16 kap. 13 § i aktiebolagslagen bestäms om inlösen av aktier samt av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier tillämpas på inlösen av försäkringsbolags aktier, garantiandelar, optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier eller garantiandelar. I en situation som avses i 16 kap. 13 § i aktiebolagslagen skall bolaget lösa in garantiandelarna till ett pris enligt 17 kap. 6 § 2 mom.

10 §

Försäkringsinspektionens samtycke

Efter att försäkringsbolaget godkänt fusionsplanen skall Försäkringsinspektionen ge sitt samtycke, om

1) fusionen inte äventyrar de försäkrade förmånerna,

2) fusionen inte anses äventyra iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet, samt

3) det bolag som bildas vid kombinationsfusion har beviljats koncession enligt 5 § 3 mom. eller det övertagande bolagets koncession har utvidgats enligt den ansökan som avses i 5 § 4 mom.

Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga sådana villkor som den anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna och iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet.

Om samtycke inte har sökts inom föreskriven tid eller om det har vägrats och beslutet om vägran har vunnit laga kraft, förfaller fusionen.

11 §

Ändringssökande

De i fusionen deltagande bolagen och den

som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring i Försäkringsinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

Verkställande av fusionen och rättsverkningar

12 §

Anmälan om verkställande av fusion

En fusion förfaller, om inte de bolag som deltar i fusionen till registermyndigheten gör anmälan om verkställande av fusionen inom sex månader från det att samtycke till fusionen beviljades av Försäkringsinspektionen.

Bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. finns i 16 kap. 14 § i aktiebolagslagen. Till anmälan skall dessutom fogas ett intyg över Försäkringsinspektionens samtycke.

Bestämmelser om en revisors intyg finns i 16 kap. 14 § i aktiebolagslagen och om en revisors behörighet i 7 kap. 3 § i denna lag.

13 §

Förutsättningar för registrering och fusion av bolag som försatts i likvidation

Bestämmelser om förutsättningarna för registrering finns i 16 kap. 15 § 1—2 och 4 mom. i aktiebolagslagen. Fusionen kan verkställas trots att det överlåtande bolaget har försatts i likvidation, under förutsättning att bolagets tillgångar inte har börjat skiftas mellan delägarna så som avses i 23 kap. 22 §.

14 §

Fusionens rättsverkningar

Bestämmelser om fusionens rättsverkningar finns i 2 § 1 mom. i denna lag och i 16 kap. 16 § i aktiebolagslagen.

Bestämmelser om slutredovisning och återgång av fusion finns i 16 kap. 17 och 18 § i aktiebolagslagen.

Andra bestämmelser om fusion av försäkringsbolag

15 §

Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringsavtalet

När ett försäkringsbolag har fusionerats med ett annat försäkringsbolag, får en försäkringstagare i det överlåtande bolaget som inte har medverkat till beslutet om fusion och inte enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal har rätt att säga upp försäkringen när som helst, skriftligen säga upp sitt försäkringsavtal inom tre månader från det tillkännagivande som avses i 16 §.

16 §

Det övertagande försäkringsbolagets skyldighet att offentliggöra fusionen

Det övertagande bolagets styrelse skall tillkännage fusionen genom att inom en månad efter registreringen av verkställigheten av fusionen offentliggöra detta i den officiella tidningen och i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort. Ett europabolag skall tillkännage en sådan registrering av flyttning av hemorten som avses i artikel 8.11 i europabolagsförordningen genom att offentliggöra detta i den officiella tidningen samt i åtminstone en tidning som utkommer på den ort som var bolagets sista hemort i Finland. Försäkringsinspektionen kan bestämma att tillkännagivandet skall ske även på något annat sätt. Tillkännagivandet skall också innehålla ett omnämnande av den rätt som försäkringstagaren har att säga upp sitt försäkringsavtal så som föreskrivs i 15 §.

17 §

Ett annat aktiebolags fusion med ett försäkringsbolag

Om ett annat aktiebolag än ett försäkringsaktiebolag fusioneras med ett försäkringsbolag, iakttas vid fusionen i tillämpliga delar vad som föreskrivs i detta kapitel, med undantag för bestämmelserna om kombina-

tionsfusion och 6 §. Om fusionen dock enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av försäkringsbolagets skulder, skall den i 6 § avsedda kallelsen utfärdas på försäkringsbolagets försäkringsborgenärer.

18 §

Inlösen av försäkringsaktiebolags minoritetsaktier

På inlösen av försäkringsaktiebolags minoritetsaktier tillämpas bestämmelserna i 18 kap. i aktiebolagslagen.

19 §

Gränsöverskridande fusion

Ett försäkringsbolag kan också delta i en fusion enligt artikel 2.1 i europabolagsförordningen eller i en fusion som genomförs enligt 2 § i denna lag och 16 kap. 2 § i aktiebolagslagen vid vilken ett utländskt bolag fusioneras med ett finskt bolag eller ett finskt bolag fusioneras med ett utländskt bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*gränsöverskridande fusion*).

På en gränsöverskridande fusion enligt 2 § ovan samt 16 kap. 2 § i aktiebolagslagen tillämpas 2—18 §. Bestämmelserna i 5 § 2 mom. tillämpas på det överlåtande bolaget, om det övertagande bolaget registreras eller är registrerat i någon annan stat. Bestämmelserna i 5 § 3 och 4 mom. tillämpas bara, om det nya försäkringsbolaget registreras eller det övertagande bolaget är registrerat i Finland. Bestämmelserna i 6—8 § tillämpas endast på ett överlåtande finskt bolag, om det övertagande bolaget registreras eller är registrerat i någon annan stat.

Om det bolag som är övertagande bolag vid fusionen är registrerat eller registreras i någon annan stat än Finland, kan Försäkringsinspektionen med avvikelse från 10 § 1 mom. förbjuda fusionen endast om den kränker de försäkrade förmånerna. För en fusion av denna typ får registermyndigheten inte utfärda ett sådant intyg avseende fusionen som avses i 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller i 16 kap. 26 § 4 mom. i aktiebolagslagen, om Försäkringsinspektionen innan ett

sådant tillstånd som avses i 4 § 2 mom. i lagen om europabolag och 16 kap. 26 § 2 mom. i aktiebolagslagen beviljats har meddelat registermyndigheten att försäkringsbolaget inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller om fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten eller att Försäkringsinspektionen har förbjudit fusionen i enlighet med vad som bestämts ovan i detta moment. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit efter den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Försäkringsinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig fusionen eller flyttningen av hemort.

Om ett finskt försäkringsbolag är det övertagande bolaget i en gränsöverskridande fusion och om det övertagande bolaget är registrerat eller registreras i någon annan stat, skall de finska försäkringsbolag som deltar i fusionen inom sex månader från det att samtycke beviljats av Försäkringsinspektionen hos registermyndigheten ansöka om tillstånd att verkställa fusionen, vid äventyr att fusionen förfaller.

Om ett övertagande försäkringsbolag som registreras eller är registrerat i någon annan stat än Finland efter fusionen ämnar fortsätta verksamheten i Finland, tillämpas på försäkringsbolaget vad som föreskrivs om ett utländskt försäkringsbolags verksamhet i Finland.

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Utöver bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolag vad som föreskrivs om aktiebolag i 17 kap. i aktiebolagslagen, dock inte kapitlets 1 §, 4 § 2 mom., 8 §, 9 § 1 och 2 mom., 11 §, 14 § 1 mom. i fråga om tiden för anmälan om verkställande av delningen, 15 § 3 mom., 16 § 6 mom., 19 § 1 mom. eller 22 §, 23 §, 24 § och 25 § till den del det i dem hänvisas till de be-

stämmelser i aktiebolagslagen som avses i detta moment.

Det som i 17 kap. i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer tillämpas i försäkringsbolag på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna.

Definition av och förutsättningar för delning

2 §

Delning och genomförande av delning

Ett försäkringsaktiebolag (*ursprungligt bolag*) kan delas så att dess försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder utan likvidationsförfarande helt eller delvis överförs till ett eller flera försäkringsaktiebolag (*övertagande bolag*). Det övertagande bolaget kan också vara ett annat aktiebolag, om på bolaget vid delningen inte överförs ett försäkringsbestånd eller en del av ett sådant.

Aktieägarna i det ursprungliga bolaget får som vederlag aktierna i det övertagande bolaget. Delningsvederlaget får också bestå av pengar samt av annan egendom och åtaganden.

På det övertagande försäkringsaktiebolaget skall överföras också den del av det ursprungliga bolagets utjämningsbelopp och garantiavgiftspost som svarar mot det försäkringsbestånd som skall delas.

Bestämmelser om olika sätt att verkställa en delning finns i 17 kap. 2 § i aktiebolagslagen.

3 §

Delningsplan och en revisors yttrande

Utöver bestämmelserna i 17 kap. 3 § i aktiebolagslagen skall delningsplanen dessutom innehålla

1) förslag till hur det överlåtande bolagets försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder skall fördelas mellan de bolag som deltar i delningen,

2) en utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs,

3) en utredning om att de bolag som deltar i delningen efter delningen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och

i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap., lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Det som i 17 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsbolag, dock så att revisorns behörighet skall motsvara behörighetskraven i 7 kap. 3 §.

Delningsförfarande

4 §

Registrering av delningsplanen, kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och registermyndighetens meddelande

Bestämmelser om registrering av delningsplanen, kallelse på andra borgenärer än försäkringsborgenärerna och bolagets skriftliga meddelande till borgenärerna finns i 17 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen.

Det som i 17 kap. 5 § 1 mom. och 6 § 3 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsbolag, dock så att revisorns behörighet skall motsvara behörighetskraven i 7 kap. 3 §.

Registermyndigheten skall utan dröjsmål informera Försäkringsinspektionen i enlighet med bestämmelsen i 17 kap. 15 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

5 §

Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke

Inom en månad efter det att delningsplanen har undertecknats skall det ursprungliga bolaget och, vid en delning genom överlåtelse till ett verksamt bolag, också det övertagande bolaget ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till delningsplanen. Dessutom skall de bolag som deltar i delningen ansöka om fastställelse av den ändring av bolagsordningen som delningen kräver eller det ur-

sprungliga bolaget ansöka om fastställelse av bolagsordningen för det försäkringsaktiebolag som skall bildas. Det ursprungliga bolaget skall i samband med ansökan tillstålla Försäkringsinspektionen alla de handlingar som avses i 8 §.

Vid en delning mellan bolag skall det ursprungliga bolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av de grunder för överföring av utjämningsbeloppet som beror på delningen. Vid en delning genom överlåtelse till ett verksamt bolag skall båda bolagen ansöka om fastställelse av de grunder för överföring av utjämningsbeloppet som beror på delningen.

Om det bolag som övertar försäkringsbeståndet skall bilda ett försäkringsaktiebolag eller ett annat bolag än ett försäkringsbolag till vilket försäkringsbeståndet eller en del av det vid delningen överförs, skall det övertagande bolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. hos Försäkringsinspektionen ansöka om koncession enligt 2 kap. 3 § för bedrivande av försäkringsverksamhet.

Om försäkringsverksamheten enligt det försäkringsbestånd som övertas är mera omfattande än omfattningen av det övertagande försäkringsbolagets koncession, skall det övertagande försäkringsaktiebolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. hos Försäkringsinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen i enlighet med 2 kap. 4 §.

Det ursprungliga försäkringsaktiebolaget skall vid en delning som avses i 17 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i aktiebolagslagen hos Försäkringsinspektionen ansöka om begränsning av koncessionen till behövliga delar.

6 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan om delning utan vidare utredning skall avslås, skall inspektionen låta offentliggöra saken i den officiella tidningen på det ursprungliga bolagets bekostnad. I kallelsen skall de försäkringsborgenärer i det ursprungliga bolaget som önskar framställa

anmärkingar mot ansökningsuppgifterna framställas dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som skall vara minst en månad och högst två månader.

Försäkringsinspektionen skall förplikta det ursprungliga bolaget att utan dröjsmål underätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det ursprungliga bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

7 §

Delningsbeslut

I det ursprungliga och det övertagande verksamma försäkringsbolaget beslutar bolagsstämman om fusionen.

Om det övertagande bolaget är ett annat bolag än ett försäkringsbolag, fattas i det övertagande bolaget beslut om delning genom överlåtelse till ett verksamt bolag i enlighet med 17 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

Bestämmelser om tidpunkten för delningsbeslutet och sättet att fatta beslut finns i 17 kap. 9 § 3 och 4 mom. i aktiebolagslagen. Bestämmelser om stämmokallelsen och om informationen till innehavare av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier samt om rättsverkningarna av delningsbeslutet finns i 17 kap. 10 och 12 § i aktiebolagslagen.

Utöver vad som i 17 kap. 12 § i aktiebolagslagen bestäms om rättsverkningarna av delningsbeslut skall det ursprungliga försäkringsaktiebolaget utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om beslutet om att delningsplanen godkänns eller förkastas eller att delningen förfaller.

8 §

Framläggande och sändande av handlingar

Följande handlingar skall under minst en månad före den bolagsstämma som beslutar om delningen och räknat från det meddelande som avses i 17 kap. 10 § 3 mom. i aktiebolagslagen hållas tillgängliga för aktieägar-

na på de i delningen deltagande bolagens huvudkontor eller webbsidor, utan dröjsmål sändas till de aktieägare som ber om dem samt läggas fram på bolagsstämman:

1) delningsplanen,

2) varje i delningen deltagande bolags bokslut, verksamhetsberättelser och revisionsberättelser för de tre senast avslutade räkenskapsperioderna,

3) om det från ett i delningen deltagande bolags senast avslutade räkenskapsperiod har förflutit över sex månader till det datum då delningsplanen undertecknades, bolagets mellanbokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse, vilka skall vara av ett datum som inte får ligga längre bak i tiden än tre månader räknat från det datum då delningsplanen undertecknades,

4) de beslut om utbetalningar av medel som varje i delningen deltagande bolag eventuellt har fattat efter bolagets senaste räkenskapsperiod,

5) varje i delningen deltagande bolags delårsrapporter som har upprättats efter bolagets senaste räkenskapsperiod, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,

6) styrelsens redogörelse för händelser som efter bolagets senaste bokslut, mellanbokslut, verksamhetsberättelse eller delårsrapport väsentligt påverkar bolagets ställning, samt

7) ett sådant yttrande om delningsplanen som avses i 3 § 2 mom.

9 §

Inlösenförfarande

Vad som i 17 kap. 13 § i aktiebolagslagen bestäms om inlösen av delningsvederlag samt av optionsrätter och andra särskilda rättigheter som berättigar till aktier tillämpas på motsvarande sätt på det ursprungliga försäkringsaktiebolagets aktieägare och innehavare av särskilda rättigheter.

10 §

Försäkringsinspektionens samtycke

Efter att försäkringsbolaget godkänt delningsplanen skall Försäkringsinspektionen ge sitt samtycke, om

1) delningen inte äventyrar de försäkrade förmånerna,

2) delningen inte anses äventyra iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet, samt

3) det övertagande bolaget har beviljats koncession enligt 5 § 3 mom. eller koncessionen har utvidgats enligt den ansökan som avses i 5 § 4 mom.

Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga sådana villkor som den anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna och iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet.

Om samtycke inte har sökts inom föreskriven tid eller om det har vägrats och beslutet om vägran har vunnit laga kraft, har delningen förfallit.

11 §

Ändringssökande

Det ursprungliga och det övertagande bolaget samt den som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring i Försäkringsinspektionens beslut enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

Verkställande av delningen och rättsverkningar

12 §

Anmälan om verkställande av delning

En delning förfaller, om inte de bolag som deltar i delningen till registermyndigheten gör anmälan om verkställande av delningen inom sex månader från det att samtycke beviljats av Försäkringsinspektionen.

Bestämmelser om innehållet i den anmälan som avses i 1 mom. finns i 17 kap. 14 § i aktiebolagslagen. Till anmälan skall dessutom fogas ett intyg över Försäkringsinspektionens samtycke.

Bestämmelser om en revisors intyg finns i

17 kap. 14 § i aktiebolagslagen och om en revisors behörighet i 7 kap. 3 § i denna lag.

13 §

Förutsättningar för registrering

Bestämmelser om förutsättningarna för registrering finns i 17 kap. 15 § 1—2 och 4 mom. i aktiebolagslagen.

14 §

Delningens rättsverkningar

Bestämmelser om delningens rättsverkningar finns i 2 § 1 mom. i denna lag och i 17 kap. 16 § 1—5 mom. i aktiebolagslagen.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. är det ursprungliga och de övertagande bolagen solidariskt ansvariga för det ursprungliga bolagets skulder som inte har skiftats i delningsplanen och som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerades. Bolagets sammanlagda ansvar uppgår dock högst till värdet av den nettoegendom som återstår för det eller övergår till det.

Bestämmelser om slutredovisning och återgång av delningsbeslutet finns i 17 kap. 17 och 18 § i aktiebolagslagen.

Andra bestämmelser om delning av försäkringsaktiebolag

15 §

Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringsavtalet

När ett försäkringsaktiebolag har delats och försäkringsaktiebolagets försäkringsbestånd helt eller delvis har överförts vid delningen, får en försäkringstagare med en försäkring i det försäkringsbestånd som överförts, om han inte medverkat till beslutet om delning och inte enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal har rätt att säga upp försäkringen när som helst, skriftligen säga upp sitt försäkringsavtal inom tre månader från det tillkännagivande som avses i 16 §.

16 §

Det övertagande försäkringsbolagets skyldighet att offentliggöra delningen

Om försäkringsbeståndet vid delningen av ett försäkringsaktiebolag helt eller delvis har överförs, skall det övertagande bolagets styrelse tillkännage delningen genom att inom en månad efter registreringen av verkställigheten av delningen offentliggöra delningen i den officiella tidningen och i åtminstone en tidning som utkommer på det ursprungliga bolagets hemort. Försäkringsinspektionen kan bestämma att tillkännagivandet skall ske även på något annat sätt. Tillkännagivandet skall också innehålla ett omnämnande av den rätt som försäkringstagaren har att säga upp sitt försäkringsavtal så som föreskrivs i 15 §.

17 §

Gränsöverskridande delning

Ett försäkringsaktiebolag kan också delta i en delning som genomförs enligt 2 § och aktiebolagslagens 17 kap. 2 § vid vilken ett utländskt bolag delas upp i ett finskt bolag eller ett finskt bolag delas upp i ett utländskt bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*gränsöverskridande delning*).

På gränsöverskridande delning tillämpas 2—17 §. Bestämmelserna i 5 § 2 mom. tillämpas på det ursprungliga finska bolaget, om det övertagande bolaget registreras eller är registrerat i någon annan stat. Bestämmelserna i 5 § 3—5 mom. tillämpas bara, om det nya försäkringsbolaget registreras eller det övertagande bolaget är registrerat i Finland. Bestämmelserna i 6—8 § tillämpas endast på det ursprungliga finska bolaget, om det övertagande bolaget registreras eller är registrerat i någon annan stat.

Om ett finskt försäkringsbolag delas upp i ett övertagande utländskt bolag, kan Försäkringsinspektionen med avvikelse från 10 § 1 mom. förbjuda delningen endast om den kränker de försäkrade förmånerna. För en sådan delning får registermyndigheten inte ge ett intyg som avses i 17 kap. 25 § 4 mom. i aktiebolagslagen, om Försäkringsinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i

2 mom. i nämnda paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att försäkringsbolaget inte har iakttagit bestämmelserna om delning eller om fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten eller att Försäkringsinspektionen har förbjudit delningen i enlighet med vad som bestäms ovan i detta moment. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit efter den dag som avses i 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Försäkringsinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig delningen.

Om det övertagande bolaget är registrerat eller registreras i någon annan stat, skall de finska försäkringsbolag som deltar i delningen inom sex månader från det att samtycke beviljats av Försäkringsinspektionen hos registermyndigheten ansöka om tillstånd att verkställa delningen, vid äventyr att delningen förfaller.

Om ett övertagande försäkringsbolag som är registrerat eller registreras i någon annan stat än Finland efter delningen ämnar fortsätta verksamheten i Finland, tillämpas på försäkringsbolaget vad som föreskrivs om ett utländskt försäkringsbolags verksamhet i Finland.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet*Allmänna bestämmelser*

1 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

Ett försäkringsbolag (*överlåtande bolag*) kan överlåta sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag (*övertagande bolag*).

Vid överlåtelse av en del av försäkringsbeståndet tillämpas på motsvarande sätt vad som föreskrivs om överlåtelse av försäkringsbeståndet.

På det övertagande bolaget skall överföras också den del av det ursprungliga bolagets utjämningsbelopp och garantiavgiftspost som svarar mot det försäkringsbestånd som skall överlåtas. Försäkringsbeståndet kan överlåtas

även om det överlåtande bolaget har trätt i likvidation.

2 §

Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

Styrelserna för det överlåtande och det övertagande bolaget skall göra upp en skriftlig plan för överlåtelsen av försäkringsbeståndet, vilken skall dateras och undertecknas.

Planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall uppta

1) det överlåtande och det övertagande bolagets firma, företags- och organisationsnummer eller motsvarande identifieringsuppgifter och hemort,

2) utredning om orsaken till överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

3) vid behov förslag till ändring av det övertagande bolagets bolagsordning,

4) förslag till eventuellt vederlag för överlåtelse av försäkringsbeståndet och till villkor för vederlaget,

5) utredning om de särskilda förmåner och rättigheter som tillkommer det överlåtande och det övertagande bolagets förvaltningsråds- och styrelseledamöter, verkställande direktör, revisor och i 3 § avsedd revisor,

6) utredning om vad som har avtalats om sådant delägarskap i det övertagande bolaget som bygger på försäkringar som överläts, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

7) utredning om det försäkringsbestånd som skall överlåtas och de tillgångar som enligt avtal skall överföras som täckning för beståndet,

8) utredning om det utjämningsbelopp och den garantiavgiftspost som överförs,

9) utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap., lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pen-

sionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden,

10) utredning om återbetalning av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital i en situation som avses i 4 § 4 mom., samt

11) förslag till planerad tidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

3 §

En revisors yttrande

Styrelserna för de bolag som deltar i överlåtelsen av försäkringsbeståndet skall utse en eller flera revisorer med behörighet enligt 7 kap. 3 § med uppgift att till både det överlåtande och det övertagande bolaget lämna ett yttrande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet. I yttrandet skall bedömas om planen ger riktiga och tillräckliga uppgifter om omständigheter som väsentligt kan inverka på bedömningen av orsaken till att försäkringsbeståndet överläts, värdet av det försäkringsbestånd som övergår till det övertagande bolaget och den egendom som enligt avtalet skall överföras som täckning för beståndet samt värdet av ett eventuellt vederlag. I yttrandet skall särskilt nämnas om överlåtelsen av försäkringsbeståndet kan äventyra betalningen av bolagets skulder.

Förfarande för överlåtelse av försäkringsbeståndet

4 §

Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke

Inom en månad efter det att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet har undertecknats skall försäkringsbolagen ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till planen och vid behov om fastställelse av den ändring av bolagsordningen som överlåtelsen av försäkringsbeståndet kräver. Försäkringsbolagen skall i samband med ansökan om samtycke tillstålla Försäkringsinspektionen alla de handlingar som avses i 10 §.

Det övertagande och det överlåtande bolaget skall i samband med den ansökan som avses i 1 mom. ansöka om Försäkringsin-

spektionens fastställelse av grunderna för överföring av utjämningsbeloppet.

Om försäkringsverksamheten enligt det försäkringsbestånd som övertas är mera omfattande än omfattningen av det övertagande försäkringsbolagets koncession, skall det övertagande försäkringsaktiebolaget i samband med den ansökan som avses i 1 mom. hos Försäkringsinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen i enlighet med 2 kap. 4 §. Det överlåtande bolaget skall hos Försäkringsinspektionen ansöka om begränsning av koncessionen till behövliga delar.

Om försäkringsbolaget överlåter hela sitt försäkringsbestånd skall bolaget för återkallande av koncessionen och eventuell upplösning av bolaget underrätta Försäkringsinspektionen om det lägger ned försäkringsverksamheten eller om det fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet.

5 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet utan vidare utredning skall avslås, skall inspektionen låta offentliggöra saken i den officiella tidningen på det övertagande bolagets bekostnad. I kallelsen skall de försäkringsborgenärer för försäkringar som ingår i det försäkringsbestånd som överläts vilka önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som skall vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse skall också utfärdas på övriga försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av det överlåtande bolagets skulder. Kallelse skall också utfärdas på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det sagda yttrandet kan äventyra betalningen av det övertagande bolagets skulder.

Försäkringsinspektionen skall förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning

som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

6 §

Överlåtelse av försäkringsbestånd vid bedrivande av direkt försäkringsverksamhet i någon annan EES-stat än Finland

Om det försäkringsbestånd som skall överlåtas innehåller försäkringsavtal som har slutits med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster enligt 3 kap. 1 och 6 §, skall Försäkringsinspektionen innan den ger tillstånd till överlåtelsen enligt 12 § inhämta godkännande av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den EES-stat där den risk som skadeförsäkringsavtalet gäller enligt 3 kap. 7 § är belägen eller där livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt eller, om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänförs till.

Om de försäkringsavtal som skall överlåtas har slutits utgående från en filial som avses i 3 kap. 4 §, skall Försäkringsinspektionen innan den ger sitt tillstånd till överlåtelsen ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen möjlighet att bli hörd i fråga om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

7 §

Godkännande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-staterna

Om Försäkringsinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater av vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 6 § 1 mom. har begärt bekräftelse eller godkännande eller vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 6 § 2 mom. har gett möjlighet att bli hörda, skall dessa anses ha bekräftat att det övertagande

bolagets verksamhetskapital är tillräckligt eller gett sitt godkännande till eller positiva utlåtande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

8 §

Beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet

I det överlåtande och det övertagande bolaget beslutar bolagsstämman om överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Överlåtelsen av försäkringsbeståndet förfaller, om inte den bolagsstämma som skall besluta om överlåtelsen hålls inom fyra månader från det att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet har undertecknats.

Bolagsstämman skall fatta beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet i enlighet med 5 kap. 20 §.

9 §

Kallelse till bolagsstämma

Kallelse till den bolagsstämma som skall besluta om överlåtelsen av försäkringsbeståndet skall utfärdas tidigast två månader och, om bolagsordningen inte föreskriver en längre tid, senast en månad före bolagsstämman, den sista anmälningdagen enligt 5 kap. 7 § i aktiebolagslagen eller den i 4 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen angivna dagen för bolag som anslutits till värdeandelssystemet.

Vid överlåtelse av hela försäkringsbeståndet skall kallelse utfärdas på alla delägare i enlighet med 5 kap. 15 § 2 mom.

10 §

Framläggande och sändande av handlingar

Följande handlingar skall under minst en månad före den bolagsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet hållas framlagda för delägarna på de i överlåtelsen av försäkringsbeståndet deltagande bolagens huvudkontor eller webbsidor och utan dröjsmål på begäran sändas till de delägare som ber om dem samt framläggas på bolagsstämman:

1) plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet,

2) varje i överlåtelsen av försäkringsbeståndet deltagande bolags bokslut, verksamhetsberättelser och revisionsberättelser för de tre senast avslutade räkenskapsperioderna,

3) en kopia av ett mellanbokslut, en verksamhetsberättelse och en revisionsberättelse, som givits vid ett datum som inte får ligga längre bak i tiden än tre månader räknat från det datum då planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet undertecknades, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till det datum då planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet undertecknades och fastställelse av bokslutet inte behandlas av stämman,

4) varje i överlåtelsen av försäkringsbeståndet deltagande bolags delårsrapporter som har upprättats efter bolagets senaste räkenskapsperiod, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,

5) styrelsens redogörelse för händelser som efter bolagets senaste bokslut, verksamhetsberättelse, mellanbokslut eller delårsrapport väsentligt påverkar bolagets ställning, samt

6) det yttrande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 3 §.

11 §

Beslut om att överlåtelse av försäkringsbeståndet förfaller

Om överlåtelse av försäkringsbeståndet inte godkänns utan ändringar enligt planen i såväl det överlåtande som det övertagande bolaget, förfaller överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrättas om bolagsstämmans beslut om att överlåtelsen av försäkringsbeståndet godkänns eller förkastas eller att överlåtelsen förfaller.

12 §

Försäkringsinspektionens samtycke

Efter att försäkringsbolaget godkänt planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall

Försäkringsinspektionen ge sitt samtycke, om

1) överlåtelsen av försäkringsbeståndet inte äventyrar de försäkrade förmånerna,
2) överlåtelsen av försäkringsbeståndet inte anses äventyra iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet, samt

3) det övertagande bolagets koncession har utvidgats i sådana situationer som avses i 4 § 3 mom.

Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga sådana villkor som den anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna och iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet.

Om samtycke inte har sökts inom föreskriven tid eller om det har vägrats och beslutet om vägran har vunnit laga kraft, har överlåtelsen av försäkringsbeståndet förfallit.

13 §

Ändringsökande

Det överlåtande och det övertagande bolaget samt den som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring i Försäkringsinspektionens beslut enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Besvaren skall behandlas skyndsamt.

14 §

Rättsverkningar av överlåtelsen av försäkringsbeståndet

Försäkringsbeståndet övergår på det övertagande bolaget då Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. Försäkringsinspektionen kan på ansökan även fastställa en senare tidpunkt för försäkringsbeståndets övergång.

Bestämmelser om återkallande av koncessionen för ett försäkringsbolag som överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och som anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten finns i 25 kap.

8 § 2 mom. 1 punkten. Bestämmelser om upplösning av ett bolag som inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet finns i 20 kap. i aktiebolagslagen.

Utän hinder av vad som bestäms i 2 mom. får ett försäkringsaktiebolag vars hela försäkringsbestånd överlåtit och vars koncession har återkallats i enlighet med 25 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten dock efter att ha gjort nödvändiga ändringar i bolagsordningen fortsätta med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet utan det likvidations- och upplösningförfarande som anges i 23 kap. Ändringen av bolagsordningen skall anmälas för registrering inom sex månader efter det att koncessionen återkallats. Om ändringen av bolagsordningen inte har anmälts för registrering inom nämnda tid eller om registrering har vägrats och beslutet om detta har vunnit laga kraft, har beslutet om fortsatt verksamhet förfallit. En sådan ändring av bolagsordningen som avses i detta moment behöver inte fastställas av Försäkringsinspektionen.

15 §

Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringsavtalet

När ett försäkringsbolag har överlåtit sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag, får en försäkringstagare med en försäkring i det överlåtna försäkringsbeståndet, om han inte medverkat till beslutet om överlåtelse av försäkringsbeståndet och inte enligt 12 § i lagen om försäkringsavtal har rätt att säga upp försäkringen när som helst, skriftligen säga upp sitt försäkringsavtal inom tre månader från det tillkännagivande som avses i 16 §.

16 §

Det övertagande bolagets skyldighet att offentliggöra överlåtelsen av försäkringsbeståndet

Det övertagande bolagets styrelse skall tillkännage överlåtelsen av försäkringsbeståndet

genom att inom en månad efter det att försäkringsbeståndet överförts offentliggöra detta i den officiella tidningen och i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort. Försäkringsinspektionen kan bestämma att tillkännagivandet skall ske även på något annat sätt. Tillkännagivandet skall också innehålla ett omnämnande av den rätt som försäkringstagaren har att säga upp sitt försäkringsavtal så som föreskrivs i 15 §.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett utländskt försäkringsbolag

17 §

Överlåtelse till ett utländskt EES-försäkringsbolag av ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster

Ett försäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överlåta sitt bestånd av sådana försäkringsavtal som ingåtts med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster enligt 3 kap. 1 och 6 § till ett utländskt försäkringsbolag som har hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*utländskt EES-försäkringsbolag*).

Innan Försäkringsinspektionen ger samtycke enligt 12 § skall den inhämta bekräftelse av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande försäkringsbolaget är beläget om att det övertagande bolaget har ett tillräckligt verksamhetskapital sedan överlåtelsen har beaktats samt samtycke av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den EES-stat där den risk som skadeförsäkringsavtalet enligt 3 kap. 7 § gäller är belägen eller där livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt eller, om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där det driftställe är beläget till vilket avtalet hänför sig.

Om de försäkringsavtal som skall överlåtas har slutits utgående från en filial som avses i 3 kap. 4 §, skall Försäkringsinspektionen innan den ger sitt samtycke enligt 12 § ge den

myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen möjlighet att bli hörd i fråga om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

I fråga om överlåtelse av försäkringsbestånd enligt denna paragraf skall i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Försäkringsinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad och att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer samt att 15 och 16 § inte tillämpas. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 20 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

Om Försäkringsinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater av vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 2 mom. har begärt bekräftelse eller godkännande eller vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 3 mom. har gett möjlighet att bli hörda, skall dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolagets verksamhetskapital är tillräckligt eller gett sitt godkännande till eller positiva utlåtande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

18 §

Överlåtelse av annat försäkringsbestånd till ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag kan helt eller delvis överlåta ett annat försäkringsbestånd än ett sådant som avses i 17 § till ett EES-försäkringsbolag.

Försäkringsinspektionen skall innan den ger samtycke enligt 12 § inhämta bekräftelse av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande försäkringsbolaget är beläget om att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

I fråga om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf skall i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Försäkringsinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad och att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 20 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

19 §

Övertagande av försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överta försäkringsbeståndet av ett EES-försäkringsbolag. Försäkringsinspektionen skall på de villkor som anges i 12 § ge sitt samtycke till övertagandet av försäkringsbeståndet.

20 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett försäkringsbolag i ett tredjeland

Om den risk som skadeförsäkringsavtalet gäller enligt 3 kap. 7 § är belägen i Finland, eller om livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt i Finland eller, om livförsäkringstagaren är en juridisk person, den juridiska personens driftställe som avtalet gäller är belägen i Finland eller om det är fråga om återförsäkringsverksamhet, får försäkringsbolaget med Försäkringsinspektionens samtycke och med iakttagande av bestämmelserna i 1—16 § helt eller delvis överlåta det försäkringsbestånd som uppkommit genom sådan försäkringsverksamhet till ett utländskt försäkringsbolag enligt 18 § i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) som inte har sin hemstat i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*försäkringsbolag i ett*

tredjeland) och som har en filial i Finland. På det övertagande bolaget tillämpas inte 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 20 § 3 mom. i detta kapitel.

21 §

Överlåtelse och övertagande av försäkringsbeståndet i en annan stat än en EES-stat

Ett försäkringsbolag kan utan det tillståndsförfarande som föreskrivs i detta kapitel genom en filial som är belägen i en annan stat än en EES-stat helt eller delvis överlåta sitt bestånd av försäkringsavtal till ett utländskt EES-försäkringsbolag eller ett försäkringsbolag i ett tredjeland och en filial belägen i ett tredjeland kan av ett utländskt EES-försäkringsbolag eller ett försäkringsbolag i ett tredjeland helt eller delvis överta försäkringsbeståndet. Försäkringsbolaget skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om överlåtelse och övertagande av försäkringsbestånd enligt denna paragraf.

22 kap.

Ändring av bolagsform*Ombildning av ett publikt försäkringsbolag till privat och av ett privat försäkringsbolag till publikt*

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

På ett publikt försäkringsaktiebolag och ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag tillämpas det som i 19 kap. 2 och 3 § i aktiebolagslagen bestäms om ombildning av ett publikt aktiebolag till privat aktiebolag.

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Bolagsstämmans beslut om ombildning av ett privat försäkringsaktiebolag eller ett öm-

sesidigt försäkringsbolag till publikt bolag skall fattas med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 20 §.

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap., i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som i denna lag ställs på ett publikt försäkringsbolags bolagsordning. Ändringen av bolagsordningen förfaller, om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att Försäkringsinspektionen har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag. Till registeranmälan skall fogas ett intyg om att kraven i detta moment uppfylls, utfärdat av en revisor vid bolaget som är behörig på det sätt som avses i 7 kap. 3 §.

Försäkringsbolaget blir ett publikt försäkringsbolag när den ändring av bolagsordningen som gäller ändring av bolagsformen registreras i handelsregistret.

Ändring av bolagsformen från försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller från ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag

3 §

Ändring av bolagsform

Ett försäkringsaktiebolag kan ombildas till ömsesidigt försäkringsbolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag utan likvidationsförfarande.

Om ett ömsesidigt försäkringsbolag ändrar sin bolagsform till försäkringsaktiebolag, får delägarna i det ömsesidiga försäkringsbolaget som vederlag för ändringen av bolags-

formen alla aktier i försäkringsaktiebolaget. Vederlaget får också bestå av pengar samt av annan egendom och åtaganden.

Om ett försäkringsaktiebolag ändrar sin bolagsform till ömsesidigt försäkringsbolag, skall bestämmas om delägarskapet i det ömsesidiga försäkringsbolaget för försäkringsaktiebolagets aktieägare samt om eventuellt annat vederlag i den plan för ändring av bolagsformen som avses i 4 mom.

Ett försäkringsbolag som ändrar sin bolagsform skall göra upp en plan för ändring av bolagsformen i fråga om vilken skall iakttas det som bestäms om kombinationsfusion i 19 kap. 3 och 4 §.

4 §

Ansökan om Försäkringsinspektionens samtycke

Inom en månad efter det att planen för ändring av bolagsformen har undertecknats skall ett försäkringsbolag som ändrar sin bolagsform ansöka om samtycke för planen för ändring av bolagsformen och fastställelse av den ändring av bolagsordningen som den ändrade bolagsformen kräver. Bestämmelser om de handlingar som bifogas ansökan finns i 19 kap. 5 § 1 mom.

5 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan enligt 4 § utan vidare utredning skall avslås, skall inspektionen låta offentliggöra saken i den officiella tidningen på sökandens bekostnad. I kallelsen skall de försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som skall vara minst en månad och högst två månader. Försäkringsinspektionen skall förplikta bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på sökandens hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov bestämmer.

6 §

Beslut om ändring av bolagsformen

Beslut om ändring av bolagsformen fattas av bolagsstämman. Bolagsstämmans beslut om ombildning av ett försäkringsaktiebolag till ömsesidigt bolag eller av ett ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag skall fattas med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 20 §.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. tillämpas på beslut om ändring av bolagsformen och framläggande av handlingar 19 kap. 7 och 8 §.

7 §

Försäkringsinspektionens samtycke

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke, om den åtgärd som avses i 4 § inte kränker de försäkrade förmånerna.

Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga sådana villkor som den anser nödvändiga för att skydda de försäkrade förmåner som avses i 1 mom.

Ett ömsesidigt försäkringsbolag ombildas till försäkringsaktiebolag och ett försäkringsaktiebolag ombildas till ömsesidigt försäkringsbolag när Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till ändring av bolagsformen i enlighet med 1 och 2 mom. och när den ändring av bolagsordningen som gäller ändring av bolagsformen registreras i handelsregistret.

Om samtycke till ändring av försäkringsbolagets bolagsform inte har sökts eller om det har vägrats och beslutet om vägran har vunnit laga kraft, har ändringen av bolagsformen förfallit.

8 §

Ändringssökande

Ett bolag samt den som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring genom besvär i Försäkringsin-

spektionens beslut enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

9 §

Inlösen av ett försäkringsbolags aktier eller garantiandelar

En aktieägare som har röstat mot ett stämmobeslut om ombildning av ett försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag har rätt att kräva att bolaget av honom till gängse pris löser in de aktier som före bolagsstämman har anmälts för registrering i aktieboken. Bestämmelser om en aktieägares rätt att kräva inlösen finns i 19 kap. 9 §.

En garantiandelsägare som har röstat mot ett stämmobeslut om ombildning av ett ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag har rätt att kräva att bolaget till gängse pris löser in garantiandelarna till det pris som avses i 17 kap. 6 § 2 mom. Bestämmelser om en garantiandelsägares rätt att kräva inlösen finns i 19 kap. 9 §.

Ombildning av ett försäkringsaktiebolag till aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet

10 §

Fortsatt affärsverksamhet som aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet

Bestämmelser om rätten för ett försäkringsaktiebolag som har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd att fortsätta med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet finns i 21 kap. 14 § 3 mom.

23 kap.

Likvidation och konkurs

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen

Om ett försäkringsbolags koncession har

återkallats så som avses i 25 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten på grund av att bolaget har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten och inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet, tillämpas på försäkringsbolagets likvidation och upplösningen av bolaget på motsvarande sätt bestämmelserna om aktiebolag i 20 kap. 1—22 § i aktiebolagslagen. Bestämmelserna om aktieägare i 20 kap. i aktiebolagslagen tillämpas på motsvarande sätt på sådana försäkringstagardelägare i ömsesidiga försäkringsbolag som var delägare i bolaget när bolagsstämmans beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet fattades. Vid skifte av tillgångar i enlighet med 20 kap. 15 § 1 mom. i aktiebolagslagen skall bestämmelserna om återbetalning av garantikapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag i 22 § 2 mom. beaktas.

I andra situationer än den som avses i 1 mom. tillämpas aktiebolagslagen inte på försäkringsbolags likvidation eller konkurs. Om inte något annat följer av detta kapitel tillämpas konkurslagen (120/2004) på försäkringsbolags konkurs.

Likvidation

2 §

Förutsättningar för försättande i likvidation

Ett försäkringsbolag skall försättas i *likvidation* och upplösas, om

1) försäkringsbolagets verksamhetskapital understiger garantibeloppet enligt 11 kap. eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital understiger hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och situationen inte korrigerats inom den tidsfrist som anges i 3 § 1 mom., eller

2) försäkringsbolagets koncession har återkallats på grund av sådant åsidosättande som avses i 25 kap. 8 § 1 mom.

Bolaget kan försättas i likvidation utan att de åtgärder som avses i 25 kap. 9 § har vidtagits eller efter det att de vidtagits.

3 §

Kallelse till den bolagsstämman som skall besluta om likvidation

Om det bokslut som avses i 11 kap. 24 § visar att ett försäkringsbolag inte uppfyller de krav som ställs på verksamhetskapitalet i 11 kap. 19—22 § eller att ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital understiger hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, skall styrelsen utan dröjsmål sammankalla bolagsstämman för att besluta om att bolaget skall försättas i likvidation senast inom en månad efter det att bokslutet har upprättats. Försäkringsinspektionen kan förlänga tidsfristen till högst ett år för att den plan för kortfristig finansiering enligt 11 kap. 26 § i denna lag eller 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag skall kunna genomföras och kraven på verksamhetskapitalet uppfyllas, om inte de försäkrade förmånerna därigenom äventyras.

Utöver vad som föreskrivs i bolagsordningen skall en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget. Styrelsen skall underrätta Försäkringsinspektionen om kallelsen till bolagsstämman.

I kallelsen skall det huvudsakliga innehållet i styrelsens förslag till beslut anges. Till styrelsens förslag till beslut skall dessutom fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 11 kap. 24 § samt ett revisorsyttrande om dem. Förslaget jämte bilagor skall på försäkringsbolagets huvudkontor hållas framlagda för delägarna i minst en vecka före bolagsstämman och utan dröjsmål sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid bolagsstämman.

Om styrelsen och verkställande direktören inte har upprättat det bokslut som avses i 1 mom., sammankallar Försäkringsinspektionen den bolagsstämman som skall besluta om likvidationen på de villkor som bestäms i 11 kap. 24 §.

4 §

Beslut om likvidation

Försäkringsbolagets bolagsstämma skall besluta att bolaget skall försättas i likvidation och upplösas, om det bokslut som avses i 3 § 1 mom. visar att bolaget inte uppfyller kraven på verksamhetskapital och situationen inte har korrigerats före bolagsstämman.

Om bolagsstämman inte fattar det beslut som avses i 1 mom., skall Försäkringsinspektionen förordna att bolaget träder i likvidation och upplöses.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 och 2 mom. förordnar Försäkringsinspektionen att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämmans beslut träder i likvidation och upplöses, när försäkringsbolagets koncession har återkallats i enlighet med 25 kap. 8 § 1 mom. på grund av försäkringsbolagets åsidosättande av sina förpliktelser.

Likvidationsförfarande

5 §

Likvidationens början

Likvidationen börjar när beslutet om den har fattats eller Försäkringsinspektionen har utfärdat förordnande om den.

6 §

Val och förordnande av likvidatorer

När bolagsstämman fattar beslut om likvidation, skall samtidigt en eller flera likvidatorer utses i stället för styrelse, verkställande direktör och eventuellt förvaltningsråd. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator.

När Försäkringsinspektionen förordnar att ett bolag skall försättas i likvidation väljer Försäkringsinspektionen en eller flera likvidatorer.

På likvidatorerna tillämpas vad som i den

na lag föreskrivs om styrelsen och dess ledamöter, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel. Genom likvidationsbeslutet återkallas de rättigheter att företräda bolaget som enligt 6 kap. 26 § i aktiebolagslagen har getts en namngiven person, om inte annat framgår av beslutet.

Om ett försäkringsbolag som trätt i likvidation saknar i registret införda behöriga likvidatorer, skall Försäkringsinspektionen förordna likvidatorerna. Förordnande kan sökas av den vars rätt kan vara beroende av att bolaget har en representant.

7 §

Registrering av likvidationen och likvidatorerna

Likvidatorerna skall lämna en registeranmälan till registermyndigheten om försättande i och förordnande om likvidation samt om beslutet om val av likvidatorer samt underrätta Försäkringsinspektionen om detta för anteckning i koncessionsregistret.

Likvidatorerna skall begära att anteckning om att bolaget har försatts i likvidation görs i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, om en registeranteckning om att ett likvidationsförfarande har inletts förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

8 §

Likvidatorernas allmänna uppgifter

Likvidatorerna sköter försäkringsbolagets angelägenheter under likvidationen. Likvidatorernas mandattid fortsätter tills vidare.

Bestämmelser om likvidatorernas rätt att fortsätta bolagets affärsverksamhet finns i 17 §.

Försäkringsinspektionen skall ge likvidatorerna ett intyg över förordnandet till uppdraget. Om bolaget har trätt i likvidation genom beslut av bolagsstämman, har likvidatorerna rätt att få ett utdrag ur bolagsstämmans protokoll angående beslutet om likvidation.

När likvidatorerna utför sitt uppdrag har de rätt att anlita sakkunniga eller biträden.

9 §

Underrättelse om likvidationens början, fortskridande och upphörande

Försäkringsbolagets likvidatorer skall låta offentliggöra beslutet om likvidation i den officiella tidningen och underrätta om detta i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort.

Likvidatorerna skall dessutom i Europeiska unionens officiella tidning anmäla om att likvidation inleds och upphör. Anmälan skall göras på åtminstone finska och svenska. I anmälan skall samtidigt anges vilka myndigheter som deltar i förfarandet och deras behörighet, tillämplig lagstiftning samt likvidator.

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrätta de myndigheter i alla andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om beslutet att inleda likvidation och om eventuella verkningar av förfarandet. Försäkringsinspektionen skall också på begäran underrätta de myndigheter i EES-staterna som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om hur likvidationsförfarandet framskrider.

Likvidatorerna skall regelbundet på det sätt som Försäkringsinspektionen särskilt bestämmer informera borgenärerna om hur likvidationsförfarandet framskrider.

10 §

Offentlig stämning

Likvidatorerna skall utan dröjsmål söka offentlig stämning på försäkringsbolagets borgenärer. Stämning söks hos registermyndigheten, som på tjänstens vägnar skall anteckna i registret att stämning har utfärdats.

I den offentliga stämningen skall nämnas att försäkringsfordringar inte behöver anmälas vid likvidation eller förmånsrätten för dem enligt 15 § krävas.

Utöver vad som i 1 och 2 mom. bestäms om offentlig stämning gäller bestämmelserna i lagen om offentlig stämning (729/2003).

11 §

Anmälan till kända borgenärer och uppgifter som skall meddelas försäkringsborgenärerna

Likvidatorerna skall sända en anmälan om offentlig stämning till försäkringsbolagets kända borgenärer. I anmälan skall särskilt anges tidsfrister och påföljder vid försumelse av dem samt det behöriga organ eller den behöriga myndighet som tar emot anmälningar av eller synpunkter på fordringar. I anmälan skall också anges huruvida borgenärerna skall anmäla sådana fordringar som har förmånsrätt eller för vilka ställts realitet.

I anmälan till försäkringsbolagets borgenärer skall utöver vad som föreskrivs i 1 mom. och 10 § 2 mom. i fråga om försäkringsfordringar anges likvidationens allmänna verkningar på försäkringsavtalen samt försäkringstagarens och den försäkrades rättigheter och skyldigheter enligt försäkringsavtalet.

När Försäkringsinspektionen i enlighet med 21 § bestämmer vid vilken tidpunkt försäkringarna upphör att gälla, skall försäkringstagarna särskilt underrättas också om detta.

Anmälan till försäkringsbolagets borgenärer skall göras på finska eller svenska. I detta syfte skall användas en blankett med rubriken "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta", utformad på samtliga EES-staters officiella språk. Om en försäkringsborgenär är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland, skall anmälan dock göras på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten.

12 §

Anmälan av fordringar

Under försäkringsbolagets likvidation har varje borgenär, inbegripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, rätt att anmäla sina fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar. Försäkringsfordringar behöver inte anmälas vid likvidation eller förmånsrät-

ten för dem enligt 15 § krävas.

Borgenären skall underrätta det organ eller den myndighet som avses i 11 § 1 mom. om fordringens art, dess uppkomstdatum och belopp. Borgenären skall dessutom ange om han eller hon gör gällande förmånsrätt, realsäkerhet eller äganderättsförbehåll för fordran och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Likvidatorn skall tillställas kopior av eventuella verifikationer.

En borgenär som är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående fordringar på denna andra stats officiella språk eller på något av dess officiella språk. I detta fall skall dock anmälan av fordran eller framförandet av synpunkter angående fordringar vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på finska eller svenska.

13 §

Bolagsstämma under likvidationen

Om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, skall på bolagsstämman i ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation tillämpas denna lags bestämmelser om bolagsstämma.

14 §

Bokslut, verksamhetsberättelse, revision och särskild granskning

Likvidatorerna skall för varje räkenskapsperiod upprätta ett bokslut och en verksamhetsberättelse, som skall läggas fram på den ordinarie bolagsstämman för godkännande. Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål tillställas en kopia av bokslutet.

Revisorernas uppdrag upphör inte när bolaget träder i likvidation. Vad som i 7 kap. föreskrivs om revision och särskild granskning skall iaktas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall innehålla ett yttrande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening har fördröjts onödigt och huruvida

likvidatorerna i övrigt har handlat på behörigt sätt.

15 §

Principen om förmånsrätt för försäkringsfordringar

Vid likvidation har försäkringsfordringarna på lika grunder samma förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar som innehavare av handfången pant enligt lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) har till den pantsatta egendomen (*förmånsrätt för försäkringsfordringar*).

Med de försäkringsfordringar som har förmånsrätt och som avses i 1 mom. jämställs också de fordringar hos ett försäkringsbolag vilka grundar sig på ett försäkringsavtalsförhållande och vilkas rättsgrund uppkommit inom två månader efter det att likvidationen började.

Också den beräkningsränta som hänför sig till livförsäkringar betraktas som sådan försäkringsfordran som avses i 1 mom.

16 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet under likvidationsförfarandet

När ett försäkringsbolag har trätt i likvidation skall likvidatorn så snart som möjligt med ett eller flera försäkringsbolag försöka skapa en plan för överlåtelse av bolagets försäkringsbestånd i enlighet med bestämmelserna i 21 kap.

Likvidatorn kan med ett annat försäkringsbolag göra upp en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet eller en del av det så att försäkringarna fortgår i det övertagande försäkringsbolaget med särskilda villkor eller begränsningar, om det är förenligt med de försäkrade förmånerna. Innan planen görs upp skall en försäkringstagare som motsätter sig planen ges möjlighet att lämna sin försäkring utanför överlåtelsen av försäkringsbeståndet, varvid försäkringstagaren sedan försäkringen har upphört har rätt att få den andel av försäkringsbolagets tillgångar som hör till hans eller hennes försäkring enligt vad som bestäms i 22 §.

17 §

Fortsatt affärsverksamhet

Likvidatorn har under likvidationsförfarandet rätt att fortsätta bolagets affärsverksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att trygga de försäkrade förmånerna och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt tills Försäkringsinspektionen har godkänt likvidatorns plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt 16 §.

Försäkringsbolag som befinner sig i likvidation får inte sluta nya försäkringsavtal.

18 §

Plan för fortsatt affärsverksamhet

Likvidatorn skall göra upp en plan för den fortsatta affärsverksamheten som innefattar fordringarna hos försäkringsbolaget samt ett förslag till hur fordringarna skall betalas under likvidationen. I planen för den fortsatta affärsverksamheten skall följande fordringar nämnas:

1) fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar,

2) ersättningsfordringar som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen (585/1986), lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om pension för arbetstagare

3) fordringar som beror på likvidationsförfarandet,

4) fordringar enligt 19 § som gäller den fortsatta affärsverksamheten,

5) de försäkringsfordringar som avses i 15 §,

6) arvudet för det ombud som förordnats att övervaka det förbud att överlåta och pantsätta egendom som avses i 25 kap. 9 § och som föregick likvidationen, dröjsmålsränta på detta belopp samt övriga kostnader för genomförandet av åtgärden, samt

7) andra eventuella fordringar hos borgenärer som har uppkommit innan likvidationsförfarandet inleddes.

Planen skall tillställas Försäkringsinspektionen för godkännande.

19 §

Fordringar till följd av den fortsatta affärsverksamheten

Med fordringar till följd av den fortsatta affärsverksamheten avses

1) i försäkringsavtalsförhållanden sådana fordringar hos ett försäkringsbolag där bolagets förbindelse eller annan rättsgrund för en fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen började; som annan rättsgrund för en fordran betraktas rätt till ersättning eller annan förmån till den del försäkringen har fortsatt efter det att likvidationen började och försäkringstagaren har betalat eller har varit skyldig att betala försäkringspremier för tiden efter det att likvidationen började, samt

2) i andra skuldförhållanden sådana fordringar hos ett försäkringsbolag i fråga om vilka bolagets förbindelse eller annan rättsgrund för fordran har uppstått efter det att likvidationen började, dock så att i fortlöpande skuldförhållanden som fordringar till följd av fortsatt verksamhet betraktas den del av fordran som gäller tiden efter det att likvidationen började.

20 §

Betalning av fordringar under likvidationen

Oavsett förmånsrätten för försäkringsfordringarna kan under likvidationen av försäkringsbolagets medel betalas de fordringar som avses i 18 § 1 mom. 1—4 punkten.

Oberoende av planen för fortsatt affärsverksamhet skall under likvidationen de fordringar som nämns i 18 § 1 mom. 1—3 punkten betalas och likvidatorn har rätt att uppta lån för att trygga betalningen av de ersättningar som avses i 18 § 1 mom. 2 punkten.

Likvidatorn får betala de fordringar som avses i 18 § 1 mom. 4 och 5 punkten endast i enlighet med planen för fortsatt verksamhet. Om det är nödvändigt att betala de nämnda fordringarna innan den plan som avses i 18 § har godkänts eller med avvikelse från den kan dessa fordringar betalas endast med tillstånd som Försäkringsinspektionen beviljar i enskilda fall och under dess tillsyn.

Likvidatorn skall betala de fordringar som

avses i 18 § 1 mom. 6 punkten och som har bästa förmånsrätt till betalning efter försäkringsfordringarna, förutsatt att likvidationen har inletts under tiden för förbudet att överlåta eller pantsätta egendom eller inom tre månader efter det att förbudet har upphört att gälla. Likvidatorn får betala de fordringar som avses i 18 § 1 mom. 7 punkten endast med tillstånd som Försäkringsinspektionen beviljar i enskilda fall och under dess tillsyn.

Under försäkringsbolagets likvidation är alla borgenärer, inbegripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, och deras fordringar av samma art i samma inbördes ställning och fordringarna omfattas av samma företrädesordning.

Avslutande av likvidationen

21 §

Hur andra än lagstadgade försäkringar upphör och lagstadgade försäkringar fortsätter att gälla

Om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd, skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt då andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen och lagen om olycksfallsförsäkring skall upphöra att gälla. Tidpunkten kan infalla högst tre år efter det att likvidationen inleds. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl flytta fram den tidpunkt som den har bestämt att försäkringarna skall upphöra med ytterligare högst två år från den tidpunkt Försäkringsinspektionen först bestämt. Under ett arbetspensionsförsäkringsbolags likvidation kan Försäkringsinspektionen inte bestämma att försäkringar skall upphöra att gälla, utan bolagets tillgångar skall användas i enlighet med 22 § 4 mom.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. skall Finansinspektionen bestämma en tidpunkt då beståndet av försäkringar som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen och lagen om olycksfallsförsäkring samt den proportionella andel av försäkringsbolagets tillgångar som svarar mot detta försäkringsbestånd skall överföras från bolaget till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Pati-

entförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. När den proportionella andelen räknas ut beaktas inte garantiavgiftsposten enligt 9 kap. 5 §, utan den proportionella andel av försäkringsbolagets tillgångar som svarar mot posten skall direkt i första hand användas till förmån för dem som enligt de ovannämnda lagarna är berättigade till ersättning. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som i 21 kap. 4 § 1—3 mom. och 5 § bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd.

22 §

Realisering av tillgångar, betalning av fordringar och skifte av tillgångar

Efter det förfarande som avses i 21 § skall försäkringsbolagets återstående egendom realiseras och de fordringar och försäkringsfordringar med förmånsrätt som beror på likvidationsförfarandet betalas. Därefter betalas alla andra kända skulder när den inställelседag som i den offentliga stämningen utsatts på bolagets borgenärer är förbi. Om en skuld är tvistig eller inte har förfallit till betalning eller om den av annan orsak inte kan betalas, skall behövliga medel reserveras, om bolagets tillgångar förlår till detta.

I ett ömsesidigt försäkringsbolag skall garantikapitalet jämte ränta därefter återbetalas. De tillgångar som återstår fördelas i ett ömsesidigt bolag mellan försäkringstagardelägarna på det sätt som föreskrivs i bolagsordningen. I bolagsordningen kan bestämmas att om de tillgångar som skall skiftas är ringa, kan även annat beslut fattas om deras användning. I försäkringsaktiebolag har en aktieägare, om inte något annat följer av bolagsordningen, rätt att av bolagets nettotillgångar få en andel som svarar mot de aktier som han äger.

Tillgångarna i ett livförsäkringsbolag som har trätt i likvidation skall före skiftet av tillgångarna enligt 1 mom. först fördelas mellan fondförsäkringsbeståndet och det övriga försäkringsbeståndet. Fördelningen skall göras så att även skälighetssynpunkter beaktas.

Tillgångarna i ett arbetspensionsförsäkringsbolag som har trätt i likvidation skall

med avvikelse från 1—3 mom. och så som Försäkringsinspektionen föreskriver användas för de kostnader som orsakas av att liknande pensionsskydd ordnas i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller i en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller i en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992). Om möjligt skall då i första hand de kostnader minimeras som tillämpningen av 181 § i lagen om pension för arbetstagare orsakar.

23 §

Slutredovisning

När likvidatorerna har fullgjort sitt uppdrag skall de utan ogrundat dröjsmål ge en slutredovisning för sin förvaltning genom att upprätta en berättelse över likvidationsförfarandet i dess helhet. I berättelsen skall ingå en redogörelse för skiftet av bolagets tillgångar. Till berättelsen skall fogas boksluten, verksamhetsberättelserna och revisionsberättelserna för hela likvidationstiden. Berättelsen jämte bilagor skall överlämnas till revisorerna, som inom en månad skall ge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen. Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål tillställas en kopia av slutredovisningen jämte bilagor.

Likvidatorerna skall efter de åtgärder som avses i 1 mom. utan dröjsmål kalla delägarna till bolagsstämma för granskning av slutredovisningen. I fråga om kallelse till bolagsstämma och stämmohandlingar samt om framläggande och sändande av dem gäller bestämmelserna i 5 kap. 13—17 §, dock så att på slutredovisningen tillämpas vad som föreskrivs om bokslut. Slutredovisningen skall anmälas för registrering enligt vad som föreskrivs i 8 kap. 10 § i lagen om aktiebolag.

24 §

Klander av skifte och förverkande av skiftesandel

Om en delägare vill klandra skiftet, skall talan mot bolaget väckas inom tre månader

efter det att slutredovisning lades fram på bolagsstämman.

Om en delägare inte inom fem år efter det att slutredovisning lades fram på bolagsstämman anmält sig för att lyfta sin skiftesandel, har delägaren förlorat sin rätt till andelen. I så fall iakttas vad som bestäms i 26 § 3 mom.

25 §

Upplösning

Försäkringsbolaget anses upplöst när likvidatorerna har lagt fram slutredovisningen på bolagsstämman. Likvidatorerna skall utan dröjsmål göra registeranmälan om upplösningen. Ett bolag är avregistrerat när beslutet om avregistreringen har antecknats i registret. Dessutom skall Försäkringsinspektionen underrättas om upplösningen av bolaget för anteckning i koncessionsregistret.

Efter upplösningen kan bolaget inte förvärva rättigheter eller ingå förbindelser. De som efter upplösningen har beslutat om och företagit rättshandlingar på bolagets vägnar är solidariskt ansvariga för dessa. Likvidatorerna kan dock vidta åtgärder för inledande av likvidation eller ansöka om att bolaget försätts i konkurs. Motparten i ett avtal som har ingåtts med bolaget efter det att det upplösts kan frånträda avtalet, om parten inte visste att bolaget var upplöst.

Utan hinder av 1 och 2 mom. kan aktieägare i ett försäkringsaktiebolag vilka innehar minst en tiondel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen eller minst en tiondel av försäkringsaktiebolagets samtliga aktier, eller delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag vilka innehar minst en tredjedel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen, kräva att likvidatorerna sammankallar bolagsstämma för behandling av frågan om väckande av talan enligt 28 kap. 8 §. Bestämmelserna i 5 kap. 12 § 2 mom. skall tillämpas på motsvarande sätt. Talan skall väckas inom ett år efter det att slutredovisningen lades fram.

26 §

Fortsatt likvidation

Likvidationen skall fortsättas om det efter upplösningen av försäkringsbolaget framkommer nya tillgångar, om talan väcks mot bolaget eller om det annars behövs likvidationsåtgärder. Likvidatorerna skall utan dröjsmål göra registeranmälan om detta. Kallelse till den första bolagsstämman efter det att likvidationen återupptagits skall utfärdas i enlighet med bolagsordningen. Dessutom skall en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget. Om bolaget vid den fortsatta likvidationen saknar behöriga likvidatorer, skall Försäkringsinspektionen på ansökan förordna en likvidator i enlighet med 6 §.

Om det efter avregistreringen av försäkringsbolaget behövs likvidationsåtgärder, skall Försäkringsinspektionen på ansökan av den vars rätt saken gäller förordna att bolaget skall träda i likvidation.

Om det dock inte anses nödvändigt att fortsätta likvidationen, kan likvidatorerna vidta de åtgärder som behövs i ärendet. Likvidatorerna skall upprätta en utredning över sina åtgärder och sända den till delägarna och andra som är berättigade till skiftesandelar. Om en skiftesandel är obetydlig kan den redovisas till staten.

Likvidationen fortsätts dock inte i det fall som avses i 1 mom., och bolaget förordnas inte träda i likvidation i det fall som avses i 2 mom., om bolagets tillgångar inte förslår till betalning av likvidationskostnaderna eller om uppgift inte kan fås om tillgångarnas storlek, och en delägare, borgenär eller någon annan inte meddelar att han eller hon påtar sig ansvaret för likvidationskostnaderna.

27 §

Avslutande av likvidation samt fortsatt verksamhet

Om ett försäkringsbolag under likvidationen åter uppfyller kraven i 2 § 1 mom. 1 punkten, kan bolagsstämman, sedan revisorerna yttrat sig i ärendet, med röstmajoritet enligt 5 kap. 20 § besluta att likvidationen

skall avslutas och bolagets verksamhet fortsättas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om likvidationsgrund enligt denna lag föreligger eller om bolagets tillgångar har skiftats. Ett bolag som fortsätter med sin verksamhet skall på nytt ansöka om koncession med iakttagande av bestämmelserna i 2 kap.

Sedan beslut fattats om att likvidationen skall avslutas och bolagets verksamhet fortsättas, skall för bolaget väljas ledning i enlighet med bestämmelserna i bolagsordningen.

När styrelse har valts skall likvidatorn utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt göra registeranmälan till registermyndigheten. En offentlig stämning på bolagets borgenärer förfaller när avslutandet av likvidationen har registrerats. Likvidatorerna skall ge en sådan slutredovisning över sin verksamhet som avses i 23 §.

Konkurs

28 §

Förutsättningar för försättande i konkurs

Om tillgångarna i ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation inte förslår till betalning av bolagets skulder, skall likvidatorerna ansöka om att bolaget försätts i konkurs. Innan försäkringsbolaget träder i likvidation kan dess tillgångar sökas i konkurs endast genom beslut av styrelsen.

Bolaget kan försättas i konkurs utan att de åtgärder som avses i 25 kap. 9 § har vidtagits eller efter det att de vidtagits.

29 §

Beslut om konkurs

Finsk domstol är behörig att besluta om konkurs.

30 §

Konkursens början

Om Försäkringsinspektionen gör en framställning om att till boförvaltare utöver de

valda skall förordnas en person som föreslås av inspektionen, skall domstolen ge ett sådant förordnande och ge boförvaltaren ett intyg över förordnandet till uppdraget.

Under konkursen företräds bolaget som konkursgäldenär av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Under konkursen kan dock nya styrelseledamöter eller nya likvidatorer väljas.

När försäkringsbolaget har försatts i konkurs skall boförvaltaren utan dröjsmål underätta Försäkringsinspektionen om detta samt om bevakningsdagen.

31 §

Boförvaltarens uppgifter och underrättelse om konkursen

Den boförvaltare som förordnats på framställning av Försäkringsinspektionen skall särskilt bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringar i konkursboet.

Bestämmelser om boförvaltarens rätt att fortsätta bolagets affärsverksamhet finns i 17—19 §.

På underrättelser om konkursens början, fortskridande och upphörande tillämpas vad som bestäms om underrättelse om likvidation i 9 § 2—4 mom.

Boförvaltaren skall begära att en anteckning om att bolaget försatts i konkurs görs i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, om en registeranteckning om att konkurs har inletts förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

Boförvaltaren skall regelbundet på det sätt som Försäkringsinspektionen särskilt bestämmer och i enlighet med vad som föreskrivs i 11 § 2 och 4 mom. informera borgenärerna om hur konkursförfarandet framskrider.

När boförvaltaren utför sitt uppdrag har han eller hon rätt att anlita sakkunniga eller biträden.

32 §

Bevakning av fordringar

I försäkringsbolags konkurs har varje borgenär, inbegripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, rätt att bevaka sina fordringar eller lägga fram skriftliga anmärkningar angående fordringar. Försäkringsfordringar behöver inte bevakas eller förmånsrätt för dem krävas vid konkurs.

En borgenär som är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland får bevaka sin fordran eller lägga fram synpunkter angående den på denna andra stats officiella språk eller på något av dess officiella språk. I detta fall skall dock vid bevakningen av fordran eller framförandet av anmärkningar angående fordringar bevakningsmeddelandet eller anmärkningen vara rubricerad "Bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på finska eller svenska.

33 §

Principen om förmånsrätt för försäkringsfordringar

Vid konkurs har försäkringsfordringarna på lika grunder samma förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar som innehavare av handfången pant enligt lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning har till den pantsatta egendomen (*förmånsrätt för försäkringsfordringar*).

Med de försäkringsfordringar som har förmånsrätt och som avses i 1 mom. jämställs också de fordringar hos ett försäkringsbolag och vilkas rättsgrund uppkommit inom två månader efter det att konkursen inleddes.

Också den beräkningsränta som hänför sig till livförsäkringar betraktas som sådan försäkringsfordran som avses i 1 mom.

34 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet vid konkurs

När ett försäkringsbolag är försatt i kon-

kurs skall boförvaltaren så snart som möjligt med ett eller flera försäkringsbolag försöka få till stånd en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet i enlighet med bestämmelserna i 21 kap.

I samband med ett försäkringsbolags konkurs kan boförvaltaren med ett annat försäkringsbolag göra upp en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet eller en del av det så att försäkringarna fortgår i det övertagande försäkringsbolaget med särskilda villkor eller begränsningar. Innan planen görs upp skall en försäkringstagare som motsätter sig planen ges möjlighet att lämna sin försäkring utanför överlåtelsen av försäkringsbeståndet, varvid försäkringstagaren sedan försäkringen har upphört har rätt att få den andel av försäkringsbolagets tillgångar som hör till hans eller hennes försäkring enligt vad som bestäms i 22 §.

35 §

Konkursförfarande och skifte av tillgångar

På försäkringsbolags konkurs tillämpas bestämmelserna om likvidationsförfarande i 17—21 §. Ett försäkringsbolag som har försetts i konkurs får inte ingå nya försäkringsavtal.

Efter det förfarande som avses i 21 § skall försäkringsbolagets återstående tillgångar realiseras och de fordringar och försäkringsfordringar med förmånsrätt som beror på konkursförfarandet betalas. Därefter betalas alla andra kända skulder, om inte något annat följer av 3—5 mom. Om en skuld är tvistig eller inte har förfallit till betalning eller om den av någon annan orsak inte kan betalas, skall behövliga medel innehållas och återstoden skiftas.

Tillgångarna i ett livförsäkringsbolag skall före skiftet av tillgångarna enligt 2 mom. först fördelas mellan fondförsäkringsbeståndet och det övriga försäkringsbeståndet. Fördelningen skall göras så att även skälighets-synpunkter beaktas.

Om ett skadeförsäkringsbolags tillgångar inte förslår till full gottgörelse för försäkringsfordringarna, har fordringar som grundar sig på skada som en konsument, ett bostadsaktiebolag eller ett främst för bostads-

ändamål grundat fastighetsbolag lidit förmånsrätt framför andra fordringar. Om tillgångarna inte förslår till full gottgörelse för de fordringar som avses i föregående mening, skall de fördelas i förhållande till de ovannämnda fordringarnas belopp.

Tillgångarna i ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall användas så som Försäkringsinspektionen särskilt föreskriver för kostnader som orsakas av att liknande pensionskydd ordnas i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller i en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser eller i en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor. Om möjligt skall då i första hand de kostnader minimeras som tillämpningen av 181 § i lagen om pension för arbetstagare orsakar.

36 §

Utdelningsförteckning

Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra upp en förteckning över de proportionstal för försäkringsfordringarna enligt vilka tillgångarna skall skiftas. Förteckningen skall tillställas Försäkringsinspektionen, där den skall hållas tillgänglig för dem som saken gäller under en tid av 30 dagar. Försäkringsinspektionen skall i den officiella tidningen och Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra att förteckningen finns tillgänglig samt ålägga boförvaltaren att utan dröjsmål offentliggöra att förteckningen är tillgänglig i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer. Försäkringsinspektionen eller boförvaltaren skall på begäran delge en försäkringsborgenär förteckningen efter det att borgenären har ersatt de kostnader som detta orsakar. Om det är fråga om ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, behövs inget meddelande i Europeiska unionens officiella tidning om att förteckningen är tillgänglig. Rättelse av proportionstalen får sökas hos Försäkringsinspektionen inom 30 dagar från utgången av den tid förteckningen hållits tillgänglig.

När förteckningen har vunnit laga kraft,

skall försäkringsfordringarnas andel av försäkringsbolagets tillgångar, uträknade i enlighet med 21 och 36 §, fördelas mellan de berättigade.

37 §

Upplösning eller fortsatt konkursförfarande

Om egendom inte återstår när konkursen avslutas, skall bolaget anses upplöst då slutredovisningen i konkursen har godkänts. Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen till Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till registermyndigheten för registrering. Dessutom skall Försäkringsinspektionen underrättas om upplösningen för anteckning i koncessionsregistret.

Om egendom återstår och bolaget inte var i likvidation då dess egendom avträdde till konkurs, skall styrelsen så snart som möjligt sammankalla bolagsstämman för att besluta att bolaget skall träda i likvidation. Om bolaget var i likvidation när det försattes i konkurs, skall utredningen fortsättas i enlighet med bestämmelserna i 26 §.

Om bolagets konkurs har avslutats och nya tillgångar framkommer, fortsätts konkursförfarandet. Om bolaget efter konkursen fortfarande har tillgångar, skall det förfaras på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

24 kap.

Lagvalsbestämmelser som skall iakttas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1 §

Tillämpning av finsk lag

Om inte något annat följer av detta kapitel skall finsk lag tillämpas på ett förbud enligt 25 kap. 9 § att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag och dess filial i en annan EES-stat samt på ett försäkringsbolags likvidation och konkurs samt på deras rättsverkningar.

2 §

Arbetsavtal och anställningsförhållanden

Rättsverkningarna beträffande arbetsavtal och anställningsförhållanden regleras uteslutande av den lag i en EES-stat som tillämpas på arbetsavtalet eller anställningsförhållandet i fråga.

3 §

Avtal om nyttjanderätt och överlåtelseavtal i fråga om fast egendom

Rättsverkningarna beträffande avtal om nyttjanderätt eller överlåtelseavtal i fråga om fast egendom regleras uteslutande av lagen i den EES-stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.

4 §

Fast egendom, fartyg eller luftfartyg

Rättsverkningarna på försäkringsbolagets rätt till fast egendom, fartyg eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering regleras av lagen i den EES-stat under vars överinseende registret förs.

Om försäkringsbolaget efter det att en åtgärd eller ett förfarande som avses i 1 § har inletts, mot vederlag disponerar över fast egendom, fartyg eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering eller värdepapper beträffande vilka därav följande rättigheter registreras i ett register eller på ett konto som avses i lag eller i ett system för centraliserad förvaltning som regleras i en EES-stat, regleras giltigheten av rättshandling av lagen i den EES-stat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

5 §

Rättegång

Om det när en åtgärd eller ett förfarande som avses i 1 § inleds pågår en rättegång som gäller tillgångar eller rättigheter för ett

försäkringsbolag som omfattas av åtgärden eller förfarandet, regleras rättsverkningarna beträffande rättegången uteslutande av lagen i den EES-stat där rättegången pågår.

6 §

Reglerad marknad

Rättsverkningarna beträffande de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad bestäms uteslutande av den lag som är tillämplig på marknaden. På sakrättsliga frågor tillämpas dock 7 § 1 mom.

Bestämmelserna i 1 mom. påverkar inte åberopande av en rättshandlings ogiltighet, och hindrar inte att en rättshandling återgår enligt den lag som är tillämplig på marknaden.

7 §

Sakrättsliga frågor, äganderättsförbehåll och kvittning

Inledande av en åtgärd eller ett förfarande som avses i 1 § påverkar inte borgenärernas eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser försäkringsbolagets tillgångar som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns i en annan EES-stat än Finland. Det samma gäller rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgångarna vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns i en annan EES-stat än Finland.

Inledande av en åtgärd eller ett förfarande som avses i 1 § påverkar inte en borgenärs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som försäkringsbolaget har på honom eller henne, om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsbolagets fordran.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. påverkar inte åberopande av en rättshandlings ogiltighet och hindrar inte att en rättshandling återgår enligt den lag som är tillämplig enligt 2 §.

Bestämmelserna i 1 § eller i 3 mom. i denna paragraf tillämpas inte beträffande ogiltighet eller återgång av en rättshandling, om den som haft vinning av en rättshandling som skadat borgenärerna visar att lagstiftningen i

någon annan EES-stat än Finland tillämpas på rättshandlingen och att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan om handlingen.

DEL VIII

Tillsyn

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar*Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem*

1 §

Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter

Försäkringsinspektionen övervakar att försäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkrings sed.

Försäkringsinspektionen skall särskilt övervaka att ett försäkringsbolags solvens och de omständigheter som inverkar på den har ordnats på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna och att bolagets förvaltnings- och styrsystem är tillräckliga och tillförlitliga. Dessutom utövar Försäkringsinspektionen tillsyn över försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Försäkringsinspektionen övervakar även finska försäkringsholdingsammanslutningar på det sätt som föreskrivs i denna lag.

2 §

Försäkringsinspektionens och social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar

Ett försäkringsbolag, en finsk försäkringsholdingsammanslutning och ett annat finskt företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget samt ett företag som är anknutet till försäkringsbo-

laget skall utan hinder av sekretessbestämmelserna inom en tid som Försäkringsinspektionen bestämmer lämna inspektionen de upplysningar om sin verksamhet som är nödvändiga för utförandet av uppgifterna enligt denna lag. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att av försäkringsbolaget få de upplysningar om ett utländskt företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget och de upplysningar om ett anknutet utländskt företag som är nödvändiga för utförandet av uppgifterna enligt denna lag.

Försäkringsbolag och finska försäkringsholdingsammanslutningar skall utan hinder av sekretessbestämmelserna inom en tid som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer lämna ministeriet de upplysningar om sin verksamhet som är nödvändiga för utförandet av de uppgifter som social- och hälsovårdsministeriet har.

3 §

Upplysningar som skall lämnas Försäkringsinspektionen

Försäkringsbolag skall innan en revision inleds inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid lämna inspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer. Livförsäkringsbolag skall dessutom före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och undersökningen skall göras upp i enlighet med inspektionens föreskrifter.

Försäkringsbolagen skall årligen inom en månad från den bolagsstämma vid vilken bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts eller vid en senare tidpunkt som godkänns av Försäkringsinspektionen lämna inspektionen en redogörelse för bolagets verksamhet enligt vad inspektionen särskilt bestämmer.

Finska försäkringsholdingsammanslutningar skall årligen inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid tillställa inspektionen sitt bokslut, sin verksamhetsberättelse och sitt koncernbokslut.

4 §

Försäkringsinspektionens granskningsrätt

Försäkringsinspektionen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna granska försäkringsverksamhet och övrig verksamhet som bedrivs av ett försäkringsbolag, ett finskt företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget samt ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningar i försäkringsbolagets lokaler och att delta i och vid behov sammankalla de möten vid vilka beslutanderätten i bolaget utövas. En representant för Försäkringsinspektionen har rätt att yttra sig på mötena och få anmärkningar som han eller hon anser vara befogade förda till protokollet.

Försäkringsinspektionen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna granska verksamheten i ett försäkringsbolags filial i en annan EES-stat, antingen självständigt eller genom sin representant, efter att ha underrettat den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att granska ett försäkringsbolags och dess dottersammanslutnings försäkringsverksamhet och övriga verksamhet tillämpas på motsvarande sätt på en finsk försäkringsholdingsammanslutning samt på ett företag som är anknutet till den.

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att granska handlingar och upptagningar som gäller försäkringsbolag och andra företag avsedda i 1 mom. och som är nödvändiga för utförandet av inspektionens uppgifter samt rätt att få nödvändiga kopior av handlingarna och upptagningarna.

Försäkringsinspektionen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna granska för försäkringstillsynen nödvändiga uppgifter, handlingar och andra upptagningar på sådana företags verksamhetsställen som är ombud för försäkringsbolag eller som på uppdrag av ett försäkringsbolag sköter uppgifter som hör till bolaget.

Tvångsmedel

5 §

Allmänna tillsynsåtgärder

Försäkringsinspektionen kan ge ett försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som inspektionen anser vara felaktigt, om

1) försäkringsbolaget inte iakttar de lagar som gäller försäkringsverksamhet, sin koncession eller bolagsordning,

2) försäkringsbolaget inte iakttar de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av denna lag eller de bestämmelser som inrikesministeriet utfärdat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998),

3) försäkringsbolaget har förfarit i strid med god försäkringssed,

4) missbruk har uppdragats i bolagets verksamhet.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av bolagsstämmans, förvaltningsrådets eller styrelsens beslut i ett ärende som nämns i 1 mom. Om beslutet redan har verkställts kan Försäkringsinspektionen ålägga bolaget att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som nämns i 1 eller 2 mom. med vite. Vite döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget att bevilja nya försäkringar till dess saken har rättats till. Om Försäkringsinspektionen förbjuder ett försäkringsbolag att bevilja nya försäkringar, skall inspektionen på bolagets bekostnad offentliggöra detta i den officiella tidningen och ålägga bolaget att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

6 §

Tillsynsåtgärder i fråga om marknadsföring och användning av avtalsvillkor

Om det med hänsyn till kundskyddet är behövligt, kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag att fortsätta att använda lagstridiga avtalsvillkor eller lagstridig marknadsföring eller att upprepa sådan eller därmed jämförbar marknadsföring eller användning av avtalsvillkor.

Försäkringsinspektionen kan även meddela ett sådant förbud som avses i 1 mom. temporärt, varvid förbudet gäller tills saken har avgjorts slutligt.

Försäkringsinspektionen kan förena sitt förbud med vite. Marknadsdomstolen dömer ut vitet.

Försäkringsinspektionen skall begära ett utlåtande av konsumentombudsmannen innan inspektionen meddelar ett förbud enligt denna paragraf, om förbudet gäller frågor som hör till konsumentskyddslagens (38/1978) tillämpningsområde. Försäkringsinspektionen och Konsumentverket skall även i övrigt ha ett ändamålsenligt samarbete med varandra.

7 §

Rätt att tillsätta ombud

Försäkringsinspektionen kan tillsätta ett ombud för att övervaka ett försäkringsbolags verksamhet, om det förekommit sådana brister eller oegentligheter i bolagets verksamhet som allvarligt äventyrar de försäkrade förmånerna eller bolagets fortsatta verksamhet.

Vid utförandet av sitt uppdrag har ombudet de rättigheter som nämns i 1, 2 och 4 § i detta kapitel. Dessutom kan Försäkringsinspektionen på förslag av ombudet vid behov sammankalla bolagets styrelse eller förvaltningsråd eller bolagsstämma för behandling av ett uppgivet ärende.

Ombudet skall uppfylla samma behörighetsvillkor som de tjänstemän vid Försäkringsinspektionen som deltar i inspektionens tillsyns- och granskningsuppdrag. När ombudet utför sitt uppdrag omfattas han eller hon av samma bestämmelser och föreskrifter

om straffrättsligt tjänsteansvar och försäkringstillsyn som Försäkringsinspektionens tjänstemän när de utför tillsyns- och granskningsuppdrag.

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen, och de betalas av försäkringsbolagets medel på det sätt som inspektionen särskilt bestämmer. Försäkringsbolaget svarar också för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.

8 §

Begränsning eller återkallelse av koncession

Försäkringsinspektionen kan begränsa eller återkalla ett försäkringsbolags koncession, om

- 1) bolaget inte inleder sin verksamhet inom 12 månader efter att koncessionen beviljades,
- 2) bolaget har lagt ned sin verksamhet för längre tid än sex månader efter att koncessionen beviljades,
- 3) bolaget inte inom föreskriven tid har kunnat vidta de åtgärder som har angetts i en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som nämns i 11 kap. 25 eller 26 § eller i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,
- 4) bolaget inte iakttar en uppmaning eller ett förbud som avses i 5 § eller i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,
- 5) de förhållanden som rådde då koncessionen beviljades har förändrats så att koncession inte längre skulle beviljas, eller om förutsättningarna för inledande av verksamheten inte längre uppfylls,
- 6) uppgörandet eller genomförandet av en i 26 kap. 12 eller 13 § avsedd plan för återställande av en sund solvensställning har åsidosatts och åsidosättandet äventyrar försäkrade förmåner eller åsidosättandet av förpliktelsen enligt de nämnda lagrummen i övrigt är grovt, eller om

7) uppgörandet eller genomförandet av en i 25 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedd plan för återställande av kapitaltäckningen har åsidosatts eller om man med de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte kan trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna.

Försäkringsinspektionen skall återkalla en koncession, om

- 1) bolaget meddelar att det lägger ned sin försäkringsverksamhet, eller om
- 2) försäkringsbolaget har trätt i likvidation eller dess egendom har avträtts till konkurs.

Säkerhetsåtgärder

9 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett finskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

- 1) ett försäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 10 kap. och ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 15 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,
- 2) ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 19 §, ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 20 §, ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 21 §, eller ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om
- 3) ett försäkringsbolag inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 11 kap. 7, 12 eller 18 § i denna lag eller enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats el-

ler om inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om förbud att överlåta och pantsätta egendom, med de undantag som anges i 13 § 2 mom.

Försäkringsinspektionen kan begära att de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i sådana EES-stater där bolaget bedriver försäkringsverksamhet enligt 3 kap. 1 och 6 § i sin hemstat vidtar sådana åtgärder som avses i 1 och 2 mom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

10 §

Innehållet i förbud att överlåta och pantsätta egendom

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 9 § skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 11 § har förordnats att övervaka att förbudet iaktas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

11 §

Tillsättande av ombud och ombudets rättigheter

I de fall som avses i 9 § skall Försäkringsinspektionen tillsätta ett i 7 § avsett ombud vid försäkringsbolaget. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som nämns i 7 § har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 13 §.

Vid utförandet av det uppdrag som avses i 1 mom. har ombudet rätt att anlita sakkunni-

ga eller biträden i den omfattning det är ändamålsenligt.

Försäkringsinspektionen skall ge ombudet ett intyg över förordnandet till det uppdrag som avses i 1 mom.

Ombudet är skyldigt att ersätta skada som han eller hon vid skötseln av de uppdrag som föreskrivs i denna paragraf genom fel eller försummelse har åsamkat försäkringsbolaget, en borgenär, en borgensman eller den som ställt säkerhet.

12 §

Ombudets rätt att få upplysningar

Försäkringsbolaget är utan hinder av sekretessbestämmelserna skyldigt att lämna ombudet de upplysningar som han eller hon kräver om omständigheter som är av betydelse för förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Försäkringsbolaget är skyldigt att medverka till att ombudet kan sköta sitt uppdrag som sig bör.

13 §

Inverkan på försäkringsbolags verksamhet av förbudet att överlåta och pantsätta egendom

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom påverkar inte ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktören eller ett eventuellt förvaltningsråd. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämma om sin verksamhet och egendom, om inte något annat följer av 2 mom.

Försäkringsbolaget får överlåta eller pantsätta egendom som omfattas av förbudet bara om ombudet samtycker till det. Förbudet hindrar inte att egendomen används på normalt sätt. Samtycke behövs dock inte, om det är fråga om en åtgärd som hänförs till bolagets sedvanliga affärsverksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. För en affärstransaktion vars värde överstiger 1 000 000 euro eller 1 procent av skillnaden mellan försäkringsbolagets verksamhetskapital och verksamhetskapitalets minimibelopp skall alltid ansökas om

samtycke av ombudet. Försäkringens återköpsvärde får dock inte betalas till försäkringstagarna utan ombudets samtycke.

En åtgärd i strid med förbudet är ogiltig, utom när den andra parten inte visste eller borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.

14 §

Prioritet för förbud att överlåta och pantsätta egendom i förhållande till separat verkställighet

Efter det att förbud att överlåta och pantsätta försäkringsbolagets egendom har utfärdats i enlighet med 9 § får denna egendom inte längre bli föremål för utmätning eller säkerhetsåtgärder. Om egendomen redan före förbudet blivit föremål för utmätning eller säkerhetsåtgärder, kan verkställigheten trots allt fortsätta för den sökande borgenärens räkning.

15 §

Pantborgenärers ställning

Vad som ovan i detta kapitel föreskrivs om förbud att överlåta och pantsätta egendom och om utmätning eller säkerhetsåtgärder som gäller egendomen hindrar inte en pantborgenär att utöva sina på panträtten baserade rättigheter.

16 §

Underrättelse till tillsynsmyndigheterna om beslut om förbud samt offentliggörande av beslutet

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrätta de myndigheter i alla andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om sitt beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Inspektionen skall också utan dröjsmål se till att beslutet om förbudet på bolagets bekostnad offentliggörs i den officiella tidningen, Europeiska unionens officiella tidning samt vid behov i en dagstidning eller flera.

Ombudet skall begära att förbudet att överlåta och pantsätta egendom registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, om en registeranteckning om sådana åtgärder förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

17 §

Ombuds skyldighet att underrätta myndigheterna

Ombudet skall utan dröjsmål underrätta Patent- och registerstyrelsen och utsökningsmyndigheterna om Försäkringsinspektionens beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom och om förbud att betala försäkringens återköpsvärde, och de myndigheter som här avses skall registrera beslutet i handelsregistret och i registren över vissa slag av tillgångar och över in-teckningar. Detsamma gäller när förbudet återkallas eller upphör att gälla av någon annan orsak än att tidsfristen har löpt ut.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom börjar gälla oavsett om den underrättelse och kungörelse som avses i 1 mom. och i 16 § 1 mom. har skett eller inte.

Bestämmelserna i 1 mom. och i 16 § 1 mom. tillämpas inte om förbudet att överlåta och pantsätta egendom inverkar uteslutande på rättigheterna för sådana delägare eller arbetstagare i försäkringsbolaget som inte samtidigt är försäkringstagare. Försäkringsinspektionen beslutar hur de som påverkas av åtgärden skall underrättas.

18 §

Upplysningar som skall lämnas i underrättelsen

I den underrättelse som avses i 16 § 1 mom. och 17 § 1 mom. skall nämnas de omständigheter som föreskrivs i 10 §. I den kungörelse som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning skall dessutom nämnas vilken lag som är tillämplig på åtgärden.

19 §

Underrättelse till borgenärerna om förbud att överlåta och pantsätta egendom

Ombudet skall utan dröjsmål underrätta försäkringsborgenärerna och försäkringsbolagets övriga kända borgenärer om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Av underrättelsen skall framgå de omständigheter som nämns i 10 §. Underrättelsen skall ske på finska eller svenska. Om en borgenär som är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland innehar en försäkringsfordran, skall underrättelsen dock ske på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten.

20 §

Giltighetstid för rättsverkningarna av förbud att överlåta och pantsätta egendom

Rättsverkningarna av förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller tills förbudet upphör i enlighet med 21 §.

21 §

Återkallelse av förbud att överlåta och pantsätta egendom

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål återkalla ett förbud att överlåta och pantsätta egendom, om det inte längre föreligger förutsättningar för förbudet. Förbudet upphör när den utsatta tiden enligt det beslut som avses i 9 § 2 mom. går ut. Förbudet upphör också om försäkringsbolaget träder i likvidation eller dess egendom avträds till konkurs.

22 §

Verkställighet och ändringssökande

Över Försäkringsinspektionens beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom får besvär anföras med iakttagande av 6 § i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999). Besvär skall anföras inom 30 dagar från det att inspektionens beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Ett beslut eller föreläggande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 2—9 §, 6 kap. 6 §, 11 kap. 24—26 §, 23 kap. 4, 6, 21, 22, 26, 36 eller 37 § eller 26 kap. 12—16, 18 eller 19 § eller med stöd av en bestämmelse i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag kan verkställas även om besvär har anförts.

Ett försäkringsbolag kan föra Försäkringsinspektionens beslut om förbud enligt 6 § 1 mom. till marknadsdomstolen inom 30 dagar efter delfäendet av inspektionens beslut. Annars blir beslutet bestående.

Förordningar och föreskrifter

23 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om ombudets underrättelse till myndigheterna enligt 17 § 1 mom. och om myndigheternas registreringsuppdrag.

24 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

- 1) de upplysningar enligt 3 § som skall lämnas Försäkringsinspektionen, och om
- 2) innehållet i en underrättelse enligt 19 § 1 mom.

26 kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat*Extra tillsyn över försäkringsgrupper*

1 §

Definitioner

I 2—12 § avses med

1) *moderföretag* ett moderföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person som skall anses utöva ett faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,

2) *dotterföretag* ett dotterföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person över vilken ett moderföretag skall anses utöva ett faktiskt bestämmande inflytande samt en sådan juridisk persons dotterföretag,

3) *ägarintresse* det att det mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 10 §; även en annan sådan ägarandel som skapar en varaktig förbindelse mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag och som är avsedd att främja den fysiska personens eller den juridiska personens verksamhet eller den verksamhet som ett företag inom samma koncern bedriver, utgör ett ägarintresse,

4) *ägarföretag* ett moderföretag eller en sådan juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

6) *anknutet försäkringsföretag* ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, ett kredit- och finansinstitut eller ett värdepappersföretag som är ett anknutet företag,

7) *försäkringsföretag* ett försäkringsbolag och en i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) avsedd försäkringsförening samt en med dem jämförbar utländsk försäkringsgivare vars hemstat är en EES-stat,

8) *försäkringsföretag i ett tredjeland* ett utländskt försäkringsföretag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemstat inte är en EES-stat,

9) *mångbranschholdingsammanslutning* ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett konglomerats holdingsammanslutning och som har minst ett försäkringsbolag enligt denna lag bland sina dotterföretag, samt

10) *försäkringsgrupp* försäkringsbolag enligt 2 § 2—4 mom., deras anknutna företag

och ägarföretag samt företag som är anknutna till deras ägarföretag.

När ägarintresse definieras i enlighet med 1 mom. 3 punkten räknas vid tillämpningen av detta kapitel som indirekt innehav även innehav som fås med hjälp av en formel enligt vilken de successiva intressena hos företag som inte hör till samma koncern multipliceras med varandra; i fråga om företag inom samma koncern räknas deras innehav i ett bolag utanför koncernen vid tillämpningen av detta kapitel som direkt innehav.

2 §

Försäkringsgrupper och bestämmelser som är tillämpliga på den extra tillsynen över dem

I fråga om den extra tillsynen över försäkringsgrupper tillämpas bestämmelserna i 2—3 mom.

På ett försäkringsbolag som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland tillämpas 4 §, 5 § 1 mom., 6—11 §, 12 § 1 och 3 mom. samt 13—17 §.

Bestämmelserna i 5 § 2 och 3 mom., 6—11 §, 12 § 2 och 3 mom. samt 13—17 § tillämpas på ett försäkringsbolag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland.

På ett försäkringsbolag vars moderföretag är en mångbranschholdingsammanslutning tillämpas 13—17 §.

3 §

Undantag från bestämmelserna om extra tillsyn

Försäkringsinspektionen får besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på ett företag som omfattas av extra tillsyn, om företaget är av ringa intresse med hänsyn till syftet med den extra tillsyn över försäkringsbolag som föreskrivs i detta kapitel eller om det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företagets finansiella situation omfattas av den extra tillsynen med hänsyn till syf-

tet med den extra tillsynen över försäkringsbolag.

Om en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland eller en mångbranschholdingsammanslutning som är moderföretag som dotterföretag har försäkringsföretag som beviljats koncession i Finland och i minst en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får Försäkringsinspektionen på ansökan av bolaget besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på ett försäkringsbolag som omfattas av den extra tillsynen och som beviljats koncession i Finland, förutsatt att den extra tillsynen över försäkringsgruppen i fråga har ordnats av en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp och att den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i staten i fråga lämnar Försäkringsinspektionen alla upplysningar som behövs för den extra tillsynen över försäkringsgruppen.

4 §

Intern kontroll

Försäkringsbolag enligt 2 § 2 mom. samt finska försäkringsholdingsammanslutningar skall ha tillräckliga interna kontrollsystem för att ta fram de uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen enligt detta kapitel.

5 §

Beräkning av den jämkade solvensen

För den extra tillsynen över ett försäkringsbolag som avses i 2 § 2 mom. skall bolaget utföra en sådan beräkning av den jämkade solvensen som skall omfatta anknutna försäkringsföretag. Beräkningen skall sändas till Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna.

En finsk försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag till ett försäkringsbolag som avses i 2 § 3 mom. skall för den extra tillsynen utföra en sådan beräkning av

den jämkade solvensen som skall omfatta försäkringsföretag anknutna till moderföretaget. Om ett försäkringsbolags moderföretag är en utländsk försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland, skall ett försäkringsbolag som ingår i gruppen utföra beräkningen. Beräkningen skall sändas till Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna.

Försäkringsinspektionen får besluta att den beräkning av den jämkade solvensen som avses i denna paragraf skall utföras endast om moderföretaget är yttersta moderföretag i en försäkringsgrupp som omfattas av extra tillsyn.

6 §

Verksamhetskaptal som skall användas vid beräkning av den jämkade solvensen och verksamhetskaptalets minimibelopp

Vid beräkning av den jämkade solvensen

1) bestäms verksamhetskaptalet och dess minimibelopp för finska försäkringsföretag enligt 11 kap. i denna lag, 7 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och 10 a kap. i lagen om försäkringsföreningar,

2) bestäms verksamhetskaptalet och dess minimibelopp för utländska försäkringsföretag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt bestämmelserna i företagets hemstat,

3) bestäms verksamhetskaptalet och dess minimibelopp för försäkringsföretag i tredjeland enligt 11 kap.; om företagets hemstat förutsätter att försäkringsföretaget har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om verksamhetskaptalet, kan verksamhetskaptalet och minimibeloppet av verksamhetskaptalet beräknas enligt bestämmelserna i företagets hemstat; om sådana bestämmelser tillämpas på försäkringsföretag som bedriver direkt försäkring men inte på återförsäkringsföretag, kan verksamhetskaptalet och minimibeloppet av verksamhetskaptalet för ett återförsäkringsföretag beräknas som om det var fråga om ett försäkringsföretag i den nämnda hemstaten som bedriver direkt försäkring,

4) bestäms verksamhetskapitalet för försäkringsholdingsammanslutningar enligt 11 kap. och är verksamhetskapitalets minimibelopp noll, samt

5) avses med kredit- och finansinstituts samt värdepappersföretags verksamhetskapital summan av ett kreditinstituts primära kapitalbas enligt 45 § i kreditinstitutslagen (121/2007) och supplementära kapitalbas enligt 46 § i samma lag samt med verksamhetskapitalets minimibelopp det kapitalkrav för kreditrisker som avses i 57 § i den nämnda lagen.

En beräkning av den jämkade solvensen innehåller det jämkade verksamhetskapitalet, minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet och den jämkade solvens som fås som skillnaden mellan dessa.

Om beräkningen av den jämkade solvensen omfattar företag inom försäkringsbranschen och finanssektorn, och det sammanräknade verksamhetskapitalet för företagen inom samma sektor överskrider det sammanräknade minimibelopp av verksamhetskapitalet som krävs av dessa företag, får av detta sammanräknade verksamhetskapital, till den del det sammanräknade minimibeloppet av verksamhetskapitalet överskrids, beaktas endast sådana poster som får ingå i verksamhetskapitalet och som uppfyller både de krav som i kreditinstitutslagen ställs på kapitalbasen och de krav som i denna lag ställs på verksamhetskapitalet.

7 §

Beräkning av det jämkade verksamhetskapitalet

Det jämkade verksamhetskapitalet för ett försäkringsföretag, en försäkringsholding-sammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland (*ägaren*) omfattar ägarens verksamhetskapital och den proportionella andel av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital som svarar mot ägarens ägarandel.

Från ägarens verksamhetskapital enligt 1 mom. avdras följande poster som hänför sig därtill:

1) värdet av aktierna och andelarna i ett anknutet försäkringsföretag; värdet av indi-

rekt ägda aktier eller andelar i ett anknutet företag utgörs av dessa aktiers eller andelars värde i verksamhetskapitalet för ägarföretaget med direkt innehav multiplicerat med ägarens proportionella andel i ägarföretaget med direkt innehav,

2) den andel av kapitallån beviljat av ett anknutet företag som motsvarar ägarens proportionella andel i det anknutna företaget,

3) utestående aktiekapital eller garantikapital,

4) värdet av ägarens aktier och andelar vilka ingår i värdet av aktierna och andelarna i ett annat anknutet företag än ett anknutet försäkringsföretag multiplicerat med ägarens proportionella andel i det anknutna företaget,

5) ägarens investeringar i ett ägarföretag; avdraget görs dock högst till ett belopp motsvarande den investering ägarföretaget har i poster som får ingå i ägarens verksamhetskapital, samt

6) ägarens investeringar i ett annat företag som är anknutet till ägarföretaget, om det förstnämnda har investerat i poster som får ingå i ägarens verksamhetskapital; avdraget görs dock högst till ett belopp som motsvarar det andra anknutna företagets investering i ägaren.

Från det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital enligt 1 mom. avdras följande poster som hänför sig därtill:

1) kapitallån; kapitallån beviljade av någon annan långgivare än ägaren eller ett annat företag anknutet till ägaren avdras likväl endast till den del de överstiger hälften av det belopp som är lägst av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital och minimibeloppet av verksamhetskapitalet; kapitallån som upptagits för viss tid avdras till den del de överstiger en fjärdedel av det belopp som är lägst av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital och minimibeloppet av verksamhetskapitalet,

2) värdet av de aktier och andelar i ägaren som ägs av det anknutna försäkringsföretaget,

3) utestående aktiekapital eller garantikapital, samt

4) investeringar i ett annat företag som är anknutet till ägaren än ett anknutet försäkringsföretag, om det förstnämnda har investerat i poster som får ingå i verksamhetskapita-

let för vilket som helst av ett till ägaren anknutet försäkringsföretag; avdraget görs dock högst till ett belopp som motsvarar det andra anknutna företagets investering i det anknutna försäkringsföretaget.

Ägarens jämkade verksamhetskapital omfattar också ägarens andel av obetald vinstutdelning eller ränta på garantikapital vilka dragits av från ett i 3 mom. avsett anknutet företags verksamhetskapital samt det anknutna försäkringsföretagets andel av obetald vinstutdelning eller ränta på garantikapital vilka dragits av från ägarens verksamhetskapital.

8 §

Begränsning av anknutna försäkringsföretags verksamhetskapital

Vid beräkningen av ägarens proportionella andel av verksamhetskapitalet i ett livförsäkringsbolag som är ett anknutet företag skall av det verksamhetskapital som överskrider minimibeloppet av livförsäkringsbolagets verksamhetskapital inte beaktas framtida överskott, aktiverade anskaffningsutgifter för försäkringar eller sådant övrigt verksamhetskapital som på grund av 13 kap. 2 § inte kan användas för att täcka minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital. Vid beräkningen av ägarens proportionella andel av verksamhetskapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag, en försäkringsförening eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag som är anknutet företag kan av dessa anknutna företags verksamhetskapital, från vilket har dragits av poster enligt 7 § 3 mom., beaktas högst ett belopp som motsvarar minimibeloppet av deras verksamhetskapital ökat med garantier eller aktiekapitalet.

Om Försäkringsinspektionen anser att vissa poster, utöver dem i 1 mom., som ingår i ett anknutet företags verksamhetskapital inte faktiskt kan användas för att täcka minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital, får de aktuella posterna ingå i det jämkade verksamhetskapitalet endast till den del de behövs för att täcka minimibeloppet av det anknutna företagets eget verksamhetskapital.

Om ett anknutet försäkringsföretags verksamhetskapital som i enlighet med 7 § 3

mom. ingår i ägarens jämkade verksamhetskapital har begränsats enligt 1 eller 2 mom., avdras i 7 § 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten endast det belopp med vilket det kapitallån som beviljats ägaren eller värdet av ägarens aktier och andelar överskrider skillnaden mellan det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital och det belopp därav som ingår i det jämkade verksamhetskapitalet.

9 §

Det jämkade verksamhetskapitalets minimibelopp

Minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital utgörs av summan av följande poster:

- 1) minimibeloppet av ägarens verksamhetskapital, samt
- 2) den proportionella andel av minimibeloppet av ett anknutet försäkringsföretags verksamhetskapital som svarar mot ägarens ägarandel.

10 §

Undantag i fråga om beaktandet av anknutna företags verksamhetskapital

En sådan andel av ett anknutet försäkringsföretag som grundar sig på ägarens indirekta innehav genom ett ömsesidigt försäkringsbolag, en försäkringsförening eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall inte beaktas i 7 § 2 mom. 1 punkten, 7 § 3 mom. och 9 § 2 punkten.

Om ett anknutet försäkringsföretag som avses i 7 § 1 mom. eller 9 § 2 punkten är ett dotterföretag vars verksamhetskapital är mindre än minimibeloppet av verksamhetskapitalet, tillämpas i de nämnda lagrummen ägarandelen 100 procent i stället för den proportionella andelen. Försäkringsinspektionen kan dock tillåta att verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet för dotterföretaget även i dessa fall beaktas i enlighet med den proportionella andelen, om inspektionen anser att moderföretagets an-

svar begränsas enbart till den proportionella andelen i fråga.

Om de uppgifter om ett anknutet företag som behövs för beräkning av den jämkade solvensen för ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland av någon anledning inte är tillgängliga, skall aktierna eller andelarna i det anknutna företaget i fråga dras av från det jämkade verksamhetskapalet i enlighet med deras uppskattade värde i ägarens verksamhetskaptal.

11 §

Beräkning av den jämkade solvensen på grundval av koncernbokslutet

På ansökan av ett försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland och med Försäkringsinspektionens samtycke kan den jämkade solvensen fastställas på grundval av koncernbokslutet. När den jämkade solvensen fastställs på grundval av koncernbokslutet skall detta kapitel iakttas.

I det fall som avses i 1 mom. är det jämkade verksamhetskaptalet det verksamhetskaptal enligt 11 kap. i denna lag som fastställts på grundval av koncernbokslutet. I fråga om de poster som ingår i det jämkade verksamhetskaptalet beaktas bestämmelserna i 7, 8 och 10 §, och i fråga om verksamhetskaptalets minimibelopp beaktas bestämmelserna i 9 §.

Minimibeloppet av det jämkade verksamhetskaptal som fastställs på grundval av koncernbokslutet är

1) det minimibelopp av det jämkade verksamhetskaptalet som avses i 9 §, varvid de proportionella andelarna i 9 § 2 punkten är de andelar som använts vid upprättandet av koncernbokslutet, eller

2) det minimibelopp av verksamhetskaptalet som beräknats på grundval av uppgifterna i koncernbokslutet och som i fråga om liv- och skadeförsäkringar bestäms enligt denna lag och i fråga om lagstadgad pensionsförsäkring enligt de bestämmelser i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag som gäller verksamhetskaptalets minimibelopp.

12 §

Plan för återställande av en sund solvensställning

Om den jämkade solvensen beräknad med stöd av 5 § 1 mom. för ett försäkringsbolag som avses i 2 § 2 mom. är negativ, skall bolaget inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för återställande av en sund solvensställning.

Om ett i 2 § 3 mom. avsett försäkringsbolags solvens på grundval av en beräkning enligt 5 § 2 och 3 mom. äventyras eller riskerar att äventyras, skall den finska försäkringsholdingsammanslutning som är bolagets moderföretag inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för återställande av en sund solvensställning. Om moderföretaget är något annat företag enligt 2 § 3 mom. än en finsk försäkringsholdingsammanslutning, skall försäkringsbolaget tillställa Försäkringsinspektionen planen.

Den plan för återställande av en sund solvensställning som avses i 1 och 2 mom. skall innehålla

1) förslag till åtgärder som behövs för att återställa en sund solvensställning,

2) en redogörelse för på vilket sätt de föreslagna åtgärderna antas påverka de försäkrade förmånerna på ett tryggsätt, samt

3) den tid inom vilken åtgärderna avses bli vidtagna.

13 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Försäkringsinspektionen skall övervaka affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag och ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, ett ägarföretag i försäkringsbolaget och ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsbolaget.

Dessutom skall Försäkringsinspektionen övervaka affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag och en fysisk person som har ägarintresse i försäkringsbolaget eller i ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, i försäkringsbolagets ägarföretag eller i ett

företag som är anknutet till försäkringsbolagets ägarföretag.

Vid tillsynen skall särskild uppmärksamhet fästas vid affärstransaktioner som gäller lån, borgen samt förbindelser utanför balansräkningen, poster som får ingå i verksamhetskapitalet, investeringar, återförsäkringsverksamhet och avtal om delade kostnader.

Ett försäkringsbolag skall minst en gång om året underrätta Försäkringsinspektionen om betydande affärstransaktioner enligt 1—3 mom. Om det på grundval av de givna uppgifterna framgår att försäkringsbolagets solvens äventyras eller riskerar att äventyras, skall försäkringsbolaget inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillstålla inspektionen en i 12 § avsedd plan för återställande av en sund solvensställning.

Affärstransaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana affärstransaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

14 §

Tillsynsåtgärder

Om en i 12 § eller 13 § 4 mom. avsedd plan för återställande av en sund solvensställning inte har kunnat genomföras inom en av Försäkringsinspektionen godkänd tid eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga de försäkrade förmånerna, får inspektionen vidta tillsynsåtgärder enligt 25 kap. mot ett försäkringsföretag som avses i 2 § 2—4 mom.

15 §

Försäkringsinspektionens granskningsrätt

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att utföra

granskningar i moderföretaget till ett försäkringsbolag som är underkastat extra tillsyn och i moderföretagets dotterföretag för att kontrollera de uppgifter som kan vara av betydelse för den extra tillsyn som föreskrivs i detta kapitel.

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att utföra granskningar i ett sådant utländskt försäkringsföretags moderföretag, dotterföretag och anknutna företag i Finland vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i dotterföretag i Finland till ett sådant försäkringsföretags moderföretag, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet begär granskning för utövande av extra tillsyn.

Om Försäkringsinspektionen ämnar granska uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen och som gäller ett företag som är beläget i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är ett anknutet företag, ett dotterföretag eller ett moderföretag till ett finskt försäkringsbolag eller ett dotterföretag till ett moderföretag till det försäkringsbolag som är underkastat extra tillsyn, skall inspektionen av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningen eller att delta i den, om den myndighet som tagit emot begäran tillåter det.

Om en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet anser det nödvändigt att i Finland granska uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen och som gäller ett företag enligt 2 mom., skall den av Försäkringsinspektionen begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen skall tillmötesgå begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den myndighet som framställt begäran delta i granskningen. Försäkringsinspektionen kan som hjälp vid granskningen anlita en utomstående revisor eller annan sakkunnig.

16 §

Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar

Om ett försäkringsbolag inte har lämnat Försäkringsinspektionen de uppgifter som behövs för den extra tillsynen enligt detta kapitel, skall ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, försäkringsbolagets ägarföretag eller ett företag som är anknutet till försäkringsbolagets ägarföretag på inspektionens yrkande utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna inspektionen de uppgifter som de innehar.

17 §

Undantag från sekretessbestämmelserna

Utän hinder av vad som bestäms någon annanstans i lag har företag som är underkastade extra tillsyn enligt detta kapitel och deras anknutna företag och ägarföretag rätt att sinsemellan utbyta uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen.

Tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

18 §

Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar

Vad som i 25 kap. 2 § 1 mom. föreskrivs om försäkringsbolag och finska försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den och upplysningarna behöver lämnas för att inspektionen skall kunna utföra de uppgifter som den har enligt den nämnda lagen.

19 §

Försäkringsinspektionens granskningsrätt

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att utföra granskningar i ett företag i Finland som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det ingår minst ett försäkringsföretag med hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten begär granskning.

Om Försäkringsinspektionen ämnar granska ett företag som är beläget i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett finskt försäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar, skall inspektionen av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningen eller att delta i den, om den myndighet som tagit emot begäran tillåter det.

20 §

Samarbete inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet mellan de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten

Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet anser det nödvändigt att granska ett företag i Finland som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett försäkringsföretag med hemort i den berörda staten, skall tillsynsmyndigheten av Försäkringsinspektionen begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen skall

tillmötesgå begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den myndighet som framställt begäran delta i granskningen. Försäkringsinspektionen kan som hjälp vid granskningen anlita en utomstående revisor eller annan sakkunnig.

Om Försäkringsinspektionen inte avtalar något annat med en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall Försäkringsinspektionen på eget initiativ utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna den nämnda myndigheten upplysningar om solvens, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om konglomeratets struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av uppgifter och dess tillförlitlighet, uppgifter om interna affärstransaktioner mellan företag inom konglomeratet samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Försäkringsinspektionen skall dessutom på begäran av en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet lämna denna myndighet andra uppgifter som finns hos Försäkringsinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konglomeratet.

Föreskrifter och dispens

21 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) hur den interna kontroll som avses i 4 § skall ordnas,

2) hur de beräkningar som avses i 5 § 1 och 2 mom. skall utföras och sändas till Försäkringsinspektionen,

3) vad den plan för återställande av en sund solvensställning som avses i 12 § skall innehålla, och

4) hur underrättelser om interna affärstransaktioner som avses i 13 § skall ske.

22 §

Dispens

Försäkringsinspektionen får medge ett försäkringsbolag dispens från skyldigheten enligt 5 § 1 mom. att beräkna den jämkade solvensen, om det är fråga om ett företag som är anknutet till ett annat finskt försäkringsföretag, till en finsk försäkringsholdingsammanslutning eller till ett finskt företag i toppen av ett sådant konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och det anknutna företaget har beaktats vid beräkningen av den jämkade solvensen för det försäkringsföretag eller den försäkringsholdingsammanslutning som är ägare eller vid beräkningen av kapitaltäckningen för företaget i toppen av konglomeratet. Dispens får medges endast om de poster som får ingå i verksamhetskapitalet för de försäkringsföretag som omfattas av beräkningen av jämkad solvens eller beräkningen av kapitaltäckning är på ett ändamålsenligt och av Försäkringsinspektionen godkänt sätt fördelade mellan de ovan nämnda företagen.

DEL IX

Påföljder och rättsskydd

27 kap.

Klander av beslut

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Bestämmelserna i 21 kap. i aktiebolagslagen tillämpas inte på försäkringsbolag.

2 §

Klander av stämmobeslut

En delägare kan genom talan mot bolaget klandra ett stämmobeslut, om

1) procedurbestämmelserna i denna lag, de procedurbestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller procedurbestämmelserna i bolagsordningen inte har iakttagits vid behandlingen av ett ärende och felet har kunnat påverka beslutets innehåll eller delägarnas rätt i övrigt, eller om

2) beslutet i något annat avseende strider mot denna lag, mot de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller mot bolagsordningen.

Klandertalan skall väckas inom tre månader från det att beslutet fattades. Om talan inte väcks inom föreskriven tid anses beslutet vara giltigt.

3 §

Domens innehåll och verkningar

Genom en dom med anledning av en klandertalan kan ett beslut förklaras ogiltigt eller ändras på yrkande av käranden. På yrkande av käranden kan bolaget samtidigt förbjudas att verkställa ett ogiltigt beslut. Beslutet kan ändras endast om det kan konstateras vilket innehåll det borde ha haft.

En dom varmed ett stämmobeslut har förklarats ogiltigt eller ändrats gäller även gentemot de delägare som inte har förenat sig om talan.

4 §

Ogiltiga stämmobeslut

Ett stämmobeslut som avses i 2 § 1 mom. är ogiltigt, om

1) kallelse till stämman inte har utfärdats eller om det som föreskrivs om kallelse till stämman i denna lag, i de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller i bolagsordningen har överträtts i något väsentligt avseende,

2) för beslutet enligt 5 kap. 21 § 1—3 mom. krävs en delägares samtycke, som dock saknas,

3) beslutet klart strider mot den likställighetsprincip som avses i 1 kap. 22 § och sådant samtycke av en delägare som avses i 5 kap. 21 § 4 mom. saknas, eller om

4) beslutet enligt lag inte skulle ha fått fattas ens med samtliga delägares samtycke.

På ett ogiltigt beslut tillämpas inte vad som i 2 § 2 mom. föreskrivs om väckande av klandertalan inom föreskriven tid. Talan som gäller ett fusions- eller delningsbeslut får dock inte väckas när över sex månader har förflutit från det att fusionen eller delningen registrerats.

5 §

Styrelsebeslut som kan jämföras med ogiltiga stämmobeslut

Om ett beslut som styrelsen med stöd av ett bemyndigande har fattat i ett ärende som ankommer på bolagsstämman är sådant som föreskrivs i 3 § 1 mom. 2—4 punkten, skall på beslutet tillämpas vad som föreskrivs om motsvarande stämmobeslut.

28 kap.

Skadestånd samt inlösenkyldighet till följd av missbruk av inflytande

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Bestämmelserna i 22 och 23 kap. i aktiebolagslagen tillämpas inte på försäkringsbolag.

Skadestånd

2 §

Ledningens skadeståndsskyldighet

En styrelseledamot, en förvaltningsrådsledamot och verkställande direktören skall ersätta skada som de i sitt uppdrag, i strid med den omsorgsplikt som föreskrivs i 1 kap.

23 §, uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat bolaget.

En styrelseledamot, en förvaltningsrådsledamot och verkställande direktören skall också ersätta skada som de i sitt uppdrag anars i strid med denna lag, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller bestämmelser i bolagsordningen uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat bolaget, en delägare eller någon annan.

Om skadan har orsakats genom överträdelse av denna lag eller av de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag, på annat sätt än endast genom överträdelse av de principer som avses i 1 kap., eller om skadan har orsakats genom överträdelse av en bestämmelse i bolagsordningen, anses skadan ha orsakats genom oaktsamhet, om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt. Detsamma gäller skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en sådan bolaget närstående person som avses i 8 kap. 11 § 2 mom.

3 §

Delägares skadeståndsskyldighet

En delägare skall ersätta skada som han eller hon genom att medverka till en överträdelse av denna lag, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller bestämmelser i bolagsordningen uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat bolaget, en annan delägare eller någon annan.

Skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en sådan bolaget närstående person som avses i 8 kap. 11 § 2 mom. anses ha orsakats av oaktsamhet, om inte delägaren visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt.

4 §

Stämмоordförandens skadeståndsskyldighet

Stämмоordföranden skall ersätta skada som han eller hon i sitt uppdrag genom överträdelse av denna lag, de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av

denna lag eller bestämmelser i bolagsordningen uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat bolaget, en delägare eller någon annan.

5 §

Revisorers skadeståndsskyldighet

I 51 § i revisionslagen föreskrivs om revisorers skadeståndsskyldighet.

6 §

Jämkning och fördelning av skadeståndsansvar

I 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om jämkning och fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera ersättningsskyldiga.

7 §

Beslutsfattandet i bolaget

Beslut i ärenden som gäller rätt till skadestånd enligt 2—4 § samt enligt 51 § i revisionslagen fattas av styrelsen i enlighet med 6 kap. 2 § i aktiebolagslagen. Beslut i sådana ärenden kan dock fattas också av bolagsstämman.

Bolagsstämmans beslut om att bevilja en styrelseledamot, en förvaltningsrådsledamot eller verkställande direktören ansvarsfrihet är inte bindande, om bolagsstämman inte har getts väsentligen riktiga och tillräckliga uppgifter om det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för ersättningsskyldigheten. Ett beslut om beviljande av ansvarsfrihet är inte bindande för bolagets likvidator eller konkursbo, om bolaget försätts i likvidation eller konkurs på en ansökan som görs eller ett förordnande som Försäkringsinspektionen meddelar inom två år från beslutet.

8 §

Delägares rätt att föra talan för bolaget

En eller flera delägare har med stöd av 1—3 § i detta kapitel eller med stöd av 51 § i

revisionslagen rätt att i sitt eget namn föra skadeståndstalan för bolagets räkning, om det när talan väcks är sannolikt att bolaget inte ser till att skadeståndsanspråket fullföljs och om

1) kändena då innehar minst en tiondel av samtliga aktier i ett försäkringsaktiebolag eller av samtliga röster i ett ömsesidigt bolag, eller om

2) det visas att underlåtelse att fullfölja skadeståndsanspråket skulle strida mot likställighetsprincipen enligt 1 kap. 22 §.

Bolaget skall ges tillfälle att bli hört, om detta inte är uppenbart onödigt. De delägare som för talan svarar själva för rättegångskostnaderna men har rätt att få dem ersatta av bolaget, om de medel som genom rättegången vunnits till bolaget räcker för ändamålet.

Om den ersättningskyldige genom bolagsstämmans beslut har beviljats ansvarsfrihet, skall talan väckas inom tre månader från bolagsstämmans beslut. Om det vid samma bolagsstämma så som föreskrivs i 7 kap. 9 § har lagts fram och biträts ett förslag om särskild granskning, kan talan dock alltid väckas inom tre månader från det att granskningsyttrandet har lagts fram på bolagsstämman eller ansökan om förordnande av en granskare avslagits.

En delägare har inte rätt till ersättning för skada som orsakats bolaget.

Ett ömsesidigt försäkringsbolag är på begäran av delägarna i försäkringsbolaget skyldigt att utreda om kändena i ett fall som avses i 1 mom. innehar minst en tiondel av samtliga röster och att utfärda ett intyg över detta.

9 §

Preskription av talerätt

En talan enligt 2—4 § i detta kapitel samt 51 § i revisionslagen skall för icke-straffbara gärningar väckas

1) mot en ledamot av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktören inom fem år från utgången av den räkenskapsperiod under vilken det beslut fattades eller den åtgärd vidtogs som ligger till grund för talan,

2) mot en revisor inom fem år från det att den revisionsberättelse, det yttrande eller det intyg som ligger till grund för talan lades fram, och

3) mot en delägare och stämмоordföranden inom fem år från det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

10 §

Bestämmelsernas tvingande natur

I bolagsordningen kan inte bolagets rätt till skadestånd enligt 2—4 § i detta kapitel eller 51 § i revisionslagen begränsas, om skadan

1) har orsakats genom överträdelse av sådana bestämmelser i denna lag eller sådana bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag från vilka avvikelser inte får göras genom en bestämmelse i bolagsordningen, eller om skadan

2) annars har orsakats uppsåtligt eller av grov oaktsamhet.

Bolagets rätt till skadestånd kan genom bolagsordningen begränsas endast med samtycke av alla delägare.

I bolagsordningen kan man inte begränsa den rätt till skadestånd eller den talerätt som tillkommer en delägare eller någon annan enligt detta kapitel eller enligt 51 § i revisionslagen.

Inlösenskyldighet till följd av missbruk av inflytande

11 §

Inlösenskyldighet

Domstolen kan, på talan av en annan aktie- eller garantiandelsägare och efter att ha hört Försäkringsinspektionen, ålägga en aktie- eller garantiandelsägare att inom utsatt tid lösa in kändens aktier eller garantiandelar, om

1) aktie- eller garantiandelsägaren uppsåtligt har missbrukat sitt inflytande i bolaget genom att medverka till ett beslut som strider mot likställighetsprincipen i 1 kap. 22 § eller till någon annan överträdelse av denna lag,

av en bestämmelse i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag eller av bolagsordningen, och om

2) den andre aktie- eller garantiandelsägarens rättsskydd förutsätter inlösen, med beaktande av sannolikheten för att det förfarande som avses i 1 punkten fortsätter samt andra på saken inverkan omständigheter.

Som lösenbelopp skall bestämmas det gängse pris som aktien eller garantiandelen skulle ha utan missbruket av inflytande.

Försäkringsbolaget skall ges tillfälle att bli hört, om detta inte är uppenbart onödigt.

29 kap.

Avgörande av tvister samt straffpåföljder

Avgörande av tvister

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen

Utöver det som föreskrivs i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolag bestämmelserna om aktiebolag i 24 kap. 2—6 § i aktiebolagslagen.

Bestämmelserna i 25 kap. i aktiebolagslagen tillämpas inte på försäkringsbolag.

2 §

Behöriga domstolar

Tvistemål som gäller tillämpningen av denna lag skall behandlas i följande tingsrätter: Helsingfors tingsrätt, Kuopio tingsrätt, Lahtis tingsrätt, Tammerfors tingsrätt, Uleåborgs tingsrätt, Vasa tingsrätt, Åbo tingsrätt och Ålands tingsrätt. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om tingsrätternas domkretsar i dessa ärenden. Om inte annat föreskrivs i bolagsordningen eller om inte annat avtalas, skall forum bestämmas utifrån den tingsrätts domkrets där bolaget har sin hemort.

Straffpåföljder

3 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som uppsåtligen

1) bedriver försäkringsverksamhet utan koncession eller i strid med bestämmelserna i 1 kap. 14 eller 15 § eller i 3 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller

2) i strid med 23 kap. 17 § 2 mom. eller 36 § 1 mom. eller i strid med förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 25 kap. 5 § beviljar nya försäkringar,

skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Allmän åklagare skall innan åtal väcks för ett brott som avses i 1 mom. inhämta Försäkringsinspektionens utlåtande. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge Försäkringsinspektionen tillfälle att bli hörd.

4 §

Försäkringsbolagsbrott

Den som uppsåtligen

1) bryter mot förbudet i 1 kap. 1 § 3 mom. att ta upp ett privat försäkringsaktiebolags eller ett privat ömsesidigt försäkringsbolags värdepapper till sådan offentlig handel som avses i värdepappersmarknadslagen,

2) bryter mot bestämmelserna i 7 kap. 6 § 3 mom. om revisionsberättelse,

3) bryter mot bestämmelserna om ett revisorsyttrande i 19 kap. 3 § 2 mom., 20 kap. 3 § 2 mom. eller 21 kap. 3 § i denna lag eller i 2 kap. 14 § 2 mom. i aktiebolagslagen,

4) är mellanhand för någon annan i syfte att kringgå vad som i 5 kap. 7 och 8 § i denna lag eller i 5 kap. 9 och 14 § i aktiebolagslagen eller i bolagsordningen föreskrivs om begränsning av rösträtt,

5) i strid med förbud som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 25 kap. 9 § eller med stöd av 31 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag överlåter eller pantsätter egendom som är i bolagets besittning, eller

6) betalar ut försäkringsbolagets medel i strid med 16 kap. 2, 3 eller 5 §, 7—9 § eller 11 § i denna lag eller 21—25 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,

skall, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

5 §

Försäkringsbolagsförseelse

Den som uppsåtligen

1) försummar att iaktta bestämmelserna i 3 kap. 15—17 § i aktiebolagslagen om att föra aktiebok, garantiandelsbok, aktieägarförteckning eller garantiandelsägarförteckning och om att hålla dem tillgängliga,

2) bryter mot vad som i 5 kap. 23 § 4 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om att hålla bolagsstämmans protokoll tillgängliga,

3) bryter mot vad som i 18 kap. 2 § i aktiebolagslagen föreskrivs om att underrätta bolaget om lösningsrätt,

4) utan att göra en anmälan som avses i 4 kap. 5 § i denna lag eller i 7 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag eller som i strid med ett förbud som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag förvärvar aktier eller garantiandelar,

5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt 3 kap. 2, 5, 8 eller 12 § eller 19—21 §, 4 kap. 5 eller 11 §, 7 kap. 7 §, 11 kap. 23, 25 eller 26 §, 12 kap. 5, 6, 13 eller 14 §, 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31, 37 eller 38 §, 25 kap. 2, 3, 7 eller 12 §, 26 kap. 5, 12, 13 eller 16 § eller 31 kap. 4 § skall lämnas till Försäkringsinspektionen, eller

6) bryter mot vad som i 8 kap. 4—27 § eller 23 kap. 14 § i denna lag eller i de bestämmelser i 8 kap. 10 eller 12 § i aktiebolagslagen som med stöd av denna lag tillämpas på försäkringsbolag föreskrivs om uppgörande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut eller bokslut och verksamhetsberät-

telse som avses i 11 kap. 24 §, eller mot vad som i 16 kap. 17 §, 17 kap. 17 § eller 23 kap. 23 § föreskrivs om avgivande av slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation,

skall, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

För försäkringsbolagsförseelse skall också den dömas som av grov oaktksamhet förfar på det sätt som avses i 1 mom. 4 eller 6 punkten.

DEL X

Särskilda bestämmelser

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

1 §

Sekretess

Den som i egenskap av anställd hos ett försäkringsbolag eller dess holdingsammanslutning eller tjänsteföretag eller som i egenskap av ledamot eller suppleant i dessas organ eller som vid utförande av någon uppgift på uppdrag av försäkringsbolaget eller som i egenskap av anställd hos eller ledamot av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ eller som i egenskap av sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller som med stöd av 2 eller 3 § har fått veta något om försäkringsbolagets, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån sekretessen gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller om inte något annat bestäms i lag. Uppgifter som gäller kunder och som omfattas av sekretess får, med undantag för bolagsstämmans röstlängd, inte heller lämnas till bolagsstämman eller representantskap eller till delägare som deltar i stämman.

I lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om sekre-

tess för den som utför en uppgift på uppdrag av social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen.

2 §

Myndigheters rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag eller vid ett kredit- eller finansinstitut som hör till samma koncern som försäkringsbolaget,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansinstitut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsbolag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i någon annan EES-stat och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till

11) myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av sekretessen i staten i fråga på det sätt som avses i 1 §.

Social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen får lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för att de myndigheter som nämns i 1 mom. skall kunna utföra sina uppdrag.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och att använda uppgifter som omfattas av den sekretess som avses i 1 § endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet föreligger,

2) övervaka försäkringsbolagens verksamhet, och för att

3) förelägga sanktioner.

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utän hinder av bestämmelserna i 2 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

1) till ett annat försäkringsbolag för ordnande av återförsäkring,

2) till försäkringsbolagets tjänsteföretag eller till den som sköter en av försäkringsbolaget given uppgift på grundval av ett uppdrag,

3) till en försäkrings- eller pensionsanstalt eller en försäkringsholdingsammanslutning som hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsbolaget för skötsel av ersättningsärenden, ingående av försäkringsavtal och skötsel av andra uppgifter som är nödvändiga vid bedrivande av försäkringsverksamhet; vad som i denna punkt föreskrivs om utlämnande

av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999),

4) till den som är anställd hos eller ledamot av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ för behandling av ärenden som förelagts organet i fråga,

5) till en annan försäkringsanstalt eller skadevållaren för utövande av försäkringsbolagets regressrätt samt till en annan försäkringsanstalt för utredande av olika försäkringsanstalters ansvar vid ett och samma försäkringsfall,

6) till andra försäkringsanstalter om brott som riktats mot försäkringsbolaget samt om skador som anmälts till det för något viktigt intresse i anslutning till förebyggande av brott mot försäkringsanstalter, om datasekretessnämnden har beviljat tillstånd enligt 43 § 3 mom. i personuppgiftslagen för detta,

7) för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skydd sekretess har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta skall fogas de föreskrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,

8) till finska åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott samt till myndigheter eller organ som avses i 2 § 1 mom. 2—6 punkten; uppgifter som avser hälsotillstånd får dock lämnas ut endast till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning samt ställande under åtal av bedrägeribrott som riktas mot en försäkrings- eller pensionsanstalt,

9) till registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet, dock så att bara sådana uppgifter kan lämnas ut som den som bedriver kreditupplysningsverksamhet får registrera i kreditupplysningsregistret eller i övrigt behandla i kreditupplysnings syfte, och

10) till ett företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget, till ett företag som hör till samma försäkringsgrupp enligt 26 kap. som försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat av-

sedda finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring samt riskhantering; vad som i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett försäkringsbolag lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som är nödvändiga för marknadsföring samt kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer till ett företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsbolaget. Vad som i detta moment föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Vad som i 1 mom. 4 punkten föreskrivs om försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter gäller också sådana nämnder och organ inom försäkringsbranschen som avses i 1 mom. 4 punkten.

Ett försäkringsbolag kan i situationer som avses i 1 mom. endast lämna ut uppgifter som behövs för skötseln av ärendena i fråga.

4 §

Straffpåföljder vid brott mot sekretessbestämmelserna

Till straff för brott mot sekretessbestämmelserna i 1 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen (39/1889), om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

5 §

Offentlighet i fråga om statistiska uppgifter om bolag

Utan hinder av bestämmelserna om handlingars sekretess får Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag.

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

Försäkringsbolags marknadsföring, försäkringsbolag som representanter och försäkringsbolags ombud

1 §

Försäkringsbolags marknadsföring

Ett försäkringsbolag skall i sin marknadsföring lämna kunden alla de upplysningar om den marknadsförda nyttigheten som kan ha betydelse när kunden fattar avgöranden som gäller nyttigheten.

Försäkringsbolag får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda något förfarande som är otillbörligt från kundens synpunkt eller som strider mot god sed.

Marknadsföring som inte innehåller upplysningar som behövs med hänsyn till kundens ekonomiska säkerhet skall alltid anses otillbörlig.

Bestämmelser om den information som ett försäkringsbolag skall ge försäkringssökanden innan ett försäkringsavtal ingås utfärdas särskilt.

2 §

Ett försäkringsbolag som representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet eller för en annan försäkringsgivare

När ett försäkringsbolag är representant i enlighet med 2 kap. 16 § eller representant för en annan försäkringsgivare skall bolaget ge kunden klar och tydlig information om vilket företags produkter eller tjänster det är fråga om och att försäkringsbolaget inte bedriver verksamheten för egen räkning eller är part i det avtal som eventuellt ingås om den produkt eller tjänst som är föremål för förhandlingar.

3 §

Försäkringsbolags ombud

Ett försäkringsbolags ombud skall i sin verksamhet klart informera kunden om att han eller hon uttryckligen är ombud.

Försäkringsbolagets ombud skall i sin marknadsföring informera om vilka försäkringsgivare han eller hon representerar och vid marknadsföringen av en enskild försäkring vilket försäkringsbolags produkt det är fråga om.

Bestämmelser om försäkringsmatematiker

4 §

Försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar skall ett försäkringsbolag ha en försäkringsmatematiker vars behörighet har fastställts av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 6 § (*ansvarig försäkringsmatematiker*).

En anmälan skall göras till Försäkringsinspektionen när en ansvarig försäkringsmatematiker har anställts och när denne avgår.

5 §

Försäkringsmatematikers allmänna behörighet

En försäkringsmatematiker förutsätts ha

- 1) högre högskoleexamen med slutförda fördjupade studier i matematik eller en annan högre högskoleexamen som uppfyller motsvarande krav,

- 2) tillräckliga kunskaper i försäkringsmatematik, riskteori, investeringsmatematik, sannolikhetskalkyl, statistik, försäkringslagstiftning och bokföring samt tillräcklig kännedom om de förordningar gällande försäkringsbolag som social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat eller föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat, samt

- 3) praktisk erfarenhet av sådana uppgifter för försäkringsmatematiker som avses i 9 §

eller av uppgifter som kan jämföras med dem.

Behörighet som försäkringsmatematiker har också de vars behörighet i enlighet med 6 § har fastställts enligt de krav som gällde vid fastställandet.

6 §

Examensnämnden för försäkringsmatematiker

En examensnämnd för försäkringsmatematiker, bestående av sex ledamöter, skall konstatera om behörighet enligt 5 § 1 mom. föreligger eller inte. Social- och hälsovårdsministeriet förordnar nämndens ordförande, vice ordförande och dess fyra övriga ledamöter. Nämnden är beslutförför om ordföranden eller vice ordföranden och minst två ledamöter är närvarande.

Inför nämnden avläggs prov som den föreskriver för påvisande av de kunskaper och den kännedom som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på framställning av examensnämnden för försäkringsmatematiker genom sitt intyg behörigheten för en försäkringsmatematiker enligt 5 § 1 mom. Sedan ministeriet har fastställt behörigheten har en försäkringsmatematiker rätt att använda benämningen SGF-försäkringsmatematiker.

7 §

Försäkringsmatematiker med behörighet som försäkringsmatematiker inom EES-området

Behörighet som kan jämföras med en försäkringsmatematikers innehar även en person som har rätt att i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller inom Schweiziska edsförbundet arbeta som försäkringsmatematiker och som antingen enligt examensnämnden för försäkringsmatematiker har tillräckliga kunskaper om den finska försäkringslagstiftningen och försäkringsverksamheten i Finland eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz har skaffat sig minst tre års praktisk erfarenhet, varav minst ett år i Fin-

land, av sådana uppgifter för försäkringsmatematiker som avses i 9 § eller av uppgifter som kan jämföras med dem.

Den som i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller inom Schweiziska edsförbundet har rätt att arbeta som försäkringsmatematiker skall vid skötseln av uppdrag i Finland använda den yrkesbeteckning som används i den stat som han eller hon kommer från, uttryckt på den statens språk och med hänvisningar till den yrkesorganisation som han eller hon tillhör.

8 §

Disciplinära påföljder

Social- och hälsovårdsministeriet kan på framställning av examensnämnden för försäkringsmatematiker konstatera att en SGF-försäkringsmatematiker har förlorat sin behörighet enligt 5 § om han eller hon på ett väsentligt sätt har brutit mot lagar om försäkringsverksamhet eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, eller i övrigt inte har förfarit så som förutsätts av SGF-försäkringsmatematiker. Social- och hälsovårdsministeriet kan på framställning av examensnämnden för försäkringsmatematiker i ovan nämnda fall också bestämma en annan disciplinär påföljd. Dessa är varning och anmärkning.

Innan en framställning enligt 1 mom. görs skall nämnden ge den berörda parten tillfälle att bli hörd.

Beslut som social- och hälsovårdsministeriet utfärdat med stöd av 1 mom. kan överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Ett disciplinärende som avses i denna paragraf blir anhängigt när ett skriftligt klagomål eller en annan anmälan i fråga om en SGF-försäkringsmatematiker lämnas till examensnämnden för försäkringsmatematiker.

9 §

Ansvariga försäkringsmatematikers skyldigheter och rätt att få upplysningar

Ansvariga försäkringsmatematiker skall se till att de försäkringsmatematiska metoder

som bolaget tillämpar är adekvata och att sättet att bestämma bolagets premier och ansvarsskuld samt beloppet av dem uppfyller de krav som uppställs i denna lag, i lagar om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagar om lagstadgade försäkringar samt i de förordningar som utfärdats och i de föreskrifter som meddelats av Försäkringsinspektionen, med stöd av dessa lagar.

Den ansvariga försäkringsmatematikern skall med tanke på riskhanteringen och ordnandet av placeringsverksamheten göra en utredning för bolagets styrelse om de krav som ansvarsskuldens natur och avkastningskravet samt upprätthållandet av solvensen och likviditeten ställer.

Den ansvariga försäkringsmatematikern har rätt att av bolaget få alla de utredningar och upplysningar som han eller hon behöver för att sköta sina uppgifter enligt 1 och 2 mom.

En ansvarig försäkringsmatematiker som upptäcker brister i ärenden som avses i 1 och 2 mom. skall göra en framställning till bolagets styrelse om att saken skall rättas till. Den ansvariga försäkringsmatematikern har rätt att få upplysningar om vilka åtgärder styrelsen har vidtagit med anledning av hans eller hennes framställning.

Försäkringsbolags rätt att använda kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner

10 §

Riskbedömning utgående från kön

Användning av kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar och på detta grundade proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar tillåts endast om användningen av kön är en påverkande faktor vid en riskbedömning som grundar sig på försäkringstekniska och statistiska uppgifter.

Riskbedömningen kan grunda sig på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, på försäkringsbolags eller försäkringsföreningars gemensamma statistiska material om försäkringsbestånd eller på tillförlitlig allmän

statistik som beskriver den risk som försäkras. När riskbedömningen grundar sig på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, skall beståndet vara tillräckligt stort för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning.

Riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel. Av riskbedömningen skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den risk som försäkras och vilken den proportionella skillnaden mellan könen är i fråga om den risk som försäkras. Riskbedömningens sammanfattningsdel skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor.

11 §

Inlämnande av riskbedömningar till Försäkringsinspektionen

Om ett försäkringsbolag använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar, skall bolaget lämna den riskbedömning som avses i 10 § till Försäkringsinspektionen innan försäkringsprodukterna i fråga tillhandahålls.

Försäkringsbolaget skall publicera riskbedömningens sammanfattningsdel på sina webbsidor, och den skall finnas tillgänglig hos försäkringsbolaget. Försäkringsbolaget skall regelbundet, dock minst vart femte år, göra en ny riskbedömning och lämna den till Försäkringsinspektionen samt publicera riskbedömningens sammanfattningsdel.

12 §

Offentliggörande av uppgifter

Försäkringsinspektionen skall offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar försäkringsbolagen använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar.

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i den riskbedömning som avses i 10 § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

Om den tidsfrist på fem år som nämns i 11 § anses vara för lång eller situationen av

någon annan orsak kan anses kräva det, kan Försäkringsinspektionen ålägga försäkringsbolagen att lämna en ny riskbedömning.

Andra bestämmelser

13 §

Förberedelser för undantagsförhållanden

Försäkringsbolag skall genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedelser av verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden. Försäkringsinspektionen kan bevilja undantag från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till försäkringsbolagets storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som skall anses vara sedvanlig för försäkringsbolag och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

14 §

Framläggande vid Försäkringsinspektionen av handlingar som gäller företagsarrangemang

Handlingar som gäller minskning av försäkringsbolagets aktiekapital eller utbetalning av fritt eget kapital, fusion av försäkringsbolag, överlåtelse av försäkringsbeståndet, delning av ett försäkringsaktiebolag eller ombildning av ett försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller av ett ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag skall hållas framlagda vid Försäkringsinspektionen till utgången av den tid som nämns i 19 kap. 6 §, 20 kap. 6 §, 21 kap. 5 § och 22 kap. 4 §.

Ikraftträdande

15 §

Ikraftträdandebestämmelse

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms särskilt genom lag.

2.

Lag**om införande av försäkringsbolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Försäkringsbolagslagens ikraftträdande

Försäkringsbolagslagen (/), nedan *den nya lagen*, träder i kraft den 20 . Genom den nya lagen upphävs lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) jämte ändringar, nedan *den gamla lagen*.

Den nya lagen tillämpas även på försäkringsbolag som bildats före den nya lagens ikraftträdande, om inte annat följer av denna lag.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till en bestämmelse i den gamla lagen eller annars avses en bestämmelse i den gamla lagen, skall den bestämmelse i den nya lagen tillämpas som har trätt i stället för bestämmelsen i den gamla lagen.

2 §

Definition

Med *den gamla lagen om aktiebolag* avses i denna lag den upphävda lagen om aktiebolag (734/1978).

3 §

Bildande av försäkringsbolag

På bolagsbildning och registrering av försäkringsbolag tillämpas den gamla lagen, om stiftelseurkunden har undertecknats före den nya lagens ikraftträdande och om inte annat följer av denna lag. Det som i 2 kap. 14 § i aktiebolagslagen (624/2006) föreskrivs om betydande förvärv som gjorts efter bolagsbildningen skall dock tillämpas i stället för 2 kap. 15 § i den gamla lagen om aktiebolag omedelbart efter den nya lagens ikraftträdande.

4 §

Bolagsordning

I stället för en sådan bestämmelse i bolagsordningen som strider mot den nya lagen skall den nya lagen tillämpas, om inte annat följer av denna lag. Om bolagsordningen är bristfällig enligt den nya lagen eller innehåller bestämmelser som strider mot den nya lagen, skall försäkringsbolagets styrelse framställa ett förslag till bolagsstämman om en ändring av bolagsordningen i enlighet med den nya lagen. För ändringar i bolagsordningen skall fastställelse sökas hos Försäkringsinspektionen senast tre år efter den nya lagens ikraftträdande. Försäkringsinspektionen kan förena bolagets här avsedda förpliktelse med vite. Ändringarna i bolagsordningen skall meddelas för registrering inom tre månader efter att Försäkringsinspektionen har meddelat sitt beslut.

En bolagsordning som strider mot den nya lagen och som anmälts för registrering efter den nya lagens ikraftträdande kan inte registreras, om inte något annat följer av denna lag.

Ett försäkringsbolag kan efter det att den nya lagen har stadfästs, men före ikraftträdandet, med iakttagande av den gamla lagen besluta ändra sin bolagsordning så att den stämmer överens med den nya lagen. Beslutet kan anmälas för registrering före den nya lagens ikraftträdande och registreras så att ändringen av bolagsordningen träder i kraft samma dag som den nya lagen.

Om i ett ömsesidigt försäkringsbolags bolagsordning före den nya lagens ikraftträdande har införts bestämmelser om garantiansägares delägarskap, skall på dessa tillämpas vad som i 13 mom. föreskrivs om bolagsordning.

5 §

Tillämpning av tidigare lag på vissa bestämmelser i bolagsordningen

Försäkringsbolagets grundkapital samt aktiernas eller garantiandelarnas nominella belopp kan vara angivna i finska mark, om bolagets stiftelseurkund har undertecknats före den 1 januari 2002. På omräkning av grundkapitalet och aktiernas eller garantiandelarnas nominella belopp till euro tillämpas det som föreskrivs i 7 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (1205/1998).

Om bestämmelser om preferensaktier har fogats till bolagsordningen före den nya lagens ikraftträdande, skall på dessa tillämpas 3 kap. 1 a § 2 mom. samt 1 b och 1 c § i den gamla lagen om aktiebolag.

Om en bestämmelse som begränsar avyttring eller förvärv av aktier har tagits in i bolagsordningen före den 1 mars 1979, skall på bestämmelsen tillämpas lagen om aktiebolag (22/1895), med undantag av dess 32 § 2 mom.

6 §

Rättigheter i anslutning till bokföringsmässig motvärde

Om en rättighet som ett försäkringsbolags aktie eller garantiandel medför bestäms på basis av det bokföringsmässiga motvärde som avses i 2 kap. 4 § 3 mom. i den gamla lagen, skall som grund för rättigheten efter den nya lagens ikraftträdande anses det bokföringsmässiga motvärde som aktien eller garantiandelen hade före den nya lagens ikraftträdande. Grunden för en sådan rättighet kan efter den nya lagens ikraftträdande ändras endast genom ändring av bolagsordningen.

7 §

Aktiebrev och andra bevis på aktierättigheter

Aktiebrev, emissions- och utdelningskuponer, interimsbevis, emissionsbevis samt optionsbevis som är giltiga när den nya lagen träder i kraft är fortfarande giltiga. På aktie-

brev som före den 1 januari 1980 har ställts till innehavaren tillämpas den lag om aktiebolag som gällde vid ikraftträdandet av den gamla lagen om aktiebolag.

Aktiebrev skall kompletteras i överensstämmelse med 3 kap. 10 § 2 och 3 mom. i aktiebolagslagen, om de läggs fram för försäkringsbolaget eller om bolaget lämnar ut dem efter den nya lagens ikraftträdande.

8 §

Värdeandelssystemet

Om bolagsstämman beslutat om anslutning av aktier till värdeandelssystemet eller avförande av aktier ur värdeandelssystemet före den nya lagens ikraftträdande, skall på anslutningen och avförandet tillämpas 3 a kap. i den gamla lagen om aktiebolag med undantag av 4 § 2 mom.

Bolagsstämman kan dock i enlighet med 4 kap. 10 § 2 mom. i aktiebolagslagen besluta om förverkande av aktier och på dessa baserade rättigheter efter det att tio år förflutit från anmälningdagen och den nya lagens ikraftträdande.

9 §

Bolagsstämma

På beslut som bolagsstämman har fattat före den nya lagens ikraftträdande och på registreringar som gäller besluten samt på förfarandena i övrigt tillämpas den gamla lagen, om inte något annat följer av denna lag.

På stämmokallelsen och stämmohandlingarna i fråga om en bolagsstämma som hålls efter den nya lagens ikraftträdande samt på anmälan till och deltagande i stämman tillämpas den nya lagen redan före ikraftträdandet.

10 §

Styrelsens beslut med stöd av bemyndigande

På beslut som styrelsen med bolagsstämmans bemyndigande har fattat före den nya lagens ikraftträdande och på registreringar som gäller besluten samt på förfarandena i

övrigt tillämpas den gamla lagen och den gamla lagen om aktiebolag som tillämpas med stöd av den, om inte annat följer av denna lag.

Om bolagsstämman före den nya lagens ikraftträdande har beslutat om ett bemyndigande av styrelsen som avser nyemission, emission av optionsrätter, teckning av konverteringslån, förvärv eller inlösen av egna aktier eller avyttring av egna aktier, ger detta styrelsen rätt att efter den nya lagens ikraftträdande besluta om motsvarande åtgärder enligt den nya lagen och enligt de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den.

Bolagsstämman kan, efter det att den nya lagen har stadfäst, i enlighet med den nya lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den bemyndiga styrelsen att efter den nya lagens ikraftträdande besluta om aktie- eller garantian-delsemission, emission av optionsrätter och andra särskilda rättigheter, ökning av aktie- eller garantikapitalet, vinstutdelning och utdelning från fonden för fritt eget kapital samt om förvärv och inlösen av egna aktier. På förfarandet i bolagsstämman skall till denna del redan före den nya lagens ikraftträdande tillämpas den nya lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den, med undantag för bestämmelserna om hur och när kallelse till stämman skall ske samt sättet för framläggande av handlingarna.

11 §

Förvaltningsrådets rätt att välja styrelseledamöter

Om en bestämmelse om förvaltningsrådet i bolagsordningen har anmälts för registrering före den nya lagens ikraftträdande, har förvaltningsrådet i tre års tid efter lagens ikraftträdande rätt att välja styrelseledamöter, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen.

12 §

Revision och särskild granskning

Det som i 9 kap. 1 § 4 mom. i den gamla

lagen föreskrivs om förordnande av en revisor på yrkande av en delägare skall tillämpas, om yrkandet framställs på bolagsstämman före den nya lagens ikraftträdande.

Det som i 7 kap. 9 § 3 mom. i den nya lagen föreskrivs om verkställbarheten av Försäkringsinspektionens beslut skall tillämpas, om en ansökan om särskild granskning ges in till Försäkringsinspektionen efter den nya lagens ikraftträdande.

13 §

Reservfond och överkursfond

Reservfonden och överkursfonden utgör sådant bundet eget kapital som avses i 8 kap. 2 § i den nya lagen.

Reservfonden och överkursfonden kan minskas med iakttagande av vad som i den nya lagens 16 och 17 kap. och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av dem föreskrivs om minskning av aktiekapitalet, med undantag för 17 kap. 2 § 3 mom. i den nya lagen och 14 kap. 6 § i aktiebolagslagen. Dessutom skall 31 kap. 14 § i den nya lagen tillämpas.

Aktiekapitalet kan ökas genom överföring av medel från reservfonden eller överkursfonden med iakttagande av vad som i den nya lagens 14 kap. och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av detta kapitel föreskrivs om fondförhöjning. En sådan ökning av aktiekapitalet beaktas inte vid tillämpning av 14 kap. 2 § i aktiebolagslagen.

14 §

Bokslut och verksamhetsberättelse

Bestämmelserna om eget kapital, bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i 8 kap. i den nya lagen tillämpas senast med avseende på den räkenskapsperiod som börjar efter den nya lagens ikraftträdande.

15 §

Tillämpning av internationella redovisningsstandarder

Bestämmelserna om obligatorisk tillämpning av internationella redovisningsstandarder i 8 kap. 24 § 1 och 2 punkten i den nya lagen och bestämmelserna om frivillig tillämpning av internationella redovisningsstandarder i 3 punkten i nämnda paragraf skall tillämpas i enlighet med vad som i ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. i lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (1319/2004) föreskrivs om tillämpning av 10 kap. 1 § 7 mom. 1—3 punkten i den gamla lagen.

16 §

Värdering av byggnader till verkligt värde

Vid värdering till verkligt värde enligt 8 kap. 17 § 2 mom. i den nya lagen tillämpas i fråga om byggnader vad som föreskrivs i ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. i lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (1319/2004).

17 §

Poster som hänförs till verksamhetskapitalet

Till ett försäkringsbolags verksamhetskapital hänförs på ansökan av ett livförsäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke, med de begränsningar som bestäms i 11 kap. 4 §, fram till den 31 december 2009 högst 50 procent av bolagets framtida överskott som har beräknats på ett sätt som Försäkringsinspektionen godkänner. Av ett sådant överskott får till ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital hänföras högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp.

18 §

Livförsäkring

Bestämmelserna om fribrev i 13 kap. 1 § i den gamla lagen tillämpas, om försäkringsavtalet har ingåtts före den nya lagens ikraftträdande.

19 §

Optionsrätter och konverteringslån

Även om ett beslut om emission av optionsrätter eller teckning av ett konverteringslån fattas före den nya lagens ikraftträdande, skall vid emission av aktier med stöd av optionsrätter eller konvertibla skuldebrev iaktas 9 kap. 9—11 § samt 14 § 1 och 3 mom. i aktiebolagslagen, om teckningstiden för aktierna börjar först tre år efter den nya lagens ikraftträdande.

20 §

Kapitallån

Ett kapitallån som avtalats i enlighet med den gamla lagen före den nya lagens ikraftträdande betraktas som ett kapitallån också vid tillämpning av den nya lagen. Om inte något annat avtalas, tillämpas på ett sådant lån i stället för betalningsvillkor som är förenliga med 15 kap. 2 § 1 mom. i den nya lagen alltjämt betalningsvillkor som är förenliga med 1 kap. 4 § 2 mom. i den gamla lagen och de bestämmelser i den gamla lagen om aktiebolag som tillämpas med stöd av den gamla lagen, med undantag för sådana villkor som med hänvisning till koncernens balansräkning begränsar utbetalningen av medel. På ett sådant lån tillämpas dock förbudet att ställa säkerhet enligt 15 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i den nya lagen.

21 §

Utbetalning av medel

På skyldigheten att återbetala från försäkringsbolaget olagligt utbetalda medel skall den gamla lagen tillämpas, om utbetalningen har gjorts före den nya lagens ikraftträdande. Den gamla lagens 12 kap. 5 a § skall dock inte längre tillämpas efter den nya lagens ikraftträdande.

Om bolagets balansräkning innehåller aktiverade grundläggnings- och forskningsutgifter som under sin verkningstid avskrivs enligt de bestämmelser i bokföringslagen (1336/1997) som gällde före den 31 december 2004, skall motsvarande belopp vid tillämpningen av den nya lagens 16 kap. 5 § beaktas som en icke utdelningsbar post.

22 §

Inlösen villkor

Ett sådant inlösen villkor som avses i 6 kap. 9 § i den gamla lagen om aktiebolag behöver inte ändras i överensstämmelse med den nya lagen. Efter den nya lagens ikraftträdande sker inlösen i enlighet med den nya lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den samt så att aktiekapitalet minskas endast i den mån det används för inlösen.

23 §

Fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet

På fusion och delning tillämpas den gamla lagen, om planen gällande detta anmäls för registrering före den nya lagens ikraftträdande. På överlåtelse av försäkringsbeståndet tillämpas den gamla lagen, om Försäkringsinspektionens samtycke till planen på överlåtelse av försäkringsbeståndet har sökts före den nya lagens ikraftträdande. I annat fall tillämpas den nya lagen på fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet efter den nya lagens ikraftträdande.

24 §

Inlösen av minoritetsaktier

På en aktieägars rätt och skyldighet att lösa in andra aktieägars aktier på den grunden att aktieägaren har över nio tiondelar av bolagets aktier och röster skall den gamla lagen och de bestämmelser i den gamla lagen om aktiebolag som tillämpas med stöd av den tillämpas, om inlösenkravet grundar sig på omständigheter som rådde före den nya lagens ikraftträdande.

På inlösenförfarandet tillämpas den gamla lagen och de bestämmelser i den gamla lagen om aktiebolag som tillämpas med stöd av den, om inlösaren har underrättat bolaget om sitt inlösenkrav eller om en minoritetsaktieägare har krävt inlösen av sina aktier vid skiljeförfarande före den nya lagens ikraftträdande.

25 §

Upplösning av försäkringsbolag

En likvidation eller avregistrering som baserar sig på ett beslut som fattats före den nya lagens ikraftträdande kvarstår och på den tillämpas den gamla lagen. Efter den nya lagens ikraftträdande kan det dock beslutas att en likvidation som grundar sig på bolagsstämmans eller Försäkringsinspektionens beslut eller på ett domstolsbeslut med stöd av den gamla lagens 15 kap. 8 eller 9 § skall avslutas i enlighet med den nya lagens 23 kap. 27 §.

26 §

Ogiltighet av beslut

Den gamla lagen skall tillämpas på behandlingen och avgörandet av en klandertalan eller något annat krav som gäller ogiltighet av beslut som har fattats före den nya lagens ikraftträdande, om inte annat följer av denna lag.

27 §

Skadestånd

Den gamla lagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av den skall tillämpas på skadestånd som grundar sig på en handling eller underlåtenhet som skett före den nya lagens ikraftträdande.

28 §

Avgörande av tvister

Bestämmelserna om behörig domstol i 29 kap. 2 § i den nya lagen skall tillämpas på behandlingen av tvistemål som gäller den nya eller den gamla lagen och som väcks efter den nya lagens ikraftträdande.

Den gamla lagen skall tillämpas på en sådan bestämmelse om skiljeförfarande som

har tagits in i bolagsordningen före den nya lagens ikraftträdande.

29 §

Verkställande direktören för ett försäkringsbolag

Utan hinder av vad som föreskrivs i 6 kap. 5 § 5 mom. i den nya lagen kan ett försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker som före den nya lagens ikraftträdande utnämnts till bolagets verkställande direktör fortsätta som verkställande direktör även efter det att den nya lagen har trätt i kraft.

30 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.**Lag****om koncessionsavgift för arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Social- och hälsovårdsministeriet tar ut en koncessionsavgift av den som ansöker om koncession för att bedriva arbetspensionsförsäkringsverksamhet eller om ändring av en redan beviljad koncession för sådan verksamhet. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer koncessionsavgiften som en fast avgift, vars storlek motsvarar de genomsnittliga totalkostnader som behandlingen av koncessionsärenden orsakar staten.

2 §

För koncessionsavgiften gäller i tillämpliga

delar lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

3 §

Närmare bestämmelser om fastställandet av koncessionsavgiften utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

4 §

Denna lag träder i kraft den 200 .
Genom denna lag upphävs lagen av den 22 december 1993 om koncessionsavgift för försäkringsbolag (1421/1993).

4.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 a §, 25, 31 och 33 b §,

av dem 1 a § sådan den lyder i lag 951/2000, 25 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 951/2000, 31 § sådan den lyder i lagarna 332/2004 och 1120/2006 samt 33 b § sådan den lyder i lagarna 83/1999 och 419/2004,

ändras 1, 4—9, 9 a—9 d och 11 §, 12 § 1 och 3 mom., 12 a och 13 §, 14 § 2 mom., 15, 21—24, 26, 29, 29 b och 29 c §, den finska språkdräkten i 29 e § samt 32 och 33 a §,

av dem 1 och 21 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1125/2006, 5 § sådan den lyder i nämnda lagar 951/2000 och 1125/2006, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1208/1998, i nämnda lag 332/2004 och i lag 708/2004, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 306/1998 och 419/2003, 9, 9 a—9 d och 11 § samt 12 § 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1125/2006, 12 § 1 mom. sådant det lyder i lag 708/2004, 12 a § sådan den lyder i lag 51/2002, 15 och 23 § sådana de lyder i nämnda lag 1120/2006, 22 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, 24 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1120/2006 och 1125/2006, 29 § sådan den lyder i nämnda lagar 640/1997 och 419/2003, 29 b och 29 c § sådana de lyder i sistnämnda lag, 29 e § sådan den lyder i lag 250/2006 och 33 a § sådan den lyder i lag 640/1997, samt

fogas till lagen nya 7 a, 7 b, 9 e, 9 f och 13 a § samt ett nytt 9 a kap. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på finländska ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag till vilkas verksamhet hör att driva sådan lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) eller i lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare (1272/2006) (*arbetspensionsförsäkringsbolag*).

Vad som i försäkringsbolagslagen (/) föreskrivs om livförsäkring och försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsverksamhet gäller även arbetspensionsförsäkringsbolag, om inte något annat bestäms i denna lag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—12 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—4 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 1 mom. 2 punkten och 11 §, 7 kap. 6

§ 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1 §, 2 § 8 och 9 punkten, 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten, 7—22 § och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 § och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 4 § 2 mom. och 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 § och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas bestämmelserna i lagen om införande av försäkringsbolagslagen (/), med undantag för 1 § 1 och 3 mom., 11, 17 och 29 §.

4 §

Innehav i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte utan Försäkringsinspektionens tillstånd äga

aktier eller garantiandelar i andra arbetspensionsförsäkringsbolag. Försäkringsinspektionen kan bevilja tillstånd, om inte innehavet äventyrar en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

Till innehav enligt 1 mom. hänförs även sådana aktier som ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan teckna på grundval av en optionsrätt eller ett konvertibelt skuldebrev och det röstetal som de medför.

5 §

Innehav inom ett främmande verksamhetsområde

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte utan Försäkringsinspektionens tillstånd förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) i en sammanslutning som driver annan verksamhet än försäkringsverksamhet, om inte sammanslutningens verksamhet kan anses anknyta till arbetspensionsförsäkringsverksamheten eller sammanslutningen är en bostads- eller faghettssammanslutning.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Försäkringsinspektionen äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller dotterbolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större än tio procent av röstetalet i ett kreditinstitut eller finansinstitut som står under offentlig tillsyn eller i sådana holdingföretag enligt 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) som har bestämmande inflytande i dessa. Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag.

Till innehav enligt 1 och 2 mom. hänförs även sådana aktier som arbetspensionsförsäkringsbolaget kan teckna på grundval av en optionsrätt eller ett konvertibelt skuldebrev och det röstetal som de medför.

6 §

Koncession

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall

för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare eller enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare inneha av statsrådet beviljad koncession som gäller i Finland. Statsrådet skall bevilja koncession, om den tilltänkta pensionsförsäkringsverksamheten och de aktier som avses i 7 § inte bedöms äventyra en sund utveckling av pensionsförsäkringsverksamheten, om försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs i denna lag och de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen (624/2006) som tillämpas med stöd av denna lag och om arbetspensionsförsäkringsbolagets aktiekapital eller garantikapital och grundfond tillsammans (*grundkapital*) är minst 5 000 000 euro. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte minska sitt grundkapital så att det understiger det belopp som föreskrivs i detta moment.

Till koncessionen kan statsrådet foga de villkor som behövs för att trygga försäkringstagarnas och de försäkrades intressen, säkerställa en stabil verksamhet i bolaget och främja en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

Vad som i 2 kap. 6 § 1 och 4 mom., 23 kap. 4 § 3 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom. och 25 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om Försäkringsinspektionen gäller i tillämpliga delar statsrådet, när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

Till koncessionsansökan skall fogas

- 1) en verksamhetsplan,
- 2) uppgifter enligt 9 e § 2 mom., 9 f, 11, 12 och 12 a § i denna lag om bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör,
- 3) uppgifter om de delägare och ägare av garantiandelar som skall lämna en anmälan som avses i 7 § och om deras innehav; samt
- 4) uppgifter om att arbetspensionsförsäkringsbolagets grundkapital uppgår till minst det belopp som nämns i 1 mom. innan koncessionen beviljas.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i den verksamhetsplan som avses i 4 mom. 1 punkten.

6 a §

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag är försäkringstagarna och de försäkrade samt, om så bestäms i bolagsordningen, innehavarna av garantiandelar.

I bolagsordningen för ömsesidiga arbetspensionsförsäkringsbolag kan försäkringstagares delägarskap endast begränsas så att delägarskap uppkommer först då försäkringens varit i kraft en viss tid som inte får överstiga tre år, och att tecknande av återförsäkring inte medför delägarskap.

7 §

Ågarkontroll

Den som direkt eller indirekt ämnar förvärva eller överlåta aktier eller garantiandelar i ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall anmäla detta på förhand till Försäkringsinspektionen.

I anmälan skall ges tillräckliga uppgifter om anmälaren och det tilltänkta förvärvet, om anmälarens ekonomiska ställning och tidigare innehav i arbetspensionsförsäkringsbolaget samt om de avtals- och finansieringsarrangemang som gäller aktierna eller garantiandelarna. Anmälaren skall på begäran av Försäkringsinspektionen ge den kompletterande information som inspektionen kräver.

Försäkringsinspektionen skall be Konkurrensverket om ett utlåtande över en sådan anmälan som avses i 1 mom., om förvärvet omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992).

Försäkringsinspektionen kan inom tre månader efter det att den anmälan som avses i 1 mom. och behövliga utredningar har lämnats in förbjuda aktie- eller garantiandelsförvärv, om innehavet bedöms äventyra en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten. Försäkringsinspektionen har rätt att för innehavet ställa de villkor som den anser nödvändiga för att trygga en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten. Parterna i förvärv eller överlåtelse får

inte vidta åtgärder med stöd av förvärvet eller överlåtelsen förrän ett slutgiltigt beslut har getts i fråga om förvärvet, eller förvärvet annars kan anses ha blivit godkänt, om inte Försäkringsinspektionen bestämmer annat vid behandlingen av ärendet.

7 a §

Begränsade rättigheter för aktie- eller garantiandelsägare

Försäkringsinspektionen kan förbjuda en aktie- eller garantiandelsägare att utöva röst rätt i arbetspensionsförsäkringsbolaget för högst ett år i sänder, om

1) den anmälan som avses i 7 § 1 mom. om förvärv av aktier eller garantiandelar inte görs,

2) aktierna eller garantiandelarna har förvärvats trots Försäkringsinspektionens förbud, eller

3) det efter ett förvärv av aktier eller garantiandelar anses att innehavet allvarligt äventyrar arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper eller de försäkrade förmånerna eller den sunda utvecklingen av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

I de fall som nämns i 1 mom. 1 och 2 punkten har aktie- eller garantiandelsägarna inte på dessa aktier eller garantiandelar grundade andra rättigheter i försäkringsbolaget än rätt till vinst. Ett sådant förvärv får inte införas i försäkringsbolagets aktie- eller garantiandelsbok och inte heller i aktieägar- eller garantiandelsägarförteckningen.

7 b §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets anmälningskyldighet

Arbetspensionsförsäkringsbolaget skall årligen vid en tidpunkt som fastställs av Försäkringsinspektionen underrätta Försäkringsinspektionen om ägarna till sådana aktier eller garantiandelar som avses i 7 § 1 mom. och storleken av deras innehav.

8 §

Rätt att få uppgifter av delägarna i arbetspensionsförsäkringsbolag

Försäkringsinspektionen har rätt att få de uppgifter som behövs för övervakningen av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvens av var och en som direkt eller indirekt äger aktier eller garantiandelar i arbetspensionsförsäkringsbolaget.

9 §

Bolagsstämma

Vid bolagsstämman utövas beslutanderätten av delägarna i bolaget med iakttagande av bestämmelserna om bolagsstämma i 5 kap. i försäkringsbolagslagen.

De försäkrades representanter vid bolagsstämman väljs särskilt för varje försäkring mellan företrädare för de personalgrupper som avses i lagen om samarbete inom företaget (334/2007). Kan de icke överenskomma om de försäkrades representanter eller ovan nämnda lag inte tillämpas på företaget skall vederbörande arbetstagare för att val eller annat förfarande för väljande verkställs. Val eller annat förfarande för väljande av företrädare skall verkställas så, att alla arbetstagare, för vilka företrädare väljs, har möjlighet att delta. Bestämmelser om valförfarandet skall tas in i arbetspensionsförsäkringsbolagets bolagsordning.

Vid bolagsstämman får de som har beslutanderätt utöva sin rätt genom ett ombud. Denna rätt kan inte begränsas i bolagsordningen.

9 a §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets ledning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall ha ett förvaltningsråd, en styrelse och en verkställande direktör.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags styrelse och verkställande direktör skall leda bolaget med yrkesskicklighet, enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning.

I försäkringsbolagslagens 1 kap. 22 § föreskrivs om förbud mot beslut som strider mot likställighetsprincipen, i 1 kap. 23 § om omsorgsplikten och i 28 kap. om skadeståndsansvar.

9 b §

Förvaltningsråd

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags förvaltningsråd väljs av bolagsstämman.

Försäkringstagarna och de försäkrade skall vara representerade i förvaltningsrådet. Representanterna i fråga skall väljas bland de personer som har föreslagits av de centrala arbetsgivar- och löntagarcentralorganisationerna. Försäkringstagarna och de försäkrade skall ha lika många representanter var och sammanlagt skall dessa representanter utgöra minst hälften av antalet ledamöter i förvaltningsrådet.

Förvaltningsrådet skall ha en ordförande och en vice ordförande, vilka förvaltningsrådet väljer inom sig och av vilka den ena skall vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Förvaltningsrådets ordförande och vice ordförande kan också väljas av bolagsstämman, om så bestäms i bolagsordningen.

Vad som i 6 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om förfarandet i avsaknad av behörig styrelse tillämpas även i fråga om förvaltningsråd. På förvaltningsrådet och dess ledamöter skall dessutom tillämpas vad som i 6 kap. 3—6 § i aktiebolagslagen föreskrivs om styrelsens beslutsfattande, jäv och sammanträde samt vad som i 6 kap. 11—13 § och 22 § i aktiebolagslagen föreskrivs om styrelseledamöters mandattid, avgång och entledigande och om förvaltningsrådets rätt att få uppgifter och vad som i 24 kap. 3 § i aktiebolagslagen föreskrivs om skiljeförfarande.

Vad som i denna lag föreskrivs om ledamöter i förvaltningsrådet skall på motsvarande sätt tillämpas på suppleanterna.

9 c §

Valutskott

Förslag till arvoden för ledamöterna i förvaltningsrådet och utnämningen till ledamöter i förvaltningsrådet bereds för bolagsstämman av ett valutskott som valts av förvaltningsrådet och vars ledamöter skall vara ledamöter i arbetspensionsförsäkringsbolagets förvaltningsråd eller styrelse.

Valutskottet har en ordförande och en vice ordförande, av vilka den ena skall vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Av ledamöterna i valutskottet väljs hälften bland personer som föreslagits av försäkringstagarnas representanter i förvaltningsrådet och hälften bland personer som föreslagits av de försäkrades representanter i förvaltningsrådet.

Valutskottet bereder för förvaltningsrådet förslag till styrelseledamöternas arvoden och utnämningen till styrelseledamöter.

I bolagsordningen bestäms närmare om valutskottets sammansättning och hur ledamöterna väljs samt om valutskottets verksamhet.

9 d §

Förvaltningsrådets uppgifter

Förvaltningsrådet väljer ledamöterna i arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse och fastställer deras arvoden samt övervakar bolagets förvaltning, som styrelsen och verkställande direktören ansvarar för.

I fråga om förvaltningsrådets rätt att kräva sammankallande av extra bolagsstämma och att sammankalla bolagsstämma tillämpas 5 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen.

Förvaltningsrådet får inte ges andra uppgifter eller rätt att företräda bolaget.

9 e §

Styrelseledamöter och ordförande

Till styrelsen skall väljas minst tre ledamöter.

Styrelseledamöterna skall vara ansedda och

ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen skall det också finnas god sakkunskap om placeringsverksamhet.

Försäkringstagarna och de försäkrade skall vara representerade i arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse. Representanterna i fråga skall väljas bland de personer som har föreslagits av de centrala arbetsgivar- och löntagarcentralorganisationerna. Försäkringsstagarna och de försäkrade skall ha lika många representanter var och sammanlagt skall dessa representanter utgöra minst hälften av antalet ledamöter i styrelsen.

Styrelsen väljer ordförande och vice ordförande inom sig, och av dem skall den ena ha föreslagits av de försäkrades representanter. Styrelsens ordförande och vice ordförande kan också utses av förvaltningsrådet, om så bestäms i bolagsordningen. Vid lika röstetal avgörs valet av ordförande eller valet av vice ordförande genom lottning. Ordföranden får inte vara i 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen avsedd ansvarig försäkringsmatematiker i bolaget.

Vad som i denna lag och i de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag föreskrivs om styrelseledamöter skall på motsvarande sätt tillämpas på suppleanterna.

9 f §

Bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som skall tillämpas på styrelsen

På ett arbetspensionsförsäkringsbolags styrelse och dess ledamöter samt på bolagets övriga representanter tillämpas dessutom vad som i 6 kap. 4 § 5 mom. och 10 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen föreskrivs om skyldigheten att anmäla om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning och vad som i 6 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om förfarandet när en behörig styrelse saknas. Dessutom tillämpas på styrelsen och dess ledamöter bestämmelserna i 6 kap. 2—7 §, 11—16 § och 25—28 § i aktiebolagslagen.

11 §

Verkställande direktör

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag har en verkställande direktör, som styrelsen utser. Om bolaget har en ställföreträdare för verkställande direktören, skall på denne tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om verkställande direktören.

Verkställande direktören skall vara väl ansedd och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, placeringsverksamhet och företagsledning. Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker enligt 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen får inte vara bolagets verkställande direktör.

Verkställande direktören får inte vara ledamot i bolagets förvaltningsråd eller styrelse.

På ett arbetspensionsförsäkringsbolags verkställande direktör tillämpas dessutom vad som i 6 kap. 4 § 5 mom. och 10 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen föreskrivs om skyldigheten att anmäla eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. Dessutom tillämpas på verkställande direktören vad som föreskrivs om styrelseledamöter i 6 kap. 2 § 2 mom., 4, 17, 18, 25 och 26 § i aktiebolagslagen.

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara ledamot av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

Ordföranden för samt två tredjedelar av de övriga ledamöterna i förvaltningsrådet och styrelsen skall vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen för samma eller ett annat försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning eller

ett kreditinstitut eller finansinstitut eller ett sådant holdingföretag eller ett sådant fondbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitut eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda konglomerat som dessa.

12 a §

Holdingsammanslutningens ledning

Utan hinder av vad som i 1 § 3 mom. föreskrivs tillämpas 6 kap. 4 § 1, 3 och 5 mom. och 10 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen på ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutnings styrelse och verkställande direktör.

5 kap.

Revision

13 §

Revision

Både de centrala arbetsgivarcentralorganisationerna och de centrala löntagarcentralorganisationerna har rätt att kräva tillsättande av en revisor att delta i revisionen vid sidan av de övriga revisorerna. Ett förslag om detta skall framläggas för den bolagsstämman där valet av revisorer skall förrättas eller där ärendet enligt kallelsen till stämman skall behandlas. Om bolagsstämman inte väjer en sådan revisor, kan centralorganisationen hos Försäkringsinspektionen anhålla om att en revisor tillsätts. Försäkringsinspektionen kan, efter att ha hört arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse, förordna en revisor för tiden till och med den ordinarie bolagsstämman under följande räkenskapsperiod eller till utgången av mandattiden för bolagets revisorer enligt bolagsordningen.

13 a §

Granskning av täckningsförteckningen

Arbetspensionsförsäkringsbolagets revisor skall minst en gång per år och, på Försäkringsinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om den i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) avsedda täckningsförteckningen och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som uppställts i nämnda lag och de föreskrifter och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

14 §

Ansvarsskuld

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av framtida försäkringsfall till den del som bolaget blivit ansvarigt enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare. Som premieansvar betraktas även sådant ansvar som reserverats för nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner enligt 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och för täckande av nedan nämnda förluster, och som indelas i en del som fördelas till försäkringstagarna (*fördelat tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelad del (*ofördelat tilläggsförsäkringsansvar*). Fördelat tilläggsförsäkringsansvar får endast användas till nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Ofördelat tilläggsförsäkringsansvar kan användas för att täcka en förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunden för beräkning av ansvarsskulden och även för att täcka andra förluster.

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas och täckning för ansvarsskulden

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall täcka ansvarsskulden enligt 14 § så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas fås genom att de poster som anges i 10 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen dras av från den ansvarsskuld som avses i 14 §.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare och skulden som följer av premierna.

Utöver vad som bestäms i 1—3 mom. skall ett arbetspensionsförsäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Till den täckningsförteckning som avses i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden skall bifogas en förteckning i vilken antecknas

- 1) i 4 mom. avsedda sakrättsligt skyddade fordringar, och
- 2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig.

21 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar

Utan hinder av försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen hör av de tillgångar som överstiger skulderna i ett arbetspensionsförsäkringsbolag till aktieägarna eller innehavarna av garantiandelarna i samband med likvidation eller upplösning av bolaget, överlåtelse av försäkringsbeståndet eller annan reglering vid fördelning av tillgångar en så-

dan andel av placeringarna i bolagets eget kapital och av en skälig beräknad avkastning på dem som motsvarar aktierna och garantiandelarna. Den övriga delen av de tillgångar som överstiger skulderna, uppskrivningsfonden medräknad, tillhör försäkringstagarna såsom en del av försäkringsbeståndet, vars tillgångar skall användas för de försäkrades pensionsskydd. Bestämmelser om innehållet i denna paragraf skall tas in i bolagsordningen.

22 §

Vinstutdelning till delägarna

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags medel får utbetalas till delägarna endast enligt vad som i denna lag och försäkringsbolagslagen bestäms om vinstutdelning samt utbetalning vid minskning av aktiekapitalet och utskiftning vid bolagets upplösning. Som vinstutdelning betraktas inte överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom.

Bestämmelserna om vinstutdelning i detta kapitel skall i tillämpliga delar iakttas vid betalning av ränta på garantiandelar.

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets verksamhetskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 §, om bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller utdelas, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att verksamhetskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom., till att bolaget blir insolvent eller till att täckningen för ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.

24 §

Hur tillgångarna får användas

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags till-

gångar får inte användas för ändamål som är främmande för bolagets verksamhet.

Bolagsstämman kan besluta om en gåva för ett allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål, om gåvans belopp med hänsyn till användningsändamålet samt arbetspensionsförsäkringsbolagets ställning och övriga omständigheter kan anses skäligt. Styrelsen får för detta ändamål använda medel som med beaktande av bolagets ställning är av ringa betydelse.

26 §

Ordnanandet av placeringsverksamheten

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags medel skall placeras på ett inkomstbringande och betryggande sätt.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags penningmedel och andra tillgångar skall hållas åtskilda från de tillgångar som tillhör ett annat bolag inom arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern eller någon annan sammanslutning eller stiftelse.

Ekonomiförvaltningen och betalningsrörelsen vid ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall ordnas så att medlen inte används för ekonomiförvaltningen eller betalningsrörelsen vid ett annat bolag inom arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern eller någon annan sammanslutning eller stiftelse.

Av särskilda skäl kan bolaget så som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer i ringa mån avvika från vad som i 3 mom. bestäms om betalningsrörelsen.

9 a kap.

Konkurrenstillsyn

28 a §

Bestämmelser om konkurrenstillsyn

För att trygga en sund och fungerande konkurrens mot skadliga konkurrensbegränsningar skall i arbetspensionsförsäkringsbolagens verksamhet, utöver lagen om konkurrensbegränsningar, iakttas detta kapitel.

28 b §

Försäkringsinspektionens konkurrenstillsyn

Försäkringsinspektionen skall följa arbetspensionsförsäkringsbolagens konkurrensförhållanden, utreda konkurrensbegränsningar, vidta åtgärder för undanröjande av skadliga verkningar av konkurrensbegränsningar och ta konkurrensfrämjande initiativ.

I tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolagen skall Försäkringsinspektionen också ta hänsyn till konkurrenskraven.

Försäkringsinspektionen och Konkurrensverket skall samarbeta med varandra på ett ändamålsenligt sätt.

28 c §

Remissförfarande

Konkurrensverket skall begära utlåtande av Försäkringsinspektionen när det behandlar en konkurrensbegränsning som huvudsakligen gäller arbetspensionsförsäkringsverksamhet.

28 d §

Tryggande av de försäkrade förmånerna

När verkningarna av konkurrensbegränsningar bedöms skall även synpunkter som gäller trygghandet av de försäkrade förmånerna beaktas.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte

anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Försäkringsinspektionen anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till Försäkringsinspektionen skall i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och täckningen för den samt över bolagets verksamhetskapital. Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som Försäkringsinspektionen anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

När det gäller fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet iakttas i övrigt vad som föreskrivs i 19 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—19 §, 20 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—17 §, samt 21 kap. 1—5 §, 8—11 §, 12 § 3 mom. och 13—16 § i försäkringsbolagslagen.

Med det försäkringsbestånd som överläts vid fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning övergår till det övertagande bolaget av de tillgångar som enligt 21 § hör till försäkringstagarna en del som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts.

Försäkringsinspektionen skall be Konkurrensverket om ett utlåtande över en sådan ansökan som avses i 1 mom., om det arrangemang som avses i ansökan omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar.

29 b §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets beslutfattande vid överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd

Beslut om sådan överlåtelse av ett försäkringsbestånd som avses i detta kapitel fattas av arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse, om det försäkringsbestånd som överläts utgör högst tio procent av arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvarsskuld enligt 14 §. I detta fall skall som styrelsens beslut gälla den åsikt som mer än hälften av de närvarande har biträtt eller, om rösterna faller lika, den åsikt som ordföranden har omfattat.

I övrigt fattar arbetspensionsförsäkringsbolagets bolagsstämma beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Beslutet skall då fattas med kvalificerad majoritet i enlighet med 5 kap. 20 § i försäkringsbolagslagen.

29 c §

Försäkringsinspektionens samtycke till överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Inom fyra månader efter det att arbetspensionsförsäkringsbolaget och den övertagande pensionsanstalten har ingått avtal om överlåtelse av försäkringsbeståndet skall de ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till överlåtelsen. Om Försäkringsinspektionen inte anser att ansökan utan vidare utredning skall avslås skall inspektionen på den övertagande pensionsanstaltens bekostnad låta kungöra ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet i den officiella tidningen. I kungörelsen skall de som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av inspektionen utsatt tid, som får uppgå till minst en månad och högst två månader.

Försäkringsinspektionen skall förplikta den övertagande pensionsanstalten att utan dröjsmål sörja för att det i enlighet med Försäkringsinspektionens anvisningar informeras om kungörelsen på den arbetsgivares anslagstavla vars försäkring det överlåtna försäkringsbeståndet gäller.

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till att ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd överläts, om åtgärden inte inkräftar på de försäkrade förmånerna och om den inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

Den övertagande pensionsanstalten skall underrätta de pensionstagare eller andra förmånstagare som omfattas av försäkringsbeståndet om överföringen av försäkringsbeståndet senast i samband med utbetalningen av de första förmånerna efter överföringen.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i denna paragraf och om de uppgifter som behövs i ansökan.

29 e §

Verksamhetskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Arbetspensionsförsäkringsbolaget skall överlåta ofördelat tilläggsförsäkringsansvar till ett belopp som i den övertagande pensionsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare (*verksamhetskaptal som överförs*).

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställs det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Försäkringsinspektionen som en fast procentandel av den ansvarsskuld som skall användas vid beräkningen av solvensen. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas två gånger i kalenderåret före utgången av juni och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande juli och januari månad. Försäkringsinspektionen skall kalenderårsvis före utgången av april och oktober göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

Som beloppet av det verksamhetskaptal som överförs används den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. och som gäller då avtalet om överlåtelse av försäkringsbeståndet ingås.

Om beloppet av det verksamhetskaptal som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskaptal som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, skall ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlätas en andel av bolagets verksamhetskaptal som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts. Vid beräkningen av den andel som det försäkringsbestånd som överläts utgör av arbetspensions-

försäkringsbolagets verksamhetskapital skall bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på bolagets verksamhetskapital.

32 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvariga försäkringsmatematiker

Den som vid ett arbetspensionsförsäkringsbolag är sådan ansvarig försäkringsmatematiker som avses i 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen kan inte samtidigt vara ansvarig försäkringsmatematiker vid ett annat försäkringsbolag, om Försäkringsinspektionen inte av särskilda skäl beviljar undantag från detta.

33 a §

Skadeståndsskyldighet

Vad som i 28 kap. i försäkringsbolagslagen

bestäms om skadeståndsskyldighet som tillämpas på försäkringsbolag gäller också skada som förorsakats genom överträdelse av denna lag eller grunderna för lagstadgad pensionsförsäkring.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. behöver en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot eller verkställande direktören inte visa att han eller hon har handlat omsorgsfullt, om den skada som avses i 28 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen har orsakats genom överträdelse av 2 eller 3 §, 6 § 1 mom., 19 § eller 22 § 1 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Utan hinder av vad som föreskrivs i 11 § 2 mom. kan ett bolags ansvariga försäkringsmatematiker som vid denna lags ikraftträdande är utnämnd till verkställande direktör fortsätta som verkställande direktör även efter att denna lag har trätt i kraft.

5.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 2 § 2 mom., 20 a §, 40 § 6 mom., 40 b § 4 mom., 61 och 85 §, av dem 20 a § sådan den lyder i lag 80/1999 samt 40 § 6 mom. och 40 b § 4 mom. sådana de lyder i lag 1321/2004,

ändras 1 § 1 och 2 mom., 2 § 1 mom. 1, 2, 5, 6, 8, 14 och 15 punkten, 3—5, 7—15, 15 a, 15 e, 16—22, 22 a—22 c, 23, 24, 28—34, 34 a, 37—39, 39 a, 40 och 40 a §, 40 b § 3 och 5 mom., 41 § 1 mom., 42—49, 49 a och 52 §, 57 § 1 och 2 mom., 60, 63 a, 64—66 och 68 §, 70 § 1 mom. 3 och 5 punkten, 71 och 72 §, 73 § 3 mom., 74 och 76 §, i 79 § rubriken och 1 mom., i 79 § 2 mom. det inledande stycket och 11 punkten, i 79 § 3 mom. det inledande stycket, i 79 § 4 mom. det inledande stycket samt 7 och 10 punkten, 79 § 6 och 7 mom. samt 80 och 84 §,

av dem 2 § 1 mom. 6 punkten, det inledande stycket i 79 § 3 mom., det inledande stycket i 79 § 4 mom. och 4 mom. 7 punkten samt 6 och 7 mom. samt 80 § sådana de lyder i lag 637/2000, 2 § 1 mom. 8 punkten, 15 a, 47, 49, 49 a och 52 § samt det inledande stycket i 79 § 2 mom. och 2 mom. 11 punkten sådana de lyder i lag 331/2004, 2 § 1 mom. 14 och 15 punkten sådana de lyder i lag 393/2006, 3 och 43 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 950/2000, 7, 10, 12 och 18 § samt 41 § 1 mom. sådana de lyder delvis ändrade i lag 359/2002, 8, 9, 11, 16, 22, 29, 32, 34, 34 a, 39, 42, 44, 64 och 66 § sådana de lyder i sistnämnda lag, 15 § sådan den lyder i sistnämnda lag och i lagarna 331/2004 och 393/2006, 17 § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 393/2006, 19 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1382/2001, 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 363/2001, 22 a—22 c och 60 § sådana de lyder i nämnda lag

363/2001, 28 § sådan den lyder i lag 1206/1998, i nämnda lag 359/2002 och i lag 418/2004, 30 § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 418/2004, 33 § sådan den lyder i lag 1088/1996, 38, 71 och 72 § sådana de lyder i nämnda lag 80/1999, 39 a § sådan den lyder i nämnda lag 359/2002 och i lag 469/2007, 40 § och 40 b § 3 och 5 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1321/2004, 40 a § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 1321/2004, 45 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 80/1999 och 331/2004, 46 § sådan den lyder i nämnda lag 418/2004, 63 a § sådan den lyder i lag 488/2003, 65 § sådan den lyder i lag 612/1977 och nämnda lag 359/2002, 68 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 612/1977 och i nämnda lag 359/2002, 76 § sådan den lyder i nämnda lagar 363/2001 och 393/2006, 79 § 1 mom. och 4 mom. 10 punkten sådana de lyder i lag 50/2002 samt 84 § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 331/2004 samt i lag 718/2005, samt

fogas till 2 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lagar 637/2000, 331/2004 och 393/2006, en ny 6 a och en ny 16 punkt samt till lagen ett nytt 6 § 3 mom., en ny 15 e § och ett nytt 7 a kap. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Utländska försäkringsbolag har rätt att driva försäkringsverksamhet i Finland så som föreskrivs i denna lag.

I fråga om utländska försäkringsbolags rätt att i Finland driva lagstadgad försäkringsverksamhet gäller dessutom vad som särskilt föreskrivs om detta.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utländskt EES-försäkringsbolag* ett utländskt försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) *försäkringsbolag från tredjeland* ett utländskt försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5) *livförsäkring* verksamhet som hör till de livförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (/),

6) *skadeförsäkring* verksamhet som hör till de skadeförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser,

6 a) *återförsäkring* verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv

2005/68/EG om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG,

8) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för ett utländskt försäkringsbolag producerar tjänster som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet samt en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för ett eller flera försäkringsbolag genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter; med tjänsteföretag jämställs också bostads- och fastighetssammanslutningar som är dottersammanslutningar till ett försäkringsbolag,

14) *försäkringsfordran* varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, förmanstagare eller sådana skadelidande som har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador samt de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts,

15) *tilläggs pensionsverksamhet* verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, samt

16) *captivebolag för återförsäkring* ett återförsäkringsbolag vars syfte är att återför-

säkra risker endast för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör; ett återförsäkringsbolag som ägs av ett försäkringsbolag eller av en försäkringsgrupp anses dock inte vara ett captivebolag för återförsäkring.

3 §

Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

1) verksamhet som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005), eller

2) sådan koassuransverksamhet som avses i rådets direktiv 78/473/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.

4 §

Filial och generalagent

Med *filial* avses ett utländskt försäkringsbolags agentur eller filial i Finland som leds av en generalagent. Som filial betraktas även ett kontor som bolagets egen personal sköter, och en person som bedriver självständig verksamhet och har en stående fullmakt att företräda bolaget på samma sätt som en agentur.

Med *generalagent* avses en fysisk eller juridisk person som leder och har hand om ett utländskt försäkringsbolags affärsverksamhet i Finland och som även har rätt att företräda bolaget i alla de rättsförhållanden som hänför sig till verksamheten.

5 §

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Med *fritt tillhandahållande av försäkringstjänster* avses att ett utländskt EES-försäkringsbolag som bedriver återförsäkringsverksamhet i Finland eller på ett utländskt driftställe som avses i 2 mom. ingår

1) skadeförsäkringsavtal om en sådan i Finland befintlig risk som avses i 6 §,

2) livförsäkringsavtal med en fysisk person som är varaktigt bosatt i Finland, eller

3) livförsäkringsavtal med en juridisk person vars driftställe i Finland avtalet hänför sig till.

Med *ett utländskt EES-försäkringsbolags utländska driftställe* avses bolagets driftställe i hemstaten och dess filial i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än bolagets hemstat eller i Finland.

6 §

Risk som är belägen i Finland

Vid import av ett motorfordon till Finland är risken med avvikelser från 1 mom. 2 punkten belägen i Finland i trettio dagar från det att fordonsköparen godkände leveransen.

7 §

En filials etableringsanmälan

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva direktförsäkringsverksamhet i Finland med stöd av etableringsrätten, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få en anmälan med tillräckliga uppgifter om den tilltänka filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten anses även inrättande av en filial i Finland.

Dessutom behövs ett intyg som utfärdats av den myndighet i bolagets hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamhet över att försäkringsbolaget, med beaktande av den planerade verksamheten, uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring och rådets första direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring.

8 §

Försäkringsinspektionens svar

Försäkringsinspektionen skall inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i 7 § underrätta ifrågavarande myndighet om de villkor som med hänsyn till allmänt intresse gäller för försäkringsverksamhet i Finland.

9 §

Inledande av en filials verksamhet

En filial kan börja bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland när det utländska EES-försäkringsbolaget av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten har fått uppgift om de villkor som avses i 8 §, dock senast två månader efter det att den myndighet som i hemstaten utövar tillsyn över försäkringsverksamheten har underrättat försäkringsbolaget om att den i 7 § avsedda anmälan sänts till Försäkringsinspektionen.

10 §

Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland som fritt tillhandahållande av tjänster, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet i försäkringsbolagets hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få en anmälan till vilken skall bifogas

1) ett intyg över att försäkringsbolaget med beaktande av den planerade verksamheten uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i de direktiv som nämns i 7 § 2 mom.,

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

11 §

Inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Ett utländskt EES-försäkringsbolag får börja fritt tillhandahålla försäkringstjänster som gäller direkt försäkringsverksamhet i Finland sedan bolaget av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat har underrättats om att myndigheten har sänt anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster till Försäkringsinspektionen.

12 §

Ändrade uppgifter

Om det sker en ändring i de uppgifter som ingår i anmälningarna enligt 7 eller 10 § och som ett utländskt EES-försäkringsbolag har gett den myndighet i hemstaten som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten, iakttas förfarandet enligt 8 och 9 § eller på motsvarande sätt enligt 11 §.

Försäkringsbolaget skall underrätta Försäkringsinspektionen om ändringar i de uppgifter som ingår i filialens etableringsanmälan minst en månad innan den planerade ändringen görs.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat har rätt att efter att ha underrättat Försäkringsinspektionen om saken inspektera, antingen själv eller genom sin representant, den verksamhet som det utländska EES-försäkringsbolagets filial i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäk-

ringstagarna, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställts för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (/) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet eller helt förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kraven gällande eget kapital.

15 a §

Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden

Ett beslut enligt lagstiftningen i hemstaten för ett utländskt EES-försäkringsbolag om att inleda rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller bolaget skall träda i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i bolagets hemstat.

När Försäkringsinspektionen har underrättats om beslutet om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfarandena skall Försäkringsinspektionen låta kungöra beslutet i den officiella tidningen, om bolaget har en filial i Finland eller om en i 10 § avsedd anmälan om bolagets avsikt att som fritt tillhandahållande av tjänster bedriva försäkringsverksamhet i Finland har lämnats till Försäkringsinspektionen. Dessutom skall Försäkringsin-

spektionen informera om kungörelsen i åtminstone en dagstidning som utkommer på filialens hemort. I kungörelsen skall anges den myndighet som ansvarar för rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, den lagstiftning som skall tillämpas på åtgärden eller förfarandet samt namnet på den eventuella rekonstruktören och förvaltaren. Kungörelsen skall ske på finska och svenska. Försäkringsinspektionen har rätt att besluta hur ett beslut gällande andra än i detta moment avsedda EES-försäkringsbolags rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden skall offentliggöras i Finland.

Kungörelseförfarandet enligt denna paragraf tillämpas inte på rekonstruktionsåtgärder som enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av delägare, medlemmar eller anställda i ett utländskt EES-försäkringsbolag, om inte något annat bestäms om rekonstruktionsåtgärden i den lag som skall tillämpas. Försäkringsinspektionen beslutar hur de som påverkas av en sådan rekonstruktionsåtgärd skall underrättas om åtgärden i Finland.

15 e §

Begränsning av tillämpningsområdet

På ett utländskt EES-försäkringsbolag som enbart bedriver återförsäkringsverksamhet och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamhet tillämpas inte bestämmelserna i 15 a—15 d §.

16 §

Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall inom en skäligen tid som Försäkringsinspektionen bestämmer lämna inspektionen sådana upplysningar om sig och sin verksamhet i Finland som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag.

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den verksamhet som ett utländskt EES-försäkringsbolags filial i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra inspektioner i filialens lokaler.

Om det finns särskilda skäl, kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som är föremål för granskning. På begäran av bolaget skall kopior av handlingarna ges till bolaget avgiftsfritt.

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till något eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lagarna om försäkringsverksamhet, sin koncession, sin bolagsordning eller de föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som inrikesministeriet har utfärdat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdragats missbruk i bolagets verksamhet eller om bolaget i sin tilläggspensionsverksamhet inte har följt de bestämmelser i social- och arbetsrätten som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten i denna lag.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, skall Försäkringsinspektionen lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen

i det län där det utländska EES-försäkringsbolagets filial är belägen eller, om bolaget inte har någon filial i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Försäkringsinspektionen kan dessutom förbjuda EES-försäkringsbolaget att fortsätta marknadsföringen av tilläggspensioner eller sin tilläggspensionsverksamhet i Finland och av synnerligen vägande skäl helt förbjuda bolagets verksamhet i Finland.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet äventyrar de försäkrade förmånerna, får Försäkringsinspektionen vidta åtgärder som nämns i 3 mom. utan att iaktta det förfarande som anges i 1 och 2 mom. och utan att på förhand lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

18 §

Rätt att bedriva försäkringsverksamhet i Finland

Ett försäkringsbolag från tredjeland får inte bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland utan koncession av Försäkringsinspektionen.

För sin direkta försäkringsverksamhet i Finland skall bolaget här inrätta en filial som leds av en generalagent som Försäkringsinspektionen har godkänt.

Om ett försäkringsbolag från tredjeland ämnar bedriva återförsäkringsverksamhet i Finland genom en filial som har inrättats här, skall bolaget ansöka om koncession för bedrivande av återförsäkringsverksamhet hos Försäkringsinspektionen.

19 §

Koncession

Koncession skall beviljas, om det på basis av den utredning som har erhållits om den tilltänkta försäkringsverksamheten kan bedömas att försäkringsbolaget från tredjeland i

sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper och om generalagenten uppfyller de krav som ställs i 24 §.

Koncession för ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla endast en del av en försäkringsklass. Ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver återförsäkringsverksamhet beviljas i enlighet med sökandens begäran koncession antingen för återförsäkring av skadeförsäkring eller återförsäkring av livförsäkring eller för samtlig återförsäkringsverksamhet. Om en koncessionsansökan gäller annan till skadeförsäkringsklass 10 hörande försäkring än ansvarsförsäkring för fraktförare, skall i ansökan i enlighet med 14 a § i trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namnen och adresserna på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje annan EES-stat.

Ett försäkringsbolag från tredjeland skall hos Försäkringsinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte har nämnts i den gällande koncessionen.

20 §

Handlingar som skall fogas till koncessionsansökan

Ett försäkringsbolag från tredjeland skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

- 1) bolagsordningen eller motsvarande stadgar samt en förteckning över styrelseledamöterna och bolagets högsta ledning,
- 2) en utredning om hurdan försäkringsverksamhet bolaget bedriver i sin hemstat,
- 3) ett besked av den myndighet som i bolagets hemstat tillsyn över försäkringsverksamheten om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller om andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,
- 4) en verksamhetsplan i Finland,

5) en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §, inklusive bilagor,

6) en utredning om att de handlingar som har inlämnats på bolagets vägnar har upprättats enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person, samt

7) ett intyg om att filialen har tillgångar som motsvarar det grundkapital som avses i 28 § och att en säkerhet som avses i 29 § har ställts.

Bolaget skall på uppmaning av Försäkringsinspektionen ge den kompletterande information som inspektionen kräver.

Om ansökan avser utvidgning av en koncession, skall till ansökan fogas de utredningar som inspektionen bestämmer.

Närmare bestämmelser om verksamhetsplanen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

21 §

Besvärsvätt

Försäkringsinspektionen skall inom sex månader efter det att ansökningen anhängiggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna har getts in besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Om ett beslut inte har meddelats inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har meddelats. Försäkringsinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har meddelats. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen (586/1996).

22 §

Inledande av verksamheten

Generalagenten skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om att verksamheten har inletts och om filialens adress.

22 a §

Tillåten affärsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredjeland får inte i Finland driva annan näring än försäkringsverksamhet och sådan verksamhet enligt 22 b § som anknyter till försäkringsverksamheten (*anknytande verksamhet*).

22 b §

Bedrivande av annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredjeland får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant i Finland för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt marknadsföra och för företagets räkning sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) ett annat finansinstitut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än ett sådant som avses i 1 punkten,

3) ett företag som tillhandahåller tjänster eller produkter i anslutning till riskkontroll, skadeinspektion, skadebekämpning eller därmed jämförbar verksamhet, eller

4) ett företag vars tjänster eller produkter kompletterar de försäkringsprodukter som bolaget säljer antingen för egen räkning eller som representant för ett annat försäkringsföretag.

Utöver vad som anges i 1 mom. kan ett försäkringsbolag från tredjeland avtala om att även ett annat företag än ett sådant som avses i 1 mom. kan använda dess filials organisation och distributionskanaler vid marknadsföringen av sina egna produkter eller tjänster, om

1) företaget och försäkringsbolaget från tredjeland hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning, eller

2) företaget och försäkringsbolaget från tredjeland hör till en sådan ekonomisk gruppering som företaget agerar tillsammans med

på marknaden och med vilken företaget har ett fast ekonomiskt samarbetsförhållande.

Sådan anknytande verksamhet som avses i 1 och 2 mom. skall vara lämpad för den art av försäkringsverksamhet som försäkringsbolaget från tredjeland bedriver i Finland och får inte vara av sådan omfattning att den har en väsentlig ställning i förhållande till försäkringsverksamheten. Den anknytande verksamheten får inte äventyra filialens soliditet eller de försäkrade förmånerna.

22 c §

Verksamhetsplan och förbud mot annan affärsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredjeland skall göra upp en verksamhetsplan för verksamhet enligt 22 b § 1 och 2 mom. Planen skall sändas till Försäkringsinspektionen för godkännande innan nämnda verksamhet inleds. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i verksamhetsplanen.

Försäkringsinspektionen kan förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att bedriva anknytande verksamhet enligt 22 b § 1 och 2 mom. eller begränsa den, om det på grundval av verksamhetsplanen är uppenbart att verksamheten inte uppfyller kraven i 22 b § 3 mom. eller om filialen till försäkringsbolaget från tredjeland med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning, arten av produkten eller tjänsten i fråga, den sakkunskap som krävs av personalen eller därmed jämförbara omständigheter inte har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten på ett ändamålsenligt sätt eller om det har förekommit allvarliga brister eller allvarligt missbruk i verksamheten.

23 §

Generalagentens uppgifter

Den affärsverksamhet som ett försäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland skall ledas och skötas av en generalagent, som också representerar bolaget i alla de rättsförhållanden som hänförs till nämnda verksamhet. Generalagenten har rätt att hos bola-

get anställa ombud som behövs för drivande av försäkringsverksamheten och som handlar under hans ledning och på hans ansvar.

24 §

Krav som ställs på generalagenten

Generalagenten skall ha hemort i Finland. En minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara generalagent. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten. Generalagenten skall vara väl ansedd och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av den verksamhet som försäkringsbolaget från tredjeland bedriver i Finland.

Generalagenten kan även vara en finsk sammanslutning, som till sin representant skall utse en fysisk person som fyller de krav som ställs i 1 mom.

28 §

Filialens grundkapital

Ett försäkringsbolag från tredjeland skall för den direkta försäkringsverksamhet som bolaget driver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst

1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och till skadeförsäkringsklasserna 10–16 hörande försäkringsverksamhet, samt

2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan försäkringsverksamhet .

Ett försäkringsbolag från tredjeland som i Finland enbart bedriver återförsäkringsverksamhet och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamheten skall alltid ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro i Finland.

Det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 och 2 mom. kallas i denna lag *filialens grundkapital*.

När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan Försäkringsinspektionen på ansökan, med beaktande av verksamhetens om-

fattning och art, godkänna ett grundkapital som är mindre än det som anges i 1 och 2 mom., men som dock skall vara minst hälften av det belopp som anges i detta lagrum. Försäkringsinspektionen kan återkalla eller ändra sitt godkännande.

De eurobelopp som anges i 1 och 2 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras så att de motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.

29 §

Säkerhet

Av grundkapitalet för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet skall på de villkor som Försäkringsinspektionen bestämmer minst hälften deponeras som säkerhet på en av inspektionen godkänd finsk depositionsbank eller på ett av inspektionen godkänt sidokontor för ett utländskt kreditinstitut som har etablerats i Finland.

Medan verksamheten pågår skall värdet av säkerheten alltid vara minst lika stort som verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom.

Säkerheten skall bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som duger som täckning för ansvarsskulden och som stämmer överens med de närmare föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar. Ett försäkringsbolag från tredje land kan enligt vad inspektionen bestämmer byta värdepapper eller förbindelser eller få sådana tillbaka. Bolaget skall se till att säkerhetens värde inte underskrider det minimibelopp som föreskrivs i 1 och 2 mom.

De tillgångar som utgör säkerhet får användas endast för betalning av sådana på försäkringsavtal grundade skulder som hänför sig till bolagets direkta försäkringsverksamhet i Finland.

30 §

Filialens verksamhetskapital

Med *filialens verksamhetskapital* avses det belopp varmed tillgångarna skall anses överskrida filialens skulder och andra där-

med jämförbara förbindelser. För filialens verksamhetskaper gälls i övrigt vad som i försäkringsbolagslagen (/) föreskrivs om försäkringsbolags verksamhetskaper.

Verksamhetskaperets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsverksamhet som ett skadeförsäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen och garantibeloppet enligt 11 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 19 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen.

Verksamhetskaperets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsverksamhet som ett livförsäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 12 § i försäkringsbolagslagen och garantibeloppet enligt 11 kap. 20 § i försäkringsbolagslagen. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 20 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen.

Verksamhetskaperets minimibelopp, som fastställs på grundval av den återförsäkringsverksamhet som ett återförsäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 18 § i försäkringsbolagslagen och garantibeloppet enligt 11 kap. 21 § i försäkringsbolagslagen.

31 §

Ordande av filialens solvens

Verksamhetskaperet för den filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland samt filialens återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på filialens solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna med beaktande av de sannolika växlingarna i intäkter och kostnader samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

På ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas bestämmelserna om utjämningsbelopp i 9 kap. i försäkringsbolagslagen och om proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning i 12 kap. i försäkringsbolagslagen.

32 §

Tillstånd att avvika från kapitalkraven

Om ett försäkringsbolag från tredjeland har koncession att bedriva försäkringsverksamhet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kan Försäkringsinspektionen på bolagets ansökan bevilja bolaget rätt att avvika från de krav som föreskrivs i 28–31 §, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet svarar för solvenskontrollen av hela den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

33 §

Ansvarsskuld

Ett försäkringsbolag från tredjeland skall för sin försäkringsverksamhet i Finland beräkna ansvarsskulden. Ansvarsskulden består av premieansvaret och ersättningsansvaret enligt 9 kap. 2 och 3 § i försäkringsbolagslagen.

34 §

Täckning av ansvarsskuld

Ansvarsskulden skall täckas så som bestäms i 10 kap. 1—25 § i försäkringsbolagslagen. De tillgångar som hör till täckningen för ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkringsverksamhet skall dock finnas i Finland.

För täckning av ansvarsskulden får inte användas den säkerhet som avses i 29 §.

De tillgångar som hör till täckningen för ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkringsverksamhet skall förvaras så som Försäkringsinspektionen bestämmer.

34 a §

Placeringsplan

Generalagenten för ett försäkringsbolag från tredjeland skall utarbeta en plan för hur

filialens tillgångar skall placeras.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om utarbetandet av placeringsplanen.

37 §

Försäkringsmatematiker

Ett försäkringsbolag från tredjeland skall ha en försäkringsmatematiker för att göra försäkringstekniska beräkningar och utredningar. I fråga om försäkringsmatematikern iakttas 31 kap. 4—9 § i försäkringsbolagslagen.

38 §

Tillsynen över försäkringsbolag från tredjeland

Tillsynen över och inspektionen av den försäkringsverksamhet som försäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland ankommer på Försäkringsinspektionen.

39 §

Utredningar som skall tillställas Försäkringsinspektionen

En filial till ett försäkringsbolag från tredjeland skall före revisionens början inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid lämna inspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer. Om det är fråga om ett livförsäkringsbolag, skall filialen dessutom före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och undersökningen skall göras i enlighet med inspektionens föreskrifter.

Ett försäkringsbolag från tredjeland skall årligen tillstålla Försäkringsinspektionen en redogörelse för filialens verksamhet, gjord enligt inspektionens föreskrifter. Till redogörelsen skall fogas ett intyg över att de tillgångar som motsvarar grundkapitalet, den ställda säkerheten och täckningen av ansvarsskulden motsvarar kraven i 28, 29 och

34 §. Generalagenten skall inom den tid som inspektionen bestämmer tillstålla inspektionen de handlingar som avses här.

39 a §

Revision

En filial till ett försäkringsbolag från tredjeland skall ha minst en revisor. Minst en revisor skall vara en CGR-revisor eller en CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007). Om en filial endast har en revisor och denna inte är en CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen skall minst en revisorssuppleant väljas.

Försäkringsinspektionen skall förordna en revisor för filialen, om

1) en revisor eller revisorssuppleant inte har valts enligt denna lag eller revisionslagen,

2) en revisor saknar behörighet enligt 3 § i revisionslagen, eller om

3) en revisor inte är oberoende på det sätt som avses i 24 och 25 § i revisionslagen.

Försäkringsinspektionen skall begära ett utlåtande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd, om inspektionen avser förordna en revisor på den grund som avses i 2 mom. 3 punkten.

För revisors skyldighet att till Försäkringsinspektionen lämna en anmälan om omständigheter och beslut som avser försäkringsbolaget gäller 7 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen.

För revisionen av filialer gäller i övrigt revisionslagen i tillämpliga delar.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om revisionen av filialer.

40 §

Filialens bokslut och verksamhetsberättelse

Om inte annat föreskrivs om bokföring och bokslut i denna lag skall på bokföringen och upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelsen för filialen till ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas bokföringslagen (1336/1997).

På upprättandet av bokslutet för en filial

tillämpas inte bestämmelserna i 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9 § och 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 6 kap., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på en filials bokslut och verksamhetsberättelse 8 kap. 4 § 5—7 mom., 7 och 8 §, 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 2 och 3 mom., 10 och 11 §, 13—19 § och 28—30 § i försäkringsbolagslagen. Vad som i nämnda lagrum bestäms om aktier och aktiekapital gäller i tillämpliga delar garantandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det grundkapital som bildas av dem.

Filialen får upprätta sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen förutsatt att det försäkringsbolag som filialen hör till upprättar sitt bokslut i enlighet med dessa.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som i bokföringslagen föreskrivs om bokföringsskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, uppgifter om revision i 12 § och specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 §.

Bokslutet skall lämnas till revisorerna inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång.

Filialen skall ge in bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen för registrering hos patent- och registerstyrelsen inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång.

40 a §

Ytterligare bestämmelser om verksamhetsberättelsen för en filial

I verksamhetsberättelsen för en filial ges utöver de uppgifter som avses i 8 kap. 9 § 1 mom. 1—4 punkten samt 2 och 3 mom. i försäkringsbolagslagen

1) namn och hemort för det företag till vilket filialen hör,

2) en redogörelse för de tillgångar och skulder som filialen under räkenskapsperioden genom överlåtelse av försäkringsbeståndet har övertagit eller överlåtit,

3) en redogörelse, om det företag till vilket filialen hör har blivit moderföretag eller varit övertagande företag vid en fusion av väsentlig storlek, om företaget genom överlåtelse av försäkringsbeståndet har övertagit eller överlåtit avsevärda tillgångar och skulder eller om företaget har delats,

4) uppgift om de övriga utländska filialerna till det företag till vilket filialen hör eller, i det fall att det företag till vilket filialen hör har fler än tio filialer, uppgift om var en kopia av ett ovan nämnt företags bokslut eller koncernbokslut med uppgifter om filialerna kan erhållas,

5) uppgift om det sammanlagda antal aktier som filialen innehar i det företag till vilket filialen hör och i det nämnda företagens moderföretag, aktiernas sammanlagda nominella belopp samt aktiernas relativa andel av aktiekapitalet och det sammanräknade röstetalet för samtliga aktier, och

6) en redogörelse för den anknytande verksamhet enligt 22 b § som filialen bedriver.

Om filialen har avyttrat aktier i det företag till vilket filialen hör eller i moderföretaget, skall detta nämnas i verksamhetsberättelsen och uppgifterna enligt 8 kap. 13 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen uppges i enlighet med 9 § 3 mom. i nämnda kapitel.

40 b §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse samt avviselser

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för filialer skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en filial av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från bestämmelserna i denna lag och bokföringslagen, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av

resultatet av filialens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

41 §

Utredningar som generalagenten skall lämna

Generalagenten skall utan dröjsmål tillstålla Försäkringsinspektionen

1) meddelande om ändring av bolagets namn, bolagsordning eller stadgar,

2) en kopia av bolagets bokslut för varje räkenskapsperiod,

3) uppgift om de tvångsmedel som den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten har tillgripit mot bolaget, samt

4) meddelande om ändringar i fråga om filialens adress samt generalagentens namn, nationalitet och hemort.

42 §

Vite för generalagenten

Försäkringsinspektionen kan ålägga generalagenten att tillstålla inspektionen de handlingar och uppgifter som avses i 22, 39, 40, 40 a och 41 §. Inspektionen kan förena sitt åläggande med vite.

Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där filialen till ett försäkringsbolag från tredjeland är belägen eller, om bolaget inte har någon filial i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

43 §

Granskning av verksamheten

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den verksamhet som ett försäkringsbolag från tredjeland och dess dottersammanslutningar och anknutna företag bedriver i Finland. Av särskilda skäl kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som är föremål för granskning. Bolaget skall på begä-

ran avgiftsfritt ges kopior av handlingarna.

Försäkringsinspektionen kan förordna en särskild sakkunnig att bistå Försäkringsinspektionen vid granskningen. Den sakkunniges arvode fastställs av inspektionen, och det betalas av ifrågavarande bolags medel så som inspektionen bestämmer.

Försäkringsinspektionen har rätt att granska för försäkringstillsynen nödvändiga uppgifter samt handlingar och upptagningar på verksamhetsställen till företag som är ombud för försäkringsbolag eller som på uppdrag av ett försäkringsbolag sköter uppgifter som hör till bolaget.

44 §

Tvångsmedel

Om ett försäkringsbolag från tredjeland underlåter att iaktta lagar om försäkringsverksamhet, bolaget beviljad koncession, bolagsordningen eller sina stadgar eller föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som inrikesministeriet har utfärdat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt, eller om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i bolagets verksamhet har uppdagats missbruk, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsbolaget en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där filialen till ett försäkringsbolag från tredjeland är belägen eller, om bolaget inte har någon filial i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget från tredjeland att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till.

45 §

Begränsning eller återkallande av koncession

Försäkringsinspektionen kan begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från tredjeland, om

1) bolaget inte inleder sin verksamhet i Finland inom 12 månader från det att koncessionen beviljades,

2) bolaget meddelar att det avstår från att bedriva försäkringsverksamhet i Finland,

3) bolaget har lagt ner sin verksamhet i Finland för över sex månader sedan koncessionen beviljades,

4) bolaget inte iakttar den uppmaning eller det förbud som avses i 44 § och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,

5) bolaget inte inom utsatt tid har kunnat vidta de åtgärder som framförts i den i 46 § avsedda planen för återställande av en sund finansiell ställning eller planen för kortfristig finansiering,

6) det i de förhållanden under vilka koncessionen har beviljats har inträffat sådana förändringar att koncession inte mera skulle beviljas, eller om

7) förutsättningarna för inledande av verksamhet inte längre uppfylls.

Koncessionen skall återkallas, om ett likvidationsförfarande inleds mot försäkringsbolaget från tredjeland.

46 §

Saneringsplan och finansieringsplan

Om verksamhetskapitalet för en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland understiger verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för filialen.

Om verksamhetskapitalet för en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland underskrider garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan avseende kortfristig finan-

siering för filialen.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att försäkringstagarnas eller de försäkrades förmåner är hotade hos en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland, kan inspektionen kräva att filialen till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för filialen.

Som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om verksamhetskapitalets minimibelopp för en filial för ett försäkringsbolag från tredjeland för att säkerställa att filialen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen nedskrivs i den uträkning som avses i 30 a §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten i försäkringsbolagslagen till filialens verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf skall innehålla.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om

1) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller kraven enligt 34 § i fråga om täckning av ansvarsskulden,

2) verksamhetskapitalet för den filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,

3) verksamhetskapitalet för den filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland understiger verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom. och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att filialens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att filialen håller på att råka i en sådan situation, samt om

4) försäkringsbolaget inte har iakttagit inspektionens uppmaning med stöd av denna lag att komplettera de tillgångar som motsvarar filialens grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå vilken dag beslutet meddelats, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller, förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 5 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud vid filialen till ett försäkringsbolag från tredjeland. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har de befogenheter som nämns i 25 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen. I fråga om ombudets rättigheter och skyldigheter tillämpas dessutom vad som bestäms i 25 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen. På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas dessutom vad som i 25 kap. 12—21 § och 24 kap. i försäkringsbolagslagen bestäms om förbud för ett finskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

7 a kap.

Särskilda bestämmelser om verksamheten för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet

47 a §

Definition

Med schweiziskt skadeförsäkringsbolag avses i denna lag ett försäkringsföretag vars hemort finns i Schweiziska edsförbundet, nedan Schweiz, och som bedriver verksamhet som omfattas av de skadeförsäkringsklasser som finns uppräknade i bilaga 1 till det avtal som undertecknats den 10 oktober 1989 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet gällande annan direkt försäkring än livförsäkring.

47 b §

Tillämplig lagstiftning

På schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland tillämpas bestämmelserna om försäkringsbolag från tredjeland i denna lag med de undantag som nämns i 2 och 3 mom.

I fråga om schweiziska skadeförsäkringsbolags grundkapital, verksamhetskapital och garantibelopp iakttas schweizisk lag.

På schweiziska skadeförsäkringsbolag tillämpas inte 20 § 1 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten, 28—32 §, 45 § 5 punkten, 46 §, 47 § 2—5 punkten eller 51 § i denna lag.

47 c §

Tillämpliga ytterligare bestämmelser

Utöver vad som föreskrivs i 47 b § tillämpas på schweiziska skadeförsäkringsbolag bestämmelserna i 47 d—47 h §. Dessa bestämmelser tillämpas dock inte på sådana försäkringar, sådan verksamhet, sådana sammanslutningar eller sådan återförsäkring som avses i bilaga 2 till det avtal som nämns i 47 a §.

47 d §

Koncessionsansökan

Utöver vad som bestäms i 20 § skall till ett schweiziskt skadeförsäkringsbolags koncessionsansökan fogas ett av den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten utfärdat intyg av vilket framgår

1) att den sökandes företagsform är någon av de företagsformer som nämns i bilaga 3 till det avtal som nämns i 47 a §,

2) att sökanden inte bedriver annan verksamhet än försäkringsverksamhet och till den anknytande verksamhet,

3) försäkringsklasserna i fråga om de förmaner och risker som sökanden på basis av koncession som erhållits i Schweiz har rätt att försäkra,

4) att sökanden, med beaktande av den planerade verksamheten, uppfyller de solvenskrav som enligt schweizisk lag uppställts för försäkringsbolaget,

5) en kalkyl över anläggningskostnaderna för administrationen och försäljningsorganisationen samt för ändamålet avsatta tillgångar och, i fråga om riskerna i skadeförsäkringsklass 18, ”Turistassistans”, de resurser som den som tillhandahåller den utlovade assistansen har till sitt förfogande, samt

6) försäkringsklasserna i fråga om de risker som sökanden faktiskt försäkrar.

47 e §

Utlåtande om koncessionsansökan från den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten

Innan Försäkringsinspektionen beviljar ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag koncession enligt 18 §, skall den sända en sådan verksamhetsplan som avses i 20 § 1 mom. 4 punkten jämte eventuella anmärkningar med anledning av ansökan för utlåtande till den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten.

Om den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten inte ger sitt utlåtande om koncessionsansökan inom tre månader efter att de handlingar

som nämns i 1 mom. mottagits, anses den ges sitt bifall till att ansökan godkänns.

47 f §

Säkerhetsåtgärder

Utöver vad som bestäms i 47 § kan Försäkringsinspektionen omhänderta sådan i Finland befintlig egendom som ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag har i sin besittning eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begär detta.

Innan Försäkringsinspektionen vidtar åtgärder enligt 1 mom. i en situation som avses i 47 § 1 mom. 1 punkten, skall inspektionen underrätta den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om saken.

47 g §

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Om det övertagande bolaget i ett sådant fall som avses i 66 § är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Finland, skall Försäkringsinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts, hos den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget har ett tillräckligt verksamhetskapital med beaktande av det försäkringsbestånd som skall överlätas.

Om det övertagande bolaget i ett sådant fall som avses i 66 § är ett finskt skadeförsäkringsbolag, skall Försäkringsinspektionen på begäran ge den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som skall överlätas har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Finland kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överta ett finskt försäkringsbolags försäkringsbestånd. Försäkringsinspektionen skall då innan samtycke ges inhämta sådan bekräftelse som

avses i 1 mom. Vid sådan överlåtelse av försäkringsbestånd som avses i detta moment skall i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms i 21 kap. 1—5 §, 8—12 § och 14—16 § i försäkringsbolagslagen, om inte Försäkringsinspektionen medger dispens från detta. Bestämmelserna i 21 kap. 8—10 § i försäkringsbolagslagen tillämpas dock enbart på det överlåtande försäkringsbolaget.

47 h §

Begränsning eller återkallande av koncession

Innan Försäkringsinspektionen vidtar åtgärder enligt 45 §, skall den förhandla om saken med den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. Om det blir nödvändigt att återkalla koncessionen innan ovan nämnda förhandling har slutförts, skall Försäkringsinspektionen underrätta den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om sitt beslut.

48 §

Ansökan om återkallande av koncession

Ämnar ett försäkringsbolag från tredjeland upphöra med sin försäkringsverksamhet i Finland, skall bolaget ansöka om att Försäkringsinspektionen återkallar koncessionen.

Om den koncession som bolaget har beviljats i hemstaten återkallas, skall också försäkringsbolagets koncession i Finland återkallas.

49 §

Likvidationsförfarande

Om koncessionen för ett försäkringsbolag från tredjeland har återkallats eller annars upphört att gälla, skall bolaget utan dröjsmål tillsätta en likvidator i generalagentens ställe för att sköta likvidationen av bolagets försäkringsverksamhet i Finland. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Försäkringsinspektionen har också rätt att förordna en likvidator för bolaget, om

bolaget inte tillsätter en likvidator.

För likvidatorer gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om generalagenter och tillfälliga generalagenter.

Likvidatorn skall eftersträva att så snart som möjligt åstadkomma en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet vid bolagets filial i Finland i enlighet med 66 §. Om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd eller om försäkringsverksamheten inte kan likvideras på annat sätt, skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt, högst tre år efter det att likvidationen inleddes, då andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra samt den tidpunkt då beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt den mot försäkringsbeståndet svarande proportionella andelen av bolagets tillgångar skall överföras till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i 21 kap. 4, 5, 12 och 13 § i försäkringsbolagslagen och i 68 § 2 mom. i denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl flytta fram den tidpunkt som den har bestämt att försäkringarna skall upphöra med ytterligare högst två år från den tidpunkt Försäkringsinspektionen först bestämt. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 23 kap. 21 och 22 § i försäkringsbolagslagen.

Vid likvidation av en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland iaktas dessutom i tillämpliga delar 23 kap. 7 §, 8 § 2—3 mom., 9—12 §, 15 § och 17—20 § samt 24 kap. i försäkringsbolagslagen.

49 a §

Samarbete mellan myndigheter

Om ett försäkringsbolag från tredjeland som trätt i likvidation också har filialer i andra EES-stater än Finland, skall Försäkringsinspektionen och likvidatorn för filialen samarbeta med de behöriga myndigheterna i des-

sa länder när filialerna likvideras.
52 §

Försättande i konkurs av en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland

På konkurs i fråga om filialen för ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas bestämmelserna om konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag.

En filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland kan sökas i konkurs genom beslut av generalagenten eller, när bolagets koncession har återkallats eller annars upphört, genom beslut av likvidatorn.

Under konkursen representeras bolaget såsom konkursgäldenär av generalagenten eller av den likvidator som har tillsatts före konkursens början. Under konkursen kan dock godkännas en ny generalagent eller nya likvidatorer.

Vid konkurs i fråga om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland iaktas dessutom i tillämpliga delar 68 § 2 mom. samt 23 kap. 30 § 1 och 3 mom., 31 § 1—6 mom. och 32—35 § och 24 kap. i försäkringsbolagslagen.

57 §

Livförsäkringsbolags och skadeförsäkringsbolags separata ställning

Ett utländskt livförsäkringsbolag får inte i Finland driva annan försäkringsverksamhet än livförsäkring och sådan skadeförsäkring som hör till de i 2 § 1 mom. 6 punkten avsedda skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av dessa skadeförsäkringar och av livförsäkring. Ett livförsäkringsbolag skall hålla den skadeförsäkringsverksamhet som det bedriver åtskild från livförsäkringsverksamheten.

Ett utländskt skadeförsäkringsbolag får inte i Finland driva annan försäkringsverksamhet än skadeförsäkring. Ett utländskt skadeförsäkringsbolag som bedriver endast skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och återförsäkring av dessa försäkringar får dock samtidigt bedriva även livförsäkring och återförsäkring av livförsäkring. Efter att ett sådant bolag har börjat be-

driva livförsäkringsverksamhet, gäller i fråga om det vad som i denna lag föreskrivs om utländska livförsäkringsbolag.

60 §

Marknadsföring

Vid ett utländskt försäkringsbolags marknadsföring samt vid tillsynen över marknadsföringen och avtalsvillkoren iaktas 25 kap. 6 § och 31 kap. 1 och 3 § i försäkringsbolagslagen. Ett utländskt försäkringsbolag skall i sin marknadsföring uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, adressen till sitt huvudkontor samt adressen till det kontor eller den filial som ingår försäkringsavtalet.

63 a §

Beredskap för undantagsförhållanden

Ett utländskt försäkringsbolags filial i Finland skall genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedelser av verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att dess uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden. Försäkringsinspektionen kan medge dispens från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till filialens storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Den skyldighet som föreskrivs i denna paragraf gäller inte ett utländskt EES-försäkringsbolags filial i Finland till den del filialen med stöd av lagstiftningen i bolagets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. eller på ett därmed jämförbart sätt och lämnat Försäkringsinspektionen en tillräcklig utredning om detta.

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som skall anses vara sedvanlig för försäkringsbolag och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

64 §

Ett utländskt försäkringsbolags rätt att överlåta försäkringsbestånd

Ett utländskt försäkringsbolag (*överlåtande bolag*) som bedriver i denna lag avsedd försäkringsverksamhet i Finland kan med Försäkringsinspektionens samtycke överlåta försäkringsbeståndet enligt de försäkringsavtal som hör till ifrågavarande försäkringsverksamhet till ett finskt eller utländskt försäkringsbolag (*övertagande bolag*) i de fall som fastställs i detta kapitel.

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om åtgärden inte kränker de försäkrade förmånerna och den inte anses äventyra iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet och om övriga förutsättningar enligt detta kapitel för överlåtelse av försäkringsbeståndet uppfylls. Försäkringsinspektionen har rätt att ställa sådana villkor för överlåtelsen som den anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna och iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet.

65 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag. Den myndighet som i det överlåtande bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten beslutar om samtycke till överlåtelse av beståndet.

Försäkringsinspektionen ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland, om den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i Finland eller, i de fall där den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, om den juridiska

personens driftställe till vilket avtalet hänförs är beläget i Finland.

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, skall Försäkringsinspektionen dessutom ge den myndighet som i det överlåtande bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som skall överlåtas har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen skall besluta om givande av samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader från det att begäran inkom från den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. I annat fall anses inspektionen ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolagets verksamhetskapital är tillräckligt.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett försäkringsbolag från tredjeland

Ett försäkringsbolag från tredjeland kan med samtycke av Försäkringsinspektionen överlåta försäkringsbeståndet enligt de försäkringsavtal som ingåtts av dess filial i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller till ett försäkringsbolag från tredjeland som har en filial i Finland.

Försäkringsinspektionen skall innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där den av skadeförsäkringsavtalet täckta risken finns enligt 3 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen eller där den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor eller, om den som tecknar en livförsäkring är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänförs till.

Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag, skall Försäkringsinspektionen innan samtycke ges hos den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten inhämta be-

kräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som skall överlätas har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Om det övertagande bolaget är ett sådant försäkringsbolag från tredjeland som har en filial i Finland och solvensövervakningen av den direkta försäkringsverksamhet som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av en försäkringsinspektionsmyndighet från en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, skall Försäkringsinspektionen hos denna myndighet inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som skall överlätas har ett tillräckligt verksamhetskapital.

68 §

Förfarande som tillämpas på överlåtelse av försäkringsbestånd

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, tillämpas på överlåtelse bestämmelserna i 21 kap. 1—5 §, 8—12 § och 14—16 § i försäkringsbolagslagen. Bestämmelserna i 21 kap. 8—10 § i försäkringsbolagslagen tillämpas dock enbart på det övertagande försäkringsbolaget.

Vad som i 21 kap. 4, 5, 12 och 13 § i försäkringsbolagslagen bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd gäller i tillämpliga delar när det är fråga om sådan överlåtelse av försäkringsbestånd som avses i 66 §. Den kallelse som avses i 21 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen offentliggörs dock på det överlåtande bolagets bekostnad. Det överlåtande bolaget är inte skyldigt att underrätta bolagets delägare om ovan nämnda kallelse. Försäkringsinspektionen skall hålla de handlingar som gäller överlåtelsen framlagda i minst en månads och högst 2 månaders tid.

Det övertagande bolaget skall informera om den i 65 och 66 § avsedda överlåtelsen av försäkringsbeståndet i den officiella tidningen och i åtminstone en tidning på den ort där det överlåtande bolagets filial i Finland är belägen samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov bestämmer, inom en

månad från det att försäkringsbeståndet övergick, om den av skadeförsäkringen täckta risken finns i Finland, om den som har tecknat livförsäkring är varaktigt bosatt i Finland eller, i de fall där den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, om den juridiska personens driftställe till vilket avtalet hänför sig är beläget i Finland. Informationen skall innehålla ett omnämnande av försäkringstagarens i 21 kap. 15 § i försäkringsbolagslagen avsedda rätt att säga upp sitt försäkringsavtal. Om det överlåtande bolaget inte har någon filial i Finland, skall om överlåtelsen av försäkringsbeståndet förutom i den officiella tidningen informeras i åtminstone en tidning som utkommer i Finland samt dessutom enligt vad inspektionen vid behov bestämmer.

När en del av försäkringsbeståndet överläts skall på motsvarande sätt iakttas vad som föreskrivs om överlåtelse av försäkringsbestånd.

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Försäkringsinspektionen för register över utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland. I registret antecknas

3) om bolaget har en filial, dess adress,

5) de försäkringsklasser inom vilka bolaget enligt anmälan eller koncessionen bedriver verksamhet i Finland och, om bolaget bedriver återförsäkringsverksamhet, huruvida det bedriver återförsäkring av skadeförsäkring eller av livförsäkring eller vardera,

71 §

Språket i handlingarna

Om en handling eller utredning som enligt denna lag skall lämnas till Försäkringsinspektionen har avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall till den på yrkande av Försäkringsinspektionen fogas en officiell översättning till finska.

72 §

Försäkringsstatistik

Utan hinder av bestämmelserna om handlingars sekretess får Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och om deras ställning och utveckling som har upprättats på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag.

73 §

Generalagentens skadeståndsskyldighet

Talan för bolagets räkning som inte grundas på en straffbar gärning kan inte väckas sedan fem år har förflutit från utgången av den räkenskapsperiod under vilket det beslut som talan avser fattades eller den åtgärd som talan avser vidtogs.

74 §

Forum

Utan hinder av vad som föreskrivs i någon annan lag kan ett tvistemål som gäller ett utländskt försäkringsbolags försäkringsverksamhet i Finland och där bolaget är svarande behandlas vid domstolen på den ort där bolaget har sin filial.

Om ett utländskt försäkringsbolag har en filial i Finland, anses en stämning ha tillställts bolaget när den har delgivits generalagenten. Om en sammanslutning är generalagent, anses stämningen på motsvarande sätt ha blivit överlämnad när den har delgivits den person som sammanslutningen har utsett till sin representant.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som uppsåtligen

1) för ett utländskt försäkringsbolags räkning bedriver försäkringsverksamhet i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 §

eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 22 a eller 57 § eller bedriver tilläggs pensionsverksamhet utan att göra anmälan enligt 13 a §, eller

2) i strid med bestämmelserna i 13 §, 17 § 3 mom. eller 55 § eller ett förbud som Försäkringsinspektionen har utfärdat med stöd av 44 § 3 mom. meddelar nya försäkringar,

skall dömas enligt vad försäkringsbolagslagen bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet.

Allmänna åklagaren skall innan åtal väcks för olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet inhämta Försäkringsinspektionens utlåtande. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge Försäkringsinspektionen tillfälle att bli hörd.

79 §

Sekretess

Den som i egenskap av anställd hos ett utländskt försäkringsbolag eller dess holdingsammanslutning eller tjänsteföretag eller som i egenskap av medlem eller suppleant i deras organ eller som vid utförande av en uppgift på uppdrag av ett utländskt försäkringsbolag eller som i egenskap av anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ eller som i egenskap av sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller som med stöd av 2—5 mom. har fått veta något om det utländska försäkringsbolagets, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller har fått kännedom om en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån sekretessen gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller om inte något annat bestäms i lag.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen till

11) myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter

som skall lämnas i staten i fråga omfattas av den sekretess som avses i 1 mom.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 2 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att använda uppgifter som omfattas av den sekretess som avses i 1 mom. endast för att

Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen

7) med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skydd sekretessen har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta skall fogas de föreskrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,

10) till ett företag som hör till samma koncern som det utländska försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda finans- och försäkringskonglomerat som det utländska försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring samt konglomeratets riskhantering; dock inte känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

Vad som i 4 mom. 4 punkten föreskrivs om försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter gäller i tillämpliga delar också sådana nämnder och sådana organ inom försäkringsbranschen som avses i 4 mom. 4 punkten.

Försäkringsinspektionen får lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för att den myndighet som nämns i 2 mom. skall kunna utföra sina uppdrag. Ett försäkringsbolag kan i situationer som avses i 4 mom. lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för skötseln av ärendena i fråga.

80 §

Olovligt röjande av försäkringshemlighet

Till straff för brott mot den sekretess som avses i 79 § 1 mom. döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen (39/1889), om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

84 §

Ändrings sökande

Besvär över beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag får anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol enligt vad som bestäms i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999).

Över beslut om utdömmande av vite som länsstyrelsen har meddelat med stöd av denna lag får besvär anföras hos förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen.

Ett beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 §, 47 f § eller 49 § 1 mom. kan verkställas trots besvär.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om försäkringsklasser**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på försäkringsklasserna vid finländska liv- och skadeförsäkringsbolag och försäkringsföreningar samt vid försäkringsbolag från stater som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är verksamma i Finland.

Denna lag tillämpas inte på i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) avsedda arbetspensionsförsäkringsbolag.

2 §

Skadeförsäkringsklasserna 1 och 2

Skadeförsäkringsklass 1, "Olycksfall", omfattar fasta penningförmåner, ersättningar av skadeståndstyp och kombinationer av dessa samt passagerarskador. Denna skadeförsäkringsklass omfattar även arbetsskador och yrkessjukdomar.

Skadeförsäkringsklass 2, "Sjukdom", omfattar fasta penningförmåner, ersättningar av skadeståndstyp och kombinationer av dessa.

3 §

Skadeförsäkringsklasserna 3—7

Skadeförsäkringsklass 3, "Landfordon", omfattar all skada på motordrivna landfordon eller andra landfordon än motorfordon. Skadeförsäkringsklass 3 omfattar inte skada på spårbundna fordon.

Skadeförsäkringsklass 4, "Spårbundna fordon", omfattar all skada på eller förlust av spårbundna fordon.

Skadeförsäkringsklass 5, "Luftfartyg", omfattar all skada på eller förlust av luftfartyg.

Skadeförsäkringsklass 6, "Fartyg", omfattar all skada på fartyg som används på vattenområde. Skadeförsäkringsklass 6 gäller skada

på såväl högsjöfartyg som insjöfartyg.

Skadeförsäkringsklass 7, "Godstransport", omfattar all skada på eller förlust av gods under transport eller bagage oavsett transportsätt.

4 §

Skadeförsäkringsklass 8

Skadeförsäkringsklass 8, "Brand och naturkrafter", omfattar all skada på eller förlust av egendom som orsakas av brand, explosion, atomenergi, jordskred, storm eller annan naturkraft än storm. Skadeförsäkringsklass 8 omfattar inte skada på eller förlust av egendom som omfattas av skadeförsäkringsklasserna 3—7.

5 §

Skadeförsäkringsklass 9

Skadeförsäkringsklass 9, "Annan skada på egendom", omfattar all skada på eller förlust av egendom som orsakas av hagel eller frost, eller av någon annan än en i 4 § nämnd händelse, som stöld. Skadeförsäkringsklass 9 omfattar inte skada på egendom som omfattas av skadeförsäkringsklasserna 3—7.

6 §

Skadeförsäkringsklasserna 10—13

Skadeförsäkringsklass 10, "Motorfordonsansvar", omfattar all ansvarighet som uppkommer genom användning av motordrivna landfordon. Denna försäkringsklass omfattar även trafikförsäkring.

Skadeförsäkringsklass 11, "Luftfartygsansvar", omfattar all ansvarighet som uppkommer genom användning av luftfartyg.

Skadeförsäkringsklass 12, "Sjötrafikfartygsansvar", omfattar all ansvarighet som

uppkommer genom användning av sjötrafikfartyg på vattenområde.

Skadeförsäkringsklasserna 10—12 omfattar även fraktförarens ansvarsförsäkring.

Skadeförsäkringsklass 13, "Allmän ansvarighet" omfattar all annan ansvarsförsäkring än sådan som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—12.

7 §

Skadeförsäkringsklasserna 14 och 15

Skadeförsäkringsklass 14, "Kredit" omfattar försäkring för allmän insolvens samt försäkringar som tecknats som säkerhet för betalning av exportkredit, avbetalningskredit, hypotekskredit och lantbrukskredit.

Skadeförsäkringsklass 15, "Borgen" omfattar såväl direkt som indirekt borgen.

8 §

Skadeförsäkringsklass 16

Skadeförsäkringsklass 16, "Andra förmögenhetsskador", omfattar ekonomiska förluster till följd av exempelvis arbetslöshet, dåligt väder, avbrott i förvärvs- eller affärsverksamheten eller andra risker i anknytning till företagaverksamhet.

9 §

Skadeförsäkringsklasserna 17 och 18

Skadeförsäkringsklass 17, "Rättsskydd", omfattar advokat- och rättegångskostnader.

Skadeförsäkringsklass 18, "Turistasistans", omfattar assistans för personer som råkat i svårigheter under resor eller vid vistelse utanför sin boningsort. Som verksamhet som omfattas av skadeförsäkringsklass 18 anses dock inte

1) fordonsservice, underhåll, kundtjänster eller enbart angivande att assistans tillhandahålls i egenskap av mellanhand eller tillhandahållande av assistans i sådan egenskap,

2) verksamhet som endast består av lokal turistassistans som innefattar naturaförmåner, där den årliga premieinkomsten inte överskrider 200 000 euro, eller

3) verksamhet som drivs av ett annat bolag än ett försäkringsbolag och som endast består av vägassistans på grund av motorhaveri eller skada som drabbat ett fordon.

10 §

Grupper av skadeförsäkringsklasser

Om ett försäkringsbolags koncession samtidigt omfattar flera skadeförsäkringsklasser, betecknas klassen

1) "Olycksfalls- och sjukförsäkring" när den omfattar klasserna 1 och 2,

2) "Motorfordonsförsäkring" när den omfattar den del av klass 1 som gäller skador som tillfogats passagerare, samt klasserna 3, 7 och 10,

3) "Sjö-, järnvägs- och transportförsäkring" när den omfattar den del av klass 1 som gäller skador som tillfogats passagerare, samt klasserna 4, 6, 7 och 12,

4) "Luftfartsförsäkring" när den omfattar den del av klass 1 som gäller skador som tillfogats passagerare, samt klasserna 5, 7, och 11,

5) "Försäkring för egendomsskada" när den omfattar klasserna 8 och 9,

6) "Ansvarsförsäkring" när den omfattar klasserna 10—13,

7) "Kredit- och borgensförsäkring" när den omfattar klasserna 14 och 15,

8) "Allmän skadeförsäkring" när den omfattar samtliga skadeförsäkringsklasser.

11 §

Avgränsning av risker som hör till en skadeförsäkringsklass samt underordnade risker

Risker som hör till en viss skadeförsäkringsklass får inte höra till någon annan skadeförsäkringsklass.

En sammanslutning som får koncession för en huvudrisk som hör till en viss klass eller en viss grupp av klasser kan dock försäkra risker som ingår i en annan klass (*underordnade risker*) utan att koncession fordras för detta, om de anknyter till huvudrisken, avser det försäkringsobjekt som skyddas mot huvudrisken och täcks av det försäkringsavtal som omfattar huvudrisken.

12 §

Vissa underordnade risker

De risker som ingår i skadeförsäkringsklasserna 14, 15 och 17 kan inte utgöra underordnade risker till andra skadeförsäkringsklasser.

En risk som ingår i skadeförsäkringsklass 17 kan dock betraktas som underordnad risk till skadeförsäkringsklass 18, om de villkor som ställs i 11 § 2 mom. uppfylls och rättsskyddsförsäkringen gäller en tvist eller risk som enbart har samband med assistans för personer som råkat i svårigheter under resor eller annars vid vistelse utanför sin boningsort.

En risk som ingår i skadeförsäkringsklass 17 kan även betraktas som en underordnad risk, om villkoren i 11 § 2 mom. uppfylls och rättsskyddsförsäkringen gäller en tvist eller risk som uppstår genom användningen av ett högsjöfartyg eller har samband med användningen av det.

13 §

Livförsäkringsklass 1

Livförsäkringsklass 1, "Livförsäkring", omfattar försäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier samt pensionsförsäkringar.

Livförsäkringsklass 1 omfattar också andra personförsäkringar som livförsäkringsbolag beviljar utöver de livförsäkringar som avses i 1 mom. Sådana försäkringar är till exempel försäkring mot personskada, inklusive arbetsoförmåga till följd av personskada, försäkring mot dödsfall på grund av olyckshändelse och försäkring mot invaliditet förorsakad av olyckshändelse eller sjukdom.

14 §

Livförsäkringsklass 2

Livförsäkringsklass 2, "Försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen", omfattar försäkringar där försäkringsfallet är ingående av

äktenskap och försäkringar där försäkringsfallet är ett barns födelse.

15 §

Livförsäkringsklass 3

Med livförsäkringsklass 3, "Fondförsäkring", avses sådana försäkringar enligt 13 § 1 mom. och 14 § där de förmåner som hör till försäkringen i försäkringsavtalet har bundits till hur vissa investeringar utvecklas. Fondförsäkringar är även sådana försäkringar där de förmåner som grundar sig på livförsäkringen är bundna till exempel till ett aktieindex.

16 §

Livförsäkringsklass 4

Med livförsäkringsklass 4, "Permanent sjukförsäkring", avses en permanent sjukförsäkring som används i Irland och Förenade kungariket och som inte kan sägas upp (*permanent health insurance*).

17 §

Livförsäkringsklass 5

Med livförsäkringsklass 5, "Tontinverksamhet", avses inrättande av personsammanslutningar för uttagande av avgifter av medlemmarna i syfte att bilda ett gemensamt kapital och för utdelning av de medel som influtit antingen till de överlevande eller till de avlidna medlemmarnas förmånstagare.

18 §

Livförsäkringsklass 6

Livförsäkringsklass 6, "Kapitaliseringsavtalsverksamhet", omfattar på försäkringstekniska kalkyler baserade avtal som avser återbetalning av influtet kapital och genom vilka försäkringsbolaget tar på sig ansvar för förbindelser med bestämd varaktighet och beloppsstorlek mot inbetalning av ett avtalat engångsbelopp eller på förhand avtalade periodiska inbetalningar.

19 §

Livförsäkringsklasserna 7 och 8

Med livförsäkringsklass 7, "Förvaltning av pensionsfonder", avses förvaltning av tillgångar och placeringar i pensionskassor, pensionsstiftelser och andra gruppensionsfonder. Verksamheten kan även vara förenad med en bindande försäkring att värdesäkra kapital som förvaltas av livförsäkringsbolag eller om en viss minimiränta på sådant kapital.

Med livförsäkringsklass 8, "Gruppliv- och gruppensionsförsäkringar", avses verksamhet som bedrivs av försäkringsbolag som avses i kapitel 1, avdelning 4 i band IV av den franska "Code Français des Assurances".

20 §

Livförsäkringsklass 9

Med livförsäkringsklass 9, "Liv- och pensionsförsäkringar som regleras i socialförsäkringslagstiftningen", avses liv- och pensionsförsäkringsverksamhet som regleras i socialförsäkringslagstiftningen och som livförsäkringsbolaget bedriver på egen risk.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 5 juni 1995 om fastställande av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland (858/1995) jämte ändringar.

7.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om införande av aktiebolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 21 juli 2006 om införande av aktiebolagslagen (625/2006) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1416/2007, som följer:

1 §

Aktiebolagslagens ikraftträdande

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till en bestämmelse i den gamla lagen eller annars avses en bestämmelse i den gamla lagen, skall den bestämmelse i den nya lagen tillämpas som har trätt i stället för bestämmelsen i den gamla lagen. Den gamla lagen tillämpas dock när det i lagen om bostadsaktiebolag (809/1991), lagen om pensionsstiftelser (1774/1995), lagen om försäk-

ringskassor (1164/1992) och lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) hänvisas till den gamla lagen. På bostadsaktiebolag och på bolag som avses i 2 § 2 mom. i lagen om bostadsaktiebolag tillämpas dock bestämmelserna i den nya lagens 16 kap. 1—18 § och på bolag som avses i 2 § 1 mom. i lagen om bostadsaktiebolag bestämmelserna i den nya lagens 16 kap. till den del det i lagen om bostadsaktiebolag hänvisas till den gamla lagens bestämmelser om fusion.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.**Lag****om ändring av 11 c § i lagen om konkurrensbegränsningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 c § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 91/1999, som följer:

11 c §

Ett företagsförvärv på vilket bestämmelserna i 3 eller 10 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), 1 kap. 2 § 3 mom. eller 14 kap. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), 11 kap. i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller 12 kap. i lagen om försäkringskassor (1164/1992) tillämpas, skall anmälas till Konkurrensverket inom en vecka från det att parterna i förvärvsavtalet fick kännedom om Försäkringsinspektionens samtycke eller om att Försäkringsinspektionen inte motsätter sig förvär-

vet. Någon anmälan om företagsförvärv behöver dock inte göras, om Försäkringsinspektionen, enligt vad som bestäms i de lagar som nämns i detta moment, av Konkurrensverket begärt ett utlåtande angående förvärvet och om Konkurrensverket i sitt utlåtande har ansett att det inte föreligger något hinder för godkännande av förvärvet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av 9 § i handelsregisterlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 9 § 3 mom., sådant det lyder i lag 147/1997, som följer:

9 §

betalda delen av garantikapitalet, grundfonden och andelarna av garantikapitalet.

Bestämmelserna om aktiekapital i 1 mom. 7 punkten skall på motsvarande sätt tillämpas på ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital och grundfond samt andelar av garantikapitalet. I ett ömsesidigt försäkringsbolags grundansökan skall dessutom nämnas den

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.**Lag****om ändring av 34 § i inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 34 §, sådan den lyder i lag 772/2004, som följer:

34 §

Skatteplikt för försäkringsersättningar som grundar sig på personförsäkring

Försäkringsutbetalningar som erhållits med stöd av livförsäkring eller med stöd av i 34 a § avsedd frivillig individuell pensionsförsäkring är skattepliktig kapitalinkomst och utbetalningar som erhållits med stöd av annan personförsäkring är skattepliktig förvärvsinkomst enligt vad som bestäms nedan.

Som livförsäkring betraktas endast ett sådant försäkringsavtal som har bestämmelser om den försäkrade och förmånstagaren och som hör till livförsäkringsklasserna 1—3 som avses i lagen om försäkringsklasser (/). Pensionsförsäkring betraktas dock inte som livförsäkring. Som livförsäkringsutbetalning betraktas utöver sparsumman även det belopp som erhållits såsom återbäring av försäkringspremier eller genom återköp samt det värde som räknades försäkringstagaren till godo då försäkringen ändrades till ett annat slag av försäkring (*ändringsvärdet*).

Av en utbetalning som grundar sig på en livförsäkring är endast försäkringens avkastning skattepliktig i det fall att

1) utbetalningen enligt försäkringsavtalet utgörs av en sparsumma, dvs. en engångsbetalning eller flera betalningar under en kortare tid än två år efter det att den försäkrade har uppnått en viss ålder, och om

2) utbetalningen enligt försäkringsavtalet skall tillfalla försäkringstagaren själv, då det är han eller hon som är den försäkrade, eller hans eller hennes make, en arvinge till försäkringstagaren i rätt upp- eller nedstigande led eller hans eller hennes adoptivbarn eller dettas bröstarvinge, eller fosterbarn eller makens barn.

Avkastningen av en livförsäkring utgör kapitalinkomst också i det fall att den försäkrades arbetsgivare har tecknat en försäkring som uppfyller villkoren enligt 3 mom.

Om ett försäkringsavtal innehåller flera försäkringar, fördelas försäkringspremien vid beskattningen på försäkringsmatematiska grunder mellan de olika försäkringarna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 15 februari 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

4.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 a §, 25, 31 och 33 b §,

av dem 1 a § sådan den lyder i lag 951/2000, 25 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 951/2000, 31 § sådan den lyder i lagarna 332/2004 och 1120/2006 samt 33 b § sådan den lyder i lagarna 83/1999 och 419/2004,

ändras 1, 4—9, 9 a—9 d och 11 §, 12 § 1 och 3 mom., 12 a och 13 §, 14 § 2 mom., 15, 21—24, 26, 29, 29 b och 29 c §, den finska språkdräkten i 29 e § samt 32 och 33 a §,

av dem 1 och 21 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1125/2006, 5 § sådan den lyder i nämnda lagar 951/2000 och 1125/2006, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1208/1998, i nämnda lag 332/2004 och i lag 708/2004, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 306/1998 och 419/2003, 9, 9 a—9 d, 11 § samt 12 § 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1125/2006, 12 § 1 mom. sådan den lyder i lag 708/2004, 12 a § sådan den lyder i lag 51/2002, 15 och 23 § sådana de lyder i nämnda lag 1120/2006, 22 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, 24 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1120/2006 och 1125/2006, 29 § sådan den lyder i nämnda lagar 640/1997 och 419/2003, 29 b och 29 c § sådana de lyder i sistnämnda lag, 29 e § sådan den lyder i lag 250/2006 och 33 a § sådan den lyder i lag 640/1997, samt

fogas till lagen nya 7 a, 7 b, 9 e, 9 f och 13 a § samt ett nytt 9 a kap. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på finländska ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag vilkas verksamhet omfattar bedrivande av sådan lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) eller i lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare (468/1969) (*arbetspensionsförsäkringsbolag*).

Vad lagen om försäkringsbolag (1062/1979) stadgar om livförsäkring och försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsrörelse gäller även arbetspensionsförsäkringsbolag, om inte något annat bestäms i denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på finländska ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag *till vilkas verksamhet hör att driva* sådan lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) eller i lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare (1272/2006) (*arbetspensionsförsäkringsbolag*).

Vad som i *försäkringsbolagslagen* (/) *föreskrivs* om livförsäkring och försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsverksamhet gäller även arbetspensionsförsäkringsbolag, om inte något annat bestäms i denna lag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 4 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 2 mom., 2, 3, 3 a och 5 §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2 § 1—6 mom., 3 § 2 och 4—11 mom., 3 a, 3 b, 3 d, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6—14 §, 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a, 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. och 18 kap. 9 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

1 a §

Behörigt ministerium

I denna lag avses med ministeriet eller vederbörande ministerium social- och hälsovårdsministeriet.

4 §

Innehav i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte utan vederbörande ministeriums tillstånd äga aktier eller garantiandelar i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag. Ministeriet kan bevilja tillstånd, om inte innehavet bedöms äventyra en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

Till innehav enligt 1 mom. hänförs även sådana aktier och rösttalet för dem som ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan teckna

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—2 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—4 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 1 mom. 2 punkten och 11 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1 och 2 § och 4—25 §, 11 kap. 1 §, 2 § 8 och 9 punkten, 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten, 7—22 § och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 § och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 4 § 2 mom. och 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 § och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas bestämmelserna i lagen om införande av försäkringsbolagslagen (/), med undantag för 1 § 1 och 3 mom., 11, 17 och 29 §.

(upphävs)

4 §

Innehav i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte utan Försäkringsinspektionens tillstånd äga aktier eller garantiandelar i andra arbetspensionsförsäkringsbolag. Försäkringsinspektionen kan bevilja tillstånd, om inte innehavet äventyrar en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

Till innehav enligt 1 mom. hänförs även sådana aktier som ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan teckna på grundval av en

Gällande lydelse

på grundval av en optionsrätt eller ett konvertibelt skuldebrev.

5 §

Innehav inom ett främmande verksamhetsområde

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte utan Försäkringsinspektionens tillstånd förvärva bestämmanderätt enligt 1 kap. 3 § lagen om aktiebolag (734/1978) i en sammanslutning som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse, om inte sammanslutningens verksamhet kan anses ansluta sig till arbetspensionsförsäkringsrörelsen eller sammanslutningen är en bostads- eller fastighetssammanslutning.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersamfund utan tillstånd av Försäkringsinspektionen äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte *mer* än tio procent av det röstetal som *samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför* i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning eller i sådana holdingsammanslutningar enligt 4 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (1607/1993) som har bestämmanderätt i dessa, *med undantag av fondbolag*.

Till innehav enligt 1 och 2 mom. hänförs även sådana aktier och det röstetal som de medför som arbetspensionsförsäkringsbolaget kan teckna på grundval av en optionsrätt eller ett konvertibelt skuldebrev.

6 §

Koncession

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare inneha av statsrådet beviljad koncession som gäller i Finland. Statsrådet skall bevilja koncession, om den tilltänkta försäkringsrörelsen eller bolagets i 2 kap. 2 § 4

Föreslagen lydelse

optionsrätt eller ett konvertibelt skuldebrev *och det röstetal som de medför*.

5 §

Innehav inom ett främmande verksamhetsområde

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte utan Försäkringsinspektionens tillstånd förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i *bokföringslagen (1336/1997)* i en sammanslutning som *driver* annan verksamhet än försäkringsverksamhet, om inte sammanslutningens verksamhet kan anses *anknyta* till arbetspensionsförsäkringsverksamheten eller sammanslutningen är en bostads- eller fastighetssammanslutning.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Försäkringsinspektionen äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte *en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större* än tio procent av *röstetalet* i ett kreditinstitut eller finansinstitut som står under offentlig tillsyn eller i sådana *holdingföretag enligt 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007)* som har bestämmande inflytande i dessa. *Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag*.

Till innehav enligt 1 och 2 mom. hänförs även sådana aktier som arbetspensionsförsäkringsbolaget kan teckna på grundval av en optionsrätt eller ett konvertibelt skuldebrev *och det röstetal som de medför*.

6 §

Koncession

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare eller enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare inneha av statsrådet beviljad koncession som gäller i Finland. Statsrådet skall bevilja koncession, om den tilltänkta pensionsförsäkringsverksamheten *och de*

mom. i lagen om försäkringsbolag avsedda delägare inte bedöms äventyra en sund utveckling av pensionsförsäkringsverksamheten, om försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs i denna lag och i 7 kap. i lagen om försäkringsbolag och om arbetspensionsförsäkringsbolagets aktiekapital eller garantikapital och grundfond tillsammans (*grundkapital*) är minst 5 000 000 euro.

Till koncessionen kan statsrådet foga de villkor som behövs för att trygga försäkringstagarnas och de försäkrades intressen, säkerställa av en stabil verksamhet vid bolaget och främja av en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

Vad som i 2 kap. 5 a §, 14 kap. 5 a § och 15 kap. 13 § lagen om försäkringsbolag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium gäller i tillämpliga delar statsrådet när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

En förutsättning för att koncession skall beviljas är att minst hälften av stiftarna är bosatta i eller, om en stiftare är en juridisk person, har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över bolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

*aktier som avses i 7 § inte bedöms äventyra en sund utveckling av pensionsförsäkringsverksamheten, om försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs i denna lag och de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen (624/2006) som tillämpas med stöd av denna lag och om arbetspensionsförsäkringsbolagets aktiekapital eller garantikapital och grundfond tillsammans (*grundkapital*) är minst 5 000 000 euro. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte minska sitt grundkapital så att det understiger det belopp som föreskrivs i detta moment.*

Till koncessionen kan statsrådet foga de villkor som behövs för att trygga försäkringstagarnas och de försäkrades intressen, säkerställa en stabil verksamhet i bolaget och främja en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

Vad som i 2 kap. 6 § 1 och 4 mom., 23 kap. 4 § 3 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom. och 25 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om Försäkringsinspektionen gäller i tillämpliga delar statsrådet, när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

Till koncessionsansökan skall fogas

1) en verksamhetsplan,

2) uppgifter enligt 9 e § 2 mom., 9 f, 11, 12 och 12 a § i denna lag om bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör,

3) uppgifter om de delägare och ägare av garantiandelar som skall lämna en anmälan som avses i 7 § samt om deras innehav, samt

4) uppgifter om att arbetspensionsförsäkringsbolagets grundkapital uppgår till minst det belopp som nämns i 1 mom. innan koncessionen beviljas.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i den verksamhetsplan som avses i 5 mom. 1 punkten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 a §

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag är försäkringstagarna och de försäkrade samt, om så bestäms i bolagsordningen, innehavarna av garantiandelar.

7 §

Ägarkontroll

Den som direkt eller indirekt ämnar förvärva eller överlåta aktier eller garantiandelar i ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall anmäla detta på förhand till vederbörande ministerium.

I anmälan skall ges tillräckliga uppgifter om anmälaren och det tilltänkta förvärvet, om anmälarens ekonomiska ställning och tidigare innehav i arbetspensionsförsäkringsbolaget samt om de avtals- och finansieringsarrangemang som gäller aktierna eller garantiandelarna. Anmälaren skall på begäran av ministeriet ge de ytterligare upplysningar som ministeriet kräver.

Vederbörande ministerium skall be konkurrensverket om ett utlåtande över en sådan anmälan som avses i 1 mom., om förvärvet omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar.

Försäkringsinspektionen kan inom tre månader efter det att den anmälan som avses i 1 mom. och behövliga utredningar har lämnats in till *Försäkringsinspektionen* förbjuda aktie- eller garantiandelsförvärvet, om innehavet bedöms äventyra en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten. Försäkringsinspektionen har rätt att för innehavet ställa de villkor som den

6 a §

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag är försäkringstagarna och de försäkrade samt, om så bestäms i bolagsordningen, innehavarna av garantiandelar.

I bolagsordningen för ömsesidiga arbetspensionsförsäkringsbolag kan försäkringstagares delägarskap endast begränsas så att delägarskap uppkommer först då försäkringen varit i kraft en bestämd tid som inte får överstiga tre år, eller så att tecknande av återförsäkring inte medför delägarskap.

7 §

Ägarkontroll

Den som direkt eller indirekt ämnar förvärva eller överlåta aktier eller garantiandelar i ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall anmäla detta på förhand till *Försäkringsinspektionen*.

I anmälan skall ges tillräckliga uppgifter om anmälaren och det tilltänkta förvärvet, om anmälarens ekonomiska ställning och tidigare innehav i arbetspensionsförsäkringsbolaget samt om de avtals- och finansieringsarrangemang som gäller aktierna eller garantiandelarna. Anmälaren skall på begäran av *Försäkringsinspektionen* ge den kompletterande information som *inspektionen* kräver.

Försäkringsinspektionen skall be Konkurrensverket om ett utlåtande över en sådan anmälan som avses i 1 mom., om förvärvet omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om *konkurrensbegränsningar* (480/1992).

Försäkringsinspektionen kan inom tre månader efter det att den anmälan som avses i 1 mom. och behövliga utredningar har lämnats in förbjuda aktie- eller garantiandelsförvärvet, om innehavet bedöms äventyra en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten. Försäkringsinspektionen har rätt att för innehavet ställa de villkor som den anser nödvändig för att

anser nödvändiga för att trygga en sund utveckling av försäkringsverksamheten. Parterna i förvärvet eller överlåtelsen får inte vidta några åtgärder på basis av förvärvet eller överlåtelsen, innan ett slutligt beslut i förvärvsärendet har meddelats eller förvärvet annars kan anses ha blivit godkänt, om inte något annat bestäms under behandlingen av ärendet.

Anses det efter ett förvärv av aktier eller garantiandelar att ett innehav enligt 1 mom. äventyrar arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper, kan vederbörande ministerium förbjuda innehavaren av aktier eller garantiandelar att utöva rösträtt i arbetspensionsförsäkringsbolaget.

Om skyldigheten att anmäla delägarskap gäller dessutom i tillämpliga delar 3 kap. 5 och 6 § lagen om försäkringsbolag.

trygga en sund utveckling av arbetspensionsförsäkringsverksamheten. Parterna i förvärv eller överlåtelse får inte vidta åtgärder med stöd av förvärvet eller överlåtelsen *förrän* ett slutgiltigt beslut har *getts i fråga om förvärvet*, eller förvärvet annars kan anses ha blivit godkänt, om inte *Försäkringsinspektionen bestämmer* annat vid behandlingen av ärendet.

7 a §

Begränsade rättigheter för aktie- eller garantiandelsägare

Försäkringsinspektionen kan förbjuda en aktie- eller garantiandelsägare att utöva rösträtt i arbetspensionsförsäkringsbolaget för högst ett år i sänder, om

1) den anmälan som avses i 7 § 1 mom. om förvärv av aktier eller garantiandelar inte görs,

2) aktierna eller garantiandelarna har förvärvats trots Försäkringsinspektionens förbud, eller

3) det efter ett förvärv av aktier eller garantiandelar anses att innehavet allvarligt äventyrar arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper eller de försäkrade förmånerna eller den sunda utvecklingen av arbetspensionsförsäkringsverksamheten.

I de fall som nämns i 1 mom. 1 och 2 punkten har aktie- eller garantiandelsägarna inte på dessa aktier eller garantiandelar grundade andra rättigheter i försäkringsbolaget än rätt till vinst. Ett sådant förvärv får inte införas i försäkringsbolagets aktie- eller garantiandelsbok och inte heller i aktieägar- eller garantiandelsägarförteckningen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 b §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets anmälningskyldighet

Arbetspensionsförsäkringsbolaget skall årligen vid en tidpunkt som fastställs av Försäkringsinspektionen underrätta Försäkringsinspektionen om ägarna till sådana aktier eller garantiandelar som avses i 7 § 1 mom. och storleken av deras innehav.

8 §

Rätt att få uppgifter av delägarna i arbetspensionsförsäkringsbolag

Vederbörande ministerium har rätt att få de uppgifter som behövs för övervakningen av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvens av var och en som direkt eller indirekt äger aktier eller garantiandelar i arbetspensionsförsäkringsbolaget.

9 §

Bolagsstämma

Delägarna i bolaget utövar beslutanderätt vid bolagsstämman med iakttagande av bestämmelserna om bolagsstämma i 8 kap. i lagen om försäkringsbolag.

De försäkrades representanter vid bolagsstämman väljs särskilt för varje försäkring genom ett förfarande som föreskrivs i 5 § 2 mom. i lagen om samarbete inom företag (725/1978) eller genom ett motsvarande förfarande. Bestämmelser om valförfarandet skall tas in i arbetspensionsförsäkringsbolagets bolagsordning.

Vid bolagsstämman får de som har beslutanderätt utöva sin rätt via ett ombud. Denna rätt kan inte begränsas i bolagsordningen.

8 §

Rätt att få uppgifter av delägarna i arbetspensionsförsäkringsbolag

Försäkringsinspektionen har rätt att få de uppgifter som behövs för övervakningen av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvens av var och en som direkt eller indirekt äger aktier eller garantiandelar i arbetspensionsförsäkringsbolaget.

9 §

Bolagsstämma

Vid bolagsstämman utövas beslutanderätten av delägarna i bolaget med iakttagande av bestämmelserna om bolagsstämma i 5 kap. i försäkringsbolagslagen.

De försäkrades representanter vid bolagsstämman väljs särskilt för varje försäkring mellan företrädare för de personalgrupper som avses i lagen om samarbete inom företag (334/2007). Kan de icke överenskomma om de försäkrades representanter eller ovan nämnda lag inte tillämpas på företaget skall vederbörande arbetstagare för att val eller annat förfarande för väljande verkställs. Val eller annat förfarande för väljande av företrädare skall verkställas så, att alla arbetstagare, för vilka företrädare väljs, har möjlighet att delta. Bestämmelser om valförfarandet skall tas in i arbetspensionsförsäkringsbolagets bolagsordning.

Vid bolagsstämman får de som har beslutanderätt utöva sin rätt genom ett ombud. Denna rätt kan inte begränsas i bolagsordningen.

9 a §

Förvaltningsråd

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall ha ett förvaltningsråd som väljs av bolagsstämman.

Försäkringstagarna och de försäkrade skall vara representerade i förvaltningsrådet. Representanterna skall väljas bland de personer som har föreslagits av de centrala arbetsgivar- och löntagarcentralorganisationerna. De skall vara lika många och de skall sammanlagt utgöra minst hälften av medlemsantalet i förvaltningsrådet.

Förvaltningsrådet skall ha en ordförande och en vice ordförande, vilka förvaltningsrådet väljer inom sig och av vilka den ena skall vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Förvaltningsrådets ordförande och vice ordförande kan också väljas av bolagsstämman, om så bestäms i bolagsordningen.

Vad som i 7 kap. 1 a § 3 och 4 mom. samt 4 och 5 § i lagen om försäkringsbolag och i 16 kap. 4 § i lagen om aktiebolag (734/1978) bestäms om styrelsemedlemmar, suppleanter och ordförande tillämpas på motsvarande sätt på förvaltningsrådets medlemmar, suppleanter och ordförande.

Vad denna lag bestämmer om medlemmar i förvaltningsrådet skall på motsvarande sätt tillämpas på suppleanterna.

9 b §

Valutskott

Förslag till arvoden för medlemmarna i förvaltningsrådet och till medlemmar i förvaltningsrådet bereds för bolagsstämman av ett valutskott som valts av förvaltningsrådet och vars medlemmar skall vara medlemmar i arbetspensionsförsäkringsbolagets förvaltningsråd eller styrelse.

Valutskottet har en ordförande och en vice ordförande, av vilka den ena skall vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Av medlemmarna i valutskottet väljs hälften bland personer

9 a §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets ledning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall ha ett förvaltningsråd, *en styrelse och en verkställande direktör.*

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags styrelse och verkställande direktör skall leda bolaget med yrkesskicklighet, enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning.

I försäkringsbolagslagens 1 kap. 22 § föreskrivs om förbud mot beslut som strider mot likställighetsprincipen, i 1 kap. 23 § om omsorgsplikten och i 28 kap. om skadeståndsansvar.

9 b §

Förvaltningsråd

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags förvaltningsråd väljs av bolagsstämman.

Försäkringstagarna och de försäkrade skall vara representerade i förvaltningsrådet. Representanterna i fråga skall väljas bland de personer som har föreslagits av de centrala arbetsgivar- och löntagarcentralorganisationerna. Försäkringstagarna och de försäkrade skall ha lika många representanter var och sammanlagt skall dessa representanter utgöra minst hälften av antalet ledamöter i förvaltningsrådet.

Gällande lydelse

som föreslagits av försäkringstagarnas representanter i förvaltningsrådet och hälften bland personer som föreslagits av de försäkrades representanter i förvaltningsrådet.

Valutskottet bereder för förvaltningsrådet förslag till styrelsemedlemmarnas arvoden och till styrelsemedlemmar.

I bolagsordningen bestäms närmare om valutskottets sammansättning, om hur medlemmarna väljs och om dess verksamhet.

9 c §

Förvaltningsrådets uppgifter

Förvaltningsrådet fastställer arvodena för medlemmarna i arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse och väljer styrelsemedlemmarna.

Förvaltningsrådet skall övervaka bolagets förvaltning, som styrelsen och verkställande direktören ansvarar för.

I fråga om förvaltningsrådets rätt att kräva sammankallande av extra bolagsstämma samt att sammankalla bolagsstämma tillämpas 8 kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag.

Förvaltningsrådet får inte ges andra uppgifter eller rätt att företräda bolaget.

Föreslagen lydelse

Förvaltningsrådet skall ha en ordförande och en vice ordförande, vilka förvaltningsrådet väljer inom sig och av vilka den ena skall vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Förvaltningsrådets ordförande och vice ordförande kan också väljas av bolagsstämman, om så bestäms i bolagsordningen.

Vad som i 6 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om förfarandet i avsaknad av behörig styrelse tillämpas även i fråga om förvaltningsråd. På förvaltningsrådet och dess ledamöter skall dessutom tillämpas vad som i 6 kap. 3—6 § i aktiebolagslagen föreskrivs om styrelsens beslutsfattande, jäv och sammanträde samt vad som i 6 kap. 11—13 § och 22 § i aktiebolagslagen föreskrivs om styrelseledamöters mandattid, avgång och entledigande och om förvaltningsrådets rätt att få uppgifter och vad som i 24 kap. 3 § i aktiebolagslagen föreskrivs om skiljeförfarande.

Vad som i denna lag föreskrivs om ledamöter i förvaltningsrådet skall på motsvarande sätt tillämpas på suppleanterna.

9 c §

Valutskott

Förslag till arvoden för ledamöterna i förvaltningsrådet och utnämningen till ledamöter i förvaltningsrådet bereds för bolagsstämman av ett valutskott som valts av förvaltningsrådet och vars ledamöter skall vara ledamöter i arbetspensionsförsäkringsbolagets förvaltningsråd eller styrelse.

Valutskottet har en ordförande och en vice ordförande, av vilka den ena skall vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Av ledamöterna i valutskottet väljs hälften bland personer som föreslagits av försäkringstagarnas representanter i förvaltningsrådet och hälften bland personer som föreslagits av de försäkrades representanter i förvaltningsrådet.

Valutskottet bereder för förvaltningsrådet förslag till styrelseledamöternas arvoden och utnämningen till styrelseledamöter.

Valutskottet bereder för förvaltningsrådet förslag till styrelseledamöternas arvoden och utnämningen till styrelseledamöter.

I bolagsordningen bestäms närmare om valutskottets sammansättning och hur ledamöterna väljs samt om valutskottets verksamhet.

9 d §

Styrelsemedlemmar och ordförande

Styrelsemedlemmarna skall vara ansedda och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen skall det också finnas god sakkunskap om placeringsverksamhet.

Försäkringstagarna och de försäkrade skall vara representerade i arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse. Representanterna skall väljas bland de personer som har föreslagits av de centrala arbetsgivar- och löntagarcentralorganisationerna. De skall vara lika många och de skall sammanlagt utgöra minst hälften av medlemsantalet i styrelsen.

Styrelsen väljer ordförande och vice ordförande inom sig, och av dem skall den ena vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Styrelsens ordförande och vice ordförande kan också utses av förvaltningsområdet, om så bestäms i bolagsordningen. Vid lika röstetal avgörs valet av ordförande och vice ordförande genom lottning.

Vad denna lag bestämmer om styrelsemedlemmar skall på motsvarande sätt tillämpas på suppleanterna.

9 d §

Förvaltningsrådets uppgifter

Förvaltningsrådet väljer ledamöterna i arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse och fastställer deras arvoden samt övervakar bolagets förvaltning, som styrelsen och verkställande direktören ansvarar för.

I fråga om förvaltningsrådets rätt att kräva sammankallande av extra bolagsstämma och att sammankalla bolagsstämma tillämpas 5 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen. Förvaltningsrådet får inte ges andra uppgifter eller rätt att företräda bolaget.

9 e §

Styrelseledamöter och ordförande

Till styrelsen skall väljas minst tre ledamöter.

Styrelseledamöterna skall vara ansedda och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen skall det också finnas god sakkunskap om placeringsverksamhet.

Försäkringstagarna och de försäkrade skall vara representerade i arbetspensions-

försäkringsbolagets styrelse. Representanterna i fråga skall väljas bland de personer som har föreslagits av de centrala arbetsgi-
var- och löntagarcen-
tralorganisationerna. Försäkringstagarna och de försäkrade skall ha lika många representanter var och sammanlagt skall dessa representanter utgöra minst hälften av antalet ledamöter i styrelsen.

Styrelsen väljer ordförande och vice ordförande inom sig, och av dem skall den ena vara en person som har föreslagits av de försäkrades representanter. Styrelsens ordförande och vice ordförande kan också utses av förvaltningsrådet, om så bestäms i bolagsordningen. Vid lika röstetal avgörs valet av ordförande och valet av vice ordförande genom lottning. Ordföranden får inte vara i 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen avsedd ansvarig försäkringsmatematiker i bolaget.

Vad som i denna lag och i de bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som tillämpas med stöd av denna lag föreskrivs om styrelseledamöter skall på motsvarande sätt tillämpas på suppleanterna.

9 f §

Bestämmelser i försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen som skall tillämpas på styrelsen

På ett arbetspensionsförsäkringsbolags styrelse och dess ledamöter samt på bolagets övriga representanter tillämpas dessutom vad som i 6 kap. 4 § 5 mom. och 10 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen föreskrivs om skyldigheten anmäla om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning och vad som i 6 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om förfarandet när en behörig styrelse saknas. Dessutom tillämpas på styrelsen och dess ledamöter bestämmelserna i 6 kap. 2—7 §, 11—16 § och 25—28 § i aktiebolagslagen.

11 §

Verkställande direktör

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag har en verkställande direktör, som styrelsen utser. Om bolaget har en ställföreträdare för verkställande direktören, skall på honom eller henne tillämpas vad denna lag föreskriver om verkställande direktören.

Verkställande direktören skall vara ansedd och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, placeringsverksamhet och företagsledning.

Verkställande direktören får inte vara medlem i bolagets förvaltningsråd eller styrelse.

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara medlem av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör

Ordföranden för samt två tredjedelar av de övriga medlemmarna i förvaltningsrådet och styrelsen skall vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för

11 §

Verkställande direktör

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag har en verkställande direktör, som styrelsen utser. Om bolaget har en ställföreträdare för verkställande direktören, skall på *denne* tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om verkställande direktören.

Verkställande direktören skall vara väl ansedd och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, placeringsverksamhet och företagsledning. *Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker enligt 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen får inte vara bolagets verkställande direktör.*

Verkställande direktören får inte vara ledamot i bolagets förvaltningsråd eller styrelse.

På ett arbetspensionsförsäkringsbolags verkställande direktör tillämpas dessutom vad som i 6 kap. 4 § 5 mom. och 10 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen föreskrivs om skyldigheten att anmäla eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. Dessutom tillämpas på verkställande direktören vad som föreskrivs om styrelseledamöter i 6 kap. 2 § 2 mom., 4, 17, 18, 25 och 26 § i aktiebolagslagen.

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara ledamot av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

Ordföranden för samt två tredjedelar av de övriga ledamöterna i förvaltningsrådet och styrelsen skall vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för

Gällande lydelse

eller medlem i förvaltningsrådet eller styrelsen för samma eller ett annat försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning eller ett kreditinstitut eller finansinstitutt eller en sådan holdingsammanslutning eller ett sådant fondbolag enligt 4 § i kreditinstitutslagen som har bestämmanderätt i ett kreditinstitut eller finansinstitutt eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda konglomerat som försäkringsbolaget, instituttet, sammanslutningen eller fondbolaget.

12 a §

Ledningen av ett arbetspensionsförsäkringsbolag

Styrelsen och verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall leda bolaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag och dess holdingsammanslutning skall omedelbart meddela ändringar i fråga om sina styrelsemedlemmar och sin verkställande direktör till Försäkringsinspektionen.

13 §

Revision

De centrala arbetsgivarorganisationerna och de centrala löntagarorganisationerna har rätt att kräva tillsättande av en revisor att delta i revisionen vid sidan av de övriga revisorerna. Ett förslag om detta skall framläggas för bolagsstämma där valet av revisorer skall förrättas eller där ärendet enligt kallelsen till stämman skall behandlas. Om bolagsstämman inte väljer en sådan revisor, kan centralorganisationen hos vederbörande ministerium anhålla om att en revisor tillsätts. Ministeriet kan, efter att ha hört arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse, förordna en revisor för tiden till och med ordinarie bolagsstämma under följande räkenskapsperiod eller till utgången av mandattiden för bolagets revisorer enligt bo-

Föreslagen lydelse

eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen för samma eller ett annat försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning eller ett kreditinstitut eller finansinstitutt eller *ett sådant holdingföretag* eller ett sådant fondbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitutt eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda konglomerat som *dess*.

12 a §

Holdingsammanslutningens ledning

Utan hinder av vad som i 1 § 3 mom. föreskrivs tillämpas 6 kap. 4 § 1, 3 och 5 mom. och 10 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen på ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutnings styrelse och verkställande direktör.

13 §

Revision

Bode de centrala arbetsgivarcentralorganisationerna och de centrala löntagarcentralorganisationerna har rätt att kräva tillsättande av en revisor att delta i revisionen vid sidan av de övriga revisorerna. Ett förslag om detta skall framläggas för den bolagsstämma där valet av revisorer skall förrättas eller där ärendet enligt kallelsen till stämman skall behandlas. Om bolagsstämman inte väjer en sådan revisor, kan centralorganisationen hos Försäkringsinspektionen anhålla om att en revisor tillsätts. Försäkringsinspektionen kan, efter att ha hört arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse, förordna en revisor för tiden till och med den ordinarie bolagsstämman under följande räkenskapsperiod eller till utgång-

lagsordningen.

en av mandattiden för bolagets revisorer enligt bolagsordningen.

13 a §

Granskning av täckningsförteckningen

Arbetspensionsförsäkringsbolagets revisor skall minst en gång per år och, på Försäkringsinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om den i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) avsedda täckningsförteckningen och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som uppställts i nämnda lag och de föreskrifter och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

14 §

Ansvarsskuld

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av framtida försäkringsfall till den del det för bolaget har uppkommit ansvar enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) eller lagen om pension för företagare. Som premieansvar betraktas även det ansvar som reserverats för nedsättningar av försäkringsavgifter eller andra motsvarande förmåner enligt 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och för täckning av de förluster som avses nedan och som är uppdelat i en på försäkringstagarna fördelat del (*fördelat tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelat del (*ofördelat tilläggsförsäkringsansvar*). Det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret får endast användas för sådana nedsättningar av försäkringsavgifter eller andra motsvarande förmåner som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret kan användas för att täcka förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunderna för beräkning av ansvarsskulden samt också för att täcka annan förlust.

14 §

Ansvarsskuld

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av framtida försäkringsfall till den del som bolaget blivit ansvarigt enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare. Som premieansvar betraktas även sådant ansvar som reserverats för nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner enligt 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och för täckande av nedan nämnda förluster, och som indelas i en del som fördelas till försäkringstagarna (*fördelat tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelat del (*ofördelat tilläggsförsäkringsansvar*). *Fördelat tilläggsförsäkringsansvar* får endast användas till nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare. *Ofördelat tilläggsförsäkringsansvar* kan användas för att täcka en förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunden för beräkning av ansvarsskulden och även för att täcka andra förluster.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas och täckning av ansvarsskulden

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall täcka ansvarsskulden enligt 14 § så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) och dessutom med beaktande av bestämmelserna om täckning i 10 kap. 3 § 1 och 3 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 10 § 2 mom. i lagen om pension för företagare och skulden till följd av premierna.

21 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar

Utan hinder av lagen om försäkringsbolag och lagen om aktiebolag hör av de tillgångar som överstiger skulderna i ett arbetspensionsförsäkringsbolag till aktieägarna eller innehavarna av garantiandelarna i samband med likvidation eller upplösning av bolaget,

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas och täckning för ansvarsskulden

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall täcka ansvarsskulden enligt 14 § så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas fås genom att de poster som anges i 10 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen dras av från den ansvarsskuld som avses i 14 §.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare och skulden som följer av premierna.

Utöver vad som bestäms i 1—3 mom. skall ett arbetspensionsförsäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Till den täckningsförteckning som avses i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden skall bifogas en förteckning i vilken antecknas

1) i 4 mom. avsedda sakrättsligt skyddade fordringar, och

2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig, och

3) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig.

21 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar

Utan hinder av försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen hör av de tillgångar som överstiger skulderna i ett arbetspensionsförsäkringsbolag till aktieägarna eller innehavarna av garantiandelarna i samband med likvidation eller upplösning av bolaget,

överlåtelse av försäkringsbeståndet eller annan reglering vid fördelning av tillgångar en sådan andel av placeringarna i bolagets eget kapital och av en skälig beräknad avkastning på dem som motsvarar aktierna och garantiandelarna. Den övriga delen av de tillgångar som överstiger skulderna, uppskrivningsfonden medräknad, tillhör försäkringstagarna såsom en del av försäkringsbeståndet, vars tillgångar skall användas för de försäkrades pensionsskydd. Bestämmelser om innehållet i denna paragraf skall tas in i bolagsordningen.

Vederbörande ministerium meddelar vid behov föreskrifter om verkställigheten av 1 mom.

22 §

Vinstutdelning till delägarna

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags medel får utbetalas till delägarna endast enligt vad som i denna lag eller lagen om försäkringsbolag bestäms om vinstutdelning, utbetalning vid nedsättning av aktiekapitalet, överkursfonden eller reservfonden och utskiftning vid bolagets upplösning. Som vinstutdelning betraktas inte överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel om vinstutdelning skall i tillämpliga delar iaktas vid betalning av ränta på sådana garantiandelar som medför delägarskap i ett ömsesidigt bolag.

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets verksamhetskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 §.

överlåtelse av försäkringsbeståndet eller annan reglering vid fördelning av tillgångar en sådan andel av placeringarna i bolagets eget kapital och av en skälig beräknad avkastning på dem som motsvarar aktierna och garantiandelarna. Den övriga delen av de tillgångar som överstiger skulderna, uppskrivningsfonden medräknad, tillhör försäkringstagarna såsom en del av försäkringsbeståndet, vars tillgångar skall användas för de försäkrades pensionsskydd. Bestämmelser om innehållet i denna paragraf skall tas in i bolagsordningen.

22 §

Vinstutdelning till delägarna

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags medel får utbetalas till delägarna endast enligt vad som i denna lag och försäkringsbolagslagen bestäms om vinstutdelning samt utbetalning vid *minskning* av aktiekapitalet och utskiftning vid bolagets upplösning. Som vinstutdelning betraktas inte överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom.

Bestämmelserna om vinstutdelning i detta kapitel skall i tillämpliga delar iaktas vid betalning av ränta på garantiandelar.

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets verksamhetskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 §, om bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller utdelas om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att verksamhetskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom., till att

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

24 §

Hur tillgångarna får användas

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags tillgångar får inte användas för ändamål som är främmande för bolagets verksamhet.

Bolagsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträts av delägare med minst två tredjedelar av det vid stämman företrädade röstetalet, av vinsten till allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp, vilka i förhållande till det egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

25 §

Beviljande av lån eller ställande av säkerhet

Penninglån får beviljas en aktieägare eller innehavare av garantiandelar i ett arbetspensionsförsäkringsbolag, en annan sammanslutning inom samma koncern som arbetspensionsförsäkringsbolaget, en medlem av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktören i arbetspensionsförsäkringsbolaget eller ovan nämnda andra sammanslutning endast inom gränserna för de såsom vinst utdelningsbara medel enligt 12 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag och denna lag och endast under förutsättning att för lånet finns borgen som har ställts av en depositionsbank som beviljats koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller någon annan betryggande säkerhet. Detsamma gäller penninglån till den som är make till eller lever under äktenskapsliknande förhållanden med en ovan avsedd person, är släkt i rätt upp- eller nedstigande led med en sådan person, med hans make eller med någon som lever under äktenskapsliknande förhållanden med personen i fråga samt den som är make till eller lever under äktenskapsliknande förhållanden med en så-

24 §

Hur tillgångarna får användas

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags tillgångar får inte användas för ändamål som är främmande för bolagets verksamhet.

Bolagsstämman kan besluta om en gåva för ett allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål, om gåvans belopp med hänsyn till användningsändamålet samt arbetspensionsförsäkringsbolagets ställning och övriga omständigheter kan anses skäligt. Styrelsen får för detta ändamål använda medel som med beaktande av bolagets ställning är av ringa betydelse.

(upphävs)

dan släkting. Säkerhet får på det sätt som närmare bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ställas endast för arbetspensionsförsäkringsbolagets egna eller ett sådant bolags förpliktelser som hör till arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern.

I styrelsens protokoll skall särskilt antecknas varje lån som beviljats eller säkerhet som ställts med stöd av 1 mom. Av anteckningen skall framgå villkoren för lånet eller säkerheten samt de säkerheter gäldenären ställt.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller dock inte penninglån som grundar sig på premierna för en försäkring enligt lagen om pension för arbetstagare (**återbelåning**) eller penninglån till ett bolag vars verksamhet kan anses ansluta sig till arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhet eller som är ett bostads- eller fastighetsbolag. För penninglån som avses i detta moment skall dock finnas säkerhet enligt 1 mom.

26 §

OrdnanDET av placeringsverksamheten

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags medel skall placeras på ett inkomstbringande och betryggande sätt.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags penningmedel och andra tillgångar skall hållas åtskilda från de tillgångar som tillhör ett annat bolag inom arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern eller någon annan sammanslutning eller stiftelse.

Ekonomiförvaltningen vid ett arbetspensionsförsäkringsbolag och skötseln av betalningsrörelsen skall ordnas så att medlen inte används för *ordnande av* ekonomiförvaltningen eller *skötseln av* betalningsrörelsen vid ett annat bolag inom arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern eller någon annan sammanslutning eller stiftelse.

Av särskilda skäl kan bolaget i ringa mån avvika från vad som i 3 mom. bestäms om skötseln av betalningsrörelsen så som *vederbörande ministerium* närmare bestämmer.

26 §

OrdnanDET av placeringsverksamheten

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags medel skall placeras på ett inkomstbringande och betryggande sätt.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags penningmedel och andra tillgångar skall hållas åtskilda från de tillgångar som tillhör ett annat bolag inom arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern eller någon annan sammanslutning eller stiftelse.

Ekonomiförvaltningen *och betalningsrörelsen vid ett arbetspensionsförsäkringsbolag* skall ordnas så att medlen inte används för ekonomiförvaltningen eller betalningsrörelsen vid ett annat bolag inom arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern eller någon annan sammanslutning eller stiftelse.

Av särskilda skäl kan bolaget i ringa mån så som *Försäkringsinspektionen* närmare bestämmer avvika från vad som i 3 mom. bestäms om skötseln av betalningsrörelsen.

9 a kap.

Konkurrenstillsyn

28 a §

Bestämmelser om konkurrenstillsyn

För att trygga en sund och fungerande konkurrens mot skadliga konkurrensbegränsningar skall i arbetspensionsförsäkringsbolagens verksamhet, utöver lagen om konkurrensbegränsningar, detta iaktas kapitel.

28 b §

Försäkringsinspektionens konkurrenstillsyn

Försäkringsinspektionen skall följa arbetspensionsförsäkringsbolagens konkurrensförhållanden, utreda konkurrensbegränsningar, vidta åtgärder för undanröjande av skadliga verkningar av konkurrensbegränsningar och ta konkurrensfrämjande initiativ.

I tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolagen skall Försäkringsinspektionen också ta hänsyn till konkurrenskraven.

Försäkringsinspektionen och Konkurrensverket skall samarbeta med varandra på ett ändamålsenligt sätt.

28 c §

Remissförfarande

Konkurrensverket skall begära utlåtande av Försäkringsinspektionen när det behandlar en konkurrensbegränsning som huvudsakligen gäller arbetspensionsförsäkringsverksamhet.

28 d §

Tryggande av de försäkrade förmånerna

När verkningarna av konkurrensbegränsningar bedöms skall även synpunkter som gäller tryggandet av de försäkrade förmånerna beaktas.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i lagen om försäkringsbolag. Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de förmåner som försäkringarna omfattar, om den inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Försäkringsinspektionen anser att åtgärden är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Innan samtycke ges skall till Försäkringsinspektionen i fråga om det bolag som skall överlåtas lämnas in en beräkning över bolagets ansvarsskuld och täckningen av den samt över bolagets verksamhetskapital. Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som Försäkringsinspektionen anser nödvändiga för att trygga de förmåner som försäkringarna omfattar eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

När det gäller fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning iakttas i övrigt vad som i 16, 16 a och 16 b kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning.

Med det försäkringsbestånd som överlåts vid fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning övergår till det övertagande bolaget av de medel som enligt 21 § hör till försäkringstagarna en del som motsvarar det försäkringsbestånd som överlåts.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i *försäkringsbolagslagen*. Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de *försäkrade förmånerna*, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Försäkringsinspektionen anser att *överlåtelserna av försäkringsbeståndet* är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. *Till Försäkringsinspektionen skall i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och täckningen för den samt över bolagets verksamhetskapital.* Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som Försäkringsinspektionen anser nödvändiga för att trygga de *försäkrade förmånerna* eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

När det gäller fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet iakttas i övrigt vad som *föreskrivs i 19 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—19 §, 20 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—17 §, samt 21 kap. 1—5 §, 8—11 §, 12 § 3 mom. och 13—16 § i försäkringsbolagslagen.*

Med det försäkringsbestånd som överlåts vid fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning övergår till det övertagande bolaget av de tillgångar som enligt 21 § hör till försäkringstagarna en del som motsvarar det försäkringsbestånd som överlåts.

Försäkringsinspektionen skall be Konkursverket om ett utlåtande över en sådan ansökan som avses i 1 mom., om det arrangemang som avses i ansökan omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lagen om konkurrensbegränsningar.

29 b §

29 b §

*Arbetspensionsförsäkringsbolagets beslutsfattande vid överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd**Arbetspensionsförsäkringsbolagets beslutsfattande vid överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd*

Beslut om sådan överlåtelse av ett försäkringsbestånd som avses i detta kapitel fattas av arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse, om det försäkringsbestånd som överläts utgör högst tio procent av arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvarsskuld enligt 14 §. Härvid skall som styrelsens beslut gälla den åsikt som mer än hälften av de närvarande har biträtt eller, om rösterna faller lika, den åsikt som ordföranden har omfattat.

I övrigt fattar arbetspensionsförsäkringsbolagets bolagsstämma beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Beslutet skall då fattas i enlighet med 16 a kap. 8 § lagen om försäkringsbolag.

Beslut om sådan överlåtelse av ett försäkringsbestånd som avses i detta kapitel fattas av arbetspensionsförsäkringsbolagets styrelse, om det försäkringsbestånd som överläts utgör högst tio procent av arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvarsskuld enligt 14 §. I detta fall skall som styrelsens beslut gälla den åsikt som mer än hälften av de närvarande har biträtt eller, om rösterna faller lika, den åsikt som ordföranden har omfattat.

I övrigt fattar arbetspensionsförsäkringsbolagets bolagsstämma beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Beslutet skall då fattas *med kvalificerad majoritet i enlighet med 5 kap. 20 § i försäkringsbolagslagen.*

29 c §

29 c §

*Försäkringsinspektionens samtycke till överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd**Försäkringsinspektionens samtycke till överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd*

Inom fyra månader efter det att arbetspensionsförsäkringsbolaget och den övertagande pensionsanstalten har ingått avtal om överlåtelse av försäkringsbeståndet skall de ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till överlåtelseavtalet.

När det gäller en i 1 mom. avsedd ansökan skall Försäkringsinspektionen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredning skall avslås, på den övertagande pensionsanstaltens bekostnad låta kungöra ansökan i Officiella tidningen. I kungörelsen skall de som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av den utsatt tid som får vara högst två månader.

Försäkringsinspektionen skall förplikta den övertagande pensionsanstalten att utan dröjsmål sörja för att det i enlighet med Försäkringsinspektionens anvisningar in-

Inom fyra månader efter det att arbetspensionsförsäkringsbolaget och den övertagande pensionsanstalten har ingått avtal om överlåtelse av försäkringsbeståndet skall de ansöka om Försäkringsinspektionens samtycke till överlåtelseavtalet. *Om Försäkringsinspektionen inte anser att ansökan utan vidare utredning skall avslås skall inspektionen på den övertagande pensionsanstaltens bekostnad låta kungöra ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet i den officiella tidningen. I kungörelsen skall de som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av inspektionen utsatt tid, som får uppgå till minst en månad och högst två månader.*

Försäkringsinspektionen skall förplikta den övertagande pensionsanstalten att utan dröjsmål sörja för att det i enlighet med Försäkringsinspektionens anvisningar in-

formeras om kungörelsen på den arbetsgivares anslagstavla vars försäkring det överlåtna försäkringsbeståndet gäller.

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till att ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd överläts, om åtgärden inte inkräktar på de förmåner som försäkringarna omfattar och om den inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

Den övertagande pensionsanstalten skall underrätta de pensionstagare eller andra förmånstagare som omfattas av försäkringsbeståndet om överföringen av försäkringsbeståndet senast i samband med utbetalningen av de första förmånerna efter överföringen.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter *och anvisningar* om den ansökan som avses i denna paragraf och om de utredningar som behövs för ansökan.

29 e §

Verksamhetskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Arbetspensionsförsäkringsbolaget skall överlåta ofördelat tilläggsförsäkringsansvar till ett belopp som i den övertagande pensionsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare (*verksamhetskaptal som överförs*).

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställs det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Försäkringsinspektionen som en fast procentandel av den ansvarsskuld som skall användas vid beräkningen av solvensen. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas två gånger i kalenderåret före ut-

formeras om kungörelsen på den arbetsgivares anslagstavla vars försäkring det överlåtna försäkringsbeståndet gäller.

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till att ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd överläts, om åtgärden inte inkräktar på de *försäkrade förmånerna* och om den inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

Den övertagande pensionsanstalten skall underrätta de pensionstagare eller andra förmånstagare som omfattas av försäkringsbeståndet om överföringen av försäkringsbeståndet senast i samband med utbetalningen av de första förmånerna efter överföringen.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i denna paragraf och om de *uppgifter* som behövs i ansökan.

29 e §

Verksamhetskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Arbetspensionsförsäkringsbolaget skall överlåta ofördelat tilläggsförsäkringsansvar till ett belopp som i den övertagande pensionsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare (*verksamhetskaptal som överförs*).

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställs det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Försäkringsinspektionen som en fast procentandel av den ansvarsskuld som skall användas vid beräkningen av solvensen. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas två gånger i kalenderåret före ut-

Gällande lydelse

gången av juni och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande juli och januari månad. Försäkringsinspektionen skall kalenderårsvis före utgången av april och oktober göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

Som beloppet av det verksamhetskapital som överförs används den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. och som gäller vid den tidpunkt då avtalet om överlåtelse av försäkringsbeståndet ingås.

Om beloppet av det verksamhetskapital som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, skall ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlåtas en andel av bolagets verksamhetskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts. Vid beräkningen av den andel som det försäkringsbestånd som överläts utgör av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital skall bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på bolagets verksamhetskapital.

31 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett arbetspensionsförsäkringsbolag att överlåta eller pantsätta egendom,

1) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller kraven enligt 15 § i fråga om beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas eller täckning av ansvarsskulden,

2) av synnerligen vägande skäl, om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 17 § och Försäkringsinspektionen har grundad anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller Försäkringsinspektionen anser att bolaget håller på att

Föreslagen lydelse

gången av juni och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande juli och januari månad. Försäkringsinspektionen skall kalenderårsvis före utgången av april och oktober göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

Som beloppet av det verksamhetskapital som överförs används den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. och som gäller då avtalet om överlåtelse av försäkringsbeståndet ingås.

Om beloppet av det verksamhetskapital som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, skall ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlåtas en andel av bolagets verksamhetskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts. Vid beräkningen av den andel som det försäkringsbestånd som överläts utgör av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital skall bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på bolagets verksamhetskapital.

(upphävs)

råka i en sådan situation.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett arbetspensionsförsäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 14 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

32 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets försäkringsmatematiker

Den som vid ett arbetspensionsförsäkringsbolag är sådan försäkringsmatematiker som avses i 18 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag kan inte samtidigt vara försäkringsmatematiker vid ett annat försäkringsbolag om vederbörande ministeri[um] inte av särskilda skäl beviljar undantag från detta.

33 a §

Skadeståndsskyldighet

Vad som i 17 kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om skadeståndsskyldighet som tillämpas på försäkringsbolag gäller också skada som förorsakats genom överträdelse av denna lag eller grunderna för lagstadgad pensionsförsäkring.

32 §

*Arbetspensionsförsäkringsbolagets **ansvariga** försäkringsmatematiker*

Den som vid ett arbetspensionsförsäkringsbolag är sådan ansvarig försäkringsmatematiker som avses i 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen kan inte samtidigt vara ansvarig försäkringsmatematiker vid ett annat försäkringsbolag om *Försäkringsinspektionen* inte av särskilda skäl beviljar undantag från detta.

33 a §

Skadeståndsskyldighet

Vad som i 28 kap. i försäkringsbolagslagen bestäms om skadeståndsskyldighet som tillämpas på försäkringsbolag gäller också skada som förorsakats genom överträdelse av denna lag eller grunderna för lagstadgad pensionsförsäkring.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. behöver en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot eller verkställande direktören inte visa att han eller hon har handlat omsorgsfullt om den skada som avses i 28 kap. 2 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen har orsakats genom överträdelse av 2 eller 3 §, 6 § 1 mom., 19 § eller 22 § 1 mom. i denna lag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

33 b §

Tillämpning av bestämmelserna på Försäkringsinspektionen

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

(upphävs)

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 6 § 3 mom., 14 § 2 mom., 15 § 2 mom., 17 § 3 och 4 mom., 18 § 4 mom., 19 § 2 mom., 21 § 2 mom., 23 § 2 mom., 25 § 1 mom. och 27 § 5 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Utan hinder av vad som föreskrivs i 11 § 2 mom. kan ett bolags ansvariga försäkringsmatematiker som vid denna lags ikraftträdande är utnämnd till verkställande direktör fortsätta som verkställande direktör även efter att denna lag har trätt i kraft

5.

Lag**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 2 § 2 mom., 20 a §, 40 § 6 mom., 40 b § 4 mom., 61 och 85 §, av dem 20 a § sådan den lyder i lag 80/1999 och 40 § 6 mom. samt 40 b § 4 mom. sådana de lyder i lag 1321/2004,

ändras 1 § 1 och 2 mom., 2 § 1 mom. 1, 2, 5, 6, 8, 14 och 15 punkten, 3—5, 7—15, 15 a, 15 e, 16—22, 22 a—22 c, 23, 24, 28—34, 34 a, 37—39, 39 a, 40 och 40 a §, 40 b § 3 och 5 mom., 41 § 1 mom., 42—49, 49 a och 52 §, 57 § 1 och 2 mom., 60, 63 a, 64—66 och 68 §, 70 § 1 mom. 3 och 5 punkten, 71 och 72 §, 73 § 3 mom., 74 och 76 §, i 79 § rubriken och 1 mom., i 79 § 2 mom. det inledande stycket och 11 punkten, i 79 § 3 mom. det inledande stycket, i 79 § 4 mom. det inledande stycket samt 7 och 10 punkten, i 79 § 6 och 7 mom. samt 80 och 84 §,

av dem 2 § 1 mom. 6 punkten, det inledande stycket i 79 § 3 mom., det inledande stycket i 79 § 4 mom. och 4 mom. 7 punkten samt 6 och 7 mom. samt 80 § sådana de lyder i lag 637/2000, 2 § 1 mom. 8 punkten, 15 a, 47, 49, 49 a och 52 § samt det inledande stycket i 79 § 2 mom. och 2 mom. 11 punkten sådana de lyder i lag 331/2004, 2 § 1 mom. 14 och 15 punkten sådana de lyder i lag 393/2006, 3 och 43 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 950/2000, 7, 10, 12 och 18 § samt 41 § 1 mom. sådana de lyder delvis ändrade i lag 359/2002, 8, 9, 11, 16, 22, 29, 32, 34, 34 a, 39, 42, 44, 64 och 66 § sådana de lyder i sistnämnda lag, 15 § sådan den lyder i sistnämnda lag och i lagarna 331/2004 och 393/2006, 17 § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 393/2006, 19 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1382/2001, 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 363/2001, 22 a—22 c och 60 § sådana de lyder i nämnda lag 363/2001, 28 § sådan den lyder i lag 1206/1998, i nämnda lag 359/2002 och i lag 418/2004, 30 § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 418/2004, 33 § sådan den lyder i lag 1088/1996, 38, 71 och 72 § sådana de lyder i nämnda lag 80/1999, 39 a § sådan den lyder i nämnda lag 359/2002 och i lag 469/2007, 40 § och 40 b § 3 och 5 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1321/2004, 40 a § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 1321/2004, 45 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 80/1999 och 331/2004, 46 § sådan den lyder i lag 418/2004, 63 a § sådan den lyder i lag 488/2003, 65 § sådan den lyder i lag 612/1977 och 356/2002, 68 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 612/1977 och i nämnda lag 356/2002, 76 § sådan den lyder i nämnda lagar 363/2001 och 393/2006, 79 § 1 mom. och 4 mom. 10 punkten sådana de lyder i lag 50/2002 samt 84 § sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 331/2004 samt i lag 718/2005, samt

fogas till 2 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lagar 637/2000, 331/2004 och 393/2006, en ny 6 a och en ny 16 punkt samt till lagen en ny 16 punkt samt till lagen ett nytt 6 § 3 mom., en ny 15 e § och ett nytt 7 a kap. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Utländska försäkringsbolag har rätt att driva försäkringsrörelse i Finland enligt

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Utländska försäkringsbolag har rätt att driva *försäkringsverksamhet* i Finland så

Gällande lydelse

denna lag.

Om utländska försäkringsbolags rätt att i Finland driva lagstadgad försäkringsrörelse gäller dessutom vad som särskilt stadgas därom.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utländskt EES-försäkringsbolag* ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) *försäkringsbolag från tredje land* ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5) *livförsäkring* verksamhet som hör till de livförsäkringsklasser som uppräknas i rådets första direktiv (79/267/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse,

6) *skadeförsäkring* verksamhet som hör till de skadeförsäkringsklasser som uppräknas i rådets första direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring,

8) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för ett utländskt försäkringsbolag producerar tjänster som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet,

Föreslagen lydelse

som föreskrivs i denna lag.

I fråga om utländska försäkringsbolags rätt att i Finland driva lagstadgad *försäkringsverksamhet* gäller dessutom vad som särskilt föreskrivs om detta.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utländskt EES-försäkringsbolag* ett utländskt försäkringsbolag *som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring* och vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) *försäkringsbolag från tredjeland* ett utländskt försäkringsbolag *som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring* och vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet *eller schweiziska edsförbundet*,

5) *livförsäkring* verksamhet som hör till de livförsäkringsklasser som *avses i lagen om försäkringsklasser* (/),

6) *skadeförsäkring* verksamhet som hör till de skadeförsäkringsklasser som *avses i lagen om försäkringsklasser*,

6 a) *återförsäkring* verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG,

8) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för ett utländskt försäkringsbolag producerar tjänster som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet *samt en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för ett eller flera försäkringsbolag genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter; med tjänsteföretag jämföras också bostads- och fastighetssammanslutningar som är dottersammanslutningar till ett försäkringsbolag*,

14) *försäkringsfordran* varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, förmånstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador; de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts *skall också betraktas som försäkringsfordran, och*

15) *tilläggs pensionsverksamhet* verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om de försäkringsklasser som avses i 1 mom. 5 och 6 punkten.

3 §

Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

- 1) återförsäkringsrörelse,
- 2) verksamhet som avses i lagen om försäkringsmäklare (251/93), eller
- 3) sådan koassuransverksamhet som avses i rådets direktiv (78/473/EEG) om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.

14) *försäkringsfordran* varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, förmånstagare eller sådana skadelidande som har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador samt de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts,

15) *tilläggs pensionsverksamhet* verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, samt

16) *captivebolag för återförsäkring* ett återförsäkringsbolag vars syfte är att återförsäkra risker endast för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör; ett återförsäkringsbolag som ägs av ett försäkringsbolag eller av en försäkringsgrupp anses dock inte vara ett captivebolag för återförsäkring.

3 §

Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

- 1) verksamhet som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005), eller
- 2) sådan koassuransverksamhet som avses i rådets direktiv 78/473/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Representation och generalagent

Med representation avses ett utländskt försäkringsbolags agentur eller filial i Finland som leds av en generalagent. Som representation betraktas även ett kontor som förestås av bolagets egen personal, och en person som bedriver självständig verksamhet och har en stående fullmakt att företräda bolaget på samma sätt som en agentur.

Med generalagent avses en fysisk eller juridisk person som leder och sköter ett utländskt försäkringsbolags affärsverksamhet i Finland och som även har rätt att företräda bolaget i alla de rättsförhållanden som hänför sig till verksamheten.

5 §

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Med fritt tillhandahållande av försäkringstjänster avses att ett utländskt EES-försäkringsbolag utgående från ett utländskt driftställe som avses i 2 mom. ingår

- 1) skadeförsäkringsavtal om en sådan i Finland befintlig risk som avses i 6 §,
- 2) livförsäkringsavtal med en fysisk person som är varaktigt bosatt i Finland, *eller*
- 3) livförsäkringsavtal med en juridisk person vars driftställe i Finland avtalet hänför sig till.

Med ett utländskt EES-försäkringsbolags utländska driftställe avses bolagets driftställe i hemstaten och dess representation i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än bolagets hemstat eller i Finland.

4 §

Filial och generalagent

Med *filial* avses ett utländskt försäkringsbolags agentur eller filial i Finland som leds av en generalagent. Som *filial* betraktas även ett kontor som bolagets egen personal *sköter*, och en person som bedriver självständig verksamhet och har en stående fullmakt att företräda bolaget på samma sätt som en agentur.

Med generalagent avses en fysisk eller juridisk person som leder och *har hand om* ett utländskt försäkringsbolags affärsverksamhet i Finland och som även har rätt att företräda bolaget i alla de rättsförhållanden som hänför sig till verksamheten.

5 §

Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Med fritt tillhandahållande av försäkringstjänster avses att ett utländskt EES-försäkringsbolag *som bedriver återförsäkringsverksamhet i Finland eller på* ett utländskt driftställe som avses i 2 mom. ingår

- 1) skadeförsäkringsavtal om en sådan i Finland befintlig risk som avses i 6 §,
- 2) livförsäkringsavtal med en fysisk person som är varaktigt bosatt i Finland, *eller*
- 3) livförsäkringsavtal med en juridisk person vars driftställe i Finland avtalet hänför sig till,

Med ett utländskt EES-försäkringsbolags utländska driftställe avses bolagets driftställe i hemstaten och dess *filial* i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än bolagets hemstat eller i Finland.

6 §

Risk som är belägen i Finland

Vid import av ett motorfordon till Finland är risken med avvikelser från 1 mom. 2 punkten belägen i Finland i trettio dagar

från det att fordonsköparen godkände leveransen.

2 kap.

Inledande och avslutande av verksamheten

7 §

En representations etableringsanmälan

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få en anmälan med tillräckliga uppgifter om den tilltänka representationens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten anses inrättande av en representation i Finland.

Till anmälan skall fogas ett av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat utfärdat intyg över att försäkringsbolaget, med beaktande av den planerade verksamheten, uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i de direktiv som nämns i 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten.

8 §

Försäkringsinspektionens svar

Försäkringsinspektionen skall inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i 7 § underrätta ifrågavarande myndighet om de villkor som med hänsyn till allmän fördel gäller för försäkringsrörelse i Finland.

2 kap.

Inledande och avslutande av verksamheten

7 §

En filials etableringsanmälan

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva *direktförsäkringsverksamhet* i Finland med stöd av etableringsrätten, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få en anmälan med tillräckliga uppgifter om den tilltänka *filialens* affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten anses *även* inrättande av en filial i Finland.

Dessutom behövs ett intyg som utfärdats ett av den myndighet i bolagets hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamhet över att försäkringsbolaget, med beaktande av den planerade verksamheten, uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i *Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring och rådets första direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring.*

8 §

Försäkringsinspektionens svar

Försäkringsinspektionen skall inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i 7 § underrätta ifrågavarande myndighet om de villkor som med hänsyn till allmänt intresse gäller för *försäkringsverksamhet* i Finland.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

9 §

*Inledande av en representations verksamhet**Inledande av en **filial**s verksamhet*

En representation kan börja bedriva försäkringsrörelse i Finland när det utländska EES-försäkringsbolaget av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten har fått uppgift om de villkor som avses i 8 §, dock senast två månader efter att den myndighet som i hemstaten utövar tillsyn över försäkringsverksamheten underrättade försäkringsbolaget om att uppgifterna om inrättande av representationen sänts till Försäkringsinspektionen.

En *filial* kan börja bedriva *direkt försäkringsverksamhet* i Finland när det utländska EES-försäkringsbolaget av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten har fått uppgift om de villkor som avses i 8 §, dock senast två månader efter *det* att den myndighet som i hemstaten utövar tillsyn över försäkringsverksamheten *har underrättat* försäkringsbolaget om att *den i 7 § avsedda anmälan* sänts till Försäkringsinspektionen.

10 §

10 §

*Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster**Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster*

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland på basis av friheten att tillhandahålla tjänster, skall den myndighet i försäkringsbolagets hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten underrätta Försäkringsinspektionen om saken.

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva *direkt försäkringsverksamhet* i Finland *som fritt tillhandahållande av tjänster*, skall *Försäkringsinspektionen* av den myndighet i försäkringsbolagets hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få en anmälan till vilken skall bifogas

Till anmälan fogas följande handlingar och utredningar som har givits av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat:

1) intyg över att försäkringsbolaget med beaktande av den planerade verksamheten uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i de direktiv som nämns i 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten,

1) *ett* intyg över att försäkringsbolaget med beaktande av den planerade verksamheten uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i de direktiv som nämns i 7 § 2 mom.,

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

11 §

11 §

*Inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster**Inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster*

Ett utländskt EES-försäkringsbolag får börja fritt tillhandahålla försäkringstjänster i

Ett utländskt EES-försäkringsbolag får börja fritt tillhandahålla försäkringstjänster

Finland sedan bolaget av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat har underrättats om att myndigheten har sänt anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster till Försäkringsinspektionen.

12 §

Ändrade uppgifter

Om det sker en ändring i de uppgifter som ingår i anmälningarna enligt 7 eller 10 § och som ett utländskt EES-försäkringsbolag har gett den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i hemstaten, iaktas *i tillämpliga delar* förfarandet enligt 8 och 9 § eller på motsvarande sätt enligt 11 §.

Om ändringar i de uppgifter som ingår i representationens etableringsanmälan skall försäkringsbolaget dessutom underrätta Försäkringsinspektionen minst en månad innan den planerade ändringen görs.

3 kap.

Tillsyn

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat har rätt att efter att ha underrättat Försäkringsinspektionen om saken inspektera, antingen själv eller genom sin representant, den verksamhet som det utländska EES-försäkringsbolagets representation i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet

som gäller direkt försäkringsverksamhet i Finland sedan bolaget av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat har underrättats om att myndigheten har sänt anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster till Försäkringsinspektionen.

12 §

Ändrade uppgifter

Om det sker en ändring i de uppgifter som ingår i anmälningarna enligt 7 eller 10 § och som ett utländskt EES-försäkringsbolag har gett den myndighet i hemstaten som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten, iaktas förfarandet enligt 8 och 9 § eller på motsvarande sätt enligt 11 §.

Försäkringsbolaget skall underrätta Försäkringsinspektionen om ändringar i de uppgifter som ingår i filialens etableringsanmälan minst en månad innan den planerade ändringen görs.

3 kap.

Tillsyn

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat har rätt att efter att ha underrättat Försäkringsinspektionen om saken inspektera, antingen själv eller genom sin representant, den verksamhet som det utländska EES-försäkringsbolagets *filial* i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet

Gällande lydelse

till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i hemstaten inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställts för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet eller helt förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kapitalkraven.

15 a §

Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden

Ett beslut enligt lagstiftningen i hemstaten för ett utländskt EES-försäkringsbolag om att inleda rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller bolaget skall *utan särskilda formaliteter* träda i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i bolagets hemstat.

När Försäkringsinspektionen har under rättats om beslutet om rekonstruktionsåtgärderna eller likvidationsförfarandena skall Försäkringsinspektionen låta kungöra beslutet i den officiella tidningen och, om bolaget har en representation i Finland, underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på representationens hemort. Samtidigt som beslutet kungörs

Föreslagen lydelse

till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i hemstaten inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställts för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i *försäkringsbolagslagen (/)* och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet eller helt förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kraven gällande eget kapital.

15 a §

Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden

Ett beslut enligt lagstiftningen i hemstaten för ett utländskt EES-försäkringsbolag om att inleda rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller bolaget skall träda i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i bolagets hemstat.

När Försäkringsinspektionen har under rättats om beslutet om rekonstruktionsåtgärderna eller likvidationsförfarandena skall Försäkringsinspektionen låta kungöra beslutet i den officiella tidningen, *om bolaget har en filial i Finland eller om en i 10 § avsedd anmälan om bolagets avsikt att som fritt tillhandahållande av tjänster bedriva försäkringsverksamhet i Finland har läm-*

skall anges den myndighet som ansvarar för rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, den lagstiftning som skall tillämpas på åtgärden eller förfarandet samt namnet på den eventuella rekonstruktören och förvaltaren. Kungörelsen skall göras på finska och svenska.

Kungörelseförfarandet enligt denna paragraf tillämpas inte på rekonstruktionsåtgärder som enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av delägare, medlemmar eller anställda i ett utländskt EES-försäkringsbolag, om inte något annat bestäms om rekonstruktionsåtgärden i den lag som skall tillämpas. Försäkringsinspektionen beslutar hur de som påverkas av en dylik rekonstruktionsåtgärd skall underrättas om åtgärden i Finland.

16 §

Social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall inom en skälig tid som *social- och hälsovårdsministeriet* samt Försäkringsinspektionen bestämmer lämna *ministeriet och* inspektionen sådana upplysningar om bolaget och om sin verksamhet i Finland som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt

nats till Försäkringsinspektionen. Dessutom skall Försäkringsinspektionen informera om kungörelsen i åtminstone en dagstidning som utkommer på filialens hemort. I kungörelsen skall anges den myndighet som ansvarar för rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, den lagstiftning som skall tillämpas på åtgärden eller förfarandet samt namnet på den eventuella rekonstruktören och förvaltaren. Kungörelsen skall ske på finska och svenska. Försäkringsinspektionen har rätt att besluta hur ett beslut gällande andra än i detta moment avsedda EES-försäkringsbolags rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden skall offentliggöras i Finland.

Kungörelseförfarandet enligt denna paragraf tillämpas inte på rekonstruktionsåtgärder som enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av delägare, medlemmar eller anställda i ett utländskt EES-försäkringsbolag, om inte något annat bestäms om rekonstruktionsåtgärden i den lag som skall tillämpas. Försäkringsinspektionen beslutar hur de som påverkas av en dylik rekonstruktionsåtgärd skall underrättas om åtgärden i Finland.

15 e §

Begränsning av tillämpningsområdet

På ett utländskt EES-försäkringsbolag som enbart bedriver återförsäkringsverksamhet och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamhet tillämpas inte bestämmelserna i 15 a—15d §.

16 §

Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall inom en skälig tid som Försäkringsinspektionen bestämmer lämna inspektionen sådana upplysningar om *sig och* sin verksamhet i Finland som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

denna lag.

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den *försäkringsrörelse och övriga verksamhet* som ett utländskt EES-försäkringsbolags representation i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra inspektioner i representationens lokaler.

Om det finns särskilda skäl, kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som är föremål för granskning. På begäran av bolaget skall kopior av handlingarna ges till bolaget avgiftsfritt.

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till något eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som *social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen* anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som *ministeriet eller Försäkringsinspektionen* har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet eller om bolaget i sin tilläggs pensionsverksamhet inte har följt de bestämmelser i social- och arbetsrätten som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iaktas, skall Försäkringsinspektionen lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den verksamhet som ett utländskt EES-försäkringsbolags *filial* i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra inspektioner i *filialens lokaler*.

Om det finns särskilda skäl, kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som är föremål för granskning. På begäran av bolaget skall kopior av handlingarna ges till bolaget avgiftsfritt.

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till något eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar *lagarna om försäkringsverksamhet, sin koncession, sin bolagsordning* eller de föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag *eller de bestämmelser eller föreskrifter som inrikesministeriet har utfärdat* med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet eller om bolaget i sin tilläggs pensionsverksamhet inte har följt de bestämmelser i social- och arbetsrätten som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten *i denna lag*.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iaktas, skall Försäkringsinspektionen lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om det

som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Försäkringsinspektionen kan dessutom förbjuda EES-försäkringsbolaget att fortsätta marknadsföringen av tilläggs-pensioner eller sin tilläggs-pensions-verksamhet i Finland och av synnerligen vägan-de skäl helt förbjuda bolagets verksamhet i Finland.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet äventyrar de försäkrade förmå- nerna, får Försäkringsinspektionen vidta åtgärder som nämns i 3 mom. utan att iaktta det förfarande som anges i 1 och 2 mom. och utan att på förhand lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar till- syn över försäkringsverksamheten i det ut- ländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

4 kap.

Inledande av verksamheten

18 §

Rätt att driva försäkringsrörelse i Finland

Ett försäkringsbolag från tredje land får inte bedriva försäkringsrörelse i Finland utan koncession av social- och hälsovårds- ministeriet.

För sin verksamhet i Finland skall bolaget här inrätta en representation som leds av en generalagent som Försäkringsinspektionen har godkänt.

ta till den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksam- heten, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala åter- köpsvärdet till försäkringstagarna eller för- bjuda bolaget att i Finland bevilja nya för- säkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där det ut- ländska EES-försäkringsbolagets filial är belägen eller, om bolaget inte har någon fi- lial i Finland, av länsstyrelsen i Södra Fin- lands län. Försäkringsinspektionen kan dessutom förbjuda EES-försäkringsbolaget att fortsätta marknadsföringen av tilläggs- pensioner eller sin tilläggs-pensions-verksamhet i Finland och av synnerligen vägan- de skäl helt förbjuda bolagets verksamhet i Finland.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet äventyrar de försäkrade förmå- nerna, får Försäkringsinspektionen vidta åtgärder som nämns i 3 mom. utan att iaktta det förfarande som anges i 1 och 2 mom. och utan att på förhand lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar till- syn över försäkringsverksamheten i det ut- ländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

4 kap.

Inledande av verksamheten

18 §

*Rätt att bedriva **försäkringsverksamhet** i Finland*

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* får inte bedriva *direkt försäkringsverksamhet* i Finland utan koncession av *Försäkringsin- spektionen*.

För sin *direkta försäkringsverksamhet* i Finland skall bolaget här inrätta en *filial* som leds av en generalagent som Försäk- ringsinspektionen har godkänt.

Om ett försäkringsbolag från tredjeland ämnar bedriva återförsäkringsverksamhet i Finland genom en filial som har inrättats här, skall bolaget ansöka om koncession för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

bedrivande av återförsäkringsverksamhet hos Försäkringsinspektionen.

19 §

19 §

*Koncession**Koncession*

Koncession skall beviljas, om det på basis av den utredning som har erhållits om den tilltänkta försäkringsrörelsen kan bedömas att försäkringsbolaget från tredje land i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper och om generalagenten uppfyller de krav som ställs i 24 §.

Koncession skall beviljas, om det på basis av den utredning som har erhållits om den tilltänkta *försäkringsverksamheten* kan bedömas att försäkringsbolaget från *tredjeland* i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper och om generalagenten uppfyller de krav som ställs i 24 §.

Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla en del av en försäkringsklass.

Koncession *för ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet* beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla endast en del av en försäkringsklass. *Ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver återförsäkringsverksamhet beviljas i enlighet med sökandens begäran koncession antingen för återförsäkring av skadeförsäkring eller återförsäkring av livförsäkring eller för samtlig återförsäkringsverksamhet.* Om en koncessionsansökan gäller annan till skadeförsäkringsklass 10 hörande försäkring än ansvarsförsäkring för fraktförare, skall i ansökan i enlighet med 14 a § i trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namnen och adresserna på de skaderegleringsrepresentanter som utses i alla andra EES-stater.

Om en koncessionsansökan gäller annan till skadeförsäkringsklass 10 hörande försäkring än ansvarsförsäkring för fraktförare, skall i ansökan i enlighet med 14 a § trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namnen och adresserna på de skaderegleringsrepresentanter som utses i alla andra EES-stater.

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* skall hos *Försäkringsinspektionen* ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte har nämnts i den gällande koncessionen.

Ett försäkringsbolag från tredje land skall hos social- och hälsovårdsministeriet ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte har nämnts i den gällande koncessionen.

20 §

20 §

*Handlingar som skall fogas till koncessionsansökan**Handlingar som skall fogas till koncessionsansökan*

Ett försäkringsbolag från tredje land skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

- 1) bolagsordningen eller motsvarande

- 1) bolagsordningen eller motsvarande

stadgar samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning,

2) en utredning om hurdan försäkringsrörelse bolaget driver i sin hemstat,

3) ett besked av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller om andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,

4) en plan för verksamheten i Finland (*verksamhetsplan*),

5) en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §,

6) en utredning om att de handlingar som har inlämnats på bolagets vägnar är uppgjorda enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person, samt

7) ett intyg om att representationen har tillgångar som motsvarar det grundkapital som avses i 28 § och att en säkerhet som avses i 29 § har ställts.

Bolaget skall på uppmaning av social- och hälsovårdsministeriet ge in de tilläggstuderingar som ministeriet kräver. *Ministeriet kan av särskilda skäl bevilja undantag från kraven i 1 mom.*

Om ansökan avser utvidgning av en koncession skall till ansökan fogas de utredningar som ministeriet bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetsplanen.

20 a §

Begäran om utlåtande

Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om en sådan ansökan från ett försäkringsbolag från tredje land som gäller koncession eller utvidgning av koncessionen.

21 §

Besvärsrätt

Social- och hälsovårdsministeriet skall inom sex månader efter att ansökningen har

stadgar samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning,

2) en utredning om hurdan *försäkringsverksamhet* bolaget bedriver i sin hemstat,

3) ett besked av den myndighet som i bolagets hemstat *utövar tillsyn över försäkringsverksamheten* om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller om andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,

4) en *verksamhetsplan i Finland*,

5) en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §, inklusive bilagor,

6) en utredning om att de handlingar som har inlämnats på bolagets vägnar *har upprättats* enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person, samt

7) ett intyg om att *filialen* har tillgångar som motsvarar det grundkapital som avses i 28 § och att en säkerhet som avses i 29 § har ställts.

Bolaget skall på uppmaning av *Försäkringsinspektionen* ge *den kompletterande information* som *inspektionen* kräver.

Om ansökan avser utvidgning av en koncession skall till ansökan fogas de utredningar som *inspektionen* bestämmer.

Närmare *bestämmelser* om verksamhetsplanen *utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.*

(upphävs)

21 §

Besvärsrätt

Försäkringsinspektionen skall inom sex månader efter *det* att ansökningen anhäng-

Gällande lydelse

anhängiggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna ingivits besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Om ett beslut inte har givits inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Sådana besvär anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har givits. Ministeriet skall underrätta besvärsmyndigheten om att beslutet har givits. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen (586/1996).

22 §

Inledande av verksamheten

Generalagenten skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om att verksamheten har inletts och om representationens adress.

22 a §

Tillåten affärsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredje land får inte i Finland bedriva annan näring än försäkringsrörelse och sådan verksamhet enligt 22 b § som anknyter till försäkringsrörelsen (*anknytande verksamhet*).

22 b §

Bedrivande av annan affärsverksamhet än försäkringsrörelse

Ett försäkringsbolag från tredje land får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant i Finland för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt marknadsföra och för företagets räkning sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

Föreslagen lydelse

iggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna har *getts in* besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Om ett beslut inte har *meddelats* inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av *ansökan har meddelats*. *Försäkringsinspektionen* skall underrätta besvärsmyndigheten om att beslutet har *meddelats*. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen (586/1996).

22 §

Inledande av verksamheten

Generalagenten skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om att verksamheten har inletts och om *filialens* adress.

22 a §

Tillåten affärsverksamhet

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* får inte i Finland *driva* annan näring än *försäkringsverksamhet* och sådan verksamhet enligt 22 b § som anknyter till *försäkringsverksamheten* (*anknytande verksamhet*).

22 b §

Bedrivande av annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant i Finland för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt marknadsföra och för företagets räkning sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) ett annat finansiellt institut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än ett sådant som avses i 1 punkten,

3) ett företag som tillhandahåller tjänster eller produkter i anslutning till riskkontroll, skadeinspektion, skadebekämpning eller därmed jämförbar verksamhet, eller

4) ett företag vars tjänster eller produkter kompletterar de försäkringsprodukter som bolaget säljer antingen för egen räkning eller som representant för ett annat försäkringsföretag.

Utöver vad som anges i 1 mom. kan ett försäkringsbolag från tredje land avtala om att även ett annat företag än ett sådant som avses i 1 mom. kan använda dess representations organisation och distributionskanaler vid marknadsföringen av sina egna produkter eller tjänster, om

1) företaget och försäkringsbolaget från tredje land hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning, eller

2) företaget och försäkringsbolaget från tredje land hör till en sådan ekonomisk gruppering som företaget agerar tillsammans med på marknaden och med vilken företaget har ett fast ekonomiskt samarbetsförhållande.

Sådan anknytande verksamhet enligt 1 och 2 mom. skall vara lämpad för den art av försäkringsverksamhet som försäkringsbolaget från tredje land bedriver i Finland och får inte vara av sådan omfattning att den har en väsentlig ställning i förhållande till försäkringsverksamheten. Den anknytande verksamheten får inte äventyra representationens soliditet eller de förmåner som försäkringarna omfattar.

22 c §

Verksamhetsplan och förbud mot annan affärsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredje land skall göra upp en verksamhetsplan för verksamhet enligt 22 b § 1 och 2 mom. Planen skall sändas till Försäkringsinspektionen för godkännande innan nämnda verksamhet inleds. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i verksamhetsplanen.

2) ett annat finansinstitut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än ett sådant som avses i 1 punkten,

3) ett företag som tillhandahåller tjänster eller produkter i anslutning till riskkontroll, skadeinspektion, skadebekämpning eller därmed jämförbar verksamhet, eller

4) ett företag vars tjänster eller produkter kompletterar de försäkringsprodukter som bolaget säljer antingen för egen räkning eller som representant för ett annat försäkringsföretag.

Utöver vad som anges i 1 mom. kan ett försäkringsbolag från *tredjeland* avtala om att även ett annat företag än ett sådant som avses i 1 mom. kan använda dess *filials* organisation och distributionskanaler vid marknadsföringen av sina egna produkter eller tjänster, om

1) företaget och försäkringsbolaget från *tredjeland* hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning, eller

2) företaget och försäkringsbolaget från *tredjeland* hör till en sådan ekonomisk gruppering som företaget agerar tillsammans med på marknaden och med vilken företaget har ett fast ekonomiskt samarbetsförhållande.

Sådan anknytande verksamhet som avses i 1 och 2 mom. skall vara lämpad för den art av försäkringsverksamhet som försäkringsbolaget från *tredjeland* bedriver i Finland och får inte vara av sådan omfattning att den har en väsentlig ställning i förhållande till försäkringsverksamheten. Den anknytande verksamheten får inte äventyra *filialens* soliditet eller de *försäkrade förmånerna*.

22 c §

Verksamhetsplan och förbud mot annan affärsverksamhet

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* skall göra upp en verksamhetsplan för verksamhet enligt 22 b § 1 och 2 mom. Planen skall sändas till Försäkringsinspektionen för godkännande innan nämnda verksamhet inleds. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i verksamhetsplanen.

Gällande lydelse

Försäkringsinspektionen kan förbjuda ett försäkringsbolag från tredje land att bedriva anknytande verksamhet enligt 22 b § 1 och 2 mom. eller begränsa den, om det på grundval av verksamhetsplanen är uppenbart att verksamheten inte uppfyller kraven i 22 b § 3 mom. eller om representationen för försäkringsbolaget från tredje land med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning, arten av produkten eller tjänsten i fråga, den sakkunskap som krävs av personalen eller därmed jämförbara omständigheter inte har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten på ett ändamålsenligt sätt. *Försäkringsinspektionen kan i efterhand förbjuda representationen för försäkringsbolaget från tredje land att bedriva anknytande verksamhet eller begränsa den, om verksamheten inte längre uppfyller kraven i 22 b § 3 mom. eller om det har förekommit allvarliga brister eller allvarligt missbruk i verksamheten.*

5 kap.

Generalagent

23 §

Generalagentens uppgifter

Den affärsverksamhet som ett försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland skall ledas och skötas av en generalagent, som också representerar bolaget i alla de rättsförhållanden som hänför sig till nämnda verksamhet. Generalagenten har rätt att hos bolaget anställa ombud som behövs för drivande av försäkringsrörelsen och som handlar under hans ledning och på hans ansvar.

24 §

Krav som ställs på generalagenten

Generalagenten skall ha hemort i Finland. Den som är omyndig eller försatt i konkurs eller som har meddelats näringsförbud får inte vara generalagent. Generalagenten skall vara väl ansedd och ha sådan allmän kändedom om försäkringsverksamhet som an-

Föreslagen lydelse

Försäkringsinspektionen kan förbjuda ett försäkringsbolag från *tredjeland* att bedriva anknytande verksamhet enligt 22 b § 1 och 2 mom. eller begränsa den, om det på grundval av verksamhetsplanen är uppenbart att verksamheten inte uppfyller kraven i 22 b § 3 mom. eller om *filialen till* försäkringsbolaget från *tredjeland* med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning, arten av produkten eller tjänsten i fråga, den sakkunskap som krävs av personalen eller därmed jämförbara omständigheter inte har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten på ett ändamålsenligt sätt eller om det har förekommit allvarliga brister eller allvarligt missbruk i verksamheten.

5 kap.

Generalagent

23 §

Generalagentens uppgifter

Den affärsverksamhet som ett försäkringsbolag från *tredjeland* bedriver i Finland skall ledas och skötas av en generalagent, som också representerar bolaget i alla de rättsförhållanden som hänför sig till nämnda verksamhet. Generalagenten har rätt att hos bolaget anställa ombud som behövs för drivande av *försäkringsverksamheten* och som handlar under hans ledning och på hans ansvar.

24 §

Krav som ställs på generalagenten

Generalagenten skall ha hemort i Finland. *En minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara generalagent. I lagen om näringsförbud*

ses vara behövlig med beaktande av arten om omfattningen av den verksamhet som försäkringsbolaget från tredje land bedriver i Finland.

Generalagenten kan även vara en finsk sammanslutning, som till sin representant skall utse en fysisk person som fyller de krav som ställs i 1 mom.

6 kap.

Solvens och bedrivande av verksamheten

28 §

Representationens grundkapital

Ett försäkringsbolag från tredje land skall för den direkta försäkringsrörelse som bolaget driver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst

1) 3 000 000 euro för livförsäkringsrörelse och försäkringsrörelse som hör till skadeförsäkringsklasserna 10–16, samt

2) 2 000 000 euro för annan försäkringsrörelse.

Det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 mom. kallas i denna lag representationens grundkapital.

När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan Försäkringsinspektionen på ansökan, med beaktande av rörelsens omfattning och art, godkänna ett grundkapital som är mindre än det som anges i 1 mom., men som dock skall vara minst hälften av det belopp som anges i lagrummet. Försäkringsinspektionen kan återkalla eller ändra sitt godkännande.

De i euro angivna beloppen i 1 mom. kan genom förordning ändras på ett sätt som

(1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten. Generalagenten skall vara väl ansedd och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av den verksamhet som försäkringsbolaget från *tredjeland* bedriver i Finland.

Generalagenten kan även vara en finsk sammanslutning, som till sin representant skall utse en fysisk person som fyller de krav som ställs i 1 mom.

6 kap.

Solvens och bedrivande av verksamheten

28 §

Filialens grundkapital

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* skall för den direkta försäkringsverksamhet som bolaget driver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst

1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och till skadeförsäkringsklasserna 10–16 *hörande försäkringsverksamhet*, samt

2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan *försäkringsverksamhet*.

Ett försäkringsbolag från tredjeland som i Finland enbart bedriver återförsäkringsverksamhet och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamheten skall alltid ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro i Finland.

Det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 och 2 mom. kallas i denna lag *filialens* grundkapital.

När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan Försäkringsinspektionen på ansökan, med beaktande av *verksamhetens* omfattning och art, godkänna ett grundkapital som är mindre än det som anges i 1 och 2 mom., men som dock skall vara minst hälften av det belopp som anges i detta lagrum. Försäkringsinspektionen kan återkalla eller ändra sitt godkännande.

De eurobelopp som anges i 1 och 2 mom. kan genom förordning *av social- och hälso-*

Gällande lydelse

motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.

29 §

Säkerhet

Av representationens grundkapital skall på de villkor som Försäkringsinspektionen bestämmer minst hälften deponeras som säkerhet på en av inspektionen godkänd finsk depositionsbank eller på ett av inspektionen godkänt sidokontor för ett utländskt kreditinstitut som har etablerats i Finland.

Medan verksamheten pågår skall värdet av säkerheten alltid vara minst lika stort som verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom.

Säkerheten skall bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som duger som täckning för ansvarsskulden och som stämmer överens med de närmare föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar. Ett försäkringsbolag från tredje land kan enligt vad inspektionen bestämmer byta värdepapper eller förbindelser eller få sådana tillbaka. Bolaget skall se till att säkerhetens värde inte underskrider det minimibelopp som föreskrivs i 1 och 2 mom.

De tillgångar som utgör säkerhet får användas endast för betalning av sådana på försäkringsavtal grundade skulder som hänför sig till bolagets direkta försäkringsrörelse i Finland.

30 §

Representationens verksamhetskapital

Med representationens verksamhetskapital avses det belopp varmed tillgångarna skall anses överskrida representationens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. För representationens verksamhetskapital gäller i övrigt vad som i lagen om försäkringsbolag föreskrivs om försäkringsbolags verksamhetskapital. *Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om hur representationens*

Föreslagen lydelse

vårdsministeriet ändras så att de motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.

29 §

Säkerhet

Av grundkapitalet för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet skall på de villkor som Försäkringsinspektionen bestämmer minst hälften deponeras som säkerhet på en av inspektionen godkänd finsk depositionsbank eller på ett av inspektionen godkänt sidokontor för ett utländskt kreditinstitut som har etablerats i Finland.

Medan verksamheten pågår skall värdet av säkerheten alltid vara minst lika stort som verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom.

Säkerheten skall bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som duger som täckning för ansvarsskulden och som stämmer överens med de närmare föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar. Ett försäkringsbolag från tredjeland kan enligt vad inspektionen bestämmer byta värdepapper eller förbindelser eller få sådana tillbaka. Bolaget skall se till att säkerhetens värde inte underskrider det minimibelopp som föreskrivs i 1 och 2 mom.

De tillgångar som utgör säkerhet får användas endast för betalning av sådana på försäkringsavtal grundade skulder som hänför sig till bolagets direkta försäkringsverksamhet i Finland.

30 §

Filialens verksamhetskapital

Med filialens verksamhetskapital avses det belopp varmed tillgångarna skall anses överskrida filialens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. För filialens verksamhetskapital gäller i övrigt vad som i försäkringsbolagslagen (/) föreskrivs om försäkringsbolags verksamhetskapital.

verksamhetskaptal skall beräknas.

Verksamhetskaptlets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsrörelse som ett skadeförsäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 7 § lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och garantibeloppet enligt 11 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 8 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

Verksamhetskaptlets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsrörelse som ett livförsäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och garantibeloppet enligt 11 kap. 10 § lagen om försäkringsbolag. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 10 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

31 §

Ordnanande av representationens solvens

Verksamhetskaptlet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland samt representationens återförsäkrings och övriga omständigheter som inverkar på representationens solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna med beaktande av de sannolika växlingarna i intäkter och kostnader samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av 1 mom.

Verksamhetskaptlets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsverksamhet som ett skadeförsäkringsbolag från *tredjeland* bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 7 § i *försäkringsbolagslagen* och garantibeloppet enligt 11 kap. 19 § i *försäkringsbolagslagen*. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 19 § 2 mom. i *försäkringsbolagslagen*.

Verksamhetskaptlets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta *försäkringsverksamhet* som ett livförsäkringsbolag från *tredjeland* bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 12 § i *försäkringsbolagslagen* och garantibeloppet enligt 11 kap. 20 § i *försäkringsbolagslagen*. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 20 § 2 mom. i *försäkringsbolagslagen*.

Verksamhetskaptlets minimibelopp, som fastställs på grundval av den återförsäkringsverksamhet som ett återförsäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 18 § i försäkringsbolagslagen och garantibeloppet enligt 11 kap. 21 § i försäkringsbolagslagen.

31 §

*Ordnanande av **filialens** solvens*

Verksamhetskaptlet för den *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland samt *filialens* återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på *filialens* solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna med beaktande av de sannolika växlingarna i intäkter och kostnader samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

På ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas bestämmelserna om utjämningsbelopp i 9 kap. i försäkringsbolagslagen och om proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning i 12 kap. i försäkringsbolagslagen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

32 §

Tillstånd att avvika från kapitalkraven

Om ett försäkringsbolag från tredje land har koncession att bedriva försäkringsrörelse i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kan Försäkringsinspektionen på bolagets ansökan bevilja bolaget rätt att avvika från de krav som föreskrivs i 28—31 §, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet svarar för solvenskontrollen av hela den direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

33 §

Ansvarsskuld

Ett försäkringsbolag från tredje land skall för sin direkta försäkringsrörelse i Finland beräkna ansvarsskulden. Ansvarsskulden består av premieansvaret och ersättningsansvaret enligt 10 kap. 2 § 2—6 mom. lagen om försäkringsbolag.

34 §

Täckning av ansvarsskuld

Ansvarsskulden skall täckas så som bestäms i 10 kap. 3 och 3 a § lagen om försäkringsbolag. De tillgångar som hör till täckningen skall dock finnas i Finland.

För täckning av ansvarsskulden får inte användas den säkerhet som avses i 29 §.

De tillgångar som hör till täckningen skall förvaras så som Försäkringsinspektionen bestämmer.

34 a §

Placeringsplan

Generalagenten för ett försäkringsbolag

32 §

Tillstånd att avvika från kapitalkraven

Om ett försäkringsbolag från *tredjeland* har koncession att bedriva *försäkringsverksamhet* i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kan Försäkringsinspektionen på bolagets ansökan bevilja bolaget rätt att avvika från de krav som föreskrivs i 28—31 §, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet svarar för solvenskontrollen av hela den direkta *försäkringsverksamhet* som bolaget bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

33 §

Ansvarsskuld

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* skall för sin *försäkringsverksamhet* i Finland beräkna ansvarsskulden. Ansvarsskulden består av premieansvaret och ersättningsansvaret enligt 9 kap. 2 och 3 § i *försäkringsbolagslagen*.

34 §

Täckning av ansvarsskuld

Ansvarsskulden skall täckas så som bestäms i 10 kap. 1—25 § i *försäkringsbolagslagen*. De tillgångar som hör till täckningen för ett försäkringsbolag som bedriver direkt *försäkringsverksamhet* skall dock finnas i Finland.

För täckning av ansvarsskulden får inte användas den säkerhet som avses i 29 §.

De tillgångar som hör till täckningen för ett försäkringsbolag som bedriver direkt *försäkringsverksamhet* skall förvaras så som Försäkringsinspektionen bestämmer.

34 a §

Placeringsplan

Generalagenten för ett försäkringsbolag

Gällande lydelse

från tredje land skall göra upp en plan för hur representationens tillgångar skall placeras (*placeringsplan*).

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om uppgörandet av placeringsplanen.

37 §

Försäkringsmatematiker

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar skall ett försäkringsbolag från tredje land ha en försäkringsmatematiker. I fråga om försäkringsmatematikern iakttas 18 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag.

38 §

Tillsynen över försäkringsbolag från tredje land

Tillsynen över och inspektionen av den verksamhet som försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland ankommer på Försäkringsinspektionen.

39 §

Utredningar som skall tillställas Försäkringsinspektionen

Ett försäkringsbolag från tredje land skall enligt ett av Försäkringsinspektionen fastställt formulär årligen göra upp en berättelse över representationens verksamhet och ställning samt enligt inspektionens före-

Föreslagen lydelse

från *tredjeland* skall *utarbeta* en plan för hur *filialens* tillgångar skall placeras.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om *utarbetandet* av placeringsplanen.

37 §

Försäkringsmatematiker

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* skall ha en försäkringsmatematiker *för att göra försäkringstekniska beräkningar och utredningar*. I fråga om försäkringsmatematikern iakttas *31 kap. 4—9 § i försäkringsbolagslagen*.

38 §

Tillsynen över försäkringsbolag från tredje land

Tillsynen över och inspektionen av den *försäkringsverksamhet* som försäkringsbolag från *tredjeland* bedriver i Finland ankommer på Försäkringsinspektionen.

39 §

Utredningar som skall tillställas Försäkringsinspektionen

En filial till ett försäkringsbolag från tredjeland skall före revisionens början inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid lämna inspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer. Om det är fråga om ett livförsäkringsbolag skall filialen dessutom före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och undersökningen skall göras i enlighet med inspektionens föreskrifter.

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* skall årligen *tillställa Försäkringsinspektionen en redogörelse för filialens verksamhet, gjord enligt inspektionens föreskrifter*. Till redogörelsen skall fogas ett intyg över att

Gällande lydelse

skrifter en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden och, om det är fråga om ett livförsäkringsbolag, utföra en undersökning av försäkringsrörelsen. Till berättelsen skall fogas ett intyg över att de tillgångar som motsvarar grundkapitalet, den ställda säkerheten och täckningen av ansvarsskulden motsvarar kraven i 28, 29 och 34 §. Generalagenten skall inom den tid som inspektionen bestämmer tillställa inspektionen de handlingar som avses här.

39 a §

Revision

Representationen för ett försäkringsbolag från tredje land skall ha minst en revisor och en revisorssuppleant. Minst en revisor och en revisorssuppleant skall vara en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007).

Försäkringsinspektionen skall förordna en revisor för representationen, om

- 1) någon revisor eller revisorssuppleant inte har valts enligt denna lag eller revisionslagen,
- 2) revisorn inte har den behörighet som avses i 3 § i revisionslagen, eller om
- 3) revisorn inte är oberoende på det sätt som avses i 24 eller 25 § i revisionslagen.

Försäkringsinspektionen skall begära utlåtande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd i ett ärende som avses i 2 mom. 3 punkten och som gäller oberoende innan ärendet avgörs.

För revisors skyldighet att till Försäkringsinspektionen lämna en anmälan om omständigheter och beslut som avser försäkringsbolaget gäller i tillämpliga delar 9 kap. 3 a § lagen om försäkringsbolag.

För revisionen av representationer gäller i övrigt revisionslagen i tillämpliga delar.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om revisionen av representationer.

Föreslagen lydelse

de tillgångar som motsvarar grundkapitalet, den ställda säkerheten och täckningen av ansvarsskulden motsvarar kraven i 28, 29 och 34 §. Generalagenten skall inom den tid som inspektionen bestämmer tillställa inspektionen de handlingar som avses här.

39 a §

Revision

En filial till ett försäkringsbolag från tredjeland skall ha minst en revisor. Minst en revisor skall vara en CGR-revisor eller en CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007). Om en filial endast har en revisor och denna inte är en CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen skall minst en revisorssuppleant väljas.

Försäkringsinspektionen skall förordna en revisor för filialen, om

- 1) en revisor eller revisorssuppleant inte har valts enligt denna lag eller revisionslagen,
- 2) en revisor saknar behörighet enligt 3 § i revisionslagen, eller om
- 3) en revisor inte är oberoende på det sätt som avses i 24 och 25 § i revisionslagen.

Försäkringsinspektionen skall begära ett utlåtande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd, om inspektionen avser förordna en revisor på den grund som avses i 2 mom. 3 punkten.

För revisors skyldighet att till Försäkringsinspektionen lämna en anmälan om omständigheter och beslut som avser försäkringsbolaget gäller 7 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen.

För revisionen av filialer gäller i övrigt revisionslagen i tillämpliga delar.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om revisionen av filialer.

40 §

Representationens bokslut och verksamhetsberättelse

I bokföringen och vid upprättandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen för representationen för ett försäkringsbolag från tredje land iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av vad som bestäms om bokföring och bokslut i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av vad som i denna lag bestäms om bokföring och bokslut samt verksamhetsberättelse *eller av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet som givits med stöd av 40 b § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter som givits med stöd av nämnda paragraf.*

Bestämmelserna i 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9 §, 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 § samt 6 kap. och 7 a kap. 2—5 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslutet för en representation.

På bokslutet och verksamhetsberättelsen för en representation iakttas förutom denna lag *i tillämpliga delar* 10 kap. 1 § 6 och 10 mom., 1 c § 1—4 mom. och 4—4 d § i lagen om försäkringsbolag samt 11 kap. 6 a §, 9 § 2 och 6 mom. och 9 a § 1—3 mom. i lagen om aktiebolag (734/1978). Vad som i nämnda lagrum bestäms om aktier och aktiekapital gäller i tillämpliga delar garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det grundkapital som bildas av dem.

Representationen får upprätta sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen förutsatt att det försäkringsbolag som representationen hör till upprättar sitt bokslut i enlighet med dessa.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad bokföringslagen föreskriver om bokföringsskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, offentliggörande av

40 §

Filialens bokslut och verksamhetsberättelse

Om inte annat föreskrivs om bokföring och bokslut i denna lag skall på bokföringen och upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelsen för filialen till ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas bokföringslagen (1336/1997).

På upprättandet av bokslutet för en filial tillämpas inte bestämmelserna i 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9 § och 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 6 kap., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på en filials bokslut och verksamhetsberättelse 8 kap. 4 § 5—7 mom., 7 och 8 §, 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 2 och 3 mom., 10 och 11 §, 13—19 § och 28—30 § i försäkringsbolagslagen. Vad som i nämnda lagrum bestäms om aktier och aktiekapital gäller i tillämpliga delar garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det grundkapital som bildas av dem.

Filialen får upprätta sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen förutsatt att det försäkringsbolag som filialen hör till upprättar sitt bokslut i enlighet med dessa.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad *som i bokföringslagen föreskrivs* om bokföringsskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, offentliggörande av

Gällande lydelse

bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 § och specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § samt vad som föreskrivs om registrering av bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse i 40 a § 3 mom. i denna lag.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs om verksamhetsberättelse i 10 kap. 1 c § och om hur de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld skall tas upp i balansräkningen i 4 d § i lagen om försäkringsbolag.

40 a §

Registrering av bokslut

Bokslutet skall tillställas revisorerna inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång.

Representationen skall ge in bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen för registrering hos patent- och registerstyrelsen inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång.

Föreslagen lydelse

bokslut i 10 §, uppgifter om revision i 12 § och specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 §.

Bokslutet skall lämnas till revisorerna inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång.

Filialen skall ge in bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen för registrering hos patent- och registerstyrelsen inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång.

40 a §

Ytterligare bestämmelser om verksamhetsberättelsen för en filial

I verksamhetsberättelsen för en filial ges utöver de uppgifter som avses i 8 kap. 9 § 1 mom. 1—4 punkten samt 2 och 3 mom. i försäkringsbolagslagen

1) namn och hemort för det företag till vilket filialen hör,

2) en redogörelse för de tillgångar och skulder som filialen under räkenskapsperioden genom överlåtelse av försäkringsbeståndet har övertagit eller överlätit,

3) en redogörelse, om det företag till vilket filialen hör har blivit moderföretag eller varit övertagande företag vid en fusion av väsentlig storlek, om företaget genom överlåtelse av försäkringsbeståndet har övertagit eller överlätit avsevärda tillgångar och skulder eller om företaget har delats,

4) uppgift om de övriga utländska filialerna till det företag till vilket filialen hör eller, i det fall att det företag till vilket filialen hör har fler än tio filialer, uppgift om var en kopia av ett ovan nämnt företags bokslut eller koncernbokslut med uppgifter om filialerna kan erhållas,

5) uppgift om det sammanlagda antal aktier som filialen innehar i det företag till vilket filialen hör och i det nämnda företags moderföretag, aktiernas sammanlagda nominella belopp samt aktiernas relativa andel av aktiekapitalet och det sammanräknade röstetalet för samtliga aktier, och

6) en redogörelse för den anknyttande

40 b §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse samt avvikelser

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för representationer skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur denna lag, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på en representation.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en representation av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om avvikelsen behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av representationens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

41 §

Utredningar som generalagenten skall lämna

Generalagenten skall utan dröjsmål tillstålla Försäkringsinspektionen

- 1) meddelande om ändring av bolagets namn, bolagsordning eller stadgar,
- 2) en kopia av bolagets bokslut för varje räkenskapsperiod,
- 3) uppgift om de tvångsmedel som den myndighet som svarar för försäkringsin-

40 b §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse samt avvikelser

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för filialer skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur denna lag, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på en representation.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en *filial* av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från angivna bestämmelserna i denna lag och bokföringslag, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av filialens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

41 §

Utredningar som generalagenten skall lämna

Generalagenten skall utan dröjsmål tillstålla Försäkringsinspektionen

- 1) meddelande om ändring av bolagets namn, bolagsordning eller stadgar,
- 2) en kopia av bolagets bokslut för varje räkenskapsperiod,
- 3) uppgift om de tvångsmedel som den myndighet som i bolagets hemstat *utövar*

Gällande lydelse

spektionen i bolagets hemstat har tillgripit mot bolaget, samt

4) meddelande om ändringar i fråga om representationens adress samt generalagentens namn, nationalitet och hemort.

42 §

Vite för generalagenten

Försäkringsinspektionen kan ålägga generalagenten att tillställa inspektionen de handlingar och uppgifter som avses i 22 och 39, 40, 40 a och 41 §. Inspektionen kan förena sitt åläggande med vite.

Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där den ort på vilken representationen för ett försäkringsbolag från tredje land finns är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

43 §

Granskning av verksamheten

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den *rörelse och övriga* verksamhet som ett försäkringsbolag från tredje land och dess dottersamfund bedriver i Finland. Om det finns särskilda skäl kan inspektionen omhändertaga handlingar som skall granskas. Bolaget skall på begäran ges kopior av handlingarna avgiftsfritt.

Försäkringsinspektionen kan förordna en särskild sakkunnig att bistå Försäkringsinspektionen vid granskningen. Den sakkunniges arvode fastställs av inspektionen, och det betalas av ifrågavarande bolags medel så som inspektionen bestämmer.

Föreslagen lydelse

tillsyn över försäkringsverksamheten har tillgripit mot bolaget, samt

4) meddelande om ändringar i fråga om *filialens* adress samt generalagentens namn, nationalitet och hemort.

42 §

Vite för generalagenten

Försäkringsinspektionen kan ålägga generalagenten att tillställa inspektionen de handlingar och uppgifter som avses i 22, 39, 40, 40 a och 41 §. Inspektionen kan förena sitt åläggande med vite.

Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där *filialen till* ett försäkringsbolag från *tredjeland* är belägen eller, om bolaget inte har någon *filial* i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

43 §

Granskning av verksamheten

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den verksamhet som ett försäkringsbolag från *tredjeland* och dess *dottersammanslutningar och anknutna företag* bedriver i Finland. Av särskilda skäl kan Försäkringsinspektionen omhändertaga handlingar som är föremål för granskning. Bolaget skall på begäran avgiftsfritt ges kopior av handlingarna.

Försäkringsinspektionen kan förordna en särskild sakkunnig att bistå Försäkringsinspektionen vid granskningen. Den sakkunniges arvode fastställs av inspektionen, och det betalas av ifrågavarande bolags medel så som inspektionen bestämmer.

Försäkringsinspektionen har rätt att granska för försäkringstillsynen nödvändiga uppgifter samt handlingar och upptagningar på verksamhetsställen till företag som är ombud för försäkringsbolag eller som på uppdrag av ett försäkringsbolag sköter uppgifter som hör till bolaget.

44 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett försäkringsbolag från tredje land en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som *social- och hälsovårdsministeriet* eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna, bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av denna lag eller de beslut som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag, om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där den ort på vilken representationen för ett försäkringsbolag från tredje land finns är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget från tredje land att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till.

45 §

Begränsande eller återkallande av koncession

Vederbörande ministerium kan, efter att ha begärt Försäkringsinspektionens utlåtande om saken, begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land, om

1) bolaget inte inleder sin verksamhet i Finland inom 12 månader från det koncessionen beviljades,

2) bolaget meddelar att det avstår från att bedriva försäkringsrörelse i Finland,

3) bolaget har lagt ner sin verksamhet i

44 §

Tvångsmedel

Om ett försäkringsbolag från tredjeland underlåter att iaktta lagar om försäkringsverksamhet, bolaget beviljad koncession, bolagsordningen eller sina stadgar eller föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som inrikesministeriet har utfärdat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt, eller om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i bolagets verksamhet har uppdagats missbruk, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsbolaget en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där *filialen till* ett försäkringsbolag från *tredjeland* är belägen eller, om bolaget inte har någon *filial* i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget från *tredjeland* att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till.

45 §

Begränsning eller återkallande av koncession

Försäkringsinspektionen kan begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från *tredjeland*, om

1) bolaget inte inleder sin verksamhet i Finland inom 12 månader från det att koncessionen beviljades,

2) bolaget meddelar att det avstår från att bedriva *försäkringsverksamhet* i Finland,

3) bolaget har lagt ner sin verksamhet i Finland för över sex månader *sedan* koncessionen beviljades,

Gällande lydelse

Finland för över sex månader från det koncessionen beviljades,

4) försäkringsbolaget inte iakttar den uppmaning eller det förbud som avses i 44 § och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,

5) bolaget inte inom utsatt tid har kunnat vidta de åtgärder som framförts i den i 46 § avsedda planen för återställande av en sund finansiell ställning eller planen avseende kortfristig finansiering,

6) det i de förhållanden under vilka koncessionen har beviljats har inträffat sådana förändringar att koncession inte mera skulle beviljas, eller om

7) förutsättningarna för inledande av verksamhet inte längre uppfylls.

Koncessionen skall återkallas om likvidationsförfarande inleds mot ett försäkringsbolag från tredje land.

46 §

Saneringsplan och finansieringsplan

Om verksamhetskapitalet för en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för representationen.

Om verksamhetskapitalet för en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland underskrider garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan avseende kortfristig finansiering för representationen.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att försäkringstagarnas eller de försäkrades förmåner är hotade hos en representation i Finland i ett försäkringsbolag från tredje land, kan inspektionen kräva att representationen till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för representationen.

Som en del av den plan för återställande

Föreslagen lydelse

4) bolaget inte iakttar den uppmaning eller det förbud som avses i 44 § och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,

5) bolaget inte inom utsatt tid har kunnat vidta de åtgärder som framförts i den i 46 § avsedda planen för återställande av en sund finansiell ställning eller planen för kortfristig finansiering,

6) det i de förhållanden under vilka koncessionen har beviljats har inträffat sådana förändringar att koncession inte mera skulle beviljas, eller om

7) förutsättningarna för inledande av verksamhet inte längre uppfylls.

Koncessionen skall återkallas, om ett likvidationsförfarande inleds mot försäkringsbolaget från *tredjeland*.

46 §

Saneringsplan och finansieringsplan

Om verksamhetskapitalet för en *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland understiger *verksamhetskapitalets* minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för *filialen*.

Om verksamhetskapitalet för en *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland underskrider garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan avseende kortfristig finansiering för *filialen*.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att försäkringstagarnas eller de försäkrades förmåner är hotade hos en *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland, kan inspektionen kräva att *filialen* till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för *filialen*.

Som en del av den plan för återställande

av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av verksamhetskapitalet för en representation för ett försäkringsbolag från tredje land för att säkerställa att representationen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag nedskrivs i den uträkning som avses i 30 a §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten lagen om försäkringsbolag till representationens verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf skall innehålla.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från tredje land att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om

1) försäkringsbolagets representation i Finland inte uppfyller kraven enligt 34 § angående täckning av ansvarsskulden,

2) verksamhetskapitalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,

3) verksamhetskapitalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 30 § 2 eller 3 mom. och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att representationens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att

av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om verksamhetskapitalets minimibelopp för en *filial* för ett försäkringsbolag från *tredjeland* för att säkerställa att *filialen* i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen nedskrivs i den uträkning som avses i 30 a §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten i *försäkringsbolagslagen* till *filialens* verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf skall innehålla.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de *försäkrade förmåner*na kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från *tredjeland* att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om

1) försäkringsbolagets *filial* i Finland inte uppfyller kraven enligt 34 § i *fråga om* täckning av ansvarsskulden,

2) verksamhetskapitalet för den *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,

3) verksamhetskapitalet för den *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland understiger verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom. och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att *filialens* ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att *filialen* håller på att

Gällande lydelse

representationen håller på att råka i en sådan situation, samt om

4) försäkringsbolaget inte har iakttagit inspektionens med stöd av denna lag givna uppmaning att komplettera de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredje land får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 5 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud vid representationen för ett försäkringsbolag från tredje land. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har de befogenheter som nämns i 14 kap. 5 c § lagen om försäkringsbolag. Beträffande ombudets rättigheter och skyldigheter tillämpas dessutom vad som bestäms i 14 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag.

På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas dessutom vad som i 14 kap. 9—20 § och 15 a kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om förbud för ett finskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

Föreslagen lydelse

råka i en sådan situation, samt om

4) försäkringsbolaget inte har iakttagit inspektionens uppmaning med stöd av denna lag att komplettera de tillgångar som motsvarar *filialens* grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå *vilken dag beslutet meddelats*, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller, förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 5 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud vid *filialen* till ett försäkringsbolag från *tredjeland*. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har de befogenheter som nämns i 25 kap. 7 § i *försäkringsbolagslagen*. I fråga om ombudets rättigheter och skyldigheter tillämpas dessutom vad som bestäms i 25 kap. 11 § i *försäkringsbolagslagen*.

På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från *tredjeland* tillämpas dessutom vad som i 25 kap. 12—21 § och 24 kap. i *försäkringsbolagslagen* bestäms om förbud för ett finskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

7 a kap.

**Särskilda bestämmelser om verksamheten
för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet**

47 a §

Definition

Med schweiziskt skadeförsäkringsbolag avses i denna lag ett försäkringsföretag vars hemort finns i Schweiziska edsförbundet, nedan Schweiz, och som bedriver verksamhet som omfattas av de skadeförsäkringsklasser som finns uppräknade i bilaga 1 till det avtal som undertecknats den 10 oktober 1989 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet gällande annan direkt försäkring än livförsäkring.

47 b §

Tillämplig lagstiftning

På schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland tillämpas bestämmelserna om försäkringsbolag från tredjeland i denna lag med de undantag som nämns i 2 och 3 mom.

I fråga om schweiziska skadeförsäkringsbolags grundkapital, verksamhetskaptal och garantibelopp iakttas schweizisk lag.

På schweiziska skadeförsäkringsbolag tillämpas inte 20 § 1 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten, 28—32 §, 45 § 5 punkten, 46 §, 47 § 2—5 punkten eller 51 § i denna lag.

47 c §

Tillämpliga ytterligare bestämmelser

Utöver vad som föreskrivs i 47 b § tillämpas på schweiziska skadeförsäkringsbolag bestämmelserna i 47 d—47 h §. Dessa bestämmelser tillämpas dock inte på sådana försäkringar, sådan verksamhet, sådana sammanslutningar eller sådan återförsäkring som avses i bilaga 2 till det avtal som nämns i 47 a §.

47 d §

Koncessionsansökan

Utöver vad som bestäms i 20 § skall till ett schweiziskt skadeförsäkringsbolags koncessionsansökan fogas ett av den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten utfärdat intyg av vilket framgår

1) att den sökandes företagsform är någon av de företagsformer som nämns i bilaga 3 till det avtal som nämns i 47 a §,

2) att sökanden inte bedriver annan verksamhet än försäkringsverksamhet och till den anknytande verksamhet,

3) försäkringsklasserna i fråga om de förmåner och risker som sökanden på basis av koncession som erhållits i Schweiz har rätt att försäkra,

4) att sökanden, med beaktande av den planerade verksamheten, uppfyller de solvenskrav som enligt schweizisk lag uppställts för försäkringsbolaget,

5) en kalkyl över anläggningskostnaderna för administrationen och försäljningsorganisationen samt för ändamålet avsatta tillgångar och, i fråga om riskerna i skadeförsäkringsklass 18, "Turistassistans", de resurser som den som tillhandahåller den utlovade assistansen har till sitt förfogande, samt

6) försäkringsklasserna i fråga om de risker som sökanden faktiskt försäkrar.

47 e §

Utlåtande om koncessionsansökan från den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten

Innan Försäkringsinspektionen beviljar ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag koncession enligt 18 §, skall den sända en sådan verksamhetsplan som avses i 20 § 1 mom. 4 punkten jämte eventuella anmärkningar med anledning av ansökan för utlåtande till den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten.

Om den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten

inte ger sitt utlåtande om koncessionsansökan inom tre månader efter att de handlingar som nämns i 1 mom. mottagits, anses den ge sitt bifall till att ansökan godkänns.

47 f §

Säkerhetsåtgärder

Utöver vad som bestäms i 47 § kan Försäkringsinspektionen omhänderta sådan i Finland befintlig egendom som ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag har i sin besittning eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begär detta.

Innan Försäkringsinspektionen vidtar åtgärder enligt 1 mom. i en situation som avses i 47 § 1 mom. 1 punkten, skall inspektionen underrätta den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om saken.

47 g §

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Om det övertagande bolaget i ett sådant fall som avses i 66 § är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Finland, skall Försäkringsinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts, hos den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget har ett tillräckligt verksamhetskapital med det försäkringsbestånd som skall överlätas.

Om det övertagande bolaget i ett sådant fall som avses i 66 § är ett finskt skadeförsäkringsbolag, skall Försäkringsinspektionen på begäran ge den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten bekräftelse av att det övertagande bolaget har ett tillräckligt verksamhetskapital med beaktande av det försäkringsbestånd som skall överlätas.

Ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Finland kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överta ett finskt försäkringsbolags för-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

säkringsbestånd. Försäkringsinspektionen skall då innan samtycke ges inhämta sådan bekräftelse som avses i 1 mom. Vid sådan överlåtelse av försäkringsbestånd som avses i detta moment skall i övrigt i tillämpliga delar iaktas vad som bestäms i 21 kap. 1—5 §, 8—12 § och 14—16 § i försäkringsbolagslagen, om inte Försäkringsinspektionen medger dispens från detta. Bestämmelserna i 21 kap. 8—10 § i försäkringsbolagslagen tillämpas dock enbart på det överlåtande försäkringsbolaget.

47 h §

Begränsning eller återkallande av koncession

Innan Försäkringsinspektionen vidtar åtgärder enligt 45 §, skall den förhandla om saken med den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. Om det blir nödvändigt att återkalla koncessionen innan ovan nämnda förhandling har slutförts, skall Försäkringsinspektionen underrätta den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om sitt beslut.

8 kap.

Avslutande av verksamheten

48 §

Ansökan om återkallande av koncession

Ämnar ett försäkringsbolag från tredje land upphöra med sin försäkringsrörelse i Finland, skall bolaget ansöka om att social- och hälsovårdsministeriet återkallar koncessionen.

Om den koncession som bolaget har beviljats i hemstaten återkallas, skall försäkringsbolagets koncession i Finland återkallas på motsvarande sätt.

8 kap.

Avslutande av verksamheten

48 §

Ansökan om återkallande av koncession

Ämnar ett försäkringsbolag från tredje land upphöra med sin försäkringsverksamhet i Finland, skall bolaget ansöka om att Försäkringsinspektionen återkallar koncessionen.

Om den koncession som bolaget har beviljats i hemstaten återkallas, skall försäkringsbolagets koncession i Finland också återkallas.

49 §

Likvidationsförfarande

Har koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land återkallats eller annars upphört att gälla, skall bolaget utan dröjsmål sätta en likvidator i generalagentens ställe för att sköta likvidationen av bolagets försäkringsrörelse här. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Försäkringsinspektionen har likaså rätt att förordna en likvidator för bolaget, om bolaget inte fattar detta beslut.

För likvidator gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om generalagent och tillfällig generalagent.

Likvidatorn skall eftersträva att så snart som möjligt åstadkomma en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet vid bolagets representation i Finland i enlighet med 66 §. Om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd eller om försäkringsrörelsen inte kan likvideras på annat sätt, skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt, högst fem år efter det att likvidationen inleddes, då andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra samt den tidpunkt då beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt den mot försäkringsbeståndet svarande proportionella andelen av bolagets tillgångar skall överföras till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och i 68 § 2 mom. i denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl flytta fram den tidpunkt den bestämt för försäkringarnas upphörande med ytterligare högst fem år från den tidpunkt den först bestämt. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 36 § lagen om försäkringsbolag.

49 §

Likvidationsförfarande

Om koncessionen för ett försäkringsbolag från *tredjeland* har återkallats eller annars upphört att gälla, skall bolaget utan dröjsmål tillsätta en likvidator i generalagentens ställe för att sköta likvidationen av bolagets försäkringsverksamhet i Finland. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Försäkringsinspektionen har *också* rätt att förordna en likvidator för bolaget, om bolaget inte *tillsätter en likvidator*.

För likvidatorer gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om *generalagenter* och *tillfälliga generalagenter*.

Likvidatorn skall eftersträva att så snart som möjligt åstadkomma en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet vid bolagets *filial* i Finland i enlighet med 66 §. Om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd eller om försäkringsverksamheten inte kan likvideras på annat sätt, skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt, högst *tre* år efter det att likvidationen inleddes, då andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra samt den tidpunkt då beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt den mot försäkringsbeståndet svarande proportionella andelen av bolagets tillgångar skall överföras till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i *21 kap. 4, 5, 12 och 13 § i försäkringsbolagslagen* och i 68 § 2 mom. i denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl flytta fram den tidpunkt som den har bestämt att försäkringarna skall upphöra med ytterligare högst *två* år från den tidpunkt Försäkringsinspektionen först bestämt. I övrigt iakttas i tillämpliga delar *23 kap. 21 och 22 § i försäkringsbolagslagen*.

Gällande lydelse

Vid likvidation av en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland iakttas dessutom i tillämpliga delar 15 kap. 15 § 2—5 mom., 26—34 § samt 15 a kap. lagen om försäkringsbolag.

49 a §

Samarbete mellan myndigheter

Om ett försäkringsbolag från tredje land som trätt i likvidation också har representationer i andra EES-stater än Finland, skall Försäkringsinspektionen och likvidatorn för representationen samarbeta med de behöriga myndigheterna i dessa länder när representationerna likvideras.

52 §

Försättande i konkurs av en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland

Beträffande konkurs i fråga om representationen för ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas bestämmelserna om konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag.

Den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland kan sökas i konkurs genom beslut av generalagenten eller, när bolagets koncession har återkallats eller annars upphört, genom beslut av likvidatorn.

Under konkursen representeras bolaget såsom konkursgäldenär av generalagenten eller av den likvidator som har tillsatts före konkursens början. Under konkursen kan dock godkännas en ny generalagent eller nya likvidatorer.

När representationen har försatts i konkurs skall domstolen utan dröjsmål underätta Försäkringsinspektionen om detta samt om bevakningsdagen. Domstolen skall, om Försäkringsinspektionen gör framställning om det, till boförvaltare utöver de valda förordna en av Försäkringsinspektionen föreslagen person. Denna boförvaltare skall särskilt bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringarna.

Vid konkurs i fråga om en representation

Föreslagen lydelse

Vid likvidation av en *filial* som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland iakttas dessutom i tillämpliga delar 23 kap. 7 §, 8 § 2—3 mom., 9—12 §, 15 § och 17—20 § samt 24 kap. i försäkringsbolagslagen.

49 a §

Samarbete mellan myndigheter

Om ett försäkringsbolag från *tredjeland* som trätt i likvidation också har *filialer* i andra EES-stater än Finland, skall Försäkringsinspektionen och likvidatorn för *filialen* samarbeta med de behöriga myndigheterna i dessa länder när *filialerna* likvideras.

52 §

*Försättande i konkurs av en filial som ett försäkringsbolag från **tredjeland** har i Finland*

På konkurs i fråga om *filialen* för ett försäkringsbolag från *tredjeland* tillämpas bestämmelserna om konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag.

En filial som ett försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland kan sökas i konkurs genom beslut av generalagenten eller, när bolagets koncession har återkallats eller annars upphört, genom beslut av likvidatorn.

Under konkursen representeras bolaget såsom konkursgäldenär av generalagenten eller av den likvidator som har tillsatts före konkursens början. Under konkursen kan dock godkännas en ny generalagent eller nya likvidatorer.

Vid konkurs i fråga om en *filial* som ett

som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland iakttas dessutom i tillämpliga delar 15 kap. 25 § 2 och 3 mom., 26—34 § samt 15 a kap. lagen om försäkringsbolag.

försäkringsbolag från *tredjeland* har i Finland iakttas dessutom i tillämpliga delar 23 kap. 7 §, 8 § 2—3 mom., 9—12 §, 15 § och 17—20 § i *försäkringsbolagslagen*.

9 kap.

9 kap.

Drivande av försäkringsrörelse i Finland**Bedrivande av *försäkringsverksamhet* i Finland**

57 §

57 §

*Livförsäkringsbolags och skadeförsäkringsbolags separata ställning**Livförsäkringsbolags och skadeförsäkringsbolags separata ställning*

Ett utländskt försäkringsbolag får inte i Finland driva annan försäkringsrörelse än livförsäkring och sådan skadeförsäkring som hör till de i 2 § 1 mom. 6 punkten nämnda skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av dessa skadeförsäkringar och av livförsäkring. Livförsäkringsbolaget skall hålla sin skadeförsäkringsrörelse åtskild från livförsäkringsrörelsen.

Ett utländskt livförsäkringsbolag får inte i Finland driva annan *försäkringsverksamhet* än livförsäkring och sådan skadeförsäkring som hör till de i 2 § 1 mom. 6 punkten avsedda skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av dessa skadeförsäkringar och av livförsäkring. Ett livförsäkringsbolag skall hålla den *skadeförsäkringsverksamhet* som det bedriver åtskild från *livförsäkringsverksamheten*.

Ett utländskt skadeförsäkringsbolag får inte här driva annan försäkringsrörelse än skadeförsäkring. Ett utländskt skadeförsäkringsbolag som bedriver endast skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och återförsäkring av dessa försäkringar får dock samtidigt bedriva även livförsäkring och återförsäkring av livförsäkring. Efter att ett sådant bolag har börjat bedriva livförsäkringsrörelse, gäller om det vad denna lag stadgar om utländska livförsäkringsbolag.

Ett utländskt skadeförsäkringsbolag får inte i Finland driva annan *försäkringsverksamhet* än skadeförsäkring. Ett utländskt skadeförsäkringsbolag som bedriver endast skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och återförsäkring av dessa försäkringar får dock samtidigt bedriva även livförsäkring och återförsäkring av livförsäkring. Efter att ett sådant bolag har börjat bedriva *livförsäkringsverksamhet*, gäller *i fråga* om det vad *som i denna lag föreskrivs* om utländska livförsäkringsbolag.

60 §

60 §

*Marknadsföring**Marknadsföring*

Vid ett utländskt försäkringsbolags marknadsföring samt vid tillsynen över den och avtalsvillkoren iakttas på motsvarande sätt 14 a kap. 7 och 9—13 § lagen om försäkringsbolag. Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom i sin marknadsföring uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, adressen till sitt huvudkontor samt adressen

Vid ett utländskt försäkringsbolags marknadsföring samt vid tillsynen över *marknadsföringen* och avtalsvillkoren iakttas 25 kap. 6 § och 31 kap. 1 och 3 § i *försäkringsbolagslagen*. Ett utländskt försäkringsbolag skall i sin marknadsföring uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, adressen till sitt huvudkontor samt adressen

Gällande lydelse

till det kontor eller den representation som försäkringsavtalet skall ingå med.

63 a §

Ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland skall genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedelser av verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att dess uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden. Försäkringsinspektionen kan bevilja undantag från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till representationens storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Den skyldighet som föreskrivs i denna paragraf gäller inte ett utländskt EES-försäkringsbolags representation i Finland till den del representationen med stöd av lagstiftningen i bolagets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. eller på ett därmed jämförbart sätt och företett Försäkringsinspektionen en tillräcklig utredning om detta.

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som skall anses vara sedvanlig för försäkringsbolag och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av 1 mom.

10 kap.

Överlåtelse av försäkringsbestånd

64 §

Ett utländskt försäkringsbolags rätt att överlåta försäkringsbestånd

Ett utländskt försäkringsbolag (överlåtande bolag) som bedriver i denna lag av-

Föreslagen lydelse

till det kontor eller den *filial* som *ingår* försäkringsavtalet.

63 a §

Beredskap för undantagsförhållanden

Ett utländskt försäkringsbolags *filial* i Finland skall genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedelser av verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att dess uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden. Försäkringsinspektionen kan *medge dispens* från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till *filialens* storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Den skyldighet som föreskrivs i denna paragraf gäller inte ett utländskt EES-försäkringsbolags *filial* i Finland till den del *filialen* med stöd av lagstiftningen i bolagets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. eller på ett därmed jämförbart sätt och *lämnat* Försäkringsinspektionen en tillräcklig utredning om detta.

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som skall anses vara sedvanlig för försäkringsbolag och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

10 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet.

64 §

Ett utländskt försäkringsbolags rätt att överlåta försäkringsbestånd

Ett utländskt försäkringsbolag (överlåtande bolag) som bedriver i denna lag av-

sedd försäkringsrörelse i Finland kan med Försäkringsinspektionens samtycke överlåta försäkringsbeståndet enligt de försäkringsavtal som hör till ifrågavarande försäkringsrörelse till ett finskt eller utländskt försäkringsbolag (*övertagande bolag*) i de fall om vilka bestäms i detta kapitel.

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om åtgärden inte kränker de förmåner som försäkringen omfattar och den inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsväsendet och om övriga förutsättningar enligt detta kapitel för överlåtelse av försäkringsbeståndet uppfylls. Försäkringsinspektionen har rätt att förena ett samtycke med villkor som inspektionen anser vara behövliga för att de förmåner som omfattas av försäkringen eller en sund utveckling av försäkringsväsendet skall kunna tryggas.

65 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett utländskt EES-försäkringsbolag

Utan hinder av 16 a kap. 14 § lagen om försäkringsbolag kan ett utländskt EES-försäkringsbolag överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag. Den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat beslutar om samtycke till överlåtelse av beståndet.

Försäkringsinspektionen ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland, om den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i Finland eller i de fall där den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, det av dennes driftställen till vilket avtalet hänförs finns i Finland.

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, skall Försäkringsinspektionen dessutom ge den myndighet som

sedd *försäkringsverksamhet* i Finland kan med Försäkringsinspektionens samtycke överlåta försäkringsbeståndet enligt de försäkringsavtal som hör till ifrågavarande *försäkringsverksamhet* till ett finskt eller utländskt försäkringsbolag (*övertagande bolag*) i de fall som fastställs i detta kapitel.

Försäkringsinspektionen skall ge sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om åtgärden inte kränker de *försäkrade förmånerna* och den inte äventyra *iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet* och om övriga förutsättningar enligt detta kapitel för överlåtelse av försäkringsbeståndet uppfylls. Försäkringsinspektionen har rätt att *ställa* sådana villkor *för överlåtelsen* som *den* anser *nödvändiga* för att *trygga* de *försäkrade förmånerna* och *iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsbolagets verksamhet*.

65 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag. Den myndighet som i det *övertagande bolagets* hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten beslutar om samtycke till överlåtelse av beståndet.

Försäkringsinspektionen ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland, om den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i Finland eller, i de fall där den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, *om den juridiska personens driftställe till vilket avtalet hänförs* är beläget i Finland.

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, skall Försäkringsinspektionen dessutom ge den myndighet som i

Gällande lydelse

svarar för försäkringsinspektionen av det överlåtande försäkringsbolaget ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapi- tal.

Försäkringsinspektionen skall besluta om givande av samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader från det begäran inkom från den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen av det utländska EES-försäkringsbolaget. I annat fall anses inspektionen ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolagets verksamhetskapi- tal är tillräckligt.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett försäkringsbolag från tredje land

Utän hinder av 16 a kap. 14 § lagen om försäkringsbolag kan ett försäkringsbolag från tredje land med samtycke av Försäkringsinspektionen överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts utgående från dess representation i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller till ett försäkringsbolag från tredje land som har en representation i Finland.

Försäkringsinspektionen skall innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där den av skadeförsäkringsavtalet täckta risken finns enligt 2 a kap. 10 § lagen om försäkringsbolag eller där den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor eller, om den som tecknar en livförsäkring är en juridisk person, det av dennes driftställen till vilket avtalet hänför sig finns.

Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag skall Försäkringsinspektionen, innan samtycke ges, hos den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäk-

Föreslagen lydelse

det överlåtande bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget med beaktande av *det försäkringsbestånd som skall överlåtas* har ett tillräckligt verksamhetskapi- tal.

Försäkringsinspektionen skall besluta om givande av samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader från det *att* begäran inkom från den myndighet som *i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten*. I annat fall anses inspektionen ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolagets verksamhetskapi- tal är tillräckligt.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett försäkringsbolag från tredjeland

Ett försäkringsbolag från *tredjeland* kan med samtycke av Försäkringsinspektionen överlåta försäkringsbeståndet enligt *de* försäkringsavtal som ingåtts *av dess filial* i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller till ett försäkringsbolag från *tredjeland* som har en *filial* i Finland.

Försäkringsinspektionen skall innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där den av skadeförsäkringsavtalet täckta risken finns enligt 3 kap. 7 § *i försäkringsbolagslagen* eller där den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor eller, om den som tecknar en livförsäkring är en juridisk person, *där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till*.

Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag, skall Försäkringsinspektionen, innan samtycke ges, hos den myndighet som *i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten* inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av *det försäkrings-*

ringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Om det övertagande bolaget är ett sådant försäkringsbolag från tredje land som har en representation i Finland och solvensövervakningen av den direkta livförsäkringsrörelse som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av en försäkringsinspektionsmyndighet från en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, skall Försäkringsinspektionen hos denna myndighet inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

68 §

Förfarande som tillämpas på överlåtelse av försäkringsbestånd

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, gäller i fråga om det i tillämpliga delar 16 a kap. 3—9, 11 och 12 § lagen om försäkringsbolag.

Vad som i 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd gäller i tillämpliga delar när det är fråga om sådan överlåtelse av försäkringsbestånd som avses i 66 §. Den kungörelse som avses i 16 a kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag publiceras dock på det överlåtande bolagets bekostnad. Det överlåtande bolaget skall dock inte förpliktas att underrätta bolagets delägare om ovan nämnda kungörelse.

Det övertagande bolaget skall informera om den i 65 eller 66 § avsedda överlåtelsen av försäkringsbeståndet i den officiella tidningen och i åtminstone en tidning på den ort där det överlåtande bolagets representation i Finland är belägen samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov bestämmer, inom en månad från det försäk-

bestånd som skall överlätas har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Om det övertagande bolaget är ett sådant försäkringsbolag från *tredjeland* som har en *filial* i Finland och solvensövervakningen av den direkta *försäkringsverksamhet* som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av en försäkringsinspektionsmyndighet från en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, skall Försäkringsinspektionen hos denna myndighet inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av *det försäkringsbestånd som skall överlätas* har ett tillräckligt verksamhetskapital.

68 §

Förfarande som tillämpas på överlåtelse av försäkringsbestånd

Om det övertagande bolaget är ett finskt försäkringsbolag, *tillämpas på överlåtelse bestämmelserna i 21 kap. 1—5 §, 8—12 § och 14—16 § i försäkringsbolagslagen. Bestämmelserna i 21 kap. 8—10 § i försäkringsbolagslagen tillämpas dock enbart på det övertagande försäkringsbolaget.*

Vad som i 21 kap. 4, 5, 12 och 13 § i *försäkringsbolagslagen* bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd gäller i tillämpliga delar när det är fråga om sådan överlåtelse av försäkringsbestånd som avses i 66 §. Den kallelse som avses i 21 kap. 5 § i *försäkringsbolagslagen* offentliggörs dock på det överlåtande bolagets bekostnad. Det överlåtande bolaget *är inte skyldigt* att underrätta bolagets delägare om ovan nämnda kallelse. *Försäkringsinspektionen skall hålla de handlingar som gäller överlåtelsen framlagda i minst en månads och högst 2 månaders tid.*

Det övertagande bolaget skall informera om den i 65 och 66 § avsedda överlåtelsen av försäkringsbeståndet i den officiella tidningen och i åtminstone en tidning på den ort där det överlåtande bolagets *filial* i Finland är belägen samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov bestämmer, inom en månad från det *att för-*

Gällande lydelse

ringsbeståndet övergick, om den av skadeförsäkringen täckta risken finns i Finland, om den som har tecknat livförsäkring är varaktigt bosatt i Finland eller, om den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, det driftställe till vilket försäkringen hänförs sig finns i Finland. Informationen skall innehålla ett omnämmande av försäkringstagarens i 16 a kap. 12 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag avsedda rätt att säga upp sitt försäkringsavtal. Om det överlåtande bolaget inte har någon representation i Finland, skall om överlåtelsen av försäkringsbeståndet förutom i den officiella tidningen informeras i åtminstone en tidning som utkommer i Finland samt dessutom enligt vad inspektionen vid behov bestämmer.

När en del av försäkringsbeståndet överläts skall på motsvarande sätt iakttas vad som stadgas om överlåtelse av försäkringsbestånd.

11 kap.

Särskilda stadganden

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Försäkringsinspektionen för register över utländska försäkringsbolag som är verkamma i Finland. I registret antecknas

3) om bolaget har en representation, dess adress,

5) de försäkringsklasser inom vilka bolaget enligt anmälan eller koncessionen bedriver verksamhet i Finland,

71 §

Språket i handlingarna

Har en handling eller utredning som enligt denna lag skall lämnas till *vederböran-*

Föreslagen lydelse

säkringsbeståndet övergick, om den av skadeförsäkringen täckta risken finns i Finland, *i de fall där* den som har tecknat livförsäkring är varaktigt bosatt i Finland eller, om den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, *om den juridiska personens driftställe till vilket avtalet hänförs sig är be- läget* i Finland. Informationen skall innehålla ett omnämmande av försäkringstagarens i *21 kap. 15 § i försäkringsbolagslagen* avsedda rätt att säga upp sitt försäkringsavtal. Om det överlåtande bolaget inte har någon *filial* i Finland, skall om överlåtelsen av försäkringsbeståndet förutom i den officiella tidningen informeras i åtminstone en tidning som utkommer i Finland samt dessutom enligt vad inspektionen vid behov bestämmer.

När en del av försäkringsbeståndet överläts skall på motsvarande sätt iakttas vad som *föreskrivs* om överlåtelse av försäkringsbestånd.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Försäkringsinspektionen för register över utländska försäkringsbolag som är verkamma i Finland. I registret antecknas

3) om bolaget har en *filial*, dess adress,

5) de försäkringsklasser inom vilka bolaget enligt anmälan eller koncessionen bedriver verksamhet i Finland *och, om bolaget bedriver återförsäkringsverksamhet, huruvida det bedriver återförsäkring av skadeförsäkring eller av livförsäkring eller vardera,*

71 §

Språket i handlingarna

Om en handling eller utredning som enligt denna lag skall lämnas till Försäkrings-

de ministerium eller Försäkringsinspektionen avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall till den på yrkande av *ministeriet eller* Försäkringsinspektionen fogas en laggill översättning till finska.

inspektionen har avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall till den på yrkande av Försäkringsinspektionen fogas en *officiell* översättning till finska.

72 §

Försäkringsstatistik

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen får publicera sådan statistik om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, deras ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla bolag.

72 §

Försäkringsstatistik

Utan hinder av bestämmelserna om handlingars sekretess får Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland *och* om deras ställning och utveckling som har *upprättats* på enhetliga grunder för alla *försäkringsbolag*.

73 §

Generalagentens skadeståndsskyldighet

Talan för bolagets räkning som inte grundas på en straffbar gärning kan inte väckas sedan tre år har förflutit från utgången av det kalenderår under vilket det beslutades eller den åtgärd vidtogs som talan avser.

73 §

Generalagentens skadeståndsskyldighet

Talan för bolagets räkning som inte grundas på en straffbar gärning kan inte väckas sedan *fem* år har förflutit från utgången av den räkenskapsperiod under vilket det beslut som talan avser fattades eller den åtgärd som talan avser vidtogs.

74 §

Forum

Utan hinder av vad som stadgas i någon annan lag kan ett tvistemål som gäller ett utländskt försäkringsbolags försäkringsrörelse i Finland och där bolaget är svarande behandlas vid domstolen på den ort där bolaget har sin representation.

Om ett utländskt försäkringsbolag har en representation i Finland, anses en stämning ha tillställts bolaget när den har delgivits generalagenten. Om en sammanslutning är generalagent, anses stämningen på motsvarande sätt ha blivit överlämnad när den har delgivits den person som sammanslutningen har utsett till sin representant.

74 §

Forum

Utan hinder av vad som föreskrivs i någon annan lag kan ett tvistemål som gäller ett utländskt försäkringsbolags *försäkringsverksamhet* i Finland och där bolaget är svarande behandlas vid domstolen på den ort där bolaget har sin *filial*.

Om ett utländskt försäkringsbolag har en *filial* i Finland, anses en stämning ha tillställts bolaget när den har delgivits generalagenten. Om en sammanslutning är generalagent, anses stämningen på motsvarande sätt ha blivit överlämnad när den har delgivits den person som sammanslutningen har utsett till sin representant.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse

Den som

1) för ett utländskt försäkringsbolags räkning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 22 a eller 57 § eller bedriver tilläggs pensionsverksamhet utan att göra anmälan enligt 13 a §, eller

2) i strid med bestämmelserna i 13 §, 17 § 3 mom. eller 55 § eller ett förbud som Försäkringsinspektionen har utfärdat med stöd av 44 § 3 mom. meddelar nya försäkringar, skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

Allmän åklagare skall innan han eller hon väcker åtal för olovligt bedrivande av försäkringsrörelse inhämta utlåtande av Försäkringsinspektionen. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge Försäkringsinspektionen tillfälle att bli hörd.

79 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av anställd hos ett utländskt försäkringsbolag eller dess holdingsammanslutning eller tjänsteföretag eller som i egenskap av medlem eller suppleant i dessas organ eller som vid utförande av en uppgift på uppdrag av ett utländskt försäkringsbolag eller som i egenskap av anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ eller som i egenskap av sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller som med stöd av 2–5 mom. har fått veta något om det utländska försäkringsbolagets, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller har fått kännedom om en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller om inte något annat bestäms i lag.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som *uppsåtligen*

1) för ett utländskt försäkringsbolags räkning bedriver *försäkringsverksamhet* i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 22 a eller 57 § eller bedriver tilläggs pensionsverksamhet utan att göra anmälan enligt 13 a §, eller

2) i strid med bestämmelserna i 13 §, 17 § 3 mom. eller 55 § eller ett förbud som Försäkringsinspektionen har utfärdat med stöd av 44 § 3 mom. meddelar nya försäkringar, skall dömas enligt vad *försäkringsbolagslagen* bestämmer om olovligt bedrivande av *försäkringsverksamhet*.

Allmänna åklagaren skall innan åtal väcks för olovligt bedrivande av *försäkringsverksamhet* inhämta Försäkringsinspektionens utlåtande. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge Försäkringsinspektionen tillfälle att bli hörd.

79 §

Sekretess

Den som i egenskap av anställd hos ett utländskt försäkringsbolag eller dess holdingsammanslutning eller tjänsteföretag eller som i egenskap av medlem eller suppleant i deras organ eller som vid utförande av en uppgift på uppdrag av ett utländskt försäkringsbolag eller som i egenskap av anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ eller som i egenskap av sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller som med stöd av 2–5 mom. har fått veta något om det utländska försäkringsbolagets, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller har fått kännedom om en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån *sekretessen* gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller om inte något annat bestäms i lag.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

11) myndigheter eller organ enligt 3–8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i staten i fråga på det sätt som avses i 1 mom.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 2 mom. har *social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen* rätt att *till varandra* lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 1 mom. endast för att

Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten

7) för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skydd tystnadsplikt har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta skall fogas de föreskrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,

10) till ett företag som hör till samma koncern som det utländska försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda finans- och försäkringskonglomerat som det utländska försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, marknadsföring samt konglomeratets riskhantering; vad som ovan i denna punkt bestäms om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § personuppgiftslagen.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av *sekretessen* till

11) myndigheter eller organ enligt 3–8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas i staten i fråga omfattas av den *sekretess* som avses i 1 mom.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 2 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att använda uppgifter som omfattas av den *sekretess* som avses i 1 mom. endast för att

Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av *sekretessen*

7) *med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd* för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skydd *sekretessen* har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta skall fogas de föreskrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,

10) till ett företag som hör till samma koncern som det utländska försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda finans- och försäkringskonglomerat som det utländska försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, marknadsföring samt konglomeratets riskhantering; *dock inte* känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

Gällande lydelse

Vad som i 4 mom. bestäms om försäkringsbolag gäller i tillämpliga delar trafikförsäkringscentralen, patientförsäkringscentralen och miljöförsäkringscentralen. Vad som i 4 mom. 4 punkten bestäms om försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter gäller i tillämpliga delar också sådana nämnder och sådana organ inom försäkringsbranschen som avses i 4 mom. 4 punkten.

Ett försäkringsbolag kan i situationer som avses i 4 mom. lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för skötseln av ärendena i fråga.

80 §

Olovligt röjande av försäkringshemlighet

Till straff för brott mot den tystnadsplikt som avses i 79 § 1 mom. döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller om inte strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

84 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag söks ändring genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol enligt vad som bestäms i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999).

Ändring i beslut om utdömande av vite som länsstyrelsen har meddelat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen.

Ett beslut som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom.,

Föreslagen lydelse

Vad som i 4 mom. 4 punkten bestäms om försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter gäller i tillämpliga delar också sådana nämnder och sådana organ inom försäkringsbranschen som avses i 4 mom. 4 punkten.

Försäkringsinspektionen får lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för att den myndighet som nämns i 2 mom. skall kunna utföra sina uppdrag. Ett försäkringsbolag kan i situationer som avses i 4 mom. lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för skötseln av ärendena i fråga.

80 §

Olovligt röjande av försäkringshemlighet

Till straff för brott mot den sekretess som avses i 79 § 1 mom. döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen (39/1889), om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

84 §

Ändringssökande

Besvär över beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag får anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol enligt vad som bestäms i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999).

Över beslut om utdömande av vite som länsstyrelsen har meddelat med stöd av denna lag får besvär anföras hos förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen.

Ett beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 §,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 § eller 49 §
1 mom. kan verkställas trots besvär.

47 f § eller 49 § 1 mom. kan verkställas
trots besvär.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om införande av aktiebolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 juli 2006 om införande av aktiebolagslagen (625/2006) 1 § 3
mom., sådant det lyder i lag 1416/2007, som följer

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

*Aktiebolagslagens ikraftträdande**Aktiebolagslagens ikraftträdande*

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till en bestämmelse i den gamla lagen, eller annars avses en bestämmelse i den gamla lagen, skall den bestämmelse i den nya lagen tillämpas som har trätt i stället för bestämmelsen i den gamla lagen. Den gamla lagen tillämpas dock när det i lagen om bostadsaktiebolag (809/1991), *lagen om försäkringsbolag (1062/1979)*, *lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)*, lagen om pensionsstiftelser (1774/1995), *lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)*, lagen om försäkringskassor (1164/1992) och lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) hänvisas till den gamla lagen. På bostadsaktiebolag och på bolag som avses i 2 § 2 mom. i lagen om bostadsaktiebolag tillämpas dock bestämmelserna i den nya lagens 16 kap. 1—18 § och på bolag som avses i 2 § 1 mom. i lagen om bostadsaktiebolag bestämmelserna i den nya lagens 16 kap. till den del det i lagen om bostadsaktiebolag hänvisas till den gamla lagens bestämmelser om fusion.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till en bestämmelse i den gamla lagen eller annars avses en bestämmelse i den gamla lagen, skall den bestämmelse i den nya lagen tillämpas som har trätt i stället för bestämmelsen i den gamla lagen. Den gamla lagen tillämpas dock när det i lagen om bostadsaktiebolag (809/1991), *lagen om pensionsstiftelser (1774/1995)*, *lagen om försäkringskassor (1164/1992)* och *lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)* hänvisas till den gamla lagen. På bostadsaktiebolag och på bolag som avses i 2 § 2 mom. i lagen om bostadsaktiebolag tillämpas dock bestämmelserna i den nya lagens 16 kap. 1—18 § och på bolag som avses i 2 § 1 mom. i lagen om bostadsaktiebolag bestämmelserna i den nya lagens 16 kap. till den del det i lagen om bostadsaktiebolag hänvisas till den gamla lagens bestämmelser om fusion.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av 11 c § i lagen om konkurrensbegränsningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 c § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 91/1999, som följer:

Gällande lydelse

11 c §

Sådant företagsförvärv på vilket bestämmelserna i 3, 16 eller 16 a kap. lagen om försäkringsbolag (1062/1979), 3 eller 10 kap. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), 1 kap. 2 § 3 mom. eller 14 kap. lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), 11 kap. lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller 12 kap. lagen om försäkringskassor (1164/1992) tillämpas, skall anmälas till konkurrensverket inom en vecka från det att parterna i förvärvsavtalet fick kännedom om Försäkringsinspektionens samtycke eller om att Försäkringsinspektionen inte motsätter sig förvärvet. Någon anmälan om företagsförvärv behöver dock inte göras, om Försäkringsinspektionen, enligt vad som bestäms i de lagar som nämns i detta moment, av konkurrensverket begärt ett utlåtande angående förvärvet och om konkurrensverket i sitt utlåtande har ansett att det inte föreligger något hinder för godkännande av förvärvet.

Föreslagen lydelse

11 c §

Ett företagsförvärv på vilket bestämmelserna i 3 eller 10 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), 1 kap. 2 § 3 mom. eller 14 kap. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), 11 kap. i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller 12 kap. i lagen om försäkringskassor (1164/1992) tillämpas, skall anmälas till *Konkurrensverket* inom en vecka från det att parterna i förvärvsavtalet fick kännedom om Försäkringsinspektionens samtycke eller om att Försäkringsinspektionen inte motsätter sig förvärvet. Någon anmälan om företagsförvärv behöver dock inte göras, om Försäkringsinspektionen, enligt vad som bestäms i de lagar som nämns i detta moment, av *Konkurrensverket* begärt ett utlåtande angående förvärvet och om *Konkurrensverket* i sitt utlåtande har ansett att det inte föreligger något hinder för godkännande av förvärvet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av 9 § i handelsregisterlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 9 § 3 mom., sådant det lyder i lag 147/1997, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Vad 1 mom. 6 punkten stadgar om aktiekapital skall på motsvarande sätt tillämpas på ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital och grundfond samt andelar av garantikapitalet. I ett ömsesidigt försäkringsbolags grundanmälan skall dessutom nämnas den betalda delen av garantikapitalet och grundfonden samt andelarna av garantikapitalet.

Föreslagen lydelse

9 §

Bestämmelserna om aktiekapital i 1 mom. 7 punkten skall på motsvarande sätt tillämpas på ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital och grundfond samt andelar av garantikapitalet. I ett ömsesidigt försäkringsbolags grundanmälan skall dessutom nämnas den betalda delen av garantikapitalet, grundfonden och andelarna av garantikapitalet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av 34 § i inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 34 §, sådan den lyder i lag 772/2004, som följer:

Gällande lydelse

34 §

Skatteplikt för försäkringsersättningar som grundar sig på personförsäkring

Försäkringsutbetalningar som erhållits med stöd av livförsäkring samt som erhållits med stöd av i 34 a § avsedd frivillig individuell pensionsförsäkring är skattepliktig kapitalinkomst och utbetalningar som erhållits med

Föreslagen lydelse

34 §

Skatteplikt för försäkringsersättningar som grundar sig på personförsäkring

Försäkringsutbetalningar som erhållits med stöd av livförsäkring eller med stöd av i 34 a § avsedd frivillig individuell pensionsförsäkring är skattepliktig kapitalinkomst och utbetalningar som erhållits med

Gällande lydelse

lits med stöd av annan personförsäkring är skattepliktig förvärvsinkomst, enligt vad som bestäms nedan.

Som livförsäkring betraktas endast ett sådant försäkringsavtal där det har avtalats om den försäkrade och förmånstagaren och som hör till livförsäkringsklasserna 1 a, 1 c, 2 och 3 enligt vad som bestäms i försäkringslagstiftningen eller med stöd av den. Den risk som ingår i livförsäkringen skall dessutom motsvara de grunder som social- och hälsovårdsministeriet iakttar i sina anvisningar. Som livförsäkringsutbetalning anses utöver sparsumman även det belopp som erhållits såsom återbäring av försäkringspremier eller genom återköp samt *ändringsvärdet*, dvs. det värde som har räknats försäkringstagaren till godo då försäkringen ändrades till ett annat slag av försäkring.

Av en utbetalning som grundar sig på en livförsäkring är endast försäkringens avkastning skattepliktig, om

1) utbetalningen enligt försäkringsavtalet utgörs av en sparsumma, dvs. en engångsbetalning eller flera betalningar under en kortare tid än två år efter att den försäkrade har uppnått en viss ålder, och om

2) utbetalningen enligt försäkringsavtalet skall tillfalla försäkringstagaren själv, då det är han eller hon som är den försäkrade, eller hans eller hennes make, en arvinge till försäkringstagaren i rätt upp- eller nedstigande led eller hans eller hennes adoptivbarn eller dettas bröstarvinge, eller fosterbarn eller makens barn.

Avkastningen av en livförsäkring utgör kapitalinkomst också i det fall att den försäkrades arbetsgivare har tecknat en försäkring som uppfyller villkoren enligt 3 mom.

Om ett försäkringsavtal innehåller flera försäkringar, fördelas försäkringspremien vid beskattningen på försäkringsmatematiska grunder mellan de olika försäkringarna.

Föreslagen lydelse

stöd av annan personförsäkring är skattepliktig förvärvsinkomst enligt vad som bestäms nedan.

Som livförsäkring betraktas endast ett sådant försäkringsavtal *som har bestämmelser* om den försäkrade och förmånstagaren och som hör till livförsäkringsklasserna 1—3 *som avses i lagen om försäkringsklasser (/). Pensionsförsäkring betraktas dock inte som livförsäkring. Som livförsäkringsutbetalning betraktas utöver sparsumman även det belopp som erhållits såsom återbäring av försäkringspremier eller genom återköp samt det värde som räknades för försäkringstagaren till godo då försäkringen ändrades till ett annat slag av försäkring (ändringsvärdet).*

Av en utbetalning som grundar sig på en livförsäkring är endast försäkringens avkastning skattepliktig *i det fall att*

1) utbetalningen enligt försäkringsavtalet utgörs av en sparsumma, dvs. en engångsbetalning eller flera betalningar under en kortare tid än två år efter *det* att den försäkrade har uppnått en viss ålder, och om

2) utbetalningen enligt försäkringsavtalet skall tillfalla försäkringstagaren själv, då det är han eller hon som är den försäkrade, eller hans eller hennes make, en arvinge till försäkringstagaren i rätt upp- eller nedstigande led eller hans eller hennes adoptivbarn eller dettas bröstarvinge, eller fosterbarn eller makens barn.

Avkastningen av en livförsäkring utgör kapitalinkomst också i det fall att den försäkrades arbetsgivare har tecknat en försäkring som uppfyller villkoren enligt 3 mom.

Om ett försäkringsavtal innehåller flera försäkringar, fördelas försäkringspremien vid beskattningen på försäkringsmatematiska grunder mellan de olika försäkringarna.

Denna lag träder i kraft den 20 .